

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

23. december 2020

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2018-2019

Mødeperioden fra den 11. til den 14. februar 2019

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 396 af 20.11.2020.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 12. februar 2019

2020/C 449/01	Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om behovet for en styrket strategisk EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration for perioden efter 2020 og for at intensivere bekæmpelsen af romafjendtlighed (2019/2509(RSP))	2
2020/C 449/02	Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om gennemførelse af traktatens bestemmelser om unionsborgerskab (2018/2111(INI))	6
2020/C 449/03	Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om gennemførelsen af traktatens bestemmelser om forstærket samarbejde (2018/2112(INI))	16
2020/C 449/04	Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om gennemførelse af traktatens bestemmelser om Parlamentets beføjelser med hensyn til politisk kontrol med Kommissionen (2018/2113(INI))	22
2020/C 449/05	Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om gennemførelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder inden for EU's institutionelle rammer (2017/2089(INI))	28
2020/C 449/06	Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om en omfattende europæisk industripolitik om kunstig intelligens og robotteknologi (2018/2088(INI))	37
2020/C 449/07	Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om gennemførelse af direktiv 2009/128/EF om bæredygtig brug af pesticider (2017/2284(INI))	59

2020/C 449/08	Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om gennemførelsen af direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelser (2018/2108(INI))	71
Onsdag den 13. februar 2019		
2020/C 449/09	Europa-Parlamentets beslutning af 13. februar 2019 om Kommissionens 2018-rapport om Bosnien-Hercegovina (2018/2148(INI))	80
2020/C 449/10	Europa-Parlamentets beslutning af 13. februar 2019 om status for debatten om Europas fremtid (2018/2094(INI))	90
2020/C 449/11	Europa-Parlamentets beslutning af 13. februar 2019 om konstatering af tilbagegang med hensyn til kvinders rettigheder og ligestilling i EU (2018/2684(RSP))	102
2020/C 449/12	Europa-Parlamentets beslutning af 13. februar 2019 om politiske udfordringer og strategier for bekæmpelse af kræft hos kvinder og relaterede følgesygdomme (2018/2782(RSP))	109
2020/C 449/13	Europa-Parlamentets beslutning af 13. februar 2019 om brugen af cannabis til medicinske formål (2018/2775(RSP))	115
2020/C 449/14	Europa-Parlamentets beslutning af 13. februar 2019 om resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender i året 2018 (2018/2280(INI))	119
Torsdag den 14. februar 2019		
2020/C 449/15	Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om situationen i Tjetjenien og sagen om Ojub Titijev (2019/2562(RSP))	125
2020/C 449/16	Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om Zimbabwe (2019/2563(RSP))	128
2020/C 449/17	Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om kvinderettighedsforkæmpere i Saudi-Arabien (2019/2564(RSP))	133
2020/C 449/18	Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om retten til fredelig protest og rimelig magtanvendelse (2019/2569(RSP))	139
2020/C 449/19	Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om interkønnedes rettigheder (2018/2878(RSP))	142
2020/C 449/20	Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om fremtiden for LGBTI-listen over tiltag (2019-2024) (2019/2573(RSP))	146
2020/C 449/21	Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om INF-traktatens fremtid og konsekvenserne for EU (2019/2574(RSP))	149
2020/C 449/22	Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om NAIADES II — et handlingsprogram til støtte for transport ad indre vandveje (2018/2882(RSP))	154
2020/C 449/23	Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1/2005 om beskyttelse af dyr under transport i og uden for EU (2018/2110(INI))	157
2020/C 449/24	Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om styrkelse af det indre markeds konkurrenceevne gennem udvikling af EU's toldunion og dens forvaltning (2018/2109(INI))	170
2020/C 449/25	Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om gennemførelse af de retlige bestemmelser og den fælles erklæring, der sikrer den parlamentariske kontrol med decentrale organer (2018/2114(INI))	176

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 12. februar 2019

2020/C 449/26	Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om udkast til Europa-Parlamentets forordning om statut og almindelige betingelser for udøvelsen af ombudsmandens hverv (Den Europæiske Ombudsmands statut) og om ophævelse af afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom (2018/2080(INL) — 2019/0900(APP))	182
---------------	---	-----

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 12. februar 2019

2020/C 449/27	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen til gennemførelse af fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Elfenbenskysten (2018-2024) (10858/2018 — C8-0387/2018 — 2018/0267(NLE))	191
2020/C 449/28	Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen til gennemførelse af fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Elfenbenskysten (2018-2024) (10858/2018 — C8-0387/2018 — 2018/0267M(NLE))	192
2020/C 449/29	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko, den tilhørende gennemførelsesprotokol og den brevveksling, der ledsager aftalen (14367/2018— C8-0033/2019 — 2018/0349(NLE))	195
2020/C 449/30	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav (10784/2018 — C8-0431/2018 — 2018/0239(NLE))	196
2020/C 449/31	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters vegne af den tredje tillægsprotokol til aftalen om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og De Forenede Mexicanske Stater på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (15383/2017 — C8-0489/2018 — 2017/0319(NLE))	197

2020/C 449/32	<p>P8_TA(2019)0068</p> <p>EU-program til bekæmpelse af svig ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af EU-programmet for bekæmpelse af svig (COM(2018)0386 — C8-0236/2018 — 2018/0211(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2018)0211</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om oprettelse af EU-programmet for bekæmpelse af svig</p>	198
2020/C 449/33	<p>P8_TA(2019)0069</p> <p>Flerårig plan for bestande, der befiskes i de vestlige farvande og tilstødende farvande og for fiskeriet efter disse bestande ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en flerårig plan for fiskebestandene i de vestlige farvande og tilstødende farvande og for fiskeriet efter disse bestande, om ændring af forordning (EU) 2016/1139 om en flerårig plan for Østersøen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007 og (EF) nr. 1300/2008 (COM(2018)0149 — C8-0126/2018 — 2018/0074(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2018)0074</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/... om en flerårig plan for bestande, der befiskes i de vestlige farvande og tilstødende farvande, og for fiskeriet efter disse bestande, om ændring af forordning (EU) 2016/1139 og (EU) 2018/973 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007 og (EF) nr. 1300/2008 . . .</p>	213
2020/C 449/34	<p>P8_TA(2019)0070</p> <p>En EU-civilbeskyttelsesmekanisme ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (COM(2017)0772/2 — C8-0409/2017 — 2017/0309(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2017)0309</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2019/... om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme</p>	216
2020/C 449/35	<p>P8_TA(2019)0071</p> <p>Mindstekrav til genbrug af vand ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om mindstekrav til genbrug af vand (COM(2018)0337 — C8-0220/2018 — 2018/0169(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2018)0169</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om mindstekrav til genbrug af vand (EØS-relevant tekst)</p>	219

2020/C 449/36	P8_TA(2019)0072	
	Godkendelse og markedsovervågning af landbrugs- og skovbrugstraktorer ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring og berigtigelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 om godkendelse og markedsovervågning af landbrugs- og skovbrugstraktorer (COM(2018)0289 — C8-0183/2018 — 2018/0142(COD))	
	P8_TC1-COD(2018)0142	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/... om ændring af forordning (EU) nr. 167/2013 om godkendelse og markedsovervågning af landbrugs- og skovbrugstraktorer	246

2020/C 449/37	P8_TA(2019)0073	
	Programmet for det indre marked, virksomheders konkurrenceevne og europæiske statistikker ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet for det indre marked, virksomheders konkurrenceevne, herunder små og mellemstore virksomheders, og europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EU) nr. 99/2013, (EU) nr. 1287/2013, (EU) nr. 254/2014, (EU) nr. 258/2014, (EU) nr. 652/2014 og (EU) 2017/826 (COM(2018)0441 — C8-0254/2018 — 2018/0231(COD))	
	P8_TC1-COD(2018)0231	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om oprettelse af programmet for det indre marked, virksomheders konkurrenceevne, herunder små og mellemstore virksomheders, og europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EU) nr. 99/2013, (EU) nr. 1287/2013, (EU) nr. 254/2014, (EU) nr. 258/2014, (EU) nr. 652/2014 og (EU) 2017/826	
	(EØS-relevant tekst)	247

2020/C 449/38	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår indførelsen af de detaljerede tekniske foranstaltninger for den konkrete anvendelse af det endelige momssystem for beskatning af handel mellem medlemsstaterne (COM(2018)0329 — C8-0317/2018 — 2018/0164(CNS))	295
---------------	--	-----

Onsdag den 13. februar 2019

2020/C 449/39	P8_TA(2019)0084	
	Det Europæiske Fiskerikontrolagentur ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (kodifikation) (COM(2018)0499 — C8-0313/2018 — 2018/0263(COD))	
	P8_TC1-COD(2018)0263	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/... om Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (kodifikation)	316

2020/C 449/40	<p>Europa-Parlamentets afgørelse af 13. februar 2019 om at henvise sagen til det udvalg, der er kompetent med hensyn til interinstitutionelle forhandlinger, på grundlag af det uændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om digitalisering af registrering og kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser (omarbejdning) (COM(2018)0341 — C8-0215/2018 — 2018/0187(COD))</p>	317
2020/C 449/41	<p>P8_TA(2019)0086</p> <p> Lovgivning, der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelse af fordringer ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om, hvilken lovgivning der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelse af fordringer (COM(2018)0096 — C8-0109/2018 — 2018/0044(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2018)0044</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om, hvilken lovgivning der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelse af fordringer</p>	318
2020/C 449/42	<p>P8_TA(2019)0087</p> <p>Handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri for perioden 2021-2027 (Pericles IV-programmet) ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri for perioden 2021-2027 (Pericles IV-programmet) (COM(2018)0369 — C8-0240/2018 — 2018/0194(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2018)0194</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri for perioden 2021-2027 (Pericles IV-programmet)</p>	329
2020/C 449/43	<p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Singapore (07971/2018 — C8-0446/2018 — 2018/0093(NLE))</p>	340
2020/C 449/44	<p>Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Singapore (07971/2018 — C8-0446/2018 — 2018/0093M(NLE))</p>	341
2020/C 449/45	<p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen om investeringsbeskyttelse mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Singapore på den anden side (07979/2018 — C8-0447/2018 — 2018/0095(NLE))</p>	346
2020/C 449/46	<p>Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen om investeringsbeskyttelse mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Singapore på den anden side (07979/2018 — C8-0447/2018 — 2018/0095M(NLE))</p>	347
2020/C 449/47	<p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Singapore på den anden side (15375/2018 — C8-0026/2019 — 2018/0403(NLE))</p>	351

2020/C 449/48	Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Singapore på den anden side (15375/2018 — C8-0026/2019 — 2018/0403M(NLE))	352
2020/C 449/49	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af traktaten om oprettelse af et transportfællesskab (13111/2018 — C8-0473/2018 — 2018/0282(NLE))	357
2020/C 449/50	Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl- og Migrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for grænseforvaltning og visa (COM(2018)0375 — C8-0230/2018 — 2018/0196(COD))	358
2020/C 449/51	Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet for retlige anliggender (COM(2018)0384 — C8-0235/2018 — 2018/0208(COD))	491
2020/C 449/52	Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 19. december 2018 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 184/2005 for så vidt angår geografisk opdeling (C(2018)08872 — 2018/3002(DEA))	530
2020/C 449/53	Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 19. december 2018 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/2205, delegeret forordning (EU) 2016/592 og delegeret forordning (EU) 2016/1178 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for clearingforpligtelsen med henblik på udsættelse af datoerne for udsat anvendelse af clearingforpligtelsen for visse OTC-derivataftaler (C(2018)09047 — 2018/2998(DEA))	531
2020/C 449/54	Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 19. december 2018 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/2205, delegeret forordning (EU) 2016/592 og delegeret forordning (EU) 2016/1178 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår den dato, på hvilken clearingforpligtelsen træder i kraft for visse aftaletyper (C(2018)09122 — 2018/3004(DEA))	533
2020/C 449/55	Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 19. december 2018 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/2251 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår den dato, indtil hvilken modparterne fortsat kan anvende deres risikostyringsprocedurer for visse OTC-derivataftaler, der ikke clears af en central modpart (C(2018)09118 — 2018/3003(DEA))	535

2020/C 449/56	<p>P8_TA(2019)0103</p> <p>Samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (COM(2018)0378 — C8-0242/2018 — 2018/0203(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2018)0203</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område</p>	537
2020/C 449/57	<p>P8_TA(2019)0104</p> <p>Forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) (COM(2018)0379 — C8-0243/2018 — 2018/0204(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2018)0204</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter)</p>	545
2020/C 449/58	<p>Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler til sikring af basal konnektivitet i vejgodstransporten med henblik på Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen (COM(2018)0895 — C8-0511/2018 — 2018/0436(COD))</p>	560
2020/C 449/59	<p>Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler, der sikrer basale luftfartsforbindelser i lyset af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen (COM(2018)0893 — C8-0510/2018 — 2018/0433(COD))</p>	564
2020/C 449/60	<p>Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visse aspekter af luftfartssikkerhed for at tage højde for Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen (COM(2018)0894 — C8-0514/2018 — 2018/0434(COD))</p>	571

2020/C 449/61	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af de relevante aftaler i henhold til artikel XXI i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser med Argentina, Australien, Brasilien, Canada, Kina, Colombia, Cuba, Ecuador, Filippinerne, Hongkong (Kina), Indien, Japan, Korea, New Zealand, Schweiz, Det Særskilte Toldområde Taiwan, Penghu, Kinmen og Matsu (Kinesisk Taipei) og USA om de nødvendige kompensationsjusteringer som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Østrigs, Polens, Sloveniens, Slovakiets, Finlands og Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union (14020/2018 — C8-0509/2018 — 2018/0384(NLE))	575
---------------	---	-----

2020/C 449/62	P8_TA(2019)0109 Forenkling af foranstaltninger til fremme af gennemførelsen af det transeuropæiske transportnet ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forenkling af foranstaltninger til fremme af gennemførelsen af det transeuropæiske transportnet (COM(2018)0277 — C8-0192/2018 — 2018/0138(COD)) P8_TC1-COD(2018)0138 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/... om forenkling af foranstaltninger til fremme af gennemførelsen af det transeuropæiske transportnet	576
---------------	---	-----

2020/C 449/63	Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (COM(2018)0336 — C8-0211/2018 — 2018/0168(COD))	586
---------------	---	-----

Torsdag den 14. februar 2019

2020/C 449/64	P8_TA(2019)0118 Mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng (COM(2018)0373 — C8-0228/2018 — 2018/0198(COD)) P8_TC1-COD(2018)0198 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)/... om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng	619
---------------	--	-----

2020/C 449/65	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om godkendelse af Eurojusts indgåelse af samarbejdsaftalen mellem Eurojust og Georgien (13483/2018 — C8-0484/2018 — 2018/0813(CNS))	637
---------------	--	-----

2020/C 449/66	<p>P8_TA(2019)0120</p> <p>Medicinsk teknologivurdering ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om medicinsk teknologivurdering og om ændring af direktiv 2011/24/EU (COM(2018)0051 — C8-0024/2018 — 2018/0018(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2018)0018</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om medicinsk teknologivurdering og om ændring af direktiv 2011/24/EU</p> <p>(EØS-relevant tekst) 638</p>
2020/C 449/67	<p>P8_TA(2019)0121</p> <p>Indførelse af regler for screening af udenlandske direkte investeringer i EU ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Den Europæiske Union (COM(2017)0487 — C8-0309/2017 — 2017/0224(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2017)0224</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/... om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen 673</p>
2020/C 449/68	<p>P8_TA(2019)0122</p> <p>Interoperabilitet mellem elektroniske bompengesystemer og fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter i Unionen ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om interoperabilitet mellem elektroniske bompengesystemer og fremme af udvekslingen på tværs af landegrænser af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter i Unionen (omarbejdning) (COM(2017)0280 — C8-0173/2017 — 2017/0128(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2017)0128</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/... om interoperabilitet mellem elektroniske vejafgiftssystemer og fremme af udvekslingen på tværs af landegrænser af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter i Unionen (omarbejdning) 676</p>
2020/C 449/69	<p>P8_TA(2019)0123</p> <p>Gensidig anerkendelse af varer, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af varer, der lovligt markedsføres i en anden medlemsstat (COM(2017)0796 — C8-0005/2018 — 2017/0354(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2017)0354</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/... om gensidig anerkendelse af varer, der lovligt markedsføres i en anden medlemsstat, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 764/2008 678</p>

2020/C 449/70	<p>P8_TA(2019)0124</p> <p>Gebyrer for grænseoverskridende betalinger i Unionen og vekselgebyrer ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 for så vidt angår gebyrer for grænseoverskridende betalinger i Unionen og vekselgebyrer (COM(2018)0163 — C8-0129/2018 — 2018/0076(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2018)0076</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/... om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 for så vidt angår gebyrer for grænseoverskridende betalinger i Unionen og vekselgebyrer</p>	679
2020/C 449/71	<p>P8_TA(2019)0125</p> <p>Fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1073/2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel (COM(2017)0647 — C8-0396/2017 — 2017/0288(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2017)0288</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om ændring af forordning (EF) nr. 1073/2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel</p> <p>(EØS-relevant tekst)</p>	680
2020/C 449/72	<p>P8_TA(2019)0126</p> <p>Ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet og forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen på grund af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet [som ændret ved direktiv 2018/XXX/EU] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/XXX [forvaltning af energiunionen] på grund af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union (COM(2018)0744 — C8-0482/2018 — 2018/0385(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2018)0385</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2019/... om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet og forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen på grund af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen</p>	694

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet **■** eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2018-2019

Mødeperioden fra den 11. til den 14. februar 2019

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 396 af 20.11.2020.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 12. februar 2019

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2019)0075

Strategier for romaernes integration

Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om behovet for en styrket strategisk EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration for perioden efter 2020 og for at intensivere bekæmpelsen af romafjendtlighed (2019/2509(RSP))

(2020/C 449/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. april 2011 om en EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration frem til 2020 (COM(2011)0173) og til de efterfølgende gennemførelses- og evalueringsrapporter,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,
- der henviser til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis for så vidt angår anerkendelse af romaer som en gruppe med behov for særlig beskyttelse mod forskelsbehandling,
- der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings beslutning 2153 (2017) om fremme af inklusion af romaer og omrejsende,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets henstilling af 9. december 2013 om foranstaltninger i medlemsstaterne til effektiv integration af romaerne ⁽²⁾ og til Rådets konklusioner af 8. december 2016 om fremskyndelse af processen med romaernes integration og af 13. oktober 2016 om Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 14/2016,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2008/913/RIA af 28. november 2008 om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ EUT C 378 af 24.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 328 af 6.12.2008, s. 55.

Tirsdag den 12. februar 2019

- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2017 om aspekter vedrørende grundlæggende rettigheder for integrationen af romaer i EU: bekæmpelse af romafjendtlighed ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 15. april 2015 om international romadag — romahad i Europa og EU's anerkendelse af mindedagen for folkedrabet på romaerne under Anden Verdenskrig ⁽²⁾,
 - der henviser til 2016-rapporten om grundlæggende rettigheder fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA), til agenturets EU-MIDIS I- og II-spørgeundersøgelser om mindretal og diskrimination og til adskillige andre undersøgelser og rapporter om romaer,
 - der henviser til det europæiske borgerinitiativ »Minority SafePack«, der blev registreret den 3. april 2017,
 - der henviser til de relevante rapporter og henstillinger fra romaernes civilsamfund, NGO'er og forskningsinstitutioner,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at romafjendtlighed ⁽³⁾ er en særlig form for racisme, en ideologi, der bygger på forestillinger om raceoverlegenhed, og en form for umenneskeliggørelse og institutionel racisme, der næres af historisk diskrimination og bl.a. kommer til udtryk i vold, hadefuld tale, udnyttelse, stigmatisering og den mest åbenlyse form for diskrimination ⁽⁴⁾;
- B. der henviser til, at romaer ⁽⁵⁾ stadig unddrages deres grundlæggende menneskerettigheder i Europa;
- C. der henviser til, at Kommissionen på baggrund af sin rapport om evalueringen af EU-rammen for de nationale strategier for romaernes integration frem til 2020 (COM(2018)0785) understregede, at rammen har været afgørende for udviklingen på EU-plan og nationalt plan af instrumenter og strukturer, der har til formål at fremme romaernes inklusion, men at ambitionen om at bringe udelukkelsen af romaer til ophør ikke er opnået;
- D. der henviser til, at Kommissionens evaluering viser, at integrationsstrategierne er nødt til at tage fat på de forskellige mål samtidigt og ved hjælp af en samlet tilgang med et større fokus på bekæmpelse af romafjendtlighed; der henviser til, at der bør tilføjes et specifikt mål om bekæmpelse af forskelsbehandling sammen med mål om inklusion af romaer til de fire mål for romaernes integration (uddannelse, bolig, beskæftigelse og sundhed);
- E. der henviser til, at de fremskridt, der er opnået med hensyn til integration af romaer, generelt er begrænsede; der henviser til, at der blev konstateret forbedringer inden for tidligt skolefratfald og førskoleundervisning, men at der var sket en forringelse inden for segregering i skolen; der henviser til, at der er sket en forbedring i romaernes egen opfattelse af deres sundhedstilstand, men at der fortsat er begrænset sygesikringsdækning blandt romaerne; der henviser til, at der i de fleste medlemsstater ikke blev konstateret nogen forbedring i adgangen til beskæftigelse, og at der endda blev konstateret en stigning i andelen af unge romaer, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse; der henviser til, at boligforholdene giver anledning til alvorlig bekymring, og at der kun er gjort få fremskridt med hensyn til fattigdom blandt romaer; der henviser til, at romafjendtlighed og dets manifestationer såsom hadforbrydelser og hadefuld tale, både på og uden for internettet, fortsat giver anledning til alvorlig bekymring; der henviser til, at EU's indsats i politisk, forvaltningsmæssig og finansiel forstand har skabt en merværdi for de nationale politikker vedrørende romaer og for gennemførelsen af disse;
- F. der henviser til, at der i evalueringen blev identificeret mangler i rammens oprindelige udformning, ligesom det blev konstateret, at dens effektivitet under gennemførelsen var begrænset;
- G. der henviser til, at evalueringen kaster lys over det faktum, at der er behov for at sikre romaernes indflydelse og deltagelse gennem målrettede foranstaltninger; der henviser til, at større indflydelse til og kapacitetsopbygning blandt romaer og NGO'er er af afgørende betydning;
- H. der henviser til, at evalueringen viser, at der i EU-rammen ikke var tilstrækkeligt stort fokus på specifikke grupper blandt romaerne, at der skal tages hånd om multidiskrimination og intersektionel forskelsbehandling, og at der er behov for et stærkt kønsaspekt og en børnenecentreret tilgang i strategierne;

⁽¹⁾ EUT C 346 af 27.9.2018, s. 171.

⁽²⁾ EUT C 328 af 6.9.2016, s. 4.

⁽³⁾ Det engelske begreb »Anti-Gypsyism« (romafjendtlighed) staves undertiden på forskellige måder, og i flere medlemsstater bliver der somme tider refereret til det med en lidt anderledes betegnelse som f.eks. Antiziganismus (sigøjnerfjendtlighed).

⁽⁴⁾ ECRIs generelle henstilling nr. 13 om bekæmpelse af romafjendtlighed og diskrimination mod romaer.

⁽⁵⁾ Ordet »roma« anvendes som et samlebegreb, der dækker over flere forskellige indbyrdes relaterede grupper i Europa, uanset om de er fastboende eller ej, såsom romaer, gens du voyage, sinti, manouches, kalé, romanichels, boyash, ashkalis, égyptiens, yéniches, doms og loms, der kan have forskellige kulturer og livsstile.

Tirsdag den 12. februar 2019

- I. der henviser til, at den nuværende EU-ramme mangler klare målsætninger og målbare mål; der henviser til, at der ikke er tilstrækkelige kvalitative og kvantitative overvågningsprocedurer, samtidig med at de landespecifikke henstillinger ikke er bindende; der henviser til, at der ikke gøres nok for at imødegå de enkelte romaers og romasamfundenes begrænsede deltagelse i udformningen af rammen og i gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af foranstaltninger, programmer og projekter vedrørende romaer;
 - J. der henviser til, at de fleste almene programmer ikke er inkluderende over for romaer, og til, at målrettede foranstaltninger, der er omfattet af strukturfondene, ikke har formålet at skabe holdbare positive ændringer i de mest ugunstigt stillede romaers liv;
 - K. der henviser til, at medlemsstaterne har et klart ansvar for at træffe korrigerende foranstaltninger mod praksisser, der indebærer forskelsbehandling af romaer;
 - L. der henviser til, at spørgsmålet om at opbygge tillid mellem romaer og ikke-romaer er altafgørende for at kunne forbedre romaernes levevilkår og livsmuligheder; der henviser til, at tillid er afgørende for samfundet som helhed;
1. gentager sin holdning og sine opfordringer og henstillinger, der blev fremsat og vedtaget i Parlamentets beslutning af 25. oktober 2017 om aspekter vedrørende grundlæggende rettigheder for integrationen af romaer i EU: bekæmpelse af romafjendtlighed; beklager, at de foranstaltninger, der er truffet i forlængelse af henstillingerne i denne beslutning, er begrænsede;
 2. opfordrer Kommissionen til:
 - i. at reagere på opfordringerne fra Parlamentet, Rådet og adskillige NGO'er og eksperter og foreslå en strategisk EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration for perioden efter 2020 med en bredere vifte af prioriterede områder, klare og bindende mål, tidsfrister og indikatorer for at overvåge og håndtere de specifikke udfordringer og afspejle romasamfundenes mangfoldighed samt tildele betydelige offentlige midler til dette formål
 - ii. i tilstrækkelig grad at inddrage repræsentanter for romaer, NGO'er og det europæiske netværk af ligestillingsorganer (Equinet) i udformningen af den strategiske EU-ramme, bl.a. gennem en synlig og tilgængelig høringsprocedure, og at muliggøre deres meningsfulde deltagelse i gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af denne ramme og derved styrke deres ejerskab til den
 - iii. at sætte bekæmpelsen af romafjendtlighed i centrum for den strategiske EU-ramme, herunder ved at tilføje et specifikt mål om bekæmpelse af forskelsbehandling sammen med andre mål, f.eks. inklusion af romaer i et miljømæssigt bæredygtigt, digitalt samfund og ligelig repræsentation af romaer i alle livets sfærer, og til at tilskynde medlemsstaterne til at udvikle målrettede strategier og konkrete foranstaltninger til bekæmpelse af romafjendtlighed, foruden en af manifestationerne heraf, nemlig social og økonomiske udstødelse
 - iv. at sikre, at multidiskrimination og intersektionel forskelsbehandling, integration af kønsaspektet og en børnetilpasset tilgang behandles på passende vis i den strategiske EU-ramme
 - v. at sikre, at den tildeler tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer med henblik på at råde over den nødvendige kapacitet til at overvåge, støtte og yde vejledning om gennemførelsen af de nationale strategier for romaernes integration, herunder vejledning til de nationale kontaktpunkter for romaer
 - vi. at styrke Agenturet for Grundlæggende Rettigheder (FRA) for så vidt angår dets mandat, institutionelle kapacitet, menneskelige ressourcer og budget for at sætte det i stand til at bidrage til udformningen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af de nationale strategier for romaernes integration
 - vii. at vedtage en mangfoldigheds- og inklusionsstrategi for at fremme romaernes deltagelse i EU-institutionernes arbejdsstyrke
 - viii. at være opmærksom på specifikke grupper i romabefolkningen i den strategiske EU-ramme, f.eks. romaer, der er EU-borgere og gør brug af deres ret til fri bevægelighed, romaer, der er tredjelandsstatsborgere, og romaer i tiltrædelseslandene;
 - ix. at medtage en sandheds-, anerkendelses- og forsoningsproces i den strategiske EU-ramme for at skabe tillid og fremhæve konkrete kulturelle og strukturelle foranstaltninger og initiativer, der støttes af EU-midler

Tirsdag den 12. februar 2019

- x. fortsat at kontrollere, at medlemsstaterne generelle offentlige politikker inden for rammerne af det europæiske semester som led i Europa 2020-strategien er inkluderende, og at opretholde en stærk forbindelse mellem inklusive strukturreformer, opfyldelsen af mål for romaernes integration og anvendelsen af EU-midler i medlemsstaterne;
3. opfordrer medlemsstaterne til:
- i. at udarbejde deres nationale strategier for romaernes integration for perioden efter 2020 med en bred vifte af prioriterede områder, klare og bindende mål, tidsfrister og indikatorer, der tjener til at overvåge og håndtere de specifikke udfordringer, og som afspejler mangfoldigheden i deres romasamfund, og til at tildele betydelige offentlige midler til dette formål
 - ii. at følge en bottom-up-tilgang og inddrage romarepræsentanter, lokalsamfund, NGO'er og ligestillingsorganer i udformningen af deres strategiske nationale strategier for romaernes integration (i det følgende betegnet »strategier«) og at muliggøre deres meningsfulde deltagelse i gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af disse strategier
 - iii. at sætte bekæmpelsen af romafjendtlighed i centrum for deres strategier, foruden et af romafjendtlighedens manifestationer, nemlig social og økonomisk udstødelse; at udvikle målrettede strategier og konkrete foranstaltninger til bekæmpelse af romafjendtlighed, f.eks. efterforskning af nuværende og tidligere racistiske angreb mod romaer, og tilskynde til en ligelig repræsentation af romaer i alle livets sfærer, herunder i medierne, offentlige institutioner og politiske organer
 - iv. at sikre, at multidiskrimination og intersektionel forskelsbehandling, integration af kønsaspektet og en børnetilpasset tilgang behandles på passende vis i deres strategier
 - v. udtrykkeligt at betragte børn som en prioritet, når de programmerer og gennemfører deres strategiske nationale strategier for romaernes integration; fastholder vigtigheden af at beskytte og fremme romabørns lige adgang til alle rettigheder
 - vi. at styrke de nationale kontaktpunkter for romaer for så vidt angår deres mandat, institutionelle kapacitet, menneskelige ressourcer og budget og at sikre en passende placering af de nationale kontaktpunkter i deres offentlige administrationers struktur, således at de kan udføre deres arbejde gennem en effektiv koordinering på tværs af sektorer
 - vii. i deres strategier at være opmærksomme på specifikke grupper i romabefolkningen, såsom romaer, der er EU-borgere og gør brug af deres ret til fri bevægelighed, og romaer, der er tredjelandstatsborgere, herunder romaer fra tiltrædelseslandene
 - viii. at medtage en sandheds-, anerkendelses- og forsoningsproces i deres strategier for at skabe tillid og fremhæve konkrete kulturelle og strukturelle foranstaltninger og initiativer, der støttes af offentlige midler
 - ix. at sikre og sørge for reel inklusion i deres generelle offentlige politikker og at udnytte de tilgængelige EU-strukturfonde til at forbedre romaernes levevilkår og livsmuligheder på en gennemsigtig og ansvarlig måde; at undersøge det nuværende og tidligere misbrug af de relevante fonde og tage retlige skridt mod gerningsmændene; at tage de nødvendige skridt for at sikre, at alle de midler, der er afsat til romasamfund, udnyttes, herunder ved udgangen af den nuværende FFR;
4. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og Regionsudvalget med henblik på videredistribution til subnationale parlamenter og råd, Europarådet og De Forenede Nationer.
-

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TA(2019)0076

Gennemførelse af traktatens bestemmelser om unionsborgerskab

Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om gennemførelse af traktatens bestemmelser om unionsborgerskab (2018/2111(INI))

(2020/C 449/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2, 3, 6, 9, 10, 11, 12, 21 og 23 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til artikel 8, 9, 10, 15, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 45, 46, 47, 48, 153 og 165 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 10 og 11 i TEU og til erklæringen i artikel 10, stk. 3, om at »enhver borger har ret til at deltage i Unionens demokratiske liv«,
- der henviser til artikel 3, stk. 2, i TEU, som knæsetter princippet om retten til fri bevægelighed for personer,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den flerårige finansielle ramme 2020-2027,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 390/2014 af 14. april 2014 om oprettelse af programmet »Europa for Borgerne« ⁽³⁾ for perioden 2014-2020,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/589 af 13. april 2016 om et europæisk arbejdsformidlingsnet (Eures), arbejdstageres adgang til mobilitetstjenester og øget integrering af arbejdsmarkedene og om ændring af forordning (EU) nr. 492/2011 og (EU) nr. 1296/2013 ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked ⁽⁷⁾,
- der henviser til forslag til Rådets direktiv om oprettelse af et EU-nødpas og om ophævelse af afgørelse 96/409/FUSP (COM(2018)0358),
- der henviser til Rådets direktiv (EU) 2015/637 af 20. april 2015 om koordinations- og samarbejdsforanstaltninger for at lette konsulær beskyttelse af ikkerepræsenterede unionsborgere i tredjelande og om ophævelse af afgørelse 95/553/EF ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

⁽³⁾ EUT L 115 af 17.4.2014, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 141 af 27.5.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 107 af 22.4.2016, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

⁽⁷⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 132.

⁽⁸⁾ EUT L 106 af 24.4.2015, s. 1.

Tirsdag den 12. februar 2019

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet for rettigheder og værdier (COM(2018)0383),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juli 2009 om retningslinjer for en bedre gennemførelse og anvendelse af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (COM(2009)0313),
- der henviser til Kommissionens rapport af 24. januar 2017 med titlen »Styrkelse af borgernes rettigheder i en Union med demokratiske forandringer — 2017-rapport om unionsborgerskab« (COM(2017)0030),
- der henviser til Kommissionens henstilling af 12. september 2018 om valgsamarbejdsnet, gennemsigtighed online, beskyttelse mod cybersikkerhedshændelser og bekæmpelse af desinformationskampagner i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet (C(2018)5949),
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde på grundlag af Lissabontraktatens potentiale ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 28. oktober 2015 om det europæiske borgerinitiativ ⁽²⁾ og til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det europæiske borgerinitiativ (COM(2017)0482),
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2014 om EU-borgerskab til salg ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 om EU-undervisning i skolen ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 2. marts 2017 om gennemførelse af Rådets forordning (EU) nr. 390/2014 af 14. april 2014 om oprettelse af programmet »Europa for Borgerne« for perioden 2014-2020 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. marts 2017 om hindringer for EU-borgeres ret til at flytte og arbejde frit på det indre marked ⁽⁶⁾,
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 31. januar 2013 om styrkelse af unionsborgerskabet: fremme af EU-borgernes valgrettigheder,
- der henviser til de undersøgelser, som Parlamentets Temaafdeling C offentliggjorde i 2016, med titlen »Hindringer for retten til fri bevægelighed og ophold for EU-borgere og deres familier«,
- der henviser til rapporten fra Agenturet for Grundlæggende Rettigheder med titlen »Making EU citizens' rights a reality: national courts enforcing freedom of movement and related rights«,
- der henviser til resultaterne fra Eurobarometer 89/2018,
- der henviser til sin beslutning af 7. februar 2018 om Europa-Parlamentets sammensætning ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin henstilling af 4. juli 2018 om udkast til Rådets afgørelse om ændring af akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet knyttet til Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom af 20. september 1976 (»valgloven«) ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin afgørelse af 7. februar 2018 om revision af rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 215.

⁽²⁾ EUT C 355 af 20.10.2017, s. 17.

⁽³⁾ EUT C 482 af 23.12.2016, s. 117.

⁽⁴⁾ EUT C 58 af 15.2.2018, s. 57.

⁽⁵⁾ EUT C 263 af 25.7.2018, s. 28.

⁽⁶⁾ EUT C 263 af 25.7.2018, s. 98.

⁽⁷⁾ EUT C 463 af 21.12.2018, s. 83.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0282.

⁽⁹⁾ EUT C 463 af 21.12.2018, s. 89.

Tirsdag den 12. februar 2019

- der henviser til sin beslutning af 30. maj 2018 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027 og egne indtægter ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 14. november 2018 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027 — Parlamentets holdning med henblik på en aftale ⁽²⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. september 2018 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Sikring af frie og retfærdige valg til Europa-Parlamentet« (COM(2018)0637),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og til artikel 1, stk. 1, litra e), og bilag 3 til afgørelse truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget for Andragender (A8-0041/2019),
- A. der henviser til, at unionsborgerskabet og de dermed forbundne rettigheder, som oprindeligt blev indført i 1992 ved Maastricht-traktaten og yderligere styrket gennem Lissabon-traktaten, som trådte i kraft i december 2009, men som kun er blevet delvist gennemført;
- B. der henviser til, at de rettigheder, værdier og principper, som Unionen bygger på, og som er fremhævet i artikel 2 og 6 i TEU, sætter borgerne helt i centrum for det europæiske projekt; der henviser til, at debatten om Europas fremtid derfor også indebærer en overvejelse om styrken af vores fælles identitet;
- C. der henviser til, at principperne om EU-institutionernes gennemsigtighed, integritet og ansvarlighed og om beslutningsprocesserne, der følger af artikel 10 og 11 i TEU samt artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er væsentlige elementer i begrebet unionsborgerskab og er nødvendige for at opbygge og styrke troværdigheden af og tilliden til Unionen som helhed; der henviser til, at anvendelsen af ad hoc-baserede og mellemstatslige ordninger og instrumenter på flere EU-politikområder, samt af uformelle besluttende organer, der omgår og afinstitutionaliserer den almindelige lovgivningsprocedure, risikerer at underminere disse principper i alvorlig grad;
- D. der henviser til, at EU har haft problemer med at håndtere talrige kriser med store socioøkonomiske konsekvenser, som har ført til fremkomsten af populistiske og nationalistiske ideologier baseret på eksklusive identiteter og racistiske kriterier, der er i modstrid med europæiske værdier;
- E. der henviser til, at den utilfredsstillende håndtering af de forskellige kriser har øget borgernes skuffelse over nogle af resultaterne af det europæiske integrationsprojekt; der henviser til, at det er afgørende at sikre, at unionsborgerskabet betragtes som et værdsat privilegium blandt borgerne, bl.a. ved at genoprette tilliden til EU-projektet og prioritere fremme af alle borgerrettigheder, herunder borgerlige, politiske og sociale rettigheder, forbedring af kvaliteten af demokratiet inden for Unionen, den praktiske udøvelse af grundlæggende rettigheder og friheder og muligheden for, at alle borgere kan deltage i Unionens demokratiske liv, samtidig med at der sikres en større inddragelse af civilsamfundet i beslutnings- og gennemførelsesprocesserne;
- F. der henviser til, at den nuværende revision af det europæiske borgerinitiativ har til formål at forbedre dets effektivitet og styrke deltagelsesdemokrati og aktivt medborgerskab;
- G. der henviser til, at adgangen til unionsborgerskab sker gennem besiddelse af statsborgerskab i en medlemsstat, hvor vilkårene er fastlagt i national lovgivning; der samtidig henviser til, at de rettigheder og pligter, som følger af unionsborgerskabet, er fastsat i EU-retten og ikke afhænger af medlemsstater og derfor ikke kan begrænses urimeligt af disse;
- H. der påpeger, at medlemsstaterne i forbindelse med adgang til statsborgerskab bør være underlagt EU-rettens principper såsom princippet om proportionalitet, retssikkerhed og ikkeforskelsbehandling, der er udførligt defineret i Den Europæiske Unions Domstols retspraksis;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0226.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0449.

Tirsdag den 12. februar 2019

- I. der henviser til, at udsigten til brexit har fremhævet vigtigheden af unionsborgernes rettigheder, navnlig blandt unge europæere, og deres rolle i tilværelsen for millioner af EU-borgere, og har desuden øget bevidstheden i EU om det potentielle tab af sådanne rettigheder på begge sider;
- J. der henviser til, at den gennemsnitlige valgdeltagelse ved valget til Europa-Parlamentet i 2014 var 42,6 %; der henviser til, at ifølge den seneste Eurobarometerundersøgelse, som blev offentliggjort i maj 2018, kendte kun 19 % af de adspurgte europæere datoen for det næste valg til Europa-Parlamentet;
- K. der henviser til, at EU-borgerne næsten ikke har kendskab til Europe Direct-kontorerne på trods af, at de først og fremmest har til opgave at stille oplysninger til rådighed;
- L. der henviser til, at der findes over 400 Europe Direct-informationscentre i hele EU, som hjælper Kommissionen med at formidle information om Den Europæiske Unions politikker, der er af direkte interesse for borgerne, med det formål at engagere borgerne på lokalt og regionalt plan;
- M. der henviser til, at begrebet unionsborgerskab definerer forholdet mellem borgere med et politisk fællesskab, herunder deres rettigheder, pligter og ansvar; der henviser til, at artikel 20 i TEFU giver unionsborgerne valgret og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet og ved kommunale valg i den medlemsstat, hvor de har bopæl, på samme betingelser som statsborgere i denne stat;
- N. der henviser til, at de europæiske borgere er direkte repræsenteret i Europa-Parlamentet, og at alle borgere skal have lige stor opmærksomhed fra EU-institutionerne; der henviser til, at artikel 8 i TEUF knæsætter princippet om integrering af ligestillingsaspektet med erklæringen om, at Unionen »i alle sine aktiviteter tilstræber at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder«;
- O. der henviser til, at Den Europæiske Unions Domstol (CJEU) i en række sager har fastslået, at de rettigheder, der følger af unionsborgerskabet, også kan påberåbes af en medlemsstats statsborgere over for den samme stat ⁽¹⁾;
- P. der henviser til, at flere medlemsstater tilbyder såkaldte »gyldne visumprogrammer« og investorordninger som et middel til at opnå statsborgerskab;
- Q. der henviser til, at fri bevægelighed giver EU-borgere mulighed for at rejse, studere, arbejde og bo i andre EU-lande; der henviser til, at mere end 16 millioner europæere har ret til at bosætte sig i et andet EU-land;
- R. der henviser til, at retten til fri bevægelighed er et centralt element i unionsborgerskabet og supplerer de øvrige friheder i EU's indre marked; der henviser til, at unge europæere især værdsætter fri bevægelighed, der anses for at være EU's mest positive resultat næstefter sikring af fred i Europa;
- S. der henviser til, at man i forbindelse med gennemførelsen af direktiv 2004/38/EF er stødt på praktiske vanskeligheder, og at europæerne stadig kan finde det vanskeligt at flytte til eller bo i en anden medlemsstat på grund af forskelsbehandling som følge af krav om statsborgerskab, indrejse og ophold; der henviser til, at der er en omfattende retspraksis fra Domstolens side, der har til formål at præcisere centrale begreber for mobile EU-borgere;
- T. der henviser til, at retten til konsulær beskyttelse er garanteret i henhold til artikel 20 og 23 i TEUF, og at EU-borgere derfor — på et tredjelandets område, hvor den medlemsstat, hvori de er statsborgere, ikke er repræsenteret — har ret til beskyttelse fra enhver anden medlemsstat på samme vilkår som statsborgere i den pågældende stat; der henviser til, at katastrofer, naturkatastrofer eller hændelser såsom terrorangreb kan påvirke europæiske borgere, som er fra en medlemsstat uden repræsentation i det pågældende tredjeland;
- U. der henviser til, at Kommissionen i rapporten om unionsborgerskab 2017 har givet udtryk for sin tilslutning til at organisere en EU-dækkende informations- og bevidstgørelseskampagne om unionsborgerskab for at give borgerne et bedre kendskab til deres rettigheder; der henviser til, at dette ansvar for at holde EU's borgere bedre orienteret om deres rettigheder og pligter skal deles af medlemsstaterne og civilsamfundet;

⁽¹⁾ Eksempelvis Domstolens dom af 8. marts 2011, Gerardo Ruiz Zambrano mod Office national de l'emploi (ONEM), C-34/09, ECLI:EU:C:2011:124, Domstolens dom af 2. marts 2010, Janko Rottman mod Freistaat Bayern, C-135/08, ECLI:EU:C:2010:104, Domstolens dom af 5. maj 2011, Shirley McCarthy mod Secretary of State for the Home Department, C-434/09, ECLI:EU:C:2011:277, og Domstolens dom af 15. november 2011, Murat Dereci m.fl. mod Bundesministerium für Inneres, C-256/11, ECLI:EU:C:2011:734.

Tirsdag den 12. februar 2019

- V. der henviser til, at et stigende antal mennesker siden 2012 ifølge Kommissionens 2017-rapport om unionsborgerskabet har oplevet en eller anden form for forskelsbehandling;
- W. der henviser til, at oprettelsen af Schengenområdet og integrationen af Schengenreglerne i EU-retten i høj grad har styrket den frie bevægelighed inden for EU og er en af de største bedrifter i den europæiske integrationsproces;
- X. der henviser til, at indførelsen af unionsborgerskabet er et resultat af det europæiske projekt, som endnu ikke har udnyttet sit fulde potentiale; understreger, at det er en enestående konstruktion, som ikke ses noget andet sted i verden;
1. mener, at ikke alle bestemmelserne om unionsborgerskab er blevet gennemført, så de kan opfylde deres fulde potentiale, selv om dette ville gøre det muligt at konsolidere en europæisk identitet; fremhæver, at oprettelsen af unionsborgerskabet har bevist, at en form for borgerskab, som ikke udspringer af nationalitet, kan eksistere, og at det danner grundlag for et politisk område, hvoraf der udspringer rettigheder og forpligtelser, som er fastsat i EU's lovgivning og ikke statens; opfordrer EU-institutionerne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at forbedre gennemførelsen af, anvendelsesområdet for og effektiviteten af traktatens bestemmelser om statsborgerskab og af de tilsvarende bestemmelser, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder; påpeger, at de europæiske borgere ikke fuldt ud er bevidste om deres rettigheder, der følger af unionsborgerskabet;
2. minder om, at unionsborgerskab er et supplement til statsborgerskab i en medlemsstat; understreger, at unionsborgerskabet gør det muligt at supplere borgernes mange identiteter, og at ekskluderende nationalisme og populistiske ideologier undergraver denne kapacitet; er af den opfattelse, at udøvelse af aktivt medborgerskab og tilskyndelse til aktivt medborgerskab er afgørende for at styrke følelsen af at tilhøre et politisk projekt med henblik på at fremme udviklingen af en fælles følelse af europæisk identitet, gensidig forståelse, interkulturel dialog og tværnationalt samarbejde og for at opbygge åbne, inklusive, sammenhængende og modstandsdygtige samfund;
3. mener, at EU's institutioners, organers, kontorers og agenturers fulde gennemførelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den aktive indsats for at fremme de rettigheder og principper, der er nedfældet i chartret, er en nødvendig faktor for at sikre effektiv involvering af borgerne i EU's demokratiske proces og for at konkretisere bestemmelserne i artikel 20 i TEUF;
4. understreger, at den samling af rettigheder og forpligtelser, der udspringer af unionsborgerskabet, ikke kan begrænses uberettiget; opfordrer i denne forbindelse indtrængende medlemsstaterne til at gøre brug af deres beføjelser til at tildele statsborgerskab i en ånd præget af loyalt samarbejde, herunder i sager om børn af EU-borgere, der har problemer med at opfylde kriterierne for statsborgerskab i henhold til nationale regler; understreger, at en vellykket udøvelse af borgerskabsrettigheder forudsætter, at alle rettigheder og friheder, der er nedfældet i chartret om grundlæggende rettigheder, beskyttes og fremmes, herunder for personer med handicap, som bør kunne udøve deres grundlæggende rettigheder på samme måde som alle andre borgere, og at integrering af ligestillingsaspektet gennemføres med henblik på at sikre, at kvinder fuldt ud kan udøve de rettigheder, der er knyttet til unionsborgerskabet;
5. minder om, at unionsborgerskabet også har vidtrækkende konsekvenser og tillægger rettigheder inden for demokratisk deltagelse som afledt af artikel 10 og 11 i TEU; understreger, at for at kunne udøve retten til at deltage i Unionens demokratiske liv bør beslutninger træffes i åbenhed og så tæt på borgeren som muligt, og at den derfor er grundlæggende for at tilvejebringe relevante garantier for gennemsigtighed i beslutningsprocessen og for at bekæmpe korruption;
6. beklager, at nogle medlemsstater for tiden står uden for dele af traktaterne, hvilket underminerer og skaber de facto-forskelle i borgernes rettigheder, som skulle være lige i henhold til traktaterne;
7. bemærker, at programmet Erasmus+, programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab og programmet »Europa for Borgerne« giver EU-borgerne, og især de unge, store fordele ved at øge deres bevidsthed om deres status som EU-borgere og øge deres kendskab til de rettigheder, der følger af denne status og dets underliggende værdier; er af den opfattelse, at europæiske frivillige programmer såsom den europæiske volontørtjeneste og det europæiske solidaritetskorpset også er en integrerende del af opbygningen af unionsborgerskabet; understreger den afgørende betydning af sådanne programmer, navnlig blandt unge, og opfordrer til, at disse programmer styrkes finansielt;

Politiske rettigheder

8. er bekymret over tendensen til, at valgdeltagelsen falder ved både nationale valg og valg til Europa-Parlamentet, især blandt unge; er overbevist om, at styrkelsen af det offentlige rum i EU og fuld indførelse af europæisk medborgerskab har potentiale til at bidrage til at vende dette fald ved at øge borgernes følelse af at tilhøre et europæisk samfund og fremme repræsentativt demokrati;

Tirsdag den 12. februar 2019

9. anerkender Kommissionens indsats for at promovere programmer, der fremmer europæisk medborgerskab og øger borgernes bevidsthed om deres politiske rettigheder; bemærker imidlertid de begrænsede fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af artikel 165 i TEUF som retsgrundlag for at fremme den europæiske dimension i borgernes uddannelse; anser det for afgørende at fremme borgernes deltagelse i EU's demokratiske liv og mener, at udviklingen af europæiske læseplaner i uddannelsessystemerne bør være en prioritet for fortsat at bygge videre på unionsborgerskabets potentiale;

10. beklager endnu en gang, at nogle EU-borgere mister deres stemmeret i den medlemsstat, hvor de er statsborgere, og ikke kan deltage i nationale parlamentsvalg i deres bopælsmedlemsstat; understreger, at tab af valgrettigheder, der skyldes ophold i en anden medlemsstat, kan afholde borgere fra at flytte til en anden medlemsstat og derfor kan udgøre en potentiel overtrædelse af artikel 18 i TEUF;

11. mener, at det i et system med repræsentativt demokrati er nødvendigt at sikre, at EU's institutioner fungerer rigtigt for at beskytte alle politiske rettigheder for unionsborgerne; understreger vigtigheden af, at der er adgang til information om unionsborgerskab og de opnåede rettigheder derved på alle Unionens officielt sprog for at styrke begrebet europæisk medborgerskab; beklager, at efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse er artikel 15, stk. 3, i TEUF, som blev retsgrundlaget for aktindsigt, og som udvider reglerne om adgang til alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, endnu ikke fuldt gennemført; mener, at udviklingen med hensyn til vedtagelsen af den nye forordning konsekvent er blevet besværliggjort af medlemsstaterne;

Fri bevægelighed

12. glæder sig over de fordele, som fri bevægelighed medfører for EU-borgerne og medlemsstaternes økonomier; påpeger, at de rettigheder, der følger af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, ikke altid er kendt og respekteret, hvilket medfører hindringer for unionsborgernes og deres familiers frie bevægelighed og ophold samt til forskelsbehandling af dem; minder om medlemsstaternes forpligtelse til at beskytte rettighederne til fri bevægelighed, bl.a. familiesammenføring, for ægtefæller af samme køn;

13. er bekymret over, at nationale domstoles fortolkning af visse bestemmelser og betingelser i direktiv 2004/38/EF ikke alene varierer på tværs af medlemsstaterne, men undertiden også inden for den samme jurisdiktion; noterer sig med bekymring, at nationale myndigheder ikke altid er helt klar over de rettigheder og forpligtelser, som er fastsat i henhold til direktiv 2004/38/EF;

14. understreger problemet med manglen på information eller tilvejebringelsen af forkert eller forvirrende information om visumkrav for familiemedlemmer eller om opholdsrettigheder; insisterer på, at medlemsstaterne bør sikre, at unødvendige barrierer fjernes for indrejse-/opholdsret, især for tredjelandsstatsborgere, som er familiemedlemmer til unionsborgere;

15. er foruroliget over de vanskeligheder, som borgere oplever i forbindelse med at få anerkendt deres erhvervsmæssige kvalifikationer i Europa; mener, at direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer og den europæiske referenceramme for kvalifikationer har bidraget til at lette anerkendelsen blandt medlemsstaterne; mener også, at anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer er afgørende for at sikre en højere grad af mobilitet for både studerende og fagfolk; opfordrer Kommissionen til at fortsætte tendensen med at fremme anerkendelsen af erhvervsmæssige kvalifikationer så meget som muligt;

16. er stærkt bekymret over resultaterne af den research, der er udført af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, som har konstateret, at der finder forskelsbehandling sted, når det kommer til at finde beskæftigelse, få adgang til forskellige tjenester såsom leje af en bil eller en lejlighed eller til visse banktjenester samt på uddannelses- og beskatningsområdet; understreger, at forskelsbehandling på grundlag af nationalitet kan skabe hindringer for unionsborgeres frie bevægelighed; opfordrer EU og medlemsstaterne til at være særligt opmærksomme på at overvåge sådanne tilfælde af forskelsbehandling og træffe afgørende foranstaltninger for at forhindre dette;

17. understreger den rolle, som mobilitet spiller for unges personlige udvikling ved at styrke erhvervslivet af viden og kulturelle udvekslinger og derved forbedre forståelsen af aktivt medborgerskab, og hvordan det praktiseres; tilskynder medlemsstaterne til at støtte EU-programmerne til fremme af mobilitet;

Tirsdag den 12. februar 2019

18. anerkender betydningen af kultur, kunst og videnskab som integrerende aspekter af et aktivt unionsborgerskab; understreger deres rolle i styrkelsen af borgernes fælles tilhørsforhold til Unionen, styrkelse af den gensidige forståelse og fremme af interkulturel dialog;

Konsulær beskyttelse

19. bemærker, at næsten syv millioner EU-borgere i øjeblikket bor i lande uden for EU, og at dette tal forventes at stige til mindst 10 mio. i 2020;

20. mener, at retten til konsulær beskyttelse er til gavn for alle EU-borgere, og minder om, at Rådets direktiv (EU) 2015/637 fortolker konsulær beskyttelse i videst muligt omfang, dvs. som enhver form for konsulær beskyttelse; understreger, at bevidstheden om disse rettigheder fortsat er begrænset;

21. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre en vurdering af gennemførelsen af Rådets direktiv (EU) 2015/637 og til at indlede overtrædelsesprocedurer, hvor det er relevant; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle nødprotokoller, hvor ikke-repræsenterede borgere tages i betragtning, med henblik på at forbedre kommunikationen i nødsituationer i samarbejde med andre medlemsstaters repræsentationer og EU-delegationer; minder om sit mangeårige krav om en styrkelse af EU-delegationernes rolle i tredjelande og fremhæver merværdien fra EU's diplomatiske netværk på stedet;

Andragender til Europa-Parlamentet og klager til Den Europæiske Ombudsmand

22. understreger betydningen af retten til at indgive andragender som fastlagt i henholdsvis artikel 227 i TEUF og artikel 44 i chartret om grundlæggende rettigheder og retten til at klage til Unionens Ombudsmand som nedfældet i artikel 228 i TEUF og artikel 43 i chartret om grundlæggende rettigheder; roser Ombudsmandens arbejde med hensyn til at bekæmpe fejl eller forsømmelser i EU's institutioner, organer og agenturer, navnlig for så vidt angår gennemsigtighed; understreger vigtigheden af gennemsigtighed med henblik på at opnå en demokratisk funktionsmåde og deltagelse i Unionen, der skaber tillid blandt dens borgere; støtter i denne henseende henstillingerne fra Den Europæiske Ombudsmand i hendes nylige særberetning om gennemsigtighed i Rådets lovgivningsmæssige proces;

Henstillinger

23. henstiller, at Kommissionen udøver sine beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF til at anmode Domstolen om at træffe afgørelse om, hvorvidt fratagelse af stemmerettigheder på grund af bopæl i en anden EU-medlemsstat bør betragtes som en krænkelse af retten til fri bevægelighed og opholdsretten; opfordrer atter medlemsstaterne til at gennemføre Venedigkommissionens kodeks for god praksis i forbindelse med valgspørgsmål, herunder ophævelsen af fratagelse af valgretten for udstationerede ved valg til nationale parlamenter;

24. foreslår, at Kommissionen gennem den procedure, der er fastlagt i artikel 25 i TEUF, udvider de rettigheder, der er anført i artikel 20, stk. 2, i TEUF, for at give EU-borgerne mulighed for at vælge, om de vil stemme i den medlemsstat, hvor de er statsborgere eller har bopæl, og at dette udvides til at omfatte alle valg i overensstemmelse med de forfatningsmæssige muligheder i de enkelte medlemsstater;

25. opfordrer medlemsstaterne til at indføre e-demokratiske værktøjer på lokalt og nationalt plan og til at integrere dem på rette vis i den politiske proces for at fremme både borgeres og indbyggers demokratiske deltagelse;

26. er af den opfattelse, at revisionen af de retlige rammer for det europæiske borgerinitiativ giver mulighed for at øge borgernes deltagelse i EU's politiske beslutningsproces ved at gøre instrumentet mindre bureaukratisk og mere tilgængeligt;

27. opfordrer Kommissionen til at udvikle mere robuste praksisser for så vidt angår den politiske og juridiske opfølgning af europæiske borgerinitiativer;

28. insisterer på, at der skal investeres flere ressourcer i etableringen af yderligere programmer og initiativer, der har til formål at fremme et offentligt rum i EU, hvor udøvelsen af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, social velfærd og opnåelsen af europæiske værdier bliver modellen for en borgeridentitet; glæder sig over programmet for rettigheder og værdier som et vigtigt eksempel på Unionens aktive støtte af dens værdier og rettigheder som følge af unionsborgerskab og som nedfældet i traktaterne, herunder ved at støtte civilsamfundsorganisationer, der fremmer og beskytter disse rettigheder og værdier; understreger vigtigheden af at bevare det nuværende budget til programmet for rettigheder og værdier; modsætter sig kraftigt nedskæringer i den nye flerårige finansielle ramme for 2021-2027 som foreslået af Kommissionen;

Tirsdag den 12. februar 2019

29. opfordrer kraftigt EU's politiske partier og deres partimedlemmer til at sikre kønsmæssig balance i repræsentationen af kandidater ved hjælp af kvotelister eller andre tilsvarende metoder;

30. foreslår, at synligheden af Europe Directs kontorer højnes markant; understreger, at disse kontorer bør fungere som formidlere, der samarbejder med medlemsstaternes offentlige myndigheder og civilsamfundet (herunder fagforeninger, erhvervsorganisationer og offentlige og private organer) for aktivt at informere de europæiske borgere om deres rettigheder og forpligtelser og for at fremme borgernes deltagelse på lokalt plan i Den Europæiske Unions demokratiske liv; opfordrer medlemsstater og enheder på regionalt og lokalt plan til aktivt at samarbejde med disse kontorer; understreger, at disse kontorer bør skabe synergi med programmer som f.eks. Europa for Borgerne; anmoder Kommissionen om at sikre, at disse kontorer centraliserer den relevante information, der sætter EU-borgere i stand til at udøve deres rettigheder, og om at gøre det lettere at udøve EU-borgerskabsrettigheder; mener, at Solvit-tjenesten bør strømlines yderligere, så den fungerer mere effektivt med hensyn til at beskytte EU-borgernes rettigheder, inden de benytter sig af retsmidler eller administrative midler;

31. opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at fremsætte et forslag, der styrker både Europe Direct-kontorenes rolle og udøvelsen af unionsborgerskabet med udgangspunkt i de rettigheder, der tilkommer arbejdstagere i forbindelse med anvendelsen af direktiv 2014/54/EU, herunder EU-borgernes ret til beskyttelse mod forskelsbehandling, udøvelse af deres stemmeret i henhold til artikel 22 i TEUF og retten til fri bevægelighed i henhold til artikel 21 i TEUF og direktiv 2004/38/EF og retten til fri bevægelighed for medlemmerne af deres familier;

32. opfordrer Kommissionen til at gribe ind systematisk over for medlemsstaternes overtrædelser af direktiv 2004/38/EF og anmoder om en revideret EU-vejledning for anvendelse og fortolkning af lovgivning, der påvirker EU-borgere, med henblik på at medtage den seneste udvikling fra EU-Domstolen og dermed sikre, at EU-retten er fuldt ud effektiv;

33. opfordrer til konsekvent gennemførelse af integrering af ligestillingsaspektet i alle EU-aktiviteter, navnlig ved vedtagelse af lovgivning eller gennemførelse af politik, der er forbundet med unionsborgerskab;

34. minder om, at Parlamentet siden 2014 og ved flere lejligheder har givet udtryk for bekymring over, at enhver national ordning, der indebærer direkte eller indirekte salg af unionsborgerskab, undergraver selve begrebet europæisk medborgerskab; anmoder Kommissionen om at overvåge sådanne ordninger og udarbejde en rapport om nationale ordninger for tildeling af unionsborgerskab til investorer, således som det er omhandlet i rapporten om unionsborgerskab fra 2017;

35. beklager, at Kommissionen i sin 2017-rapport om unionsborgerskab overhovedet ikke nævner Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, retten til at indgive andragender, retten til at klage til Den Europæiske Ombudsmand, retten til aktindsigt eller retten til at støtte et europæisk borgerinitiativ; opfordrer Kommissionen til at rette hele sin opmærksomhed mod bestemmelserne i chartret og rette op på disse mangler i den næste evaluering;

36. understreger, at et stigende antal EU-borgere har været udsat for terrorangreb i et land, som ikke er deres hjemland, og opfordrer derfor kraftigt til, at der etableres protokoller i medlemsstaterne for at hjælpe EU-borgere fra andre medlemsstater i tilfælde af et terrorangreb i henhold til direktiv (EU) 2017/541 om bekæmpelse af terrorisme;

37. foreslår medlemsstaterne, at de gør den 9. maj til europæisk helligdag med henblik på at styrke en europæisk følelse af samhørighed og skabe plads til samfundsbevægelser og aktiviteter;

38. gentager sin opfordring til Kommissionen om at fremsætte et forslag til gennemførelse af Parlamentets henstillinger om en EU-mekanisme for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder;

39. er overbevist om, at princippet om ikkediskrimination er en hjørnesten i unionsborgerskabet og både et generelt princip og en grundlæggende værdi i EU-retten i henhold til artikel 2 i TEU; opfordrer indtrængende Rådet til at afslutte vedtagelsesprocessen for EU's horisontale direktiv om ikkeforskelsbehandling med henblik på at sikre yderligere grundlæggende rettigheder i Unionen gennem vedtagelse af konkret EU-lovgivning, hvilket til fulde ville gennemføre artikel 18 og 19 i TEUF i en horisontal tilgang; beklager, at direktivet om bekæmpelse af forskelsbehandling stadig er blokeret af Rådet, ti år efter offentliggørelsen af Kommissionens forslag;

40. minder om forpligtelsen i traktaterne til at tiltræde den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK); opfordrer Kommissionen til at tage de nødvendige skridt til at afslutte Unionens tiltrædelse af EMRK og til at tiltræde den europæiske socialpagt;

Tirsdag den 12. februar 2019

41. understreger, at folkeoplysning af høj kvalitet for alle aldre (formel og uformel) er afgørende for en tillidsfuld udøvelse af borgernes demokratiske rettigheder og for et velfungerende demokratisk samfund; bemærker, at kun en vedvarende oplysningsindsats kan sikre øget valgdeltagelse på europæisk plan og styrke den interkulturelle forståelse og solidaritet i Europa samt bekæmpe forskelsbehandling, fordomme og ulighed mellem kønnene; henstiller, at artikel 165, 166 og 167 i TEUF anvendes som retsgrundlag for at undersøge potentialet i uddannelses-, erhvervsuddannelses- og ungdomspolitik;

42. minder om bidraget fra politiske partier på europæisk plan »til at skabe en europæisk politisk bevidsthed og til at udtrykke unionsborgernes politiske vilje« (artikel 10, stk. 4, i TEU); opfordrer derfor til, at unionsborgerne får mulighed for at ansøge direkte om medlemskab i politiske partier på europæisk plan;

43. minder om behovet for at fremme den europæiske dimension af valget til Europa-Parlamentet med henblik på at bidrage til Parlamentets potentielle fremtidige arbejde ved at udøve sin initiativret i henhold til artikel 225 i TEUF; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke indsatsen for at fremme borgerrettigheder blandt europæiske borgere, herunder i relation til stemmerettigheder; understreger, at bedre og mere målrettet oplysning om europæisk politik og EU-lovgivningens indflydelse på borgernes dagligdag vil forbedre valgdeltagelsen ved valg til Europa-Parlamentet; minder om behovet for at fremme deltagelse ved valget til Europa-Parlamentet ved at gøre EU's politiske partier mere synlige; gentager, at borgerne, medlemsstaterne og EU har et fælles ansvar for at fremme deltagelsen ved valg til Europa-Parlamentet; fremhæver behovet for at informere borgerne om den seneste reform af valgloven, herunder processen med spidskandidater; understreger den politiske vigtighed af og symbolik ved denne rolle med hensyn til at styrke unionsborgerskabet;

44. minder om, at Europa-Parlamentet er parlament for hele Unionen, og at det spiller en afgørende rolle med hensyn til at sikre legitimiteten af EU's politiske institutioner ved at holde dem ansvarlige ved hjælp af behørig parlamentarisk kontrol; insisterer derfor på, at Parlamentets lovgivende myndighed og kontrolrettigheder garanteres, konsolideres og styrkes;

45. minder om Kommissionens retningslinjer for anvendelsen af EU's databeskyttelseslovgivning i forbindelse med afholdelsen af valg og i sin meddelelse af 12. september 2018 om sikring af frie og retfærdige valg i Europa (COM(2018)0637); opfordrer til, at der gøres alt for at sikre, at valg er frie for enhver form for uberettiget indblanding; understreger behovet for en veldefineret EU-politik til bekæmpelse af antieuropæisk propaganda og målrettet misinformation;

46. opfordrer Kommissionen til at øge indsatsen for at fremme den demokratiske deltagelse ved at styrke dialogen med borgerne, forbedre borgernes forståelse af EU-lovgivningens rolle i deres hverdag og understrege deres ret til at stemme og stille op til valg på lokalt og nationalt plan og til Europa-Parlamentet;

47. opfordrer Kommissionen til i denne forbindelse at benytte sig af sociale medier og digitale redskaber med særligt henblik på at øge unges og handicappedes deltagelse; opfordrer til udvikling og anvendelse af e-demokratiske redskaber såsom onlineplatforme for at inddrage borgerne mere direkte i EU's demokratiske liv og dermed fremme deres engagement;

48. støtter produktionen og udbredelsen af presse- og multimediemateriale på alle officielle EU-sprog, der har fokus på at øge EU-borgernes bevidsthed om deres rettigheder og styrke deres evne til at udøve disse rettigheder effektivt i hver medlemsstat;

49. mener, at de europæiske institutioner i lyset af de sociale mediers stigende indvirkning på borgernes tilværelse bør fortsætte med at udvikle nye mekanismer og offentlige politikker, der er udformet til at beskytte den enkeltes grundlæggende rettigheder i den digitale verden; understreger behovet for sikker, retfærdig og gennemsigtig udveksling af borgernes oplysninger; understreger, at en fri presse og adgang til pluralistiske holdninger er en uundværlig del af et sundt demokrati, og at mediedannelse er afgørende og bør udvikles fra en tidlig alder;

50. opfordrer til, at artikel 25 i TEUF anvendes til at træffe foranstaltninger, der vil kunne fremme udøvelsen af europæisk statsborgerskab i hverdagen;

51. anmoder Kommissionen om i henhold til artikel 25 i TEUF at tage hensyn til udviklingen af unionsborgerskabet i sekundær lovgivning og retspraksis i den næste rapport om unionsborgerskab og om at foreslå en køreplan for at samle alle disse fremskridt med henblik på formelt at tage hensyn til Unionens udvikling på dette område;

Tirsdag den 12. februar 2019

52. understreger, at det endelige mål med denne øvelse efter proceduren i artikel 25 i TEUF vil være at tage konkrete initiativer til konsolidering af borgerspecifikke rettigheder og frihedsrettigheder i henhold til en EU-statut for borgerskab svarende til den europæiske søjle for sociale rettigheder, herunder de grundlæggende rettigheder og friheder, der er nedfældet i chartret om grundlæggende rettigheder, sammen med de sociale rettigheder, der er nedfældet i den europæiske søjle for sociale rettigheder, og de værdier, der er fastsat i artikel 2 i TEU som en definition af elementer i det europæiske »offentlige rum«, herunder bl.a. den styringsmodel, der er relevant for det offentlige rum, værdighed, frihed, retsstatsprincippet, demokrati, pluralisme, tolerance, retfærdighed og solidaritet, lighed og ikke-forskelsbehandling, som der vil blive taget hensyn til i en fremtidig eller eventuel reform af traktaterne;

o

o o

53. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TA(2019)0077

Gennemførelse af traktatens bestemmelser om forstærket samarbejde

Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om gennemførelsen af traktatens bestemmelser om forstærket samarbejde (2018/2112(INI))

(2020/C 449/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktatens bestemmelser om forstærket samarbejde, særlig artikel 20, artikel 42, stk. 6, artikel 44, 45 og 46 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 82, 83, 86, 87, 187, 188, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333 og 334 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
 - der henviser til traktatens bestemmelser om andre eksisterende former for differentieret integration, særlig artikel 136, 137 og 138 i TEUF vedrørende særlige bestemmelser for de medlemsstater, der har euroen som valuta,
 - der henviser til traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union (TSSS),
 - der henviser til protokol nr. 10 om permanent struktureret samarbejde etableret ved artikel 42 i traktaten om Den Europæiske Union, protokol nr. 14 om Eurogruppen og protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union,
 - der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde på grundlag af Lissabontraktatens potentiale ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om mulige udviklingstendenser og justeringer i Den Europæiske Unions nuværende institutionelle struktur ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om budgetmæssig kapacitet for euroområdet ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 16. marts 2017 om »forfatningsmæssige, retlige og institutionelle følger af en fælles sikkerheds- og forsvarspolitik: mulighederne i Lissabontraktaten« ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 17. januar 2019 om differentieret integration ⁽⁵⁾,
 - der henviser til Kommissionens hvidbog af 1. marts 2017 (COM(2017)2025) og de fem efterfølgende oplæg (COM(2017)0206, COM(2017)0240, COM(2017)0291, COM(2017)0315, COM(2017)0358),
 - der henviser til Romerklæringen af 25. marts 2017,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelse fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0038/2019),
- A. der henviser til, at Unionen har en særlig interesse i at gennemføre et forstærket samarbejde på visse områder inden for ikke-eksklusive EU-kompetencer med henblik på at fremme det europæiske projekt og gøre livet lettere for borgerne;

⁽¹⁾ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 215.

⁽²⁾ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 201.

⁽³⁾ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 235.

⁽⁴⁾ EUT C 263 af 25.7.2018, s. 125.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0044.

Tirsdag den 12. februar 2019

- B. der henviser til, at forstærket samarbejde i henhold til artikel 20, stk. 2, i TEU betragtes som en sidste udvej, når målene for et sådant samarbejde ikke kan nås inden for en rimelig frist af Unionen som helhed;
- C. der henviser til, at et forstærket samarbejde ikke bør ses som et instrument til udelukkelse eller opdeling af medlemsstaterne, men som en pragmatisk løsning til at fremme europæisk integration;
- D. der henviser til, at den følsomme karakter af visse politikområder gør det vanskeligt at følge den almindelige lovgivningsprocedure, ikke alene på grund af kravet om enstemmighed, men også på grund af den etablerede praksis i Rådet, der altid søger konsensus blandt medlemsstaterne, selv om et kvalificeret flertal ville være tilstrækkeligt til at træffe en afgørelse;
- E. der påpeger, at alle de tiltag, der i dag er omfattet af forstærket samarbejde, med undtagelse af afgiften på finansielle transaktioner kunne være blevet vedtaget i Rådet med kvalificeret flertal, hvis det havde været denne afstemningsregel, der skulle anvendes, i stedet for reglen om enstemmighed;
- F. der henviser til, at der findes en række undergrupper af medlemsstater, som gennemfører bilateralt eller multilateralt samarbejde uden for traktatens rammer, f.eks. på områder som forsvar; der henviser til, at presset fra den økonomiske og monetære krise for at træffe hurtige beslutninger og overvinde kravet om enstemmighed på visse områder førte til vedtagelsen af mellemstatslige instrumenter uden for EU's retlige rammer såsom den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) og traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union (TSSM eller »finanspagten«);
- G. der henviser til, at et forstærket samarbejde er en procedure, hvorved mindst ni medlemsstater har tilladelse til at etablere et avanceret samarbejde i et område inden for EU's strukturer, men uden inddragelse af de øvrige medlemsstater; der henviser til, at et forstærket samarbejde giver de deltagende medlemsstater mulighed for at nå frem til et fælles mål eller initiativ og overvinde handlingslammelse i forhandlinger eller en blokering fra en eller flere andre medlemsstater, når der kræves enstemmighed; der henviser til, at i henhold til artikel 20, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union er retsakter, der vedtages inden for rammerne af et forstærket samarbejde, kun bindende for de deltagende medlemsstater; der henviser til, at forstærket samarbejde er begrænset til områder, hvor EU ikke har enekompetence;
- H. der henviser til, at Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til artikel 328, stk. 1, i TEUF, skal sikre, at de fremmer deltagelse for så mange medlemsstater som muligt;
- I. der henviser til, at erfaringerne viser, at et forstærket samarbejde har givet tilfredsstillende resultater i skilsmisssager⁽¹⁾ og giver interessante perspektiver med hensyn til regler om formueforholdet mellem ægtefæller⁽²⁾, det europæiske enhedspatent og Den Europæiske Anklagemyndighed;
- J. der henviser til, at de indledende erfaringer med forstærket samarbejde har fremhævet de vanskeligheder, der er forbundet med anvendelsen af dette begreb, på grund af de begrænsede bestemmelser i traktaterne om dens praktiske gennemførelse og manglen på tilstrækkelig opfølgning fra EU-institutionernes side;
- K. der henviser til, at analysen af forskellige føderale modeller, der anvendes i EU's medlemsstater og føderationer uden for Unionen, har vist, at fleksible samarbejds mekanismer ofte anvendes af subføderale enheder på områder af fælles interesse;
- L. der henviser til, at uden anvendelse af passerellebestemmelserne for at gå fra enstemmighed til beslutningstagning med kvalificeret flertal i Rådet og uden en gennemgribende reform af traktaterne, synes det muligt, at medlemsstaterne i fremtiden i højere grad og oftere vil skulle ty til bestemmelserne om forstærket samarbejde med henblik på at løse fælles problemer og nå fælles mål;
- M. der henviser til, at det er vigtigt for en smidig gennemførelse af et forstærket samarbejde at opstille en liste over spørgsmål, der skal behandles, og at udarbejde en køreplan for et effektivt fungerende forstærket samarbejde i traktaternes ånd og bogstav;

(¹) Rådets forordning (EU) nr. 1259/2010 af 20. december 2010 om indførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation, EUT L 343 af 29.12.2010, s. 10.

(²) Rådets forordning (EU) 2016/1103 af 24. juni 2016 om indførelse af et forstærket samarbejde på området for kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller, EUT L 183 af 8.7.2016, s. 1.

Tirsdag den 12. februar 2019

De vigtigste bemærkninger

1. er bekymret over, at selv om et forstærket samarbejde har en løsning på et fælles problem ved at drage fordel af Unionens institutionelle struktur og dermed reducere de deltagende medlemsstaters administrationsomkostninger, har det ikke helt fjernet behovet for at ty til mellemstatslige undergrupperingsløsninger uden for traktaterne, hvilket har negative følger med hensyn til, hvor konsekvent EU's juridiske rammer bliver anvendt og derfor resulterer i en mangel på ordentlig demokratisk kontrol;
2. mener, at EU's fælles institutionelle ramme bør bevares med det formål at nå EU's fælles mål og garantere princippet om lighed mellem alle borgere; insisterer på, at fællesskabs- eller EU-metoden skal opretholdes;
3. understreger, at et forstærket samarbejde i modsætning til de mellemstatslige traktater er et redskab til problemløsning, som ikke alene er lovligt, men også hensigtsmæssigt, da det er baseret på traktatens bestemmelser og opererer inden for Unionens institutionelle struktur;
4. påpeger, at selv om et forstærket samarbejde i kraft af sin karakter af »sidste udvej« ikke har været anvendt ekstensivt siden dets indførelse i Amsterdamtraktaten, ser det ud til at have fået større betydning, og det leverer håndgribelige resultater;
5. bemærker, at der på grundlag af eksisterende erfaringer oftest opstår et forstærket samarbejde på områder, der er omfattet af en særlig lovgivningsprocedure, som kræver enstemmighed, og som overvejende er blevet anvendt inden for retlige og indre anliggender;
6. påpeger, at proceduren for deltagelse i og gennemførelse af et forstærket samarbejde hidtil har været temmelig langvarig, navnlig på grund af den uklare definition af en rimelig periode for at sikre sig, at den nødvendige afstemningstærskel ikke kan nås, og manglen på stærk politisk vilje til at gøre hurtigere fremskridt;
7. bemærker, at manglen på klare operationelle retningslinjer for oprettelse og forvaltning af forstærket samarbejde, som f.eks. den lovgivning, der finder anvendelse på fælles institutioner eller procedurer for udtrædelse fra et allerede eksisterende samarbejde, kan have gjort indgåelsen af forstærket samarbejde mindre sandsynligt;
8. minder om, at selv om et forstærket samarbejde drager fordel af Unionens institutionelle og retlige orden, er det ikke hensigten, at det skal indarbejdes automatisk i EU-retten;
9. mener, at selv om et forstærket samarbejde betragtes som det næstbedste scenarie, er det stadig et brugbart redskab til problemløsning på EU-plan og et redskab til at løse nogle af de institutionelle hårdknuder;
10. er af den opfattelse, at det samme sæt af spørgsmål skal besvares med henblik på en effektiv gennemførelse og tilrettelæggelse af et forstærket samarbejde, uanset hvilket politikområde det drejer sig om, eller hvilken form det antager;

Henstillinger

11. foreslår derfor, at en række spørgsmål besvares, og at der følges en køreplan som beskrevet nedenfor for at sikre en gnidningsløs og effektiv gennemførelse af det forstærkede samarbejde;

Beslutningsproceduren

12. påpeger, at den politiske fremdrift for et forstærket samarbejde bør komme fra medlemsstaterne, men drøftelserne om dets indhold bør baseres på et forslag fra Kommissionen;
13. minder om, at Parlamentet i henhold til artikel 225 i TEUF har ret til et lovgivningslignende initiativ, der bør fortolkes som Parlamentets mulighed for at indlede et forstærket samarbejde på grundlag af et forslag fra Kommissionen, der ikke var i stand til at nå frem til en aftale gennem den almindelige beslutningsprocedure inden for mandatet for to på hinanden følgende rådsformandskaber;
14. mener, at målene for samarbejdet bør betragtes som uopnåelige for Unionen som helhed, således som det kræves i henhold til artikel 20 i TEU, hvis der i en periode, der dækker to på hinanden følgende rådsformandskaber, ikke er gjort væsentlige fremskridt i Rådet;

Tirsdag den 12. februar 2019

15. anbefaler, at anmodninger fra medlemsstater, der ønsker at indføre et forstærket indbyrdes samarbejde, principielt bør være baseret på mål, der er mindst lige så ambitiøse som dem, Kommissionen har forelagt, før det fastslås, at de ikke kan nås inden for en rimelig frist af EU som helhed;

16. anbefaler kraftigt, at den særlige passerellebestemmelse, der er fastsat i artikel 333 i TEUF, aktiveres for at skifte fra enstemmighed til kvalificeret flertal og fra en særlig lovgivningsprocedure til den almindelige lovgivningsprocedure, umiddelbart efter at en aftale om påbegyndelse af et forstærket samarbejde er godkendt af Rådet, med henblik på at undgå nye blokeringer, hvis antallet af deltagende medlemsstater er betydeligt;

17. finder det nødvendigt, at afgørelsen om bemyndigelse til et forstærket samarbejde fastsætter rammerne for forbindelserne med de ikke-deltagende medlemsstater; mener, at de medlemsstater, der ikke deltager i et sådant forstærket samarbejde, ikke desto mindre bør inddrages ud i drøftelserne om det emne, det drejer sig om;

18. minder om, at både Kommissionens og Rådets sekretariater har en vigtig rolle at spille med hensyn til at sikre, at de ikke-deltagende medlemsstater i et forstærket samarbejde ikke lades tilbage på en måde, der gør, at det bliver vanskeligt for dem at deltage på et senere tidspunkt;

Administration

19. anbefaler, at Kommissionen spiller en aktiv rolle i alle faser af det forstærkede samarbejde fra forslaget — og under forhandlingerne — til gennemførelsen af det forstærkede samarbejde;

20. understreger, at EU-institutionernes enhed bør bevares, og at et forstærket samarbejde ikke bør føre til oprettelsen af parallelle institutionelle ordninger, men i givet fald kunne muliggøre, at der oprettes særlige organer inden for EU's juridiske rammer, uden at dette berører EU-institutionernes og -organernes beføjelser og rolle;

Parlamentarisk kontrol

21. minder om, at Parlamentet står for den parlamentariske kontrol med det forstærkede samarbejde; opfordrer til, at de nationale parlamenter og i givet fald regionale parlamenter i højere grad inddrages sammen med Europa-Parlamentet i den demokratiske kontrol med det forstærkede samarbejde, hvis det drejer sig om politikområder under delt kompetence; understreger, at det er en mulighed at oprette et interparlamentarisk forum svarende eksempelvis til den interparlamentariske konference i henhold til artikel 13 i TSSS og den interparlamentariske konference om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) — om nødvendigt, og uden at dette berører Parlamentets beføjelser;

22. understreger behovet for, at de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde, inkluderer de regioner, der har lovgivningsmæssige beføjelser på områder, der vedrører dem, med henblik på at respektere fordelingen af interne beføjelser og styrke det forstærkede samarbejdes sociale legitimitet;

23. anbefaler, at Parlamentet spiller en mere fremtrædende rolle i det forstærkede samarbejde ved at foreslå Kommissionen nye samarbejdsformer via artikel 225 i TEUF og ved at overvåge forslag eller eksisterende samarbejde; er overbevist om, at Parlamentet bør inddrages i alle faser af proceduren i stedet for blot at blive bedt om sin godkendelse, og at Parlamentet bør modtage regelmæssige rapporter og være i stand til at udtale sig om gennemførelsen af et forstærket samarbejde;

24. opfordrer Rådet til at gå i dialog med Parlamentet i en eventuel fremtidig procedure for forstærket samarbejde forud for anmodningen om Parlamentets godkendelse af den endelige tekst for at sikre det maksimale samarbejde mellem EU's medlovgivere;

25. beklager imidlertid, at Rådet på trods af Parlamentets konstruktive og velovervejede tilgang til proceduren for forstærket samarbejde har vist ringe interesse for formelt at inddrage Parlamentet forud for anmodningen om Parlamentets godkendelse af den endelige forhandlede tekst;

26. anser det for påkrævet, at Parlamentet forbedrer sin interne organisation i forbindelse med forstærket samarbejde; mener i denne forbindelse, at hvert enkelt tilfælde af forstærket samarbejde bør følges af det relevante stående udvalg, og anbefaler, at Parlamentets forretningsorden åbner mulighed for, at der nedsættes ad hoc-underudvalg, hvor de ordinære medlemmer fortrinsvis er medlemmer, der er valgt i de medlemsstater, som deltager i et sådant forstærket samarbejde;

Tirsdag den 12. februar 2019

Budget

27. er af den opfattelse, at driftsudgifterne i forbindelse med det forstærkede samarbejde bør afholdes af de deltagende medlemsstater, og hvis disse udgifter afholdes over EU-budgettet, bør de ikke-deltagende medlemsstater godtgøres, medmindre Rådet efter høring af Parlamentet i medfør af artikel 332 i TEUF beslutter, at et sådant samarbejde skal finansieres via EU-budgettet, således at disse udgifter bliver en del af budgettet og dermed vil være omfattet af den årlige budgetprocedure;

28. mener, at hvis de foranstaltninger, der er omfattet af et forstærket samarbejde, genererer indtægter, bør disse indtægter afsættes til at dække driftsudgifterne i forbindelse med det forstærkede samarbejde;

Jurisdiktion

29. er af den opfattelse, at forstærket samarbejde bør henhøre under Den Europæiske Unions Domstols direkte kompetence, uden at dette berører muligheden for at indføre en voldgiftsprocedure eller en førsteinstansret til bilæggelse af tvister, hvilket kan være nødvendigt for at sikre, at et særligt forstærket samarbejde kan fungere, medmindre andet følger af traktaten, og dette bør i givet fald præciseres i retsakten om oprettelse af et sådant forstærket samarbejde;

30. påpeger, at hvis et forstærket samarbejde kræver, at der indføres en særlig voldgiftsmekanisme eller -domstol, bør det endelige voldgiftsorgan altid være EU-Domstolen;

Tilpasninger af Unionens institutionelle struktur

31. foreslår, at der oprettes en særlig udvidet samarbejdsenhed i Kommissionen under ledelse af kommissæren, der er ansvarlig for interinstitutionelle forbindelser, for at koordinere og strømline den institutionelle opbygning af forstærkede samarbejdsinitiativer;

32. mener, at det er nødvendigt at gøre både Kommissionens og Rådets sekretariater mere proaktive i forbindelse med forstærket samarbejde, og foreslår derfor, at de i samarbejde med Regionsudvalget og navnlig Regionsudvalgets platform for Europæisk Gruppe for Territorialt Samarbejde (EGTS-plattformen) aktivt søger efter områder, hvor et forstærket samarbejde kunne være nyttigt til fremme af det europæiske projekt eller i forhold til områder, der støder op til eksisterende former for forstærket samarbejde, for at undgå overlapninger eller modsigelser;

Tilbagetrækning eller udvisning af medlemsstater

33. påpeger, at der i traktaterne ikke er nogen bestemmelser om medlemsstaternes mulighed for at trække sig tilbage eller blive udvist af et eksisterende forstærket samarbejde, med undtagelse af det permanente strukturerede samarbejde (PESCO);

34. mener, at der bør fastsættes klare regler i alle tilfælde af forstærket samarbejde om tilbagetrækning af en medlemsstat, der ikke længere ønsker at deltage, og om udvisning af en medlemsstat, der ikke længere opfylder betingelserne for det forstærkede samarbejde; anbefaler, at vilkårene og betingelserne for en mulig tilbagetrækning eller udvisning af en medlemsstat bør præciseres i retsakten om indførelse af forstærket samarbejde;

Anbefalinger vedrørende den fremtidige udvikling af forstærket samarbejde

35. anser det for nødvendigt at udarbejde en procedure for hurtig godkendelse af et forstærket samarbejde på områder med stor politisk betydning inden for en kortere frist end varigheden af to på hinanden følgende rådsformandskaber;

36. opfordrer indtrængende medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde, til at arbejde på at integrere det udvidede samarbejde i den gældende EU-ret;

37. opfordrer Kommissionen til at foreslå en forordning baseret på artikel 175, stk. 3, eller artikel 352 i TEUF for at forenkle og sammenlægge de juridiske rammer for forstærket samarbejde (som for eksempel de vejledende principper om gældende lovgivning for fælles institutioner eller en medlemsstats tilbagetrækning) og derved lette indgåelsen af et sådant samarbejde;

Tirsdag den 12. februar 2019

38. foreslår, at man i forbindelse med den næste revision af traktaterne undersøger muligheden for, at regioner eller subnationale enheder kan spille en rolle i de forstærkede samarbejdsformer, hvis disse vedrører et område, hvor det pågældende niveau har enekompetence, og det er i overensstemmelse med de nationale forfatninger;

o

o o

39. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TA(2019)0078

Gennemførelse af traktatens bestemmelser om Parlamentets beføjelser med hensyn til politisk kontrol med Kommissionen

Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om gennemførelse af traktatens bestemmelser om Parlamentets beføjelser med hensyn til politisk kontrol med Kommissionen (2018/2113(INI))

(2020/C 449/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaternes bestemmelser om Europa-Parlamentets politiske kontrol med Europa-Kommissionen, særlig artikel 14, 17 og 25 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 121, 159, 161, 175, 190, 225, 226, 230, 233, 234, 249, 290, 291, 319 og 325 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
 - der henviser til, at artikel 17 i TEU giver Kommissionen til opgave at fremme Unionens almene interesser og giver den monopol på at tage initiativer »med henblik herpå«,
 - der henviser til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale (IIA) om bedre lovgivning fra 2016 og den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning fra 2013,
 - der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde på grundlag af Lissabontraktatens potentiale ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om mulige udviklingstendenser og justeringer i Den Europæiske Unions nuværende institutionelle struktur ⁽²⁾,
 - der henviser til sin afgørelse af 7. februar 2018 om revision af rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen, særlig punkt 2 og 8, som yderligere bekræfter, at *Spitzenkandidat*-processen udgør en vellykket forfatningsmæssig og politisk praksis, der afspejler den institutionelle balance i henhold til traktaterne ⁽³⁾,
 - minder i den forbindelse om sin lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2014 om forslag til Europa-Parlamentets forordning om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse og om ophævelse af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF ⁽⁴⁾ samt om de igangværende interinstitutionelle forhandlinger,
 - der henviser til Den Europæiske Ombudsmands beretning om »møder og gennemgang af dokumenter« — de fælles klager 488/2018/KR og 514/2018/KR om Kommissionens udnævnelse af en ny generalsekretær, og til Ombudsmandens henstilling om disse sager,
 - der henviser til sin forretningsorden, herunder artikel 52, og til artikel 1, stk. 1, litra e), i samt bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelse fra Budgetkontroludvalget (A8-0033/2019),
- A. der henviser til, at EU's institutionelle ramme som fastsat i traktaterne tillægger Parlamentet, som lovgivende organ i Unionen, ansvaret for det politiske tilsyn med Kommissionen;

⁽¹⁾ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 215.

⁽²⁾ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 201.

⁽³⁾ EUT C 463 af 21.12.2018, s. 89.

⁽⁴⁾ EUT C 443 af 22.12.2017, s. 39.

Tirsdag den 12. februar 2019

- B. der henviser til, at Parlamentet råder over en række instrumenter, der kan gøre det muligt at drage Kommissionen til ansvar, f.eks. muligheden for at stille mistillidsvotum (artikel 17 i TEU og artikel 234 i TEUF) og for at anmode Kommissionens formand om at udtrykke mistillid til et individuelt medlem af Kommissionen (artikel 118, stk. 10, i Parlamentets forretningsorden), undersøgelsesbeføjelsen (artikel 226 i TEUF), beføjelsen til at kontrollere delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter (artikel 290 og 291 i TEUF), retten til at stille mundtlige og skriftlige forespørgsler (artikel 230, stk. 2, i TEUF) og retten til at indlede retssager mod Kommissionen om et legalitetsspørgsmål (artikel 263 i TEUF) eller i tilfælde af passivitet fra Kommissionens side;
- C. der henviser til, at Parlamentet ud over disse instrumenter råder over en vifte af redskaber til at føre tilsyn med forvaltningen, takket være hvilke det proaktivt kan påvirke den europæiske politiske dagsorden;
- D. der henviser til, at budgettet er Den Europæiske Unions vigtigste redskab til at opfylde sine målsætninger og strategier, og at budgetkontrol derfor er af den allerstørste vigtighed;
- E. der henviser til, at *Spitzenkandidat*-processen afspejler den interinstitutionelle balance mellem Parlamentet og Kommissionen og således har konsolideret og styrket forbindelsen mellem de to institutioner i væsentlig grad, hvorved Kommissionen er blevet mere politiseret, hvilket bør føre til øget parlamentarisk kontrol med dens udøvende funktioner;
- F. der henviser til, at Kommissionens formand i henhold til artikel 17 i TEU vælges af Parlamentet på forslag af EU's stats- og regeringschefer under hensyntagen til resultaterne af valget til Europa-Parlamentet og høringerne af Europa-Parlamentet; der henviser til, at artikel 17 i TEU også fastsætter, at den samme procedure skal følges i tilfælde af, at Parlamentet forkaster den foreslåede kandidat, herunder høringen af Parlamentet;
- G. der henviser til, at alle indstillede kommissærer er genstand for en høring forud for indsættelsen af kommissærkollegiet, og at Parlamentet i løbet af hele mandatperioden kan revidere de tilsagn og prioriteter, som de indstillede kommissærer har tilkendegivet at have i forbindelse med deres udnævnelsehøringer, herunder en evaluering af, hvorvidt deres personlige baggrunde kvalificerer dem til at opfylde kravene til embedet;
- H. der henviser til, at traktaterne giver Parlamentet ret til at stemme om et mistillidsvotum til Kommissionen som helhed, men ikke at tilbagekalde sin tillid til en individuel kommissær;
- I. der henviser til, at Parlamentet på trods af kommissærkollegiets kollektive ansvar bør kunne sikre et effektivt politisk tilsyn med hver enkelt kommissærs individuelle arbejde;
- J. der henviser til, at den nylige udnævnelse af Kommissionens nye generalsekretær har givet anledning til alvorlige betænkeligheder angående den rolle og politiske indflydelse, som højtstående tjenestemænd i Kommissionen er tildelt;
- K. der finder, der i forbindelse med udnævnelsen af den nye formand for Kommissionen og kommissærkollegiet i 2019 bør følges en ny, lovmedholdelig procedure for besættelse af stillingen som generalsekretær for Kommissionen;
- L. der henviser til, at Kommissionen traktatmæssigt er forpligtet til regelmæssigt at rapportere til Parlamentet: en gang om året om Unionens almindelige virksomhed (artikel 249 i TEUF); hvert tredje år om anvendelsen af bestemmelserne om ikke-forskelsbehandling og unionsborgerskab (artikel 25 i TEUF); om resultaterne af den multilaterale overvågning af den økonomiske politik (artikel 121, stk. 5, i TEUF); hvert tredje år om de fremskridt, der er gjort med hensyn til socialpolitik (artikel 159 og 161 i TEUF); hvert tredje år om de fremskridt, der er gjort med hensyn til at opnå økonomisk, social og territorial samhørighed (artikel 175 i TEUF); en gang om året om forskningsaktiviteter i Unionen (artikel 190 i TEUF); en gang om året om bekæmpelse af svig (artikel 325 i TEUF), og når der føres forhandlinger med tredjelande eller internationale organisationer (artikel 207 i TEUF);
- M. der henviser til, at Kommissionen derudover, for så vidt angår den afledte lovgivning, har pålæg om at gennemgå og evaluere forskellige direktiver og forordninger og rapportere herom;
- N. der henviser til, at Parlamentet med vedtagelsen af rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen har fået yderligere indflydelse på udformningen af den lovgivningsmæssige dagsorden, som Kommissionen foreslår hvert år i sit arbejdsprogram;
- O. der henviser til, at Parlamentet siden vedtagelsen af Lissabontraktaten er blevet en egentlig medlovgiver på budgetområdet og har ansvaret for at meddele decharge til Kommissionen for gennemførelsen af Unionens budget;

Tirsdag den 12. februar 2019

- P. der henviser til, at Parlamentet efter Lissabontraktatens ikrafttræden har fået udvidede kontrolbeføjelser vedrørende EU's eksterne politikker, fordi indgåelsen af internationale aftaler nu kræver dets godkendelse, og derfor har ret til øjeblikkeligt og fuldt ud at blive underrettet af Kommissionen i alle faser af forhandlingerne om sådanne aftaler (artikel 218 i TEUF, artikel 50 i TEU);
- Q. der henviser til, at forhandlingerne med Det Forenede Kongerige om dets udtræden af EU har fundet sted under eksemplarisk gennemsigtighed og inddragelse af Parlamentet;
- R. der henviser til, at omfanget af Parlamentets kontrolbeføjelser er meget forskelligt for henholdsvis delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter; der henviser til, at Parlamentet har ret til at nedlægge veto og/eller til at tilbagekalde delegationen, når der er tale om en delegeret retsakt, hvorimod dets inddragelse i forbindelse med gennemførelsesretsakter er langt mere begrænset;
- S. der henviser til, at EU's nuværende institutionelle struktur og manglen på en præcis definition af den udøvende myndighed i traktaterne gør begrebet »udøvende myndighed« i EU diffust, bl.a. fordi udøvelsen er spredt ud over det europæiske, nationale og regionale niveau;
- T. der henviser til, at et stærkere samarbejde mellem Europa-Parlamentet og de nationale og regionale parlamenter i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige beføjelser og i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2 i TEU er afgørende for at adressere spørgsmålet om parlamentarisk kontrol med udøvende funktioner i forbindelse med gennemførelsen af europæisk lovgivning;
- U. der henviser til, at gennemsigtigheden og den stærke inddragelse af Parlamentet i forhandlingerne med Det Forenede Kongerige har en positiv indflydelse på udfaldet ved at skabe et klima af tillid og sammenhold og derfor bør tjene til inspiration for den fremtidige praksis for internationale forhandlinger;

De vigtigste konklusioner

1. minder om, at kontrollen med EU-organerne er en af Europa-Parlamentets vigtigste roller, og at Kommissionens pligt til at stå til regnskab over for Parlamentet er et understøttende princip i EU's funktionsmåde og i den interne demokratiske kontrol;
2. mener, at Parlamentet ikke fuldt ud udnytter alle sine politiske kontrolbeføjelser over for den udøvende myndighed på grund af en række forskellige faktorer, hvoraf nogle er uløseligt forbundet med EU's institutionelle struktur, og andre f.eks. er resultater af den ændrede interinstitutionelle dynamik, som har gjort nogle af instrumenterne vanskelige at anvende eller ikke tilstrækkeligt effektive;
3. anerkender potentialet i og den vellykkede gennemførelse af *Spitzenkandidat*-processen, hvorigennem alle de europæiske borgere har direkte indflydelse på valget af Kommissionens formand ved at stemme på den liste, der har deres favorit som spidskandidat; går derfor stærkt ind for at videreføre denne praksis ved de fremtidige EU-valg og opfordrer alle politiske kræfter til at deltage i denne proces;
4. understreger, at den stærkere politiske forbindelse, der er skabt mellem Parlamentet og Kommissionen som følge af *Spitzenkandidat*-processen, ikke bør medføre en slækkelse af den parlamentariske kontrol med Kommissionen;
5. minder om, at intentionen med den tærskel, der er fastsat i traktaterne for et mistillidsvotum, er at sikre, at den effektive anvendelse af dette instrument forbeholdes for alvorlige sager; erkender, at muligheden for at stille mistillidsvotum i de fleste parlamentariske demokratier mest tjener som et afskrækkelsesmiddel; foreslår ikke desto mindre, at man i forbindelse med en fremtidig traktatændring overvejer muligheden for at sænke tærsklen i et vist omfang uden at ændre den institutionelle balance, der er fastlagt i traktaterne;
6. påpeger, at politiseringen af Kommissionen er en direkte følge af de ændringer, der er indført ved Lissabontraktaten; bemærker, at disse ændringer ikke omfattede bestemmelser, som ville gøre det muligt at drage individuelle kommissærer til ansvar;
7. beklager dybt, at Kommissionen, som Ombudsmanden har udtrykt det, hverken i ånd eller bogstav fulgte de relevante regler ved udnævnelsen af sin generalsekretær;

Tirsdag den 12. februar 2019

8. påpeger, at traktaterne ikke indeholder en klar definition af udøvende myndighed på EU-plan, og at de ansvarlige institutioner varierer inden for de forskellige politikområder, alt efter om de er omfattet af delt kompetence eller hører under Unionens enekompetence;
9. mener, at det er nødvendigt at indføre et egentligt lovgivningsmæssigt tokammersystem med deltagelse af Rådet og Parlamentet og med Kommissionen i rollen som udøvende myndighed;
10. påpeger, at Parlamentets rolle som tilsynsførende med den udøvende myndighed suppleres af tilsvarende beføjelser for de nationale parlamenter over for deres egne regeringer, når de beskæftiger sig med EU-sager; er af den opfattelse, at en sådan ansvarliggørelse er hjørnestenen i de nationale parlameters rolle i EU;
11. mener, at Parlamentets udøvelse af kontrol med den udøvende myndighed i henhold til artikel 14 i TEU er blevet vanskeliggjort, og undertiden direkte umuliggjort, af manglen på et klart katalog over Unionens kompetencer og politikker og af den flerlagede kompetenceudøvelse på henholdsvis europæisk, nationalt og regionalt plan;
12. minder om, at traktaterne ikke tildeler Det Europæiske Råd nogen lovgivende funktioner eller lovgivningsmæssig initiativret; finder det betænkeligt, at Det Europæiske Råd i strid med traktaternes ånd og bogstav i de seneste år har truffet en række vigtige politiske afgørelser uden for traktatens rammer og dermed de facto holdt disse afgørelser uden for Parlamentets tilsyn, hvilket undergraver den demokratiske kontrol, som er afgørende i forbindelse med sådanne EU-politikker;
13. minder om, at traktaten giver Parlamentet udstrakte beføjelser til at føre politisk kontrol gennem de årlige budget- og dechargeprocedurer;
14. minder om, at decharge er en årlig politisk procedure, der sikrer efterfølgende demokratisk kontrol med gennemførelsen af Den Europæiske Unions budget i Kommissionens regi på dens eget ansvar og i samarbejde med medlemsstaterne;
15. fastslår, at dechargeproceduren har vist sig at være et vigtigt redskab, som har haft indflydelse på den positive udvikling af EU's budgetsystem, finansielle styring, formuleringen af EU's prioriteter samt definitionen og gennemførelsen af EU-politikker, og som ligeledes har bidraget til at styrke Parlamentets politiske indflydelse;
16. understreger, at artikel 318 i TEUF føjer et nyt instrument til værktøjskassen i forbindelse med budgetdecharge: evalueringen af Unionens finanser på grundlag af de resultater, der er opnået;
17. noterer sig med bekymring, at der ikke findes egentlige juridiske sanktionsmuligheder, hvis Parlamentet beslutter sig for ikke at meddele Kommissionen decharge; mener ikke desto mindre, at manglende meddelelse af decharge sender et stærkt politisk signal, eftersom dette indebærer, at Parlamentet ikke har tilstrækkelig tillid til Kommissionens ansvarlighed, og at Kommissionen derfor ikke bør undlade at reagere, men iværksætte en opfølgning i form af endegyldige foranstaltninger for at forbedre situationen;
18. beklager, at manglen på loyalt samarbejde fra Rådets side ikke gør det muligt for Parlamentet at kontrollere Rådets budget via den institutionelle dechargeprocedure, og at denne situation er en grov tilsidesættelse af forpligtelserne i traktaten, som fastsætter, at Parlamentet skal kontrollere hele Unionens budget;
19. foreslår med henblik på at udvide Parlamentets kontrolbeføjelser til hele Unionens budget, at der indledes forhandlinger mellem Rådet, Kommissionen og Parlamentet med henblik på at sikre, at Parlamentet har ret til at få adgang til oplysninger om, hvordan Rådet gennemfører sit budget, enten direkte eller via Kommissionen, og at Rådet besvarer skriftlige spørgsmål fra Parlamentet og deltager i høringer og debatter om gennemførelsen af dets budget; mener, at Parlamentet, hvis disse forhandlinger skulle slå fejl, kun bør meddele decharge til Kommissionen og i den samlede decharge bør inkludere særskilte beslutninger om Unionens forskellige institutioner, organer og agenturer, så det sikres, at ingen sektion af EU's budget gennemføres uden behørig kontrol;
20. minder om, at institutionerne endnu ikke har levet op til deres forpligtelse til at fastlægge kriterier for afgrænsningen af anvendelsen af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, selv om den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning har forbedret gennemsigtigheden af proceduren for delegerede retsakter;

Tirsdag den 12. februar 2019

21. minder om, at Kommissionen i henhold til finansforordningens artikel 247 senest den 31. juli i det efterfølgende regnskabsår sender Parlamentet et integreret sæt af rapporter om regnskab og ansvarlighed, der navnlig indeholder det endelige konsoliderede årsregnskab, den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport samt evalueringen af Unionens finanser på grundlag af de opnåede resultater, jf. artikel 318 i TEUF; insisterer på, at den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport skal indeholde en vurdering af alle de forebyggende og afhjælpende foranstaltninger, der er truffet for at hindre, at finansiel støtte bliver offer for korruption eller interessekonflikter;

Henstillinger

22. foreslår, at instrumenterne for ansvarliggørelse af Kommissionen og tilsyn med forvaltningen bør kombineres for at maksimere effektiviteten af begge;

23. insisterer på, at Parlamentets lovgivningsmæssige beføjelser og tilsynsrettigheder skal garanteres, konsolideres og styrkes, herunder gennem interinstitutionelle aftaler og ved, at Kommissionen anvender det relevante retsgrundlag;

24. mener, at det er nødvendigt, at Parlamentet reformerer sine arbejdsmetoder med henblik på at styrke udøvelsen af sine politiske kontrolfunktioner over for Kommissionen;

25. opfordrer Kommissionen til at tage mere seriøst hensyn til de lovgivningsinitiativer, som Parlamentet lancerer i henhold til artikel 225 i TEUF; opfordrer den næste kommissionsformand til at forpligte sig til at opfylde dette mål og bifalder de respektive erklæringer fra *Spitzenkandidaten* desangående; ønsker at se flere initiativer udmøntet i lovgivningsmæssige forslag; minder om, at Kommissionen i henhold til artikel 10 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning er forpligtet til at tage anmodninger om forslag til EU-retsakter under omgående og detaljeret behandling;

26. roser Kommissionen for dens positive opfølgning af de henstillinger, som Parlamentet afgav i sin beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde på grundlag af Lissabontraktatens potentiale;

27. mener, at selv om Parlamentet ikke har nogen formel initiativret i henhold til de nuværende traktater, bør muligheden for at give det ret til at tage lovgivningsmæssige initiativer seriøst overvejes i forbindelse med en fremtidig traktatændring;

28. opfordrer til udveksling af bedste praksis for parlamentarisk kontrol mellem nationale parlamenter, såsom afholdelse af regelmæssige debatter mellem de respektive ministre og fagudvalgene i de nationale parlamenter før og efter samlinger i Rådet og med kommissærerne under passende omstændigheder og i en passende tidsramme samt møder mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter; tilskynder til regelmæssig udveksling af embedsmænd fra institutionerne og de politiske gruppers medarbejdere mellem Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters forvaltninger, Det Europæiske Regionsudvalg og de regioner i medlemsstaterne, der har lovgivningskompetence;

29. mener, at indførelse af en årlig europæisk uge vil gøre det muligt for MEP'er og kommissærer, navnlig næstformændene med ansvar for klynger, at møde op i alle de nationale parlamentariske forsamlinger for at drøfte og forklare den europæiske dagsorden sammen med nationale parlamentsmedlemmer og repræsentanter fra civilsamfundet; mener, at et sådant initiativ kan styrke den demokratiske kontrol med Kommissionen som foreskrevet i Lissabontraktaten;

30. opfordrer Parlamentet til at styrke sin kapacitet til at kontrollere udarbejdelsen og gennemførelsen af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter;

31. bifalder den indsats, som de tre institutioner for tiden gør for at opstille klare kriterier for afgrænsning af brugen af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter; opfordrer til, at disse kriterier tages i brug så hurtigt som muligt;

32. opfordrer de nationale parlamenter samt i relevant omfang de regionale parlamenter til at øge deres kapacitet til at føre kontrol med deres regeringer, når de træffer beslutninger eller foreslår bestemmelser med henblik på at gennemføre eller delegere EU-lovgivning;

33. mener, at det i forbindelse med en fremtidig traktatændring vil være nødvendigt at gøre det lettere at drage de enkelte kommissærer til ansvar over for Parlamentet i hele deres mandatperiode ved at bygge videre på de noget begrænsede eksisterende muligheder, der findes i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen;

Tirsdag den 12. februar 2019

34. opfordrer Kommissionen og Rådet til i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde at gå ind i en politisk dialog om Parlamentets forslag til en forordning om undersøgelsesbeføjelsen med henblik på at give Parlamentet effektive beføjelser, der kan sætte det i stand til at anvende dette basale parlamentariske kontrolinstrument over for den udøvende myndighed, som er helt uundværligt for de parlamentariske systemer overalt i verden;

35. er overbevist om nytten af parlamentariske forespørgsler som tilsynsværktøj; mener derfor, at det er nødvendigt at foretage en grundig vurdering af kvaliteten af de svar, som Kommissionen giver på medlemmernes spørgsmål, samt af kvantiteten og kvaliteten af de spørgsmål, der stilles af medlemmerne;

36. anser spørgetiden for at være et vigtigt element i den parlamentariske kontrol med den udøvende myndighed; anmoder Formandskonferencen om igen at sætte spørgetiden på dagsordenen for plenarmødet i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 129;

37. opfordrer endnu en gang Kommissionen til at revidere sine administrative procedurer for udnævnelse af dens generalsekretær, generaldirektører og direktører med henblik på at sikre, at de bedste kandidater udvælges på grundlag af størst mulig åbenhed og lige muligheder;

o

o o

38. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes nationale parlamenter og Det Europæiske Regionsudvalg.

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TA(2019)0079

Gennemførelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder inden for EU's institutionelle rammer

Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om gennemførelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder inden for EU's institutionelle rammer (2017/2089(INI))

(2020/C 449/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til artikel 2, 3, 6, 7, 9, 10, 11, 21, 23 og 49 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til artikel 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, artikel 67, stk. 1, artikel 258, 263, 267 og 352 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) samt til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis,
- der henviser til aftalememorandummet mellem Europarådet og Den Europæiske Union,
- der henviser til Venedigkommissionens udtalelser og tjekliste for retsstatsforhold,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder,
- der henviser til Europarådets konventionen til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen) og til sin beslutning af 12. september 2017 om forslag til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions indgåelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. marts 2007 om overholdelse af chartret om grundlæggende rettigheder i Kommissionens lovgivningsforslag: fremgangsmåde for en systematisk og stringent kontrol ⁽²⁾,
- der henviser til sine årlige beslutninger om situationen for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2016 med henstillinger til Kommissionen om oprettelse af en EU-mekanisme for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2017 om en europæisk søjle for sociale rettigheder ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. september 2017 om gennemsigtighed, ansvarlighed og integritet i EU-institutionerne ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 168/2007 af 15. februar 2007 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT C 337 af 20.9.2018, s. 167.

⁽²⁾ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 229.

⁽³⁾ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 162.

⁽⁴⁾ EUT C 242 af 10.7.2018, s. 24.

⁽⁵⁾ EUT C 337 af 20.9.2018, s. 120.

⁽⁶⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽⁷⁾ EUT L 53 af 22.2.2007, s. 1.

Tirsdag den 12. februar 2019

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. april 2005 »Overholdelse af chartret om grundlæggende rettigheder i Kommissionens lovgivningsforslag: fremgangsmåde for en systematisk og stringent kontrol« (COM(2005)0172),
- der henviser til Kommissionens rapport af 29. april 2009 om den praktiske anvendelse af metoden til systematisk og stringent overvågning af overholdelsen af chartret om grundlæggende rettigheder (COM(2009)0205),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2010 »En strategi for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder« (COM(2010)0573),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 6. maj 2011 »Operational Guidance on taking account of Fundamental Rights in Commission Impact Assessments« (SEC(2011)0567),
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til Europa-Parlamentet og Rådet af 12. december 2011 »Menneskerettigheder og demokrati i centrum for EU's optræden udadtil — en mere effektiv tilgang« (COM(2011)0886),
- der henviser til »EU's strategiske ramme og handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati« af 25. juni 2012,
- der henviser til Rådets retningslinjer af 20. januar 2015 vedrørende de metodemæssige skridt, der skal tages for at kontrollere foreneligheden med de grundlæggende rettigheder i Rådets forberedende organer,
- der henviser til retningslinjerne til Rådets forberedende organer med titlen »Forenelighed med de grundlæggende rettigheder«,
- der henviser til rådsformandskabets seminarrapport af 13. maj 2016 med titlen »National policy application of the EU Charter of Fundamental Rights«,
- der henviser til Kommissionens retningslinjer af 19. maj 2015 for analyse af konsekvenser for menneskerettighederne i konsekvensanalyser af handelsrelaterede politiske initiativer,
- der henviser til Kommissionens årsberetninger om anvendelsen af EU's charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Kommissionens årlige kollokvier om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols dom af 20. september 2016 i de fælles sager C-8/15 P til C-10/15 P, Ledra Advertising Ltd mod Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) ⁽¹⁾,
- der henviser til Domstolens dom af 6. november 2018 i de forenede sager C-569/16 og C-570/16, Stadt Wuppertal mod Maria Elisabeth Bauer og Volker Willmeroth mod Martina Broßonn ⁽²⁾,
- der henviser til Domstolens udtalelse 2/13 af 18. december 2014 om Den Europæiske Unions tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder ⁽³⁾,
- der henviser til udtalelse 4/2018 fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) af 24. september 2018 med titlen »Udfordringer og muligheder for gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder«,
- der henviser til de årlige rapporter om grundlæggende rettigheder fra Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder,
- der henviser til agenturets håndbog fra oktober 2018 med titlen »Anvendelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i lovgivning og beslutningstagning på nationalt plan — Vejledning«,
- der henviser til værktøjskassen for bedre lovgivning, navnlig værktøj nr. 28 »Grundlæggende rettigheder & menneskerettigheder«,

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2016:701.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2018:871.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2454.

Tirsdag den 12. februar 2019

- der henviser til forretningsordenens artikel 38,
 - der henviser til udtalelse fra Europarådets generalsekretær af 2. december 2016 om EU's initiativ til etablering af en europæisk søjle for sociale rettigheder,
 - der henviser til dokumentet fra den nederlandske COSAC-delegation om EU's gennemsigtighed fra november 2017 med titlen »Opening up closed doors: Making the EU more transparent for its citizens« og til skrivelsen fra COSAC's delegerationer til EU-institutionerne af 20. december 2017 om gennemsigtighed i den politiske beslutningstagning i EU,
 - der henviser til undersøgelserne med titlerne »The implementation of the Charter of Fundamental Rights in the EU institutional framework«, »The interpretation of Article 51 of the EU Charter of Fundamental Rights: the Dilemma of Stricter or Broader Application of the Charter to National Measures« og »The European Social Charter in the context of implementation of the EU Charter of Fundamental Rights«, som Parlamentets Generaldirektorat for Interne Politikker offentliggjorde hhv. den 22. november 2016, den 15. februar 2016 og den 12. januar 2016⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og til artikel 1, stk. 1, litra e), og bilag 3 til den afgørelse, der blev truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, holdning i form af ændringsforslag fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udvalget for Andragender (A8-0051/2019),
- A. der henviser til, at Lissabontraktaten har givet Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (i det følgende benævnt »chartret«) status af primær ret inden for EU's retlige rammer med samme juridiske værdi som traktaterne;
- B. der henviser til, at der i denne betænkning ikke foretages en vurdering af de enkelte rettigheder i chartret, men at gennemførelsen af chartret som et primærretligt instrument analyseres;
- C. der henviser til, at sociale bestemmelser er en afgørende del af chartret og Unionens juridiske struktur; der henviser til, at det er vigtigt at sikre respekt for og understrege betydningen af grundlæggende rettigheder i hele Unionen;
- D. der henviser til, at de grundlæggende rettigheder, som anerkendes i chartret, ifølge EU-Domstolen udgør kernen i EU's retlige struktur, og at respekten for dem er en nødvendig forudsætning for enhver EU-retsakts lovlighed;
- E. der henviser til, at chartret i overensstemmelse med kravene i den internationale menneskerettighedslovgivning og dets artikel 51 omfatter såvel negative forpligtelser (ikkeovertrædelse) som positive forpligtelser (aktiv fremme), som bør opfyldes i lige høj grad for at gøre bestemmelserne fuldt funktionsdygtige;
- F. der henviser til, at chartrets artikel 51 afgrænser chartrets anvendelsesområde med hensyn til overholdelsen af nærhedsprincippet, hensynet til medlemsstaternes og Unionens kompetencer og overholdelsen af grænserne for de kompetencer, der er overdraget til Unionen ved traktaterne;

⁽¹⁾ Undersøgelse med titlen »The implementation of the Charter of Fundamental Rights in the EU institutional framework« (Gennemførelse af EU's charter om grundlæggende rettigheder inden for EU's institutionelle rammer, Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Interne Politikker, Temaafdeling C, 22. november 2016; undersøgelse med titlen »The interpretation of Article 51 of the EU Charter of Fundamental Rights: the Dilemma of Stricter or Broader Application of the Charter to National Measures« (Fortolkning af artikel 51 i EU's charter om grundlæggende rettigheder: Dilemmaet om en strengere eller bredere anvendelse af chartret i forbindelse med nationale foranstaltninger), Generaldirektoratet for Interne Politikker, Temaafdeling C, 15. februar 2016 og undersøgelse med titlen »The European Social Charter in the context of implementation of the EU Charter of Fundamental Rights« (Den europæiske socialpagt i forbindelse med gennemførelsen af EU's charter om grundlæggende rettigheder) af 12. januar 2016.

Tirsdag den 12. februar 2019

- G. der henviser til, at chartrets artikel 51, stk. 2, udtrykkeligt fastslår, at chartret ikke udvider anvendelsesområdet for EU-retten ud over Unionens beføjelser, ikke etablerer nye beføjelser eller opgaver for Unionen og ikke ændrer de beføjelser og opgaver, der er fastlagt i traktaterne;
- H. der henviser til, at Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer konstant er bundet af chartret, selv når de handler uden for EU's retlige rammer;
- I. der henviser til, at chartrets bestemmelser i medfør af artikel 51 udelukkende finder anvendelse for medlemsstaterne, når de gennemfører EU-retten; der henviser til, at de usikre afgrænsninger af et sådant krav imidlertid gør det vanskeligt at afgøre, om og hvordan chartret konkret finder anvendelse;
- J. der henviser til, at det potentiale, der ligger i de sociale og økonomiske rettigheder, som er fastsat i chartret, endnu ikke er blevet udnyttet i tilstrækkelig grad; der med henvisning til udtalelsen fra Europarådets generalsekretær henviser til, at respekt for sociale rettigheder ikke bare er et etisk bud og en retlig forpligtelse, men også en økonomisk nødvendighed;
- K. der henviser til, at artikel 6 i TEU også understreger, at de grundlæggende rettigheder som garanteret ved EMRK skal udgøre generelle principper i EU-retten;
- L. der henviser til, at artikel 151 i TEUF henviser til grundlæggende sociale rettigheder som dem, der er fastsat i den europæiske socialpagt;
- M. der henviser til, at Parlamentets undersøgelse af 22. november 2016 med titlen »The Implementation of the Charter of Fundamental Rights in the EU institutional framework«⁽¹⁾ bl.a. vurderer chartrets relevans for Kommissionens aktiviteter i henhold til traktaten om oprettelse af den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM-traktaten) og inden for rammerne af det europæiske semester; der henviser til, at der ikke er meget fokus på chartrets sociale rettigheder i Unionens økonomiske styring; der henviser til, at disse rettigheder skal betragtes som egentlige grundlæggende rettigheder;
- N. der henviser til, at forpligtelsen i den europæiske søjle for sociale rettigheder til at skabe nye og mere effektive rettigheder for borgerne på områderne lige muligheder og adgang til arbejdsmarkedet, rimelige arbejdsvilkår og social beskyttelse og inklusion styrker rettighederne i chartret yderligere;
- O. der henviser til, at princippet om ligestilling mellem kønnene er en grundlæggende værdi i EU og er forankret i EU-traktaterne og i chartret; der henviser til, at artikel 8 i TEUF knæsetter princippet om integrering af ligestillingsaspektet med erklæringen om, at Unionen i alle sine aktiviteter skal tilstræbe at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder;
- P. der henviser til, at gennemsigtighed i EU's lovgivnings- og beslutningsprocesser er en konsekvens af retten til god forvaltning som fastsat i chartrets artikel 41 og en afgørende forudsætning for, at borgerne kan vurdere og behørigt overvåge EU-institutionernes gennemførelse af chartret;
- Q. der henviser til, at medlemsstaternes og EU's institutioners, organers, kontorers og agenturers fremme af et bredt spektrum af rettigheder, som er fastsat i chartret — spændende fra civile og politiske til sociale, økonomiske og tredjegerationsrettigheder — ville udgøre en yderst vigtig drivkraft for udviklingen af en europæisk offentlig sfære og være et håndgribeligt udtryk for begrebet EU-borgerskab og for den EU-borgerorienterede dimension, som er fastsat i traktaterne;
- R. der henviser til, at FRA har fremsat en række henstillinger med henblik på en effektiv gennemførelse af chartret i sine udtalelser »Bedre adgang til retsmidler på områderne erhvervsliv og menneskerettigheder på EU-plan«⁽²⁾ og »Udfordringer og muligheder for gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder«⁽³⁾;

(1) »The Implementation of the Charter of Fundamental Rights in the EU institutional framework«, Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Interne Politikker, Temaafdeling C — Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggender, 22. november 2016.

(2) FRA's udtalelse 1/2017 af 10. april 2017.

(3) FRA's udtalelse 4/2018 af 24. september 2018.

Tirsdag den 12. februar 2019

- S. der henviser til, at chartrets artikel 24 angiver barnets rettigheder og forpligter offentlige myndigheder og private institutioner til at sikre, at barnets tarv kommer i første række;
- T. der henviser til, at artikel 14 i chartret fremhæver alle børns ret til gratis uddannelse;

Styrkelse af chartrets integration i lovgivnings- og beslutningsprocesserne

1. er af den stærke overbevisning, at Kommissionens strategi for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder (COM(2010)0573) udgjorde en indledende indsats efter chartrets ikrafttrædelse, men at der er presserende behov for at ajourføre den; glæder sig over årsberetningerne fra Kommissionen om anvendelsen af chartret og opfordrer til en revision af denne strategi, som blev udarbejdet i 2010, med henblik på at ajourføre den for at tage højde for de nye udfordringer og den nye institutionelle virkelighed, navnlig efter brexit;
2. anerkender de mange vigtige skridt, som EU-institutionerne har taget for at integrere chartret i EU's lovgivnings- og beslutningsprocesser; bemærker, at chartrets vigtigste rolle er at sikre, at EU-lovgivningen er i fuldstændig overensstemmelse med de rettigheder og principper, der er nedfældet i det, og erkender de vanskeligheder, der er forbundet med aktivt at fremme dem og sikre, at de virkeliggøres;
3. understreger vigtigheden af, at alle forslag til EU-lovgivning skal respektere de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i chartret;
4. minder om, at de procedurer, som EU-institutionerne har fastlagt til vurdering af lovgivningsmæssige forslags forenelighed med chartret, hovedsagelig er af intern karakter; efterlyser mulighed for at tilsikre bedre høringstyper, konsekvensanalyser, herunder særlige kønsspecifikke konsekvensanalyser, og juridisk kontrol med deltagelse af uafhængige eksperter i grundlæggende rettigheder; opfordrer Kommissionen til at fremme et struktureret og reguleret samarbejde med menneskerettighedsorganer såsom FRA, Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE) og relevante organer under Europarådet og FN samt civilsamfundsorganisationer, der arbejder inden for dette område, når et lovgivningsdossier potentielt kan fremme eller have negativ indvirkning på grundlæggende rettigheder;
5. opfordrer Kommissionen, Rådet og Parlamentet til at revidere forordning (EF) nr. 168/2007 for at gøre det muligt for FRA at afgive ikkebindende udtalelser om udkast til EU-lovgivning på eget initiativ og til at fremme systematiske høringer af agenturet;
6. opfordrer Kommissionen, de øvrige EU-institutioner og medlemsstaternes nationale og regionale regeringer til at høre FRA, når grundlæggende rettigheder står på spil;
7. anerkender den afgørende rolle, som FRA spiller i at vurdere overholdelsen af chartret, og glæder sig over det arbejde, som agenturet har udført; opfordrer FRA til fortsat at rådgive og støtte EU's institutioner og medlemsstater i at forbedre kulturen med grundlæggende rettigheder i hele Unionen; glæder sig over den nyligt vedtagne FRA-strategi for perioden 2018-2022;
8. bemærker det interaktive onlineværktøj »Clarity«, der er udviklet af FRA med henblik på at gøre det let at finde frem til det mest hensigtsmæssige udenretslige organ med menneskerettigheder som ansvarsområde i forbindelse med et givet spørgsmål om grundlæggende rettigheder;
9. opfordrer Kommissionen til at sørge for omfattende konsekvensanalyser gennem en afbalanceret vurdering af økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser og til at revidere sin beslutning om at inddele sine overvejelser om grundlæggende rettigheder i de tre nuværende kategorier — økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger — samt til at skabe to specifikke kategorier kaldet »virkninger for grundlæggende rettigheder« og »kønsspecifik konsekvensanalyse« for at sikre, at alle aspekter af de grundlæggende rettigheder bliver vurderet;

Tirsdag den 12. februar 2019

10. opfordrer Kommissionen til at træffe systematiske foranstaltninger på EU-plan med henblik på at opretholde og efterleve bestemmelserne i chartret og til at sikre, at EU-lovgivningen tilpasses, således at den tager højde for udviklingen i den internationale menneskerettighedslovgivning og den tilhørende retspraksis; gentager desuden i denne forbindelse sin opfordring til Kommissionen om at forelægge et forslag til konkret udmøntning af Parlamentets beslutning af 25. oktober 2016 om oprettelse af en EU-mekanisme for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder⁽¹⁾, hvilket ville give mulighed for en systematisk screening af udviklingen i EU's institutioner og organer og i de medlemsstater, der opfordrer til handling for at beskytte og opfylde rettighederne, frihederne og principperne i chartret; foreslår navnlig, at de betingelser, der er fastsat i Københavnskriterierne vedrørende grundlæggende rettigheder, ikke kun bør anvendes én gang som betingelser for tiltrædelse, men at medlemsstaterne med jævne mellemrum skal vurderes for at bedømme deres overholdelse af dem;

11. bemærker, at Ombudsmanden også spiller en relevant rolle med hensyn til at sikre respekten for de grundlæggende rettigheder inden for rammerne af chartret, ikke kun hvad angår artikel 41 om retten til god forvaltning som sådan, men også ved at tage i betragtning, at en sådan god forvaltning er en hjørnesteen i forhold til at sikre andre grundlæggende rettigheder; minder om det forbilledlige arbejde, som Ombudsmanden har udført i denne valgperiode, bl.a. med hensyn til gennemsigtighed og informationsfrihed og særberetningen vedrørende Frontex⁽²⁾, som navnlig omhandler asylsøgere og migranternes klagerettigheder;

12. forstår, at retspraksis vil have indvirkning på chartrets anvendelsesområde, og at dette skal tages i betragtning;

13. opfordrer EU-lovgiverne til at anerkende resultaterne af Rettens dom af 22. marts 2018 (sag T-540/15) om aktindsigt i dokumenter fra trilogerne⁽³⁾ og handle i overensstemmelse hermed; fastholder, at det er nødvendigt at øge gennemsigtigheden og aktindsigten mellem EU-institutionerne for at forbedre det interinstitutionelle samarbejde, bl.a. hvad angår ansvarliggørelse i sager vedrørende grundlæggende rettigheder; opfordrer indtrængende Rådet til hurtigt at adressere de bekymringer, der er givet udtryk for med hensyn til gennemsigtigheden i dets beslutningsproces og aktindsigt i henhold til de relevante henstillinger fra Den Europæiske Ombudsmand;

Integrering af chartret i EU's politikker

14. minder om, at EU's politikudformning bygger på de principper og mål, der er fastsat i artikel 2, 3, 4, 5 og 6 i TEU, og fuldt ud støtter og gennemfører de krav, der er fastsat i de almindelige bestemmelser i del I, afsnit II, i TEUF;

15. opfordrer EU-institutionerne til at styrke virkeliggørelsen af integration af kønsaspektet i alle EU's aktiviteter med henblik på at bekæmpe kønsdiskrimination og fremme ligestilling mellem kønnene;

16. bekræfter på ny, at alle retsakter, der vedtages af Unionen, skal være fuldt ud i overensstemmelse med alle chartrets bestemmelser, herunder dets bestemmelser på det sociale område; fremhæver vigtigheden af at indarbejde udtrykkelige henvisninger til chartret i den retlige ramme, der regulerer EU's økonomiske og monetære politik; understreger, at anvendelsen af mellemstatslige aftaler ikke fritager EU-institutionerne for deres forpligtelser til at vurdere disse instrumenters forenelighed med EU-retten, herunder chartret;

17. anser det for at være af afgørende betydning, at Unionen tager beslutomme skridt for at styrke sit engagement i at sikre, at alle nyder godt af rettighederne i chartret, herunder sociale rettigheder;

18. opfordrer Kommissionen til at sikre, at processen med det europæiske semester, herunder de landespecifikke henstillinger og henstillingerne om den årlige vækstundersøgelse, er i overensstemmelse med de normative elementer af de sociale rettigheder i chartret;

19. støtter indførelsen af solide og konsekvente bestemmelser om grundlæggende rettigheder i de operationelle tekster i udkast til forordninger om oprettelse af EU-fonde;

⁽¹⁾ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 162.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 2. december 2015 om Den Europæiske Ombudsmands særberetning som led i undersøgelse på eget initiativ OI/5/2012/BEH-MHZ vedrørende Frontex, EUT C 399 af 24.11.2017, s. 2.

⁽³⁾ Rettens dom af 22. marts 2018, Emilio de Capitani mod Europa-Parlamentet, T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167.

Tirsdag den 12. februar 2019

20. opfordrer Kommissionen og Rådet til at træffe makroøkonomiske beslutninger under behørig hensyntagen til vurderinger af grundlæggende rettigheder baseret på hele spektret af borgerlige, politiske og sociale rettigheder, som garanteres af de europæiske og internationale menneskerettighedsinstrumenter;
21. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvilke skridt der er nødvendige for Den Europæiske Unions tiltrædelse af den europæiske socialpagt og til at foreslå en tidsplan for opfyldelsen af dette mål;
22. minder om, at det som følge af de beføjelser, der er fastsat i traktaterne, primært er medlemsstaternes ansvar at omsætte socialpolitikken til praksis og således også gøre de sociale bestemmelser, der er nedfældet i chartret, virkningsfulde og håndgribelige; gentager imidlertid sit forslag om, at der i forbindelse med en mulig revision af traktaterne indarbejdes en social protokol i dem for at styrke de grundlæggende sociale rettigheder i forhold til økonomiske friheder;
23. noterer sig Eurogruppens de facto afgørende, men uformelle, rolle i den økonomiske styring af euroområdet, og den indvirkning, som dens beslutninger kan have ved at påvirke politikudformningen, uden at dette opvejes af passende mekanismer for demokratisk ansvarlighed og domstolskontrol; minder dens medlemmer om deres horisontale forpligtelser, som følger af artikel 2 og 6 i TEU og af chartret;
24. opfordrer Kommissionen og Den Europæiske Centralbank til fuldt ud at overholde chartret i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver under den europæiske stabilitetsmekanisme, herunder sidstnævntes udlånspraksis, i lyset af Domstolens retspraksis;
25. minder om, at Unionens optræden på den internationale scene skal være styret af de principper, der er fastsat i artikel 21, stk. 1, i TEU; er af den overbevisning, at fuld respekt for og fremme af chartrets bestemmelser i EU udgør et benchmark for vurdering af legitimiteten og troværdigheden af Unionens adfærd i dens internationale forbindelser, herunder inden for rammerne af udvidelsesprocessen i henhold til artikel 49 i TEU;
26. bemærker Domstolens begrænsede kompetence inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og advarer mod enhver potentiel begrænsning af retten til adgang til effektive retsmidler som fastsat i chartret;
27. minder EU-institutionerne om deres forpligtelser på menneskerettighedsområdet inden for rammerne af chartret, også på det handelspolitiske område; tilskynder Kommissionen til at gennemføre specifikke konsekvensanalyser vedrørende menneskerettigheder, inden nogen handelsforhandlinger afsluttes, ved at henvise til FN's vejledende principper om konsekvensanalyser vedrørende menneskerettigheder i handels- og investeringsaftaler;
28. minder om, at både traktaterne og chartret henviser til beskyttelse af nationale mindretal og forskelsbehandling på grundlag af sprog; opfordrer til, at EU-institutionerne tager konkrete administrative skridt til at tilskynde de nationale regeringer til at finde bæredygtige løsninger og fremme en kultur med sproglig mangfoldighed i deres medlemsstater, som rækker ud over de officielle EU-sprog;
29. minder om forpligtelsen i artikel 6 i TEU til at tiltræde EMRK; anmoder Kommissionen om at tage de nødvendige skridt til at fjerne de retlige hindringer, der forhindrer, at tiltrædelsesprocessen afsluttes, og til at fremlægge et nyt udkast til en aftale om Unionens tiltrædelse af EMRK, der tilvejebringer positive løsninger på de indvendinger, som Domstolen fremførte i udtalelse 2/13 af 18. december 2014; mener, at fuldførelsen heraf vil indføre yderligere sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af de grundlæggende rettigheder for borgere og fastboende i Unionen og tilvejebringe endnu en mekanisme til håndhævelse af menneskerettighederne, nemlig muligheden for at klage til Menneskerettighedsdomstolen over en EU-institutions eller en medlemsstats handling, som indebærer en krænkelse af menneskerettighederne, i forbindelse med gennemførelse af EU-lovgivning, såfremt spørgsmålet hører ind under EMRK; er desuden af den opfattelse, at Menneskerettighedsdomstolens retspraksis dermed vil give et ekstra input til EU's nuværende og fremtidige indsats for overholdelse og fremme af grundlæggende frihedsrettigheder på områderne borgerlige rettigheder og retlige og indre anliggender som supplement til Domstolens retspraksis på dette område;
30. opfordrer til, at vedtagelsen af EU's horisontale direktiv om ikkeforskelsbehandling⁽¹⁾ afsluttes hurtigst muligt med henblik på at sikre de grundlæggende rettigheder i EU yderligere gennem konkret EU-lovgivning;

⁽¹⁾ Kommissionens forslag af 2. juli 2008 til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering (COM(2008)0426).

Tirsdag den 12. februar 2019

Chartret og EU's agenturer

31. fremhæver visse EU-agenturers potentiale til at yde støtte til medlemsstaterne i forbindelse med opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til chartret ved ofte at fungere som en operationel forbindelse mellem EU og de nationale sfærer; påpeger, at denne opgave kun kan udføres effektivt, ved at der udvikles en fuldt udbygget praksis for grundlæggende rettigheder i agenturerne, som er aktive på området for retlige og indre anliggender, og/eller de agenturer, hvis aktiviteter kan have indvirkning på de rettigheder og principper, som hidrører fra chartret, idet der tages højde for både de interne og eksterne dimensioner af beskyttelse og fremme af grundlæggende rettigheder;

32. opfordrer de relevante EU-agenturer til at intensivere arbejdet med at gennemføre principperne om ligestilling mellem kønnene, som er nedfældet i chartret, herunder ved at sikre, at alle EU's institutioner og agenturer fører en multolerancepolitik over for alle former for seksuel vold og fysisk og psykisk chikane; opfordrer alle EU's institutioner og agenturer til fuldt ud at gennemføre Parlamentets beslutning af 26. oktober 2017 om bekæmpelse af seksuel chikane og misbrug i EU⁽¹⁾;

33. noterer sig den differentierede vifte af politikker og instrumenter, som de forskellige agenturer har udviklet for at gennemføre deres forpligtelser med hensyn til grundlæggende menneskerettigheder, og som resulterer i forskellige gennemførelsesgrader; understreger, at det er nødvendigt at fremme samarbejde mellem EU's agenturer samt strukturerede dialoger med uafhængige menneskerettighedseksperter og at bygge videre på eksisterende bedste praksis med henblik på at fremme fælles og styrkede rammer for menneskerettighederne;

34. opfordrer de EU-agenturer, som beskæftiger sig med retlige og indre anliggender, og/eller de agenturer, hvis aktiviteter kan have indvirkning på de rettigheder og principper, der følger af chartret, til at indføre interne strategier for grundlæggende rettigheder og til at fremme regelmæssige kurser om grundlæggende rettigheder og chartret for deres personale på alle niveauer;

35. beklager, at der i mange af EU-agenturenes oprettelsesforordninger ikke er nogen udtrykkelig henvisning til chartret; opfordrer den lovgivende myndighed to parter til at udbedre denne mangel, hvor det er nødvendigt, når der udarbejdes eller revideres forordninger eller afgørelser om oprettelse af agenturer, og til under hensyntagen til det enkelte agents mandat og særlige forhold at tilvejebringe yderligere operationelle mekanismer, som sikrer overholdelse af chartret;

Støtte til medlemsstaterne med gennemførelse af chartret på nationalt plan

36. minder om, at EU's dimensioner og de nationale dimensioner af chartret er uløseligt forbundne og supplerer hinanden med henblik på at sikre, at chartrets bestemmelser anvendes konsekvent inden for EU's overordnede retlige rammer;

37. fremhæver den vedvarende mangel på bevidsthed om chartret, dets anvendelsesområde og graden af anvendelse heraf, både blandt rettighedsindehaverne, der nyder godt af dets beskyttelse, og juridiske eksperter og menneskerettighedseksperter, og beklager de begrænsede nationale foranstaltninger, der er rettet mod at afhjælpe denne mangel;

38. opfordrer Kommissionen til at styrke sine oplysningsaktiviteter i forbindelse med chartret under fuld inddragelse af civilsamfundsorganisationer og til at fremme og finansiere uddannelsesmoduler vedrørende chartret rettet mod nationale dommere, praktiserende advokater og embedsmænd med sigte på også at forbedre kendskabet til EU's politikker og EU-retten, herunder bl.a. materielle og processuelle regler, anvendelsen af EU's instrumenter til retsligt samarbejde, Den Europæiske Unions Domstols relevante retspraksis, juridisk sprogbrug og komparativ ret; opfordrer endvidere Kommissionen til at understøtte medlemsstaterne med praktiske retningslinjer, der støtter dem i gennemførelsen af chartret på nationalt plan; anmoder i denne forbindelse Kommissionen om at give fuld synlighed til agenturets nyligt udgivne håndbog om anvendelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i lovgivning og beslutningstagning på nationalt plan;

39. tilskynder medlemsstaterne til regelmæssigt at udveksle oplysninger og erfaringer om anvendelsen, gennemførelsen og overvågningen af chartret og til at integrere de eksempler på bedste praksis, der allerede er udviklet på nationalt plan; tilskynder medlemsstaterne til at gennemgå deres procedureregler for juridisk kontrol og konsekvensanalyser af lovforslag med udgangspunkt i chartret; bemærker, at der i sådanne procedurer udtrykkeligt bør henvises til chartret, på samme måde som der henvises til nationale menneskerettighedsinstrumenter, for at minimere risikoen for, at chartret lades ude af betragtning;

⁽¹⁾ EUT C 346 af 27.9.2018, s. 192.

Tirsdag den 12. februar 2019

40. påpeger, at smuthuller i forbindelse med medlemsstaternes gennemførelse og korrekte anvendelse af EU-retten i de nationale lovgivninger kan have reel indvirkning på udøvelsen af EU's grundlæggende rettigheder; minder i denne forbindelse om Kommissionens rolle som traktaternes vogter, som i sidste ende gør den — om ikke ligefrem hovedansvarlig — ansvarlig for, når det er nødvendigt, at sikre de grundlæggende rettigheder ved hjælp af traktatbrudsprocedurer; opfordrer i denne henseende til et mere beslutsomt lederskab med hensyn til at sikre en passende gennemførelse af EU-lovgivningen;

Hen imod en mere ensartet fortolkning af chartret

41. er overbevist om, at forskellige fortolkninger vedrørende anvendelsen af chartrets bestemmelser i EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer og medlemsstaterne er ødelæggende for den merværdi, som chartret skaber — nemlig at repræsentere et sæt fælles minimumsstandarder for beskyttelse, som skal anvendes horisontalt på alle institutionelle aktører og politikker og aktiviteter, der er knyttet til EU-sfæren;

42. understreger, at indarbejdelsen af chartret i EU's primære ret, selv om EU's kompetenceområde ikke udvides, og selv om nærhedsprincippet, som præciseret i chartrets artikel 51, respekteres, skaber nye ansvarsområder for beslutnings- og gennemførelsesorganerne og ligeledes for medlemsstaterne, når de gennemfører EU-lovgivning på nationalt plan, og at chartrets bestemmelser således kan anvendes direkte af EU's domstole og nationale domstole;

43. tilskynder EU-institutionerne og medlemsstaterne til at åbne mulighed for en mere enkel anvendelse af chartret som helhed;

44. beklager, at Republikken Polen og Det Forenede Kongerige til dato ikke har besluttet at udtræde af protokol nr. 30 til traktaterne.

o

o o

45. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TA(2019)0081

En omfattende europæisk industripolitik om kunstig intelligens og robotteknologi**Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om en omfattende europæisk industripolitik om kunstig intelligens og robotteknologi (2018/2088(INI))**

(2020/C 449/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 med henstillinger til Kommissionen om civile bestemmelser om robotteknologi ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 1. juni 2017 om digitalisering af den europæiske industri ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 12. september 2018 om autonome våbensystemer ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 11. september 2018 om ligebehandling af sprogeuropæisk film i en digital tidsalder ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Kommissionens forslag af 6. juni 2018 om programmet for et digitalt Europa for perioden 2021-2027 (COM(2018)0434),
 - der henviser til Rådets forordning (EU) 2018/1488 af 28. september 2018 om oprettelse af et europæisk fællesforetagende for højtydende databehandling ⁽⁵⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Retsudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (A8-0019/2019),
- A. der henviser til, at gennemsigtig, etisk velfunderet kunstig intelligens (AI) og robotteknologi har potentiale til at berige vores liv og give os yderligere kapacitet, både som enkeltpersoner og for almenvellet;
- B. der henviser til, at udviklingen inden for kunstig intelligens sker i et hurtigt tempo, og at kunstig intelligens allerede har været en del af vores dagligdag i flere år; der henviser til, at kunstig intelligens og robotteknologi fremmer innovation, hvilket fører til nye forretningsmodeller, og spiller en central rolle i omdannelsen af vores samfund og digitaliseringen af vores økonomier i mange sektorer, såsom industri, sundhedspleje, byggeri og transport;
- C. der henviser til, at den stigende integration af robotteknologi i menneskelige systemer kræver klare politiske retningslinjer for, hvordan man kan maksimere fordelene og minimere risiciene for samfundet og sikre en sikker, ligelig udvikling af kunstig intelligens;
- D. der henviser til, at kunstig intelligens, både i et globalt og europæisk perspektiv, er en af de strategiske teknologier i det 21. århundrede, der kan skabe positive forandringer for Europas økonomi og fremme innovation, produktivitet, konkurrenceevne og velfærd;
- E. der henviser til, at ca. en fjerdedel af alle industrirobotter og halvdelen af alle professionelle servicerobotter i verden produceres af europæiske virksomheder, og at EU derfor allerede råder over vigtige aktiver, som den bør basere sin europæiske industripolitik på;

⁽¹⁾ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 239.

⁽²⁾ EUT C 307 af 30.8.2018, s. 163.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0341.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0332.

⁽⁵⁾ EUT L 252 af 8.10.2018, s. 1.

Tirsdag den 12. februar 2019

- F. der henviser til, at AI og robotteknologi har potentiale til at omforme mange industrier og føre til større produktionseffektivitet og desuden gøre europæiske industrier og SMV'er mere konkurrencedygtige på globalt plan; der henviser til, at adgangen til meget store datasæt samt test- og forsøgsfaciliteter er afgørende for udviklingen af kunstig intelligens;
- G. der henviser til, at en fælles tilgang vil fremme udviklingen af teknologier inden for kunstig intelligens til gavn for samfundet og samtidig tage de udfordringer op, som disse teknologier frembyder, med henblik på at fremme innovation, forbedre kvaliteten af de produkter og tjenesteydelser, der baserer sig på kunstig intelligens, forbedre forbrugernes erfaring og tillid til teknologier inden for kunstig intelligens og robotteknologi og undgå fragmentering af det indre marked;
- H. der henviser til, at EU's databehandlingskapacitet bør bevares på et førende niveau i EU, som bør sikre muligheder for EU's forsyningsindustri og øge dens effektivitet med hensyn til at omsætte teknologisk udvikling til efterspørgselsorienterede og anvendelsesorienterede produkter og tjenester, som fører til deres udbredte anvendelse inden for nye områder, som understøttes af kunstig intelligens;
- I. der henviser til, at der er et tvingende behov for en koordineret tilgang på europæisk niveau, for at EU skal kunne konkurrere med de massive investeringer, som tredjelande, navnlig USA og Kina, foretager;
- J. der henviser til, at Kommissionen den 25. april 2018 ⁽¹⁾ forpligtede sig til at fremsætte et forslag om en europæisk tilgang til kunstig intelligens ved at udarbejde udkast til AI-retningslinjer i samarbejde med interessenter inden for AI-alliancen, som er en gruppe af eksperter i kunstig intelligens, med henblik på at sætte skub i applikationer og virksomheder, der anvender AI i Europa;
- K. der henviser til, at de eksisterende regler og processer bør vurderes og om nødvendigt ændres, så der tages højde for kunstig intelligens og robotteknologi;
- L. der henviser til, at den europæiske ramme for kunstig intelligens skal udvikles under fuld respekt for de rettigheder, der er fastsat i EU's charter om grundlæggende rettigheder, og navnlig med respekt for principperne om databeskyttelse, privatlivets fred og sikkerhed;
- M. der henviser til, at udviklingen af kunstig intelligens kan og bør udformes, så den enkeltes værdighed, selvstændighed og selvbestemmelse bevares;
- N. der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 med henstillinger til Kommissionen om civile bestemmelser om robotteknologi, hvori Parlamentet opfordrede Kommissionen til at fastlægge en sammenhængende retlig ramme for udvikling af robotteknologi, herunder autonome systemer og intelligente autonome robotter;
- O. der henviser til, at udviklingen af kunstig intelligens og robotteknologi skal inkludere hele samfundet; der henviser til, at landdistrikterne i 2017 imidlertid stort set var udelukket fra fordelene ved kunstig intelligens, idet 8 % af husstandene ikke er omfattet af fastnet, og at 53 % ikke var omfattet af nogen »næstgenerationsnetteknologi« (VDSL, Cable Docsis 3.0 eller FTTP);
- P. der henviser til, at udviklingen af tjenester og produkter, der muliggjort af kunstig intelligens, kræver konnektivitet, fri datastrøm og adgang til data inden for EU; der henviser til, at brug af avancerede datamingteknikker inden for produkter og tjenesteydelser kan bidrage til at øge kvaliteten af beslutningstagningen og dermed forbrugernes valgmuligheder og forbedre virksomhedernes resultater;
- Q. der henviser til, at den teknologiske udvikling inden for intelligente produkter og tjenesteydelser kan være til gavn for videnøkonomien, som er baseret på mængden, kvaliteten og tilgængeligheden af oplysninger og dermed kan føre til bedre tilpasning til forbrugernes behov;
- R. der henviser til, at cybersikkerhed er afgørende for at sikre, at data ikke misbruges forkert eller misbruges til at få kunstig intelligens til at fungere på en måde, der er til skade for borgere eller virksomheder, hvilket vil underminere industriens og forbrugernes tillid til kunstig intelligens; der henviser til, at udviklingen inden for kunstig intelligens øger afhængigheden af disse systemer i forbindelse med handlinger og beslutninger, hvilket igen kræver høje standarder for cybermodstandsdygtighed i EU for at beskytte mod brud og svigt på cybersikkerhedsområdet;

⁽¹⁾ KOM(2018)0237.

Tirsdag den 12. februar 2019

- S. der henviser til, at tendensen i retning af automatisering gør det påkrævet, at de, der er involveret i udvikling og markedsføring af applikationer baseret på kunstig intelligens, inkorporerer sikkerhed og etik fra begyndelsen og herved anerkender, at de skal være parat til at påtage sig det retlige ansvar for kvaliteten af den teknologi, de fremstiller;
- T. der henviser til, at opbygningen af et betroet økosystem for udvikling af teknologi med kunstig intelligens skal være baseret på en datapolitikarkitektur; der henviser til, at dette indebærer indførelse af fleksible og forenklede dataindsamlings- og forvaltningsprogrammer til uddannelses- og forskningsformål for at muliggøre udviklingen af kunstig intelligens på mange områder: medicin, økonomi, biologi, energi, industri, kemi og den offentlige sektor; der henviser til, at et datadrevet økosystem for kunstig intelligens kunne omfatte fælleseuropæiske initiativer, der er baseret på åbne standarder og bygger på gensidig anerkendelse af certifikater og gennemsigtige regler for interoperabilitet;
- U. der henviser til, at brugen af AI alene ikke sikrer sandhed eller retfærdighed, idet der kan opstå partiskhed i, hvordan dataene indsamles, og hvordan algoritmen er udformet og kan udspringe af partiskhed, der forekommer i samfundet; der henviser til, at datakvaliteten samt den algoritmiske struktur og de løbende reevalueringsprocesser bør forhindre partiskhed;
- V. der henviser til, at AI og robotteknologi bør udvikles og indsættes via en menneskefokuseret tilgang med henblik på at støtte mennesker på deres arbejde og i hjemmet; der henviser til, at kunstig intelligens også kan bruges til at undgå, at mennesker skal udføre farligt arbejde;
- W. der henviser til, at yderligere udvikling og øget brug af automatiseret og algoritmisk beslutningstagning utvivlsomt har en indvirkning på de valg, der foretages af en privatperson (såsom en forretningsperson eller en internetbruger) og en administrativ, retslig eller anden offentlig myndighed, når de træffer deres endelige afgørelse som forbruger, virksomhed eller myndighed; der henviser til, at det er nødvendigt indbygge sikkerhedsforanstaltninger og mulighed for menneskelig kontrol og verificering i den automatiserede og algoritmiske beslutningsproces;
- X. der henviser til, at maskinindlæring også giver udfordringer med hensyn til at sikre ikke-forskelsbehandling, rimelig behandling, gennemsigtighed og forståelige beslutningsprocesser;
- Y. der henviser til, at AI udgør et betydningsfuldt værktøj til løsning af globale samfundsudfordringer, og at medlemsstaterne derfor gennem deres offentlige politikker bør fremme investeringer, stille midler til rådighed for FoU og afhjælpe hindringer for udvikling og indførelse af AI;
- Z. der henviser til, at kommercielle platforme for AI har bevæget sig fra testfasen til konkrete anvendelser inden for sundhed, miljø, energi og transport; der henviser til, at maskinindlæringsteknikker er det centrale i alle de største netplatforme og applikationer til big data;
- AA. der henviser til, at Europas forskere og virksomheder er involveret i en lang række blockchain-temaer, der omfatter forsyningskæden, offentlige tjenester, finansiering, tingenes internet, sundhedsydelser, medier, intelligente byer, energi og transport; der henviser til, at Europa er en stærk aktør inden for vigtige blockchainrelaterede områder såsom kunstig intelligens; der henviser til, at blockchain kan spille en vigtig rolle i forbindelse med en forbedring af den europæiske innovation;
- AB. der henviser til at cybersikkerhedsteknologier som digitale identiteter, kryptografi og registrering af indtrængning samt deres anvendelse inden for eksempelvis finansverdenen, industri 4.0, energi, transport, sundhedspleje og e-forvaltning er væsentlig for at kunne garantere sikkerhed og pålidelighed i forbindelse med onlineaktiviteter og -transaktioner, der foretages af både borgere, offentlige forvaltninger og virksomheder;
- AC. der henviser til, at tekst- og dataminerings-tjenester fungerer som grundlag for AI og maskinindlæringsanvendelser og er af central betydning for SMV'er og nystartede virksomheder, fordi de giver dem adgang til store datamængder, så de kan træne deres AI-algoritmer;
- AD. der henviser til, at kunstig intelligens kan vise sig at være meget energiintensiv; der henviser til, at det i lyset af dette er vigtigt, at anvendelsen af fremskridt på AI-området sker i overensstemmelse med EU's eksisterende mål for energieffektivitet og cirkulær økonomi;

Tirsdag den 12. februar 2019

- AE. der henviser til, at AI bør understøtte alle europæiske sprog fuldt ud for at give alle europæere lige muligheder for at drage nytte af den moderne AI-udvikling inden for det flersprogede europæiske informationsfund;
- AF. der henviser til, at kunstig intelligens er afgørende inden for industri og tjenesteydelser forbundet med højteknologi for at kunne forvandle Europa til et »opstartskontinent«, hvor de nyeste teknologier udnyttes til at skabe vækst i Europa, navnlig inden for sundhedsteknologi, sundhedsydelser og -programmer, udvikling af lægemidler, robotteknologi og robotassisteret kirurgi, behandling af kroniske sygdomme samt medicinsk billeddannelse og patientjournaler, og til at sikre et bæredygtigt miljø og sikker fødevarerproduktion; der henviser til, at Europa på nuværende tidspunkt er bagud i forhold til Nordamerika og Asien for så vidt angår forskning og patenter inden for kunstig intelligens;
- AG. der henviser til, at udviklingen af teknologier inden for kunstig intelligens kan bidrage til at forbedre tilværelsen for personer med kroniske sygdomme og handicap og til at tackle sociale udfordringer som f.eks. vores aldrende befolkning ved at få sundhedsteknologi til at yde sundhedspleje mere præcist og effektivt;
- AH. der henviser til, at der er en lang liste over muligheder for anvendelse af kunstig intelligens og robotteknologi på sundhedsområdet, såsom forvaltning af patientjournaler og oplysninger, udførelse af repetitive opgaver (analyse af tests, røntgenundersøgelser, CT-scanninger, dataregistrering), behandlingsplaner, digital konsultation (såsom lægekonsultation baseret på den personlige sygehistorie og almindelig lægeviden), virtuelle sygeplejersker, lægemiddelstyring, lægemiddeludvikling, præcisionsmedicin (eftersom der inden for genetik og genomi søges efter mutationer og forbindelser til sygdomme ud fra oplysningerne i DNA'en), sundhedsovervågning og analyse af sundhedssystemet osv.
- AI. der henviser til, at tilgængelighed ikke er lig med de samme tjenester og redskaber til alle; der henviser til, at tilgængeligheden af kunstig intelligens og robotteknologi er baseret på inklusiv planlægning og inklusivt design; der henviser til, at brugerens behov, ønsker og erfaringer skal være udgangspunktet for designet;
- AJ. der henviser til, at der er stærke etiske, psykologiske og juridiske betænkeligheder vedrørende robotters autonomi, deres tydeligvis manglende menneskelige empati og deres indvirkning på forholdet mellem læge og patient, hvilket endnu ikke er blevet ordentligt behandlet på EU-plan, navnlig hvad angår beskyttelse af patienters personoplysninger, ansvarsforhold og de nye økonomiske og beskæftigelsesmæssige forhold, der vil opstå; der henviser til, at »autonomi« som sådan kun fuldt ud kan tilskrives mennesker; der henviser til, at der er behov for en stærk retlig og etisk ramme for kunstig intelligens;
- AK. der henviser til, at indførelse af kunstig intelligens på navnlig sundhedsområdet altid skal være baseret på ansvarsprincippet om, at »mennesket betjener maskinen«;

1. Et samfund, der støttes af kunstig intelligens og robotteknologi**1.1. Arbejdskraft i en tid med kunstig intelligens og robotteknologi**

1. understreger, at automatisering kombineret med kunstig intelligens vil øge produktiviteten og dermed øge produktionen; bemærker, at nogle job — som i tidligere teknologiske revolutioner — vil blive erstattet, men at der også vil blive skabt nye job, idet dagliglivet og arbejdsmetoderne skifter form; understreger, at øget brug af robotteknologi og kunstig intelligens også bør reducere menneskers eksponering for skadelige og farlige betingelser og også bør bidrage til at skabe bedre kvalitet og anstændige job og forbedre produktiviteten;

2. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fokusere på omskoling af arbejdstagere i de industrier, der er mest påvirket af automatiseringen af opgaver; understreger, at nye uddannelsesprogrammer bør fokusere på at udvikle arbejdstagernes færdigheder, således at de kan gribe jobmuligheder inden for de nye job, der skabes af AI; tilskynder til udvikling af programmer for digitale færdigheder i skolerne, udvikling af lærlingeuddannelser og erhvervsuddannelses-prioriteringer for at hjælpe arbejdstagere med at tilpasse sig de teknologiske forandringer;

Tirsdag den 12. februar 2019

3. anbefaler, at medlemsstaterne sammen med aktører fra den private sektor identificerer risiciene og udvikler strategier, der kan sikre udviklingen af relevante videreuddannelses- og omskolingsprogrammer; understreger, at virksomhederne selv skal investere i uddannelse og omskoling af deres eksisterende arbejdsstyrke for at opfylde deres behov;
4. understreger, at udviklingen af robotteknologi i EU vil få stor indvirkning på arbejdsmarkedsrelationerne; mener, at denne indvirkning bør håndteres på en afbalanceret måde for at fremme genindustrialiseringen og give arbejdstagerne mulighed for også at nyde godt af produktivitetsgevinsterne;
5. bemærker, at der i det nuværende industrielle landskab er en skrøbelig balance mellem ejerne og arbejdstagerne; mener, at fremskridtene med indførelse af AI i industrien bør ske efter en bred høring af arbejdsmarkedets parter, eftersom det potentielle skifte i antallet af personer, der arbejder i industrien, kræver proaktive politikker, der kan hjælpe arbejdstagerne med at tilpasse sig de nye krav og sikre, at gevinsterne fordeles bredt; bemærker, at dette kræver nytænkning og ændring af arbejdsmarkedspolitikker, sociale sikringsordninger og beskatning;
6. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fjerne hindringer for adgangen til arbejdsstyrken såsom uforholdsmæssigt høje kvalifikationer;
7. mener, at digitale færdigheder er en af de vigtigste faktorer for den fremtidige AI-udvikling, og opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle og gennemføre strategier for uddannelse og efteruddannelse i digitale færdigheder; bemærker, at IT-kundskaber kan danne grundlag for bred og inkluderende deltagelse i løsningerne inden for dataøkonomien og lette kommunikation og samarbejde mellem alle interesserede parter;
8. bemærker, at eftersom borgere i alle aldre vil blive påvirket, skal læseplanerne tilpasses, herunder gennem indførelse af nye læringsforløb og anvendelse af nye leveringsteknologier; understreger, at der skal tages korrekt hånd om uddannelsesaspekterne; mener navnlig, at der er behov for digitale færdigheder, herunder inden for programmering, og at disse bør indgå i undervisning og uddannelse fra den tidlige skolealder til livslang læring;

1.2. Ondsindet brug af kunstig intelligens og grundlæggende rettigheder

9. understreger, at ondsindet eller uagtsom brug af kunstig intelligens kan true den digitale sikkerhed og den fysiske og offentlige sikkerhed, da den kan anvendes til at foretage store, målrettede og meget effektive angreb på informations-samfundstjenester og opkoblede maskiner samt desinformationskampagner og generelt indskrænker den enkeltes ret til selvbestemmelse; understreger, at ondsindet eller uagtsom brug af kunstig intelligens også kan udgøre en risiko for demokratiet og de grundlæggende rettigheder;
10. opfordrer Kommissionen til at foreslå en ramme, der straffer manipulerende praksis, hvor personligt indhold eller nyhedsstrømme fører til negative følelser og en fordrejet virkelighedsopfattelse, der kan få negative konsekvenser (f.eks. valgresultater eller fordrejede opfattelser af samfundsspørgsmål såsom migration);
11. understreger betydningen af at anerkende, identificere og overvåge forstyrrende udviklinger i og omkring udviklingen af kunstig intelligens; tilskynder til forskning i kunstig intelligens med henblik på også at fokusere på opdagelsen af utilsigtet eller ondsindet kunstig intelligens og robotteknologi;
12. opfordrer indtrængende Kommissionen til at være opmærksom på de samfundsmæssige udfordringer, der udspringer af indplaceringen af borgerne; understreger, at borgerne ikke må udsættes for forskelsbehandling på grundlag af deres indplacering, og de skal have ret til at få »en chance til«;
13. udtrykker stor bekymring over benyttelsen af AI-applikationer, herunder ansigts- og stemmegenkendelse, i programmer med »følelsesmæssig overvågning«, dvs. overvågning af arbejdstagernes og borgernes mentale tilstand for at øge produktiviteten og bevare den sociale stabilitet, undertiden kombineret med »sociale belønningssystemer«, som det for eksempel allerede ses i Kina; understreger, at sådanne programmer i sig selv strider mod europæiske værdier og normer, der beskytter enkeltpersoners rettigheder og friheder;

Tirsdag den 12. februar 2019

2. Teknologiens vej mod kunstig intelligens og robotteknologi

2.1. Forskning og udvikling

14. minder om, at Europa har verdens førende forskningssamfund inden for kunstig intelligens, som på verdensplan tegner sig for 32 % af forskningsinstitutionerne inden for kunstig intelligens;

15. glæder sig over Kommissionens forslag om programmet et digitalt Europa og budgettet på 2,5 mia. EUR, der er afsat til kunstig intelligens, samt den øgede finansiering under Horisont 2020-programmet; forstår betydningen af, at EU-finansieringen supplerer medlemsstaternes og industriens forskningsbudgetter til AI og behovet samarbejde mellem offentlige og private forskningsprogrammer og forskningsprogrammer på EU-plan;

16. støtter de operationelle mål for programmet for et digitalt Europa om opbygning og styrkelse af central kapacitet til kunstig intelligens i EU, at de gøres tilgængelige for alle virksomheder og offentlige forvaltninger samt skabelse og styrkelse af netværk mellem eksisterende test- og forsøgsfaciliteter for kunstig intelligens i medlemsstaterne;

17. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle partnerskaber med mange interessenter på tværs af industri- og forskningsinstitutioner samt fælles ekspertisecentre for kunstig intelligens;

18. understreger, at forskning inden for kunstig intelligens ikke kun bør investere i udviklingen af kunstig intelligens og innovation, men også på sociale og etiske områder samt ansvarsområder, der har berøring med AI; mener, at enhver AI-mode, der tages i anvendelse, bør have indbygget etik;

19. understreger, at forskning i kunstig intelligens og andre relaterede aktiviteter bør gennemføres i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet og grundlæggende rettigheder, samtidig med at der tilskyndes til fremskridt for samfundet og miljøet; understreger, at alle, der er involveret i udviklingen, gennemførelsen, udbredelsen og anvendelsen af kunstig intelligens, bør overveje og respektere den menneskelige værdighed samt den enkeltes og samfundets — både fysiske og psykiske — selvbestemmelsesret og velfærd, forudse potentielle sikkerhedsmæssige konsekvenser og træffe passende forholdsregler, der står i et rimeligt forhold til beskyttelsesniveauet, herunder hurtigt offentliggørelse af faktorer, der kan bringe folkesundheden eller miljøet i fare;

20. understreger, at et konkurrencepræget forskningsmiljø også er af central betydning for udviklingen af kunstig intelligens; understreger betydningen af at støtte avanceret forskning, herunder grundforskning og projekter med høj indsats og højt udbytte, samt at fremme et europæisk forskningsområde med attraktive betingelser for finansiering, mobilitet og adgang til infrastruktur og teknologi overalt i EU baseret på et princip om åbenhed over for tredjelande og ekspertise fra tredjelande, forudsat at det ikke undergraver cybersikkerheden i EU;

21. understreger, at EU-forskere fortsat tjener væsentligt mindre end deres modparter i USA og Kina, hvilket er kendt som den primære årsag til, at de forlader Europa; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fokusere på at tiltrække de største talenter til europæiske virksomheder, og opfordrer medlemsstaterne til at skabe attraktive vilkår;

22. understreger, at Europa skal dedikere det nye FET-flagskibsprogram ⁽¹⁾ til kunstig intelligens med særligt fokus på en menneskecentreret tilgang og sprogteknologier;

23. mener, at kunstig intelligens, maskinindlæring og eksponentielle kvantespring inden for datatilgængelighed og cloudcomputing giver brændstof til forskningsinitiativer med henblik på at forstå biologi på molekylært og cellulært niveau, styre udviklingen af behandlinger og analysere datastrømme med henblik på at påvise sundhedstrusler, forudse udbrud af sygdomme og rådgive patienter; bemærker, at dataminerings- og datanavigeringsteknikker kan bruges til at identificere behandlingshuller, risici, tendenser og mønstre;

24. understreger, at hvis der opstår risici som et uundgåeligt og integrerende element i forskning inden for kunstig intelligens, bør der udvikles og overholdes solide risikovurderings- og forvaltningsprotokoller under hensyntagen til, at risikoen for skader ikke bør være større end de risici, der forekommer i dagliglivet (dvs. at mennesker ikke må udsættes for risici, der er større end eller kommer i tillæg til dem, de udsættes for i deres normale livsstil).

⁽¹⁾ Fremtidige og nye teknologier.

Tirsdag den 12. februar 2019

2.2. Investeringer

25. bemærker, at større investeringer på dette område er vigtige, hvis vi skal forblive konkurrencedygtige; erkender, at selv om de fleste investeringer og innovation på dette område stammer fra private virksomheder, bør medlemsstaterne og Kommissionen også tilskyndes til fortsat at investere i forskning i denne sektor og skitsere deres udviklingsprioriteter; hilser InvestEU-forslaget og andre offentlig-private partnerskaber, der vil fremme privat finansiering, velkommen; mener, at koordineringen af investeringer i den private og offentlige sektor bør fremmes for at sikre, at udviklingen er målrettet;

26. understreger, at investeringer i kunstig intelligens, som kan være karakteriseret ved betydelig usikkerhed, bør suppleres med EU-midler, f.eks. fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) eller Den Europæiske Investeringsfond (EIF) eller gennem InvestEU og Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI), ordninger som kan bidrage til risikodeling;

27. opfordrer indtrængende Kommissionen til ikke at tillade EU-finansiering af våbenrelateret AI; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udelukke virksomheder, der forsker i og udvikler kunstig bevidsthed, fra EU-finansiering;

28. anbefaler, at Kommissionen sikrer, at den intellektuelle ejendomsret til forskning, der udføres for EU-midler, forbliver i EU og hos de europæiske universiteter;

2.3. Innovation, samfundets accept samt ansvarlighed

29. bemærker, at alle større teknologiske fremskridt har krævet en overgangsperiode, hvor flertallet i samfundet skulle opnå en dybere forståelse af teknologien og integrere den i deres hverdag;

30. bemærker, at fremtiden for denne teknologi er betinget af samfundets accept, og at der skal lægges større vægt på en tilstrækkelig god formidling af fordelene ved den for at sikre en bedre forståelse af teknologien og dens anvendelser; bemærker endvidere, at der vil være mindre motivation for innovation i denne sektor, hvis samfundet ikke informeres om AI-teknologi;

31. mener, at den offentlige accept afhænger af, hvor godt befolkningen er informeret om muligheder, udfordringer og udvikling af kunstig intelligens; anbefaler, at medlemsstaterne og Kommissionen fremmer adgangen til troværdige oplysninger om de forhold, der giver mest anledning til bekymring, hvad angår kunstig intelligens og robotteknologi, f.eks. beskyttelse af personoplysninger, sikkerhed og gennemsigtighed ved beslutninger;

32. glæder sig over anvendelsen af reguleringsmæssige »sandkasser« til i samarbejde med reguleringsmyndigheder at introducere innovative nye ideer, der gør det muligt fra starten af at opbygge sikkerhedsmekanismer og dermed lette og fremme adgangen til markedet; fremhæver behovet for at indføre AI-specifikke reguleringsmæssige sandkasser til at afprøve en sikker og effektiv brug af AI-teknologier i virkelige omgivelser;

33. bemærker, at der for at sikre større social accept af kunstig intelligens skal være garantier for, at de anvendte systemer er sikre;

34. bemærker, at kunstig intelligens og sprogteknologi kan skabe vigtige applikationer, der kan fremme Europas forening i mangfoldighed: automatisk oversættelse, samtaleagenter og personlige assistenter, grænseflader med talt sprog til robotter og tingenes internet, intelligent analyse, automatisk identificering af onlinepropaganda, falske nyheder, hadefulde tale;

2.4. Driftsbetingelser: konnektivitet, datatilgængelighed og højtydende databehandling samt cloudinfrastruktur

35. understreger, at integrationen af robotteknologi og teknologi med kunstig intelligens i økonomien og samfundet kræver en digital infrastruktur, der leverer allestedsnærværende digitale forbindelsesmuligheder;

36. understreger, at konnektivitet er en forudsætning for, at Europa kan blive en del af gigabitsamfundet, og at AI er et tydeligt eksempel på den eksponentielt voksende efterspørgsel efter hurtig, sikker og gennemgribende konnektivitet af høj kvalitet; mener, at EU og medlemsstaterne bør fortsætte med at fremme foranstaltninger, der kan stimulere investeringer i og indførelsen af højkapacitetsnet i EU;

Tirsdag den 12. februar 2019

37. understreger, at en hurtig og sikker udvikling af 5G er vigtig for at garantere, at EU kan høste alle fordele ved AI, beskytte imod trusler mod cybersikkerheden og gøre det muligt at forny og udvikle industrier og tjenesteydelser, som er rygraden i den europæiske økonomi, samt at støtte fremkomsten af nye tjenesteydelser, ny produktion og nye markeder for at sikre nye arbejdspladser og et højt beskæftigelsesniveau;

38. minder om, at tilgængeligheden af meningsfulde data af høj kvalitet er af afgørende betydning for den reelle konkurrenceevne inden for AI-industrien, og opfordrer til, at de offentlige myndigheder sikrer metoder til frembringelse, deling og forvaltning af data ved at gøre offentlige data til et fælles gode, idet man sikrer personoplysninger og følsomme data;

39. understreger betydningen af kvaliteten af de data, der bruges til dyb læring; bemærker, at anvendelsen af forældede, ufuldstændige eller ukorrekte data af lav kvalitet kan føre til dårlige forudsigelser, der igen kan give sig udslag i forskelsbehandling og partiskhed;

40. er af den opfattelse, at det nye regelsæt for fri udveksling af andre oplysninger end personoplysninger i Unionen giver mulighed for, at flere og flere data bliver tilgængelige for datadrevet innovation, hvilket gør det lettere for SMV'er og nystartede virksomheder at udvikle innovative tjenester baseret på kunstig intelligens og komme ind på nye markeder, samtidig med at borgere og virksomheder får mulighed for at drage fordel af bedre produkter og tjenesteydelser;

41. bemærker, at AI har potentiale til at øge effektiviteten, bekvemmeligheden og velfærden inden for mange sektorer, hvis de etablerede industrielle interessenter samarbejder med AI-udviklerne; bemærker endvidere, at store mængder af data, der ikke er af personlig art, i øjeblikket ligger hos interessenterne og via partnerskaber kan bruges til at styrke deres effektivitet; mener, at samarbejde mellem brugere og udviklere af AI er en forudsætning for at gøre dette til virkelighed;

42. understreger vigtigheden af interoperabilitet og af sandfærdige data for at sikre et højt niveau med hensyn til pålidelighed og sikkerhedsstandarder i forbindelse med de nye teknologier;

43. mener, at succes for AI-anvendelser, der er skræddersyet til brugere over hele EU, ofte kræver omfattende viden om lokale markeder samt adgang til og brug af relevante lokale data til træning af datasæt samt systemtest og -validering, navnlig inden for sektorer for behandling af naturlige sprog; anmoder medlemsstaterne om at tilskynde til adgangen til interoperable data af høj kvalitet, både åbne data fra den offentlige sektor og data hos private;

44. gør opmærksom på nødvendigheden af at sikre maksimal overensstemmelse med Den Europæiske Unions politik vedrørende big data;

45. glæder sig over foranstaltninger, der kan fremme og støtte udveksling og deling af data på tværs af grænserne;

46. bemærker, at deling af data i øjeblikket ligger et godt stykke under sit potentiale, og at store datamængder underudnyttes;

47. anerkender, at der er modstand mod at dele data, og understreger, at der er behov for foranstaltninger, der kan tilskynde til dette; bemærker, at manglen på fælles standarder også spiller en vigtig rolle for muligheden for at dele data;

48. glæder sig over forordninger som forordningen om fri udveksling af data og dens betydning inden for områder som AI for at give mulighed for mere effektive og omkostningseffektive processer;

49. anerkender, at der skal indføres omfattende markedsbaserede incitamentter for at tilskynde til adgang til og deling af data; bemærker den risiko, som dataåbenhed udgør for investeringer i data i første omgang;

50. opfordrer til større klarhed om regler for dataejerskab og de eksisterende juridiske rammer; bemærker, at usikkerhed om reguleringen har ført til overforsigtige reaktioner fra industriens side;

Tirsdag den 12. februar 2019

51. fremhæver betydningen af europæiske initiativer om cloudcomputing og højtydende databehandling, som yderligere vil styrke udviklingen af algoritmer til dyb læring og behandling af big data; tror fuldt og fast på, at hvis disse initiativer skal blive vellykkede og relevante for udviklingen af AI, skal infrastrukturen være åben for både offentlige og private enheder i og uden for EU og være styret af adgangskriterier, der er mindst muligt restriktive;

52. glæder sig over oprettelsen af fællesforetagendet for europæisk højtydende databehandling; understreger, at supercomputere og datainfrastruktur er vigtige faktorer for at sikre et konkurrencedygtigt innovationsøkosystem til udvikling af AI-teknologier og anvendelser;

53. understreger, at cloudcomputing spiller en central rolle som drivkraft for indførelsen af AI; understreger, at adgang til cloudtjenester giver private virksomheder, offentlige institutioner, forskningsinstitutioner og akademiske institutioner samt brugerne mulighed for at udvikle og bruge AI på en effektiv og økonomisk bæredygtig måde;

3. Industripolitik

54. minder om, at der allerede er veletablerede industrielle former for brug af kunstig intelligens og robotteknologi, og at fremskridtene på området er i vækst og giver mulighed for omfattende og forskelligartet brug inden for alle menneskelige aktiviteter; mener, at enhver reguleringsmæssig ramme skal omfatte fleksibilitet, der giver mulighed for innovation og fri udvikling af nye teknologier og anvendelser for AI;

55. understreger, at fastlæggelsen af anvendelsesområdet for AI skal ske som følge af en designproces, der er styret af behov og principper, der tager hensyn til det ønskede resultat og den bedste måde at nå det på set ud fra et økonomisk og socialt synspunkt; mener, at eksistensen af tydelige politikker i alle udviklingsfaser vil føre til en formålstjenlig gennemførelse og dække risici og ulemper;

56. anbefaler, at man anvender og fremmer offentlig-private partnerskaber til at undersøge løsninger på centrale udfordringer såsom opbygning af et data-økosystem og fremme af adgang til, deling og udveksling af data, idet man sikrer retten til beskyttelse af personoplysninger;

57. understreger, at en betydelig udfordring for AI-systemernes fremtid er den inkonsekvente kvalitet af softwareproduktionsteknologien, og understreger, at der derfor er stort behov for standardisering inden for udformning og anvendelse af AI-systemer;

58. noterer sig det arbejde, der udføres globalt, og anerkender behovet for at arbejde proaktivt med partnere, navnlig i OECD og G20, for at forme den retning, denne industri bevæger sig i, for at sikre, at EU forbliver konkurrencedygtig, og sikre lige adgang for nationerne og sikre, at fordelene ved udvikling af AI deles mest muligt;

59. bemærker med bekymring, at en række ikke-europæiske virksomheder og enheder fra tredjelande i stigende grad anvender AI-baserede forudsigelsesmodeller til at levere tjenesteydelser og skabe merværdi på EU-markeder, navnlig på lokalt niveau, og til at overvåge og eventuelt påvirke politiske stemninger, hvilket udgør en potentiel trussel mod EU-borgernes teknologiske suverænitæt;

60. understreger, at den offentlige støtte til AI bør koncentreres om de strategiske sektorer, hvor EU's industri har de største muligheder for at spille en førerrolle på globalt plan, og som har skabt værdier til fordel for almenvellet;

3.1. Prioriterede sektorer.

3.1.1. Den offentlige sektor

61. understreger, at der kan opnås en række fordele gennem AI og robotteknologi i den offentlige sektor, og glæder sig over, at der investeres mere i forskning og udvikling for at sikre fremgang på dette område;

62. understreger, at medlemsstaterne også bør investere i uddannelse og oplæringsprogrammer i AI for at bistå medarbejdere i den offentlige sektor med indførelsen af AI og robotteknologi; bemærker, at der også bør gennemføres informationskampagner rettet mod borgere, der skal bruge offentlige tjenesteydelser, der leveres af AI-systemer og robotteknologi, for at afhjælpe deres frygt over tabet af kontrollen med deres personoplysninger og for at skabe tillid;

Tirsdag den 12. februar 2019

63. understreger, at den offentlige sektors information udgør en ekstraordinær datakilde, der kan bidrage til hurtige fremskridt og til at fastlægge en ny strategi for indførelse af nye digitale teknologier, navnlig kunstig intelligens;
64. mener, at indførelse af pålidelig kunstig intelligens i den offentlige sektor kraftigt kan støtte reformen af den offentlige forvaltning i forbindelse med beslutningstagning og forbedre offentlige tjenester samt styrke den mere udbredte anvendelse af kunstig intelligens i andre industrier;
65. anerkender brugen af robotter til procesautomatisering og den indvirkning, dette har haft på forbedring af processer i den offentlige sektor; bemærker dens interoperabilitet med nedarvede systemer;
66. anmoder medlemsstaterne om at føre an i denne digitale omstilling ved at placere sig som primære ansvarlige brugere og købere af AI-teknologi; understreger i denne forbindelse, at medlemsstaterne er nødt til at tilpasse deres datapolitikker, hvad angår offentlig dataindsamling, brug, registre eller kommentering samt andre dermed forbundne spørgsmål, for at gøre det muligt at indføre AI i hele den offentlige sektor;
67. understreger behovet for at inddrage offentligheden i udviklingen af kunstig intelligens; opfordrer derfor Kommissionen til at offentliggøre alle algoritmer, værktøjer eller teknologier, der finansieres eller medfinansieres af offentligheden som open source;
68. mener, at kunstig intelligens vil være et stort aktiv med hensyn til at gennemføre »engangsprincippet«, gøre det muligt at kombinere databaser og oplysninger fra forskellige kilder og dermed fremme borgernes interaktion med offentlige forvaltninger;
69. opfordrer Kommissionen til at sikre borgerne beskyttelse mod alle AI-baserede indplacerings- og beslutnings-systemer i offentlige myndigheder svarende til dem, der efter planen skal indføres i Kina;

3.1.2. Sundhed

70. understreger, at menneskelig kontakt er et grundlæggende aspekt ved pleje af mennesker;
71. bemærker, at AI og robotteknologi har potentielle fordele i plejesektoren på grund af stigningen i den forventede levealder, f.eks. at hjælpe læger og sygeplejersker til at få mere tid til aktiviteter af stor betydning (f.eks. interaktion med patienter);
72. bemærker den indvirkning, som AI allerede har haft på velvære, forebyggelse, diagnoser og forskning og dets store potentiale for udformning af personlig pleje; mener, at dette i sidste ende fører til et mere bæredygtigt, effektivt og resultatorienteret økosystem for sundhedspleje;
73. bemærker, at fejlpromillen har tendens til at være betydeligt lavere end ved en diagnose, der stilles af læger alene⁽¹⁾;
74. understreger, at anvendelsen af data i sundhedssektoren skal overvåges omhyggeligt og på etisk vis og ikke på nogen måde må hindre adgangen til social beskyttelse eller forsikringer;
75. mener, at når AI anvendes i implanteret medicinsk udstyr, bør bæreren have ret til at kontrollere og ændre den kildekode, der er anvendt i udstyret;
76. mener, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod brugen af »big data« på sundhedsområdet med det formål at maksimere de muligheder, de kan give, herunder forbedring af de enkelte patienters helbred og resultaterne i medlemsstaternes offentlige sundhedssystemer, uden at de etiske standarder sænkes, og uden at borgernes ret til privatliv eller sikkerhed bringes i fare;

⁽¹⁾ OECD's rapport om den digitale økonomi 2017.

Tirsdag den 12. februar 2019

77. understreger imidlertid, at det eksisterende system for godkendelse af medicinsk udstyr muligvis ikke er tilstrækkeligt til teknologier inden for kunstig intelligens; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge fremskridtene inden for disse teknologier og foreslå ændringer af den lovgivningsmæssige ramme, hvis det er nødvendigt, med henblik på at skabe en ramme, der fastsætter det ansvar, som henholdsvis brugeren (lægen/fagpersonen), producenten af den teknologiske løsning og den sundhedsfacilitet, der tilbyder behandlingen, har; påpeger, at det juridiske ansvar for skader er et centralt spørgsmål i sundhedssektoren i forbindelse med anvendelsen af kunstig intelligens; understreger derfor, at det er nødvendigt at sikre, at brugerne ikke uvægerligt følger den diagnostiske løsning eller behandling, som det teknologiske instrument foreslår, af frygt for et erstatningssøgsmål, hvis de på grundlag af deres informerede professionelle vurdering når frem til en endda delvis anderledes konklusion;

78. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at øge finansieringen til sundhedsrelaterede teknologier inden for kunstig intelligens i den offentlige og private sektor; glæder sig i denne forbindelse over den erklæring om samarbejde, der blev undertegnet af 24 EU-medlemsstater og Norge med henblik på at øge virkningen af investeringer i kunstig intelligens på europæisk plan; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at overveje, om uddannelsesprogrammer for læge- og sundhedspersonale bør ajourføres og standardiseres på EU-plan, således at der sikres en høj grad af ekspertise og lige vilkår i medlemsstaterne for så vidt angår viden og anvendelse af de mest avancerede teknologiske instrumenter i robotkirurgi, biomedicin og biomedicinsk billeddannelse baseret på kunstig intelligens.

79. opfordrer Kommissionen til at arbejde på strategier og politikker, der kan give EU en position som førende i verden inden for det voksende område for sundhedsplejetechnologi, idet man samtidig sikrer, at patienterne har adgang til fleksibel og effektiv lægehjælp;

80. anerkender, at bedre diagnoser vil kunne redde millioner af menneskeliv, da 89 % af de for tidlige dødsfald i Europa ifølge Verdenssundhedsorganisationen skyldes ikke-overførbare sygdomme;

81. understreger, at det bidrag, som kunstig intelligens og robotteknologi yder til innovation inden for præventive, kliniske og efterbehandlingsmæssige praksisser og teknikker, bør styrkes, især hvad angår fordelene for handicappede patienter;

82. anerkender, at den øgede brug af sensorer inden for robotteknologi har øget omfanget af pleje og gør det muligt for patienter at få mere personlig behandling og tjenester og modtage pleje på afstand fra deres eget hjem, samtidig med at der genereres mere meningsfulde data;

83. anerkender, at EU-borgerne i henhold til Eurobarometerundersøgelsen fra maj 2017 ⁽¹⁾ stadig føler sig utrygge ved ideen om, at robotter anvendes inden for sundhedspleje i hverdagen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle strategier og kommunikationskampagner for at øge bevidstheden om fordelene ved at anvende robotter i hverdagen; bemærker navnlig de ambitioner, der ligger i Japans Robot-strategi;

3.1.3. Energi

84. bemærker, at kunstig intelligens gør det muligt for energileverandører at bevæge sig fra forebyggende til prædiktiv vedligeholdelse af aktiver og opnå en mere effektiv energiproduktion ved at forbedre især den vedvarende energis pålidelighed, og ved at identificere de mest effektive placeringer for nye anlæg og dermed sikre en bedre håndtering, hvad angår dækning af efterspørgslen;

85. anerkender, at mere præcise data, som AI frembringer om potentialet for produktion af vedvarende energi, vil skabe større investeringssikkerhed for virksomheder og private og dermed fremskynde energiomstillingen i retning af vedvarende energikilder samt bidrage til EU's langsigtede strategi om en klimaneutral økonomi;

⁽¹⁾ Særnummer Eurobarometer 460.

Tirsdag den 12. februar 2019

86. bemærker, at løsninger, der involverer sensorer, allerede anvendes til at styre energiforbruget i huse, og at dette har medført betydelige besparelser af energi og penge;

87. glæder sig over AI's potentiale til modellering, identificering og afbødning af menneskelige aktiviteters indvirkning på klimaet; understreger, at selv om den øgede digitalisering også skaber nye energibehov, kan den også skabe effektivitet inden for energiintensive sektorer og sikre en bedre forståelse af processer, således at de kan forbedres;

88. understreger, at med en mere digitaliseret energisektor bliver energinetværkerne større og mere udsat for cybertrusler; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at ledsage den digitale omstilling på energiområdet med foranstaltninger såsom kunstig intelligens for at forbedre cybersikkerheden;

3.1.4. *Transport*

89. glæder sig over, at AI og robotteknologi har mulighed for væsentligt at forbedre vores transportsystemer gennem indførelse af førerløse tog og motorkøretøjer; opfordrer til mere omfattende forskning og investeringer på dette område for at sikre dets sikre og effektive udvikling; fremhæver de kolossale muligheder for både større teknologivirksomheder og SMV'er;

90. bemærker, at systemet ved at reducere antallet af menneskelige fejl i transportsektoren kan blive væsentlig mere effektivt med færre ulykker takket være klarere evalueringer og teknologiens prædiktive karakter, færre forsinkelser, muligheden for at kortlægge trafikmønstre og kørselstjenester efter tidsplanen og større besparelser med færre førerrelaterede fejl og strømlinede interne processer;

91. bemærker, at udbredelsen af selvkørende biler i fremtiden udgør en risiko med hensyn til beskyttelse af personoplysninger og tekniske fejl og vil flytte ansvaret fra føreren til fabrikanten, hvilket tvinger forsikringselskaberne til at ændre på, hvordan de integrerer risici i deres forsikringsaftaler;

92. bemærker, at stemmebaseret kommunikation i stigende grad anvendes til interaktion med køretøjer og transportsystemer, men at disse funktioner kun er tilgængelige på en håndfuld europæiske sprog, så det bør sikres, at alle europæere kan bruge disse muligheder på deres modersmål;

3.1.5. *Landbruget og fødekæden*

93. bemærker, at AI har potentiale til at fungere som katalysator for en disruptiv omstilling af det nuværende fødevarer-system i retning af en mere forskelligartet, modstandsdygtig, regionalt tilpasset og sund model for fremtiden;

94. bemærker den rolle, som AI kan spille i løsningen af problemer med fødevarer-sikkerhed, forudsige sult og fødevarer-bårne sygdomme, reducere fødevarer-spild og forbedre den bæredygtige forvaltning af jord, vand og andre miljøressourcer, der er af kritisk betydning for økosystemets sundhed;

95. fremhæver, at AI kan gribe ind på kritiske punkter i fødevarer-systemets værdikæde fra produktion til forbrug og styrke vores kapacitet til grundlæggende at ændre den måde, som vi producerer, forarbejder og køber fødevarer på, gennem bedre oplysning om arealanvendelsesmetoder;

96. bemærker, at AI kan forbedre ressourceforvaltningen og effektiviteten af input, bidrage til at begrænse spild efter høsten og påvirke forbrugsvalg;

97. bemærker, at AI i form af præcisionslandbrug rummer potentiale til gennemgribende ændringer af landbrugs-produktionen og forvaltningen af jorden i bredere forstand ved at forbedre den fysiske planlægning, forudsige ændringer af arealanvendelsen og overvåge afgrødernes sundhed, idet den samtidig har potentiale til at ændre forudsigelser om ekstreme vejrfænomener;

98. bemærker, at AI kan føre til radikale ændringer af levering af inputs, skadedyrsbekæmpelse og forvaltning af bedrifter, påvirke landbrugspraksis, ændre leveringen af forsikringsprodukter samt bidrage til at forudsige og undgå fremtidige udbrud af hungerkatastrofer og alvorlig akut fejlnæring;

Tirsdag den 12. februar 2019

99. bemærker, at AI kan føre til bedre beslutninger om, hvordan landbrugssystemer skal forvaltes, og stimulere udviklingen af beslutningsstøtte- og -anbefalingssystemer ved at forbedre bedrifternes effektivitet og sundhed;

3.1.6. Cybersikkerhed

100. bemærker, at cybersikkerhed er et vigtigt aspekt af AI, navnlig i lyset af udfordringer med gennemsigtighed inden for AI på højt niveau; mener, at det teknologiske perspektiv, der omfatter revision af kildekoden og krav om gennemsigtighed og ansvarlighed, bør suppleres med en institutionel tilgang, hvor man håndterer udfordringerne ved at indføre AI, der er udviklet i andre lande, på EU's indre marked;

101. opfordrer til en hurtig gennemførelse af forordningen om cybersikkerhed; bemærker, at udviklingen af EU-certificeringsordninger bør sikre en mere modstandsdygtig udvikling og indførelse af sikre AI- og robotsystemer;

102. mener, at AI samtidig kan udgøre en trussel mod cybersikkerheden og være et redskab til at bekæmpe cyberangreb; mener, at Den Europæiske Unions Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) bør udarbejde en handlingsplan for cybersikkerhed på AI-området, som skal vurdere og afhjælpe trusler og svagheder, der er specifikke for AI;

103. understreger betydningen af at styrke den industrielle basis som en strategisk komponent af sikker AI-udvikling; understreger, at Europa med henblik på at sikre et ambitiøst niveau af cybersikkerhed, datasikkerhed og sikre IKT-tjenester skal investere i sin teknologiske uafhængighed; understreger det tvingende behov for, at EU udvikler sin egen infrastruktur, egne datacentre, cloudsystemer og komponenter såsom grafikprocessorer og chips;

104. bemærker, at det, efterhånden som kunstig intelligens udvikler sig, og hackerne bliver mere avancerede, bliver nødvendigt at indføre effektive løsninger for cybersikkerhed;

105. anerkender, at indførelsen af AI-løsninger inden for cybersikkerhed vil føre det muligt at forudse, forebygge og afværge trusler;

106. fremhæver, at det, selv om AI kan sikre bedre dækning ved afsløring af trusler, er nødvendigt med en menneskelig tolkning af disse trusler for at fastslå, om de er reelle eller ej;

107. opfordrer Kommissionen til at undersøge brugen af blockchainbaserede anvendelser af cybersikkerhed, der forbedrer modstandsdygtigheden og robustheden ved samt tilliden til AI-infrastrukturer gennem ikkeregistrerede modeller for datakryptering; opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at belønne borgerne for deres data ved hjælp af tokens;

108. opfordrer Kommissionen til at styrke EU's kapacitet inden for internetsikkerhed ved yderligere at kombinere og koordinere bestræbelserne i hele Europa;

3.1.7. SMV'er

109. anerkender SMV'ers betydning for AI's succes; glæder sig over Kommissionens initiativ om at skabe en AI-on-demand-platform, der vil fremme teknologioverførsel og fungere som katalysator for vækst i nystartede virksomheder og SMV'er; opfordrer Kommissionen til at fremme digitale innovationsknudepunkter for AI, der ikke fører til, at der opstår yderligere administrative lag, men i stedet fokuserer på at fremskynde investeringer i projekter, der har vist sig at være effektive;

110. bemærker, at omkostningerne ved investering i AI skaber store hindringer for SMV'ers adgang; anerkender, at en udbredt anvendelse af AI hos forbrugerne vil fjerne risikoen ved denne investering for SMV'erne;

111. fremhæver behovet for at fremme både SMV'ernes indførelse af AI og forbrugernes anvendelse heraf;

Tirsdag den 12. februar 2019

112. understreger betydningen af målrettede foranstaltninger, der kan sikre, at SMV'er er i stand til at indføre og få gavn af AI-teknologier; mener, at det skal være obligatorisk at foretage konsekvensanalyser af ny EU-lovgivnings indvirkning på den teknologiske udvikling af AI, og at man også bør overveje sådanne konsekvensanalyser på nationalt plan;

113. understreger, at AI kan være en stor hjælp for SMV'er, men den også styrker store organisationer og udviklere, der tidligt tager teknologien til sig; påpeger derfor, at det ud fra et konkurrencesynspunkt er nødvendigt at sikre, at nye fordelinger evalueres og imødegås korrekt;

4. Lovgivningsmæssige rammer for kunstig intelligens og robotteknologi

114. opfordrer Kommissionen til med henblik på at fremme et lovgivningsmiljø, der er gunstigt for udvikling af kunstig intelligens og i overensstemmelse med princippet om bedre regulering, at foretage en regelmæssig evaluering af den nuværende lovgivning for at sikre, at den er egnet til formålet, for så vidt angår kunstig intelligens, samtidig med at EU's grundlæggende værdier respekteres, og til at søge at ændre eller erstatte nye forslag, hvor dette viser sig ikke at være tilfældet;

115. glæder sig over oprettelsen af AI-baserede platforme, hvor borgerne har mulighed for at blive hørt, deltage aktivt og interagere med myndighederne ved at fremsætte forslag, herunder gennem budgetter for deltagelse og andre instrumenter til direkte demokrati; understreger, at ikkehierarkiske projekter kan fremme borgernes deltagelse og hjælpe dem med at træffe velinformerede beslutninger på en mere effektiv og demokratisk måde;

116. bemærker, at kunstig intelligens er et begreb, der omfatter en lang række produkter og anvendelser, lige fra automatisering, algoritmer og snæver kunstig intelligens og til generel kunstig intelligens; mener, at generel lovgivning om eller regulering af kunstig intelligens bør indføres med forsigtighed, eftersom sektorlovgivning kan sikre politikker, der er tilstrækkeligt generelle, men også tilstrækkeligt finmaskede til, at de er meningsfyldte for industrisektoren;

117. understreger, at den politiske ramme skal udformes på en sådan måde, at den fremmer udviklingen af alle former for KI og ikke kun systemer til dyb læring, som kræver enorme mængder data;

4.1. Et indre marked for kunstig intelligens

118. understreger betydningen af princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med grænseoverskridende anvendelse af intelligente varer, herunder robotter og robotsystemer; minder om, at afprøvning, certificering og produktsikkerhed, når det er nødvendigt, bør sikre, at visse varer er sikre ved indbygget databeskyttelse og databeskyttelse gennem standardindstillinger; bemærker i denne forbindelse betydningen af også at arbejde på de etiske aspekter af kunstig intelligens;

119. understreger, at EU-lovgivningen vedrørende gennemførelsen af strategien for det digitale indre marked bør fjerne hindringer for anvendelsen af kunstig intelligens; opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvor det er nødvendigt at ajourføre de politiske og lovgivningsmæssige rammer med henblik på at opbygge et fælles europæisk marked for kunstig intelligens;

120. erkender, at robotteknologi og kunstig intelligens bliver mere og mere udbredt i selvkørende køretøjer, såsom selvkørende biler og civile droner; bemærker, at nogle medlemsstater allerede er i færd med eller overvejer at vedtage lovgivning på netop dette område, hvilket kan resultere i et kludetæppe af nationale regler, der hæmmer udviklingen af selvkørende køretøjer; opfordrer derfor til et fælles sæt EU-regler, der skaber den rette balance mellem interesser og potentielle risici for brugere, virksomheder og andre berørte parter, samtidig med at overregulering, hvad angår systemerne for robotteknologi og kunstig intelligens undgås;

121. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at modernisere deres erhvervsuddannelsessystemer for at tage hensyn til den videnskabelige udvikling og udviklingen inden for kunstig intelligens i overensstemmelse med direktivet om proportionalitetstest⁽¹⁾ og direktivet om erhvervs-mæssige kvalifikationer⁽²⁾, og til at gøre EU's liberale erhverv globalt konkurrencedygtige i de kommende årtier;

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, EUT L 173 af 9.7.2018, s. 25.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informations-systemet for det indre marked («IMI-forordningen»), EUT L 354 af 28.12.2013, s. 132.

Tirsdag den 12. februar 2019

122. understreger, at kunstig intelligens gælder for en række sektorer, hvor standardisering er af stor relevans, såsom intelligent produktion, robotteknologi, selvkørende køretøjer, virtual reality, sundhedspleje og dataanalyse, og mener, at en EU-dækkende standardisering af kunstig intelligens vil fremme innovation og sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau; anerkender, at der findes et betydeligt antal standarder for spørgsmål som sikring, pålidelighed, interoperabilitet og sikkerhed, men at yderligere fremme og udvikling af fælles standarder for robotteknologi og kunstig intelligens er nødvendige og bør være en del af EU's prioriteter; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med EU's standardiseringsorganer fortsat proaktivt at samarbejde med internationale standardiseringsorganer om forbedring af standarder på dette område;

123. minder om, at mange politiske aspekter af relevans for tjenester, der er baseret på kunstig intelligens, herunder regler om forbrugerbeskyttelse og politik vedrørende etik og ansvar, er omfattet af den eksisterende lovgivningsmæssige ramme for tjenesteydelser, nemlig servicedirektivet⁽¹⁾, direktivet om erhvervs-mæssige kvalifikationer og direktivet om elektronisk handel⁽²⁾; understreger i denne forbindelse, at mennesker i sidste ende skal have det endelige ansvar for beslutningstagningen, navnlig for så vidt angår liberale tjenesteydelser såsom det medicinske, juridiske og regnskabsmæssige erhverv; mener, at det er nødvendigt at overveje, hvorvidt det er nødvendigt med tilsyn af en kvalificeret fagperson med henblik på at beskytte legitime mål af samfundsmæssig interesse og levere tjenesteydelser af høj kvalitet;

124. anerkender betydningen af forbedrede digitale tjenester såsom virtuelle assistenter, chatbotter og virtuelle agenter, der medfører hidtil usete operationelle effektivitetsgevinster, samtidig med at det anerkendes, at der er behov for at udvikle en menneskecentreret, markedsdrevet kunstig intelligens med henblik på at træffe bedre og mere pålidelige afgørelser på baggrund af grænserne for autonomi inden for kunstig intelligens og robotteknologi;

4.2. Personoplysninger og privatlivets fred

125. understreger, at der skal sikres et højt niveau af sikkerhed og beskyttelse af privatlivets fred med hensyn til data, der anvendes til kommunikation mellem mennesker og robotter og kunstig intelligens; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til derfor at integrere principper for indbygget sikkerhed og beskyttelse i deres politikker vedrørende robotteknologi og kunstig intelligens;

126. gentager, at retten til beskyttelse af privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger som fastlagt i artikel 7 og 8 i charteret om grundlæggende rettigheder og artikel 16 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse på alle områder inden for robotteknologi og kunstig intelligens, og at EU's retlige rammer for databeskyttelse skal overholdes fuldt ud; understreger ansvaret hos designere af robotsystemer og kunstig intelligens for at udvikle produkter på en sådan måde, at de er sikre og egnede til deres formål og følger procedurerne for databehandling i overensstemmelse med gældende lovgivning, fortrolighed, anonymitet, retfærdig behandling og behørig proces;

127. opfordrer Kommissionen til at sikre, at al EU-lovgivning om kunstig intelligens omfatter foranstaltninger og regler, der tager højde for den hurtige teknologiske udvikling på dette område, for at sikre, at EU-lovgivningen ikke kommer bagud i forhold til udvikling og udrulning af teknologien; understreger det nødvendige i, at en sådan lovgivning er i overensstemmelse med reglerne om beskyttelse af privatlivets fred og af data; opfordrer til en revision af regler, principper og kriterier for brugen af kameraer og sensorer i robotter og med henblik på kunstig intelligens i overensstemmelse med EU's retlige rammer for databeskyttelse;

128. opfordrer Kommissionen til at sikre, at enhver fremtidig EU-lovgivning om kunstig intelligens garanterer privatlivets fred og fortroligheden af kommunikation, beskyttelse af personoplysninger, herunder principperne om lovlighed, retfærdighed og gennemsigtighed, indbygget databeskyttelse og databeskyttelse gennem standardindstillinger, formålsbegrænsning, lagringsbegrænsning, nøjagtighed og dataminimering, i fuld overensstemmelse med EU's databeskyttelseslovgivning samt sikkerhed, personlig sikkerhed og andre grundlæggende rettigheder, såsom retten til ytrings- og informationsfrihed;

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»Direktivet om elektronisk handel«), EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

Tirsdag den 12. februar 2019

129. understreger, at retten til privatlivets fred altid skal respekteres, og at enkeltpersoner ikke må være personligt identificerbare; understreger, at en udvikler af kunstig intelligens altid bør have klart, utvetydigt og informeret samtykke, og at AI-designere som sådan har et ansvar for at udvikle og følge procedurer for gyldigt samtykke, for fortrolighed, anonymitet, fair behandling og behørig proces; understreger, at designere skal efterkomme eventuelle anmodninger om, at relaterede data destrueres og fjernes fra alle datasæt;

130. minder om, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1807 af 14. november 2018 om rammerne for fri udveksling af andre oplysninger end personoplysninger i Den Europæiske Union ⁽¹⁾ viser, at hvis den teknologiske udvikling gør det muligt at omdanne anonymiserede data til personoplysninger, skal sådanne data behandles som personoplysninger, og den generelle forordning om databeskyttelse ⁽²⁾ skal finde anvendelse i overensstemmelse hermed;

4.3. Ansvar

131. glæder sig over Kommissionens initiativ til at oprette en ekspertgruppe om ansvarsregler og nye teknologier med det formål at give EU adgang til ekspertise om anvendeligheden af produktansvarsdirektivet ⁽³⁾ i forhold til traditionelle produkter, nye teknologier og nye samfundsmæssige udfordringer (konstellationen for produktansvarsdirektivet) og bistå EU med at udvikle principper, der kan tjene som retningslinjer for eventuelle tilpasninger af gældende lovgivning på EU-plan og på nationalt plan med hensyn til nye teknologier (konstellationen for nye teknologier);

132. beklager imidlertid, at der ikke er blevet fremsat noget lovgivningsforslag i denne valgperiode, hvilket har forsinket en opdatering af ansvarsreglerne på EU-plan og indebærer en trussel mod retssikkerheden overalt i EU på dette område både for de erhvervsdrivende og for forbrugerne;

133. bemærker, at AI-ingeniører eller de virksomheder, der anvender dem, bør forblive ansvarlige for de sociale og miljømæssige konsekvenser og den indvirkning på menneskers sundhed, som AI-systemer eller robotteknologi kan have for nuværende og kommende generationer;

4.4. Forbrugerbeskyttelse og -indflydelse

134. understreger, at forbrugernes tillid er af afgørende betydning for udviklingen af kunstig intelligens, og at systemerne, der er baseret på kunstig intelligens behandler flere og flere forbrugerdata, hvilket gør dem til de vigtigste mål for cyberangreb; understreger også, at kunstig intelligens skal fungere på en måde, der ikke er til skade for borgere og forbrugere, og mener, at integriteten af de data og algoritmer, der anvendes, derfor skal sikres;

135. mener, at teknologier for kunstig intelligens, som udvikles med henblik på både fremstilling og individuel brug, bør underlægges produktsikkerhedskontrol af markedsovervågningsmyndighederne og forbrugerbeskyttelsesregler, der, hvor det er relevant, sikrer minimumssikkerhedsstandarder og imødegår risikoen for ulykker som følge af interaktion med eller arbejde i nærheden af mennesker; mener, at etiske spørgsmål og spørgsmål vedrørende databeskyttelse, herunder tredjepart og personoplysninger, civilretligt ansvar og cybersikkerhed bør indgå i enhver politik om robotteknologi;

4.5. Intellektuelle ejendomsrettigheder

136. henviser til sin ovennævnte beslutning af 16. februar 2017, hvori Parlamentet bemærkede, at der ikke findes juridiske bestemmelser, som specifikt gælder for robotteknologi, men at de gældende retlige ordninger og doktriner uden videre kan anvendes på robotteknologien, selv om visse aspekter synes at kræve særlig opmærksomhed; gentager sin opfordring fra denne beslutning til Kommissionen om at støtte en horisontal og teknologineutral tilgang til intellektuel ejendom, der gælder for de forskellige sektorer, hvor robotteknologi kan anvendes;

⁽¹⁾ EUT L 303 af 28.11.2018, s. 59.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF, EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar (EFT L 210 af 7.8.1985, s. 29).

Tirsdag den 12. februar 2019

137. glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens meddelelse til institutionerne, »Retningslinjer vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder«⁽¹⁾ (COM(2017)0708), men understreger, at der er behov for at kontrollere, hvor relevante og effektive reglerne om intellektuelle ejendomsrettigheder er, når det gælder om at styre udviklingen af AI; understreger i denne forbindelse, at det er vigtigt at foretage formålstjenlighedsanalyser;

5. *Etiske aspekter*

138. mener, at foranstaltninger og applikationer vedrørende kunstig intelligens bør overholde de etiske principper og den relevante nationale lovgivning, EU-retten og folkeretten;

139. opfordrer til, at der udarbejdes et etisk charter for bedste praksis inden for AI og robotteknologi, som virksomheder og eksperter bør følge;

140. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme et stærkt og gennemsigtigt samarbejde mellem den offentlige og private sektor og den akademiske verden, der ville styrke videndeling og fremme uddannelse og efteruddannelse af designere om etiske konsekvenser, sikkerhed og respekt for grundlæggende rettigheder samt af forbrugere i brugen af robotteknologi og kunstig intelligens med en særlig fokus på sikkerhed og databeskyttelse;

141. opfordrer Kommissionen til at sikre, at anvendelser baseret på AI ikke bør anvende data indsamlet fra forskellige kilder uden først at have indhentet udtrykkeligt samtykke fra den registrerede opfordrer Kommissionen til at skabe en ramme, der sikrer, at samtykke, der gives af den registrerede, kun genererer data til de tilsigtede formål;

142. opfordrer Kommissionen til at respektere borgernes rettigheder til et liv uden for internettet og til at sikre, at der ikke sker forskelsbehandling af borgere, som der ikke er registreret oplysninger om;

5.1. *Menneskecentrerede teknologier*

143. understreger, at der skal være indført etiske regler for at sikre menneskecentreret udvikling af AI, ansvarligheden og gennemsigtigheden af algoritmiske beslutningssystemer, tydelige ansvarsregler og rimelighed;

144. glæder sig over Kommissionens initiativ om oprettelse af en ekspertgruppe på højt niveau om kunstig intelligens samt EU's netværk AI-alliancen med henblik på udarbejdelse af etiske retningslinjer for AI; opfordrer Kommissionen til at sikre, at industrien, læreanstalterne og de offentlige myndigheder i videst muligt udstrækning følger disse etiske retningslinjer; anbefaler, at medlemsstaterne indarbejder retningslinjerne i deres nationale AI-strategier og udvikler reelle ansvarlighedsstrukturer for industrier og offentlige myndigheder, når disse skal udforme og anvende AI;

145. mener, at det er vigtigt med løbende opfølgning på gennemførelsen af de etiske retningslinjer for AI og dens indvirkning på udviklingen af den menneskecentrerede AI; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvorvidt de frivillige etiske retningslinjer er tilstrækkelige til at sikre, at AI i sin optagelse er etisk inkluderende og ikke skaber økonomiske og sociale skel i samfundene i EU; foreslår iværksættelse af lovgivningsmæssige og politiske foranstaltninger, hvis det er nødvendigt;

146. bemærker den seneste udvikling inden for overvågning og tilpasning til adfærdsanalyse; opfordrer Kommissionen til at udforme en etisk ramme, der begrænser dens anvendelse; opfordrer indtrængende Kommissionen til at skabe bevidsthed og iværksætte en informationskampagne om AI og dens anvendelse, hvad angår adfærdsanalyse;

5.2. *Teknisk forankrede værdier — indbygget etik*

147. påpeger, at de vejledende etiske rammer bør være baseret på principperne om nytteværdi, forebyggelse af skader, autonomi og retfærdighed, på de principper og værdier, der er nedfældet i artikel 2 traktaten om Den Europæiske Union og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som f.eks. menneskets værdighed, lighed, ret og retfærdighed, ikkeforskelsbehandling, informeret samtykke, beskyttelse af privatlivet og familielivet og personoplysninger, samt på EU-rettens andre grundlæggende principper og værdier, som f.eks. ikkestigmatisering, gennemsigtighed, autonomi, individets ansvar og socialt ansvar, og på eksisterende etiske praksisser og kodekser;

⁽¹⁾ EUT L 195 af 2.6.2004, s. 16.

Tirsdag den 12. februar 2019

148. mener, at Europa bør tage føringen på verdensplan ved kun at udbrede etisk integreret AI; understreger, at det for at opnå dette er nødvendigt, at styring af etik i kunstig intelligens sikres på forskellige niveauer; anbefaler, at medlemsstaterne indfører AI-etiske overvågnings- og tilsynsorganer og opfordrer virksomheder, der udvikler AI, til at nedsætte etiske udvalg og udarbejde etiske retningslinjer for deres AI-udviklere;

149. understreger, at de europæiske standarder for kunstig intelligens skal være baseret på principperne om digital etik, menneskelig værdighed, respekt for grundlæggende rettigheder, databeskyttelse og sikkerhed og dermed bidrage til at opbygge tillid blandt brugerne; understreger vigtigheden af at udnytte EU's potentiale til at skabe en stærk infrastruktur for AI-systemer med udgangspunkt i høje standarder for data og respekt for mennesker; bemærker, at gennemsigthed og forklarlighed skal indgå i udviklingen af kunstig intelligens;

150. bemærker, at automatiske våbensystemer fortsat bør have en tilgang til kunstig intelligens, der betyder, at et menneske træffer de endelige beslutninger;

5.3. *Beslutningstagning — grænser for AI's og robotteknologiens autonomi*

151. understreger vanskeligheden og kompleksiteten i forbindelse med forudsigelse af mange komplekse AI-systemers fremtidige adfærd og adfærd, når AI-systemerne begynder at interagere med hinanden; anmoder Kommissionen om at vurdere, om der er behov for specifikke regler vedrørende AI-baseret beslutningstagning;

152. bemærker, at kunstig intelligens fortsat vil være et nyttigt redskab sideløbende med menneskelig aktivitet med det sigte at forbedre præstationerne og begrænse fejl;

153. opfordrer til, at den enkelte får ret til at få besked, ret til at klage og ret til genoprejsning, når AI bruges til at træffe afgørelser, der vedrører enkeltpersoner, hvilket medfører en betydelig risiko for enkeltpersoners rettigheder eller friheder eller kan skade dem;

154. understreger, at algoritmer, der anvendes i beslutningstagningssystemer, ikke bør udbredes uden en forudgående algoritmisk konsekvensanalyse, medmindre det er klart, at de ikke har nogen væsentlig indvirkning på enkeltpersoners liv;

155. mener, at kunstig intelligens, især systemer med indbygget autonomi, herunder evnen til selvstændigt at udtrække, indsamle og dele følsomme oplysninger med forskellige interessenter, og muligheden for selvoplæring eller endda udvikler sig til at kunne modificere sig selv, bør være underlagt robuste principper; understreger, at AI-systemer ikke må gemme eller videregive fortrolige personoplysninger uden udtrykkelig godkendelse fra kilden til disse oplysninger;

5.4. *Algoritmers gennemsigthed, fordrejning og forklarlighed*

156. påpeger, at AI, selvom den giver store fordele inden for automatisering og beslutningstagning, også indebærer en risiko, når algoritmerne er statiske og uigennemsigtige; understreger i denne forbindelse behovet for større gennemsigthed, hvad angår algoritmer;

157. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og databeskyttelsesmyndighederne til at identificere og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre eller minimere algoritmisk forskelsbehandling og partiskhed og til at udvikle en stærk fælles etisk ramme for gennemsigtig behandling af personoplysninger og automatisk beslutningstagning, som kan fungere som en vejledning for brugen af data og håndhævelsen af EU-lovgivning;

158. understreger, at ethvert AI-system skal udvikles under overholdelse af principperne om gennemsigthed og algoritmisk ansvarlighed, der giver mennesker mulighed for at forstå dets handlinger; bemærker, at det for at opbygge tillid til og muliggøre fremskridt med kunstig intelligens er afgørende, at brugerne ved, hvordan deres data samt andre data og data, der er udledt fra deres data, bruges, når de kommunikerer eller interagerer med et AI-system eller med mennesker, der understøttes af et AI-system; mener, at dette vil bidrage til en bedre forståelse og tillid blandt brugerne; understreger, at det skal være en EU-standard, at beslutninger er forståelige, i overensstemmelse med artikel 13, 14 og 15 i den generelle forordning om databeskyttelse; minder om, at den generelle forordning om databeskyttelse allerede indeholder en bestemmelse om retten til at blive informeret om den logik, der ligger bag databehandlingen; understreger, at personer i henhold til artikel 22 i den generelle forordning om databeskyttelse har ret til menneskelig indgriben, når en afgørelse baseret på automatisk behandling i væsentlig grad påvirker dem;

Tirsdag den 12. februar 2019

159. understreger, at Kommissionen, Det Europæiske Databeskyttelsesråd, de nationale databeskyttelsesmyndigheder og andre uafhængige tilsynsmyndigheder fremover bør spille en vigtig rolle for at fremme gennemsigtighed og retfærdige procedurer, retssikkerheden generelt og mere specifikt konkrete beskyttelsesstandarder for grundlæggende rettigheder og garantier i forbindelse med anvendelsen af databehandling og -analyser; opfordrer til et tættere samarbejde mellem myndigheder, der har til opgave at føre tilsyn med eller regulere adfærden i det digitale miljø; kræver tilstrækkelig finansiering og personale til disse myndigheder;

160. anerkender, at maskinlæringsalgoritmer trænes til selv læring og dermed bidrager til automatisering og beslutningstagning; opfordrer til opstilling af etiske retningslinjer for AI, der skal håndtere spørgsmål om gennemsigtighed, forklarlighed, ansvar og rimelighed i forbindelse med algoritmer;

161. fremhæver vigtigheden af forklarligheden af AI-systemernes output, processer og værdier, så de bliver forståelige for ikke-tekniske målgrupper og giver dem meningsfulde oplysninger, hvilket er nødvendigt for at vurdere retfærdighed og opnå tillid;

162. påpeger, at manglen på gennemsigtighed, hvad angår disse teknologier og deres anvendelse, rejser en række etiske spørgsmål;

163. bemærker, at AI-systemer bør kunne forklares for mennesker og bør levere meningsfuld information, så der kan gives tilbagemeldinger; anerkender, at AI-modellernes styrke er afhængig af tilbagemeldinger og revurdering og tilskynder til denne proces;

164. bemærker, at borgerne er bekymrede over ikke at vide, hvornår AI bruges, og hvilke oplysninger der vil blive behandlet; anbefaler, at det tydeligt oplyses, når borgerne anvender kunstig intelligens; understreger, at det for at bevare forbrugernes tillid er vigtigt, at de overførte data forbliver sikre;

165. mener, at algoritmisk ansvarlighed bør reguleres af de politiske beslutningstagere gennem konsekvensanalyser baseret på etablerede parametre;

166. bemærker, at offentliggørelse af computerkoden ikke vil løse spørgsmålet omkring AI-gennemsigtighed, fordi den ikke ville afsløre de iboende skævheder, der findes, og den ikke kan forklare maskinlæringsprocessen; understreger, at gennemsigtighed ikke blot betyder gennemsigtighed i kodeks, men også for data og automatisk beslutningstagning;

167. anerkender, at offentliggørelse af kildekoden kan føre til forkert brug og misbrug af algoritmer;

168. understreger, at det er vigtigt at bekæmpe fordomme blandt udviklere, og at der derfor er behov for en mangfoldig arbejdsstyrke i alle grene af IT-sektoren samt beskyttelsesmekanismer for at undgå skævheder baseret på køn og alder, som indlejres i AI-systemer;

169. anerkender, at afsløring af koder eller forretningshemmeligheder også ville afskrække virksomheder fra at forske i og udvikle nye koder, da deres intellektuelle ejendomsret ville være i fare; bemærker, at udviklingen af AI i stedet bør gøre modeller nemmere at fortolke og øge deres interaktion med input- og uddannelsesdataene;

170. anerkender, at selvom gennemsigtighed og forklarlighed kan afsløre mangler, garanterer de ikke pålidelighed, sikkerhed og retfærdighed; mener derfor, at ansvarlighed skal være en integreret del af opnåelsen af pålidelig kunstig intelligens, som kan opnås ved hjælp af forskellige midler, såsom IAA'er, revision og certificering;

171. understreger behovet for udvikling af protokoller til løbende overvågning og påvisning af algoritmiske skævheder;

172. påpeger, at designere af algoritmer bør sikre, at væsentlige krav, såsom retfærdighed eller forklarlighed, overholdes allerede fra begyndelsen af designfasen og gennem hele udviklingscyklussen;

Tirsdag den 12. februar 2019

173. bemærker behovet for retningslinjer, der beskriver god udviklingspraksis;
174. understreger vigtigheden af at vise dataenes afstamning for at kunne spore AI-modellens historie; mener, at dette vil forbedre forståelsen af modellerne og bidrage til at skabe tillid baseret på deres historie;
175. understreger, at anvendelsen af AI-systemer skal fremgå tydeligt i samspillet med brugerne;
176. understreger, at udbredelsen af kunstig intelligens og robotteknologi bør ske i fuld respekt for menneskerettighederne, og at stereotyperne mod kvinder eller enhver anden form for diskrimination på ingen måde må kopieres;
177. påpeger, at selv data af høj kvalitet kan føre til fastholdelse af eksisterende forskelsbehandling og uretfærdighed, når de ikke anvendes forsigtigt og bevidst; bemærker, at anvendelsen af forældede, ufuldstændige eller ukorrekte data af lav kvalitet på forskellige trin i databehandlingen kan føre til dårlige forudsigelser og vurderinger og endelig til partiskhed, hvilket i sidste ende kan føre til krænkelse af enkeltpersoners grundlæggende rettigheder eller helt fejlagtige konklusioner eller falske resultater; mener derfor, at det er vigtigt i en tidsalder med big data at sikre, at algoritmer er oplært med repræsentative stikprøver af data af høj kvalitet for at opnå statistisk paritet; understreger, at selv om der anvendes nøjagtige data af høj kvalitet, kan prædiktive analyser baseret på kunstig intelligens højst forudsige resultater med statistisk sandsynlighed; minder om, at i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse må den yderligere behandling af personoplysninger til statistiske formål, herunder oplæring af kunstig intelligens, kun resultere i aggregerede data, som ikke genanvendes på enkeltpersoner;
178. opfordrer Kommissionen til at sikre, at alle, der frembringer falsk materiale eller opstillede videoer eller andre virkelighedstro opstillede videoer, udtrykkeligt skal angive, at de ikke er originale;
179. bemærker, at AI er baseret på indsamling af store datamængder og ofte oprettelse af nye databaser, der bruges til at udarbejde antagelser om mennesker; mener, at man bør lægge vægt på at identificere og etablere reaktionsmekanismer over for potentielle trusler for at sikre, at negative virkninger kan afbødes;
180. gentager, at AI-systemer ikke bør skabe eller forstærke skævheder; understreger, at når der udvikles og anvendes algoritmer, skal der inddrages overvejelser omkring skævheder og retfærdighed i alle faser fra design til implementering; understreger, at datasættet og algoritmen skal vurderes og testes regelmæssigt for at sikre præcis beslutningstagning;

6. Styring

6.1. Koordinering på EU-plan

181. opfordrer Kommissionen til at arbejde på udvikling af et stærkt EU-lederskab for at forhindre overlapning og opsplitning af bestræbelserne og sikre sammenhængende politikker på nationalt plan og udveksling af bedste praksis for bredere brug af AI;
182. bifalder de nationale strategier, der er udviklet af medlemsstaterne; bifalder Kommissionens koordinerede plan for kunstig intelligens, som blev offentliggjort den 7. december 2018; opfordrer til bedre samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i denne henseende;
183. bemærker, at en række medlemsstater allerede har deres egne nationale AI-strategier, og glæder sig over, at alle medlemsstater har undertegnet en erklæring om samarbejde om kunstig intelligens i april 2018; glæder sig også over den kommende koordinerede handlingsplan om kunstig intelligens mellem Kommissionen og medlemsstaterne, men opfordrer alle involverede parter til at stræbe efter den størst mulige grad af samarbejde;

Tirsdag den 12. februar 2019

184. mener, at det er nødvendigt med et forstærket samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen for at sikre sammenhængende grænseoverskridende regler i EU, som tilskynder til samarbejde mellem europæiske industrier og muliggør en udbredelse i hele Unionen af AI, der er i overensstemmelse med de krævede sikkerheds- og sikringsniveauer samt de etiske principper, der er fastlagt i EU-lovgivningen;

185. understreger, at en harmoniseret, risikobaseret og progressiv EU-datapolitisk ramme vil øge tilliden og støtte AI's vej i Europa og derved sikre gennemførelsen af det digitale indre marked og øge produktiviteten i virksomheder i Europa;

186. henstiller, at eksisterende og fremtidige AI-relaterede initiativer og pilotprojekter, der gennemføres af Kommissionen, nøje bør koordineres, eventuelt vejledt af den foreslåede tilsynsmekanisme, for at realisere synergieffekter og sikre skabelsen af reel merværdi samtidig med at man undgår dyre dobbeltkonstruktioner;

187. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje oprettelsen af et europæisk reguleringsagentur for AI og algoritmisk beslutningstagning med det formål at:

- etablere en risikovurderingsmatrix til klassificering af algoritmetyper og anvendelsesområder i overensstemmelse med deres potentiale for væsentlig negativ indvirkning på borgerne;
- undersøge brugen af algoritmiske systemer, hvor der er mistanke om et tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne (f.eks. med beviser leveret af en whistleblower);
- rådgive andre reguleringsagenter om algoritmiske systemer, der hører under deres ansvarsområde;
- øge effektiviteten af erstatningsansvarsmekanismen som et middel til at regulere algoritmiske systemers ansvar ved at tilvejebringe et kontaktpunkt for borgere, der ikke er fortrolige med juridiske procedurer;
- revidere de algoritmiske konsekvensanalyser af effektive systemer på højt niveau med henblik på at godkende eller afvise de foreslåede anvendelser af algoritmisk beslutningstagning på meget følsomme og/eller sikkerhedskritiske anvendelsesområder (f.eks. det private sundhedsvæsen); den algoritmiske konsekvensanalyse for private anvendelser kunne følge en proces, der meget ligner den, der er foreslået for den offentlige sektor, med den mulige forskel, at de forskellige stadier af offentliggørelse kunne håndteres som fortrolig kommunikation til reguleringsagenturet (efter en ikke-offentliggørelsesaftale) for at beskytte vigtige forretningshemmeligheder;
- ved hjælp af algoritmiske beslutningstagningssystemer undersøge formodede tilfælde af krænkelse af rettigheder ved beslutninger i såvel individuelle tilfælde (f.eks. enkeltstående afvigende resultater) som i statistiske beslutningsmønstre (f.eks. diskriminerende skævheder); undersøgelser kunne iværksættes efter indgivelse af klager eller på grundlag af beviser fra whistleblowere, graverjournalister eller uafhængige forskere (herunder NGO'er og akademikere);

188. noterer sig det igangværende arbejde, der foregår i Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) vedrørende AI og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at koordinere deres ISO-medlemmer for at sikre, at de europæiske interesser repræsenteres på passende vis i forbindelse med udvikling af standarder på dette område;

6.2. International styring

189. glæder sig over oprettelsen af OECD's observatorium for kunstig intelligens og opfordrer til, at der sættes mere ind på at udvikle en køreplan for større samarbejde;

190. fremhæver de forskellige modeller, der er ved at blive udviklet i tredjelande, nærmere betegnet i USA, Kina, Rusland og Israel, og fremhæver den værdibaserede tilgang, der anvendes i Europa, og behovet for at samarbejde med internationale partnere i bilaterale og multilaterale miljøer med henblik på etisk fremme og indførelse af AI; erkender, at denne teknologi ikke har nogen grænser og kræver et samarbejde, der rækker ud over EU's medlemsstater;

191. opfordrer Kommissionen til at arbejde på internationalt plan for at sikre den største overensstemmelse mellem de internationale aktører og fremme EU's etiske principper på verdensplan;

Tirsdag den 12. februar 2019

192. understreger, at AI er en teknologi med verdensomspændende indvirkning, idet den giver fælles fordele og rummer tilsvarende udfordringer; påpeger behovet for en global tilgang, som det er tilfældet i forbindelse med det økonomiske system, og navnlig når der er tale om en teknologi, der har betydelig indvirkning på markederne; understreger behovet for, at kunstig intelligens sættes på de eksisterende institutioners og organisationers dagsorden, og opfordrer til en vurdering af behovet for yderligere fora, som bør oprettes, hvis det er nødvendigt;

o

o o

193. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TA(2019)0082

Bæredygtig brug af pesticider**Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om gennemførelse af direktiv 2009/128/EF om bæredygtig brug af pesticider (2017/2284(INI))**

(2020/C 449/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 850/2004 af 29. april 2004 om persistente organiske miljøgifte og om ændring af direktiv 79/117/EØF ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (forordningen om maksimalgrænseværdier) ⁽³⁾,
- der henviser til artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ⁽⁵⁾,
- der henviser til den evaluering af gennemførelsen af forordningen og dens relevante bilag på europæisk plan, som Europa-Parlamentets Forskningstjeneste offentliggjorde i april 2018,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 98/24/EF af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser ⁽⁷⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/37/EF af 29. april 2004 om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for biologiske agenser under arbejdet ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71.

⁽²⁾ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 7.

⁽³⁾ EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 136 af 29.5.2007, s. 3.

⁽⁵⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608.

⁽⁷⁾ EFT L 131 af 5.5.1998, s. 11.

⁽⁸⁾ EUT L 229 af 29.6.2004, s. 23.

Tirsdag den 12. februar 2019

- der henviser til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper og vilde dyr (habitatdirektivet) ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (fugledirektivet) ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens direktiv 2009/90/EF af 31. juli 2009 om tekniske specifikationer for kemisk analyse og kontrol af vandets tilstand som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/127/EF af 21. oktober 2009 om ændring af direktiv 2006/42/EF for så vidt angår pesticidudbringningsmaskiner ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/39/EU af 12. august 2013 om ændring af direktiv 2000/60/EF og 2008/105/EF for så vidt angår prioriterede stoffer inden for vandpolitikken ⁽⁷⁾,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013, (COM(2018)0392),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument med titlen »Agriculture and Sustainable Water Management in the EU« (SWD(2017)0153),
- der henviser til meddelelse af 12. juli 2006 fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Temastrategi for bæredygtig anvendelse af pesticider (COM(2006)0373) — (SEC(2006)0894 — SEC(2006)0895) — (SEC(2006)0914) ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. juni 2016 om styrkelse af innovation og økonomisk udvikling i fremtidens europæiske landbrugsdrift ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. juni 2016 om teknologiske løsninger for et bæredygtigt landbrug i EU ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. februar 2017 om lavrisikopesticider af biologisk oprindelse ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. oktober 2017 om udkast til Kommissionens gennemførelsesforordning om fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet glyphosat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ændring af bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 1. marts 2018 om fremtidsudsigter og problemer inden for biavl i EU ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7.

⁽³⁾ EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32.

⁽⁴⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 201 af 1.8.2009, s. 36.

⁽⁶⁾ EUT L 310 af 25.11.2009, s. 29.

⁽⁷⁾ EUT L 226 af 24.8.2013, s. 1.

⁽⁸⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=celex:52006DC0372>.

⁽⁹⁾ EUT C 86 af 6.3.2018, s. 62.

⁽¹⁰⁾ EUT C 86 af 6.3.2018, s. 51.

⁽¹¹⁾ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 184.

⁽¹²⁾ EUT C 346 af 27.9.2018, s. 117.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0057.

Tirsdag den 12. februar 2019

- der henviser til sin beslutning af 13. september 2018 om gennemførelse af forordning (EF) nr. 1107/2009 om plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾,
- der henviser til den igangværende europæiske vurdering af gennemførelsen af direktiv 2009/128/EF om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider og den rapport, der blev offentliggjort af Europa-Parlamentets Forskningstjeneste (EPRS) den 15. oktober 2018,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1185/2009 af 25. november 2009 om statistik over pesticider ⁽²⁾,
- der henviser til rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1185/2009 af 25. november 2009 om statistik over pesticider (COM(2017)0109),
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning fra 2014 med titlen »Integration af EU's vandpolitiske mål i den fælles landbrugspolitik: en delvis succes«,
- der henviser til Kommissionens rapport af 10. oktober 2017 om medlemsstaternes nationale handlingsplaner og om status for gennemførelsen af direktiv 2009/128/EF om bæredygtig anvendelse af pesticider (COM(2017)0587),
- der henviser til oversigtsrapporten fra oktober 2017 fra Kommissionens Generaldirektorat for Sundhed og Fødevarer (GD SANTE) om gennemførelsen af medlemsstaternes foranstaltninger til bæredygtig anvendelse af pesticider i henhold til direktiv 2009/128/EF ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. november 2016 med titlen »Næste skridt hen imod en bæredygtig europæisk fremtid — En europæisk indsats for bæredygtighed« (COM(2016)0739),
- der henviser til det syvende miljøhandlingsprogram ⁽⁴⁾,
- der henviser til FN-rapporten fra 2017 fra den særlige rapportør om retten til fødevarer, der blev udarbejdet i henhold til FN's Menneskerettighedsråds resolutioner 6/2, 31/10 og 32/8 ⁽⁵⁾,
- der henviser til gennemførelsesplanen for at øge tilgængeligheden af lavrisikoplantebeskyttelsesmidler og fremskynde integreret skadedyrsbekæmpelse i medlemsstaterne, som er udarbejdet af ekspertgruppen vedrørende bæredygtig plantebeskyttelse og blev vedtaget af Rådet den 28. juni 2016 ⁽⁶⁾,
- der henviser til det franske Senats resolution af 19. maj 2017 om begrænsning af anvendelsen af pesticider i Den Europæiske Union ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2019 om Unionens godkendelsesprocedure for pesticider ⁽⁸⁾,
- der henviser til den videnskabelige undersøgelse af flyvende insekters biomasse, der blev offentliggjort den 18. oktober 2017 ⁽⁹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52 og til artikel 1, stk. 1, litra e), og bilag 3 til den afgørelse, der blev truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0356.

⁽²⁾ EUT L 324 af 10.12.2009, s. 1.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/overview_reports/details.cfm?rep_id=114

⁽⁴⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171.

⁽⁵⁾ <http://www.pan-uk.org/site/wp-content/uploads/United-Nations-Report-of-the-Special-Rapporteur-on-the-right-to-food.pdf>

⁽⁶⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10041-2016-ADD-1/en/pdf>

⁽⁷⁾ <http://www.senat.fr/leg/ppr16-477.html>

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0023.

⁽⁹⁾ Caspar A. Hallmann et al., »More than 75 % decline over 27 years in total flying insect biomass in protected areas«, PLOS, 18. oktober 2017 — <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0185809>

Tirsdag den 12. februar 2019

- der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og udtalelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0045/2019),
- A. der henviser til, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF om bæredygtig anvendelse af pesticider (i det følgende benævnt »direktivet«) omfatter en række foranstaltninger med henblik på at opnå en bæredygtig anvendelse af pesticider i EU ved at reducere risici ved og indvirkninger fra pesticidanvendelse på menneskers sundhed og miljøet og fremme anvendelsen af integreret bekæmpelse af skadegørere (IPM) og af alternative plantebeskyttelsesmetoder eller -teknikker såsom ikke-kemiske alternativer og plantebeskyttelsesmidler med lav risiko (PPP'er) som defineret i forordning (EF) nr. 1107/2009 for at mindske afhængigheden af pesticider og beskytte menneskers og dyrs sundhed og miljøet;
- B. der henviser til, at direktivet er et værdifuldt redskab til at sikre, at miljøet, økosystemerne og menneskers og dyrs sundhed er godt beskyttet mod farlige stoffer i pesticider, samtidig med at der tilvejebringes bæredygtige og økologiske løsninger for en større og mere varieret værktøjskasse med henblik på at fjerne og forebygge udbyttetab, der forårsages af skadegørere, sygdomme, ukrudt og invasive fremmede arter og for at bekæmpe opbygning af resistens over for patogener; der henviser til, at en fuldstændig og omfattende gennemførelse af direktivet er en forudsætning for at opnå en høj grad af beskyttelse og gennemførelse af en overgang til et bæredygtigt landbrug, produktion af sikre og sunde fødevarer samt et ugiftigt miljø, der sikrer et højt beskyttelsesniveau for menneskers og dyrs sundhed;
- C. der henviser til, at integreret bekæmpelse af skadegørere kan bidrage til at forebygge tab af høstudbytte forårsaget af skadegørere, men at den primære hensigt dermed er at gøre det muligt for brugere af pesticider at skifte til praksisser og produkter med den lavest mulige risiko for menneskers sundhed og miljøet således som beskrevet i direktivets artikel 14; bemærker, at mange undersøgelser under alle omstændigheder viser, at anvendelsen af pesticider kan mindskes betydeligt uden negative virkninger for høstudbyttet;
- D. der henviser til, at direktivet skal sammenholdes med de to andre dele af lovgivningen, som dækker et pesticides fulde livscyklus fra markedsføring (forordning (EF) nr. 1107/2009) til fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer (forordning (EF) nr. 396/2005); der henviser til, at det er således umuligt at nå direktivets mål om beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet mod risici ved anvendelsen af pesticider uden fuldt ud at gennemføre og håndhæve hele »pesticidpakken«;
- E. der henviser til, at Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på at reducere risiciene ved og virkningerne af pesticidanvendelse for menneskers sundhed og miljøet bør tage hånd om problemet med forfalskede og ulovlige pesticider samt det bekymrende problem med importerede landbrugsprodukter, der er behandlet med kemikalier, som enten er forbudte eller underlagt restriktioner i EU;
- F. der henviser til, at Kommissionens og medlemsstaternes nuværende praksis for godkendelse af aktivstoffer og plantebeskyttelsesmidler ikke er forenelig med målsætningerne i og formålet med direktivet; der henviser til, at den nuværende praksis forhindrer opnåelse af det højest mulige beskyttelsesniveau og overgangen til en bæredygtig landbrugssektor og et ugiftigt miljø;
- G. der henviser til, at den foreliggende dokumentation tydeligt viser, at gennemførelsen af direktivet ikke er tilstrækkeligt tilpasset til EU's relaterede politikker inden for pesticider, landbrug og bæredygtig udvikling, navnlig, men ikke udelukkende til den fælles landbrugspolitik og forordningen om plantebeskyttelsesmidler; der henviser til, at direktivet sammen med relaterede foranstaltninger på EU-plan har et stort potentiale til at øge værdien af og tilføre værdi til de nationale bestræbelser og foranstaltninger i landbrugssektoren og styrke beskyttelsen af miljøet og menneskers sundhed;
- H. der henviser til, at de nuværende rammebestemmelser, herunder datakrav, blev udformet med henblik på vurdering og håndtering af kemiske PPP'er og dermed er uhensigtsmæssige med hensyn til biologiske lavrisikoaktivstoffer og -midler; der endvidere henviser til, at denne uhensigtsmæssige ramme forsinker markedsføringen af biologiske PPP'er med lav risiko betragteligt, hvilket ofte afskrækker ansøgere; der henviser til, at dette lægger hindringer i vejen for innovation og svækker konkurrenceevnen for EU's landbrug; der henviser til, at dette også medfører, at over 60 aktive stoffer, som Kommissionen har udpeget som stoffer som kandidater til substitution, ikke er blevet erstattet, fordi der mangler sikre alternativer, herunder biologiske lavrisikoaktivstoffer;

Tirsdag den 12. februar 2019

- I. der henviser til, at der ikke er adgang til PPP'er med lav risiko, herunder biologiske midler; der henviser til, at kun 13 ud af de næsten 500 stoffer, der findes på EU's marked, er godkendt som lavrisikoaktivstoffer, hvoraf 12 af disse er biologiske stoffer; der henviser til, at den utilstrækkelige gennemførelse af direktivet reelt har skabt uensartede konkurrencevilkår i Europa med divergerende nationale praksisser, der hæmmer den optimale anvendelse af bæredygtige alternativer på markedet; der henviser til, at denne situation har gjort det vanskeligt for alternative lavrisikoprodukter og ikke-kemiske produkter i tilstrækkeligt omfang at komme ind på EU-markedet, hvilket mindsker deres tiltrækningskraft for landbrugere, som på kort sigt i stedet vælger mere omkostningseffektive alternativer; der henviser til, at det manglende udbud af PPP'er med lav risiko, herunder biologiske midler, står i vejen for udviklingen og gennemførelsen af integreret bekæmpelse af skadegørere (IPM);
- J. der henviser til, at økologisk landbrug spiller en vigtig rolle som et system med et lavt forbrug af pesticider og bør fremmes yderligere;
- K. der henviser til, at der er stigende beviser på et vedvarende massivt fald i insektbestanden i Europa, som er knyttet til det nuværende pesticidforbrug; der henviser til, at den observerede kraftige tilbagegang i mængden af insekter har negative konsekvenser for hele økosystemet og den biologiske diversitet, men også for landbrugssektoren og dens fremtidige økonomiske sundhed og resultater;
- L. der henviser til, at Europa i øjeblikket står ved en skillevej, som vil være afgørende for landbrugssektorens fremtid og Unionens muligheder for at opnå en bæredygtig anvendelse af pesticider, navnlig gennem reformen af den fælles landbrugspolitik; der henviser til, at reformen af den fælles landbrugspolitik giver et væsentligt potentiale til at styrke effektiviseringen og harmoniseringen af politikker samt gennemførelsen af direktivet og til at fremme overgangen til en mere miljømæssigt bæredygtig landbrugspraksis;
- M. der henviser til, at anvendelsen af traditionelle PPP'er i stigende grad er genstand for offentlig debat på grund af de potentielle risici, de udgør for menneskers og dyrs sundhed og miljøet;
- N. der henviser til, at det er vigtigt at fremme udviklingen af alternative procedurer eller teknikker for at mindske afhængigheden af traditionelle pesticider, og at imødegå den stigende resistens over for traditionelle PPP'er;
- O. der henviser til, at forordning (EF) nr. 1107/2009 pålægger Rådet at sikre, at det lovgivningsbestemte forvaltningskrav, der er omhandlet i bilag III til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere⁽¹⁾, indeholder principperne om IPM, herunder god plantebeskyttelsespraksis og ikke-kemiske metoder til plantebeskyttelse, bekæmpelse af skadegørere og afgrødestyring;
- P. der henviser til, at IPM-gennemførelsen i henhold til direktivet er obligatorisk i EU; der endvidere henviser til, at medlemsstaterne og de lokale myndigheder bør lægge mere vægt på en bæredygtig anvendelse af pesticider, herunder alternative plantebeskyttelsesmidler med lav risiko;
- Q. der henviser til, at »bæredygtig anvendelse« af pesticider ikke kan opnås uden at tage højde for menneskers eksponering for kombinationer af aktive stoffer og disses kumulative og eventuelle aggregerede og synergistiske virkninger på menneskers sundhed;

De vigtigste konklusioner

1. minder om de specifikke målsætninger i den tematiske strategi for bæredygtig anvendelse af pesticider, herunder minimering af farer og risici for sundheden og miljøet i forbindelse med anvendelsen af pesticider, forbedret kontrol med anvendelsen og distributionen af pesticider, reduktion af koncentrationerne af farlige aktivstoffer, bl.a. ved at substituere de farligste stoffer med sikrere (herunder ikke-kemiske) alternativer, tilskyndelse til begrænset pesticidanvendelse eller pesticidfri dyrkning og indførelse af et gennemskueligt system for rapportering og overvågning af fremskridtene hen imod opfyldelsen af strategiens mål, herunder udvikling af passende indikatorer;

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

Tirsdag den 12. februar 2019

2. mener, at det er afgørende at evaluere gennemførelsen af direktivet i sammenhæng med EU's overordnede politik for pesticider, herunder bestemmelserne i forordningen om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, forordning (EU) nr. 528/2012 (biocidforordningen) ⁽¹⁾, forordningen om maksimalgrænseværdier for pesticidrester og forordning (EF) nr. 178/2002 (forordningen om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen) ⁽²⁾;

3. beklager, at til trods for de generelle fremskridt, der er opnået, er medlemsstaternes gennemførelse utilstrækkelig til at opfylde direktivets hovedmål og frigøre dets fulde potentiale for at mindske de samlede risici, der er forbundet med anvendelsen af pesticider, og samtidig også mindske afhængigheden af pesticider, fremme overgangen til økologisk bæredygtige og sikre plantebeskyttelsesteknikker og opnå de presserende miljø- og sundhedsmæssige forbedringer, som direktivet var specifikt udformet til; beklager, at der har været en forsinkelse på tre år med hensyn til Kommissionens forelæggelse af gennemførelsesrapporten om direktivet;

4. understreger, at gennemførelsen af direktivet skal være omfattende og dække alle de nødvendige aspekter, og at en delvis gennemførelse, dvs. af visse elementer, men ikke alle, er utilstrækkelig til at gennemføre direktivets overordnede mål om at opnå en bæredygtig anvendelse af pesticider; understreger, at gennemførelsen af IPM-praksis såsom ikke-kemiske alternativer til pesticider og PPP'er med lav risiko spiller en særlig vigtig rolle i bestræbelserne på at nå dette mål;

5. bemærker, at Kommissionens statusrapport fra 2017 afdækker store mangler i medlemsstaternes nationale handlingsplaner; mener, at det tyder på, at visse lande ikke er lige så engagerede i at beskytte miljøet og sundheden som andre, hvilket risikerer at skabe illoyal konkurrence og undergrave det indre marked; forbeholder sig ret til at forelægge tilfælde, hvor medlemsstater ikke overholder lovgivningen, for kommissæren med ansvar for konkurrence;

6. udtrykker bekymring over, at ca. 80 % af medlemsstaternes nationale handlingsplaner ikke indeholder specifikke oplysninger om, hvordan man kvantificerer opfyldelsen af mange af målsætningerne og målene, navnlig med hensyn til mål for IPM og vandbeskyttelsesforanstaltninger understreger, at dette i høj grad komplicerer processen med at måle medlemsstaternes fremskridt med at opfylde direktivets hovedmål og formål;

7. er bekymret over, at de nationale handlingsplaner er inkonsistente hvad angår opstillingen af kvantitative mål, målsætninger, foranstaltninger og tidsplaner for de forskellige indsatsområder, hvilket gør det umuligt at vurdere de fremskridt, der er gjort; beklager, at kun fem nationale handlingsplaner indeholdt målbare mål på et højt niveau, hvoraf de fire er rettet mod nedbringelse af risiko og kun én mod nedbringelse af anvendelse; beklager, at kun 11 medlemsstater til dato har udarbejdet en revideret national handlingsplan, selv om fristen for revisionen var i slutningen af 2017;

8. beklager, at der i mange medlemsstater ikke er en tilstrækkelig forpligtelse til IPM-praksis, som er baseret på dens otte principper med en prioritering af ikke-kemiske alternativer til pesticider; beklager, at en af de vigtigste udfordringer i forbindelse med gennemførelsen af IPM, som er en hjørnesten i direktivet, lader til at være den nuværende mangel på passende kontrolinstrumenter og -metoder til at vurdere overholdelsen i medlemsstaterne samt klare regler og vejledning; understreger, at en omfattende gennemførelse af IPM er en af de centrale foranstaltninger til at mindske afhængigheden af pesticidanvendelse i bæredygtigt landbrug, som er miljøvenligt, økonomisk levedygtigt og socialt ansvarligt, og som bidrager til Europas fødevarer sikkerhed, samtidig med at biodiversiteten og menneskers og dyrs sundhed styrkes, at økonomien i landdistrikterne styrkes, og at omkostningerne for landbrugerne nedbringes ved at lette markedsudbredelsen af ikke-kemiske alternativer og PPP'er med lav risiko i de forskellige europæiske områder; understreger, at der er behov for yderligere finansielle incitamenter og uddannelsesmæssige foranstaltninger til at styrke udbredelsen af IPM-praksis på individuelle bedrifter;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter, EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed, EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

Tirsdag den 12. februar 2019

9. mener, at IPM udgør et værdifuldt redskab for landbrugere i deres bestræbelser på at bekæmpe skadegørere og sygdomme og sikre et fornuftigt udbytte; bemærker, at en øget anvendelse af en integreret bekæmpelse af skadegørere tjener det dobbelte formål at styrke beskyttelsen af miljøet og biodiversiteten og at reducere omkostningerne for landbrugere i forbindelse med overgangen til bæredygtige alternativer og mindskelsen af anvendelsen af traditionelle pesticider; bemærker, at der er brug for en større indsats for at fremme anvendelsen af IPM via forskning og medlemsstaternes rådgivningsorganer; minder om, at IPM kan spille en vigtig rolle for at reducere mængden af anvendte pesticider og antallet heraf;
10. bemærker, at biologisk bekæmpelse — i forbindelse med IPM-værktøjskassen — indebærer fremme eller indførelse af nyttige rovdyrarter, der har skadedyr som bytte og dermed regulerer skadedyrsbestandene og holder dem i ave; understreger derfor, at det er vigtigt at foretrække bæredygtige biologiske, fysiske og andre ikke-kemiske metoder frem for kemiske pesticider, hvis de yder en tilfredsstillende beskyttelse mod skadedyr; understreger desuden, at det er vigtigt at anvende kemiske pesticider på en selektiv og målrettet måde, da de nyttige skadedyrsbekæmpende rovdyr ellers risikerer at blive udryddet, hvorved afgrøderne bliver mere udsatte for fremtidige angreb;
11. er bekymret over, at der kun er gjort meget få fremskridt med hensyn til at fremme og tilskynde til innovation, udvikling og udbredelse af lavrisiko-alternativer og ikke-kemiske alternativer til traditionelle pesticider; bemærker, at blot en håndfuld nationale handlingsplaner indeholder incitamenter til registrering af sådanne alternative produkter og metoder; understreger, at anvendelser af mindre betydning er særligt sårbare på grund af knapheden på relevante aktivstoffer;
12. understreger, at bæredygtig og ansvarlig anvendelse af pesticider er en forudsætning for godkendelse af PPP'er;
13. beklager det manglende udbud af lavrisikoaktivstoffer og PPP'er, der hovedsagelig skyldes den langvarige evaluerings-, godkendelses- og registreringsproces, der delvis skyldes, at den kortere godkendelsesfrist på 120 dage for sådanne tilfælde sjældent overholdes på medlemsstatsniveau; understreger, at den nuværende situation ikke er i overensstemmelse med principperne om at fremme og gennemføre IPM, og understreger betydningen af tilgængeligheden af lavrisikopesticider, tilstrækkelig forskning og udveksling af bedste praksis i og mellem medlemsstaterne for fuldt ud at udnytte potentialet af IPM; mener, at en hurtigere godkendelsesproces vil fremme industriel forskning i udvikling af nye aktive ingredienser med lav risiko, herunder innovative lavrisikostoffer, og dermed sikre, at landbrugerne har adgang til tilstrækkelige plantebeskyttelsesmidler, således at de hurtigere kan omstille sig til bæredygtige PPP'er og gøre IPM mere effektiv;
14. minder om, at øget pesticidresistens skaber øget brug og afhængighed; bemærker, at øget anvendelse og afhængighed af pesticider øger omkostningerne for landbrugerne, både gennem høje produktionsomkostninger og som følge af tab af udbytte på grund af udpining af jorden og forringet jordkvalitet;
15. bemærker, at et øget udbud af PPP'er med lav risiko på markedet ville mindske risikoen for resistens over for aktive ingredienser samt almindeligt udbredte PPP'ers konsekvenser for ikkemålarter;
16. bemærker i denne forbindelse, at resistens over for pesticidaktive stoffer er biologisk uundgåelig i hurtigt reproducerende skadedyr og sygdomme og er et stigende problem; fremhæver derfor, at bæredygtige biologiske, fysiske og andre ikke-kemiske metoder skal foretrækkes for kemiske metoder, hvis de yder en tilfredsstillende beskyttelse mod skadedyr; minder om, at kemiske pesticider bør anvendes selektivt og målrettet; understreger, at disse nyttige skadedyrsbekæmpende rovdyr ellers risikerer at blive udryddet, hvorved afgrøderne bliver mere udsatte for fremtidige angreb;
17. bemærker desuden, at der bedst opnås en nedbringelse af mængden af pesticider ved systemiske ændringer, der mindsker sandsynligheden for angreb fra skadegørere, fremmer strukturel og biologisk mangfoldighed frem for monokulturer og vedvarende afgrøder og reducerer skadegøreres resistens over for aktive stoffer; fremhæver således behovet for at fokusere på, finansiere og integrere agroøkologiske metoder, der gør hele landbrugssystemet mere modstandsdygtigt over for skadegørere;

Tirsdag den 12. februar 2019

18. understreger, at den fælles landbrugspolitik i sin nuværende form ikke i tilstrækkelig grad tilskynder til og tilskynder til reduktion af bedrifternes afhængighed af pesticider og af anvendelsen af økologiske produktionsteknikker; mener, at der kræves specifikke politikinstrumenter i den fælles landbrugspolitik efter 2020 for at hjælpe med at ændre landbrugernes adfærd hvad angår anvendelsen af pesticider;

19. beklager, at Kommissionens forslag til en ny fælles landbrugspolitik efter 2020 ikke tager højde for princippet om IPM i de lovgivningsbestemte forvaltningskrav som omhandlet i bilag III til dette forslag; fremhæver, at den manglende forbindelse mellem direktivet og den nye model for den fælles landbrugspolitik effektivt vil forhindre, at afhængigheden af pesticider mindskes;

20. bemærker, at de fleste medlemsstater anvender nationale risikoindikatorer til enten helt eller delvist at vurdere de skadelige virkninger af anvendelsen af pesticider; minder om, at medlemsstaterne til trods for den udtrykkelige forpligtelse, der er fastsat i artikel 15 i direktivet, endnu ikke er blevet enige om de harmoniserede risikoindikatorer i hele EU, hvilket gør det så godt som umuligt at sammenligne de fremskridt, der er gjort i de forskellige medlemsstater og i hele Unionen; glæder sig over, at Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder den 25. januar 2019 vedtog harmoniserede risikoindikatorer;

21. understreger den grundlæggende betydning af biodiversitet og robuste økosystemer, navnlig i forbindelse med bier og andre bestøvende insekter, som er afgørende for at sikre en sund og bæredygtig landbrugssektor; understreger, at beskyttelsen af biodiversitet ikke udelukkende er et spørgsmål om at beskytte miljøet, men er også et middel til at sikre Europas bæredygtige fødevarer i fremtiden;

22. er dybt bekymret over det fortsatte og potentielt uopretteligt tab af den biologiske mangfoldighed i Europa og over den alarmerende tilbagegang i antallet af vingede insekter, herunder bestøvere, hvilket fremgår af resultaterne af den videnskabelige undersøgelse af flyvende insekters biomasse fra oktober 2017⁽¹⁾, som viser, at bestanden af flyvende insekter i 63 naturbeskyttelsesområder i Tyskland er faldet med mere end 75 % på 27 år; understreger endvidere det betydelige fald i bestanden af almindelige fuglearter i hele Europa, muligvis som skyldes den reducerede insektbestand; bemærker desuden de utilsigtede virkninger af pesticider for jord og jordorganismer⁽²⁾ og andre ikkemålarter; mener, at pesticider er en af de vigtigste faktorer, der er årsag til tilbagegangen i insekter, fuglearter på landet og andre ikkemålarter, og understreger endvidere nødvendigheden af, at Europa går over til en mere bæredygtig anvendelse af pesticider og øger antallet af ikke-kemiske alternativer og PPP'er med lav risiko for landbrugerne;

23. understreger, at pesticider baseret på neonicotinoider spiller en særlig rolle i den foruroligende nedgang i bibestanden i hele Europa, som det fremgår af en række internationale undersøgelser, der har dannet grundlag for andragender fra borgere, som har samlet flere hundrede tusinde underskrifter i Europa;

24. anerkender, at nationale handlingsplaner og IPM er afgørende for at mindske anvendelsen af pesticider betydeligt med det formål at forhindre et uopretteligt tab af den biologiske mangfoldighed og samtidig så vidt muligt fremme agroøkologiske foranstaltninger og økologisk landbrug;

25. understreger endvidere, at udviklingen af bæredygtige landbrugsmæssige valgmuligheder er nødvendig for at mindske klimaændringernes indvirkning på fødevarerens sikkerhed;

26. udtrykker særlig bekymring over den fortsatte anvendelse af pesticider med aktivstoffer, som er mutagene, kræftfremkaldende eller reproduktionstoksiske eller har hormonforstyrrende egenskaber, og som er skadelige for mennesker eller dyr; understreger, at anvendelsen af sådanne pesticider ikke er forenelig med direktivets mål og formål;

27. understreger, at vandmiljøet er særlig følsomt over for pesticider; glæder sig over, at nogle medlemsstater har truffet en række foranstaltninger for at beskytte det mod anvendelsen af pesticider; beklager imidlertid, at de fleste medlemsstater ikke har fastsat kvantitative mål og tidsplaner for foranstaltninger til at beskytte vandmiljøet mod pesticider, og at de medlemsstater, der har gjort det, ikke har specificeret, hvordan opfyldelsen af mål eller målsætninger ville blive målt; mener, at overvågningen af de pesticider, der i øjeblikket anvendes i vandmiljøet, bør forbedres;

⁽¹⁾ <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0185809>

⁽²⁾ https://esdac.jrc.ec.europa.eu/public_path/shared_folder/doc_pub/EUR27607.pdf

Tirsdag den 12. februar 2019

28. bemærker, at landbrug er en af de primære kilder, der er årsag til, at vandområder ikke opfylder kravene til god kemisk tilstand, fordi det medfører forurening med pesticider; fremhæver, at forebyggelse af pesticider, der trænger ind i ferskvandssystemer, er mere omkostningseffektiv end teknologier til fjernelse af pesticider, og at medlemsstaterne i denne forbindelse skal indføre passende incitamentter for landbrugerne; erkender i denne forbindelse også betydningen af gennemførelsen af vandrammedirektivet for forbedring af vandkvaliteten; glæder sig over udviklingen i medlemsstaternes måde at håndtere prioriterede stoffer på, hvilket har ført til, at der er færre vandområder, der ikke opfylder kravene til stoffer som f.eks. cadmium, bly og nikkel samt pesticider;

29. beklager, at forringelsen af vandressourcer i stadig stigende grad har ført til, at leverandører af drikkevand har måttet behandle vandet yderligere med henblik på at sikre, at drikkevandet opfylder grænserne for pesticider som fastlagt i Rådets direktiv 98/83/EF om kvaliteten af drikkevand, hvor omkostningerne er blevet dækket af forbrugerne, ikke forurenerne;

30. understreger, at nogle pesticider er anerkendt internationalt som persistente organiske miljøgifte, da de kan spredes over store områder, og er persistente i miljøet, kan biomagnificeres i hele fødekæden og bioakkumuleres i økosystemer og har en betydelig negativ indvirkning på menneskers sundhed;

31. glæder sig over, at der er oprettet uddannelses- og certificeringsordninger vedrørende anvendelsen af PPP'er, men beklager, at uddannelsesforpligtelserne i nogle medlemsstater ikke er opfyldt for alle de krævede emner, der er opført i bilag I; fremhæver betydningen af uddannelse af brugerne for at sikre bæredygtig og sikker brug af PPP'er; mener, at det ville være hensigtsmæssigt at skelne mellem professionelle og ikkeprofessionelle brugere, eftersom de ikke er underlagt samme forpligtelser; understreger, at professionelle og ikkeprofessionelle brugere af PPP'er bør modtage relevant uddannelse;

32. bemærker potentialet i brug af intelligent teknologi og præcisionslandbrug som midler til en bedre forvaltning af PPP'er og i at forhindre udbredelsen heraf i områder, hvor der ikke er behov for det, f.eks. ved hjælp af drone- eller GPS-præcisionsteknologi; understreger desuden, at anvendelsen af sådanne løsninger kunne forbedres i medlemsstaterne, hvis de blev integreret bedre i kurser og certificeringsordninger for brugere af pesticider i de nationale handlingsplaner;

33. understreger, at PPP'er ikke kun anvendes i landbruget, men også i forbindelse med ukrudts- og skadedyrsbekæmpelse i områder, der anvendes af offentligheden eller af sårbare grupper som defineret i direktivets artikel 12a, herunder offentlige parker og jernbaner; der henviser til, at anvendelsen af PPP'er i sådanne områder er uhensigtsmæssig; glæder sig over, at flere medlemsstater og adskillige regionale og lokale forvaltninger har taget skridt for at begrænse og forbyde anvendelsen af pesticider i områder, der benyttes af offentligheden eller af sårbare grupper; bemærker dog, at der mangler målbare mål i størstedelen af medlemsstaterne;

34. udtrykker bekymring over, at mange medlemsstater ikke har fortolket kravet i artikel 12a korrekt, idet de har fortolket det som udelukkende omfattende anvendelse uden for landbrugsområdet, mens sårbare grupper såsom dem, der fremgår af forordning (EF) nr. 1107/2009, omfatter beboere, som over længere tid er stærkt eksponeret for pesticider; bemærker endvidere, at Kommissionen har bekræftet, at der ikke er nogen juridisk grund til at udelukke landbrugsmæssig anvendelse fra bestemmelserne i artikel 12;

35. bemærker medlemsstaternes fortsatte støtte til økologisk landbrug som et system med et lavt forbrug af pesticider; glæder sig over, at antallet af økologiske landbrug er fortsat med stige i EU, men bemærker, at udviklingen stadig varierer betydeligt mellem medlemsstaterne;

36. bemærker, at økologiske landbrugere lider økonomiske tab, når deres jord og økologiske produkter forurenes af anvendelsen af pesticider på tilstødende bedrifter, f.eks. via aerosolspredning og overførsel af persistente aktive stoffer i miljøet; påpeger, at økologiske landbrugere på grund af handlinger, der ligger uden for deres kontrol, kan blive tvunget til at sælge deres produkter som traditionelle produkter og derved mister deres prisgevinst eller måske endda deres certificering;

Tirsdag den 12. februar 2019

37. bemærker, at selv om medlemsstaterne generelt har systemer til indsamling af oplysninger om akut pesticidforgiftning, er der tvivl om nøjagtigheden af dataene og brugen heraf; understreger, at der i vid udstrækning ikke er blevet udbredt systemer til indsamling af sådanne oplysninger om kronisk forgiftning;

38. fremhæver, at EFSA's seneste rapport om pesticidrester i fødevarer viste, at 97,2 % af prøverne over hele Europa lå inden for de retlige grænser i henhold til EU-lovgivningen, hvilket vidner om et særdeles konsekvent og sikkert fødevarerproduktionsystem;

Henstillinger

39. opfordrer medlemsstaterne til at fuldføre gennemførelsen af direktivet uden yderligere forsinkelse;

40. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at alle relevante interessenter, herunder offentligheden, inddrages i alle interessentaktiviteter vedrørende pesticider således som foreskrevet i direktiv 2003/35/EF og i Århuskonventionen;

41. opfordrer medlemsstaterne til at indtage en proaktiv rolle i forbindelse med den praktiske gennemførelse af direktivet med henblik på at identificere mangler og specifikke områder, der kræver særlig opmærksomhed med hensyn til beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, og ikke at begrænse sig til de sædvanlige nationale gennemførelses- og kontrolmekanismer;

42. opfordrer medlemsstaterne til at anerkende, at EU skal handle omgående med henblik på en overgang til en mere bæredygtig anvendelse af pesticider, og at det primære ansvar for gennemførelsen af en sådan praksis ligger hos medlemsstaterne; understreger, at hurtig handling er afgørende;

43. opfordrer medlemsstaterne til at tilslutte sig de fastsatte frister for gennemførelse af reviderede nationale handlingsplaner; opfordrer indtrængende de medlemsstater, der endnu ikke har indleveret reviderede nationale handlingsplaner, til at gøre det uden yderligere forsinkelse, og denne gang med klare kvantitative mål og en målbar overordnet målsætning om en umiddelbar og langsigtet reduktion af risiciene ved og virkningerne af anvendelsen af pesticider, herunder klart definerede årlige reduktionsmål, og med særlig vægt på de mulige følger for bestøvere og fremme og anvendelsen af bæredygtige ikke-kemiske alternativer og PPP'er med lav risiko i overensstemmelse med IPM-principperne;

44. opfordrer Kommissionen til at foreslå et ambitiøst EU-dækkende bindende mål for mindsket anvendelse af pesticider;

45. opfordrer Kommissionen til at videreudvikle vejledningen om alle IPM-principper og gennemførelsen heraf; anmoder i den henseende Kommissionen om at udarbejde retningslinjer for fastsættelsen af kriterier for måling og vurdering af gennemførelsen af IPM i medlemsstaterne;

46. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at fremme pesticider med lav risiko og til at prioritere ikke-kemiske valgmuligheder og metoder, som forårsager mindst mulig risiko for skade på sundheden og det naturlige miljø og samtidig sikre en effektiv og målrettet beskyttelse af afgrøder; understreger, at for at dette skal lykkes, skal de økonomiske incitamenter for landbrugere med henblik på at vælge sådanne muligheder styrkes;

47. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at lægge større vægt på fremme af udvikling, forskning, registrering og markedsføring af alternativer med lav risiko og biologiske alternativer, herunder ved at forbedre finansieringsmulighederne inden for rammerne af Horisont Europa og den flerårige finansielle ramme 2021-2027; minder om betydningen af at foretrække bæredygtige biologiske, fysiske og andre ikke-kemiske metoder frem for kemiske pesticider, hvis de yder en tilfredsstillende beskyttelse mod skadedyr; minder om betydningen af merværdien af økologisk bæredygtige og sikre plantebeskyttelsesteknikker;

48. opfordrer Kommissionen til uden yderligere forsinkelse at opfylde sit tilsagn i henhold til det 7. miljøhandlingsprogram om at fremlægge en EU-strategi for et ugiftigt miljø, som fremmer innovation og udviklingen af bæredygtige substitutter, herunder ikke-kemiske løsninger; forventer, at Kommissionen tager særlig højde for pesticiders negative indvirkning på menneskers sundhed og miljøet i denne strategi;

49. opfordrer til, at der sættes mere fokus på risikobegrænsning, eftersom omfattende anvendelse af lavrisikostoffer kan være mere skadelig end begrænset anvendelse af stoffer med høj risiko;

Tirsdag den 12. februar 2019

50. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en bedre sammenhæng mellem direktivet og dets gennemførelse med dertil hørende EU-lovgivning og -politikker, navnlig bestemmelserne i den fælles landbrugspolitik og forordning (EF) nr. 1107/2009, og navnlig at integrere IPM-principper som lovkrav i henhold til den fælles landbrugspolitik i henhold til direktivets artikel 14;

51. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til nøje at begrænse antallet af undtagelser vedrørende væsentlige anvendelser i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 og ajourføre de relevante vejledninger for at sikre, at risikovurderingen af pesticider afspejler den reelle eksponering og de reelle forhold og tager hensyn til alle mulige indvirkninger på sundheden og miljøet;

52. henstiller, at medlemsstaterne gives mulighed for at anvende IPM som en del af de grønne foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik;

53. glæder sig over, at Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder for nylig vedtog harmoniserede risikoindekatorer, og opfordrer medlemsstaterne til at gå videre med vedtagelsen og indførelsen af harmoniserede risikoindekatorer som senest foreslået af Kommissionen med henblik på en korrekt overvågning af virkningen af pesticidreduktionen;

54. opfordrer Kommissionen til at oprette et fuldt funktionsdygtigt og gennemsigtigt system til regelmæssig indsamling af statistiske data om anvendelse af pesticider, virkninger af erhvervsmæssig og ikke-erhvervsmæssig eksponering over for pesticider for menneskers og dyrs sundhed og forekomst af pesticidrester i miljøet, navnlig i jord og vand;

55. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme forskningsprogrammer, der sigter mod at bestemme konsekvenserne af anvendelsen af pesticider på menneskers sundhed, under hensyntagen til hele rækken af toksikologiske og langsigtede virkninger, herunder immunotoksicitet, hormonforstyrrende virkninger og neuroudviklingstoksicitet, og med fokus på konsekvenserne af prænatal eksponering for pesticider på børns sundhed;

56. opfordrer indtrængende Kommissionen til at vælge en risikobaseret tilgang til forvaltning og anvendelse af almindeligt anvendte PPP'er, som er understøttet af uafhængig, peerevalueret videnskabelig dokumentation;

57. opfordrer Kommissionen til inden udløbet af sit nuværende mandat at fremlægge et specifikt lovgivningsforslag om ændring af forordning (EF) nr. 1107/2009, ud over den generelle revision under REFIT-initiativet, med henblik på at tilføje en definition og en særskilt kategori for »naturligt forekommende stoffer« og »naturidentiske stoffer«, for hvilke kriteriet er tilstedeværelsen af og eksponeringen for stoffet i naturen, samt at indføre en streng forenklet evaluerings-, godkendelses- og registreringsprocedure for lavrisikopesticider af biologisk oprindelse i overensstemmelse med Parlamentets beslutning af 15. februar 2017 om lavrisikopesticider af biologisk oprindelse og af 13. september 2018 om gennemførelse af forordning (EF) nr. 1107/2009 om plantebeskyttelsesmidler;

58. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en effektiv gennemførelsen af Unionens forpligtelser i henhold til protokollen til konventionen fra 1979 om grænseoverskridende luftforurening over store afstande og Stockholmkonventionen fra 2004 om persistente organiske miljøgifte og derfor at optrappe deres bestræbelser på at fjerne fremstillingen, markedsføringen og anvendelsen af pesticider indeholdende persistente organiske miljøgifte sammen med fastlæggelsen af bestemmelser om bortskaffelse af affald, der indeholder eller er forurenet med disse stoffer;

59. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at slutbrugerne tilbydes professionelt kvalificeret og uafhængig rådgivning til slutbrugere om bæredygtig anvendelse af pesticider og navnlig af IPM;

60. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at lægge større vægt på yderligere investeringer og forskning i udvikling og udbredelse af præcisionsteknologier og digitale landbrugsteknologier med henblik på at gøre PPP'er mere effektive og dermed i væsentlig grad mindske afhængigheden af pesticider for så vidt angår direktivets formål og dermed mindske eksponeringen af både erhvervsmæssige brugere og offentligheden; mener, at anvendelsen af digitaliserings eller præcisionsdyrkning ikke bør føre til afhængighed af input eller finansiel gældsætning for landbrugerne;

Tirsdag den 12. februar 2019

61. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til ikke længere at tillade anvendelse af PPP'er i områder, der anvendes af offentligheden eller sårbare grupper som defineret i artikel 3, stk. 14, i forordning (EF) nr. 1107/2009;
62. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at være særligt opmærksomme på beskyttelsen af sårbare grupper som defineret i artikel 3, stk. 14, i forordning (EF) nr. 1107/2009, navnlig i betragtning af den manglende beskyttelse af beboere i landdistrikter, som bor tæt på arealer med afgrøder; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at fremsætte forslag om øjeblikkelige forbud mod anvendelsen af pesticider inden for en betydelig og sikker afstand af boliger, skoler, parker, legepladser, børneinstitutioner og hospitalet;
63. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forske yderligere i indvirkningen af pesticider på ikkemålarter og straks at træffe foranstaltninger til at minimere denne;
64. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme en landbrugsmodel, som er baseret på forebyggende og indirekte plantebeskyttelsesstrategier med fokus på at mindske brugen af eksterne input og af naturligt forekommende stoffer med flere funktioner; anerkender behovet for yderligere forskning i og udvikling af strategier for præventiv og indirekte agroøkologisk plantebeskyttelse;
65. opfordrer medlemsstaterne til at øge deres investeringer i tilpasningspraksisser, der forhindrer landbrugskemikalier i at nå overflade- og dybt vand, samt i foranstaltninger, der tager sigte på at begrænse eventuel udsivning af disse stoffer til vandløb, floder og have; henstiller til, at det forbydes at anvende dem i jord, hvorfra der kan forekomme nedsivning til grundvandet;
66. understreger det store behov for en regelmæssig vurdering af proportionaliteten mellem mængden af solgte pesticider og anvendelsesområdet inden for landbruget, der er baseret på brugerdata og salgslister;
67. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en fuldstændig og ensartet anvendelse af de risikobaserede afskæringskriterier for aktivstoffer, som er mutagene, kræftfremkaldende eller reproduktionstoksiske, eller som har hormonforstyrrende egenskaber;
68. opfordrer medlemsstaterne til strengt at overholde forbuddet mod import til EU af forbudte pesticider fra tredjelande og til at øge kontrollen med importerede fødevarer;
69. opfordrer Kommissionen til omhyggeligt at overveje alle de foranstaltninger, der er til rådighed for at sikre overholdelse, herunder at indlede traktatbrudssager mod medlemsstater, der ikke overholder forpligtelsen til fuldt ud at gennemføre direktivet;
70. opfordrer Kommissionen til at gøre en kraftig indsats mod medlemsstater, der systematisk udnytter undtagelser vedrørende forbudte pesticider, der indeholder neonicotinoide;
71. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at princippet om, at forureneren betaler, gennemføres fuldt ud og håndhæves effektivt med hensyn til beskyttelsen af vandressourcer;
72. opfordrer Horisont Europa til at yde tilstrækkelig finansiering til at fremme udviklingen af plantebeskyttelsesstrategier baseret på en systematisk tilgang, der kombinerer innovative agroøkologiske teknikker og forebyggende foranstaltninger, der har til formål at minimere brugen af eksterne input;
73. opfordrer Kommissionen til at oprette en paneuropæisk platform for bæredygtig anvendelse af pesticider, der vil bringe interessenter og repræsentanter sammen på lokalt og regionalt plan, for at lette udveksling af oplysninger og bedste praksis inden for reduktion af pesticidanvendelsen;

o

o o

74. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TA(2019)0083

Gennemførelse af direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelse**Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om gennemførelsen af direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelse (2018/2108(INI))**

(2020/C 449/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse ⁽¹⁾,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og 168,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 6. juni 2011 om overgang til moderne, lydhøre og bæredygtige sundhedssystemer ⁽⁴⁾,
- der henviser til de flerårige sundhedsprogrammer for perioderne 2003-2008 ⁽⁵⁾, 2008-2013 ⁽⁶⁾ og 2014-2020 ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens rapporter af 4. september 2015 og 21. september 2018 om direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelse (COM(2015)0421, COM(2018)0651),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. april 2018 om at sætte gang i den digitale omstilling af sundhed og pleje i det digitale indre marked, give borgerne større indflydelse og opbygge et sundere samfund (COM(2018)0233),
- der henviser til Kommissionens rapport af 18. juli 2018 om medlemsstaternes data om grænseoverskridende sundhedsydelse i 2016 ⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens gennemførelsesafgørelse nr. 2011/890/EU af 22. december 2011 om foranstaltninger til etablering, forvaltning og drift af netværket af nationale myndigheder, der er ansvarlige for e-sundhed ⁽⁹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. maj 2015 om en strategi for et digitalt indre marked i EU (COM(2015)0192),

⁽¹⁾ EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45.

⁽²⁾ EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 202 af 8.7.2011, s. 10.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1786/2002/EF af 23. september 2002 om vedtagelse af et program for Fællesskabets indsats inden for folkesundhed (2003-2008) (EFT L 271 af 9.10.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1350/2007/EF af 23. oktober 2007 om oprettelse af andet EF-handlingsprogram for sundhed (2008-2013) (EUT L 301 af 20.11.2007, s. 3).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 282/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et tredje EU-handlingsprogram for sundhed (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1350/2007/EF (EUT L 86 af 21.3.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/cross_border_care/docs/2016_msdata_en.pdf

⁽⁹⁾ EUT L 344 af 28.12.2011, s. 48.

Tirsdag den 12. februar 2019

- der henviser til handlingsplanen for e-sundhed 2012-2020, og navnlig den eksplicite grænseoverskridende dimension (COM(2012)0736),
 - der henviser til Kommissionens midtvejsevaluering af handlingsplanen for e-sundhed 2012-2020 (COM(2017)0586),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. november 2008 om sjældne sygdomme (COM(2008)0679) og Rådets henstilling af 8. juni 2009 om et tiltag vedrørende sjældne sygdomme ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens gennemførelsesrapport af 5. september 2014 om meddelelsen om sjældne sygdomme (COM(2014)0548),
 - der henviser til henstillingerne om europæiske referencenetværk for sjældne sygdomme fra EU-ekspertudvalget for Sjældne Sygdomme (EUCERD) af 31. januar 2013 og tillægget hertil af 10. juni 2015,
 - der henviser til Revisionsrettens baggrundsdokument om grænseoverskridende sundhedsydelse i EU fra maj 2018 ⁽²⁾,
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 20. september 2017 med titlen »Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner« (COM(2017)0534),
 - der henviser til den interinstitutionelle erklæring om den europæiske søjle for sociale rettigheder ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og til artikel 1, stk. 1, litra e), og bilag 3 til den afgørelse, der blev truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og Fødevarer og udtalelse fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A8-0046/2019),
- A. der henviser til, at sundhedssystemer i EU og medlemsstaterne, der er økonomisk overkommelige for alle, er afgørende for at sikre et højt niveau af folkesundhed, social beskyttelse, social samhørighed og social retfærdighed ved at opretholde og sikre, at alle har adgang til sundhedsydelser, og henviser til, at patienters livskvalitet anerkendes som væsentlige faktorer i forbindelse med vurderinger af sundhedsvæsenets omkostningseffektivitet;
- B. der henviser til, at direktiv 2011/24/EU (i det følgende benævnt »direktivet«) i overensstemmelse med artikel 168, stk. 7, i TEUF respekterer de enkelte medlemsstaters frihed til at træffe hensigtsmæssige beslutninger på sundhedsområdet og ikke griber ind i eller underminerer de relevante myndigheder i medlemsstaternes grundlæggende etiske valg; der henviser til, at der er forskelle i de respektive tjenesteydelser, som medlemsstaterne yder, og i den måde, hvorpå de finansieres; der henviser til, at direktivet giver europæiske borgere andre muligheder for sundhedspleje ud over dem, der findes i deres eget land;
- C. der henviser til, at sundhed anses for en grundlæggende rettighed i henhold til artikel 2 (om ret til livet) og artikel 35 (om sundhedsbeskyttelse) i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder;
- D. der henviser til, at sundhedssystemerne i EU står over for udfordringer på grund af befolkningens aldring, de budgetmæssige begrænsninger, den øgede forekomst af kroniske og sjældne sygdomme, de problemer, der efterfølgende opstår i forbindelse med sikring af grundlæggende sundhedsydelser i landdistrikter og de høje priser på lægemidler; der henviser til, at medlemsstaterne er ansvarlige for at udarbejde og ajourføre et katalog over manglen på lægemidler og udveksle dette på tværs af grænserne for at sikre adgangen til livsvigtige lægemidler;
- E. der henviser til, at de sundhedsydelser, som borgerne har brug for, undertiden bedst kan stilles til rådighed i en anden medlemsstat på grund af nærhed, nem adgang, den specialiserede karakter af pleje eller manglende kapacitet, f.eks. mangel på livsvigtige lægemidler, i deres egen medlemsstat;
- F. der henviser til, at resultatet af rapporten om anvendelsen af det nuværende direktiv viser, at ikke alle medlemsstater gennemførte direktivet fuldstændigt eller korrekt i 2015;

⁽¹⁾ EUT C 151 af 3.7.2009, s. 7.

⁽²⁾ https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/BP_CBH/BP_Cross-border_healthcare_EN.pdf

⁽³⁾ EUT C 428 af 13.12.2017, s. 10.

Tirsdag den 12. februar 2019

- G. der henviser til, at sundhedssektoren er en vigtig del af EU's økonomi og tegner sig for 10 % af EU's BNP — et tal, der som følge af socioøkonomiske faktorer kan stige til 12,6 % inden 2060;
- H. der henviser til, at Kommissionen i henhold til artikel 20 i direktivet er forpligtet til at forelægge en rapport om anvendelsen af direktivet hvert tredje år; der henviser til, at Kommissionen løbende bør vurdere og regelmæssigt fremlægge oplysninger om patientstrømme, de administrative, sociale og finansielle dimensioner af patientmobilitet og funktionen af de europæiske referencenetværk (ERN) og nationale kontaktpunkter;
- I. der henviser til, at det i henhold til Kommissionens rapport af 21. september 2018 om anvendelsen af direktivet fortsat er vanskeligt for borgerne at finde ud af, hvordan de kan udnytte deres rettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser; der henviser til, at der er behov for yderligere klarhed og gennemsigtighed med hensyn til de betingelser, hvorunder sundhedstjenesteydere arbejder, så sikker patientmobilitet kan garanteres;
- J. der henviser til, at det af Kommissionens meddelelse af 25. april 2018 om e-sundhed fremgår, at der er brug for reformer og innovative løsninger, så sundheds- og plejesystemerne kan blive mere modstandsdygtige, tilgængelige og effektive; der henviser til, at anvendelsen af nye teknologier og digitale værktøjer derfor bør styrkes, så kvaliteten og bæredygtigheden inden for sundhedsydelser forbedres;
- K. der henviser til, at direktivet giver et klart retsgrundlag for europæisk samarbejde med hensyn til medicinsk teknologivurdering (MTV), e-sundhed, sjældne sygdomme og sikkerheds- og kvalitetsstandarder for sundhedsydelser og -produkter;
- L. der henviser til, at EU-borgere har ret til specialiseret pleje i deres egen medlemsstat; der imidlertid henviser til, at antallet af patienter, der benytter sig af deres ret til grænseoverskridende sundhedspleje, herunder forebyggende medicinske test, scanninger og helbredsundersøgelser, som fastsat i direktivet, kun vokser meget langsomt;
- M. der henviser til, at vaccinationsprogrammerne ikke er omfattet af dette direktiv, selv om de er blandt EU's mest effektive politikker, og at borgere i visse medlemsstater har vanskeligt ved at få adgang til dem;
- N. der henviser til, at ikke alle medlemsstater var i stand til at levere data eller oplysninger om patienter, der rejser til udlandet, og der henviser til, at dataindsamling ikke altid er sammenlignelig fra medlemsstat til medlemsstat;
- O. der henviser til, at 83 % af de adspurgte i en nylig Kommissionshøring godkendte, at der blev offentliggjort helbredsoplysninger med henblik på at gennemføre forskning og forbedre patienternes sundhedstilstand⁽¹⁾; der henviser til, at enhver fremtidig integration af sundhedssystemerne ud fra et digitalt perspektiv bør sikre, at sundhedssystemerne og patienterne er de endelige forvaltere af disse oplysninger, med henblik på at sikre patientsikkerheden samt en retfærdig og bæredygtig behandling af patienterne;
- P. der henviser til, at patientmobiliteten i EU som omfattet af direktivets anvendelsesområde fortsat er relativt lav og ikke har haft en betydelig budgetmæssig indvirkning på bæredygtigheden af de nationale sundhedssystemer;
- Q. der henviser til, at medlemsstaterne er ansvarlige for at give adgang til de sundhedsydelser, som befolkningen har brug for, og for at sikre, at alle relevante omkostninger refunderes; der henviser til, at medlemsstaternes nationale sundhedstjenester er ansvarlige for at fastsætte de kriterier, der giver borgerne mulighed for at modtage sundhedsydelser i en anden medlemsstat; der henviser til, at i et betydeligt antal medlemsstater er de hindringer, som patienterne støder på i deres kontakt med sundhedssystemer, fortsat betydelige; der henviser til, at administrative byrder kan skabe forsinkelser for godtgørelser; der henviser til, at dette kun øger fragmenteringen af adgangen til tjenester og derfor bør forbedres gennem koordinering mellem medlemsstaterne;
- R. der henviser til, at det europæiske sygesikringskort er reguleret af forordningen om koordinering af de sociale sikringsordninger, og at gennemførelsen heraf varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat; der henviser til, at en ensartet gennemførelse af det europæiske sygesikringskort og en bedre koordinering mellem medlemsstaterne er afgørende for at reducere de eksisterende administrative byrder og for at sikre hurtig, ikke-forskelsbehandlende godtgørelse til patienter, samtidig med at EU-borgernes frie bevægelighed sikres;

⁽¹⁾ Kommissionens sammenfattende rapport om høringen om »Transformation Health and Care in the Digital Single Market«, 2018, https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/ehealth/docs/2018_consultation_dsm_en.pdf

Tirsdag den 12. februar 2019

- S. der henviser til, at patienterne stadig står over for praktiske og juridiske vanskeligheder, når de anvender recepter på tværs af medlemsstaterne;
- T. der henviser til, at de nationale kontaktpunkters rolle er at sikre, at patienterne får de rigtige oplysninger til at kunne træffe en informeret beslutning;
- U. der henviser til, at offentligheden endnu ikke har tilstrækkeligt kendskab til de nationale kontaktpunkter, hvilket har en indvirkning på kontaktpunkternes effektivitet; der henviser til, at de nationale kontaktpunkters effektivitet og rækkevidde afhænger af den støtte, de modtager fra både EU og medlemsstaterne, af kommunikationskanalerne, udvekslingen af god praksis og oplysninger, herunder kontaktoplysninger, og af henvisning af patienter;
- V. der henviser til, at der er store forskelle mellem de forskellige nationale kontaktpunkter, hvad angår ressourcernes funktion, tilgængelighed, synlighed og tildeling af ressourcer med hensyn til både kvalitet og kvantitet;
- W. der henviser til, at patienter ifølge en Eurobarometer-undersøgelse fra maj 2015 ⁽¹⁾ ikke er tilstrækkeligt informeret om deres rettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse, idet mindre end 20 % af borgerne føler sig velinformerede;
- X. der henviser til, at direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelse kun vil være effektivt, hvis patienter, omsorgspersoner, sundhedspersoner og andre interessenter er velinformerede om det, og hvis reglerne i direktivet er let og umiddelbart tilgængelige;
- Y. der henviser til, at patienter, omsorgspersoner og sundhedspersoner stadig støder på en stor mangel på information om patienternes rettigheder generelt og navnlig deres rettigheder i henhold til direktivet;
- Z. der henviser til, at sundhedspersoner beskæftiger sig med visse meget følsomme patientspørgsmål, som kræver klar og forståelig kommunikation; der henviser til, at sprogbarrierer kan hindre overførslen af oplysninger mellem sundhedspersoner og deres patienter;
- AA. der henviser til, at der er betydelig plads til forbedring og forenkling af godtgørelsesprocedurerne i en række medlemsstater, navnlig hvad angår recepter, lægemidler til sjældne sygdomme, lægemidler baseret på farmaceutiske forbindelser og opfølgende behandling og procedurer;
- AB. der henviser til, at seks medlemsstater og Norge på nuværende tidspunkt slet ikke har nogen ordninger for forudgående godkendelse, som giver patienterne frihed til at vælge og reducere de administrative byrder;
- AC. der henviser til, at der er en række bilaterale aftaler mellem nabomedlemsstater og naboregioner, der kan danne grundlag for fremragende bedste praksis for yderligere at udvikle grænseoverskridende sundhedsydelse i hele EU;

Gennemførelse

- glæder sig over de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet for at vurdere, om medlemsstaterne har gennemført direktivet korrekt;
- noterer sig det fordelagtige i, at direktivet præciserer reglerne om grænseoverskridende sundhedsydelse og sikrer adgang til sikre grænseoverskridende sundhedsydelse af høj kvalitet i Unionen samt opnår patientmobilitet i overensstemmelse med Domstolens retspraksis; finder det skuffende, at et betydeligt antal medlemsstater ikke effektivt har gennemført kravene til sikring af patientrettigheder; opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til at sikre en korrekt gennemførelse af direktivet og sikre et højt beskyttelsesniveau af den offentlige sundhed, der bidrager til at forbedre borgernes sundhed, samtidig med at princippet om fri bevægelighed for personer på det indre marked overholdes;

⁽¹⁾ Special Eurobarometer 425: Patients' rights in cross-border healthcare in the European Union.

Tirsdag den 12. februar 2019

3. opfordrer Kommissionen til at fortsætte med sine evalueringsrapporter om anvendelsen af direktivet hvert tredje år og forelægge dem for Parlamentet og Rådet i overensstemmelse hermed; fremhæver betydningen af at indsamle oplysninger til statistiske formål om patienter, der rejser til udlandet med henblik på behandling, og analysere årsagerne til, at patienter flytter fra ét land til et andet; anmoder desuden Kommissionen om, hvor det er muligt, og årligt at offentliggøre en oversigt over fordelingen af anerkendte ydelser og de fulde beløb, der godtgøres af hver medlemsstat inden for rammerne af grænseoverskridende sundhedsydelser;
4. opfordrer Kommissionen til at inddrage patienternes livskvalitet og resultater i evalueringen af omkostnings-effektiviteten ved gennemførelsen af direktivet;
5. minder medlemsstaterne om deres tilsagn om at bistå Kommissionen med alle de nødvendige oplysninger, som de råder over, med henblik på at foretage en vurdering og udarbejde ovennævnte rapporter;
6. opfordrer Kommissionen til at opstille retningslinjer for gennemførelsen, navnlig på de områder, hvor direktivet og forordningen om koordinering af de sociale sikringsordninger interagerer, og sikre en bedre koordinering i denne henseende blandt alle relevante aktører i institutionerne;
7. understreger, at medlemsstaterne bør gennemføre direktivet korrekt for at sikre tilgængelige grænseoverskridende sundhedsydelser af høj kvalitet til patienter i fuld overensstemmelse med de gældende frister for gennemførelse; anerkender, at der kan foretages specifikke forbedringer med hensyn til adgang til receptpligtig medicin og kontinuitet i behandlingen; anmoder Kommissionen om at undersøge mulighederne for at udvide direktivets anvendelsesområde til også at inkludere vaccinationsprogrammerne;
8. bemærker med tilfredshed den positive virkning af initiativer såsom det europæiske sygesikringskort, der udstedes gratis og giver alle, der er forsikret gennem eller omfattet af en lovbestemt social sikringsordning, mulighed for gratis eller til en lavere pris at få lægebehandling i en anden medlemsstat; understreger betydningen af et vellykket samarbejde mellem institutionerne for at undgå misbrug af det europæiske sygesikringskort;
9. understreger, at der er behov for at sikre klarhed om og gennemsigtighed i de betingelser, hvorunder sundhedstjenesteydere opererer; understreger, at det er vigtigt, at sundhedstjenesteydere og fagfolk i sundhedssektoren har en erhvervsansvarsforsikring, jf. direktivet og direktiv 2005/36/EF, med henblik på at forbedre kvaliteten af sundhedsydelserne og øge patientbeskyttelsen;

Finansiering

10. minder om, at finansieringen af de grænseoverskridende sundhedsydelser henhører under medlemsstaternes kompetenceområde, og at udgifterne godtgøres i overensstemmelse med de gældende regler; minder desuden om, at Kommissionen støtter det samarbejde, der henvises til i direktivets kapitel IV, via sundhedsprogrammerne;
11. udtrykker i denne forbindelse alvorlig bekymring over den foreslåede nedskæring i finansieringen til sundhedsprogrammet; gentager sin opfordring til, at sundhedsprogrammet genopføres som et selvstændigt, solidt program med øget finansiering i den næste flerårige finansielle ramme (FFR) (2021-2027) med henblik på at gennemføre FN's mål for bæredygtig udvikling vedrørende folkesundhed, sundhedssystemer og miljørelaterede problemer og sikre en ambitiøs sundhedspolitik med fokus på grænseoverskridende udfordringer, herunder navnlig en betydelig forøgelse af EU's fælles bestræbelser på at bekæmpe kræft, forebygge samt opdage og håndtere kroniske og sjældne sygdomme tidligt, herunder generiske og pandemiske sygdomme og sjældne kræftformer, bekæmpe antimikrobiel resistens og sikre nemmere adgang til tværnationale sundhedsydelser;
12. understreger vigtigheden af Den Europæiske Socialfond, de Europæiske Struktur- og Investeringsfonde og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, herunder Interreg-programmet, med hensyn til at forbedre sundhedsydelser og reducere uligheder på sundhedsområdet mellem regioner og sociale grupper på tværs af medlemsstaterne; anmoder om, at strukturfondene og Samhørighedsfonden i den kommende FFR også kan anvendes til at forbedre og forenkle grænseoverskridende sundhedsydelser;

Tirsdag den 12. februar 2019

Patientmobilitet

13. bemærker, at der er fire årsager til den lave patientmobilitet: i) nogle medlemsstater var ret sene til at gennemføre direktivet, ii) borgernes kendskab til deres generelle ret til godtgørelse er ekstremt lav, iii) nogle medlemsstater har indført visse hindringer, der begrænser grænseoverskridende sundhedsydelse, såsom administrative byrder, og iv) oplysninger om patienter, der ønsker at gøre brug af sundhedsydelser i en anden medlemsstat på grundlag af direktivet, mangler eller er ufuldstændige;

14. bemærker, at visse forhåndsgodkendelsesordninger ser ud til at være uforholdsmæssigt byrdefulde og/eller restriktive med hensyn til antallet af ansøgninger hvert år; anmoder Kommissionen om at fortsætte den strukturerede dialog med medlemsstaterne for at skabe større klarhed med hensyn til de tilfælde, hvor der kræves forudgående tilladelse, og de dertil knyttede betingelser for godtgørelsen;

15. anmoder Kommissionen om at udarbejde retningslinjer for medlemsstaterne med henblik på at give folk mulighed for, hvis der er givet tilladelse på forhånd, at sammenligne behandlinger i udlandet med den behandling, som er til rådighed i deres egen medlemsstat, med omkostningseffektivitet for patienterne som det ledende princip;

16. minder medlemsstaterne om, at enhver begrænsning af anvendelsen af direktivet, f.eks. krav om forudgående tilladelse og begrænsning af godtgørelse for grænseoverskridende sundhedsydelser, bør være nødvendig og forholdsmæssig og ikke bør give anledning til vilkårlig eller social forskelsbehandling eller uberettigede hindringer for patienters og tjenesters frie bevægelighed eller lægge en for stor byrde på de nationale offentlige sundhedssystemer; opfordrer medlemsstaterne til at tage hensyn til de problemer, som patienter med en lav indkomst, der opkræves forhåndsbetaling i forbindelse med grænseoverskridende behandling, oplever; gør opmærksom på, at forhåndsgodkendelsesordninger skal give medlemsstaterne mulighed for at planlægge og beskytte patienterne mod behandlinger, der rejser alvorlige og specifikke bekymringer vedrørende kvaliteten eller sikkerheden af sundhedsydelsen;

17. bemærker med bekymring, at forsikringsselskaber i nogle medlemsstater har været diskriminerende på vilkårlig vis eller skabt ubegrundede hindringer for patienters og tjenesters frie bevægelighed, hvilket har haft negative finansielle konsekvenser for patienterne;

18. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at underrette Kommissionen om enhver beslutning om at indføre begrænsninger for refusion af omkostninger i henhold til direktivets artikel 7, stk. 9, og om grundene hertil;

19. beklager, at nogle medlemsstater nogle gange har lavere godtgørelsesniveauer for grænseoverskridende sundhedsydelser leveret af private sundhedstjenesteydere eller sundhedstjenesteydere, der ikke er indgået kontrakt med, på deres eget område end for grænseoverskridende offentlige sundhedsydelser eller sundhedstjenesteydere, der er indgået kontrakt med; mener, at godtgørelsen af private sundhedsydelser på samme niveau som offentlige sundhedsydelser bør sikres, forudsat at kvaliteten og sikkerheden af sundhedsplejen kan sikres;

20. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at arbejde sammen om at vurdere, tilpasse og forenkle godtgørelsesprocedurerne for patienter, der modtager pleje på tværs af grænserne, herunder gennem præcisering af godtgørelsen af opfølgende pleje og procedurer, og at oprette en koordinerende »front office« kvikskranke hos de relevante sygeforsikringsinstitutioner;

21. beklager, at direktivets anvendelse af telemedicin — sundhedsydelser, der leveres på afstand — har ført til en vis manglende klarhed for så vidt angår godtgørelse, da nogle medlemsstater godtgør eller tilbyder konsultationer med alment praktiserende læger eller speciallæger på afstand, mens andre ikke gør; opfordrer Kommissionen til at støtte anvendelsen af reglerne om godtgørelse i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, således at de om nødvendigt også finder anvendelse på telemedicin; opfordrer medlemsstaterne til at tilpasse deres tilgange til godtgørelse af udgifter til telemedicin;

Grænseregioner

22. opfordrer medlemsstaterne og grænseregionerne til at uddybe det grænseoverskridende samarbejde på sundhedsområdet på en effektiv og finansielt bæredygtig måde, herunder ved at give tilgængelige og forståelige oplysninger til offentligheden, med henblik på at sikre den bedst mulige behandling af patienterne; anmoder Kommissionen om at støtte og stimulere en strukturel udveksling af bedste praksis mellem grænseregioner; opfordrer medlemsstaterne til at bruge deres bedste praksis til også at forbedre sundhedsplejen i andre regioner;

Tirsdag den 12. februar 2019

23. glæder sig over Kommissionens forslag om at styrke samhørigheden mellem grænseregioner ved at fjerne nogle af de retlige og administrative hindringer, de står over for, gennem oprettelsen af en grænseoverskridende EU-mekanisme;

Patientoplysning

24. minder om den afgørende rolle, som de nationale kontaktpunkter spiller med hensyn til at give oplysninger til patienter og hjælpe dem med at træffe en informeret beslutning om at søge sundhedspleje i et andet EU-land; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at investere yderligere i udvikling og fremme af let tilgængelige og klart synlige nationale kontaktpunkter og e-sundhedsplatforme til patienterne, som skal stille brugervenlige og digitalt tilgængelige oplysninger til rådighed uden hindringer for patienter og sundhedspersonale på flere sprog;

25. anbefaler, at Kommissionen, i samarbejde med patientorganisationer, udarbejder retningslinjer for, hvordan de nationale kontaktpunkter fungerer, for at lette og forbedre metoderne til systematisk udveksling af oplysninger og praksis mellem dem betydeligt, med det formål at producere harmoniserede, forenklede og patientvenlige procedurer, formularer og manualer, og etablere forbindelser mellem de nationale kontaktpunkter og de informationskilder og ekspertcentre, der er tilgængelige i medlemsstaterne;

26. opfordrer medlemsstaterne til at afsætte tilstrækkelige midler til, at deres nationale kontaktpunkter kan udvikle omfattende oplysninger, og anmoder Kommissionen om at intensivere samarbejdet mellem de nationale kontaktpunkter i hele Unionen;

27. fremhæver potentialet ved e-sundhed med hensyn til at forbedre patienternes adgang til oplysninger om mulighederne for grænseoverskridende sundhedsydelse og om deres rettigheder i henhold til direktivet;

28. opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde sundhedstjenesteydere og hospitaler til på forhånd at give patienterne et præcist og opdateret overslag over omkostningerne i forbindelse med behandlingen i udlandet, herunder lægemidler, honorarer, overnatninger og tillægsgebyrer;

29. anmoder Kommissionen om til fordel for nationale eksperter og ved hjælp af oplysningskampagner at præcisere, hvor kompleks den nuværende retlige situation er som følge af samspillet mellem direktivet og forordningen om koordinering af social sikring;

30. anmoder Kommissionen om sammen med de kompetente nationale myndigheder, nationale kontaktpunkter, ERN, patientforeninger og netværk af sundhedspersonale at organisere omfattende offentlige oplysningskampagner, herunder ved at udnytte nye digitale muligheder, som bør have til formål at fremme den strukturelle bevidsthed om patienternes rettigheder og forpligtelser i henhold til direktivet;

31. opfordrer Kommissionen til at opfordre medlemsstaterne til at gøre oplysninger om procedurerne, hvorigennem patienter kan rette deres klager i tilfælde, hvor deres rettigheder i henhold til direktivet ikke er blevet respekteret eller endog er blevet krænket, lettilgængelige;

32. anbefaler, at Kommissionen udarbejder retningslinjer for, hvilke oplysninger de lokale kontaktpunkter bør levere, især med hensyn til listen over, hvilke behandlinger der kræver forudgående tilladelse, og hvilke der ikke gør, de anvendte kriterier og de gældende procedurer;

33. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at vurdere, om det er nødvendigt at afdække årsagerne til, at der gives adgang til grænseoverskridende sundhedsydelser på en måde, som sikrer den frie bevægelighed, men uden at sundhedsydelserne i sig selv er et mål, så længe organiseringen af sundhedssystemerne henhører under de nationale myndigheder;

34. opfordrer Kommissionen til at fremme øget samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder generelt og ikke kun gennem de nationale kontaktpunkter og til yderligere at vurdere fordelene ved de eksisterende samarbejdsinitiativer, især i grænseoverskridende regioner, således at borgerne sikres adgang til sikre og effektive sundhedsydelser af høj kvalitet;

Tirsdag den 12. februar 2019

Sjældne sygdomme, sjældne kræftformer og europæiske referencenetværk (ERN)

35. understreger betydningen af et EU-dækkende samarbejde for at sikre en effektiv samling af viden, oplysninger og ressourcer med henblik på effektivt at håndtere sjældne og kroniske sygdomme, herunder sjældne kræftformer, i hele EU; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at støtte etableringen af specialiserede centre for sjældne sygdomme i EU, der bør være fuldt ud integreret i ERN'erne;

36. anbefaler at bygge videre på de foranstaltninger, der allerede er truffet med henblik på at øge offentlighedens bevidsthed om og forståelse for sjældne sygdomme og sjældne kræftformer og øge finansieringen til F&U; anmoder Kommissionen om yderligere at sikre adgangen til oplysninger, lægemidler og medicinsk behandling for patienter med sjældne sygdomme i hele EU og at tilstræbe forbedret adgang til tidlige og præcise diagnoser; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage hånd om det lave niveau for registrering af sjældne sygdomme og videreudvikle og fremme fælles standarder for deling og udveksling af data i registre for sjældne sygdomme;

37. understreger det kritiske behov for at forbedre modeller for patientadhærens, som skal være baseret på de mest stabile resultater af metaanalyser og omfattende empiriske undersøgelser og afspejle realiteterne i medicinsk praksis samt fremsætte anbefalinger til at gøre patienterne mere engagerede i deres behandling, navnlig i forbindelse med håndteringen af kroniske sygdomme, som er en vigtig faktor ved måling af effektiviteten af sundhedssystemerne;

38. understreger vigtigheden af og merværdien ved sundhedspersoners mobilitet i hele EU, både i forbindelse med deres uddannelsesforløb og erhvervskarrierer, og med hensyn til deres særlige rolle i forbindelse med at forbedre viden og ekspertise inden for sjældne sygdomme;

39. foreslår, at Kommissionen tager initiativ til udvikling af nye ERN og fortsat støtter udviklingen og opskaleringen af ERN-modellen for på denne måde at udjævne de geografiske forskelle og manglende ekspertise; understreger dog, at enhver udvidelse af ERN ikke må true funktionen af de allerede eksisterende ERN i opstartsfasen;

40. beklager usikkerheden omkring de operationelle principper for ERN'erne og deres samspil med de nationale sundhedssystemer og andre EU-programmer; anmoder derfor Kommissionen om at støtte medlemsstaterne og ERN'erne med hensyn til at fastsætte klare og gennemsigtige regler for henvisning af patienter og til at nå frem til en aftale om, hvilken form for støtte medlemsstaterne skal yde til ERN'erne;

41. opfordrer indtrængende Kommissionen til at gennemføre en handlingsplan, via det fælles europæiske program for sjældne sygdomme, for videreudvikling og finansiering af ERN'erne via det fælles europæiske program for sjældne sygdomme og patientnetværk, der støtter dem; opfordrer medlemsstaterne til at støtte sundhedstjenesteydere inden for ERN'erne og til at integrere ERN'erne i deres sundhedssystemer, tilpasse deres retlige og reguleringsmæssige rammer og henviser til ERN'erne i deres nationale planer for sjældne sygdomme og kræft;

Gensidig anerkendelse af (e-)recepter

42. beklager de vanskeligheder, som patienter, navnlig i grænseområder, står over for med hensyn til at sikre adgang til og godtgørelse af lægemidler i andre medlemsstater på grund af forskellige disponible midler og administrative regler i hele EU; opfordrer medlemsstaterne og deres respektive sundhedsmyndigheder til at håndtere de retlige og praktiske vanskeligheder, der står i vejen for en gensidig anerkendelse af recepter inden for EU, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe støtteforanstaltninger i denne henseende;

43. beklager de vanskeligheder, som patienter står over for med hensyn til at sikre adgang til og godtgørelse af lægemidler i andre medlemsstater på grund af forskellige disponible midler og regler i hele EU;

44. anmoder Kommissionen om at udforme en handlingsplan med henblik på systematisk behandling af uforholdsmæssigt høje lægemiddelpriser og de store uligheder mellem dem i de forskellige medlemsstater;

45. opfordrer Kommissionen til at sikre, at recepter udstedt af ekspertisecentre, der er forbundet til ERN, godkendes til godtgørelse i alle medlemsstater;

Tirsdag den 12. februar 2019

46. glæder sig over støtten fra Connecting Europe-faciliteten (CEF) som led i bestræbelserne på at sikre, at igangværende pilotprojekter om udveksling af e-recepter og patientjournaler udvikles, og på at bane vej for, at andre medlemsstater kan følge efter inden 2020; insisterer på, at denne støtte videreføres i den næste FFR;

E-sundhed

47. erkender, at e-sundhed kan bidrage til at sikre, at sundhedssystemerne er bæredygtige, ved at mindske visse omkostninger, og at de kan være en vigtig del af EU's svar på nutidens udfordringer på sundhedsområdet; understreger, at interoperabiliteten af e-sundhed bør prioriteres med henblik på at forbedre de globale patientregistreringer og kontinuiteten i behandlingen, samtidig med at patientens privatliv sikres; mener, at der bør lægges særlig vægt på at give alle patienter, ikke mindst ældre og handicappede, nem adgang til pleje; foreslår i denne forbindelse, at medlemsstaterne tager skridt til at investere i borgernes digitale færdigheder og til at udvikle nye løsninger for den aldrende befolkning, samtidig med at alle midler stilles til deres rådighed for at sikre, at udstødelse gennem digitalisering undgås;

48. glæder sig over oprettelsen af en EU-dækkende digitaltjenesteinfrastruktur for e-sundhed (eHDSI), som vil fremme grænseoverskridende udveksling af sundhedsdata, navnlig e-recepter og patientjournaler;

49. opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at tage skridt til at tilslutte deres sundhedssystemer til eHDSI gennem et nationalt kontaktpunkt for e-sundhed i overensstemmelse med deres egen risikovurdering, og anmoder Kommissionen om at fremme denne proces;

50. opfordrer Kommissionen til at prioritere at imødekomme behovet for digitale sundhedsydelser i medlemsstaterne; glæder sig over Kommissionens støtte til at tildele bæredygtige finansielle ressourcer med henblik på at sikre stærke nationale strategier for e-sundhed og skabe en bæredygtig ramme for en fælles indsats på europæisk plan med det formål at forhindre dobbeltarbejde og sikre udvekslingen af bedste praksis for i større omfang at gøre det muligt at bruge digital teknologi i medlemsstaterne;

51. anmoder medlemsstaterne om at intensivere samarbejdet mellem sundhedsmyndigheder i alle EU-medlemsstaterne med henblik på at forbinde e-sundhedsdata og patientjournaler med elektroniske receptværktøjer, der giver sundhedspersoner mulighed for at levere personlig og velinformeret pleje til deres patienter og fremme samarbejdet mellem læger og samtidig overholde EU-lovgivningen om databeskyttelse på dette område; opfordrer Kommissionen til at gøre en indsats for at lette adgangen til sådanne foranstaltninger;

52. opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre den generelle forordning om databeskyttelse (GDPR) med henblik på at beskytte patientdata, der anvendes i e-sundhedsapplikationer, og understreger, at det er vigtigt, særligt med hensyn til sundhed, at overvåge gennemførelsen af forordning (EU) nr. 910/2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked⁽¹⁾; understreger behovet for, at borgerne får mulighed for at tilgå og anvende deres egne sundhedsdata i overensstemmelse med de principper, som er fastsat i GDPR;

Brexit

53. anmoder Kommissionen om at forhandle en solid aftale med Det Forenede Kongerige efter brexit om sundhed, idet der lægges særlig vægt på grænseoverskridende rettigheder for patienter og ERN'ernes funktion;

54. bifalder, at Revisionsretten har til hensigt at foretage en revision af effektiviteten af gennemførelsen af direktivet, og at den navnlig vil undersøge Kommissionens overvågning af og tilsyn med denne gennemførelse, de resultater, der hidtil er opnået i forbindelse med leveringen af grænseoverskridende sundhedsydelser, og effektiviteten af EU's finansieringsramme for så vidt angår de finansierede foranstaltninger;

55. opfordrer medlemsstaterne til korrekt og i fuldt samarbejde med Kommissionen at gennemføre alle bestemmelser i direktivet;

o

o o

56. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73.

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0095

2018-rapport om Bosnien-Hercegovina

Europa-Parlamentets beslutning af 13. februar 2019 om Kommissionens 2018-rapport om Bosnien-Hercegovina (2018/2148(INI))

(2020/C 449/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side,
- der henviser til protokollen om tilpasning af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som blev paraferet den 18. juli 2016 og trådte i kraft den 1. februar 2017,
- der henviser til Bosnien-Hercegovinas ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union af 15. februar 2016 og indgivelsen af landets svar på Kommissionens spørgeskema den 28. februar 2018,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 19.-20. juni 2003 om Vestbalkan og bilaget hertil med titlen »Thessalonikidagsordenen for Vestbalkan: hen imod europæisk integration«,
- der henviser til Rådets konklusioner af 16. oktober 2017 om Bosnien-Hercegovina, af 26. juni 2018 om udvidelsen og stabiliserings- og associeringsprocessen og af 15. oktober 2018 om Bosnien-Hercegovina/EUFOR-operation ALTHEA
- der henviser til det første møde i Det Parlamentariske Stabiliserings- og Associeringsudvalg EU-Bosnien-Hercegovina, som blev afholdt den 5.-6. november 2015, det andet mødet i Stabiliserings- og Associeringsrådet EU-Bosnien-Hercegovina, som blev afholdt den 10. juli 2017, det tredje møde i Det Parlamentariske Stabiliserings- og Associeringsudvalg EU-Bosnien-Hercegovina, som blev afholdt den 27. marts 2018 og det tredje møde i Stabiliserings- og Associeringsrådet EU-Bosnien-Hercegovina, som blev afholdt den 13. juli 2018,
- der henviser til Berlinprocessen, særlig formandskabets konklusioner fra regeringschefernes møde i forbindelse med Vestbalkantopmødet i London den 10. juli 2018, de tre fælles erklæringer, der blev undertegnet den samme dag om regionalt samarbejde og gode naborelationer, om savnede personer og om krigsforbrydelser, samt den erklæring om bekæmpelse af korruption, som blev udsendt af Bosnien-Hercegovina ved samme lejlighed,
- der henviser til Sofiaerklæringen, som blev vedtaget på topmødet mellem EU og det vestlige Balkan den 17. maj 2018, og den prioriterede Sofiadagsorden, der er vedføjet denne erklæring,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. februar 2018 med titlen »Et troværdigt udvidelsesperspektiv for landene på Vestbalkan og et øget engagement heri fra Den Europæiske Unions side« (COM(2018)0065),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. april 2018 med titlen »Meddelelse af 2018 om EU's udvidelsespolitik« (COM(2018)0450), som er ledsaget af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om 2018-rapporten om Bosnien-Hercegovina (SWD(2018)0155),
- der henviser til den fælles erklæring af 2. maj 2018 fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR), Federica Mogherini, og kommissæren for europæisk naboskabspolitik og udvidelsesforhandlinger, Johannes Hahn, om valgreforment i Bosnien-Hercegovina i forbindelse med valget til Folkenes Hus på føderalt plan,
- der henviser til resultaterne af valget den 7. oktober 2018,

Onsdag den 13. februar 2019

- der henviser til erklæringen om foreløbige resultater og konklusioner fra den internationale valgobservationsmission under OSCE/ODIHR, offentliggjort den 8. oktober 2018,
 - der henviser til den fælles erklæring af 8. oktober 2018 fra NF/HR Mogherini og kommissær Johannes Hahn om valget i Bosnien-Hercegovina,
 - der henviser til de fælles konklusioner af 25. maj 2018 fra den økonomiske og finansielle dialog mellem EU og det vestlige Balkan og Tyrkiet,
 - der henviser til EU's lokale erklæring af 1. juni 2018 om Bosnien-Hercegovinas strafferetsplejelov,
 - der henviser til den 53.⁽¹⁾ og 54.⁽²⁾ rapport til FN's Sikkerhedsråd fra den høje repræsentant for gennemførelsen af fredsftalen om Bosnien-Hercegovina af henholdsvis 3. maj 2018 og 31. oktober 2018,
 - der henviser til reformdagsordenen for Bosnien-Hercegovina for 2015-2018, der blev vedtaget i juli 2015, samt til den koordinationsmekanisme, der blev vedtaget af Bosnien-Hercegovinas ministerråd og regeringerne i Føderationen Bosnien-Hercegovina og Republika Srpska den 23. august 2016,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om landet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0467/2018),
- A. der henviser til, at EU fortsat udtaler sin støtte til perspektivet om en europæisk fremtid for Bosnien-Hercegovina og til landets territoriale integritet, suverænitæt og enhed;
- B. der henviser til, at landets ansøgning om EU-medlemskab er et strategisk valg og en forpligtelse til at bevæge sig i retning af EU;
- C. der henviser til, at Kommissionen er i færd med at forberede sin udtalelse om Bosnien-Hercegovinas ansøgning om EU-medlemskab; der henviser til, at Bosnien-Hercegovina ved hjælp af koordineringsmekanismen om EU-spørgsmål udarbejdede sine svar på Kommissionens spørgeskema og indgav dem den 28. februar 2018; der henviser til, at Bosnien-Hercegovina den 20. juni 2018 modtog mere end 600 opfølgende spørgsmål og endnu ikke har kunnet sende sine svar på de supplerende spørgsmål;
- D. der henviser til, at der siden medio 2017 er sket en markant opbremsning i vedtagelsen af EU-relaterede reformer, trods Bosnien-Hercegovinas forpligtelse i forhold til reformdagsordenen; der henviser til, at tiltrædelse af EU er en omfattende proces, der kræver politisk vilje, forenede bestræbelser fra alle berørte parter side og konsensus om reformdagsordenen; der henviser til, at borgerne i Bosnien-Hercegovina skal placeres i centrum for institutionelle, økonomiske og sociale reformer;
- E. der henviser til, at der blev afholdt valg i Bosnien-Hercegovina den 7. oktober 2018; der henviser til, at de politiske partier ikke er nået til enighed om de ændringer til valglovgivningen, som er nødvendige for at lukke det juridiske smuthul, der er opstået som følge af forfatningsdomstolens afgørelser i Ljubić-sagen om valg af medlemmer til det føderale Folkets Hus; der henviser til, at den faciliterende indsats på dette område anført af EU's og USA's ambassadører i Bosnien-Hercegovina med inddragelse af Venedigkommissionen ikke har båret frugt;
- F. der henviser til, at Bosnien-Hercegovina fortsat bryder den europæiske menneskerettighedskonvention for så vidt angår Sejdić-Finci og relaterede sager; der henviser til, at Kommissionen er blevet pålagt af Rådet at lægge særlig vægt på dette spørgsmål i forbindelse med udarbejdelsen af sin udtalelse om Bosnien-Hercegovinas ansøgning om medlemskab; der henviser til, at Kommissionen i sin udtalelse derfor forventes at analysere funktionalitetsrelaterede spørgsmål og gennemse rammelovgivningen for kompatibilitet med EU's regelværk og pege på eventuelle forfatningsmæssige eller andre nødvendige reformer; der henviser til, at jo tættere Bosnien-Hercegovina kommer på at opnå medlemskab af EU, jo mere presserende bliver behovet for en forfatningsmæssig reform med det formål at øge funktionaliteten og sikre beskyttelse af menneskerettighederne; der henviser til, at landets politiske ledelse indtil videre har været ude af stand at afhjælpe de relevante mangler i Bosnien-Hercegovinas forfatning;

⁽¹⁾ S. 2018/416 af 3.5.2018.

⁽²⁾ S. 2018/974 af 31.10.2018.

Onsdag den 13. februar 2019

- G. der henviser til, at 13 afgørelser truffet af Bosnien-Hercegovinas forfatningsdomstol og talrige forfatningsmæssige afgørelser (28 i føderationen og 7 i Republika Srpska) for indeværende ikke er ved at blive gennemført; der henviser til, at gennemførelse af forfatningsretlige afgørelser er et væsentligt element i opretholdelsen af retsstatsprincippet;
- H. der henviser til, at Bosnien-Hercegovina også er underskriver af konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne (Espoo, 1991);
- I. der henviser til, at der i det moderne Europa ikke er plads til forherligelse af personer, som er dømt for krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden;
- J. der henviser til, at de vedvarende udfordringer i forsoningsprocessen bør behandles mere energisk;
- K. der henviser til, at korruption, også på højeste niveau, fortsat er udbredt;
- glæder sig over, at Bosnien-Hercegovina har indgivet sine svar på Kommissionens spørgeskema; opfordrer indtrængende Bosnien-Hercegovina til at besvare de opfølgende spørgsmål, som er af en mere teknisk karakter, rettidigt, gennemsigtigt og detaljeret for at bidrage til Kommissionens udtalelse om ansøgningen om EU-medlemskab;
 - er foruroliget over, at der er sket en markant opbremsning i reformarbejdet på grund af uoverensstemmelser mellem parterne og den yderst polariserede kampagne forud for valget, der startede meget tidligt; understreger, at de bosnisk-hercegovinske myndigheders erklærede målsætning om at følge den europæiske vej skal være ledsaget af en konsekvent gennemførelse af de reformer, der følger af reformdagsordenen, og skal omsættes til konkrete resultater til gavn for borgerne, uanset deres etniske og religiøse tilhørsforhold; beklager, at der, bortset fra vedtagelsen af de landsdækkende strategier for miljø, udvikling af landdistrikter og energi, og nogle vigtige reformforanstaltninger som ændringer til loven om punktafgifter, som er nødvendige for at sikre IMF- og EFRU-finansiering, ikke er gjort nogen væsentlige fremskridt;
 - beklager, at splittende etnisk-nationalistisk retorik endnu engang dominerede valgkampagnen og fortsat kendetegner den politiske diskurs, der føres af politiske aktører på alle sider; opfordrer alle politiske ledere til straks at deltage i regeringsdannelsen på alle niveauer ved at arbejde konstruktivt sammen i deres lands borgeres interesse; opfordrer til, at EU's integrationsproces formidles ordentligt til offentligheden, også som et projekt for forsoning og udvikling af en politisk kultur baseret på kompromis og fælles forståelse;
 - bemærker, at denne valgcyklus endnu engang blev markeret med segmentering langs etniske linjer, og at valgkampagnen primært fokuserede på kontroversielle splittende spørgsmål med forbindelse til fortiden i stedet for at foreslå konkrete løsninger som svar på borgernes daglige problemer; beklager den nationalistiske og inflammatoriske retorik op til valget, der gør kløften mellem de tre konstituerende folk endnu større; bemærker, at valget den 7. oktober 2018 var konkurrencepræget og generelt velordnet på trods af visse uregelmæssigheder, og at borgerne i Bosnien-Hercegovina udøvede deres demokratiske ret på en rolig og ordentlig måde; gentager, at alle påståede valgregelmæssigheder bør undersøges og fordømmes på klartest mulige vis, og at eventuelle ulovlige aktiviteter bør retsforfølges; fremhæver de fortsatte mangler i den demokratiske valgproces og forventer, at anbefalingerne fra OSCE/ODIHR behandles uden ophold; minder om, at forfatningsdomstolens afgørelse fra 2010 om Mostarborgernes demokratiske ret til at stemme ved lokalvalg, stadig ikke er blevet gennemført;
 - beklager, at der ikke forud for valget blev fundet en kompromisløsning med hensyn til de ændringer, der skal foretages i valglovgivningen for at lukke det juridiske smuthul, der opstod som følge af forfatningsdomstolens afgørelse i Ljubić-sagen om valg af medlemmer til det føderale Folkenes Hus; noterer sig den centrale valgkommissions afgørelse om fordeling af pladser i det føderale Folkenes Hus vedtaget den 18. december 2018 og opfordrer alle politiske aktører til at behandle de udestående huller i Bosnien-Hercegovinas valglovgivning på en systematisk måde og opfordrer indtrængende alle politiske ledere og valgte parlamentsmedlemmer til at udvise ansvarlighed, til at undgå udtalelser, der udfordrer statens enhed, til at tilsidesætte deres modstridende synspunkter og til at finde kompromiser og løsninger, som vil være acceptable for alle;

Onsdag den 13. februar 2019

advarer mod forsinkelser og forsøg på at blokere for dannelsen af myndigheder efter valget, da dette ikke vil være i borgernes interesse eller styrke målet om europæiske integration; understreger, at afholdelse af valg, implementering af valgresultater og regeringsdannelse i overensstemmelse med relevante lovbestemmelser er et grundlæggende kendetegn ved et velfungerende demokrati samt et krav, der stilles til ethvert land med ambitioner om et EU-medlemskab;

6. gentager med eftertryk, at der er behov for hurtigt at danne det føderale Folkenes Hus i overensstemmelse med Bosnien-Hercegovinas forfatningsdomstols afgørelser, som der også blev mindet om i den fælles erklæring fra NF/HR Mogherini og kommissær Johannes Hahn om valget i Bosnien-Hercegovina;

7. beklager, at spørgsmålet om demokratisk og legitim repræsentation af tre konstituerende folk og af alle borgere fortsat er uløst; opfordrer indtrængende alle parter til rettidigt at finde et kompromis, da dette spørgsmål snarest muligt bør behandles af de nye lovgivere, herunder gennem en operationel gennemførelse af afgørelserne fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Sejdić-Finci-sagen og relaterede sager; gentager, at det er nødvendigt at gå videre med forfatningsmæssige, politiske og valgmæssige reformer, der vil omdanne Bosnien-Hercegovina til en fuldt ud effektiv, inklusiv og funktionel stat baseret på retsstatsprincippet;

8. beklager dybt, at de delegerede fra Bosnien-Hercegovina på grund af forsøg på at indføre etniske blokeringer i det parlamentariske stabiliserings- og associeringsudvalgs afstemningsregler stadig ikke har været i stand til at nå til enighed om forretningsordenen for udvalget, som derfor ikke har afholdt møder i tre år; beklager den manglende evne til at samarbejde med Europa-Parlamentet og erindrer om, at dette er en klar overtrædelse af de forpligtelser, der udspringer af stabiliserings- og associeringsaftalen og opfordrer alle aktører til at aftale og acceptere stabiliserings- og associeringsudvalgets regler og procedurer baseret på Europa-Parlamentets anbefalinger vedrørende emnet; bemærker, at velfungerende demokratiske institutioner, herunder parlamentet, er en forudsætning for at gå videre med EU-integrationsprocessen;

9. er bekymret over manglen på systematiske lovgivningsmæssige konsekvensanalyser og offentlige høringer, den utilstrækkelige kontrol og rapportering og den dårlige kvalitet heraf samt manglen på et formelt krav om at offentliggøre regeringens vigtige planlægningsdokumenter;

10. efterlyser vedtagelse af flere ikkediskriminerende og kønssensitive landsdækkende strategier på områder som beskæftigelse og offentlig finansforvaltning, som vil gøre det muligt at foretage en konsekvent implementering af reformer overalt i landet samt at give adgang til yderligere IPA-bistand; bemærker med tilfredshed, at vedtagelsen af relevante landstrategier har givet mulighed for yderligere IPA II-finansiering på vigtige områder som landbrug og udvikling af landdistrikter, miljø og energi i henhold til det nyligt reviderede indikative strategidokument for perioden 2014-2020; understreger behovet for at sikre bedre optagelse af førtiltrædelsesstøtte, navnlig ved at forbedre donorkoordinering og administrativ kapacitet; opfordrer indtrængende til, at der vedtages et nationalt program for tilnærmelse af landets lovgivning til gældende EU-ret, en retlig forpligtelse i henhold til stabiliserings- og associeringsaftalen og et uundværligt led i forberedelserne til et EU-medlemskab;

11. efterlyser atter vedtagelse af en landsdækkende strategi for menneskerettigheder; understreger, at ændringerne til ombudsmandsloven bør vedtages snarest muligt for at sikre overholdelse af Parisprincipperne; mener, at det er nødvendigt at Bosnien-Hercegovina i overensstemmelse med sine internationale forpligtelser etablerer en national forebyggende mekanisme til forebyggelse af tortur og mishandling samt vedtager en statslov om rettighederne for civile, som er blevet tortureret under krigen; mener, at Bosnien-Hercegovina bør gøre en større indsats for at bringe forholdene i fængsler og politiets opbevaringsfaciliteter i overensstemmelse med internationale standarder; opfordrer atter indtrængende myndighederne i Republika Srpska til at ophæve bestemmelsen om dødsstraf i enhedens forfatning; gentager, at det er nødvendigt at sikre adgang til retsvæsenet uden forskelsbehandling overalt i landet via et harmoniseret og levedygtigt system med gratis retshjælp; opfordrer myndighederne til aktivt, at fremme de europæiske værdier og fortsat arbejde efter et europæisk perspektiv;

12. opfordrer myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at træffe konkrete foranstaltninger for at integrere kønsaspektet i alle politikker, herunder reformdagsordenen, og udtrykker bekymring over underrepræsentationen af kvinder i beslutningstagende stillinger, navnlig på lokalt plan; opfordrer indtrængende de politiske partier i Bosnien-Hercegovina til at gøre mere for at sikre, at kvinder repræsenteres på alle niveauer af det politiske system;

13. beklager dybt, at Bosnien-Hercegovina fortsat overtræder den europæiske menneskerettighedskonvention ved ikke at fuldbyrde Menneskerettighedsdomstolens domme i Sejdić-Finci-, Zornić-, Pilav- og Šlaku-sagerne, hvilket åbner mulighed for åbenlys forskelsbehandling mellem borgerne i Bosnien-Hercegovina i klar modstrid med EU's værdier og normer; minder om, at Kommissionen bør være opmærksom på dette spørgsmål ved udarbejdelsen af sin udtalelse; fastholder, at

Onsdag den 13. februar 2019

gennemførelsen af disse afgørelser vil bidrage til at etablere et velfungerende demokratisk samfund; understreger, at Bosnien-Hercegovina som ethvert land, der ansøger om EU-medlemskab, forventes gradvis at tilpasse sit forfatnings- og retssystem til EU-rettens krav om ikke-forskelsbehandling, og forventer, at der bliver gjort fremskridt vedrørende disse grundlæggende problemstillinger til behørig tid; understreger, at fuldbyrdelsen af disse retsafgørelser ikke bør indvirke på den videre gennemførelse af reformdagsordenen, og at den skal føre til fjernelse af enhver begrænsning af retten til at opstille til valg baseret på etnicitet og bopæl eller som følge af en borgers beslutning om ikke at høre til et konstituerende folk; mener derfor, at konstitutionel reform og valgreform skal gå hånd i hånd; opfordrer de politiske ledere til, at undgå nationalistisk retorik, der fører til opsplitning af samfundet, og fortsætte med den politiske dialog og aktiviteter, der fører til samarbejde mellem de politiske repræsentanter for de tre folk og andre;

14. efterlyser mere effektive foranstaltninger til at bekæmpe alle former for forskelsbehandling, navnlig via vedtagelse af landsdækkende strategier for menneskerettigheder og bekæmpelse af forskelsbehandling; tilskynder til samarbejde mellem de tre folk og andre folk om kulturelle, religiøse og uddannelsesmæssige spørgsmål, der bygger bro over etniske skel; beklager, at der ikke er gjort fremskridt med at løse spørgsmålet om »to skoler under samme tag«; opfordrer indtrængende til, at der bliver truffet målrettede foranstaltninger på alle niveauer for at finde frem til systemløsninger, der sikrer inklusiv uddannelse til alle børn uden forskelsbehandling; bemærker, at vedtagelsen af programmer og planer for hele Bosnien-Hercegovinas område bør respektere folkets kulturelle og sproglige diversitet, men samtidig fremhæve gensidig forståelse og forsoning; er bekymret over, at manglen på ressourcer og koordinering hæmmer gennemførelsen af handlingsplanen for børn for 2015-2018; glæder sig over Bosnien-Hercegovinas lovgivning om familiepleje og understreger behovet for at støtte en yderligere afinstitutionalisering af børneomsorgen i hele landet; opfordrer til bedre adgang til uddannelse og til passende sociale ydelser for børn med handicap og mere generelt en forbedret adgang til bygninger, institutioner og transport for personer med handicap;

15. opfordrer til en mere effektiv gennemførelse af lovbestemmelserne om ligestilling mellem mænd og kvinder, mindskelse af lønforskellene mellem mænd og kvinder og bedre adgang til arbejdsmarkedet for kvinder og bekæmpelse af kønsstereotyper i samfundet; bemærker med bekymring den manglende reelle gennemførelse af lovgivningen om forebyggelse af og beskyttelse mod kønsbaseret vold, navnlig vold i hjemmet; påpeger behovet for at bringe lovgivningen i overensstemmelse med Istanbulkonventionen; opfordrer indtrængende til, at der bliver gjort fremskridt i retning af at sikre respekt for handicappede personers rettigheder, navnlig via en hurtig gennemførelse af de relevante FN-henstillinger; anerkender de skridt, der er taget i retning af at sikre retsbeskyttelsen af LGBTI-personer, men understreger, at der må gøres en større indsats for at strafforfølge voldshandlinger og hadforbrydelser over for disse mennesker og for at sikre dem social inklusion;

16. er foruroliget over, at manglende koordinering mellem forskellige myndighedsniveauer og manglende finansiering fortsat virker undergravende på en effektiv beskyttelse af mindretal og sårbare grupper, navnlig romaer; opfordrer til at der tages yderligere skridt for at styrke beskyttelsen af minoritetsrettigheder; bemærker med bekymring, at resultaterne af 2017-undersøgelsen om marginaliserede romaer i Bosnien-Hercegovina påviser romaernes begrænsede adgang til muligheder inden for alle aspekter af menneskelig udvikling; fordømmer stigmatiseringen og den sociale udstødelse af romaer; opfordrer myndighederne til at mindes ofrene for holocaust mod romaerne, markere den 2. august som mindededag for holocaust mod romaerne og inddrage romaofre i deres mindehøjtideligheder, som holdes hvert år den 27. januar for at markere mindededagen for holocaust; glæder sig over vedtagelsen af en revideret romahandlingsplan for 2017-2020 om boliger, beskæftigelse og sundhedsydelse; fastholder, at der skal træffes foranstaltninger til at yderligere at forbedre uddannelse, beskæftigelsesfrekvens, sundhed, boliger samt levevilkår for romaer og andre minoriteter med fokus på at forbedre og fuldt ud gennemføre de relevante eksisterende politik- og lovgivningsrammer; udtrykker bekymring over den lave repræsentation af medlemmer af nationale mindretal i det politiske og offentlige liv;

17. bemærker Bosnien-Hercegovinas deltagelse i dette års PISA-undersøgelse under OECD, som er kommet i stand med finansiel støtte fra Europa-Kommissionen; lykønsker Bosnien-Hercegovinas uddannelsesinstitutioner (kompetente ministerier og institutioner på kanton-, enheds- og statsniveau samt Brčko-distriktet) med deres samarbejde og vilje til at arbejde sammen; opfordrer indtrængende fremtidige forvaltninger på alle niveauer til at anvende testresultaterne, som ventes at blive offentliggjort i 2019, og til at deltage i en konstruktiv debat om og udvikling af uddannelsesreformer, som vil føre til uddannelsesresultater af bedre kvalitet;

18. opfordrer til en omfattende reform af de sociale sikringssystemer ved at fjerne forskelsbehandling i overensstemmelse med menneskerettighedsforpligtelserne og til at sikre, at der etableres tilstrækkelige minimumsstandarder for beskyttelse af den mest sårbare befolkning, herunder ved at lukke huller i lovgivningen, som forhindrer nogle børn i at få sygeforsikring;

Onsdag den 13. februar 2019

opfordrer alle relevante institutioner i Bosnien-Hercegovina til at styrke koordineringen og samarbejdet om overvågning af børns rettigheder, herunder gennem etablering af en omfattende mekanisme til indsamling af data om børns rettigheder i Bosnien-Hercegovina;

19. noterer sig, at Bosnien-Hercegovina fortsat er et oprindelses-, transit- og bestemmelsesland for menneskehandel; opfordrer til at grænseforvaltningen forbedres, og at specialenheder til efterforskning af menneskehandel styrkes med henblik på effektivt at bekæmpe smuglere;

20. er bekymret over de utilstrækkelige uddannelsesmæssige og økonomiske reformer, som fører til en høj grad af ungdomsarbejdsløshed og økonomisk udvandring, og manglen på passende politikker og investeringer i børn og unge; opfordrer indtrængende Bosnien-Hercegovina til at tage hånd om den store kønsbestemte ubalance i erhvervsfrekvensen og udelukkelsen af unge, der tilhører minoritetsgrupper, fra uddannelses- og beskæftigelsesforanstaltninger; efterlyser en meget mere proaktiv og systematisk politik over for Bosnien-Hercegovinas ungdom, som bør fokusere på at styrke landets unge; opfordrer i denne henseende Bosnien-Hercegovina til at etablere en særlig ramme for og sikre et velfungerende udvalg for koordinering af ungdomsspørgsmål i Bosnien-Hercegovinas ministerium for civile anliggender;

21. opfordrer til, at strategier og lovgivning om rettighederne for personer, der tilhører mindretalsgrupper, og beskyttelsen af disse personer gennemføres fuldt ud med støtte fra offentlige midler;

22. opfordrer Bosnien-Hercegovina til at sikre ejendomsretten; påpeger manglen på en omfattende rammelovgivning om behandling af krav om tilbagelevering og opfordrer myndighederne til at indlede en dialog med interessепarter om spørgsmål vedrørende tilbagelevering af eller kompensation for beslaglagt ejendom;

23. beklager de manglende fremskridt med hensyn til ytringsfrihed og mediernes uafhængighed; tager klart afstand fra de vedvarende forsøg på at lægge politisk og økonomisk pres på medierne; fordømmer de gentagne tilfælde af intimidering, dødsstrusler samt verbale og fysiske overgreb over for journalister, navnlig opsøgende journalister, som skriver om krigsforbrydelser, der ikke er blevet retsforfulgt; opfordrer myndighederne til at indsamle data om disse sager, sikre en hurtig efterforskning og retsforfølgelse af gerningsmændene og fremme et miljø, der bidrager til ytringsfrihed; påpeger behovet for at styrke kommunikationsagenturets finansielle stabilitet og politiske neutralitet; gentager, at det er nødvendigt at sikre en uafhængig og holdbar finansiering af offentlige radio- og tv-selskaber, samt tilgængelighed af indhold på alle officielle sprog; opfordrer til, at der lægges større vægt på arbejdsvilkårene for journalister i hele sektoren; udtrykker bekymring over manglen på gennemsigtighed med hensyn til medieejerskab og gentager sin opfordring til at sikre fuld gennemsigtighed ved at vedtage den relevante lovgivningsmæssige ramme; beklager dybt, at det på grund af politisk obstruktion ikke er lykkedes at etablere en funktionsdygtigt offentligt radio- og tv-tjeneste; gentager sin opfordring til at sikre mediepluralisme og understreger, at produktion og udsendelse af tv- og radioindhold på alle Bosnien-Hercegovinas officielle sprog ville bidrage til at beskytte den kulturelle mangfoldighed i landet; understreger, at der ligesom for andre lande i regionen fortsat er bekymringer om politisk påvirkning af medierne, enten direkte af politiske aktører eller af aktører i erhvervslivet i et forsøg på at udøve politisk indflydelse;

24. glæder sig over bestræbelserne på at fremme forsoning, gensidig respekt og religiøs tolerance i landet, herunder i Bosnien-Hercegovinas interreligiøse råd; beklager de fortsatte tilfælde af forskelsbehandling af religiøse årsager samt hændelser rettet mod religiøse steder; roser og støtter dem, som kæmper for ytringsfrihed, bekæmper hadefuld tale og religiøs had og fremmer inklusion; tager afstand fra tilskyndelse til at frygte andre og opfordrer myndighederne til at reagere hurtigt og konsekvent i alle disse sager;

25. glæder sig over vedtagelsen af de strategiske rammer for reformen af den offentlige forvaltning i Bosnien-Hercegovina i perioden 2018-2022, og efterlyser en hurtig gennemførelse af denne strategi; henleder atter opmærksomheden på fragmenteringen og politiseringen af det politiske system i Bosnien-Hercegovina og understreger, at der er behov for en reform af de forfatningsmæssige rammer på linje med de højeste menneskerettigheds- og frihedsrettighedsstandarder og for at forbedre kvaliteten, konsekvensen og den økonomiske overkommelighed af offentlige politikker i hele landet; opfordrer til, at der vedtages en landsdækkende strategi for offentlig finansiel forvaltning og for øget budgetgennemsigtighed i Bosnien-Hercegovina, såvel som at der indføres bedre ordninger til forebyggelse af ineffektivitet og spild af offentlige ressourcer, også inden for offentlige udbud; opfordrer navnlig til, at der træffes foranstaltninger til at mindske risikoen for politisering af den offentlige forvaltning ved hjælp af et effektivt system for forvaltning af menneskelige ressourcer på alle administrative niveauer samt gennem standardisering af procedurerne for den offentlige forvaltning på tværs af alle myndighedsniveauer, navnlig mellem det føderale og kantonale niveau i føderationen;

Onsdag den 13. februar 2019

26. erkender, at der er gjort visse fremskridt med at etablere institutionelle samarbejdsmekanismer mellem myndigheder og civilsamfundsorganisationer (CSO'er) og med at sikre offentlig finansiering af CSO'er; gentager sin opfordring til at vedtage en strategisk ramme for samarbejde med civilsamfundet på alle forvaltningsniveauer, til at den offentlige beslutningstagning gøres mere gennemsigtig, og til at der gøres en yderligere indsats for at øge den offentlige kontrol med forvaltningernes arbejde; understreger desuden behovet for i højere grad at inddrage civilsamfundet i planlægningen, overvågningen og gennemførelsen af EU's støtteprogrammer; opfordrer indtrængende myndighederne til at føre en effektiv dialog, der kan føre til lovgivnings- og kapacitetsopbyggende initiativer, der kan styrke kapaciteten hos arbejdsmarkedets parter og i civilsamfundet; understreger behovet for at sikre adgang til offentlig finansiering for civilsamfundsorganisationer, der arbejder for menneskerettigheder, demokrati og retsstaten, herunder kontrolorganer og interesseorganisationer, inklusive små græsrodsbevægelser;

27. er fortsat foruroliget over den udbredte korruption i Bosnien-Hercegovina og den vedvarende kløft mellem den erklærede politiske målsætning om korruptionsbekæmpelse og de manglende konkrete resultater; understreger, at der ikke findes nogen resultatliste for højt profilerede sager, og at den retlige og institutionelle ramme for bekæmpelse af systemisk korruption på områder som f.eks. politiske partiers finansiering, offentlige udbud, interessekonflikter og formueangivelse er svag og utilstrækkelig; efterlyser foranstaltninger, der kan forbedre de retlige og institutionelle rammer til bekæmpelse af korruption på linje med europæiske standarder via en bedre harmonisering af de handlingsplaner, der bliver vedtaget på forskellige niveauer, implementering af de eksisterende strategier og et forbedret samarbejde mellem organer til bekæmpelse af korruption og antikorrupsionsmyndigheden;

28. mener, at der er behov for yderligere bestræbelser for at forbedre bekæmpelsen af udbredt korruption; opfordrer indtrængende til, at der bliver gjort en indsats for i betydelig grad at forbedre resultaterne med hensyn til at forebygge og bekæmpe korruption, bl.a. via foranstaltninger til pålæggelse af effektive og afskrækkende sanktioner, herunder konfiskering af aktiver, der er erhvervet gennem kriminalitet; understreger behovet for at opbygge kapacitet til at imødegå og efterforske økonomiske og finansielle lovovertrædelser og lovovertrædelser i forbindelse med offentlige udbud; understreger, at der bør lægges særlig vægt på at gennemføre en effektiv kontrol af finansieringen af politiske partier og valgkampagner og på at forbedre offentlig adgang til og kontrol med formueangivelser fra offentligt ansatte, heriblandt personer, der stiller op til valg; opfordrer til, at henstillingerne fra Greco føres ud i livet, navnlig de henstillinger, der vedrører finansiering af politiske partier og interessekonflikter; mener, at det er en nødvendighed, at Bosnien-Hercegovina vedtager en lov om interessekonflikter i overensstemmelse med europæiske og internationale standarder; opfordrer indtrængende Bosnien-Hercegovina til at foretage en gennemgang af de nuværende retlige rammer for bekæmpelse af korruption og efterfølgende vedtage en sammenhængende strategi til afhjælpning af de konstaterede mangler og svagheder i overensstemmelse med internationale og europæiske standarder;

29. glæder sig over, at der i marts 2017 blev vedtaget en handlingsplan om implementering af strategien for reform af retsvæsenet 2014-2018 og indførelse af de nødvendige rapporterings- og overvågningsstrukturer; påpeger, at det er nødvendigt at gøre en målrettet indsats hvad angår implementeringen af denne strategi; er foruroliget over, at der fortsat forekommer politisk motiverede trusler mod dommerstanden; gentager, at der er behov for at styrke dommerstandens uafhængighed, også i forhold til politisk indflydelse, samt dommerens upartiskhed, professionalisme, effektivitet og ansvarlighed; glæder sig over vedtagelsen af den detaljerede handlingsplan til gennemførelse af Kommissionens henstillinger vedrørende anliggender, der henhører under det høje domstols- og anklageråds kompetenceområde med henblik på at styrke udnævnelsesproceduren samt disciplinære og integritetsrelaterede foranstaltninger i forhold til dommerstanden, herunder gennem forbedrede formueangivelser; opfordrer indtrængende til en hurtig vedtagelse og gennemførelse af relaterede retsakter; understreger nødvendigheden af at revidere loven om det høje domstols- og anklageråd på grundlag af Kommissionens henstillinger og Venedigkommissionens udtalelse; opfordrer til standardisering af strafferetlige regler for sager om krigsforbrydelser og understreger betydningen af kønsspecifikke vurderinger af den igangværende reform af retsvæsenet;

30. beklager, at myndigheder på alle niveauer fortsat ser bort fra eller afviser bindende afgørelser fra dommerstanden, herunder dem fra højeste instans, og minder om, at denne praksis udgør en alvorlig udfordring af retsstatsprincippet;

31. glæder sig over, at det er lykkedes at reducere antallet af ikke-færdigbehandlede sager om krigsforbrydelser, at der er gjort fremskridt med at retsforfølge krigsforbrydelser vedrørende seksuel vold, og at der er sket forbedringer med hensyn til at støtte ofre og vidner i retten; opfordrer indtrængende myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at harmonisere lovgivningen om civile krigsofre, så den også omfatter ofre for seksuel vold, for at forhindre forskelsbehandling i de forskellige enheder med hensyn til status og muligheder for oprejsning; opfordrer til øjeblikkelig ændring af den nationale strategi vedrørende krigsforbrydelser med henblik på at sikre en mere effektiv fordeling af sager mellem de forskellige forvaltningsniveauer, samtidig med at der opstilles nye kriterier og tidsfrister for behandlingen af de mest komplicerede sager;

Onsdag den 13. februar 2019

32. bemærker, at der stadig mangler en overordnet strategi for overgangsforanstaltninger på retsområdet og en holdbar mekanisme til kompensation for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne under krigen, som omfatter hele landet, bl. a. til støtte for ofre for krigsrelateret seksuel vold; opfordrer til vedtagelse af loven om torturofre, strategien for overgangsforanstaltninger på retsområdet og programmet for ofre for seksuel vold samt oprettelse af en særlig fond, der skal yde kompensation til ofre for voldtægt, tortur og misbrug, der har fundet sted under krig, og etablering af hensigtsmæssige mekanismer til at yde kompensation til civile krigsofre, som omfatter tilbageførelse, erstatning, rehabilitering, oprejsning og garantier for, at der ikke vil ske en gentagelse;

33. gentager sin støtte til initiativet til oprettelse af den regionale kommission for påvisning af kendsgerninger vedrørende alle ofre for krigsforbrydelser og andre alvorlige menneskerettighedskrænkelser begået i det tidligere Jugoslavien (RECOM); understreger, hvor vigtigt det er, at lederne i Bosnien-Hercegovina reelt inddrages i dens oprettelse; understreger betydningen af denne proces og behovet for, at alle regionale politiske ledere inddrages heri, således at RECOM kan påbegynde sit arbejde uden yderligere forsinkelser; henleder opmærksomheden på Coalition for RECOM's forslag til en handlingsplan med faste datoer og benchmarks;

34. beklager enhver form for forherligelse af personer, der er dømt for de alvorligste forbrydelser mod menneskeheden; kræver, at der omgående udvises respekt for ofrene for krigsforbrydelser, og at forsoningen fremmes; minder alle politiske ledere og institutioner i Bosnien-Hercegovina om, at de har et ansvar for objektivt at vurdere hændelser, der har fundet sted under krigen, med henblik på at sikre sandhed, forsoning og en fredelig fremtid og for at undgå misbrug af retsvæsenet til politiske formål; understreger, at retsforfølgelsen af krigsforbrydelser skal baseres på konceptet om retlig uafhængighed og ikke må udnyttes til politisering for at tjene hverdagens politiske mål, beskæftige sig med historisk revisionisme eller forværre opdelinger i samfundet; noterer sig med beklagelse den beslutning, som den nationale forsamling i Republika Srpska har truffet om at annullere sin opbakning til Srebrenica-kommissionens rapport fra 2004, og fordømmer erklæringer fra alle parter, som forherliger krigsforbrydere;

35. understreger, at der trods betydelige fremskridt stadig er behov for, at der i Bosnien-Hercegovina rettes behørig opmærksomhed mod konfliktrelateret seksuel vold og traumer, der bundet i krigen i 1992-1995; understreger, at det skal sikres, at de overlevende kvinder og mænd, herunder de børn, der blev født på det tidspunkt, har ligelig adgang til omsorg, støtte og retfærdighed i kraft af omfattende oprejsning, herunder rehabilitering og afbødning af stigmatiseringen for de overlevende, der er ofre for konfliktrelateret seksuel vold;

36. noterer sig, at der er sket visse, men dog fortsat utilstrækkelige, fremskridt med at implementere Daytonfredsaftalens bilag VII om flygtninge og internt fordrevne; bemærker de langsomme fremskridt med hensyn til det vedvarende høje antal internt fordrevne personer, personer tilhørende mindretal, der vender tilbage, flygtninge og savnede personer; opfordrer myndighederne til at indlede et intensivt samarbejde mellem de to enheder og fuldt ud at dele alle relevante militær- og efterretningsdata med henblik på at identificere personer, der stadig er savnet som følge af krigen; glæder sig over de seneste initiativer, der har til formål at styrke det regionale samarbejde med henblik på at løse problemet med forsvundne personer, og opfordrer myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at engagere sig i denne proces; understreger betydningen af at indsamle data om tilbagevendte personer; fordømmer tilfældene af angreb på deres ejendom og noterer sig, at en vellykket tilbagevendelsespolitik i Bosnien-Hercegovina er afgørende for en forsoning;

37. opfordrer til gennemførelse af yderligere foranstaltninger og konkrete programmer vedrørende holdbar tilbagevenden for flygtninge, deres adgang til sundhedspleje og beskæftigelse, social beskyttelse, sikkerhed og uddannelse, og til, at der lægges betydelig vægt på at yde erstatning for ejendom, som ikke kan tilbageleveres; opfordrer i denne forbindelse indtrængende til genoptagelse af operationerne under Kommissionen for Internt Fordrevne Personers og Flygtnings Krav på Fast Ejendom;

38. beklager, at landet stadig lider under forekomsten af landminer, som dækker omkring 2,2 % af dets samlede areal og har en direkte indvirkning på mere end 540 000 indbyggers sikkerhed; glæder sig over EU's fortsatte støtte til minerydningen og roser de væbnede styrkers minerydningsbataljon i Bosnien-Hercegovina for dens fremragende arbejde; noterer sig med bekymring manglen på tilstrækkeligt nyt minerydningsudstyr, som kan indebære et fald i den nuværende rate på 3 km² ryddet areal om året til mindre end 1 km² fra og med 2020; opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til at udstyre minerydningsbataljon med de nødvendige midler og udstyr;

Onsdag den 13. februar 2019

39. glæder sig over vedtagelsen af strategien til bekæmpelse af organiseret kriminalitet for 2017-2020 og fremskridtene med at implementere handlingsplanerne om foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og om finansiering af terrorisme; efterlyser en intensiveret indsats for at opnå resultater i forbindelse med efterforskning, retsforfølgelse, endelig domfældelse samt konfiskation af udbyttet i sager om organiseret kriminalitet; glæder sig over den længe ventede vedtagelse af ændringerne til strafferetsplejeloven i Repræsentanternes Hus i Bosnien-Hercegovina den 17. september 2018, da de er afgørende for, at retsstatsinstitutionerne har mulighed for at foretage følsomme undersøgelser og samarbejde med internationale retshåndhævende myndigheder, og opfordrer Kommissionen til at følge implementeringen af disse ændringer tæt; understreger, at det at bringe loven om efterretnings- og sikkerhedstjenesten på linje med europæiske og internationale standarder bør forblive en høj prioritet for myndighederne; værdsætter det faktum, at Bosnien-Hercegovina er blevet fjernet fra Den Finansielle Aktionsgruppes liste over højrisikotredjelande med strukturelle mangler hvad angår bekæmpelse af hvidvask af penge/finansiering af terrorisme, og efterlyser yderligere bestræbelser på området for at blive fjernet fra EU's liste over højrisikolandene;

40. efterlyser en intensivering af bestræbelserne på at bekæmpe radikaliserings og yderligere foranstaltninger til at udpege, forebygge og afbryde strømmen af udenlandske krigere og handelen med ulovlige våben samt til at spore penge, der går til yderligere radikaliseringsprogrammer; opfordrer myndighederne til at styrke Bosnien-Hercegovinas kapacitet til bekæmpelse af terrorisme yderligere gennem bedre koordinering, samarbejde og udveksling af efterretninger om kriminalitet, forebyggelse af radikaliserings af unge og afradikaliseringprogrammer; opfordrer myndighederne til at udvikle en strategi til bekæmpelse af cyberkriminalitet og lignende sikkerhedsstrusler; minder om behovet for et stærkere samarbejde om grænseforvaltning med nabolandene;

41. roser Bosnien-Hercegovinas myndigheder for deres bestræbelser på at sætte en stopper for, at landets borgere drager af sted til slagmarker i udlandet og opfordrer indtrængende myndighederne til at afsige passende domme til udenlandske terrorkrigere og til at tage hånd om den efterfølgende sociale genintegrering af dem; bemærker med bekymring, at der er registreret radikaliseringsceller i visse områder i landet;

42. bemærker med bekymring det voksende antal migranter, der i den seneste tid er ankommet til Bosnien-Hercegovina, og den manglende koordinering mellem forskellige myndighedsniveauer som reaktion på denne situation; mener, at spørgsmålet om migration ikke bør politiseres; glæder sig over, at EU yder humanitær bistand til at håndtere de voksende behov hos flygtninge, asylansøgere og migranter i landet, og over, at der den 10. august 2018 blev vedtaget en særlig foranstaltning (til en værdi af 6 mio. EUR) til at hjælpe Bosnien-Hercegovina med at håndtere migrationsstrømmene; understreger betydningen af at tage hensyn til kønsperspektivet i forbindelse med humanitær bistand og konsekvenserne af flygtningelejre for værtssamfundene; mener, at et samarbejde med nabolandene og med EU er en nødvendighed for at håndtere denne fælles udfordring;

43. opfordrer til vedtagelse af et nyt sæt af EU-orienterede reformer straks efter dannelsen af den nye regering i Bosnien-Hercegovina med henblik på at genoptage reformprocessen og fremskynde landets EU-integration; fastholder, at EU's finansielle støtte bør ledsages af effektiv konditionalitet, og at der skal udarbejdes handlingsplaner og overvågningsrammer af EU i overensstemmelse med de 20 principper i den europæiske søjle for sociale rettigheder med henblik på at realisere den nye styrkede sociale dimension som anført i 2018-strategien for Vestbalkan; anerkender, at Bosnien-Hercegovina har gjort visse fremskridt i retning af økonomisk udvikling og konkurrenceevne, men noterer sig, at landet stadig befinder sig i en tidlig fase for så vidt angår at etablere en fungerende markedsøkonomi; er overbevist om, at fremme af socioøkonomiske reformer med behørig inddragelse af arbejdsmarkedets parter bør have en høj prioritet efter valget med henblik på at forbedre levevilkårene i landet; bemærker de meget begrænsede fremskridt på det sociale område; understreger, at det er nødvendigt at styrke de grundlæggende økonomiske forhold såsom vækst, beskæftigelse og bekæmpelse af den uformelle økonomi; påpeger vigtigheden af at omstrukturere den offentlige sektor, herunder de offentlige virksomheder, nedbringe den uformelle økonomi og den dermed forbundne skattebyrde på arbejde yderligere, forbedre erhvervs klimaet (bl.a. ved at oprette et samlet økonomisk område i Bosnien-Hercegovina), styrke vækstfremmende anvendelse af offentlige finanser, navnlig ved at fokusere på behovene på mellemlang sigt, f.eks. med hensyn til infrastruktur og uddannelse, samt fremlægge rettidige og udtømmende statistikker i overensstemmelse med europæiske og internationale standarder;

44. noterer sig de langsomme fremskridt med hensyn til miljø- og klimabeskyttelse; minder om behovet for at tilpasse sig EU-retten og sikre en effektiv og struktureret gennemførelse af miljølovgivningen i hele landet i overensstemmelse med EU's standarder og i overensstemmelse med den landsdækkende miljøtilnærmsstrategi; understreger endnu en gang behovet for hurtigt at gribe ind over for den grænseoverskridende luftforurening fra olieraffinaderiet i Brod i overensstemmelse med EU's miljøpolitikker; understreger, at Bosnien-Hercegovina fuldt ud skal overholde sine

Onsdag den 13. februar 2019

forpligtelser i henhold til konvention om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne og protokollen om strategisk miljøvurdering, ikke mindst med hensyn til aktiviteter i vandområderne Neretva og Trebišnjica; understreger, at planlægning og opførelse af vandkraftværker og projekter kræver overensstemmelse med internationale standarder og EU's miljølovgivning, herunder fugle- og habitatdirektivet og direktivet om vurdering af virkninger på miljøet; understreger, at det er bydende nødvendigt at undgå negative virkninger på områder af stor naturmæssig værdi ved at forbedre kvaliteten af miljøkonsekvensvurderingerne og sikre offentlighedens deltagelse og høring af civilsamfundet i forbindelse med relevante projekter;

45. bemærker, at markedet for elektricitet og gas fortsat er fragmenteret og domineret af store, siddende selskaber; opfordrer myndighederne i Bosnien-Hercegovina til yderligere at udvikle landets transport- og energiinfrastruktur og hurtigst muligt skabe funktionelle energi- og transportkæder; opfordrer Bosnien-Hercegovina til at udnytte den nye EU-pakke til udvikling af regional konnektivitet og til at arbejde på at gennemføre det regionale energimarked i tråd med landets forpligtelser på klimaområdet; anbefaler fortsat investering i infrastrukturprojekter, som vil forbedre transportkonnektiviteten inden for Bosnien-Hercegovina og med nabolandene; opfordrer i forbindelse med valg af entreprenører til overholdelse af udbudsregler og princippet om gennemsigtighed for at forhindre magtmisbrug og korrupsion og for at sikre, at det er de bedste tilbud, der vælges; udtrykker sin støtte til forslaget om at sænke roaminggebyrerne på Vestbalkan;

46. glæder sig over Bosnien-Hercegovinas konstruktive og stabile bilaterale forbindelser og undertegnelsen af en række bilaterale aftaler med nabolandene; opfordrer til at det gode naboskab med landene i regionen styrkes yderligere og til yderligere bestræbelser på at løse alle udestående bilaterale uoverensstemmelser, herunder grænsedragningen med Serbien og Kroatien, også med henblik på at arbejde sig hen imod medlemskab af europæiske organisationer;

47. glæder sig over Bosnien-Hercegovinas udenrigspolitiske strategi for perioden 2018-2023, som er blevet vedtaget af Bosnien-Hercegovinas præsidentskab med klar angivelse af, at EU-medlemskab er et af landets vigtigste strategiske mål; beklager, at graden af tilpasning til EU's erklæringer og Rådets beslutninger vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) er faldet til 61 % i 2017; understreger, at der er behov for resultater med hensyn til en stadig større tilpasning til FUSP og opfordrer til væsentlige forbedringer på dette område, som udgør en væsentlig bestanddel af et EU-medlemskab; opfordrer indtrængende Bosnien-Hercegovina til at tilpasse sig de rådsafgørelser, der har indført restriktive EU-foranstaltninger på baggrund af Ruslands ulovlige annektering af Krim og begivenhederne i det østlige Ukraine, og beklager den manglende samarbejdsvilje hos visse politiske aktører;

48. noterer sig den stigende indflydelse, der udøves af fremmede magter i Bosnien-Hercegovina og er fast overbevist om, at et stærkere EU-engagement fra Bosnien-Hercegovinas side fortsat er det bedste middel til at sikre fremskridt i retning af europæiske værdier, stabilitet og velstand i landet; glæder sig over den fortsatte tilstedeværelse af EUFOR-operationen ALTHEA i landet, da den bidrager til kapacitetsopbygning og uddannelse af Bosnien-Hercegovinas væbnede styrker og til at opretholde en afskrækkelseskapacitet, som understøtter et sikkert og trygt miljø; glæder sig over, at FN's Sikkerhedsråd har forlænget EUFOR's mandat frem til november 2019;

49. opfordrer indtrængende myndighederne til at sikre streng tilpasning til EU-standarder og internationale standarder og politiske målsætninger på området energi og klimaforandringer; beklager, at landets indsats for at bekæmpe klimaforandringer forbliver på det deklaratoriske plan, samtidig med at der træffes beslutninger om planlægningen af nye kulvarmekraftværker; opfordrer derfor til annullering af vandkraftprojekterne og -planerne, der er miljøskadelige, imod lokalbefolkningens vilje, ikke i overensstemmelse med lokale eller enhedsbaserede fysiske udviklingsplaner og kun til gavn for investorer;

50. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, Bosnien-Hercegovinas præsidentskab, Bosnien-Hercegovinas ministerråd, Bosnien-Hercegovinas parlamentariske forsamling, regeringerne og parlamenterne i Føderationen Bosnien-Hercegovina, Republika Srpska og Brčko-distriktet og regeringerne i de ti kantonen.

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0098

Status for debatten om Europas fremtid

Europa-Parlamentets beslutning af 13. februar 2019 om status for debatten om Europas fremtid (2018/2094(INI))

(2020/C 449/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention, den europæiske socialpagt, dens tillægsprotokol og den reviderede udgave af den,
- der henviser til artikel 295 i TEUF,
- der henviser til det uformelle møde mellem 27 stats- og regeringschefer den 29. juni 2016,
- der henviser til Bratislavaerklæringen og -køreplanen fra 27 medlemsstater af 16. september 2016,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2016 med henstillinger til Kommissionen om oprettelse af en EU-mekanisme for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2017 om en europæisk søjle for sociale rettigheder ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde på grundlag af Lissabontraktatens potentiale ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om mulige udviklingstendenser og justeringer i Den Europæiske Unions nuværende institutionelle struktur ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om budgetmæssig kapacitet for euroområdet ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. marts 2017 om »forfatningsmæssige, retlige og institutionelle følger af en fælles sikkerheds- og forsvarspolitik: mulighederne i Lissabontraktaten« ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens hvidbog af 1. marts 2017 og de fem efterfølgende oplæg COM(2017)2025, COM(2017)0206, COM(2017)0240, COM(2017)0291, COM(2017)0315, COM(2017)0358,
- der henviser til Romerklæringen af 25. marts 2017,
- der henviser til Det Forenede Kongeriges meddelelse af 29. marts 2017 om sin beslutning om at udtræde af Den Europæiske Union,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs resolution af 6. juli 2017 om Kommissionens hvidbog om Europas fremtid og derudover ⁽⁷⁾,
- der henviser til Regionsudvalget resolution om Kommissionens hvidbog af 12. maj 2017 om Europas fremtid: EU-27 i 2025 — Overvejelser og scenarier ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 162.

⁽²⁾ EUT C 242 af 10.7.2018, s. 24.

⁽³⁾ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 215.

⁽⁴⁾ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 201.

⁽⁵⁾ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 235.

⁽⁶⁾ EUT C 263 af 25.7.2018, s. 125.

⁽⁷⁾ EUT C 345 af 13.10.2017, s. 11.

⁽⁸⁾ EUT C 306 af 15.9.2017, s. 1.

Onsdag den 13. februar 2019

- der henviser til de forskellige bidrag fra nationale parlamenter til Kommissionens hvidbog og øvrige oplæg om Europas fremtid,
- der henviser til talen om Unionens tilstand af 12. september 2018 ved formanden for Kommissionen, Jean-Claude Juncker,
- der henviser til kommissionsformand Jean-Claude Junckers tale den 13. september 2017 om Unionens tilstand i 2017 og hans køreplan for en mere forenet, stærkere og mere demokratisk union af 24. oktober 2017 (COM(2017)0650),
- der henviser til den franske præsident Emmanuel Macrons tale i Sorbonne den 26. september 2017 med titlen »Initiativ for Europa: et suverænt, forenet og demokratisk Europa«,
- der henviser til det uformelle møde mellem EU-stats- eller regeringschefer den 29. september 2017 i Tallin,
- der henviser til den »ledernes dagsorden«, som blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde den 19.-20. oktober 2017,
- der henviser til den interinstitutionelle proklamation om den europæiske søjle for sociale rettigheder, fremsat af Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen den 17. november 2017,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. december 2017 om en køreplan for uddybning af EU's Økonomiske og Monetære Union (ØMU) (COM(2017)0821) og navnlig forslaget om at oprette en europæisk valutafond (EMF) (COM(2017)0827), forslaget om at indarbejde indholdet af traktaten om stabilitet, samordning og styring i EU's retlige rammer (COM(2017)0824) og meddelelsen om en europæisk økonomi- og finansminister (COM(2017)0823),
- der henviser til Det Europæiske Råds møde den 14.-15. december 2017 og til det uformelle EU-ledermøde samt eurotopmødet, der fandt sted i tilknytning hertil,
- der henviser til skrivelse af 20. december 2017 fra 26 nationale parlamentskamre i 20 medlemsstater om gennemsigtighed i beslutningstagningen i Rådet,
- der henviser til erklæring af 10. januar 2018 vedtaget på topmødet mellem sydeuropæiske EU-lande (Cypern, Frankrig, Grækenland, Italien, Malta, Portugal og Spanien) med titlen »Bringing the EU forward in 2018«, og til erklæringen om Europas fremtid fra landene i Visegradgruppen (Tjekkiet, Ungarn, Polen og Slovakiet) den 26. januar 2018 samt til den fælles erklæring af 6. marts 2018 fra EU's finansministre fra Finland, Danmark, Estland, Irland, Letland, Litauen, Nederlandene og Sverige,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. februar 2018 med titlen »Et Europa, der skaber resultater: Institutionelle muligheder for at gøre Den Europæiske Unions arbejde mere effektivt« (COM(2018)0095),
- der henviser til Kommissionens henstilling (EU) 2018/234 af 14. februar 2018 om en mere synlig europæisk dimension og en mere effektiv gennemførelse af valget til Europa-Parlamentet i 2019 ⁽¹⁾,
- der henviser til det uformelle møde mellem de 27 stats- og regeringschefer den 23. februar 2018,
- der henviser til sin beslutning af 1. marts 2018 om situationen for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union i 2016 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. april 2018 om gennemførelsen af traktatens bestemmelser om de nationale parlamenter ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets forordning af 2. maj 2018 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (COM(2018)0322),
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets afgørelse af 2. maj 2018 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (COM(2018)0325),

⁽¹⁾ EUT L 45 af 17.2.2018, s. 40.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0056.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0186.

Onsdag den 13. februar 2019

- der henviser til EU-Vestbalkantopmødet den 17. maj 2018,
 - der henviser til Den Europæiske Ombudsmands særberetning af 16. maj 2018 i den strategiske undersøgelse OI/2/2017/TE af gennemsigtigheden i Rådets lovgivningsmæssige proces,
 - der henviser til Mesebergerklæringen af 19. juni 2018,
 - der henviser til Det Europæiske Råds møde den 28.-29. juni 2018,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 9. oktober 2018 med titlen »Overvejelser om Europa: de regionale og lokale myndigheders stemme for at genopbygge tilliden til Den Europæiske Union«,
 - der henviser til debatterne med stats- og regeringscheferne om Europas fremtid, som Europa-Parlamentet er vært for,
 - der henviser til skrivelse fra Retsudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om International Handel, Budgetkontroludvalget og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0427/2018),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union er et enestående eksempel på overstatslig integration og har skabt varig fred, velstand og velfærd lige siden den banebrydende Schumanerklæring af 9. maj 1950; der henviser til, at fælles sikkerhed, respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne og befolkningernes velfærd har været kernen i dets ambitioner og handlinger;
- B. der henviser til, at den frie bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og personer, den fælles valuta, Erasmusprogrammet, regional-, landbrugs- og samhørighedspolitikkerne og Horisont 2020 er grundlæggende resultater for Unionen blandt mange andre, som bidrager til de europæiske borgeres trivsel; der henviser til, at Unionen bør tildeles de ressourcer og kompetencer, som er nødvendige for at løfte det 21. århundredes udfordringer;
- C. der henviser til, at Unionen i de seneste år har været udsat for flere kriser, som har sat dens modstandsdygtighed og evne til at handle beslutsomt og i fællesskab på prøve;
- D. der henviser til, at der i perioden 2014-2017 har været flere socialt afbalancerede og effektive pengepolitikker og makroøkonomiske politikker, såsom Den Europæiske Centralbanks ikkestandardmæssige politikker, fleksibiliteten i stabilitets- og vækstpagten samt investeringsplanen for Europa, som har bidraget til EU's økonomiske og sociale genopretning;
- E. der henviser til, at selv om Europa har formået at dæmme op for og til dels komme helskindet gennem de mest kritiske tidspunkter af den finansielle og økonomiske krise, ligger der stadig vigtige og hastende reformer forude på EU-plan og i medlemsstaterne med hensyn til den økonomiske styring i almindelighed og i euroområdet i særdeleshed, samt med hensyn til yderligere styrkelse af det indre marked og genskabelsen og udviklingen af de sociale standarder i vores velfærdsstat;
- F. der påpeger, at EU i lyset af de mange interne og eksterne nuværende og fremtidige udfordringer, som EU står overfor i en ustabil og kompleks global verden, navnlig dem, der vedrører migration, demografisk tilbagegang, terrorisme, sikkerhed, klimaændringer, miljøproblemer, bevarelse af den multilaterale verdensorden, fuldførelse af ØMU'en, globalisering, fri og fair og regelbaseret international handel, udenrigsanliggender og forsvar, udviklingen af den sociale søjle og bekæmpelse af den EU-fjendtlige populisme, intolerance og fremmedfjendskhed, bør fremme en fornyet samarbejds- og solidaritetsånd blandt sine medlemmer baseret på artikel 2 og 3 i TEU og chartret om grundlæggende rettigheder, mens Lissabontraktatens mål om at skabe en stadig snævrere union mellem de europæiske folk fortsat bør inspirere de foranstaltninger, som Unionen træffer med henblik på yderligere at styrke den europæiske integration og effektivt imødegå disse udfordringer;

Onsdag den 13. februar 2019

- G. der henviser til, at Parlamentet er meget bekymret over fremgangen i populistiske, fremmedfjendske og antieuropæiske bevægelser over hele Europa; der henviser til, at Unionen og medlemsstaterne skal styrke deres indsats for at forsvare og fremme de demokratiske værdier, grundlæggende principper og mål for europæisk integration;
- H. der henviser til, at folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige i juni 2016 og dets efterfølgende meddelelse den 29. marts 2017 om sin hensigt om at forlade Den Europæiske Union har intensiveret debatten om Unionens fremtid; der henviser til, at forhandlingerne om Det Forenede Kongeriges planlagte udtræden af EU har vist det store omfang af indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaterne, den grad, hvori vi alle er afhængige af fælles instrumenter og politikker, samt omkostningerne ved enhver udtræden;
- I. der henviser til, at intensivering af debatten om Europas fremtid, ud over i Parlamentets egne beslutninger om Europas fremtid af 16. februar 2017, er afspejlet i Bratislavaerklæringen og den tilhørende køreplan, Kommissionens hvidbog om Europas fremtid, Romerklæringen, »ledernes dagsorden«, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i oktober 2017, og i forskellige bidrag fra de enkelte medlemsstater eller grupper af medlemsstater samt fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, såvel som i plenardrøftelser i Europa-Parlamentet om »Europas fremtid« med stats- og regeringschefer, i interparlamentariske udvalgs møder og i tilrettelæggelsen af borgerdialoger og høringer foretaget af forskellige institutioner, organer og medlemsstater;
- J. der henviser til, at Parlemeterundersøgelsen, der blev gennemført mellem den 8. og den 26. september 2018, viser, at 62 % af respondenterne mener, at deres landes medlemskab er godt, og at 68 % mener, at deres land har nydt godt af dets EU-medlemskab, hvilket er det højeste resultat, der har været målt siden 1983;
- K. der henviser til, at de værdier og principper, som Unionen er baseret på, definerer en ramme, som alle europæiske borgere kan identificere sig med, uanset politiske eller kulturelle forskelle, og som er knyttet til den nationale identitet;
- L. der henviser til, at det kommende valg til Europa-Parlamentet er en anledning til at gøre status over debatten om Europas fremtid, bl.a. i lyset af Europa-Parlamentets, Kommissionens og Rådets vigtigste institutionelle prioriteter for den nye valgperiode;
- M. der henviser til, at EU står foran en særlig vigtig fase i sin opbygningsproces i betragtning af karakteren og omfanget af de hermed forbundne udfordringer, og at disse kun kan løses ved at arbejde sammen og gennem større og bedre integration og solidaritet mellem medlemsstaterne og ved fuldt ud at udnytte de nuværende bestemmelser i Lissabontraktaten og efterfølgende reformere traktaterne med henblik på at forbedre den institutionelle beslutningstagning og sikre en passende balance mellem kompetencer;
- N. der henviser til, at institutionelle reformer bør sigte mod at gøre beslutningsprocessen mere demokratisk, øge gennemsigtigheden i beslutningstagningen og ansvarligheden i Unionen og dens institutioner; der henviser til, at det i betragtning af disse mål er et passende og gunstigt tidspunkt at fremme meningsfuld deltagelse af civilsamfundet i det europæiske projekt og arrangere høringer og tilskynde til regelmæssig dialog med borgerne og repræsentative sammenslutninger i overensstemmelse med kravene i artikel 11 i TEU;
- O. der henviser til, at Unionen har behov for en stærkere forvaltningsstruktur, som giver Europa-Parlamentet øget demokratisk kontrol, for at imødegå aktuelle og fremtidige udfordringer; der henviser til, at gennemsigtighed og integritet fra EU-institutionernes og -organernes side er afgørende for at opbygge tillid hos borgerne;
- P. der henviser til, at den fælles fransk-tyske Mesebergerklæring indeholder en række overvejelser og forslag til at styrke det europæiske samarbejde, navnlig inden for økonomisk styring;
- Q. der henviser til, at fremme af en europæisk dimension af kultur og uddannelse er afgørende for en styrkelse af det europæiske borgerskab, i betragtning af at Unionen lider under et videnunderskud, som har medført en tendens til, at Unionens resultater tages for givet af de yngre generationer;
1. minder om, at Parlamentet i sine beslutninger om Europas fremtid af 16. februar 2017 understregede betydningen af den fælles institutionelle ramme og fællesskabsmetoden og fremlagde en række forslag og initiativer af særlig betydning for europæisk integration, som kan bidrage til opbygningen af Europas fremtid;

Onsdag den 13. februar 2019

2. understreger, at Unionen skal tackle fremtidens udfordringer med større og bedre politisk integration og fuld respekt for og fremme af menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og de demokratiske principper samt ved at arbejde sammen; understreger, at borgerne ønsker et Europa, der beskytter deres rettigheder, velfærd og deres sociale model på grundlag af delt suverænitet, hvilket kræver passende politisk integration; opfordrer stats- og regeringscheferne til at forfølge dette spor i en fornyet solidaritets- og samarbejdsånd;
3. påpeger, at de stats- og regeringschefer, som talte til Parlamentet på plenarmøderne under drøftelserne om Europas fremtid, alle anerkendte, at der er behov for at imødegå fremtidens udfordringer og gøre bedre, hvad der kun kan opnås i fællesskab;
4. gentager sit synspunkt om, at differentieret integration fortsat skal være åben for alle medlemsstater og fungere som en metode til dybere europæisk integration og solidaritet, der ikke må forveksles med en »a la carte«-metode; insisterer på, at det i den aktuelle debat om udviklingen af differentieret integration er nødvendigt at undgå enhver opfattelse af, at der skabes et første- og et andenklassers medlemskab af Unionen;
5. minder om, at differentieret integration ikke bør være et middel til at reducere den politiske integration;
6. understreger, at krisen har skabt ubalance mellem Unionens vigtigste institutioner, og at Det Europæiske Råd udøver sit eget politiske initiativ på bekostning af Kommissionens initiativret og styrker den mellemstatslige metode; mener imidlertid, at fællesskabsmetoden er bedst egnet til at sikre, at Unionen fungerer; minder om de adskillige beslutninger, som Parlamentet har vedtaget om dette, og gentager sin opfordring til Det Europæiske Råd om fuldt ud at respektere grænserne for dets kompetencer, jf. især artikel 15 i TEU;
7. gentager, at den enstemmighed, som traktaterne kræver i visse grundlæggende spørgsmål, er en næsten uovervindelig hindring på afgørende tidspunkter, hvor der skal træffes vigtige afgørelser, og går derfor, når det gælder beslutningsproceduren, ind for anvendelse af princippet om kvalificeret flertal i Rådet og, når det gælder lovgivning, anvendelse af den almindelige lovgivningsprocedure på alle områder, hvor det er muligt; minder om, at dette i henhold til de nuværende traktater kan opnås ved at anvende de forskellige passerellebestemmelser eller, i forbindelse med forstærket samarbejde, ved at anvende artikel 333 i TEUF;
8. glæder sig i denne henseende over, at Kommissionens formand Jean-Claude Juncker i sine taler om Unionens tilstand den 13. september 2017 og den 12. september 2018 meddelte, at han havde til hensigt at foreslå anvendelse af kvalificeret flertal i Rådet på visse specifikke politikområder, men beklager, at forordningen om den flerårige finansielle ramme ikke er med på listen;
9. glæder sig navnlig over, at Kommissionen har foreslået anvendelse af kvalificeret flertal i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) for så vidt angår holdninger til menneskerettighedsspørgsmål i internationale fora, beslutninger om indførelse af sanktionsordninger og beslutninger om at iværksætte eller gennemføre civile missioner som reaktion på kriser i udlandet, i lyset af betydningen af at fremskynde beslutningstagningen og gøre den mere effektiv og af behovet for, at Unionen taler med én stemme;
10. gentager sit forslag om at omdanne Rådet til et egentligt lovgivningskammer på lige fod med Parlamentet, som det præciseres i Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde ved at drage fordel af Lissabontraktatens potentiale, og at gøre dets beslutningsprocedure mere gennemsigtig; peger i den forbindelse på Ombudsmandens særberetning om åbenheden i Rådets lovgivningsproces og skrivelsen fra COSAC's delegationer til EU-institutionerne af 20. december 2017 med opfordring til større gennemsigtighed i den politiske beslutningstagning i EU, særlig i Rådet og uformelle organer som f.eks. Eurogruppen, i overensstemmelse med tilsvarende anmodninger fra Parlamentet herom;
11. mener, at der er forskellige muligheder for at gøre Kommissionen mere fleksibel ved at tilpasse kommissærkollegiets struktur og arbejdsmetoder, f.eks. med udnævnelsen af næstformænd med ansvar for en række politikker eller udnævnelsen af overordnede og underordnede kommissærer;

Onsdag den 13. februar 2019

12. minder om, at Parlamentet, selv om det ikke har en formel initiativret i henhold til de nuværende traktater, kan anmode Kommissionen om at fremsætte et passende forslag om spørgsmål, som efter Parlamentets opfattelse kræver en EU-retsakt med henblik på gennemførelsen af traktaterne, og minder Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽¹⁾ om dets forpligtelse til at give omgående og detaljeret behandling af anmodninger om forslag til EU-retsakter; minder endvidere om, at denne interinstitutionelle aftale også indeholder bestemmelser om interinstitutionel årlig og flerårig programmering, som giver Parlamentet et yderligere redskab til at styre den lovgivningsmæssige dagsorden;
13. minder om sit forslag, hvori lovgivningsinitiativretten i tilfælde af en eventuel fremtidig revision af traktaterne også kan tildeles Parlamentet som den direkte repræsentant for EU-borgerne;
14. insisterer på, at Parlamentets kontrolbeføjelser og navnlig dens undersøgelsesbeføjelse bør styrkes, og at det bør tildeles specifikke, reelle og klart afgrænsede beføjelser;
15. noterer sig rapporten fra taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og »en mindre, men mere effektiv indsats« af 10. juli 2018 med anbefalinger til en ny arbejdsmåde vedrørende nærhed og proportionalitet; mener, at mange af disse anbefalinger, navnlig vedrørende de nationale parlaments rolle i Unionen og muligheden for at reformere systemet for tidlig varsling, allerede er blevet fremhævet af Europa-Parlamentet; minder om, at taskforcen fandt, at der er EU-merværdi på alle eksisterende områder af EU's aktiviteter, og derfor ikke påpegede kompetencer eller politikområder i henhold til traktaten, som helt eller delvist burde omdelegeres definitivt til medlemsstaterne;
16. glæder sig over anbefalingerne fra de forskellige institutioner, der opfordrer til en mere aktiv rolle for de nationale parlamenter, navnlig med hensyn til at kontrollere deres regeringers handlinger i EU-institutionerne; minder også om den grundlæggende rolle, som lokale myndigheder og navnlig regionale parlamenter med lovgivningsbeføjelser spiller;
17. understreger betydningen af samarbejde på interinstitutionelt plan under hensyntagen til de enkelte institutioners prærogativer som fastsat i traktaterne, idet dette samarbejde har fået tildelt en ny ramme med den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016, og understreger, at forenkling er en løbende opgave, som har til formål at gøre processerne og procedurerne på EU-niveau lettere at forstå og sikre, at synspunkter fra alle relevante interessenter tages i betragtning, for i sidste ende at fremme borgernes deltagelse i Den Europæiske Unions arbejde;
18. glæder sig over fælleserklæringen om den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev undertegnet af Rådet, Parlamentet og Kommissionen på det sociale topmøde i Göteborg om fair job og vækst; påpeger, at de kompetencer og værktøjer, der er nødvendige for at gennemføre søjlen, primært ligger hos de lokale, regionale og nationale myndigheder samt arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet, mens det europæiske semester udgør en ramme for at følge med i medlemsstaternes resultater i denne henseende; minder endvidere i denne forbindelse om, at den sociale dialog har vist sig at være et uundværligt middel til at forbedre EU's politik og lovgivning og styrke den sociale legitimitet heraf;
19. noterer sig den sociale søjles ikkebindende karakter, der ikke som sådan kan flytte EU's fokus fra økonomisk politik, det indre marked og finanspolitik til socialpolitiske mål; påpeger, at den horisontale sociale klausul, der er indskrevet i artikel 9 i TEUF, kræver, at EU nøje overvejer EU-lovgivningens indvirkning på de sociale og arbejdsmarkedsmæssige standarder og beskæftigelsen, og at interessenterne på arbejdsmarkedet høres;
20. understreger, at miljøbeskyttelse skal være en høj prioritet for EU i lyset af den nuværende miljøforringelse og skal integreres i alle Unionens politikker og handlinger; understreger, at EU bør træffe effektive foranstaltninger til at reducere drivhusgasemissionerne og øge andelen af vedvarende energi i energimikset og energibesparelser til det niveau, der er nødvendigt for at opfylde målene i Parisaftalen;
21. opfordrer endnu en gang medlemsstaterne til at underskrive og ratificere den reviderede europæiske socialpagt og den europæiske konvention om social sikring (ETS nr. 78);

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

Onsdag den 13. februar 2019

22. understreger, at det er vigtigt at fortsætte processen med at uddybe og fuldføre ØMU'en for at bidrage til at bevare den fælles valutas stabilitet og øge konvergensen mellem medlemsstaternes økonomiske, finanspolitiske og arbejdsmarkedsmæssige politikker samt de sociale standarder; gentager, at med undtagelse af Danmarks aftale om ikke at deltage, er hver eneste ene medlemsstat forpligtet til at indføre euroen; støtter yderligere skridt i udviklingen af ESM;

23. understreger i denne forbindelse behovet for et stærkt politisk engagement, en effektiv forvaltning og demokratisk ansvarlighed på europæisk og nationalt plan, navnlig for så vidt angår parlamentarisk kontrol i de forskellige faser af det europæiske semester, både fra Europa-Parlamentet og de nationale parlamenters side, således at den økonomiske og finansielle styring af euroområdet sikres øget social, økonomisk og demokratisk legitimitet, og opfølgningen på Unionens henstillinger forbedres;

24. minder om sin holdning i sin beslutning af 16. februar 2017 om mulige udviklingstendenser og justeringer i Den Europæiske Unions nuværende institutionelle struktur om, at finanspolitikken og den økonomiske politik bør blive til en »delt kompetence« mellem EU og medlemsstaterne;

25. noterer sig, at Frankrig og Tyskland har indtaget sammenfaldende holdninger til ideen om en budgetkapacitet for euroområdet; gentager sit synspunkt om, at denne kapacitet bør udvikles inden for EU's rammer;

26. noterer sig Kommissionens forslag om en europæisk investeringsstabiliseringsfunktion og drøfter nye budgetinstrumenter med henblik på stabilisering;

27. noterer sig Kommissionens forslag om et støtteprogram for reformer; understreger betydningen af ikke at svække Parlamentets beføjelser til fælles beslutningstagning og tilsyn med anvendelsen af EU-midler; er bekymret over, at kun 9 % af de landespecifikke henstillinger i perioden 2011-2017 blev gennemført fuldt ud; noterer sig konvergensfaciliteten, som vil give et incitament til og hjælpe medlemsstaterne uden for euroområdet med bæredygtige finanspolitiske og økonomiske politikker for at gennemføre reformer og opfylde kriterierne for indførelse af euroen;

28. bifalder det fremtidige InvestEU-program og understreger, at fonden fortsat bør reducere investeringskløften i EU; støtter investeringer i materielle og immaterielle aktiver, herunder kulturarv, med henblik på at fremme vækst, investeringer og beskæftigelse, med særligt fokus på små og mellemstore virksomheder (SMV'er), små og midcap-virksomheder samt sociale virksomheder, og dermed bidrage til at forbedre velfærden og sikre en mere retfærdig indkomstfordeling og økonomisk, social og territorial samhørighed i Unionen;

29. noterer sig Kommissionens meddelelse om en europæisk minister for økonomi og finans; påpeger, at en sammenlægning af stillingerne som næstformand for Kommissionen med ansvar for økonomiske anliggender og formand for Eurogruppen kunne forbedre den parlamentariske kontrol med disse områder på europæisk plan;

30. er af den opfattelse, at det fremtidige EU-budget bør fremme europæisk merværdi med hensyn til socioøkonomisk indvirkning, støtte moderniseringen af EU's politikker, sikre finansiering af nye udfordringer, fortsætte med at bidrage til økonomisk og social konvergens og samhørighed mellem og inden for medlemsstaterne med henblik på at styrke europæisk solidaritet, stabilitet, ligestilling og intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, herunder i lyset af EU's forpligtelser i henhold til Parisaftalen, sikre respekt for og fremme af grundlæggende værdier som fastsat i artikel 2 og 3 i TEU og understøttes med nye egne indtægter under hensyntagen til arbejdet i Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter;

31. glæder sig over, at Kommissionen i sit forslag om egne indtægter indfører nye egne indtægter, som Parlamentet har anmodet om, men beklager, at der ikke blev indført andre mulige indtægtskilder; udtrykker bekymring over Kommissionens forslag til FFR for 2021-2027, da den mangler en finansiel forpligtelse til at imødegå de aktuelle udfordringer for EU og de udfordringer, der ligger forude; beklager holdningen i visse medlemsstater, som nægter at stille flere ressourcer til rådighed for EU til trods for en enstemmig anerkendelse af nødvendigheden af at tage nye udfordringer og ansvarsopgaver op og det heraf følgende behov for flere finansielle ressourcer; påpeger, at man ved at bruge penge på EU-plan kan spare penge på nationalt plan ved at undgå overlappninger og udnytte stordriftsfordele;

Onsdag den 13. februar 2019

32. understreger betydningen af at sikre opadgående økonomisk og social konvergens i processen omkring det europæiske semester; anerkender vigtigheden af etableringen af den europæiske søjle for sociale rettigheder; bemærker, at det europæiske semester er blevet styrket og strømlinet, men fremhæver, at en bedre inddragelse af de nationale parlamenter ville bidrage til at forbedre det nationale ejerskab, hvilket ville føre til en bedre gennemførelse af de landespecifikke henstillinger og dermed forbedre processen i forbindelse med det europæiske semester; bemærker, at det først og fremmest er medlemsstaternes ansvar at vælge en passende og bæredygtig finanspolitik og økonomisk politik;

33. beklager, at dets opfordring til at indføre en konvergenskodeks — som skal vedtages ved fælles beslutningstagning — for at opnå en mere effektiv ramme for samordning af de økonomiske politikker til dato ikke er blevet fulgt op i praksis; minder endvidere om, at Parlamentet, samtidig med at det anerkender, at det europæiske semester allerede er blevet strømlinet, opfordrede til, at der skulle indgås en interinstitutionel aftale for at give Parlamentet en mere væsentlig rolle i det europæiske semester; minder i denne forbindelse om sit forslag, helt konkret i overensstemmelse med beslutningen om gennemførelsen af traktatens bestemmelser om de nationale parlamenter, om, at budgetkalenderen på nationalt og europæisk plan skal koordineres bedre under hele processen for bedre at inddrage Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i det europæiske semester;

34. understreger betydningen af at forpligte sig til at fuldføre bankunionen og behovet for at sikre åbenhed og ligebehandling af alle medlemsstater, der deltager i bankunionen; minder om, at fuldførelsen af bankunionen, herunder en europæisk indskudsforsikringsordning og en finanspolitisk bagstopper for Den Fælles Afviklingsfond, skal fortsætte og er nødvendige foranstaltninger til at opnå risikoreduktion;

35. bifalder de forslag om bekæmpelse af hvidvaskning af penge, som Kommissionen har fremlagt i forbindelse med gennemgangen af det europæiske finanstilsynssystem (ESFS); opfordrer Rådet til sammen med Parlamentet at afslutte de lovgivningsmæssige forhandlinger inden udgangen af indeværende valgperiode, da politikkerne til bekæmpelse af hvidvaskning af penge skal styrkes for at undgå fremtidige situationer, hvor finansielle institutioner aktivt fremmer hvidvaskning af penge;

36. opfordrer Kommissionen til — med hjælp fra de europæiske tilsynsmyndigheder — at udpege og fjerne hindringer for det indre marked og bidrage til at sikre forbrugerbeskyttelse; er af den opfattelse, at en af Kommissionens vigtigste prioriteter bør være effektivt at håndhæve EU-lovgivningen;

37. opfordrer Kommissionen til at prioritere forordninger frem for direktiver som det lovgivningsmæssige værktøj for bankunionen og lovgivningen om finansielle tjenesteydelser, når det er passende og med udgangspunkt i den enkelte sag, for at undgå opsplitning og en situation, hvor tilsynsførende skal beskæftige sig med forskellige nationale ordninger;

38. understreger det presserende behov for at fuldføre kapitalmarkedsunionen; understreger, at dybe og velintegrerede kapitalmarkeder er et supplement til bankunionen som følge af deres bidrag til privat risikodeling, øget økonomisk konvergens, hjælp til at afbøde fremtidige chok og eventuelt føre til en bedre fordeling af midler, hvor det er nødvendigt; opfordrer til en omfattende undersøgelse af den mest hensigtsmæssige ramme for at tage bedre hensyn til de finansielle tjenesteydelsers hastigt skiftende karakter; fremhæver, at bedre adgang til yderligere finansieringskilder ville være særlig nyttig for nystartede virksomheder og SMV'er ved at fremme deres solide vækst og bæredygtige udvikling;

39. bifalder det arbejde, der hidtil er gjort og anser det for nødvendigt at fortsætte med en gennemgående revidering af den eksisterende momslovgivning; opfordrer indtrængende til, at der gøres en større indsats for at bekæmpe skattesvig, skatteundgåelse og skatteunddragelse; bemærker Kommissionens arbejde med at sikre en retfærdig beskatning af den digitale økonomi;

40. opfordrer alle EU-institutioner og -organer, herunder Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank og Den Fælles Tilsynsmekanisme, til i endnu højere grad at øge deres kommunikationsindsats for bedre at kunne forklare deres arbejde og forbedre de oplysninger, der er tilgængelige for EU's borgere;

41. understreger, at Europa er en positiv faktor i verden og fortsat bør være det gennem opretholdelse af sine værdier, multilateralisme og internationale bestemmelser; minder om, at Unionen og dens medlemsstater er den største bidragsyder til international udviklingsbistand;

Onsdag den 13. februar 2019

42. glæder sig over Rådets afgørelse om etablering af et permanent struktureret samarbejde (PESCO), en samordnet årlig gennemgang vedrørende forsvar (CARD) og Den Europæiske Forsvarsfond (EUF) som vigtige skridt i retning af en fælles forsvarspolitik og bemærker, at visse medlemsstater har stillet forslag om et EU-sikkerhedsråd og et europæisk interventionsinitiativ; minder om sin opfordring til at oprette et permanent råd af forsvarsministre under ledelse af næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) og understreger betydningen af en passende demokratisk kontrol med de beslutninger, der træffes på dette område, og behovet for øget samarbejde mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i denne forbindelse;

43. glæder sig over styrkelsen af den europæiske civilbeskyttelsesordning og opfordrer igen til oprettelse af et europæisk civilbeskyttelseskorps, idet de eksisterende traktater udgør et godt grundlag herfor;

44. minder om Unionens udestående tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder; og opfordrer til, at bestemmelserne i Euratomtraktaten indarbejdes i TEU og TEUF;

45. beklager, at medlemsstaterne ikke er nået til enighed om prioriteterne for og gennemførelsen af en samlet indvandringspolitik på EU-plan, som bl.a. ville gøre det muligt at organisere og regulere migrationsstrømmene, kontrollere EU's ydre grænser mere effektivt, samarbejde med oprindelses- og transitlande og sikre respekt for migranternes og asylsøgers grundlæggende rettigheder; understreger, at de åbenlyse interessekonflikter mellem medlemsstaterne samt den utilfredshed, som borgerne ytrer, er nødt til at overvindes, hvis ikke det europæiske integrationsprojekt skal bringes i fare, idet projektet lider som en direkte følge af de EU-skeptiske partiers instrumentalisering af migrationsområdet;

46. minder om sin holdning til revisionen af Dublinsystemet; understreger endvidere betydningen af at styrke partnerskabet med Afrika og noterer sig Kommissionens meddelelse af 12. september 2018 om »Forbedringen af mulighederne for lovlig migration til Europa: en uomgængelig del af en afbalanceret og samlet migrationspolitik, der etablerer lovlige kanaler for migration« (COM(2018)0635);

47. understreger betydningen af, at den fælles landbrugspolitik understøttes af et godt finansieret budget; minder om, at den fælles landbrugspolitik er af central betydning for Unionens historie; noterer sig den grundlæggende rolle, den spiller med hensyn til at sikre levende landdistrikter og sikre forsyninger af fødevarer; bemærker, at den kommende reform af den fælles landbrugspolitik giver mulighed for at styrke gennemførelsen af dens mål; minder om, at den fælles landbrugspolitik er en af de ældste politikker og fortsat bør være en af de vigtigste og mest integrerede politikker, og at den fortsat vil bidrage til opbygningen af Europas fremtid gennem større integration, beskyttelse af miljøet samt fødevarerikkerhed og sikkerhed for EU-borgerne; bemærker, at politikken for landbrug og udvikling af landdistrikter har et stort potentiale med hensyn til levering af offentlige goder; understreger, at europæisk landbrug spiller en afgørende rolle med hensyn til at brødføde hele verden og skabe beskæftigelse til 46 millioner mennesker; fremhæver den fælles landbrugspolitikens rolle med hensyn til at sikre jord, vand og andre naturressourcers status og kvalitet; understreger landbrugets afgørende rolle i Unionens prioriteter for at afbøde virkningerne af klimaændringer og fremme en bæredygtig udvikling; understreger betydningen af en velfinansieret og reformeret fælles landbrugspolitik for at tackle de mange udfordringer, som Unionen står over for i fremtiden; understreger, at den fælles landbrugspolitik ikke blot handler om landbrug og landbrugere, men også om at hjælpe og udvikle de bredere landbosamfund, hvor de findes;

48. understreger, at den fælles handelspolitik skal forblive en bærende søjle i Unionens eksterne politik, eftersom den har direkte indvirkning på borgernes liv, og at den skal hjælpe Unionen med at tilpasse sig den nye rolle i en verden bestående af flere førende aktører på den internationale scene; opfordrer indtrængende Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at samarbejde på følgende områder:

a) styrke den fælles handelspolitik ved at integrere den i de bredere politiske rammer; sætte sig i spidsen for den globale handelspolitik på multilateralt og bilateralt plan;

Onsdag den 13. februar 2019

- b) føre an i beskyttelsen af et åbent, regelbaseret, retfærdigt og bæredygtigt udviklingsorienteret globalt handelssystem, sikre, at EU-virksomheder kan operere globalt inden for en ramme af lige vilkår, forudsigelige regler, fair konkurrence og definerede forpligtelser, hvilket bør omfatte, at der arbejdes konstruktivt for en fælles EU-holdning i FN's mellemstatslige forhandlinger om ansvar for menneskerettighedskrænkelser og fremmer virksomheders ansvarlighed og bindende due diligence-forpligtelser med hensyn til forsynings- og produktionskæder;
- c) holde Parlamentet fuldt og øjeblikkeligt underrettet om forhandlingerne og Rådets mandat og under hele gennemførelsen af internationale aftaler med det formål at sikre, at Parlamentet er i stand til at udøve sine beføjelser og prerogativer; forenkle og afkorte forhandlingsprocessen og styrke Parlamentets kontrol gennem hele processen; øge gennemsigtigheden over for EU-borgerne ved at offentliggøre forhandlingsdirektiverne (mandater) for handelsaftaler, inden forhandlingerne indledes; fuldt ud respektere traktatens bestemmelser og nyere EU-retspraksis, der fastlægger den fælles handelspolitik som en af Unionens enekompetencer;
- d) systematisk inddrage kapitler om digital handel, SMV'er, bindende og gennemførlig handel og bæredygtig udvikling og bestemmelser om ligestilling i handelsaftaler og stille sig i spidsen for disse spørgsmål i multilaterale drøftelser; beskytte EU-borgernes personoplysninger;
- e) styrke sammenhængen i den fælles handelspolitik med FUSP, den europæiske udviklingspolitik og klimapolitik for at sikre de værdier og mål, der er fastsat i artikel 3, stk. 5, i TEU og artikel 21, 207 og 208 i TEUF, med fuld overholdelse af den europæiske konsensus om udvikling;

49. mener, at Unionen fortsat bør fremme den internationale handel og samtidig værne om sociale, arbejdsmæssige og miljømæssige normer; advarer mod handelskrige, som kun skaber tabere og øger de politiske og sikkerhedsmæssige spændinger;

50. minder om, at det i artikel 17, stk. 7, i TEU er fastsat, at Det Europæiske Råd med kvalificeret flertal under hensyntagen til valget til Europa-Parlamentet og efter passende høringer foreslår Europa-Parlamentet en kandidat til posten som formand for Kommissionen; understreger, at det er fast besluttet på at fortsætte med *Spitzenkandidat-proceduren* til valget af den næste formand for Kommissionen i overensstemmelse med Lissabontraktaten og glæder sig over Kommissionens og visse medlemsstaters støtte hertil; understreger, at det i forbindelse med indsættelsen af Kommissionens formand er af afgørende betydning, at der afholdes passende høringer af Parlamentet, da det efter valget afgør, hvilken kandidat der kan støttes med et flertal af sine medlemmer, og fremsender resultatet af sine interne drøftelser til Det Europæiske Råd; Minder om, at kandidaten skal være blevet udpeget som *Spitzenkandidat* af en af de europæiske politiske partier og skal have ført kampagne til posten som formand for Kommissionen forud for valget til Europa-Parlamentet; finder, at denne praksis i rigeligt omfang har bevist sit værd ved at styrke den samfundsmæssige legitimitet af valget til Europa-Parlamentet og den overstatslige rolle, som Europa-Parlamentet spiller som eksponent for unionsborgerskabet og det europæiske demokrati; advarer endnu engang om, at Europa-Parlamentet vil være parat til at afvise enhver kandidat i proceduren for indsættelse af formanden for Kommissionen, der ikke er blevet udpeget som *Spitzenkandidat* forud for valget til Europa-Parlamentet;

51. beklager den hyppige og udbredte tendens til at give Bruxelles skylden for upopulære beslutninger, så nationale myndigheder slipper for at stå til ansvar for deres politik, fordi en så uretfærdig og opportunistisk adfærd skader Europa, fremmer EU-fjendtlig indstilling og nationalisme og bringer EU's institutioner i miskredit; mener ydermere, at falske tilskrivninger er i strid med nødvendigheden af ansvarlighed i statslige handlinger; understreger, at en korrekt gennemførelse og anvendelse af EU-retten er afgørende for at kunne gennemføre EU's politikker og skabe gensidig tillid mellem Unionen, medlemsstaterne og borgerne, og udtrykker bekymring over de medlemsstater, der frivilligt undlader at gøre dette;

52. understreger, at der er behov for en bedre vurdering af de sociale og miljømæssige konsekvenser af EU's politikker, ved også at huske på omkostningerne ved ikke at lave lovgivning på EU-plan (de såkaldte »omkostninger ved manglende EU-tiltag«);

Onsdag den 13. februar 2019

53. understreger behovet for at sætte særlig fokus på EU's administrative lovgivning, som det fremgår af dens beslutning af 9. juni 2016, hvori der opfordres til en åben, effektiv og uafhængig EU-forvaltning ⁽¹⁾;

54. understreger behovet for at styrke det europæiske offentlige område som en demokratisk overnational dimension; understreger, at de store udfordringer, som Europa står overfor, må tages op og drøftes fra et europæisk perspektiv og ikke kun fra et nationalt perspektiv, og ved at give fuld effekt til bestemmelserne i artikel 10 og 11 i TEU; påpeger, at det europæiske demokrati derfor må styrke den tværnationale dimension af dets mål og udfordringer og samtidig fremme unionsborgerskab på grundlag af de fælles værdier i Den Europæiske Union og med mere europæisk institutionel uddannelse og en samtalebaseret, mere partcipatorisk ramme samt en kampagne for det kommende valg i 2019, som er mere europæisk og mindre nationalt orienteret;

55. glæder sig over den tilgang, som Unionen har benyttet i forhandlingerne om Det Forenede Kongeriges ordnede udtræden af Den Europæiske Union, og understreger det bemærkelsesværdige sammenhold, EU-institutionerne og medlemsstaterne har udvist; konstaterer, at erfaringerne fra forhandlingerne har vist, at sådanne beslutninger er meget komplekse;

56. understreger på ny, at hverken national suverænitet eller nærhedsprincippet kan berettige eller legitimere en medlemsstats systematiske nægtelse af at respektere EU's grundlæggende værdier, der ligger til grund for de indledende artikler i EU's traktater, som hver enkelt medlemsstat frivilligt har undertegnet og forpligtet sig til at respektere; understreger endvidere, at opretholdelsen af disse værdier er af afgørende betydning for sammenhængen i det europæiske projekt, alle europæeres rettigheder og den gensidige tillid mellem medlemsstaterne; anmoder igen Kommissionen om hurtigt at fremlægge et forslag, som giver effekt til dets beslutning af 25. oktober 2016 med henstillinger til Kommissionen om oprettelse af en EU-mekanisme for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder;

57. minder om, at de europæiske institutioner i henhold til Domstolen (forenede sager C-8/15 P til C-10/15 P ⁽²⁾) er forpligtet til at respektere og værne om bestemmelserne i EU's charter om grundlæggende rettigheder, også når de agerer uden for EU's lovgivningsramme;

58. gentager, at det i forbindelse med drøftelserne om Europas fremtid skal overvejes, hvordan Unionens budgetsystem kan reformeres med henblik på at tilvejebringe et passende budget for at sikre finansieringen af planlagte politikker, finde en bedre balance mellem forudsigelighed og reaktionsevne samt overveje, hvordan det kan sikres, at de overordnede finansieringsordninger ikke er mere komplicerede end nødvendigt for at opfylde Unionens politiske mål og garantere ansvarlighed; er af den opfattelse, at forhåndsbetingelsen i politikkerne skal styrkes, hvor det er nødvendigt og uden at bringe programmernes funktion i fare, for at sikre en effektiv forsvarlig økonomisk forvaltning i forbindelse med gennemførelsen af Unionens udgifter;

59. understreger, at det er vigtigt navnlig at fokusere på en mere effektiv anvendelse af midler og på demokratiske EU-budgetkontrollmekanismer; opfordrer alle EU's institutioner til at forbedre deres procedurer og praksisser, der tager sigte på at beskytte Unionens finansielle interesser, og til aktivt at bidrage til en resultatorienteret dechargeprocedure; mener i denne forbindelse, at dechargeproceduren er et uundværligt instrument for demokratisk ansvarlighed over for Unionens borgere, og minder om de vanskeligheder, der gentagne gange er opstået som følge af manglende samarbejde fra Rådets side; insisterer på, at Rådet skal være lige så ansvarligt og gennemsigtigt, som de øvrige institutioner er; understreger, at der ikke bør være nogen undtagelser herfra;

60. henleder opmærksomheden på problemet med korrupsion, som har betydelige finansielle konsekvenser og udgør en alvorlig trussel mod demokratiet, retsstaten og de offentlige investeringer; påpeger, at det er vigtigt at beskytte EU-skatteborgernes penge mod svig og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser;

61. gentager, at EU i betragtning af den nuværende status for integrationsprojektet bør udtømme alle muligheder for at sikre fuld gennemførelse af Lissabontraktaten; påpeger, at en efterfølgende revision af traktaterne bør baseres på, at der indkaldes til et konvent — hvis rummelighed skal sikres gennem sammensætningen af repræsentanter og tilvejebringelse af en platform for refleksion og engagement med interessenter og borgere — med henblik på at drøfte og drage konklusioner af de forskellige bidrag til refleksionsprocessen vedrørende Europas fremtid fra Unionens institutioner og andre organer, samt de forslag, der fremsættes af stats- og regeringschefer, nationale parlamenter og civilsamfundet samt høring af borgerne;

⁽¹⁾ EUT C 86 af 6.3.2018, s. 126.

⁽²⁾ Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. september 2016, *Ledra Advertising Ltd m.fl. mod Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank*, ECLI:EU:C:2016:701.

Onsdag den 13. februar 2019

62. understreger, at overvejelsesprocessen om Europas fremtid allerede er begyndt med udgangspunkt i de forskellige holdninger til EU-reformer, som findes i Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Kommissionen; beklager, at der på trods af disse holdninger kun er overvejet marginale reformer; understreger, at det nye Europa-Parlament og den nye Kommission, når de er på plads, bør udnytte det arbejde, der er gjort i den foregående valgperiode, og begynde at arbejde på de udarbejdede forslag;
63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0111

Tilbageskridt i forbindelse med kvinders rettigheder og ligestilling i EU

Europa-Parlamentets beslutning af 13. februar 2019 om konstatering af tilbagegang med hensyn til kvinders rettigheder og ligestilling i EU (2018/2684(RSP))

(2020/C 449/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forespørgsel til Kommissionen om konstatering af tilbagegang med hensyn til kvinders rettigheder og ligestilling i EU (O-000135/2018 — B8-0005/2019),
 - der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,
 - der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 8 og 153 (om ligestilling mellem mænd og kvinder), artikel 10 og 19 (om ikke-forskelsbehandling) samt artikel 6, 9 og 168 (om sundhed),
 - der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 2 og 3, som fastsætter princippet om ligestilling mellem kønnene og ikke-forskelsbehandling som en central værdi i Unionen,
 - der henviser til chartret om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 21 (om ikke-forskelsbehandling), artikel 23 (om ligestilling mellem kvinder og mænd) og artikel 35 (om sundhedsydelse),
 - der henviser til Beijingerklæringen og -handlingsplanen fra september 1995 og til den internationale konference om befolkning og udvikling i september 1994 (Kairokonferencen) og handlingsplanen herfra samt til resultaterne af de respektive gennemgangskonferencer,
 - der henviser til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK),
 - der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW),
 - der henviser til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen),
 - der henviser til konklusionerne fra det årlige kollokvium om grundlæggende rettigheder i 2017, »Women's rights in Turbulent Times«, som blev afholdt af Kommissionen,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at tilbagegang kan defineres som modstand mod progressive sociale forandringer, tab af erhvervede rettigheder eller opretholdelse af en ikke-egalitær status quo, og til, at tilbagegangen for kvinders rettigheder og ligestillingen mellem kønnene er særligt bekymrende; der henviser til, at denne modstand kan komme til udtryk uanset social baggrund eller alder, kan være af både formel og uformel karakter og kan indebære passive eller aktive strategier til at hindre yderligere fremskridt ved at forsøge at ændre lovgivning eller politikker, som i sidste ende vil begrænse borgernes erhvervede rettigheder; der henviser til, at dette er blevet ledsaget af spredningen af falske nyheder og skadelige stereotype opfattelser;
- B. der henviser til, at kvinders rettigheder er menneskerettigheder;
- C. der henviser til, at graden af ligestilling mellem kønnene ofte er en indikation og kan ses som en første advarsel om forringelsen af de grundlæggende rettigheder og værdier, herunder demokrati og retsstatsprincippet, i et givent samfund; der henviser til, at bestræbelser på at begrænse eller undergrave kvinders rettigheder ofte er et tegn på en bredere samfundsmæssig konflikt;
- D. der henviser til, at alle medlemsstater har indgået forpligtelser under folkeretten og EU-traktaterne om at respektere, garantere, beskytte og opfylde de grundlæggende rettigheder og kvinders rettigheder;

Onsdag den 13. februar 2019

- E. der henviser til, at ligestilling mellem mænd og kvinder er en central værdi for EU; der henviser til, at retten til ligebehandling og ikke-forskelsbehandling er en grundlæggende rettighed, der er nedfældet i traktaterne, og som bør anvendes i lovgivningen, i praksis, i retspraksis og i dagligdagen;
- F. der henviser til, at det i artikel 8 i TEUF hedder: »I alle sine aktiviteter tilstræber Unionen at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder«; der henviser til, at hovedansvaret for at fjerne disse uligheder påhviler medlemsstaterne;
- G. der henviser til, at ligestillingsindekset viser, at ulighederne fortsat består, og at der kun var marginale fremskridt fra 2005 til 2015; der henviser til, at der stadig er behov for betydelige forbedringer i alle medlemsstater for at få skabt samfund med kønsligestilling, hvor kvinder og mænd er ligeligt repræsenteret, respekteret og trygge inden for alle livs- og arbejdsområder; der henviser til, at alle nyder godt af virkningerne af ligestillingspolitikker, som har en positiv virkning for samfundet som helhed; der henviser til, at hvis vi stopper med at gøre fremskridt med kvinders rettigheder, kommer vi til at bevæge os baglæns;
- H. der henviser til, at udviklingen af ligestillingspolitikker bør baseres på adgang til lige muligheder for kvinder og mænd og samtidig bistå kvinder og mænd med at forene deres arbejds- og familieliv;
- I. der henviser til, at fremskridt med ligestilling mellem kønnene og fremme af kvinders rettigheder ikke sker automatisk eller lineært; der henviser til, at beskyttelse og fremme af ligestilling mellem kønnene kræver en uophørlig indsats;
- J. der henviser til, at diskrimination af kvinder kan antage mange former, herunder strukturel forskelsbehandling, forskelsbehandling på arbejdspladsen og økonomisk forskelsbehandling, som kan være skjult og lydløs, fordi den er så allestedsnærværende;
- K. der henviser til, at dette årti er vidne til en synlig og organiseret offensiv på globalt og europæisk plan mod ligestilling og kvinders rettigheder, herunder i EU og særlig synligt i en række medlemsstater;
- L. der henviser til, at denne tilbagegang også kan ses på EU-plan, og at Kommissionens beslutning i begyndelsen af indeværende valgperiode om ikke at gå videre med den strategi for ligestilling mellem kønnene, den indtil da havde været i færd med at gennemføre, fortsat giver anledning til beklagelse;
- M. der henviser til, at de vigtigste mål for denne tilbagegang i kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene forekommer at være fælles på tværs af landene og omfatter centrale områder inden for de institutionelle og politiske rammer for kønsligestilling såsom integration af ligestillingsaspektet, social beskyttelse og arbejdsmarkedsbeskyttelse, uddannelse, seksuel og reproduktiv sundhed og tilknyttede rettigheder, forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og kønsbaseret vold, LGBTI+-rettigheder, kvinder på politisk beslutningstagende poster og inden for sådanne områder samt finansieringen af kvinde- og andre menneskerettighedsorganisationer og -bevægelser; der henviser til, at nogle antimenneskerettighedsaktivister og -organisationer gennem deres strategier tilstræber at omstøde de eksisterende love om grundlæggende menneskerettigheder i forbindelse med: seksualitet og reproduktion, herunder retten til adgang til moderne former for prævention, assisteret reproduktionsteknologi og sikker abort; rettigheder for lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle (LGBTI+-personer), adgang til stamcelleforskning samt retten til at skifte køn uden frygt for juridiske konsekvenser;
- N. der henviser til, at kvinder er særligt berørt af usikre ansættelsesforhold og forskellige former for atypisk arbejde; der henviser til, at arbejdsløsheden steg kraftigt i perioden 2008-2014 på grund af den dybe økonomiske krise, som hærgede overalt i EU, og at arbejdsløsheden for kvinder i 2014 stadigvæk var højere (10,4 %) end for mænd (10,2 %); der henviser til, at den økonomiske krise har påvirket hele Den Europæiske Union, men at især landdistrikterne har oplevet katastrofale niveauer af arbejdsløshed, fattigdom og affolkning, hvilket især berører kvinder;
- O. der henviser til, at kvindeorganisationer og -grupper og kvinderettighedsforkæmpere har fungeret som katalysatorer for og ledere inden for den lovgivningsmæssige og politiske udvikling i de sidste ti år i forbindelse med udviklingen og gennemførelsen af kvinders rettigheder; der henviser til, at de oplever betydelige udfordringer med at få adgang til finansiering på grund af restriktive kriterier og administrative byrder samt et tiltagende fjendtligt miljø, som ikke længere gør det muligt for dem at varetage deres samfundsnyttige opgaver effektivt;

Onsdag den 13. februar 2019

- P. der henviser til, at mange medlemsstater stadig hverken har ratificeret eller gennemført Istanbulkonventionen, og til, at der er statslige restriktioner for adgang til seksuelle og reproduktive rettigheder i Den Europæiske Union;
- Q. der henviser til, at det i første halvdel af 2018 i flere medlemsstater kom til modreaktioner mod Istanbulkonventionen, hvilket gav plads for hadefulde tale, særligt rettet mod LGBTI+-personer; der henviser til, at hverken Rådet eller Det Europæiske Råd på noget tidspunkt har taget til orde mod disse reaktioner;
- R. der henviser til, at Europarådet i 2017 advarede om, at kvinders seksuelle og reproduktive rettigheder var truet, da flere af dets medlemmer søgte at begrænse adgangen til abort og svangerskabsforebyggelse; der henviser til, at FN's Komité for Afskaffelse af Diskrimination mod Kvinder (CEDAW) og FN's Komité for Rettigheder for Personer med Handicap (CRPD) i august 2018 ligeledes udsendte en fælles erklæring, hvori det understreges, at adgang til sikker og lovlig abort og dertil knyttede tjenester og oplysning er væsentlige aspekter af kvinders reproduktive sundhed, og opfordrede landene til at bremse tilbagegangen for kvinders og pigers seksuelle og reproduktive rettigheder, da den truer deres sundhed og liv; der henviser til, at Parlamentet har erkendt, at nægtelse af garanteret lovlig adgang til abort udgør vold mod kvinder;
- S. der henviser til, at organisationer, der aktivt bekæmper kvinders seksuelle og reproduktive rettigheder, i nogle medlemsstater modtager fuld støtte fra regeringerne i form af offentlig finansiering, hvilket sætter dem i stand til at iværksætte koordinerede aktiviteter på internationalt og europæisk plan;
- T. der henviser til, at ikke alle medlemsstater tilbyder undervisning i forhold, seksualitet og ligestilling mellem kønnene i overensstemmelse med Verdenssundhedsorganisationens standarder for seksualundervisning og dens handlingsplan for seksuel og reproduktiv sundhed, hvilket er ensbetydende med, at man ikke følger de internationale retningslinjer; er foruroliget over den voksende modstand mod denne undervisning og stigmatiseringen af dem, der deltager i den, fra visse politiske bevægelser side, idet modstanden ofte skyldes misinformationskampagner om indholdet af seksualundervisningen i mange medlemsstater, hvilket hindrer, at alle modtager denne informative, vigtige og inklusive uddannelse;
- U. der henviser til, at de århundredgamle patriarkalske strukturer i hele verden har til formål at undertrykke kvinder og kvinders rettigheder og fastholde uligheden mellem kønnene; der henviser til, at det indebærer konflikt med forskellige holdninger og magtmekanismer på verdensplan at bekæmpe disse strukturer;
- V. der henviser til, at fremme af ligestilling mellem kønnene og investering i kvinder betaler sig for samfundet som helhed, eftersom kvinder, der har økonomiske ressourcer og muligheder for lederskab, vil investere i sundhed, ernæring, uddannelse og velfærd for deres børn og familier;
1. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at engagere sig stærkt i og prioritere kønsligestilling, kvinders rettigheder og LGBTI+-rettigheder, herunder rettigheder for de mest sårbare mindretal; minder alle medlemsstater om deres forpligtelse til at værne om kvinders rettigheder og fremme ligestilling mellem kønnene; opfordrer til en massiv undsigelse af ytringer og foranstaltninger, der undergraver kvinders rettigheder, selvstændighed og frigørelse på alle områder; bemærker, at en vigtig måde at bekæmpe tilbageslaget på er proaktivt at fremme en rettighedsbaseret kønsligestilling og integrere kønsaspektet generelt;
 2. bemærker, at modreaktionen mod kvinders rettigheder har antaget forskellig karakter og styrke og haft forskellige konsekvenser i de enkelte lande og regioner og i nogle tilfælde har holdt sig på den retoriske plan, mens den i andre har fået konkret udtryk i foranstaltninger og initiativer; der henviser til, at den ikke desto mindre bemærkes i næsten alle medlemsstater; er af den opfattelse, at modreaktionen også formes af debatter og politiske valgmuligheder;
 3. bemærker, at fremme af kvinders uafhængighed gennem social og økonomisk frigørelse kræver politikker, som er rettet mod arbejdsmarkedet, som hjælper med at bekæmpe den værste arbejdsrelaterede ulighed og forskelsbehandling og sikre bedre løn og øget regulering af arbejdet og arbejdstiden, og som ledsages af foranstaltninger med henblik på at imødegå og forhindre alle former for beskæftigelse med usikre ansættelsesforhold og forsvare retten til kollektive overenskomstforhandlinger;

Onsdag den 13. februar 2019

4. bemærker, at de mest sårbare over for tilbagegangen er kvinder i mindretalsgrupper, herunder kønlige og seksuelle, etniske og religiøse mindretal;
5. understreger, at kønligestilling ikke kan opnås, hvis ikke alle kvinder opnår lige rettigheder, herunder kvinder fra religiøse og etniske minoritetsgrupper, som møder intersektionelle uligheder;
6. fordømmer den omfortolkning og omformning af ligestillingspolitikken med hensyn til familie- og moderskabspolitik, som finder sted i visse medlemsstater; bemærker, at denne tendens kun gælder visse grupper og ikke udgør en inklusiv tilgang; bemærker endvidere, at denne politik ikke tager sigte på en bæredygtig strukturel ændring, som ville kunne føre til bæredygtige forbedringer i kvinders rettigheder og kønligestilling;
7. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at kvinders rettigheder og LGBTI+-rettigheder beskyttes og anerkendes som ligestillingsprincipper inden for rammerne af demokrati og retsstatsprincippet; mener ikke desto mindre, at stadfæstelse af kvinders rettigheder i lovgivningen ikke er tilstrækkeligt til at opnå ligestilling mellem kønnene, og at dette kun kan opnås, hvis medlemsstaterne omsætter, vedtager og også gennemfører og håndhæver de relevante love for fuldt ud at beskytte kvinders rettigheder; beklager, at kvinders rettigheder ikke betragtes holistisk som en ledende princip i alle nationale og europæiske offentlige politikker med et dertil svarende budget; mener, at det er afgørende at forebygge tilbagegang ved at investere i uddannelse; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke den offentlige bevidsthed om den betydning og de fordele, det har for samfundet at sikre kvinders rettigheder og kønligestilling og fjerne kønsstereotyper, og til yderligere at støtte udviklingen og udbredelsen af evidensbaseret forskning og information vedrørende kvinders rettigheder;
8. opfordrer alle medlemsstater til at forpligte sig på og overholde de internationale traktater og konventioner samt de principper, der er nedfældet i deres grundlæggende lovgivning, som et middel til at sikre respekt for og styrke mindretals og kvinders rettigheder, herunder seksuelle og reproduktive sundhedsrettigheder samt ligestilling mellem kønnene generelt;
9. understreger, at forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder, herunder traditionelle former for skadelig praksis og kønsbaseret vold, fortsat står over for talrige udfordringer; er bekymret over de forskellige former for vold, der er taget til, såsom sexistiske og LGBTI-fobiske hadefulde udtalelser, misogyni og internetbaseret vold, herunder chikane og forfølgelse, samt vold mod kvinder på arbejdspladsen eller i forbindelse med menneskehandel og prostitution; minder om behovet for at gennemføre forebyggende og beskyttende foranstaltninger for kvinder og piger i lyset af kønsbaseret vold og for at bringe gerningsmændene for retten, samtidig med at det sikres, at kvindekrisecentre er tilstrækkeligt finansieret, bemanded og støttet; minder om den afgørende betydning af gennemførelsen af direktivet om ofres rettigheder, direktivet om den europæiske beskyttelsesordre og direktivet om bekæmpelse af menneskehandel; understreger behovet for at afhjælpe manglen på sammenlignelige data for at kunne informere politikudviklere tilstrækkeligt grundigt om disse nye tendenser; opfordrer til, at der på EU- og medlemsstatsniveau iværksættes oplysningskampagner om bekæmpelse af kønsbaseret vold og vold i hjemmet;
10. opfordrer sine medlemmer til at indføre en nultolerancepolitik over for sexistisk hadeful tale på plenarforsamlingerne gennem en ændring af forretningsordenen, så den kommer til at indeholde et forbud mod sådan tale;
11. gentager opfordringen til, at der i Europa-Parlamentets træffes så effektive foranstaltninger som muligt til at bekæmpe seksuel chikane for at opnå reel ligestilling mellem kønnene; opfordrer til en ekstern revision med det formål at få sat fokus på de bedst fungerende regler med henblik på at få indført en obligatorisk uddannelse i »Respekt og værdighed på arbejdspladsen« for alle Parlamentets ansatte, herunder medlemmerne, og til, at de to udvalg, der er ansvarlige for at beskæftige sig med chikane, omkonstitueres, således at de kommer til at omfatte uafhængige eksperter og respekterer lighed;
12. anser inddragelse af mænd for at være et vigtigt element i indsatsen for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og udrydde vold mod kvinder;

Onsdag den 13. februar 2019

13. fordømmer kampagnen imod Istanbulkonventionen, der er rettet mod vold mod kvinder, og misfortolkningen af den; er bekymret over afvisningen af nultolerancestandarden over for vold mod kvinder og kønsbaseret vold, som der er en stærk international konsensus om; påpeger, at selve kernen i principperne om menneskerettigheder, lighed, autonomi og værdighed drages i tvivl; opfordrer Rådet til at fuldføre EU's ratificering og fuldstændige gennemførelse af Istanbulkonventionen og til at slå til lyd for, at den ratificeres af alle medlemsstater;
14. bemærker, at vold i hjemmet betragtes som den mest udbredte form for vold i visse medlemsstater, og udtrykker bekymring over det stigende antal kvinder, der oplever vold i hjemmet;
15. udtrykker sin afsky over den tiltagende vold mod kvinder, som på brutal vis afspejles i det foruroligende høje antal af mord;
16. bemærker, at ofre for kønsbaseret vold, herunder vold i hjemmet, ofte har begrænset adgang til domstolsprøvelse og beskyttelse til trods for lovgivningen om bekæmpelse af alle former for vold, og til at lovene gennemføres og håndhæves i utilstrækkeligt omfang; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alle ofre for kønsbaseret vold og vold i hjemmet modtager en retslig bistand, der tager hensyn til kønsaspektet, for at undgå yderligere viktimisering og straffrihed og for at forbedre indberetningen af forekomsten af sådanne forbrydelser;
17. påpeger den bekymrende tendens til indskrænkning af civilsamfundets råderum rundt om i verden og også i Europa samt til en stigende kriminalisering, bureaukratisering og begrænsning af støtte til organisationer, der kæmper for grundlæggende rettigheder, herunder organisationer og aktivister, der kæmper for kvinders rettigheder;
18. udtrykker sin stærke støtte til og solidaritet med de udbredte initiativer, herunder græsrodsinitiativer, der kræver ligestilling mellem kønnene, som fremmes af kvindeorganisationer og -bevægelser; understreger behovet for vedvarende finansiell støtte for at sikre, at deres arbejde kan fortsætte; opfordrer derfor til en forøgelse af midlerne fra medlemsstaterne og EU til de finansielle instrumenter, der er til rådighed for disse organisationer; insisterer på, at adgangen til disse midler skal medføre mindre bureaukrati og ikke må være diskriminerende med hensyn til organisationernes mål og aktiviteter;
19. er derfor bekymret over nyhederne om nedskæringer i de ressourcer, der stilles til rådighed for kvinderettighedsorganisationer og krisecentre for kvinder i mange medlemsstater;
20. opfordrer medlemsstaterne til at afsætte tilstrækkelige finansielle ressourcer til at gennemføre instrumenter til bekæmpelse af alle former for vold og navnlig vold mod kvinder;
21. peger på tendensen i nogle medlemsstater til at etablere et parallelt NGO-landskab, der består af regeringsvenlige enkeltpersoner og organisationer; understreger betydningen af et kritisk og mangfoldigt NGO-landskab for kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene og for udviklingen af samfundet som helhed;
22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at revidere deres mekanismer for fordeling, overvågning og evaluering af finansiering og til at sikre, at de er kønsensitive og tilpasset de problemer, som specifikke organisationer og bevægelser, navnlig små og mellemstore, står over i en tid med modreaktioner, og til at benytte redskaber som kønsspecifikke konsekvensanalyser og kønsbudgettering, hvor det er relevant; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge finansieringen til beskyttelse og fremme af kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene, herunder til seksuel og reproduktiv sundhed og seksuelle og reproduktive rettigheder, i EU og i verden;
23. opfordrer Kommissionen til at yde direkte og betydelig finansiell støtte til kvindeorganisationer i lande, hvor sådanne organisationer oplever en systemisk fratagelse af finansiering og udsættes for angreb fra civilsamfundsorganisationer, med henblik på at sikre kontinuiteten i de afbrudte tjenester, der beskytter og støtter kvinder og deres rettigheder, og til at udarbejde en finansieringsoversigt for at sikre, at medlemsstaterne ved fordelingen af EU-midler støtter organisationer, hvis aktiviteter og tjenester er ikkediskriminerende, inklusive og centreret omkring den overlevende, og som ikke fastholder kønsstereotyper, traditionelle kønsroller eller intolerance;

Onsdag den 13. februar 2019

24. betragter prostitution som en alvorlig form for vold og udnyttelse;
25. opfordrer Kommissionen til at anspore til, at der foretages en vurdering af den aktuelle situation med hensyn til prostitution i EU, idet netværk af menneskehandlere nyder godt af det indre marked, og til at afsætte finansielle ressourcer til programmer, der gør det muligt for ofre for menneskehandel og seksuel udnyttelse at slippe fri af prostitution;
26. opfordrer Kommissionen til at medtage fremme og forbedring af seksuel og reproduktiv sundhed og tilsvarende rettigheder i den næste folkesundhedsstrategi;
27. opfordrer medlemsstaterne til at standse og gøre op med nedskæringer af programmer for ligestilling mellem mænd og kvinder, offentlige tjenester og navnlig seksuel og reproduktiv sundhedspleje;
28. beklager, at barselsorlovens længde i nogle medlemsstater bestemmes af det økonomiske område, uden at der tages hensyn til de sociale og sundhedsmæssige faktorer, der påvirker både kvinder og børn; minder om, at beskyttelse af rettighederne til barsels-, fædre- og forældreorlov går hånd i hånd med beskyttelse af arbejdstagerrettigheder og jobsikkerhed;
29. minder om, at sikring af ligestilling mellem kønnene og bekæmpelse af de kønsbestemte løn- og pensionsforskelle har betydelige sociale og økonomiske fordele for familier og samfund;
30. opfordrer til målrettede initiativer til styrkelse af kvinders økonomiske indflydelse og til at tage fat på kønsopdelingen og kvinders adgang til arbejdsmarkedet, navnlig inden for iværksætteri, digitalisering og STEM, for at bekæmpe den digitale kløft mellem kønnene;
31. understreger behovet for at styrke kvinder og give dem mulighed for at deltage i beslutningstagning og ledelse med henblik på at udfordre negative stereotyper;
32. opfordrer til konkret handling for at få afskaffet de kønsbestemte lønforskelle, som påvirker kvinders sociale og økonomiske situation negativt; understreger, at beskyttelse og aktiv gennemførelse af kollektive overenskomstforhandlinger, fremme af lønninger, forbud mod alle former for beskæftigelse med usikre ansættelsesforhold og regulering af arbejdstagerrettigheder er afgørende skridt i retning af at fjerne den kønsbestemte lønforskel;
33. understreger, at det er nødvendigt at forbedre indsamlingen af kønsopdelte data yderligere på områder som uformel beskæftigelse, iværksætteri og adgang til finansiering, adgang til sundhedstjenester, vold mod kvinder og ulønnet arbejde; understreger, at en informeret og evidensbaseret politikudformning forudsætter, at der indsamles og anvendes kvalitetsdata og -dokumentation;
34. beklager, at kønsbudgettering ikke er anerkendt som et horisontalt princip i forordningen om den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, og opfordrer Rådet til at ændre denne forordning hurtigst muligt for at bekræfte sit engagement i ligestilling mellem kønnene; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre en kønslydhør tilgang til budgettering på en sådan måde, at det klart fremgår, hvor stor en andel af de offentlige midler der er tildelt kvinder, og til at kæmpe mod tilbagegangen for ligestilling ved at sikre, at alle politikker for mobilisering af ressourcer og fordeling af udgifter fremmer ligestilling mellem kønnene;
35. bemærker, at integrering af kønsaspektet er del af en overordnet strategi for ligestilling mellem kønnene, og understreger derfor, at EU-institutionernes vilje på dette område er af grundlæggende betydning; beklager i denne forbindelse, at der ikke blev vedtaget nogen EU-ligestillingsstrategi for 2016-2020, og at den strategiske indsats for ligestilling af kønnene blev nedjusteret til et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene; gentager sin opfordring til Kommissionen om at vedtage en EU-strategi for kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene;
36. opfordrer indtrængende Rådet til at ophæve blokeringen af direktivet om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber (»direktivet om kvindelige bestyrelsesmedlemmer«) med henblik på at afhjælpe den betydelige uligevægt mellem kvinder og mænd i den økonomiske beslutningstagning på højeste niveau;

Onsdag den 13. februar 2019

37. opfordrer indtrængende Rådet til at ophæve blokeringen af direktivet om gennemførelse af princippet om ligebehandling uden for arbejdsmarkedet uanset alder, handicap, seksuel orientering eller religiøs overbevisning, der sigter mod at udvide beskyttelsen mod forskelsbehandling gennem en horisontal tilgang;
38. gentager sin opfordring til Kommissionen om at revidere det Europa-Parlamentets og Rådets omarbejdede direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv⁽¹⁾ og opfordrer til en passende lovgivningsmæssig opfølgning baseret på Kommissionens henstilling fra 2014 om løngennemsigtighed med henblik på at fjerne de stadig eksisterende kønsbestemte lønforskelle;
39. beklager, at arbejdet med direktivet om barselsorlov er blevet afbrudt;
40. opfordrer Kommissionen til at udvikle en sammenhængende og omfattende køreplan for opnåelse af ligestilling mellem kønnene og beskyttelse af lige rettigheder for kvinder, herunder afskaffelse af alle former for vold mod kvinder;
41. opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge fremme af og status for ligestilling mellem kønnene i de værst ramte medlemsstater under særlig hensyntagen til de institutionelle, politiske og lovgivningsmæssige rammer;
42. udtrykker bekymring over, at modstanderne af reproduktive rettigheder og kvinders autonomi har haft en betydelig indflydelse på national lovgivning og politik, navnlig i nogle medlemsstater, hvor de forsøger at undergrave kvinders sundhedsrettigheder og reproduktive rettigheder, navnlig med hensyn til adgang til familieplanlægning og prævention, samt forsøg på at begrænse eller afskaffe retten til frivillig svangerskabsafbrydelse; gentager, at det er nødvendigt at vedtage politikker for beskyttelse af moderskab og forældreskab, der sikrer solid støtte til arbejdspladsen og velfærd, sammen med politikker, der sikrer familiestøtteinfrastrukturer, førskolefaciliteter og hjemmepleje for syge eller ældre;
43. kritiserer, at feminisme og kampen for kvinders rettigheder misbruges til at tilskynde til racisme;
44. henstiller, at medlemsstaterne sikrer, at alle unge får undervisning i seksualitet og forhold; mener, at bredere undervisningsstrategier er et vigtigt redskab til at forebygge alle former for vold, navnlig kønsbaseret vold og særligt i ungdomsårene;
45. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og Rådet.
-

⁽¹⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0112

Politiske udfordringer og strategier for bekæmpelse af kræft hos kvinder og relaterede følgesygdomme**Europa-Parlamentets beslutning af 13. februar 2019 om politiske udfordringer og strategier for bekæmpelse af kræft hos kvinder og relaterede følgesygdomme (2018/2782(RSP))**

(2020/C 449/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 8, 9, 10 og 19 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 35 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til chartret om bekæmpelse af kræft, der blev vedtaget den 4. februar 2000 i Paris på det første verdenstopmøde om en indsats mod kræft ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets henstilling af 2. december 2003 om kræftscreening ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. juni 2009 med titlen »Europæisk partnerskab om en indsats mod kræft« (COM(2009)0291),
- der henviser til Kommissionens rapport af 23. september 2014 om gennemførelsen af sin meddelelse af 24. juni 2009 om europæisk partnerskab om en indsats mod kræft og anden rapport om gennemførelse af Rådets henstilling af 2. december 2003 om kræftscreening (2003/878/EF) (COM(2014)0584),
- der henviser til sin beslutning af 5. juni 2003 om bekæmpelse af kræft i den udvidede Europæiske Union ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2006 om brystkræft i Den Europæiske Union efter udvidelsen ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. april 2008 om bekæmpelse af kræft i den udvidede Europæiske Union ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. maj 2010 om Kommissionens meddelelse med titlen »Europæisk partnerskab om en indsats mod kræft« ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. december 2012 om forebyggelse af aldersbetingede sygdomme hos kvinder ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2017 om fremme af ligestilling mellem kønnene i forbindelse med mental sundhed og klinisk forskning ⁽⁸⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr, om ændring af direktiv 2001/83/EF, forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 1223/2009 og om ophævelse af Rådets direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF ⁽⁹⁾,
- der henviser til publikationen fra den fælles kræftbekæmpelsesindsats CanCon fra 2017 med titlen »European Guide on Quality Improvement in Comprehensive Cancer Control«,

⁽¹⁾ <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000119111>

⁽²⁾ EUT L 327 af 16.12.2003, s. 34.

⁽³⁾ EUT C 68 E af 18.3.2004, s. 611.

⁽⁴⁾ EUT C 313 E af 20.12.2006, s. 273.

⁽⁵⁾ EUT C 247 E af 15.10.2009, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT C 81 E af 15.3.2011, s. 95.

⁽⁷⁾ EUT C 434 af 23.12.2015, s. 38.

⁽⁸⁾ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 99.

⁽⁹⁾ EUT L 117 af 5.5.2017, s. 1.

Onsdag den 13. februar 2019

- der henviser til Kommissionens Fælles Forskningscenters publikation fra 2017 med titlen »Report of a European Survey on the Implementation of Breast Units: ECIBC-supporting information for breast cancer care policies and initiatives«,
 - der henviser til sin beslutning af 14. juni 2012 om defekte silikonebrystimplantater fra den franske virksomhed PIP ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Den Videnskabelige Komité for Nye og Nyligt Identificerede Sundhedsrisici om »The Safety of Poly Implant Prothèse (PIP) Silicone Breast Implants«, offentliggjort den 1. februar 2012 ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. juni 2001 om andragender om brystimplantater af silikone, der er erklæret i overensstemmelse med kravene for behandling (andragender 470/1998 og 771/1998) ⁽³⁾ og navnlig til sit nyligt modtagne andragende nr. 0663/2018 om brystproteser og konsekvenser for kvinders sundhed,
 - der henviser til forespørgsel til Kommissionen om politiske udfordringer ved og strategier til bekæmpelse af kræft hos kvinder og dermed forbundne sygdomme (O-000134/2018 — B8-0006/2019),
 - der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender personers ret til at modtage forebyggende sundhedsydelse og til at modtage lægehjælp;
- B. der henviser til, at hver tredje europæer udvikler kræft i løbet af sin levetid, og hvert år dør 1,3 millioner mennesker af kræft i EU, hvilket svarer til omkring 26 % af alle dødsfald ⁽⁴⁾;
- C. der henviser til, at lungekræft er den hyppigste årsag til dødelighed på grund af kræft i EU, efterfulgt af tyk- og endetarmskræft og brystkræft;
- D. der henviser til, at der er et behov for en målrettet politik for kræft og andre dermed forbundne sygdomme, der rammer både kvinder og mænd, men med de forskellige former for kræft, der er specifikke for hvert køn, og forskellige tilgange til diagnosticering og forebyggelse, som er forskellige for kvinder og mænd;
- E. der henviser til, at de vigtigste kræftformer, der rammer kvinder, er brystkræft, livmoderkræft og livmoderhalskræft; der henviser til, at brystkræft er den hyppigste kræftform med dødelig udgang for den kvindelige befolkning, ikke kun inden for EU (16 %), men også globalt;
- F. der henviser til, at data viser, at kvinder, der arbejder om natten, udsættes for en 30 % større risiko for at udvikle brystkræft;
- G. der henviser til, at data viser, at op til halvdelen af alle kræftdødsfald kan forebygges ⁽⁵⁾, hvis kræften opdages rettidigt og behandles korrekt;
- H. der henviser til, at overlevelsesraten for patienter med brystkræft kan nå op på 80 % i tilfælde af tidlig diagnosticering og rettidig behandling;
- I. der henviser til, at kvinder, der rammes af kræft, ofte også er nødt til at imødegå alvorlige og ofte undervurderede psykiske problemer, navnlig i tilfælde hvor brystet eller livmoderen fjernes;
- J. der henviser til, at kræft kan medføre nedsat fertilitet og have negative fysiske konsekvenser for kvinder, såsom smerter, lymfeødemer osv.;

⁽¹⁾ EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 89.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/emerging/docs/scenih_r_o_034.pdf

⁽³⁾ EFT C 53 E af 28.2.2002, s. 231.

⁽⁴⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Cancer_statistics

⁽⁵⁾ <http://cancer-code-europe.iarc.fr/index.php/en/>

Onsdag den 13. februar 2019

- K. der henviser til, at kræft har en negativ indvirkning på kvinders personlige, sociale og faglige liv, og at deres selvværd og selvaccept rammes hårdt deraf;
- L. der henviser til, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod kvinder og mænd, der lider af kræft og dermed forbundne sygdomme, der står over for særlige udfordringer med hensyn til deres sygdom og deres familiemæssige ansvar for at skulle sørge for pasning af børn, ældre eller personer med handicap;
- M. der henviser til, at alle kvinder og mænd, der lider af kræft og dermed forbundne sygdomme, skal have lige adgang til screening, behandling og økonomisk overkommelig støtte af høj kvalitet efter terapi;
- N. der henviser til, at tidlig påvisning af kræft ved hjælp af lægeundersøgelser kan redde de berørte personers liv; der henviser til, at det derfor er yderst vigtigt at forbedre adgangen til forebyggende foranstaltninger ved hjælp af lægeundersøgelser;
- O. der henviser til, at EU selv i dag stadig er kendetegnet ved mange betydelige forskelle både inden for og mellem medlemsstaterne: i private og offentlige miljøer, i landdistrikter og byområder, i regioner og byer og sågar på hospitaler i samme by, for så vidt angår kvaliteten af den behandling, der ydes; der henviser til, at medlemsstaterne har vidt forskellige sundhedssystemer og forskellige standarder; der henviser til, at der er en betydelig forskel i forekomsten og dødeligheden mellem Central- og Østeuropa og det europæiske gennemsnit; der henviser til, at ansvaret for organisering af sundhedssystemer og bestemmelser om kræftdiagnosticering og -behandling ligger hos de enkelte medlemsstater; der henviser til, at samarbejde og udveksling af bedste praksis på EU-plan er af stor merværdi;
- P. der henviser til, at enhver vellykket vej til helbredelse af kræft og dermed forbundne sygdomme bør tage hensyn til de specifikke behov og observerede forskelle mellem kvinder og mænd med hensyn til forebyggelse og behandling af kræftpatienter såvel som inklusiv kommunikation mellem patienter, personer, der har overlevet kræft, familiemedlemmer og omsorgspersoner, sundhedspersonale og videnskabsfolk;
- Q. der henviser til, at der stadig mangler en holistisk behandling af kræftpatienter, idet behandlingsstrukturen ofte er usmidig og ikke afspejler kvindernes behov, navnlig unge kvinders og LGBTIQ+-kvinders;
- R. der henviser til, at berørte kvinder og mænd bør have adgang til nøjagtige oplysninger på alle stadier af deres sygdom samt til forebyggelse, kvalitetscreening, diagnosticering, overvågning samt behandling og støtte efter deres helbredelse;
- S. der henviser til, at kræftbehandling har store konsekvenser både fysisk og psykisk, og at det er afgørende at sikre patienterne og deres familier en god livskvalitet ved at tilbyde dem passende støtte og hjælp, der er tilpasset deres særlige situation og deres særlige behov;
- T. der henviser til, at kræftens indvirkning på menneskers liv og menneskelige lidelser er dybt foruroligende, og at der kan gøres meget mere for at redde liv ved at samle ressourcer, viden og eksisterende teknologier;
- U. der henviser til, at kvinder og mænd rammes af kræft på forskellig vis, og at kvinder, der har overlevet kræft, kan støde på særlige vanskeligheder med at vende tilbage til beskæftigelse, uddannelse og familieliv; der henviser til, at der er dokumentation for, at tidlige psykosociale indgreb har en positiv virkning med hensyn til at hjælpe folk, der har overlevet kræft, med beskæftigelsesrelaterede spørgsmål; der henviser til, at psykosocial og erhvervsmæssig rehabilitering bør udvikles gennem en personorienteret og kønssensitiv tilgang;
- V. der henviser til, at tusindvis af kvinder hvert år får brystproteser af lægelige eller æstetiske årsager eller undertiden en kombination af begge, uden at der tages reelt hensyn til risiciene, før disse implantater anbefales til patienterne; der henviser til, at PIP-sagen har fokuseret al opmærksomhed på én producent, uden at andre aktører er blevet undersøgt mere bredt og grundigt; der henviser til, at fabrikanter af brystimplantater (bortset fra PIP) ikke giver nogen oplysninger om sammensætningen af den silikonegel, der anvendes i lægemiddelindustrien til sådanne formål, eller om dens mere eller mindre skadelige virkninger; der henviser til, at producenterne ikke er i stand til at garantere en 100 % kohæsiv protese, og at problemet med sivende proteser stadig ikke er blevet løst; der henviser til, at lækagehyppigheden og de invasive risici ved silikone i hele kroppen udgør et reelt problem; der henviser til, at

Onsdag den 13. februar 2019

- kirurger bør tilbyde alternativer til brystimplantater, idet dette er en næsten irreversibel form for kirurgi, der kan føre til både lemlæstelse og alvorlige helbredsproblemer hos kvinder, herunder kræft og dermed forbundne sygdomme; der henviser til, at flere rapporter har fastslået en direkte forbindelse mellem anvendelsen af silikoneimplantater og anaplastisk storcellet lymfom (ALCL), en sjælden type non-Hodgkin-lymfom, som har medført mindst 14 dødsfald blandt de 409+ registrerede tilfælde;
- W. der henviser til, at miljøfaktorer har en indvirkning på sundheden, idet visse kendte kræftfremkaldende stoffer bidrager til øget risiko for kvinder og mænd;
- X. der henviser til, at stigningen i den forventede levetid vil medføre fremtidige videnskabelige, demografiske og medicinske udfordringer, idet kvinder generelt lever længere end mænd;
- Y. der henviser til, at forskning af høj kvalitet om årsagerne til og behandling af kræft er nøglen til at forbedre forebyggelse, diagnosticering, vellykket behandling og håndtering af eksisterende patologi;
- Z. der henviser til, at den bedste tilgængelige behandling af nogle kræftformer kan kræve, at patienter rejser fra deres hjemegn eller medlemsstat for at få adgang til behandling, der kan redde deres liv; der henviser til, at patienter, der har brug for behandling i lande uden for EU, kan stå over for alvorlige hindringer for at få adgang til behandling i tide;
- AA. der henviser til, at kvinder udgør størstedelen af arbejdsstyrken i visse industrier og ofte har større risiko for at udvikle arbejdsrelateret kræft som følge af eksponering for kræftfremkaldende materiale;
- glæder sig over de fremskridt, der er gjort med hensyn til hyppigheden af tidlig påvisning, som har styrket overlevelsesprocenten blandt patienter med brystkræft, og påpeger, at alle medlemsstater bør sigte mod at forbedre behandlingen af andre former for kræft, såsom kræft i æggestokkene eller livmoderhalskræft samt dermed forbundne sygdomme;
 - påpeger, at brystkræft er den mest udbredte dødelige kræftform blandt kvinder i EU, efterfulgt af lungekræft, tyk- og endetarmskræft og kræft i bugspytkirtlen, mens prostatakræft og lungekræft fortsat er de mest almindelige blandt mænd;
 - opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fortsætte med at prioritere bekæmpelse af kræft inden for sundhedspolitikken ved at udvikle og indføre en omfattende EU-strategi og evidensbaseret, omkostningseffektiv politik mod kræft og dermed forbundne sygdomme; understreger, at denne politik vil tage hensyn til kvinders og mænds særlige behov ved at indsamle nøjagtige og omfattende data om kræftforekomst/overlevelse opdelt efter køn for at sikre, at specifikke aktioner er rettet mod kræftpatienter, samtidig med at der gennemføres forskning, indledes forebyggende foranstaltninger mod særlige typer af kræft og gives adgang til præcis information, screening, diagnose, overvågning, behandling og støtte til post-terapi med henblik på at sikre lægebehandling;
 - understreger, at selv om ansvaret for at organisere sundhedssystemer og levere langsigtede sundhedsydelse ligger hos de enkelte medlemsstater, kan samarbejde på europæisk plan sammen med effektiv anvendelse af EU-midler bidrage til udviklingen af en effektiv EU-strategi mod kræft og dermed forbundne sygdomme ved at støtte og supplere foranstaltninger, der træffes på regionalt og nationalt plan, og ved at hjælpe medlemsstaterne med at tackle fælles udfordringer; opfordrer derfor Kommissionen til at fungere som en platform for udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne med hensyn til kræftbehandlingsmodeller og standarder for kræftprogrammer, der er skræddersyet til individuelle situationer og finansielle evner, med henblik på at skabe synergier i håndteringen af fælles udfordringer;
 - opfordrer Kommissionen til at intensivere sine bestræbelser på at forbedre koordineringen på EU-plan inden for kræftforskning for kvinder, som er meget fragmenteret og forskelligartet i hele EU; opfordrer Kommissionen til at gøre bedre brug af det innovative partnerskab for bekæmpelse af kræft (IPAAC) med henblik på at opnå større koordinering, navnlig hvad angår kræft i æggestokkene;
 - opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte oplysningskampagner om kønsspecifikke kræftformer, der rammer kvinder uforholdsmæssigt hårdt, og om, hvordan man kan forebygge kræft, idet der gives oplysninger om de livsstilsfaktorer, man kan ændre på for at forebygge kræft, såsom ændringer i kost, alkoholforbrug og motion; understreger, at disse også bør tilskynde kvinder til at deltage i kræftscreeningsprogrammer for bryst- og livmoderhalskræft;

Onsdag den 13. februar 2019

7. opfordrer medlemsstaterne til at indføre programmer for undervisning i sundhed og færdigheder på sundhedsområdet samt lancere kampagner med henblik på at styrke kvinders og pigers stilling og give dem redskaberne til at foretage egenomsorg på tværs af hele sundhedsspektret i tillæg til offentlige, omfattende og gratis sundhedstjenester;
8. opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde om kræftforebyggelse ved fuldt ud at gennemføre den europæiske kræftkodeks⁽¹⁾;
9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe afgørende foranstaltninger for at minimere kvinders og mænds eksponering for kræftfremkaldende stoffer, reproduktionstoksiske stoffer og hormonforstyrrende stoffer;
10. fremhæver den særlige situation, som mænd, især transpersoner, der er ramt af brystkræft eller livmoderkræft, befinder sig i; opfordrer medlemsstaterne til at sørge for, at mentale sundhedstjenester er skræddersyet til at håndtere de problemer, som sådanne personer kan opleve; understreger betydningen af at informere medicinsk og paramedicinsk personale om denne type situation gennem passende uddannelse;
11. gentager, at der er behov for at formidle konkrete og præcise oplysninger, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre oplysningskampagner, der er skræddersyet til forskellige former for kræft og forskellige grupper af patienter, hvad enten de er kvinder eller mænd, idet der tages hensyn til alle væsentlige faktorer såsom familiens historie, alder, socioøkonomiske status eller bopæl;
12. bemærker, at en tredjedel af befolkningen stadig mangler en kræftregistrering af høj kvalitet, hovedsagelig i regioner med de færreste ressourcer og den laveste sundhedstilstand; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser på at opbygge kræftregistre;
13. gentager, at indsamling af data om kræftfremkaldende aktiviteter bør være knyttet til Eurostats interviewundersøgelse vedrørende sundhed i EU (EHIS) og nationale interviewundersøgelser vedrørende sundhed for at få mere præcise oplysninger om deltagelse og hyppighed i spontane og organiserede screeningmiljøer;
14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte oplysnings- og bevidstgørelseskampagner på sekundærtrinnene om human papillomavirus (HPV) med det formål at informere piger og unge kvinder om denne infektion;
15. opfordrer medlemsstaterne til at fremme oprettelsen af moderne centre, hvor onkologiske patienter tilbydes specialiseret psykologisk bistand af kvalificeret mellempersonale, psykologer og andet relevant lægefagligt personale, med henblik på at imødekomme kræftpatienters særlige behov under behandlingen gennem forskellige former for psykologisk bistand; bemærker, at den konstante teknologiske udvikling inden for lægevidenskaben medfører, at sundhedspersonale løbende skal tilegne sig viden, som er afgørende for tidlig påvisning og kvaliteten af behandlingen;
16. opfordrer medlemsstaterne til at styrke udviklingen af pleje i nærmiljøet med henblik på at dække et bredere udvalg af tjenester, der er nødvendige for folk, der har overlevet kræft, og personer med kroniske lidelser; understreger, at pleje i nærmiljøet bør udvikles på en kønsbevidst måde for at opfylde de særlige behov hos kvinder, der har overlevet kræft, når de vender tilbage til uddannelse, beskæftigelse og familieliv, idet der tages hensyn til deres psykosociale behov;
17. glæder sig over Kommissionens støtte til udviklingen af den europæiske kvalitetssikringsordning for brystkræftbehandlingstilbud; gør gældende, at denne ordning bør give vejledning om rehabilitering, overlevelse og palliativ behandling med særlig fokus på behovene hos kvindelige kræftpatienter og kvinder, der har overlevet kræft, der befinder sig i sårbare situationer;
18. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre adgangen til rettidig screening gennem mere effektiv finansiering og flere ressourcer og til at iværksætte oplysningskampagner, der tilskynder alle grupper, der er i fare, til at drage fordel af tidlige lægeundersøgelser;
19. opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af EU-midler såsom de europæiske struktur- og samhørighedsfonde og Den Europæiske Investeringsbanks instrumenter til at skabe kvalitetssikrede screening-, forebyggelses- og behandlingscentre, der er lettilgængelige for alle patienter;

(¹) <http://cancer-code-europe.iarc.fr/index.php/da/>

Onsdag den 13. februar 2019

20. opfordrer medlemsstaterne til med støtte fra Kommissionen og på grundlag af forskellige EU-finansieringsmuligheder at finansiere tjenester, der yder støtte til familier, hvor et af medlemmerne er kræftpatient, herunder familierådgivning og fertilitetsrådgivning for kræftpatienter og deres familier;
 21. opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe foranstaltninger for fuldt ud at støtte WHO's strategi for bekæmpelse af livmoderhalskræft;
 22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre de eksisterende retlige rammer, navnlig med hensyn til tilsyn, overvågning og kontrol af brugen af medicinsk højriskoudstyr og deres indvirkning på kvinders sundhed; opfordrer dem også til yderligere at udvikle foranstaltninger til at garantere sikkerheden ved brystimplantater; mener, at der er et presserende behov for en grundig vurdering af de risici, der er forbundet med sådanne implantater, idet der navnlig tages hensyn til tilfælde af kræft — og navnlig af anaplastisk storcellet lymfom (ALCL) — hos kvinder;
 23. opfordrer til, at der nedsættes et undersøgelsesudvalg, som skal undersøge virkningen af silikoneimplantater på kvinders sundhed, navnlig den mulige forbindelse til kræftformer og dermed forbundne sygdomme;
 24. kræver, at der lægges større vægt på og afsættes flere ressourcer til tidlig påvisning af og grundforskning i kræft i æggestokkene;
 25. opfordrer indtrængende Kommissionen til at prioritere foranstaltninger til at mindske kløften mellem Central- og Østeuropa og det europæiske gennemsnit, for så vidt angår forekomsten og dødeligheden af kræft i æggestokkene og livmoderhalskræft, ved at fjerne strukturelle uligheder mellem landene gennem indførelse af effektiv og omkostningseffektiv kræftscreening;
 26. opfordrer medlemsstaterne til også at fokusere på at forbedre livskvaliteten for kvinder og mænd, der er kræftpatienter, og patienter med andre dermed forbundne sygdomme, og hvis sygdomme ikke kan helbredes, f.eks. ved at støtte hospice-bevægelsen;
 27. glæder sig over Kommissionens forslag til direktiv om balance mellem arbejdsliv og privatliv for arbejdstagere og omsorgspersoner; understreger, at dette bør omfatte specifikke foranstaltninger, der har til formål at mindske risikoen for kræft for kvinder, der arbejder om natten; understreger i denne forbindelse betydningen af en persons ret til orlov og til at anmode om fleksible arbejdsordninger, der kan rette op på de særlige udfordringer, som erhvervsaktive forældre og/eller omsorgspersoner støder på efter et familiemedlem, der lider af kræft og dermed forbundne sygdomme;
 28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter.
-

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0113

Anvendelse af cannabis til medicinske formål**Europa-Parlamentets beslutning af 13. februar 2019 om brugen af cannabis til medicinske formål (2018/2775(RSP))**

(2020/C 449/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 168 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forespørgsel til Kommissionen om brugen af cannabis til medicinske formål (O-000122/2018 — B8-0001/2019),
- der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at cannabisplanten består af mere end 480 forbindelser, herunder mere end 100 cannabinoider bestående af både psykoaktive og ikkepsykoaktive forbindelser; der henviser til, at mange af de forbindelser, som udgør cannabisplanten, er unikke for cannabis;
- B. der henviser til, at D9-tetrahydrocannabinol (THC) og cannabidiol (CBD) er de mest kendte cannabinoider, som er blevet identificeret i cannabis, og at THC udgør den vigtigste psykoaktive og afhængighedsskabende bestanddel af cannabis, mens CBD ikke har euforiserende eller afhængighedsskabende egenskaber;
- C. der henviser til, at de mange andre cannabinoider, som cannabisplanten består af, herunder cannabichromen, cannabinol, cannabidiolsyre, cannabigerol og tetrahydrocannabivarin, kan have neurobeskyttende virkninger, kan bidrage til at mindske visse symptomer hos patienter — f.eks. kroniske smerter, betændelse eller bakterieinfektioner — og kan stimulere knoglevækst;
- D. der henviser til, at produkter fremstillet på basis af cannabis, som anvendes til medicinske formål, generelt betegnes som »medicinsk cannabis«; der henviser til, at denne term i det store og hele mangler en retlig definition, og at den fortsat er tvetydig og åben for fortolkninger; der henviser til, at termen »medicinsk cannabis« bør skelnes fra cannabisbaserede lægemidler, som har gennemgået kliniske forsøg og er blevet godkendt af myndighederne;
- E. der henviser til, at FN's konventioner og folkeretten ikke lægger hindringer i vejen for, at cannabis eller cannabisbaserede produkter kan anvendes som lægemidler til behandling af specifikke sygdomstilstande;
- F. der henviser til, at der er stor forskel på EU-medlemsstaternes tilgang til cannabislovgivning, herunder deres lovgivning om cannabis til medicinske formål, f.eks. de højeste tilladte koncentrationsniveauer af THC og CBD, og at dette kan medføre problemer for lande, der anlægger en mere forsigtig tilgang;
- G. der henviser til, at rygning af cannabis til medicinske formål eller hjemmedyrkning af cannabis til medicinske formål ikke er tilladt i nogen EU-medlemsstat;
- H. der henviser til, at politikkerne om medicinsk cannabis er under udvikling i EU og på verdensplan; der henviser til, at der selv i de nationale forvaltninger fortsat hersker misforståelse omkring de forskellige former for brug af cannabis, idet legalisering af cannabis til rekreative formål ofte forveksles med nødvendigheden af at skaffe alle patienter, der har behov for det, sikker og lovlig adgang til cannabis til medicinske formål;
- I. der henviser til, at brugen af cannabis generelt set kan have en afhængighedsskabende virkning og er årsagen til væsentlige sociale og sundhedsmæssige problemer; der henviser til, at der fortsat er behov for forebyggelse af afhængighed og overvågning af og kontrol med ulovlige praksisser, navnlig hvis medicinsk cannabis skal anvendes mere bredt;

Onsdag den 13. februar 2019

- J. der henviser til, at der frem til juni 2018 ikke var blevet godkendt noget cannabisbaseret lægemiddel efter Det Europæiske Lægemiddelagenturs centraliserede godkendelsesprocedure, og at kun ét sådant produkt er ved at blive behandlet efter denne procedure;
- K. der henviser til, at der kun er blevet godkendt ét cannabisbaseret lægemiddel efter proceduren for gensidig anerkendelse, og at det har fået markedsføringstilladelse i 17 EU-medlemsstater til behandling af spasticitet forårsaget af multipel sklerose;
- L. der henviser til, at en gennemgang af den foreliggende videnskabelige litteratur om brug af cannabis til medicinske formål giver afgørende eller væsentlig dokumentation for, at cannabis og cannabinoider har terapeutiske virkninger og f. eks. kan anvendes til behandling af kroniske smerter hos voksne (f.eks. i forbindelse med kræftsygdomme), til behandling af kvalme og opkastning i forbindelse med kemoterapi og til forbedring af patientrapporterede spasticitetssymptomer i forbindelse med multipel sklerose og er effektive ved behandlingen af patienter med angstlidelser, posttraumatisk stresslidelse og depression;
- M. der henviser til, at der er dokumentation for, at cannabis eller cannabinoider kan være effektive med henblik på at give øget appetit og mindske vægttab i forbindelse med hiv/aids, mindske symptomerne på psykiske sygdomme, herunder psykose eller Tourette-syndrom, mindske symptomerne på epilepsi og Alzheimers sygdom, arthritis, astma, kræft, Crohns sygdom og glaukom, og at de bidrager til at nedsætte risikoen for fedme og diabetes og lindrer menstruationssmerter;
- N. der henviser til, at der fortsat er begrænsede officielle data om forskning i og finansiering af forskning i medicinsk cannabis; der henviser til, at der ikke er givet direkte støtte til forskning i medicinsk cannabis inden for rammerne af det nuværende forskningsprogram i EU, og koordinationen af forskningsprojekter om medicinsk cannabis i medlemsstaterne har været ganske beskedne;
- O. der henviser til, at det i evalueringen af gennemførelsen af EU's narkotikastrategi 2013-2020 blev erkendt, at udeladelsen af en drøftelse om den seneste udvikling i cannabispolitikken var blevet bemærket af en lang række interesseparter og var et af de punkter, der oftest blev fremhævet, når det blev undersøgt, om der var emner, som ikke var omfattet af strategien;
- P. der henviser til, at der ikke findes et ensartet standardiseringssystem for mærkning og etikettering af lægemidler, der indeholder THC, CBD og andre cannabinoider, som findes i cannabisplanten;
- Q. der henviser til, at sundhedspersonalet i EU, herunder medicinstuderende, læger, farmaceuter og psykiatere osv., kun har adgang til få eller slet ingen pålidelige oplysninger om virkningen af lægemidler, der indeholder THC og CBD, og at der mangler oplysninger og advarsler rettet mod unge og kvinder, som planlægger at få børn;
- R. der henviser til, at der ikke findes nogen regler inden for EU om markedsføring af cannabisbaserede lægemidler;
1. opfordrer Kommissionen og de nationale myndigheder til at samarbejde med henblik på at tilvejebringe en retlig definition af medicinsk cannabis og skelne klart mellem cannabisbaserede lægemidler, der er godkendt af Det Europæiske Lægemiddelagentur eller andre reguleringsagenturer, medicinsk cannabis, der ikke understøttes af kliniske forsøg, og andre former for brug af cannabis (f.eks. til rekreative eller industrielle formål);
 2. mener, at forskning i de mulige fordele ved lægemidler fremstillet på basis af cannabis og forskning i cannabis generelt har været underfinansieret og bør behandles på behørig vis inden for rammerne af det kommende 9. rammeprogram og de nationale forskningsprogrammer med henblik på bl.a. at udforske de mulige anvendelser af THC, CBD og andre cannabinoider til medicinsk behandling samt deres virkninger på menneskets krop, herunder erfaringer fra off-label-ordinering af cannabis;
 3. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage fat på de lovgivningsmæssige, finansielle og kulturelle hindringer for den videnskabelige forskning i brugen af cannabis til medicinske formål og for forskning i cannabis generelt; opfordrer desuden Kommissionen og medlemsstaterne til at fastlægge de nødvendige betingelser for, at der på grundlag af en bred vifte af materiale gennemføres troværdig og uafhængig forskning i brugen af cannabis til medicinske formål;

Onsdag den 13. februar 2019

4. opfordrer Kommissionen til at udpege de prioriterede områder for forskningen i cannabis til medicinske formål i samråd med de kompetente myndigheder, idet der trækkes på banebrydende forskning fra andre lande og fokuseres på de områder, der kan have størst merværdi;
5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte mere forskning og stimulere innovation i forbindelse med projekter, der vedrører brugen af cannabis til medicinske formål;
6. opfordrer Kommissionen til at udvikle en omfattende strategi for produkter fremstillet på basis af cannabis med henblik på at sikre de højeste standarder for uafhængig forskning, udvikling, godkendelse, markedsføring, lægemiddelovervågning og undgåelse af misbrug; understreger, at der er behov for standardisering og ensretning af produkter, der indeholder cannabisbaserede lægemidler;
7. understreger betydningen af et nært samarbejde og en tæt koordinering med Verdenssundhedsorganisationen i forbindelse med yderligere EU-tiltag vedrørende medicinsk cannabis;
8. opfordrer Kommissionen til at etablere et netværk, som samler Det Europæiske Lægemiddelagentur, Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug, de ansvarlige nationale myndigheder og patientorganisationer, civilsamfundet, arbejdsmarkedets parter, forbrugerorganisationer, sundhedsprofessionelle og NGO'er samt andre relevante interessenter med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse af strategien for cannabisbaserede lægemidler;
9. opfordrer medlemsstaterne til at tilbyde sundhedspersonale en passende medicinsk uddannelse og fremme større viden om medicinsk cannabis på grundlag af uafhængig og omfattende forskning; opfordrer desuden medlemsstaterne til at give læger mulighed for frit at bruge deres faglige vurdering til at ordinere lovgivningsmæssigt godkendte cannabisbaserede lægemidler til patienter med lidelser, som retfærdiggør dette, og give farmaceuter lov til at indløse disse recepter på lovlig vis; understreger, at der er behov for uddannelse og adgang til litteratur for sundhedspersonale — f.eks. medicinstuderende, læger og farmaceuter — vedrørende resultaterne af uafhængig videnskabelig forskning;
10. opfordrer Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne om at forbedre lige adgang til cannabisbaserede lægemidler og sikre, at lægemidler, der er effektive til behandling af specifikke sygdomme, såfremt disse lægemidler er tilladt, er dækket af sygesikringsordninger på samme måde som andre lægemidler; anmoder medlemsstaterne om at give patienterne sikre og lige valg mellem forskellige typer cannabisbaserede lægemidler og samtidig sikre, at specialiseret sundhedspersonale følger patienterne under behandlingen;
11. understreger, at det med henblik på at sikre, at patienterne har adgang til den rette, specifikke behandling, der tager højde for deres individuelle behov som patienter med en enkel lidelse eller flere lidelser, er afgørende, at de modtager omfattende oplysninger om de fulde spektrumprofiler for de plantearter, der er anvendt i den medicin, de får; påpeger, at sådanne oplysninger vil styrke patienternes indflydelse og give lægerne mulighed for at ordinere medicin, der tager hensyn til patientens samlede behov og den behandling, der passer dertil;
12. opfordrer medlemsstaterne til at tage deres relevante lovgivning om brug af cannabisbaserede lægemidler op til revision, hvis videnskabelig forskning påviser, at den samme positive virkning ikke kan opnås ved brug af almindelige lægemidler, der ikke er afhængighedsskabende;
13. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der er tilstrækkelige cannabisbaserede lægemidler til rådighed til at dække de reelle behov, enten ved hjælp af produktion i overensstemmelse med deres nationale medicinske standarder eller eventuelt ved hjælp af import, som lever op til deres nationale krav til cannabisbaserede lægemidler;
14. opfordrer Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne for at sikre, at sikker og kontrolleret cannabis, der anvendes til medicinske formål, kun kan stamme fra produkter fremstillet på basis af cannabis, som har gennemgået kliniske forsøg og en reguleringsmyndigheds vurdering og godkendelse;
15. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at forskning i og brug af medicinsk cannabis i EU ikke på nogen måde fremmer kriminelle narkotikanetværk eller bevirker, at de ekspanderer;

Onsdag den 13. februar 2019

16. understreger, at en omfattende og evidensbaseret regulering af cannabisbaserede lægemidler vil medføre yderligere ressourcer til de offentlige myndigheder, begrænse det sorte marked, sikre kvalitet og korrekt mærkning, der bidrager til at kontrollere salgsstederne, begrænse mindreåriges adgang til dette stof og give patienter retssikkerhed og sikker adgang til cannabis til medicinsk brug, idet der tages særlige forholdsregler for unge og gravide kvinder;
 17. understreger, at streng forebyggelse af afhængighed blandt mindreårige og sårbare grupper altid skal indgå som et led i enhver lovramme;
 18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen.
-

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0114

Resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender i 2018**Europa-Parlamentets beslutning af 13. februar 2019 om resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender i året 2018 (2018/2280(INI))**

(2020/C 449/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender,
 - der henviser til artikel 10 og 11 i traktaten om Den Europæiske Union,
 - der henviser til artikel 24 og 227 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som viser, at der i traktaten lægges vægt på, at EU-borgere og personer med bopæl i EU har ret til at forelægge deres problemer for Europa-Parlamentet,
 - der henviser til artikel 228 i TEUF om Den Europæiske Ombudsmands rolle og opgaver,
 - der henviser til artikel 44 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som omhandler retten til at indgive andragender til Europa-Parlamentet,
 - der henviser til bestemmelserne i TEUF angående traktatbrudsproceduren og særlig artikel 258 og 260,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og artikel 216, stk. 7,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget for Andragender (A8-0024/2019),
- A. der henviser til, at retten til at indgive andragender stiller en åben, demokratisk og gennemsigtig mekanisme til rådighed for borgere, så de kan få en udenretslig løsning på deres formelle klager stilet til deres direkte valgte repræsentanter, navnlig når dette vedrører Den Europæiske Unions virksomhedsområde;
- B. der henviser til, at retten til at indgive andragender bør være et centralt element i et deltagelsesdemokrati, hvor alle borgeres ret til at deltage direkte i Unionens demokratiske liv effektivt beskyttes; der henviser til, at det bør gøre Europa-Parlamentet mere lydhørt over for borgere og personer med bopæl i Den Europæiske Union; der henviser til, at et ægte demokrati bør sikre gennemsigtighed, effektiv beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og praktisk inddragelse af borgere i beslutningsprocesser;
- C. der henviser til, at alle andragender vurderes og behandles omhyggeligt; der henviser til, at alle andragere har ret til inden for en rimelig frist at modtage et udførligt svar og oplysninger om Udvalget for Andragenders afgørelse om, hvorvidt andragendet opfylder betingelserne for behandling, på deres eget sprog eller på det sprog, der anvendes i andragendet;
- D. der henviser til, at arbejdet i Udvalget for Andragender er baseret på input og bidrag fra andragere;
- E. der henviser til, at Udvalget for Andragender betragter det europæiske borgerinitiativ som et særdeles vigtigt instrument for direkte og deltagelsesbaseret demokrati, idet det giver borgerne mulighed for at involvere sig aktivt i udformningen af EU's lovgivning;
- F. der henviser til, at et betydeligt antal andragender drøftes på udvalgs møder, som er åbne for offentligheden (og webstreames); der henviser til, at andragere ofte udøver deres ret til at forelægge deres andragender, således at de kan give førstehåndsuplysninger til udvalgsmedlemmerne samt til Kommissionen og repræsentanter for medlemsstaterne, hvis de er til stede, og at de dermed bidrager aktivt til udvalgets arbejde; der henviser til, at der i 2018 var 187 andragere til stede på udvalgs møder for at deltage i drøftelserne om andragender;

Onsdag den 13. februar 2019

- G. der henviser til, at andragender udgør en ekstra garanti for EU-borgere og personer med bopæl i EU sammenlignet med klager, der indgives direkte til Kommissionen, eftersom Parlamentet er inddraget i processen, hvilket giver mulighed for en bedre kontrol med kendsgerningerne og tillader gennemsigtige drøftelser om spørgsmålet med deltagelse af andragere, medlemmer af Europa-Parlamentet og Kommissionen og af andre berørte myndigheder, hvor det er relevant;
- H. der henviser til, at detaljerede oplysninger fra andragerne og ekspertise fra Kommissionen, medlemsstaterne og andre organer er afgørende for udvalgets arbejde og troværdighed;
- I. der henviser til, at Europa-Parlamentet længe har været forløber for udviklingen af processen for andragender internationalt og fortsat har en bemærkelsesværdig åben og gennemsigtig proces for andragender, hvilket giver andragerne mulighed for aktivt at tage del i dets virksomhed;
- J. der henviser til, at der i 2018 blev foretaget fire undersøgelsesrejser, jf. artikel 216a i Parlamentets forretningsorden: til Lausitz (Tyskland) vedrørende den indvirkning, som brunkulminedrift har på den lokale befolkning, navnlig det sorbiske samfund, og på forureningen af floden Spree og de tilstødende vandområder, til Famagusta (Cypern) vedrørende tilbagelevering af det lukkede område af den besatte by Famagusta til de oprindelige beboere, til Doñana (Spanien) vedrørende miljøsituationen og de eventuelt forringede forhold i det beskyttede område i nationalparken Doñana på grund af et gaslagringsprojekt og overudnyttelsen af grundvandsressourcerne og til Valledora (Italien) vedrørende miljøskader på grund af deponeringsanlæg og stenbrud;
- K. der henviser til, at det i sin beslutning af 5. juli 2018 om de negative virkninger af den amerikanske lovgivning om efterrettelighed vedrørende beskatning af konti i udlandet (FATCA) for EU-borgere og navnlig såkaldte utilsigtede amerikanske borgere⁽¹⁾ opfordrede Kommissionen og Rådet til at fremlægge en fælles EU-tilgang til FATCA for på tilfredsstillende vis at beskytte de europæiske borgeres rettigheder (navnlig »utilsigtede amerikanske borgere«) og forbedre ligelig gensidighed i den automatiske udveksling af oplysninger fra USA's side;
- L. der henviser til, at andragender, der opfylder betingelserne for behandling, ofte giver et værdifuldt input til arbejdet i de respektive parlamentariske udvalg, idet de fremhæver påståede overtrædelser af EU-retten;
- M. der henviser til, at andragender er nyttige redskaber til at afsløre overtrædelser af EU-retten og sætte Parlamentet og andre EU-institutioner i stand til at vurdere gennemførelsen og anvendelsen af EU-retten og dens indvirkning på EU-borgere og personer med bopæl i EU;
- N. der henviser til, at Udvalget for Andragender i henhold til forretningsordenen er ansvarligt for forbindelserne med Den Europæiske Ombudsmand, som undersøger klager over fejl og forsømmelser i Den Europæiske Unions institutioner og organer; der henviser til, at den nuværende europæiske ombudsmand, Emily O'Reilly, forelagde sin årsberetning for 2017 for Udvalget for Andragender på udvalgets møde den 16. maj 2018, og at årsberetningen fra Udvalget for Andragender for sin del til dels bygger på Ombudsmandens årsberetning;
- O. der henviser til, at Udvalget for Andragender er medlem af det europæiske netværk af ombudsmænd, som også omfatter Den Europæiske Ombudsmand samt nationale og regionale ombudsmænd og tilsvarende organer i medlemsstaterne, kandidatlandene og andre lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og som har til formål at fremme udveksling af oplysninger om EU-retten og EU-politikker og dele bedste praksis;
- P. der henviser til, at der er blevet gennemført en række tekniske forbedringer med henblik på at gøre webportalen for andragender mere brugervenlig og lettere tilgængelig for borgerne, f.eks. er søgefunktionen blevet udviklet yderligere, således at antallet af viste resultater er blevet øget, og det er blevet muligt for brugerne at finde andragender ved hjælp af fremhævede nøgleord i andragendets titel og resumé, og der er blevet indført mere specifikke notifikationer til brugerne på deres eget sprog; der henviser til, at der fra anden halvdel af 2018 blev stillet statistikker vedrørende portalen til rådighed, som giver nyttige oplysninger om webstedstrafik og brugeradfærd; der henviser til, at de tekniske forbedringer

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0316.

Onsdag den 13. februar 2019

er fortsat med indsættelsen et nyt afsnit med de oftest stillede spørgsmål og andre forbedringer af administrationsmodulet; der henviser til, at et stort antal individuelle anmodninger om teknisk bistand er blevet behandlet tilfredsstillende; der henviser til, at visse elementer, som vil gøre portalen mere interaktiv og en kilde til information i realtid for både andragere og personer, der støtter andragender, endnu ikke er gennemført fuldt ud;

1. understreger den væsentlige rolle, som Udvalget for Andragender spiller, når det drejer sig om inden for rammerne af udvalgets kompetence at forsvare og fremme rettighederne for EU-borgerne og personer med bopæl i EU, ved at sikre, at andragernes bekymringer anerkendes, og at der så vidt muligt på effektiv vis og inden for en rimelig frist findes løsninger på deres berettigede klager gennem proceduren for andragender; minder om, at Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder er ansvarlige for at samarbejde med Udvalget for Andragender, navnlig når det drejer sig om at give tilstrækkelig feedback på udvekslingen af relevante oplysninger; insisterer på, at dette samarbejde er afgørende for at imødekomme andragernes behov i overensstemmelse med traktaterne og chartret om grundlæggende rettigheder;
2. understreger, at andragender udgør en mulighed for Europa-Parlamentet og andre EU-institutioner for at indgå i en dialog med EU-borgere, der er berørt af anvendelsen af EU-retten; understreger behovet for at fremme samarbejdet mellem EU's institutioner og organer og nationale, regionale og lokale myndigheder om spørgsmål vedrørende anvendelsen af EU-retten; opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at fremme borgernes ret til at indgive andragender og til at øge den offentlige bevidsthed om EU's kompetencer og de mulige retsmidler, som Europa-Parlamentet kan stille til rådighed i behandlingen af andragender;
3. minder om, at andragender behandles i overensstemmelse med artikel 227 i TEUF, hvori det hedder, at enhver unionsborger samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat er berettiget til på egen hånd eller i samvirke med andre borgere eller personer at indgive andragender til Europa-Parlamentet om forhold, der henhører under områder, som Unionen beskæftiger sig med;
4. gentager, at der er behov for en fortløbende offentlig debat om Unionens virksomhedsområde, dens begrænsninger og fremtid med henblik på at sikre, at borgerne er velinformerede om de niveauer, hvorpå der træffes afgørelser, og forhindre det »skyld skylden på Bruxelles«-fænomen, der anvendes af visse uansvarlige medlemsstater; opfordrer til en mere intensiv og struktureret halvårlig dialog mellem Udvalget for Andragender og medlemmer af udvalg for andragender i de nationale parlamenter vedrørende andragender om alvorlige problemer for europæiske borgere, hvilket vil tilskynde til en reel debat mellem medlemmer af Europa-Parlamentet og nationale parlamentsmedlemmer med fokus på andragender, som yderligere vil øge bevidstheden om EU's politikker og klarheden om EU's og medlemsstaternes kompetencer;
5. opfordrer indtrængende Kommissionen til i sin rolle som traktaternes vogter at udnytte sine beføjelser på en korrekt måde, da denne rolle er af allerstørste betydning for EU's funktionsmåde med hensyn til borgerne og de europæiske lovgivere; opfordrer til rettidig håndtering af traktatbrudssager for ufortøvet at sætte en stopper for situationer, hvor EU-retten ikke overholdes;
6. opfordrer Kommissionen til at forbedre gennemsigtigheden og adgangen til dokumenter og oplysninger inden for rammerne af EU-Pilot-procedurer i relation til modtagne andragender og til de EU-Pilot- og overtrædelsesprocedurer, der allerede er afsluttet;
7. minder Kommissionen om, at andragender udgør et enestående middel til at identificere situationer, hvor EU-retten ikke overholdes, og til at undersøge sådanne situationer ved hjælp af politisk kontrol fra Europa-Parlamentets side;
8. fremhæver de fire offentlige høringer om forskellige emner, nemlig om borgernes rettigheder efter brexit sammen med Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender den 1. februar 2018, om det europæiske borgerinitiativ — revision af forordningen sammen med Udvalget om Konstitutionelle Anliggender den 21. februar 2018, om virkningerne af hormonforstyrrende stoffer for folkesundheden den 22. marts 2018 sammen med Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og Fødevarer og om rettigheder for personer med handicap den 9. oktober 2018; minder udvalgets medlemmer om betydningen af at deltage i offentlige høringer, som udvalget anmoder om og afholder; opfordrer netværket for andragender til at fremsætte forslag vedrørende specifikke offentlige høringer og emner til Parlamentets undersøgelser og beslutninger, som afspejler forbindelsen mellem det igangværende lovgivningsarbejde og Parlamentets politiske kontrolbeføjelser og de andragender, som behandler emner af stor betydning for europæiske borgere; understreger, at netværket for andragender er det korrekte forum til at fremsætte fælles initiativer, der skal behandles som andragender, hvilket på udtømmende vis kan udtrykke Parlamentets bidrag til de europæiske borgeres andragender;

Onsdag den 13. februar 2019

9. henleder opmærksomheden på, at en delegation af medlemmer fra Udvalget for Andragender besøgte Lima (Peru) den 15.-16. februar 2018 i forbindelse med den demokratistøtte, som blev tilbudt af Europa-Parlamentet og dets gruppe for demokratistøtte og valgkoordinering, for at udveksle god praksis i proceduren for andragender med det peruvianske parlaments udvalg for konstitutionelle anliggender;

10. bekræfter, at der er behov for at styrke den politiske og tekniske dialog med de relevante udvalg i de nationale parlamenter; glæder sig over, at den tyske Forbundsdags udvalg for andragender deltog i udvalgsrådet den 9. oktober 2018 for at rejse spørgsmål af fælles interesse og drøfte relevante andragender; fremhæver det interparlamentariske udvalgsråd med de nationale parlamenter den 27. november 2018, som blev afholdt sammen med Retsudvalget og i samarbejde med det europæiske netværk af ombudsmænd, og som behandlede spørgsmålet om gennemførelsen og anvendelsen af EU-retten og især andragenders betydning for parlamenter i denne henseende;

11. stoler på, at netværket for andragender kan gøre Udvalget for Andragender mere synligt og relevant i arbejdet i Parlamentets øvrige udvalg, således at der i højere grad tages hensyn til andragender i lovgivningsarbejdet; bekræfter sin overbevisning om, at møder i netværket for andragender er afgørende for at styrke samarbejdet mellem de parlamentariske udvalg gennem udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem netværkets medlemmer;

12. understreger, at Udvalget for Andragender har til målsætning at skabe opmærksomhed om borgernes bekymringer i plenarbejdet; henleder opmærksomheden på den mundtlige forespørgsel om fratagelse af stemmerettigheder i EU, som blev drøftet på plenarmødet den 2. oktober 2018, den mundtlige forespørgsel om deltagelse af personer med handicap i valg til Europa-Parlamentet, som blev vedtaget i udvalget den 21. marts 2018, og den mundtlige forespørgsel fremsat i fællesskab med Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer om bekymringer over beskyttede Natura 2000-områder på grundlag af modtagne andragender, der blev vedtaget i udvalget den 21. november 2018; opfordrer Kommissionen og Rådet til at reagere på Parlamentets beslutninger baseret på andragender på et opfølgende plenarmøde senest seks måneder efter deres vedtagelse med henblik på rettidigt og effektivt at give et svar på europæiske borgeres specifikke bekymringer;

13. henleder opmærksomheden på de beslutningsforslag, der blev fremsat i henhold til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, eller artikel 216, stk. 2, og som blev vedtaget på udvalgets vegne på plenarmødet, navnlig om beskyttelse og ikkediskrimination af EU-borgere tilhørende mindretal i EU-medlemsstaterne⁽¹⁾, om svar på andragender vedrørende bekæmpelse af usikre ansættelsesvilkår og misbrug af anvendelsen af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter⁽²⁾, om de negative virkninger af den amerikanske lovgivning om efterrettelighed vedrørende beskatning af konti i udlandet (FATCA) for EU-borgere og navnlig såkaldte utilsigtede amerikanske borgere⁽³⁾ og om den tyske børne- og ungdomsforsorgs (Jugendamt) rolle i grænseoverskridende familietvister⁽⁴⁾;

14. bemærker, at FATCA-rammen i USA gennemføres inden for Unionen gennem bilaterale mellemstatslige aftaler, der er forhandlet mellem USA og hver enkelt medlemsstat; beklager, at medlemsstaterne ikke har reageret i tilstrækkelig grad for at løse de problemer, der er indberettet af borgere, som er berørt af FATCA; fremhæver den rolle, som Unionen spiller med hensyn til at garantere en effektiv gennemførelse af databeskyttelsesreglerne med henblik på at sikre et højt beskyttelsesniveau for EU-borgere for så vidt angår dermed forbundne grundlæggende rettigheder; anmoder Kommissionen om at arbejde tæt sammen med de nationale databeskyttelsesmyndigheder med henblik på at fremme en undersøgelse af situationen i medlemsstaterne vedrørende mulige overtrædelser af EU-lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger; opfordrer endvidere Kommissionen til i samarbejde med Det Europæiske Databeskyttelsesråd at iværksætte en landebaseret undersøgelse med henblik på at vurdere, om og i hvilket omfang de mellemstatslige aftaler vedrørende FATCA respekterer EU-borgernes ret til privatlivets fred; fremhæver, at medlemsstaterne bør forebygge forskelsbehandling af forbrugere, der har lovligt ophold i Unionen, uanset om de anses for at være »amerikanske borgere« eller ej, og, hvis de er, uanset hvor stor deres økonomiske og personlige tilknytning til USA er;

⁽¹⁾ EUT C 463 af 21.12.2018, s. 21.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0242.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0316.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0476.

Onsdag den 13. februar 2019

15. fremhæver den undersøgelsesrejse til Famagusta, Cypern den 7.-8. maj 2018, der skulle revurdere og ajourføre udvalgets oplysninger om situationen i Famagusta, navnlig den afspærrede del af byen Varosha, i forbindelse med andragende nr. 733/2004, som Loizos Afxentiou indgav på vegne af flygtningebevægelsen i Famagusta, 10 år efter udvalgets foregående undersøgelsesmission; bekræfter på ny sin støtte til undersøgelsesrejsens henstilling til at opfordre Kommissionen, den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet og alle EU-medlemsstaterne til at anmode om en ny resolution i FN's Sikkerhedsråd med opfordring til at iværksætte politiske og økonomiske sanktioner mod Tyrkiet for dets aggressive fremfærd i det østlige Middelhavsområde og dets manglende overholdelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 550 (1984) og 789 (1992);

16. minder om, at Udvalget for Andragender har vedtaget udtalelser, der er vedlagt Parlamentets betænkninger, om en lang række af de spørgsmål, som rejses i andragender, herunder om tilsyn med anvendelsen af EU-retten i 2016 ⁽¹⁾, om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽²⁾, om det europæiske borgerinitiativ ⁽³⁾, om gennemførelsesrapport om forordning nr. 1/2005 om beskyttelse af dyr under transport i og uden for EU ⁽⁴⁾, om forslag til ændring af Europa-Parlamentets afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom af 9. marts 1994 vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv ⁽⁵⁾ og om gennemførelsen af traktatens bestemmelser om unionsborgerskab ⁽⁶⁾; understreger, at Udvalget for Andragender siden begyndelsen af denne valgperiode har afgivet flere udtalelser til de igangværende EU-lovtekster;

17. understreger, at Parlamentet har et frugtbart samarbejde med Den Europæiske Ombudsmand og tillige er involveret i det europæiske netværk af ombudsmænd; fremhæver det glimrende forhold inden for de institutionelle rammer mellem ombudsmandsinstitutionen og Udvalget for Andragender; påskønner navnlig ombudsmandsinstitutionens regelmæssige bidrag til udvalgets arbejde i hele årets løb; er af den faste overbevisning, at Unionens institutioner, organer og agenturer skal sikre en konsekvent og effektiv opfølgning på Ombudsmandens henstillinger;

18. fremhæver det arbejde, der udføres i Udvalget for Andragender vedrørende handicapspørgsmål og dets rolle med hensyn til beskyttelse inden for EU-rammen for FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (UNCRPD); minder om, at der i juni 2018 blev sendt en skrivelse til alle medlemsstaternes faste repræsentationer med anmodning om konkrete foranstaltninger til at sikre tilgængelighed for personer med handicap; noterer sig de omfattende svar fra visse medlemsstater; gentager sin opfordring til medlemsstaterne til at gennemføre de nødvendige foranstaltninger for tilgængelighed, hvilket er afgørende for at skabe livskvalitet;

19. glæder sig over Revisionsrettens nye tilgang, hvor den arbejder meget tæt sammen med Parlamentets udvalg og forelægger sine beretninger for dem; henleder opmærksomheden på, at Revisionsretten forelagde sin beretning om gennemførelsen af EU-retten på mødet i Udvalget for Andragender den 8. oktober 2018; glæder sig over konklusionerne og anbefalingerne i Revisionsrettens beretning; fremhæver, at der er modtaget adskillige andragender vedrørende EU-lovgivning, som endnu ikke er fuldt ud eller korrekt gennemført i medlemsstaterne;

20. påpeger, at Udvalget for Andragender i forbindelse med Parlamentets menneskerettighedsuge behandlede adskillige andragender vedrørende menneskerettighedsspørgsmål og fremlagde en ajourført undersøgelse af direktivet om hjælp til ulovlig indrejse og kriminaliseringen af humanitær bistand til irregulære migranter; anmoder Kommissionen om at foreslå en ændring af artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 2002/90/EF af 28. november 2002 om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold ⁽⁷⁾ med henblik på at indføre en obligatorisk undtagelse fra kriminaliseringen af humanitær bistand i forbindelse med indrejse, transit eller ophold;

⁽¹⁾ Udtalelse vedtaget den 21. marts 2018.

⁽²⁾ Udtalelse vedtaget den 24. april 2018.

⁽³⁾ Udtalelse vedtaget den 16. maj 2018.

⁽⁴⁾ Udtalelse vedtaget den 9. oktober 2018.

⁽⁵⁾ Udtalelse vedtaget den 21. november 2018.

⁽⁶⁾ Udtalelse vedtaget den 21. november 2018.

⁽⁷⁾ EFT L 328 af 5.12.2002, s. 17.

Onsdag den 13. februar 2019

21. er overbevist om, at sekretariatet for Udvalget for Andragender behandler andragender effektivt og med stor omhu i overensstemmelse med udvalgets retningslinjer og arbejdsgangen for andragender i Parlamentets administration; opfordrer til yderligere innovationer i behandlingen af andragender, idet der gøres status over den seneste teknologiske udvikling med henblik på at gøre hele processen klarere og mere gennemsigtig for de europæiske borgere;

22. understreger den betydning, som webportalen for andragender har for den generelt gnidningsløse og gennemsigtige behandling af andragender; påpeger, at en af de umiddelbare prioriteringer er at forbedre kommunikationen med andragerne og de personer, der støtter andragender, gennem deres konti for at lette den administrative byrde og fremskynde behandlingstiden for andragender; gentager, at det er nødvendigt at fortsætte den tekniske udvikling af portalen, bringe den i overensstemmelse med Parlamentets webstandsstandarder og øge dens synlighed på både Parlamentets platform og blandt borgerne; understreger, at der skal gøres en fortsat indsats for at gøre portalen mere tilgængelig for brugerne, navnlig for personer med handicap;

23. understreger, at SOLVIT-nettet spiller en vigtig rolle ved at give borgerne og virksomhederne mulighed for at håndtere problemer, som vedrører offentlige myndigheders eventuelle overtrædelser af EU-retten i andre medlemsstater; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme SOLVIT med henblik på at gøre dette net mere brugbart og synligt for borgerne; glæder sig i denne forbindelse over, at Kommissionen i maj 2017 offentliggjorde en handlingsplan for at styrke SOLVIT-nettet; opfordrer Kommissionen til at aflægge rapport til Europa-Parlamentet om resultaterne af den handlingsplan for at styrke SOLVIT-nettet, der blev offentliggjort af Kommissionen i maj 2017;

24. pålægger sin formand at sende denne beslutning og betænkningen fra Udvalget for Andragender til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Ombudsmand, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og medlemsstaternes udvalg for andragender, nationale ombudsmænd eller lignende kompetente organer.

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0115

Situationen i Tjetjenien og sagen om Ojub Titiev**Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om situationen i Tjetjenien og sagen om Ojub Titiev (2019/2562(RSP))**

(2020/C 449/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Tjetjenien, navnlig beslutning af 8. februar 2018 om Rusland, sagen om Ojub Titiev og menneskerettighedscentret Memorial ⁽¹⁾ og af 23. oktober 2014 om tvangslukningen af den ikke-statslige organisation Memorial (vinder af Sakharovprisen 2009) i Rusland ⁽²⁾,
- der henviser til erklæringen af 12. januar 2018 fra formændene for Parlamentets Udenrigsudvalg og Underudvalget om Menneskerettigheder med opfordring til øjeblikkelig løsladelse af menneskerettighedsforkæmperen Ojub Titiev,
- der henviser til EU-erklæringen af 19. januar 2018 om menneskerettighedskrænkelser i forbindelse med menneskerettighedscentret Memorial i Rusland og til erklæringerne fra talsmanden for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) af 11. januar 2018 om tilbageholdelsen af direktøren for menneskerettighedscentret Memorial i Republikken Tjetjenien og af 27. juni 2018 om sagerne med de russiske menneskerettighedsforkæmpere Ojub Titiev og Jurij Dmitrijev,
- der henviser til artikel 5 i verdenserklæringen om menneskerettigheder og artikel 7 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som begge fastslår, at ingen må underkastes tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, og som Den Russiske Føderation har tiltrådt,
- der henviser til De Forenede Nationers erklæring om menneskerettighedsforkæmpere, der blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 9. december 1998,
- der henviser til Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,
- der henviser til Den Russiske Føderations forfatning, især kapitel 2 om rettigheder og friheder for mennesker og borgere,
- der henviser til Den Russiske Føderations syvende periodiske beretning, som blev behandlet af FN's Menneskerettighedskomité på dens 3 136. og 3 137. møde den 16. og 17. marts 2015,
- der henviser til OSCE's rapportørs rapport under Moskva-mekanismen om påståede krænkelser af menneskerettighederne og straffrihed i Den Tjetjenske Republik i Den Russiske Føderation af 21. december 2018,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere,
- der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Den Russiske Føderation som underskrive af verdenserklæringen om menneskerettighederne, den europæiske menneskerettighedskonvention og FN's konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf har forpligtet sig til at respektere principperne om demokrati, retsstatsprincippet samt respekt for grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder;

⁽¹⁾ EUT C 463 af 21.12.2018, s. 31.

⁽²⁾ EUT C 274 af 27.7.2016, s. 21.

Torsdag den 14. februar 2019

- B. der henviser til, at Den Russiske Føderations internationale forpligtelser omfatter en forpligtelse til at beskytte menneskerettighedsforkæmpere; der henviser til, at loven fra 2012 om »udenlandske agenter« i alvorlig grad begrænser NGO'ernes mulighed for at arbejde uafhængigt og effektivt; der henviser til, at menneskerettighedscentret Memorial i henhold til denne lov er blevet udpeget som »udenlandsk agent« af Den Russiske Føderations justitsministerium;
- C. der henviser til, at Tjetjenien har oplevet en dramatisk forværring af menneskerettighedssituationen i de seneste år, hvilket effektivt forhindrer uafhængige journalister og menneskerettighedsaktivister i at fortsætte deres arbejde uden at sætte deres eget liv og deres familiemedlemmers, venners og kollegers liv på spil; der henviser til, at de talrige rapporter om systematiske og alvorlige krænkelse af menneskerettighederne i Tjetjenien viser, at de tjetjenske og russiske myndigheder ikke har overholdt retsstatsprincippet;
- D. der henviser til, at Ojub Titijev, direktøren for Memorials kontor i Tjetjenien, blev anholdt den 9. januar 2018 og officielt tiltalt og varetægtsfængslet på grundlag af opdigtede anklager om ulovlig erhvervelse og besiddelse af narkotika; der henviser til, at disse beskyldninger er blevet afvist af Ojub Titijev og fordømt af andre NGO'er og menneskerettighedsforkæmpere som opdigtede og som et forsøg på at obstruere hans og hans organisations arbejde med menneskerettigheder;
- E. der henviser til, at domstolene har forlænget tilbageholdelsen af Ojub Titijev flere gange, før der blev indledt retsmøder ved byretten i Sjali i Tjetjenien den 19. juli 2018; der henviser til, at dommen er umiddelbart forstående og forventes at foreligge i midten af februar 2019; der henviser til, at Ojub Titijev risikerer at blive dømt for en forbrydelse, som han ikke har begået og tilbringe op til ti år i fængsel;
- F. der henviser til, at Ojub Titijevs familie har været udsat for chikane og trusler, der har tvunget den til at forlade Tjetjenien; der henviser til, at Memorial blev udsat for andre angreb i 2018, herunder ildspåsættelse i dens kontorer i Ingusjetien den 17. januar 2018, et angreb på Titijevs advokats bil i Dagestan den 22. januar 2018 og et angreb på lederen af Memorials kontor i Dagestan den 28. marts 2018; der henviser til, at Ojub Titijevs forgænger som direktør for Memorials kontor i Tjetjenien, Natalja Estemirova, blev myrdet i 2009, og at gerningsmændene til denne forbrydelse stadig ikke blevet stillet for en domstol;
- G. der henviser til, at Memorial er en af de sidste tilbageværende organisationer, der fortsat arbejder med menneskerettigheder i Tjetjenien — navnlig med at dokumentere og afdække menneskerettighedskrænkelser, bistå ofre for sådanne krænkelser og hjælpe dem med at søge retfærdighed — og at organisationen sandsynligvis er blevet angrebet som gengældelse for at have afdækket og søgt retfærdighed for krænkelser af menneskerettigheder; der henviser til, at Memorial blev tildelt Europa-Parlamentets Sakharovpris for tankefrihed i 2009, og at Ojub Titijev i 2018 blev tildelt den fransk-tyske pris for menneskerettigheder og retsstatsprincippet (december), Václav Havel-menneskerettighedsprisen (oktober) og Helsinki-gruppen i Moskvas menneskerettighedspris (maj);
- H. der henviser til, at tjetjenske embedsmænd gentagne gange har truet menneskerettighedsforkæmpere eller fordømt deres arbejde og ikke offentligt har fordømt trusler om vold mod dem, og dermed har skabt og opretholdt et klima af straffrihed for gerningsmændene bag voldshandlinger mod menneskerettighedsforkæmpere; der henviser til, at ofre derfor stort set afholder sig fra at gå til domstolene, eftersom de frygter repressalier fra de lokale myndigheders side;
- gentager sin opfordring til omgående løsladelse af Ojub Titijev, direktøren for menneskerettighedscentret Memorial i Tjetjenien, som blev tilbageholdt den 9. januar 2018 og beskyldt for ulovlig erhvervelse og besiddelse af narkotika, og som forventes at modtage sin dom i midten af februar 2019; opfordrer indtrængende de tjetjenske myndigheder til at sikre fuld respekt for Ojub Titijevs menneskerettigheder og juridiske rettigheder, herunder hans ret til en retfærdig rettergang, uhindret adgang til sin advokat og til lægebehandling og beskyttelse mod juridisk chikane og kriminalisering;
 - fordømmer på det kraftigste de gentagne offentlige erklæringer fra tjetjenske embedsmænd, der fordømmer menneskerettighedsforkæmpere og menneskerettighedsorganisationers arbejde eller er rettet mod bestemte personer, samt deres manglende offentlige fordømmelse og efterforskning af trusler og voldshandlinger mod disse grupper og enkeltpersoner;
 - udtrykker sin dybe bekymring over den foruroligende tendens med anholdelser, angreb og intimidering af uafhængige journalister, menneskerettighedsforkæmpere og deres tilhængere såvel som almindelige borgere, som synes at være en del af koordinerede kampanjer; mener, at sagen om Ojub Titijev er illustrativ for mange andre sager om retsforfølgelse, der er baseret på opdigtede beviser, og som understøtter det mangelfulde retssystem i Republikken Tjetjenien og Den Russiske Føderation; minder om, at der er blevet rejst lignende anklager forbundet med besiddelse af narkotika mod journalisten Sjalaudi Gerlijev fra Kaukasus Knot og menneskerettighedsaktivisten Ruslan Kutajev og opfordrer også til, at de frigives;

Torsdag den 14. februar 2019

4. opfordrer indtrængende myndighederne i både Republikken Tjetjenien og Den Russiske Føderation til at sætte en stopper for chikanen og forfølgelsen af deres borgere og til at sætte en stopper for straffriheden for gerningsmændene bag voldshandlinger mod menneskerettighedsforkæmpere, deres familiemedlemmer, kolleger og tilhængere og deres organisationer;
 5. opfordrer Den Russiske Føderation til at beskytte alle sine borgere med fuld respekt for deres menneskerettigheder, til at overholde landets egen forfatning og lovgivning og til at opfylde sine internationale forpligtelser til at respektere retsstatsprincippet og de grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettigheder for alle sine borgere, herunder dem, der bruger tid, ressourcer og arbejde på at forsvare deres medborgeres rettigheder;
 6. opfordrer de russiske myndigheder til at ophæve 2015-loven om »uønskede organisationer« og loven fra 2012 om »udenlandske agenter« samt al anden relateret lovgivning, som konsekvent er blevet brugt til at chikanere og angribe menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsorganisationer; udtrykker bekymring over, at nogle russiske NGO'er har måttet lukke for at undgå at blive tilsværtet med den stigmatisering, der er forbundet med at være »udenlandske agenter«, og for at undgå retsforfølgelse;
 7. opfordrer til, at der omgående sættes en stopper for chikanen og anholdelserne af menneskerettighedsforkæmpere i Tjetjenien på grundlag af opdigtede anklager, angreb på deres kolleger og familiemedlemmer og intimidering af deres tilhængere, som synes at tjene målet om at hindre og i sidste ende at sætte en stopper for deres organisationers legitime og nyttige arbejde;
 8. gentager sin opfordring til Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne om fortsat nøje at overvåge menneskerettighedssituationen i Tjetjenien, herunder retssagen mod Ojub Titijev, at opfordre til et øjeblikkeligt ophør med de ovennævnte menneskerettighedskrænkelser, til at tage sager mod alle personer, der retsforfølges af politiske årsager op på relevante møder med russiske repræsentanter, og til fortsat at tilbyde hurtig og effektiv bistand til ofre for forfølgelse og deres familiemedlemmer, herunder i forbindelse med asylansøgninger;
 9. opfordrer Kommissionen til at samarbejde med internationale menneskerettighedsorganisationer, der er aktive i Den Russiske Føderation og med russiske menneskerettighedsorganisationer og civilsamfundet på trods af den russiske lov om »udenlandske agenter«, og til fortsat at yde støtte til Memorial og andre sådanne organisationer;
 10. opfordrer internationale sportspersoner og kunstnere til at afholde sig fra at deltage i offentlige arrangementer i Tjetjenien eller arrangementer, der støttes af den tjetjenske regeringsledelse; gentager sin støtte til Den Europæiske Unions »Magnitskij-lov«, som bør straffe gerningsmændene bag alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, og opfordrer Rådet til at fortsætte sit arbejde på dette område uden ophold; understreger i denne forbindelse, at gerningsmændene bag menneskerettighedskrænkelser i Den tjetjenske Republik i Den Russiske Føderation ikke bør tildeles EU-visa eller have lov til at have aktiver i EU's medlemsstater;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Europarådet, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, Den Russiske Føderations præsident, regering og parlament og de tjetjenske myndigheder.
-

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0116

Zimbabwe

Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om Zimbabwe (2019/2563(RSP))

(2020/C 449/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Zimbabwe,
 - der henviser til den endelige rapport fra EU's valgobservationsmission (EOM) om de harmoniserede valg i Zimbabwe i 2018 og til skrivelsen fra EU's valgobservationsmission til præsident Mnangagwa den 10. oktober om de vigtigste resultater i den endelige rapport,
 - der henviser til erklæringen af 17. januar 2019 fra talsmanden for næstformanden for Kommissionen/Unionens højstående repræsentant om situationen i Zimbabwe,
 - der henviser til erklæringerne af 24. juli 2018 og 18. januar 2019 fra talsmanden for FN's højkommisær for menneskerettigheder om Zimbabwe,
 - der henviser til det fælles kommuniké, der blev udsendt efter mødet mellem EU's og Den Afrikanske Unions udenrigsministre den 21. og 22. januar 2019,
 - der henviser til rapporten fra Zimbabwes menneskerettighedskommission i kølvandet på »bliv-væk-fra-arbejdet«-aktionerne mellem 14. januar og 16. januar 2019 og de efterfølgende uroligheder,
 - der henviser til rapporten fra Zimbabwes undersøgelseskommission om volden efter valget den 1. august,
 - der henviser til erklæringen af 2. august 2018 fra talsmanden for næstformanden i Kommissionen/Unionens højstående repræsentant for udenrigsanliggender om situationen i Zimbabwe,
 - der henviser til den fælles erklæring af 2. august 2018 fra internationale valgobservationsmissioner til Zimbabwes harmoniserede valg, der fordømmer politiets og hærens overdrevne brug af magt til at dæmpe protester,
 - der henviser til den fælles lokale erklæring af 9. august 2018 fra EU-delegationen, EU-medlemsstaternes missionschefer, der er til stede i Harare, og missionscheferne for Australien, Canada og USA om angrebene mod oppositionen i Zimbabwe,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 22. januar 2018 i lyset af den igangværende politiske omstilling i Zimbabwe,
 - der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2017/288 af 17. februar 2017 om ændring af afgørelse 2011/101/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe⁽¹⁾,
 - der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder af juni 1981, som Zimbabwe har ratificeret,
 - der henviser til Zimbabwes forfatning,
 - der henviser til Cotonouaftalen,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Zimbabwes befolkning i mange år har lidt under et autoritært regime ledet af præsident Robert Mugabe, som holdt sig ved magten ved hjælp af korrupsion, vold og valg, der var plaget af uregelmæssigheder, samt et brutalt sikkerhedsapparat;

⁽¹⁾ EUT L 42 af 18.2.2017, s. 11.

Torsdag den 14. februar 2019

- B. der henviser til, at Zimbabwe den 30. juli 2018 afholdt sit første præsident- og parlamentsvalg efter Robert Mugabes fratræden i november 2017; der henviser til, at valget gav landet mulighed for at bryde med en lang historie af kontroversielle valg, der har været præget af misbrug af politiske rettigheder og menneskerettigheder og statsstøttet vold;
- C. der henviser til, at Zimbabwes valgkommission (ZEC) den 3. august 2018 erklærede Emmerson Mnangagwa vinder af præsidentvalget med 50,8 % stemmer mod 44,3 % for oppositionens kandidat Nelson Chamisa; der henviser til, at resultaterne straks blev anfægtet af oppositionen, som hævdede, at valget var manipuleret; der henviser til, at forfatningsdomstolen afviste disse påstande med henvisning til, at der manglede beviser herfor, og at præsident Mnangagwa officielt blev genindsat den 26. august for et nyt mandat;
- D. der henviser til, at den endelige rapport fra EU's valgobservationsmission fastslår, at de tal, der er fremlagt af ZEC, indeholdt mange uregelmæssigheder og unøjagtigheder og rejste tilstrækkeligt mange spørgsmål til, at der var tvivl om nøjagtigheden og pålideligheden af de fremlagte tal;
- E. der henviser til, at dagen efter valget havde den forsinkede meddelelse om valgresultaterne allerede ført til et udbrud af vold, der efterlod seks personer døde og mange såret under protester, som oppositionen havde opfordret til; der henviser til, at internationale observatører, herunder EU, har fordømt volden og den overdrevne magtanvendelse fra hærens og de interne sikkerhedsstyrkers side;
- F. der henviser til, at Zimbabwes menneskerettighedskommission offentliggjorde en erklæring den 10. august 2018 om det harmoniserede valg i 2018 og miljøet efter valget, som bekræftede, at demonstranter blev overfaldet af militære styrker, gav udtryk for dyb bekymring over politiets brutalitet og voldelige adfærd og fastslog, at demonstranternes grundlæggende rettigheder blev krænket; der henviser til, at Kommissionen har opfordret regeringen til at etablere en national dialog;
- G. der henviser til, at præsident Emmerson Mnangagwa under ed den 26. august 2018 i Harare lovede en lysere, fælles fremtid for alle Zimbabwes borgere, der rækker ud over partilinjer, og med en regering, der er urokkelig i dets tilslutning til konstitutionalisme, forankringen af retsstatsprincippet, princippet om magtens deling, retsvæsenets uafhængighed og politikker, der ville tiltrække både indenlandsk og global kapital;
- H. der henviser til, at præsident Mnangagwa i september 2018 nedsatte en undersøgelseskommission, der i december 2018 konkluderede, at de demonstrationer, som forårsagede omfattende skade på ejendom og sårede personer, blev tilskyndet til og organiseret af både sikkerhedsstyrker og medlemmer af bevægelsen for demokratisk forandring (MDC Alliance), og at indsættelsen af militæret var berettiget og i overensstemmelse med forfatningen; der henviser til, at rapporten blev afvist af oppositionen; der henviser til, at kommissionen opfordrede til en undersøgelse af sikkerhedsstyrkerne og retsforfølgelse af dem, der havde begået forbrydelser, og anbefalede erstatning til ofre;
- I. der henviser til, at der er sket en dramatisk stigning i de politiske spændinger efter valget, og der er fortsat rapporter om vold, hvilket i alvorlig grad bringer det demokratiske forløb, der er indledt i landet, i fare;
- J. der henviser til, at økonomiens sammenbrud, den manglende adgang til sociale ydelser og stigningen i prisen på de fleste råvarer gør folk vrede; der henviser til, at Zimbabwe mellem den 14. og 18. januar 2019 oplevede en kraftig stigning i protester og demonstrationer under en såkaldt national nedlukning på initiativ af Zimbabwe Congress of Trade Unions (ZCTU) efter en stigning i brændstofpriserne på 150 %; der henviser til, at protesterne også var rettet mod stigende fattigdom, økonomiens dårlige tilstand og faldende levestandarder;
- K. der henviser til, at regeringen over for denne protestbevægelse den 14. januar 2019 kritiserede en »plan for at undergrave den forfatningsmæssige orden« og forsikrede, at den »vil have en passende reaktion over for dem, der planlægger at sabotere freden«;
- L. der henviser til, at uropolitiet reagerede med overdreven vold og menneskerettighedskrænkelser, herunder brug af skarp ammunition, vilkårlige arrestationer, bortførelser, bestormning af lægefaciliteter, der behandler ofre for undertrykkelse, hurtige retssager og masseretssager mod dem, der blev arresteret, tortur af personer, der er blevet arresteret, og der er sager om voldtægt og ødelæggelse af privat og offentlig ejendom;

Torsdag den 14. februar 2019

- M. der henviser til, at menneskerettighedskommissionen, som blev nedsat af regeringen, offentliggjorde en rapport, der viser, at soldater og politiet havde anvendt systematisk tortur;
- N. der henviser til, at siden da er 17 mennesker blevet dræbt og hundredevis er blevet såret; der henviser til, at omkring tusind mennesker er blevet arresteret, herunder børn mellem 9 og 16 år, og at omkring to tredjedele af de arresterede blev nægtet løsladelse mod kaution; der henviser til, at mange stadig tilbageholdes ulovligt og angiveligt er blevet slået og overfaldet under varetægtsfængsling;
- O. der henviser til, at der er dokumentation for, at hæren i det store og hele har været ansvarlig for mord, voldtægt og væbnet røveri; der henviser til, at hundredvis af aktivister og oppositionspolitikere fortsat skjuler sig;
- P. der henviser til, at regeringens reaktion på protester har været stærkt fordømt som »uforholdsmæssig« og »overdreven« af menneskerettighedsobservatører og lokale og internationale aktører, herunder EU;
- Q. der henviser til, at afbrydelse af telekommunikation er blevet et redskab, der anvendes af regimet til at blokere for koordinering af demonstrationer på sociale netværk; der henviser til, at mobil- og landlinje-kommunikation samt internettet og de sociale mediekkanaler gentagne gange er blevet blokeret for at forhindre adgang til information og kommunikation og for at skjule de massive krænkelse af menneskerettighederne, som staten var ved at forberede; der henviser til, at Zimbabwes højesteret erklærede, at anvendelsen af loven om aflytning af kommunikation med henblik på at suspendere onlinekommunikation var ulovlig;
- R. der henviser til, at myndighederne organiserede en massiv dør-til-dør-søgen efter demonstranter og hev fredelige demonstranter, menneskerettighedsforkæmpere, politiske aktivister, fremtrædende civilsamfundsledere og deres pårørende ud af deres hjem;
- S. der henviser til, at nabolande som Sydafrika er blevet et knudepunkt for borgere fra Zimbabwe, der flygter fra politisk undertrykkelse og økonomiske problemer;
- T. der henviser til, at politiet til stadighed har misbrugt eksisterende love, såsom loven om offentlig orden og sikkerhed (POSA), til at begrunde begrænsninger af oppositionsmedlemmers og menneskerettighedsaktivisters muligheder og til at forbyde lovlige og fredelige demonstrationer;
- U. der henviser til, at Zimbabwes resultater med hensyn til menneskerettigheder og demokrati historisk er en af de dårligste i verden; der henviser til, at det zimbabwiske folk og menneskerettighedsforkæmpere fortsat udsættes for angreb, hadefulde tale, smædekampagner, intimidering og chikane, og at der regelmæssigt er blevet rapporteret om tortur;
- V. der henviser til, at formanden opfordrede til en national dialog, der startede den 6. februar, og opfordrede alle politiske partier til at deltage, men at bevægelsen for demokratisk forandring (MDC), som er hovedoppositionspartiet, nægtede at deltage;
- W. der henviser til, at Zimbabwe har undertegnet Cotonouaftalen, hvis artikel 96 fastsætter, at respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder er et væsentligt element i AVS-EU-samarbejdet;
1. understreger sit enstemmige ønske om, at Zimbabwe bliver en fredelig, demokratisk og velstående nation, hvor alle borgere behandles godt og på lige fod i henhold til loven, og hvor statens organer handler på borgernes vegne og ikke imod dem;
 2. fordømmer på det kraftigste den vold, der fandt sted under de seneste protester i Zimbabwe; er fast overbevist om, at en fredelig protest er en del af en demokratisk proces, og at det under alle omstændigheder bør undgås at reagere med overdreven magtanvendelse;
 3. opfordrer indtrængende præsident Mnangagwa til at leve op til de løfter, han afgav i starten, og til hurtigt at tage kontrol over situationen og bringe Zimbabwe tilbage på vejen mod forsoning og respekt for demokratiet og retsstaten;

Torsdag den 14. februar 2019

4. opfordrer indtrængende de zimbabwiske myndigheder til øjeblikkeligt at sætte en stopper for sikkerhedsstyrkernes misbrug og til omgående og upartisk at undersøge alle påstande om overdreven magtanvendelse fra politiets og embedsmænds side med henblik på at fastlægge individuelle ansvarsområder og med henblik på at sikre, at de stilles til ansvar; minder om, at landets forfatning etablerer et uafhængigt organ til at undersøge klager om forseelser begået af politiet og militæret, men at regeringen endnu ikke har oprettet det;
5. opfordrer indtrængende Zimbabwes regering til hurtigst muligt at tilbagetrække alt militært personel og de ungdomsmilitser, der er indsat rundt omkring i landet, og som terroriserer borgerne i landet i klar strid med Zimbabwes forfatning;
6. mener, at forsamlings-, forenings- og ytringsfriheden er centrale komponenter i ethvert demokrati; understreger, at en meningstilkendegivelse på en ikke-voldelig måde er en forfatningsmæssig ret for alle zimbabwiske borgere, og minder myndighederne om deres forpligtelse til at beskytte alle borgeres ret til at protestere mod deres forværrede sociale og økonomiske forhold; opfordrer regeringen til at sætte en stopper for de specifikke målrettede angreb på ledere og medlemmer af ZCTU;
7. understreger den grundlæggende rolle, som oppositionen spiller i et demokratisk samfund;
8. opfordrer indtrængende de zimbabwiske myndigheder til øjeblikkeligt og betingelsesløst at løslade alle politiske fanger;
9. opfordrer regeringen i Zimbabwe til omgående at standse chikane og kriminalisering af civilsamfundsaktører og anerkende menneskerettighedsforkæmperes legitime rolle;
10. opfordrer den zimbabwiske regering til at overholde bestemmelserne i FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere og de internationale menneskerettighedsinstrumenter, som Zimbabwe har ratificeret;
11. er dybt bekymret over de rapporterede krænkelse af en retfærdig procedure gennem hurtige retssager og masseretssager; insisterer på, at retsvæsenet skal opretholde retsstatsprincippet og sikre, at dets uafhængighed og retten til en retfærdig rettergang respekteres under alle omstændigheder; fordømmer alle anholdelser, der er foretaget uden at der fremføres sigtelser;
12. opfordrer de zimbabwiske myndigheder til at foretage en hurtig, grundig, upartisk og uafhængig undersøgelse af påstandene om menneskerettighedskrænkelser og overgreb, herunder voldtægt og seksuel vold fra sikkerhedsstyrkernes side, og til at retsforfølge de ansvarlige; kræver, at adgangen til lægehjælp skal være tilgængelig for alle ofre for denne seksuelle vold uden frygt for gengældelse;
13. fordømmer den lukning af internettet, der gav myndighederne mulighed for at skjule de menneskerettighedskrænkelser, som hæren og de interne sikkerhedsstyrker havde begået, og at hindre uafhængig indberetning og dokumentation af overgreb begået under forfølgelserne og umiddelbart efter valget; understreger, at adgang til oplysninger er en ret, som skal respekteres af myndighederne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige og internationale forpligtelser;
14. fordømmer POSA's misbrug og restriktive karakter og opfordrer indtrængende Zimbabwes myndigheder til at tilpasse lovgivningen til de internationale standarder for beskyttelse og fremme af menneskerettighederne;
15. udtrykker især bekymring over den økonomiske og sociale situation i Zimbabwe; minder om, at landets største problemer er fattigdom, arbejdsløshed og kronisk fejlernæring og sult; mener, at disse problemer kun kan løses ved at gennemføre ambitiøse politikker for beskæftigelse, uddannelse, sundhed og landbrug;
16. opfordrer alle politiske aktører til at udvise ansvarlighed og tilbageholdenhed og navnlig undlade at opildne til vold;
17. minder Zimbabwes regering om, at Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters støtte inden for rammerne af Cotonouaftalen og til handel, udvikling og økonomisk bistand er betinget af, at landet respekterer retsstatsprincippet og de internationale konventioner og traktater, som det er part i;
18. minder om, at langsigtet støtte afhænger af omfattende reformer snarere end blot løfter; opfordrer til, at det europæiske samarbejde med Zimbabwe bliver værdidrevet, og at EU står fast på disse værdier over for de zimbabwiske myndigheder;

Torsdag den 14. februar 2019

19. opfordrer indtrængende regeringen til straks at gennemføre henstillingerne om vold efter valget, som blev fremsat af undersøgelseskommissionen, navnlig fremme af politisk tolerance og ansvarlig ledelse, og oprettelsen af en national dialog på en troværdig, inklusiv, gennemsigtig og ansvarlig måde;
 20. bemærker regeringens vilje til at indfri reformtilsagnene; understreger imidlertid, at disse reformer bør være både politiske og økonomiske; opfordrer regeringen, oppositionen, civilsamfundets repræsentanter og religiøse ledere til at deltage på lige fod i en national dialog, hvor menneskerettighederne respekteres og beskyttes;
 21. opfordrer regeringen til fuldt ud at gennemføre henstillingerne fra EU's valgobservationsmission, navnlig hvad angår retsstatsprincippet og et inklusivt politisk miljø; understreger de ti prioriterede henstillinger, der blev udpeget af valgobservationsmissionen og beskrevet i skrivelsen af 10. oktober 2018 fra chefobservatøren til præsident Mnangagwa, nemlig med henblik på at skabe lige vilkår for alle politiske partier for at sikre en klarere og sammenhængende retlig ramme; at styrke ZEC ved at gøre den reelt uafhængig og gennemsigtig og dermed genskabe tilliden til valgprocessen; at sikre i forbindelse med godkendelsen af bestemmelserne for ZEC, at styrkelsen af dets uafhængighed gør det frit for statsligt tilsyn; og at skabe en mere inklusiv valgproces;
 22. opfordrer EU-delegationen og EU-medlemsstaternes ambassader i Zimbabwe til at fortsætte deres tætte overvågning af udviklingen i landet og til at bruge alle relevante redskaber til at støtte menneskerettighedsforkæmpere, civilsamfundsorganisationer og fagforeninger, fremme de væsentlige elementer i Cotonouaftalen og støtte prodemokratiske bevægelser;
 23. opfordrer EU til at intensivere sin politiske dialog med Zimbabwe om menneskerettigheder på grundlag af artikel 8 i Cotonouaftalen;
 24. opfordrer Det Europæiske Råd til at revidere sine restriktive foranstaltninger over for enkeltpersoner og enheder i Zimbabwe, herunder de foranstaltninger, der i øjeblikket er suspenderet, i lyset af ansvarligheden for den seneste tids vold i staten;
 25. opfordrer indtrængende det internationale samfund, navnlig Det Sydlige Afrikas Udviklingsfællesskab (SADC) og Den Afrikanske Union (AU), til at yde mere aktiv bistand til Zimbabwe for at finde en holdbar demokratisk løsning på den nuværende krise;
 26. opfordrer indtrængende nabolandene til at overholde bestemmelserne i folkeretten og beskytte dem, der flygter fra vold i Zimbabwe, med asyl, navnlig på kort sigt;
 27. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU-Udenrigstjenesten, regeringen og parlamentet i Zimbabwe, regeringerne i Det Sydlige Afrikas Udviklingsfællesskab og i Den Afrikanske Union samt generalsekretæren for Commonwealth.
-

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0117

Kvinderettighedsforkæmpere i Saudi-Arabien

Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om kvinderettighedsforkæmpere i Saudi-Arabien (2019/2564(RSP))

(2020/C 449/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Saudi-Arabien, navnlig beslutning af 11. marts 2014 om Saudi-Arabien, dets forbindelser med EU og dets rolle i Mellemøsten og Nordafrika ⁽¹⁾, af 12. februar 2015 om Raif Badawi-sagen ⁽²⁾, af 8. oktober 2015 om sagen om Ali Mohammed al-Nimr ⁽³⁾, af 31. maj 2018 om situationen for kvinderettighedsforkæmpere i Saudi-Arabien ⁽⁴⁾ og af 25. oktober 2018 om drabet på journalist Jamal Khashoggi i det saudiarabiske konsulat i Istanbul ⁽⁵⁾,
- der henviser til erklæringerne af 29. maj 2018 fra talsmanden for FN's højkommissær for menneskerettigheder om nylige anholdelser i Saudi-Arabien og af 31. juli 2018 om de vilkårlige tilbageholdelser af menneskerettighedsforkæmpere og -aktivister i Saudi-Arabien, herunder kvinderettighedsaktivister,
- der henviser til erklæringen af 12. oktober 2018 fra flere af FN's særlige rapportører, hvori der opfordres til øjeblikkelig løsladelse af alle kvinderettighedsforkæmpere,
- der henviser til rapporten fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR) fra december 2017,
- der henviser til Saudi-Arabiens medlemskab af FN's Menneskerettighedsråd og af FN's Kommission for Kvinders Status (CSW) og landets medlemskab af Eksekutivrådet for CSW fra og med januar 2019,
- der henviser til kommissær Christos Stylianides' tale på vegne af næstformanden for Kommissionen/Unionens højstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) i forbindelse med Europa-Parlamentets drøftelse den 4. juli 2017 af valget af Saudi-Arabien som medlem af CSW,
- der henviser til NF/HR's åbningstale ved det 5. ministermøde mellem EU og Den Arabiske Liga, hvori hun anførte: »og lad mig sige, at samarbejdet mellem Europa og den arabiske verden aldrig har været så vigtigt og, efter min mening, aldrig har været så nødvendigt«,
- der henviser til FN-konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW),
- der henviser til de afsluttende bemærkninger af 9. marts 2018 fra Komitéen for Afskaffelse af Diskrimination mod Kvinder om de kombinerede tredje og fjerde periodiske rapporter om Saudi-Arabien,
- der henviser til rapporten fra Panelet til Undersøgelse af Tilbageholdelser vedrørende tilbageholdte kvindeaktivister i Saudi-Arabien,
- der henviser til den lov om bekæmpelse af chikane, som det saudiarabiske Shura-Råd godkendte den 28. maj 2018,
- der henviser til den universelle regelmæssige gennemgang (UPR) af Saudi-Arabien i november 2018,
- der henviser til Journalister uden Grænsers internationale pressefrihedsindeks for 2018, der har Saudi-Arabien rangeret som nr. 169 ud af 180 lande,

⁽¹⁾ EUT C 378 af 9.11.2017, s. 64.

⁽²⁾ EUT C 310 af 25.8.2016, s. 29.

⁽³⁾ EUT C 349 af 17.10.2017, s. 34.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0232.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0434.

Torsdag den 14. februar 2019

- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
 - der henviser til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder fra 1966,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,
 - der henviser til EU-retningslinjerne vedrørende menneskerettighedsforkæmpere,
 - der henviser til tildelingen af Sakharovprisen for tankefrihed og ytringsfrihed til den saudiarabiske blogger, Raif Badawi, i 2015,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at aktivister, der er blevet arresteret af de saudiarabiske myndigheder for deres kvinderettighedsaktivisme, fortsat tilbageholdes uden sigtelse; der henviser til, at aktivisterne bl.a. er Loujain al-Hathloul, Aziza al-Yousef, Eman al-Nafjan, Nouf Abdulaziz, Mayaa al-Zahrani, Samar Badawi, Nassima al-Sada, Shadan al-Anezi, Abir Namankani, Amal al-Harbi og Hatoun al-Fassi, som alle er kvinderettighedsaktivister, samt mandlige tilhængere af bevægelsen, herunder Mohammed al-Rabea; der henviser til, at disse aktivister er kendt for deres kampagne mod forbuddet mod, at kvinder må køre bil, og er fortalere for afskaffelse af systemet med mænds formynderskab; der henviser til, at de blev arresteret forud for den forventede ophævelse af forbuddet mod, at kvinder må køre bil, den 24. juni 2018; der henviser til, at nogle af dem angiveligt vil blive henvist til en retssag ved Den Særlige Straffedomstol, som oprindeligt blev oprettet til at retsforfølge tilbageholdte i forbindelse med terrorhandlinger;
- B. der henviser til, at menneskerettighedsforkæmperen Israa al-Ghomgham fra Qatif-regionen stadig er udsat for vilkårlig tilbageholdelse; der henviser til, at den dødsstraf, hun er blevet idømt, for nylig er blevet droppet, men at der stadig rettes ikke nærmere angivne anklager mod hende; der henviser til, at der er bekymring for så vidt angår Israa al-Ghomghams fysiske og mentale sundhed;
- C. der henviser til, at rapporter fastholder, at saudiarabiske forhørsledere har tortureret, mishandlet og seksuelt misbrugt mindst tre af de kvindelige aktivister, der blev tilbageholdt i maj 2018; der henviser til, at familiemedlemmer til kvindeaktivisterne, såsom Loujain al-Hathloul's forældre, er underlagt rejseforbud;
- D. der henviser til, at Saudi-Arabiens ministerium for medier har afvist påstandene om tortur af tilbageholdte i kongeriget som ubegrundede meldinger;
- E. der henviser til, at aktivisten Loujain al-Hathloul har været tilbageholdt siden marts 2018 efter at have deltaget i et møde, hvor Saudi-Arabien blev gennemgået, i FN's Komité for Afskaffelse af Diskrimination mod Kvinder; der henviser til, at hun blev anbragt i isolation fra maj til september 2018, hvor hendes forældre beretter, at hun blev tortureret;
- F. der henviser til, at en delegation fra den Saudiarabiske Menneskerettighedskommission besøgte Loujain al-Hathloul efter offentliggørelsen af rapporterne om tortureringen af hende; der henviser til, at de ikke kunne garantere hendes beskyttelse; der henviser til, at en offentlig anklager efterfølgende besøgte hende for at tage imod hendes vidneudsagn;
- G. der henviser til, at Loujain al-Hathloul er blevet indstillet til Nobels fredspris for 2019;
- H. der henviser til, at Saudi-Arabien stadig pålægger kvinder nogle af de strengeste begrænsninger til trods for regeringens nylige reformer, der sigter mod at fremme kvinders rettigheder på arbejdsmarkedet; der henviser til, at det saudiarabiske politiske og sociale system fortsat er diskriminerende, reelt gør kvinder til andenrangsborgere, ikke tillader nogen religions- og trosfrihed, diskriminerer landets store udenlandske arbejdsstyrke groft og slår hårdt ned på alle kritiske røster;
- I. der henviser til, at Saudi-Arabien har en række diskriminerende love, navnlig de retlige bestemmelser om personlig status, situationen for kvindelige vandrende arbejdstagere, civilstandsloven, arbejdsloven, statsborgerskabsloven og systemet med mænds formynderskab, som gør kvinders mulighed for at udøve deres rettigheder i henhold til CEDAW afhængig af tilladelse fra en mandlig værge;

Torsdag den 14. februar 2019

- J. der henviser til, at saudiarabiske kvinder under systemet med mænds formynderskab fratages selv den mest grundlæggende kontrol over deres liv; der henviser til, at der fortsat findes diskriminerende love vedrørende ægteskab og skilsmisse, og at kvinder i henhold til loven er forpligtet til at indhente tilladelse fra en mandlig værge for at tilmelde sig en videregående uddannelse, søge arbejde, rejse eller gifte sig; der henviser til, at saudiarabiske kvinder med udenlandske ægtefæller, i modsætning til deres mandlige modparter, ikke kan videregive deres nationalitet til deres børn eller ægtefæller;
- K. der henviser til, at Saudi-Arabiens generelle forbehold over for CEDAW ifølge Komitéen for Afskaffelse af Diskrimination mod Kvinder er uforenelige med konventionens genstand og formål og er ulovlige i henhold til dennes artikel 28;
- L. der henviser til, at siden kronprins Mohammed bin Salman Al Saud kom til magten i juni 2017, er mange menneskerettighedsforkæmpere, aktivister og kritikere blevet vilkårligt tilbageholdt eller uretmæssigt idømt lange fængselsstraffe blot for at gøre brug af deres ret til ytringsfrihed;
- M. der henviser til, at reformdagsordenen Vision 2030, der sigter mod at skabe økonomiske og sociale forandringer i landet, bl.a. gennem styrkelse af kvinders status, burde have været en reel mulighed for, at saudiarabiske kvinder kunne sikre deres retlige frigørelse, som er absolut afgørende for en fuld udøvelse af deres rettigheder i henhold til CEDAW; der imidlertid henviser til, at den nylige bølge af arrestationer og påståede tortur af kvinderettighedsforkæmpere strider mod dette mål og kan aflede opmærksomheden fra reformdagsordenen; der henviser til, at Vision 2030-dekretet mangler en egentlig retlig ramme;
- N. der henviser til, at ytrings-, presse- og mediefrihed såvel online som offline er en afgørende forudsætning og katalysator for demokratisering og reformer og er afgørende for kontrol med magten;
- O. der henviser til, at Saudi-Arabien har en af de højeste henrettelsesrater i verden; der henviser til, at det gennemsnitlige antal henrettelser pr. år mellem 2014 og 2017 var mindst 126; der henviser til, at myndighederne idømmer dødsstraf for ikkevoldelige lovovertrædelser, såsom narkotikasmugling, forræderi og utroskab; der henviser til, at lovovertrædelser såsom apostasi, som i henhold til international menneskerettighedslovgivning ikke bør være en kriminel handling, også har ført til brug af dødsstraf;
- P. der henviser til, at Saudi-Arabiens score i FN's indeks for menneskelig udvikling for 2018 var 0,853, hvilket placerer landet som nr. 39 ud af 188 lande og territorier; der henviser til, at Saudi-Arabiens score i FN's indeks for ulighed mellem kønnene var 0,234, hvilket placerer landet som nr. 39 ud af 189 lande i 2017-indekset; der henviser til, at landet har en score i FN's kønsudviklingsindeks (GDI) på 0,877 (hvilket placerer landet som nr. 39 i verden);
- fordømmer på det kraftigste tilbageholdelsen af kvindelige menneskerettighedsforkæmpere, der har agiteret for ophævelse af kørselsforbuddet, samt af alle fredelige menneskerettighedsforkæmpere, journalister, advokater og aktivister, og udtrykker bestyrtelse over de troværdige rapporter om systematisk tortur af flere af dem, herunder Loujain al-Hathloul;
 - opfordrer de saudiarabiske myndigheder til omgående og betingelsesløst at løslade disse kvinderettighedsforkæmpere og alle menneskerettighedsforkæmpere, advokater, journalister og andre samvittighedsfanger, der udelukkende er blevet tilbageholdt og dømt for at udøve deres ret til ytringsfrihed og for deres fredelige arbejde på menneskerettighedsområdet, og til at give internationale uafhængige observatører mulighed for at mødes med tilbageholdte kvindelige menneskerettighedsforkæmpere;
 - opfordrer indtrængende de saudiarabiske myndigheder til at lette uafhængige lægers adgang til de tilbageholdte; understreger, at behandlingen af alle tilbageholdte, herunder menneskerettighedsforkæmpere, under frihedsberøvelse skal opfylde de betingelser, der er fastsat i grundprincipperne for beskyttelse af alle personer under enhver form for tilbageholdelse eller fængsling, som blev vedtaget ved FN's Generalforsamlings resolution 43/173 af 9. december 1988;

Torsdag den 14. februar 2019

4. insisterer på, at uafhængige observatører bør inkludere observatører fra EU-delegationen til Saudi-Arabien eller fra EU's institutioner samt FN's mandatindehavere på menneskerettighedsområdet, som f.eks. den særlige rapportør om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf eller internationale NGO'er;
5. insisterer på, at de saudiarabiske myndigheder sætter en stopper for alle former for chikane, herunder på retsligt niveau, mod Loujain al-Hathloul, Aziza al-Yousef, Eman al-Nafjan, Nouf Abdulaziz, Mayaa al-Zahrani, Samar Badawi, Nassima al-Sada, Shadan al-Anezi, Abir Namankani, Amal al-Harbi, Hatoon al-Fassi, Israa Al-Ghomgham, Mohammed al-Rabea og alle andre menneskerettighedsforkæmpere i landet, således at de er i stand til at udføre deres arbejde uden uberettigede hindringer eller frygt for repressalier mod dem og deres familier;
6. fordømmer den vedvarende undertrykkelse og tortur af menneskerettighedsforkæmpere, herunder kvinderettighedsforkæmpere, i Saudi-Arabien, som underminerer troværdigheden af reformprocessen i landet; fordømmer den vedvarende systemiske diskrimination mod kvinder og piger i Saudi-Arabien;
7. opfordrer indtrængende Saudi-Arabien til offentligt at garantere alle tilbageholdte aktivisters sikkerhed, give de tilbageholdte kvinder adgang til kontakt med advokater og familiemedlemmer, fremlægge bevis for deres velbefindende og løslade dem, der sidder fængslet udelukkende for på fredelig vis at advokere for reformer;
8. hylder og støtter de saudiarabiske kvinderettighedsforkæmpere, som stræber efter en ligeværdig og fair behandling i deres samfund, og dem, der på trods af de vanskeligheder, de bliver udsat for, har forsvaret menneskerettighederne;
9. er dybt bekymret over udbredelsen af kønsbaseret vold i Saudi-Arabien, som fortsat i høj grad er underrapporteret og udokumenteret, og som bl.a. er blevet begrundet med henvisning til bagstræberiske grunde såsom behovet for at disciplinere kvinder under mænds formynderskab; opfordrer indtrængende de saudiarabiske myndigheder til at vedtage omfattende lovgivning, der specifikt definerer og kriminaliserer alle former for kønsbaseret vold mod kvinder, navnlig kvindelig kønslemlæstelse, voldtægt, herunder voldtægt inden for ægteskabet, seksuelle overgreb og seksuel chikane, og til at fjerne alle de hindringer, som kvinder støder på, når de søger adgang til klage og domstolsprøvelse; udtrykker dyb bekymring over rapporterne om en fremherskende praksis med børneægteskaber;
10. fordømmer eksistensen af systemet med mænds formynderskab, hvorved der stadig forventes tilladelse fra en mandlig værge på en række områder, herunder i forbindelse med rejser til udlandet, adgang til sundhedsydelser, valg af bopæl, ægteskab, indgivelse af klager i retssystemet samt retten til at forlade statsstyrede krisecentre for voldsramte kvinder og løsladelse fra tilbageholdelsescentre; understreger, at dette system afspejler det dybt rodfæstede patriarkalske system, som hersker i landet; opfordrer indtrængende den saudiarabiske regering til omgående at afskaffe systemet med mænds formynderskab og ophæve andre love, der diskriminerer kvinder og piger;
11. bemærker den nylige vedtagelse af en lov, i henhold til hvilken saudiarabiske kvinder kan modtage besked pr. SMS, hvis de bliver skilt, for at beskytte dem mod, at deres ægteskab bringes til ophør uden deres vidende; understreger, at denne lov ikke gør noget ved det forhold, at saudiarabiske kvinder kun kan opnå skilsmisse i ekstremt begrænsede tilfælde, f.eks. med deres mands samtykke, eller hvis deres mand har skadet dem;
12. giver udtryk for bekymring over de statslige webtjenester, hvormed mandlige værger kan spore kvinder, specificere, hvornår og hvordan de kan krydse de saudiarabiske grænser, og få SMS-opdateringer næsten i realtid, når de rejser;
13. glæder sig over ophævelsen af forbuddet mod, at kvinder må køre bil i kongeriget, som led i Vision 2030-dagsordenen;
14. opfordrer de saudiarabiske myndigheder til at revidere loven om foreninger og fonde fra december 2015 for at give kvindeaktivister ret til at organisere sig og arbejde frit og uafhængigt uden ubehørig indblanding fra myndighedernes side; opfordrer endvidere indtrængende til en revision af terrorbekæmpelsesloven, loven om bekæmpelse af cyberkriminalitet og presse- og publikationsloven, som hele tiden anvendes til at retsforfølge menneskerettighedsforkæmpere, samt af alle diskriminerende bestemmelser, der findes i retssystemet, bl.a. på områder som arv;

Torsdag den 14. februar 2019

15. opfordrer de saudiarabiske myndigheder til at ratificere den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, ophæve forbeholdene vedrørende CEDAW og ratificere den valgfri protokol til CEDAW, således at saudiarabiske kvinder fuldt ud kan nyde godt af de rettigheder, der er nedfældet i konventionen, samt til at sætte en stopper for børneægteskaber, tvangsægteskaber og de lovpligtige regler for kvinders påklædning; opfordrer indtrængende Saudi-Arabien til at fremsætte en stående invitation til alle Menneskerettighedsrådets mandatindehavere vedrørende særlige procedurer til at aflægge besøg i landet;
16. understreger, at udøvelsen af retten til ytringsfrihed og retten til foreningsfrihed og til frit at deltage i fredelige forsamlinger er beskyttet i henhold til den internationale menneskerettighedslovgivning; opfordrer de saudiarabiske myndigheder til at tillade en uafhængig presse og uafhængige medier og sikre ytringsfrihed både online og offline samt retten til foreningsfrihed og til frit at deltage i fredelige forsamlinger for alle Saudi-Arabiens indbyggere; opfordrer indtrængende de saudiarabiske myndigheder til at fjerne de begrænsninger, der er pålagt menneskerettighedsforkæmpere, som forbyder dem at ytre sig på de sociale medier og til de internationale medier;
17. opfordrer de saudiarabiske myndigheder til at indføre et øjeblikkeligt moratorium for anvendelsen af dødsstraf som et skridt i retning af dens afskaffelse; opfordrer til en gennemgang af samtlige dødsdomme for at sikre, at de retssager, der gik forud, foregik i overensstemmelse med internationale standarder;
18. anbefaler, at der sendes en ad hoc-delegation fra Underudvalget om Menneskerettigheder (DROI) og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (FEMM) til Saudi-Arabien inden udgangen af indeværende valgperiode for at besøge de fængslede kvinder og holde de nødvendige møder med de saudiarabiske myndigheder;
19. noterer sig dialogen mellem EU og Saudi-Arabien og tilskynder til yderligere dialog;
20. beklager de ineffektive erklæringer fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og medlemsstaterne vedrørende sagerne om de kvindelige menneskerettighedsforkæmpere, der har været tilbageholdt siden maj 2018;
21. opfordrer NF/HR, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at tage sagerne om Loujain al-Hathloul, Eman al-Nafjan, Aziza al-Yousef, Samar Badawi, Nassima al-Sada samt alle andre kvindelige menneskerettighedsforkæmpere op i deres dialoger med de saudiarabiske myndigheder, og at kræve, at de løslades; insisterer på, at EU's diplomater, indtil de bliver løsladt, skal opfordre de saudiarabiske myndigheder til at garantere deres sikkerhed og til at fortsætte med fuldstændige undersøgelser af rapporterne om tortur;
22. opfordrer Kommissionen og Parlamentet til at undersøge fraværet af registreringer af Saudi-Arabien i EU's åbenhedsregister;
23. opfordrer NF/HR, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at tage sagerne om Israa al-Ghomgham, hendes mand, Mousa al-Hashim, og deres fire medtiltalte, Ahmed al-Matrood, Ali Ouwaisher, Khalid al-Ghanim og Mujtaba al-Muzain, op i deres dialoger med de saudiarabiske myndigheder, og at kræve, at de løslades; opfordrer endvidere til, at sagen vedrørende Sheikh Salman Al-Awda tages op, og at der stilles krav om, at han løslades;
24. opfordrer NF/HR, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at etablere en fælles holdning med henblik på at sikre, at de europæiske diplomatiske tjenester i Saudi-Arabien systematisk anvender de mekanismer, der er fastsat i EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, herunder offentlige erklæringer, diplomatiske demarcher, overvågning af retssager og fængselsbesøg, i forbindelse med de saudiarabiske kvinderettighedsforkæmpere, der har været tilbageholdt siden maj 2018;
25. opfordrer til, at Europa-Parlamentet fremlægger en resolution om situationen for menneskerettighedsforkæmpere i Saudi-Arabien på det næste møde i FN's Menneskerettighedsråd; opfordrer EU til på det næste møde i Menneskerettighedsrådet og i Kommissionen for Kvinders Status at rejse spørgsmålet om medlemskab for lande med tvivlsomme menneskerettighedsforhold, herunder i forbindelse med respekten for kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene; opfordrer EU til at stille forslag i FN's Menneskerettighedsråd om udnævnelse af en særlig rapportør om menneskerettigheder i Saudi-Arabien;
26. opfordrer endnu en gang de saudiarabiske myndigheder til at sætte en stopper for enhver yderligere piskning af Raif Badawi og til at løslade ham omgående og betingelsesløst; insisterer på, at alle højtstående repræsentanter for EU, navnlig NF/HR og alle kommissærerne, systematisk rejser Raif Badawis sag, når de er i kontakt med deres saudiarabiske modparter, og anmoder om at møde ham under deres besøg i landet; forpligter sig til at optrappe sin indsats til støtte for hans løsladelse; opfordrer sin formand til at rejse til Riyadh for at tage Sakharovprismodtagernes sag op direkte med myndighederne;

Torsdag den 14. februar 2019

27. opfordrer NF/HR, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at sikre en fuldstændig gennemførelse af EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere og til at udvide deres beskyttelse af og støtte til menneskerettighedsforkæmpere, især kvindelige menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer NF/HR til at aflægge rapport om den nuværende situation med hensyn til det militære og sikkerhedsmæssige samarbejde mellem medlemsstaterne og det saudiarabiske regime;

28. gentager sin opfordring til Rådet om at nå frem til en fælles holdning med henblik på at indføre en EU-dækkende våbenembargo over for Saudi-Arabien og til at efterleve fælles holdning 2008/944/CFSP ⁽¹⁾; opfordrer til en embargo på eksport af overvågningssystemer og andre produkter med dobbelt anvendelse, der kan anvendes i Saudi-Arabien med henblik på at undertrykke dets borgere, herunder kvindelige menneskerettighedsforkæmpere; er stærkt foruroliget over de saudiarabiske myndigheders anvendelse af disse våben og af cyberovervågningsteknologi; minder medlemsstaterne om, at deres fortsatte våbenhandel med Saudi-Arabien er i strid med EU's fælles holdning om våbeneksport; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at foreslå, og Rådet til at vedtage, anvendelse af begrænsede foranstaltninger over for Saudi-Arabien som reaktion på krænkelser af menneskerettighederne, herunder indefrysning af aktiver og visumforbud;

29. opfordrer indtrængende NF/HR, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til fortsat at føre en dialog med Saudi-Arabien om menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og landets foruroligende rolle i regionen; giver udtryk for sin villighed til at føre en konstruktiv og åben dialog med de saudiarabiske myndigheder, herunder med parlamentarikerne, om gennemførelsen af deres internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet; opfordrer til udveksling af ekspertviden om retlige anliggender med henblik på at styrke beskyttelsen af individuelle rettigheder i Saudi-Arabien;

30. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU-Udenrigstjenesten, FN's generalsekretær, FN's højkommissær for menneskerettigheder, Kommissionen for Kvinders Status, FN's Menneskerettighedsråd, Hans Majestæt Kong Salman bin Abdulaziz Al Saud og Kronprins Mohammad bin Salman Al Saud, Kongeriget Saudi-Arabiens regering og generalsekretæren for Kongeriget Saudi-Arabiens Center for National Dialog.

⁽¹⁾ Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP af 8. december 2008 om fælles regler for kontrol med eksport af militært teknologi og -udstyr (EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99).

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0127

Retten til fredelig protest og forholdsmæssig magtanvendelse**Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om retten til fredelig protest og rimelig magtanvendelse (2019/2569(RSP))**

(2020/C 449/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU-traktaterne og særlig artikel 2, 3, 4, 6 og 7 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (i det følgende benævnt »chartret«),
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK) og den hermed forbundne retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD),
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2019 om situationen for grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union i 2017 ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne, herunder rettighederne for personer, der tilhører mindretal; der henviser til, at disse værdier er fælles for medlemsstaterne i et samfund præget af pluralisme, ikkeforskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd;
- B. der henviser til, at retsstatsprincippet er rygraden i demokratiet og et af de grundlæggende principper i EU, der er baseret på formodningen om gensidig tillid til, at medlemsstaterne respekterer demokratiet, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder, som er nedfældet i chartret og EMRK;
- C. der henviser til, at EU er forpligtet til at respektere ytrings- og informationsfriheden samt forsamlings- og foreningsfriheden;
- D. der henviser til, at artikel 11 i EMRK og artikel 12 i chartret fastslår, at enhver har ret til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed, herunder retten til at danne og tilslutte sig fagforeninger for at beskytte sine interesser;
- E. der henviser til, at artikel 11 i EMRK fastsætter, at der ikke må udøves andre indskrænkninger i udøvelsen af disse rettigheder end dem, der er fastsat ved lov, og som er nødvendige i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige sikkerhed, for at forebygge uro eller strafbare handlinger, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder;
- F. der henviser til, at det i artikel 11 i EMRK også anføres, at forsamlingsfriheden »ikke er til hinder for, at medlemmer af de væbnede styrker, politiet eller statsforvaltningen kan indføre lovlige begrænsninger i udøvelsen af disse rettigheder«;
- G. der henviser til, at det i chartrets artikel 12 også anføres, at politiske partier på unionsplan bidrager til at udtrykke unionsborgernes politiske vilje;
- H. der henviser til, at forsamlingsfriheden bør beskyttes; der henviser til, at et levende civilsamfund og pluralistiske medier spiller en afgørende rolle med hensyn til at fremme et åbent og pluralistisk samfund og offentlighedens deltagelse i den demokratiske proces samt at øge regeringernes ansvarlighed;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0032.

Torsdag den 14. februar 2019

- I. der henviser til, at forsamlingsfrihed går hånd i hånd med ytringsfriheden, jf. artikel 11 i chartret og artikel 10 i den europæiske menneskerettighedskonvention, hvori det hedder, at enhver har ret til ytringsfrihed, der omfatter ytringsfrihed og til at modtage og meddele oplysninger eller tanker uden indblanding fra offentlige myndigheders side og uden hensyn til landegrænser;
- J. der henviser til, at eftersom udøvelsen af disse frihedsrettigheder medfører pligter og ansvar, kan den underkastes sådanne formaliteter, betingelser, restriktioner eller straffebestemmelser, som er foreskrevet ved lov og er nødvendige i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, territorial integritet eller offentlig tryghed, for at forebygge uorden eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden, for at beskytte andres gode navn og rygte eller rettigheder, for at forhindre udspredelse af fortrolige oplysninger eller for at sikre domsmagtens autoritet og upartiskhed, som fastsat i artikel 10 i den europæiske menneskerettighedskonvention;
- K. der henviser til, at det i artikel 52 i chartret er fastsat, at »enhver begrænsning i udøvelsen af de rettigheder og friheder, der anerkendes ved dette charter, skal være fastlagt i lovgivningen og skal respektere disse rettigheders og friheders væsentligste indhold«;
- L. der henviser til, at i henhold til artikel 4, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union respekterer Unionen medlemsstaternes »centrale statslige funktioner, herunder sikring af statens territoriale integritet, opretholdelse af lov og orden samt beskyttelse af den nationale sikkerhed«; der henviser til, at »navnlig forbliver den nationale sikkerhed den enkelte medlemsstats eneansvar«;
- M. der henviser til, at alle begrænsninger i de grundlæggende rettigheder og de borgerlige frihedsrettigheder i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols og Den Europæiske Unions Domstols retspraksis skal overholde principperne om lovlighed, nødvendighed og proportionalitet;
- N. der henviser til, at de retshåndhævende myndigheder i flere medlemsstater er blevet kritiseret for at undergrave retten til at protestere og gøre brug af overdreven magt;
 1. opfordrer medlemsstaterne til at respektere retten til at deltage i fredelige forsamlinger, foreningsfrihed og ytringsfrihed;
 2. understreger, at den offentlige debat er afgørende for et velfungerende demokratisk samfund;
 3. fordømmer de seneste års vedtagelse af restriktive love om forsamlingsfrihed i flere medlemsstater;
 4. fordømmer de voldelige og uforholdsmæssige indgreb fra myndighedernes side under demonstrationer og fredelige demonstrationer; opfordrer de relevante myndigheder til at sikre en gennemsigtig, upartisk, uafhængig og effektiv efterforskning, når der er mistanke om eller påstået overdreven magtanvendelse; minder om, at de retshåndhævende myndigheder altid skal holdes ansvarlige for opfyldelsen af deres forpligtelser og overholdelsen af deres relevante retlige og operationelle rammer;
 5. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de retshåndhævende myndigheders magtanvendelse altid er lovlig, forholdsmæssig, nødvendig og den sidste udvej, og at den bevarer menneskers liv og fysiske integritet; bemærker, at vilkårlig magtanvendelse mod menneskemængder er i strid med proportionalitetsprincippet;
 6. bemærker den vigtige rolle, som journalister og fotojournalister spiller i forbindelse med indberetning af sager om uforholdsmæssig vold, og fordømmer alle tilfælde, hvor de bevidst er blevet udsat herfor;
 7. er af den opfattelse, at vold mod fredelige demonstranter aldrig kan være en løsning i en debat eller i politik;
 8. erkender, at politistyrkerne, blandt hvilke der også har været mange sårede, arbejder under vanskelige forhold navnlig på grund af en række demonstranternes fjendtlighed, men også på grund af en alt for stor arbejdsbyrde; fordømmer enhver form for vold mod enkeltpersoner eller ejendom foretaget af voldelige, militante demonstranter, som kun kommer for at udøve vold og skader legitimiteten af fredelige protester;
 9. opfordrer medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder til aktivt at deltage i den uddannelse, som tilbydes af Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol), om offentlig orden og politiovervågning af større begivenheder; opfordrer medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis i denne henseende;

Torsdag den 14. februar 2019

10. understreger betydningen af at garantere sikkerheden for det retshåndhævende personale, politibetjente og soldater under deres operationer for at sikre sikkerheden under offentlige protestdemonstrationer;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Europarådet, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa samt FN.
-

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0128

Interkønnedes rettigheder

Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om interkønnedes rettigheder (2018/2878(RSP))

(2020/C 449/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU-traktatens artikel 2,
- der henviser til artikel 8 og 10 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 21,
- der henviser til den europæiske socialpagt, særlig artikel 11,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse ⁽¹⁾,
- der henviser til den rapport, som Kommissionen offentliggjorde i 2011, med titlen »Trans and intersex people«,
- der henviser til de endelige rapporter fra det Kommissionsfinansierede pilotprojekt »Health4LGBTI« om de uligheder på sundhedsområdet, som LGBTI-personer oplever,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 4. februar 2014 om EU-køreplanen mod homofobi og forskelsbehandling på grund af seksuel orientering og kønsidentitet ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. december 2016 om situationen for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union i 2015 ⁽³⁾,
- der henviser til dokumentet fra 2015 fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) om situationen for interkønnedes grundlæggende rettigheder ⁽⁴⁾,
- der henviser til FRA's onlinepublikation med titlen »Mapping minimum age requirements concerning the rights of the child in the EU« fra november 2017, ⁽⁵⁾
- der henviser til FRA's rapport fra 2018 om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention,
- der henviser til den europæiske konvention til forebyggelse af tortur og umenneskelig eller vanærende behandling eller straf,
- der henviser til beslutning 2191, der blev vedtaget af Europarådets Parlamentariske Forsamling i 2017, om fremme af interkønnedes menneskerettigheder og bekæmpelse af diskrimination mod disse personer,
- der henviser til rapport fra 2015 fra Europarådets menneskerettighedskommissær med titlen »Human rights and intersex people«,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
- der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder,

⁽¹⁾ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57.

⁽²⁾ EUT C 93 af 24.3.2017, s. 21.

⁽³⁾ EUT C 238 af 6.7.2018, s. 2.

⁽⁴⁾ <https://fra.europa.eu/en/publication/2015/fundamental-rights-situation-intersex-people>

⁽⁵⁾ <https://fra.europa.eu/en/publication/2017/mapping-minimum-age-requirements-concerning-rights-child-eu>

Torsdag den 14. februar 2019

- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap,
 - der henviser til rapport fra 2013 fra FN's særlige rapportør om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
 - der henviser til Yogyakartaprincipperne (principperne for og stater forpligtelser til anvendelse af den internationale menneskerettighedslovgivning i forbindelse med seksuel orientering, kønsidentitet, kønsudtryk og kønskarakteristika), der blev vedtaget i november 2006, og de ti supplerende principper (»plus 10«), som blev vedtaget den 10. november 2017,
 - der henviser til forespørgsler til Rådet og Kommissionen om rettighederne for interkønnedes rettigheder (O-000132/2018 — B8-0007/2019 og O-000133/2018 — B8-0008/2019),
 - der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at interkønnede fødes med fysiske kønskarakteristika, som ikke passer til medicinske eller sociale normer for kvindelige eller mandlige organer, og disse variationer i kønskarakteristika kan manifestere sig i primære karakteristika (såsom indre og ydre kønsorganer, kromosomstrukturen og hormonstrukturen) og/eller sekundære karakteristika (såsom muskelmasse, hårfordeling og højde);
- B. der henviser til, at interkønnede udsættes for adskillige former for vold og forskelsbehandling i Den Europæiske Union, og disse krænkelse af menneskerettighederne er stadig i vid udstrækning ukendte for offentligheden og de politiske beslutningstagere;
- C. der henviser til, at der er en høj forekomst af kirurgiske indgreb på og medicinske behandlinger af interkønnede spædbørn, selv om disse behandlinger i de fleste tilfælde ikke er medicinsk nødvendige; der henviser til, at kosmetiske og akutte kirurgiske indgreb kan tilbydes som en pakke, der forhindrer forældre og interkønnede personer i at få fuldstændige oplysninger om virkningen af de enkelte dele;
- D. der henviser til, at kirurgiske indgreb og medicinske behandlinger udføres på interkønnede børn uden deres forudgående, personlige, fulde og informerede samtykke; der henviser til, at kønslemlæstelse af interkønnede kan have livslange konsekvenser, f.eks. psykiske traumer og fysiske funktionshæmninger;
- E. der henviser til, at interkønnede personer og interkønnede børn, som tilhører andre mindretal og marginaliserede grupper, er yderligere marginaliserede og socialt udstødte og risikerer at blive udsat for vold og forskelsbehandling på grund af deres krydsende identiteter;
- F. der henviser til, at kirurgiske indgreb i de fleste EU-medlemsstater kan udføres på et interkønnet barn eller en interkønnet person med handicap med deres juridiske værgeres samtykke, uanset den interkønnedes evne til selv at træffe afgørelse;
- G. der henviser til, at forældre og/eller værger i mange tilfælde udsættes for et omfattende pres til at træffe beslutninger uden at være fuldt informeret om de livslange konsekvenser for deres barn;
- H. der henviser til, at mange interkønnede ikke har fuld adgang til deres patientjournaler, og at de derfor ikke ved, at de er interkønnede, eller ikke har kendskab til de medicinske behandlinger, som de er blevet udsat for;
- I. der henviser til, at interkønnede variationer fortsat klassificeres som sygdomme, som f.eks. i Den Internationale Sygdomsklassifikation (ICD), som Verdenssundhedsorganisationen udarbejder, eftersom der ikke foreligger dokumentation for, at behandlingerne har været vellykkede på lang sigt;
- J. der henviser til, at visse interkønnede ikke kan identificere sig med det køn, de har fået tildelt af lægerne ved fødslen; der henviser til, at juridisk anerkendelse af køn på grundlag af selvbestemmelse kun er mulig i seks af EU's medlemsstater; der henviser til, at sterilisering fortsat er et krav for juridisk anerkendelse af køn i mange EU-medlemsstater;

Torsdag den 14. februar 2019

- K. der henviser til, at lovgivningen mod forskelsbehandling på EU-plan og i de fleste medlemsstater ikke omfatter forskelsbehandling på grund af kønskarakteristika, enten som en selvstændig kategori eller fortolket som en form for forskelsbehandling på grund af køn;
- L. der henviser til, at mange interkønnede børn oplever menneskerettighedskrænkelser og kønslemlæstelser i EU, når de gennemgår behandlinger, som kan normalisere deres køn;
1. bemærker, at der er et presserende behov for at bekæmpe krænkelser af interkønnedes menneskerettigheder, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at foreslå lovgivning med henblik på at løse disse problemer;

Medikalisering og sygeliggørelse

2. fordømmer på det kraftigste kønsnormaliserende behandlinger og kirurgiske indgreb; glæder sig over lovgivning, der forbyder sådanne kirurgiske indgreb (som f.eks. i Malta og Portugal), og opfordrer andre medlemsstater til at vedtage lignende lovgivning hurtigst muligt;
3. understreger behovet for at yde passende rådgivning og støtte til interkønnede børn og interkønnede personer med handicap samt deres forældre eller værger og informere dem fuldt ud om konsekvenserne af kønsnormaliserende behandlinger;
4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte organisationer, der arbejder på at bryde stigmaet mod interkønnede;
5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge finansieringen til civilsamfundsorganisationer for interkønnede;
6. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre interkønnedes adgang til deres patientjournaler og til at sikre, at ingen udsættes for en unødvendig medicinsk eller kirurgisk behandling i den spæde barndom eller resten af barndommen, og sikre de pågældende børns kropslige integritet, selvstændighed og selvbestemmelse;
7. er af den opfattelse, at sygeliggørelsen af interkønnede variationer undergraver de interkønnedes fulde udøvelse af den ret til den højest opnåelige sundhedstilstand, som er nedfældet i FN's konvention om barnets rettigheder; opfordrer medlemsstaterne til at sikre depatologisering af interkønnede;
8. glæder sig over depatologiseringen af transidentiteter i den ellefte revision af ICD (ICD-11), selv om den kun er delvis; bemærker imidlertid, at kategorien »kønsuoverensstemmelse« i barndommen sygeliggør ikkekønsnormativ adfærd i barndommen; opfordrer derfor medlemsstaterne til at tilstræbe fjernelsen af denne kategori i ICD-11 og til at sikre, at den fremtidige revision af ICD bringes i overensstemmelse med deres nationale sundhedssystemer;

Identitetspapirer

9. understreger betydningen af fleksible fødselsregistreringsprocedurer; glæder sig over, at der i visse medlemsstater er vedtaget lovgivning, som giver mulighed for juridisk anerkendelse af køn på grundlag af selvbestemmelse; opfordrer andre medlemsstater til at vedtage lignende lovgivning, herunder fleksible procedurer til at ændre kønsmarkører, så længe de fortsat registreres, samt navne på fødselsattester og identitetspapirer (herunder muligheden for kønsneutrale navne);

Forskelsbehandling

10. beklager den manglende anerkendelse af kønskarakteristika som en grund til forskelsbehandling i hele EU og fremhæver derfor betydningen af dette kriterium for at sikre interkønnedes adgang til domstolsprøvelse;
11. opfordrer Kommissionen til at styrke udvekslingen af god praksis på området; opfordrer medlemsstaterne til at vedtage den lovgivning, der er nødvendig for i passende grad at beskytte, respektere og fremme de grundlæggende rettigheder for interkønnede, herunder interkønnede børn, med fuld beskyttelse mod forskelsbehandling;

Torsdag den 14. februar 2019

Kendskab i offentligheden

12. opfordrer alle relevante aktører til at gennemføre forskning vedrørende interkønnede på baggrund af et sociologisk og menneskerettighedsmæssigt perspektiv og ikke et medicinsk perspektiv;

13. opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU's midler ikke støtter forskning eller lægevidenskabelige projekter, der bidrager yderligere til krænkelse af interkønnedes menneskerettigheder, inden for rammerne af europæiske referencenetværk (ERN); opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte og finansiere forskning i menneskerettighedssituationen for interkønnede;

14. opfordrer Kommissionen til at anlægge en holistisk og rettighedsbaseret tilgang til interkønnedes rettigheder og til bedre at koordinere det arbejde, der udføres af Generaldirektoraterne for Retlige Anliggender og Forbrugere, for Uddannelse, Unge, Idræt og Kultur og for Folkesundhed og Fødevarsikkerhed for at sikre konsekvente politikker og programmer, der støtter interkønnede, herunder uddannelse af statslige embedsmænd og læger;

15. opfordrer Kommissionen til at styrke interkøndimensionen i sin flerårige LGBTI-liste over foranstaltninger i indeværende periode og til allerede nu at begynde at forberede en fornyelse af denne strategi for den næste flerårige periode (2019-2024);

16. opfordrer Kommissionen til at fremme udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne om beskyttelse af interkønnedes menneskerettigheder og kropslige integritet;

o

o o

17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Europarådets Parlamentariske Forsamling.

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0129

LGBTI-tiltagslistens fremtid (2019-2024)

Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om fremtiden for LGBTI-listen over tiltag (2019-2024) (2019/2573(RSP))

(2020/C 449/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU-traktatens artikel 2,
- der henviser til artikel 8 og 10 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 21,
- der henviser til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,
- der henviser til henstilling CM/Rec(2010)5 fra Europarådets Ministerkomité til medlemsstaterne om foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af seksuel orientering eller kønsidentitet, vedtaget den 31. marts 2010,
- der henviser til forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering (COM(2008)0426) og Parlamentets udtalelse af 2. april 2009 om dette forslag,
- der henviser til retningslinjerne for fremme og beskyttelse af alle menneskerettigheder for lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interkønnede (LGBTI-personer), som blev vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union på samlingen den 24. juni 2013,
- der henviser til Rådets konklusioner om LGBTI-ligestilling af 16. juni 2016,
- der henviser til resultaterne af EU's undersøgelse vedrørende lesbiske, bøsser, biseksuelle og transpersoner, som blev foretaget af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) og offentliggjort den 17. maj 2013,
- der henviser til sin beslutning af 4. februar 2014 om EU-køreplanen mod homofobi og forskelsbehandling på grund af seksuel orientering og kønsidentitet ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2019 om situationen for grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union i 2017 ⁽²⁾,
- der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 2191(2017) af 12. oktober 2017 om fremme af interseksuelle personers menneskerettigheder og bekæmpelse af diskrimination mod disse personer,
- der henviser til Kommissionens liste fra december 2015 over tiltag til at forbedre LGBTI-personers ligestilling,
- der henviser til Kommissionens årsberetninger fra 2016 og 2017 om gennemførelsen af listen over tiltag til at forbedre LGBTI-personers ligestilling,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols (EU-Domstolens) dom af 5. juni 2018 (Relu Adrian Coman m.fl. mod Inspectoratul General pentru Imigrări og Ministerul Afacerilor Interne) ⁽³⁾ og anden relevant retspraksis fra EU-Domstolen og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol,
- der henviser til rapporten fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) fra maj 2015 om situationen med hensyn til interkønnedes grundlæggende rettigheder,

⁽¹⁾ EUT C 93 af 24.3.2017, s. 21.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0032.

⁽³⁾ Domstolens dom (store afdeling) af 5. juni 2018, ECLI:EU:C:2018:385.

Torsdag den 14. februar 2019

- der henviser til rapporten fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder fra marts 2017 med titlen »Current migration situation in the EU: Lesbian, gay, bisexual, transgender and intersex asylum seekers«,
 - der henviser til rapporten fra 2015 fra Europarådets menneskerettighedskommissær med titlen »Human rights and intersex people«,
 - der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 2048(2015) af 22. april 2015 om forskelsbehandling af transkønnede personer i Europa,
 - der henviser til FN-konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW),
 - der henviser til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen),
 - der henviser til forespørgsel til Kommissionen om LGBTI-tiltagslistens fremtid (2019-2024) (O-000006/2019 — B8-0014/2019),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at LGBTI-personer fortsat lider under forskelsbehandling og vold i Den Europæiske Union; der henviser til, at ikke alle EU-medlemsstater yder retlig beskyttelse af LGBTI-personer mod forskelsbehandling;
- B. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 4. februar 2014 om EU-køreplanen mod homofobi og forskelsbehandling på grund af seksuel orientering og kønsidentitet opfordrede Kommissionen til at vedtage en strategi for LGBTI-ligestilling;
- C. der henviser til, at Det Europæiske Råd i sine konklusioner om LGBTI-ligestilling af 16. juni 2016 opfordrede medlemsstaterne til at samarbejde med Kommissionen om LGBTI-listen over tiltag;
- D. der henviser til, at Kommissionen har vedtaget omfattende strategiske rammer for andre emner vedrørende grundlæggende rettigheder, såsom handicap og integration af romaer, men endnu ikke har truffet sådanne foranstaltninger vedrørende LGBTI-rettigheder;
- E. der henviser til, at listen over tiltag til at forbedre LGBTI-personers ligestilling, som blev offentliggjort af Kommissionen i 2015, er en ikkebindende strategi, som ikke er udtømmende;
- F. der henviser til, at Kommissionens rapporter om gennemførelsen af listen over tiltag til at forbedre LGBTI-personers ligestilling viser, at der er taget væsentlige skridt, men at der stadig er meget at gøre for at sikre lighed for alle borgere i EU, herunder LGBTI-borgere;
- G. der henviser til, at selv om de retningslinjer, som Det Europæiske Råd har vedtaget for at fremme og beskytte lesbiske, bøssers, biseksuelles, transpersoners og interseksuelles (LGBTI-personers) mulighed for at nyde godt af alle menneskerettighederne, har været bindende for EU og medlemsstaterne i deres optræden udadtil siden 2013, udgør fraværet af et internt komplementerende engagement fra EU's side en trussel mod den interne og eksterne samholdighed;
- H. der henviser til, at direktivet om ikkeforskelsbehandling fortsat er blokeret i Rådet;
1. gentager henstillingerne i sin beslutning om EU-køreplanen;
 2. bemærker, at der i de seneste år har været observeret et tilbageslag i EU for så vidt angår ligestilling mellem kønnene, som direkte har påvirket LGBTI-personer; opfordrer Kommissionen til at forpligte sig til at imødegå dette tilbageslag, gøre lighed og ikkeforskelsbehandling til et prioriteret område og sikre, at denne forpligtelse tages op i det arbejde, der vil blive udført af den næste Kommission, som vil tiltræde senere i 2019;

Torsdag den 14. februar 2019

3. opfordrer Kommissionen til at sikre, at LGBTI-retigheder prioriteres i dens arbejdsprogram for 2019-2024, og til at styrke samarbejdet mellem forskellige GD'er på områder, hvor LGBTI-retigheder bør integreres, f.eks. inden for uddannelse og sundhed, som fastsat i LGBTI-listen over tiltag;
 4. opfordrer Kommissionen til at vedtage et andet strategidokument for at fremme ligestilling for LGBTI-personer;
 5. opfordrer Kommissionen til at overvåge og håndhæve gennemførelsen af lovgivning og foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling for at sikre rettighederne for LGBTI-personer på alle områder;
 6. opfordrer Kommissionen til at fortsætte arbejdet med de emner, der allerede er indeholdt i LGBTI-listen over tiltag;
 7. opfordrer Kommissionen til at inddrage Parlamentet og civilsamfundets organisationer i udformningen af dens fremtidige LGBTI-liste over tiltag;
 8. opfordrer Kommissionen til fortsat at gennemføre bevidstgørelseskampagner og offentlige kommunikationskampagner om LGBTI-personer og deres familier; fremhæver betydningen af sådanne tiltag på alle niveauer og af at fokusere på fordelene ved mangfoldighed i samfundet i stedet for blot en normalisering af LGBTI-personer;
 9. opfordrer Kommissionen til at facilitere og støtte medlemsstaterne i deres gennemførelse af omfattende, kvalitetsprægede uddannelsesprogrammer vedrørende seksualitet og parforhold, som giver information om og undervisning i seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder på en måde, der er ikkefordømmende, udformet på en positiv måde og er inkluderende for så vidt angår LGBTI-personer;
 10. opfordrer Kommissionen til at træffe konkrete foranstaltninger til at sikre fri bevægelighed for alle familier, herunder LGBTI-familier, i overensstemmelse med den nylige Coman-sag ved EU-Domstolen;
 11. bemærker, at 8 medlemsstater kræver sterilisering, og 18 medlemsstater kræver en psykisk diagnose for at få adgang til retlig anerkendelse af køn; opfordrer Kommissionen til at vurdere, om sådanne krav er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder;
 12. opfordrer Kommissionen til at indarbejde et tværsektorielt perspektiv i sit fremtidige arbejde med LGBTI-retigheder, at tage hensyn til marginaliserede LGBTI-personers erfaringer med intersektionel forskelsbehandling og at udvikle foranstaltninger til at imødekomme deres specifikke behov, herunder ved at stille finansiering til rådighed for specifikke støttenetværk af marginaliserede LGBTI-grupper;
 13. opfordrer Kommissionen til fortsat at arbejde med medlemsstaterne med henblik på gennemførelsen af dens fremtidige tiltag vedrørende LGBTI-retigheder;
 14. opfordrer Kommissionen til at styrke udvekslingen af god praksis vedrørende dette spørgsmål; opfordrer medlemsstaterne til at vedtage den lovgivning, der er nødvendig for at sikre, at LGBTI-børns grundlæggende rettigheder ydes tilstrækkelig respekt, fremme og beskyttelse, herunder fuld beskyttelse mod forskelsbehandling;
 15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Europarådets Parlamentariske Forsamling.
-

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0130

INF-traktatens fremtid og indvirkningen på EU**Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om INF-traktatens fremtid og konsekvenserne for EU (2019/2574(RSP))**

(2020/C 449/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten mellem USA og Unionen af Socialistiske Sovjetrepublikker om afskaffelse af deres mellem- og kortdistancemissiler (i det følgende benævnt »INF-traktaten«), som blev undertegnet i Washington den 8. december 1987 af den daværende amerikanske præsident, Ronald Reagan, og den daværende præsident for Sovjetunionen, Mikhail Gorbatjov ⁽¹⁾,
- der henviser til rapport fra 2018 med titlen »Adherence to and Compliance with Arms Control, Nonproliferation, and Disarmament Agreements and Commitments«, som er udarbejdet af det amerikanske udenrigsministerium,
- der henviser til udtalelse af 21. oktober 2018 fra USA's præsident Donald Trump, hvori han truede med at trække USA ud af INF-traktaten,
- der henviser til udtalelse af 2. februar 2019 fra USA's udenrigsminister om USA's hensigt om at trække sig ud af INF-traktaten ⁽²⁾,
- der henviser til erklæring af 2. februar 2019 fra den russiske præsident Vladimir Putin, hvori han fastslog, at Rusland også ville suspendere sin deltagelse i traktaten,
- der henviser til den erklæring om INF-traktaten, som blev udstedt af NATO's udenrigsministre den 4. december 2018 ⁽³⁾,
- der henviser til »Den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik — Fælles vision, fælles handling: Et stærkere Europa«,
- der henviser til de bekymringer, som USA og NATO i 2019 har givet udtryk for med hensyn til Ruslands manglende overholdelse af INF-traktaten, navnlig med hensyn til dets nye missilsystem, 9M729, som senest kom til udtryk i erklæringen af 1. februar 2019 fra Det Nordatlantiske Råd ⁽⁴⁾,
- der henviser til de bemærkninger, som næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR), Federica Mogherini, fremsatte på den syvende EU-konference om ikkespredning og nedrustning, der blev afholdt i Bruxelles den 18.-19. december 2018,
- der henviser til sin beslutning af 27. oktober 2016 om nuklear sikkerhed og ikkespredning ⁽⁵⁾,
- der henviser til den fælles erklæring om EU-NATO-samarbejdet, som blev undertegnet i Bruxelles den 10. juli 2018,
- der henviser til FN's dagsorden for nedrustning ⁽⁶⁾,
- der henviser til FN's mål for bæredygtig udvikling nr. 16, som sigter mod at fremme fredelige og inkluderende samfund med henblik på bæredygtig udvikling ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ <https://treaties.un.org/doc/Publication/UNTS/Volume%201657/v1657.pdf>

⁽²⁾ <https://www.state.gov/secretary/remarks/2019/02/288722.htm>

⁽³⁾ https://www.nato.int/cps/en/natohq/official_texts_161122.htm

⁽⁴⁾ https://www.nato.int/cps/en/natohq/news_162996.htm

⁽⁵⁾ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 202.

⁽⁶⁾ https://front.un-arm.org/documents/SG+disarmament+agenda_1.pdf

⁽⁷⁾ <https://sustainabledevelopment.un.org/sdg16>

Torsdag den 14. februar 2019

- der henviser til den årlige situationsrapport for 2017 om gennemførelsen af Den Europæiske Unions strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, som blev offentliggjort den 18. maj 2018,
 - der henviser til traktaten om ikkespredning af kernevåben (NPT) fra 1968 og til, at alle stater er forpligtet til at arbejde for nuklear nedrustning i god tro og til at standse kernevåbenkapløbet,
 - der henviser til traktaten om forbud mod kernevåben, som blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 7. juli 2017,
 - der henviser til sin beslutning af 10. marts 2010 om traktaten om ikkespredning af kernevåben ⁽¹⁾,
 - der henviser til EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 12. december 2003,
 - der henviser til Rådets konklusioner om den niende gennemgangskonference mellem parterne i traktaten om ikkespredning af kernevåben (8079/15),
 - der henviser til, at Nobels Fredspris 2017 blev tildelt Den Internationale Kampagne om Forbud mod Atomvåben (ICAN), og til sin erklæring af 1. februar 2019 med titlen »USA's tilbagetrækning fra INF-traktaten bringer Europa (og verden) i fare«,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at INF-traktaten, der blev undertegnet i 1987 af USA og Sovjetunionen, var en enestående aftale fra den kolde krig, eftersom den krævede, at begge lande skulle tilintetgøre deres lagre af, og ikke blot fastsatte grænser for, jordbaserede nukleare og konventionelt bevæbnede ballistiske missiler og krydsermissiler med en rækkevidde på mellem 500 og 5 500 km, og nedlagde samtidig forbud mod, at parterne besad, producerede og afprøvede sådanne missiler;
- B. der henviser til, at 2 692 missiler pr. maj 1991 var blevet skrottet i overensstemmelse med traktatens bestemmelser; der henviser til, at der blev foretaget kontrolinspektioner på missilanlæg i de efterfølgende ti år; der henviser til, at samlet set er mere end 3 000 missiler med atomspræghoveder blev fjernet takket være INF-traktaten;
- C. der henviser til, at INF-traktaten bidrog til at begrænse den strategiske konkurrence mellem USA og Sovjetunionen, og siden Den Russiske Føderation, og til at opbygge og styrke stabiliteten under den kolde krig; der henviser til, at Europa har draget størst fordel af INF-traktaten, som har spillet en grundlæggende rolle med hensyn til at opretholde sikkerheden i mere end tre årtier; der henviser til, at traktaten stadig er en søjle for international fred og stabilitet, navnlig som en del af den europæiske sikkerhedsarkitektur;
- D. der henviser til, at Obamaregeringen i 2014 erklærede, at Rusland »misligholdt sine forpligtelser i henhold til INF-traktaten til ikke at besidde, producere eller afprøve jordbaserede krydsermissiler med en rækkevidde på mellem 500 og 5 500 km eller at besidde eller producere løfteraketter til sådanne missiler«; der henviser til, at USA's påstande om Ruslands fortsatte brud på traktaten blev gentaget i de efterfølgende rapporter fra det amerikanske udenrigsministerium fra 2015, 2016, 2017 og 2018;
- E. der henviser til, at USA og NATO gentagne gange har sat spørgsmålstegn ved Ruslands missiludviklingsaktiviteter, navnlig hvad angår missilsystemet 9M729, som de anser for at være i strid med INF-traktaten;
- F. der henviser til, at præsident Trumps regering i december 2017 i anledning af 30-årsdagen for traktaten bebudede en »integreret strategi« med diplomatiske, militære og økonomiske foranstaltninger, der havde til formål at sikre, at Rusland igen overholdt sine forpligtelser; der henviser til, at disse foranstaltninger omfattede en diplomatisk indsats gennem den særlige kontrolkommission (Special Verification Commission), iværksættelse af et militært forsknings- og udviklingsprogram og økonomiske foranstaltninger over for russiske enheder, som er involveret i udviklingen og produktionen af missiler, der ikke er i overensstemmelse med traktaten;

⁽¹⁾ EUT C 349 E af 22.12.2010, s. 77.

Torsdag den 14. februar 2019

- G. der henviser til, at USA og Rusland har forsømt at adressere deres gensidige bekymringer ved hjælp af en diplomatisk dialog; der henviser til, at den særlige kontrolkommission, der er nedsat i henhold til traktaten for bl.a. at behandle spørgsmål vedrørende overholdelse, ikke er blevet indkaldt;
- H. der henviser til, at præsident Trump den 20. oktober 2018 meddelte, at USA ville trække sig ud af traktaten med henvisning til Ruslands manglende overholdelse og Kinas manglende deltagelse; der henviser til, at USA's udenrigsminister, Mike Pompeo, den 4. december 2018 efter mødet mellem NATO's udenrigsministre meddelte, at USA havde konstateret Ruslands væsentlige brud på traktaten og ville suspendere sine forpligtelser som en foranstaltning, der ville træde i kraft 60 dage senere, såfremt Rusland ikke igen begyndte at overholde traktatens bestemmelser på en fuldstændig og verificerbar måde;
- I. der henviser til, at USA den 1. februar 2019 meddelte — efter at den frist på 60 dage, som Rusland havde fået til at bringe sig i fuld overensstemmelse med traktaten, var udløbet — at det ville suspendere sine forpligtelser i henhold til INF-traktaten og påbegynde processen med at trække sig ud af aftalen, medmindre Rusland, som efter USA's opfattelse er i væsentlig strid med traktaten, igen begyndte at overholde traktatens bestemmelser inden for seks måneder; der henviser til, at NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, har opfordret Rusland til at udnytte den periode på seks måneder, som USA har tilbudt, til igen at begynde at overholde traktatens bestemmelser fuldt ud;
- J. der henviser til, at NATO's udenrigsministre den 4. december 2018 udsendte en erklæring om Ruslands krænkelser af INF-traktaten og opfordrede Rusland til snarest igen at begynde at overholde traktatens bestemmelser på en fuldstændig og verificerbar måde;
- K. der henviser til, at Rusland den 2. februar 2019 meddelte, at det ville suspendere INF-traktaten og udvikle nye typer missiler; der henviser til, at de russiske myndigheder gentagne gange har udtrykt bekymring over NATO's missilforsvarsanlæg;
- L. der henviser til, at Kina sammen med andre lande, der ikke har undertegnet INF-traktaten, har gennemført en vidtspændende udbygning af sit missilarsenal, hvilket viser, at der er behov for en ny traktat, der binder USA, Rusland og Kina;
- M. der henviser til, at traktatens potentielle ophør kunne føre til en optrapning af spændingerne mellem atommagterne, til misforståelser og til et nyt våbenkapløb;
- N. der henviser til, at INF-traktaten er en hjørnesten i opretholdelsen af den globale strategiske stabilitet, verdensfreden og den regionale sikkerhed; der henviser til, at en opretholdelse af traktaten vil bidrage til bestræbelserne på at bevare andre eksisterende våbenkontrol- og nedrustningsaftaler samt til at skabe gunstigere betingelser for forhandlinger om våbenbegrænsninger, nedrustning og ikkespredning; der henviser til, at meddelelserne om tilbagerækning sætter spørgsmålstegn ved sandsynligheden for den manglende forlængelse af andre større traktater om våbenkontrol såsom traktaten mellem Amerikas Forenede Stater og Den Russiske Føderation om foranstaltninger til yderligere reduktion og begrænsning af strategiske angrebsvåben («den nye START-traktat»), hvilket i alvorlig grad ville skade den internationale våbenkontrolordning, der har tilvejebragt årtiers stabilitet med hensyn til atomvåben, og resultere i en verden uden nogen retligt bindende, verificerbare begrænsninger for så vidt angår atomvåbenarsenaler;
- O. der henviser til, at FN's traktat om forbud mod kernevåben blev åbnet for undertegnelse af FN's generalsekretær den 20. september 2017 og til dato er blevet undertegnet af 70 stater, hvoraf 21 er blevet deltagerstater gennem ratificering, heriblandt EU-medlemsstaten Østrig, mens Irland sandsynligvis vil indgive sine ratifikationsinstrumenter til FN's generalsekretær inden for de nærmeste måneder;
- P. der henviser til, at ICAN, modtageren af Nobels fredspris, har opfordret alle stater til at ratificere traktaten om forbud mod kernevåben;
1. støtter overholdelsen, videreførelsen og styrkelsen af INF-traktaten; minder om, at den yder et afgørende bidrag til fred og sikkerhed i Europa og resten af verden og til global nedrustning og ikkespredning;

Torsdag den 14. februar 2019

2. udtrykker dyb bekymring over overtrædelserne af traktaten og de meddelelser, som USA og siden Rusland efterfølgende har udsendt om suspensionen af deres forpligtelser i henhold til traktaten og tilbagetrækningen heraf inden for en periode på seks måneder; understreger, at denne udvikling udgør en trussel mod en af Europas mest vitale sikkerhedsinteresser samt mod europæisk og global sikkerhed og fred; frygter, at disse handlinger kan føre til fejlregninger og misforståelser, der kan medføre en forringelse af forbindelserne mellem USA og Rusland, en optrapning af spændingerne, øgede nukleare og militære trusler og risici og en mulig tilbagevenden til destabiliserende våbenkapløb, hvilket ville være til skade for Europas sikkerhed og strategiske stabilitet;
3. fordømmer Rusland for dets fortsatte overtrædelse af traktatens bestemmelser;
4. opfordrer Den Russiske Føderation til atter at bringe sig i fuld og verificerbar overensstemmelse med traktaten for at imødegå de bekymringer, som USA og NATO har rejst som reaktion på Ruslands vedvarende overtrædelse af traktatens bestemmelser, og opfordrer indtrængende Rusland til at forpligte sig til aftalens langsigtede fremtid;
5. anerkender betydningen af fuld gennemsigtighed og dialog med henblik på at opbygge tillid og tiltro til gennemførelsen af INF-traktaten og alle andre aftaler, der støtter strategisk stabilitet og sikkerhed; opfordrer i lyset af ovenstående både Rusland og USA til at finde en løsning på de respektive påstande om overholdelse, til at indgå i en konstruktiv dialog under tilsyn af FN's Sikkerhedsråd, den særlige kontrolkommission (Special Verification Commission) eller andre relevante fora med det formål at mindske spændingerne, under hensyntagen til begge parter interesser og bekymringer, indlede forhandlinger i god tro for at sikre INF-traktaten inden den faktiske tilbagetrækning i august 2019, øge gennemsigtigheden og den gensidige overvågning og opnå stærkere regler og garantier for så vidt angår deres respektive missil- og nukleare kapaciteter;
6. opfordrer indtrængende NF/HR til at bruge de seks måneder til at anvende alle de politiske og diplomatiske midler, hun råder over, til at indgå i en dialog med de stater, der er parter i INF-traktaten, med henblik på at genoprette tilliden på tværs af grænserne og samtidig tilbyde EU's mæglingsekspertise og -erfaringer med sigte på at forhindre, at både USA og Rusland trækker sig ud; opfordrer indtrængende NF/HR til at presse på for at bevare og udvikle INF-traktaten og indlede forhandlinger om en multilateral traktat for denne type missiler; opfordrer NF/HR til at sikre, at EU handler som en proaktiv og troværdig formidler af sikkerhed, herunder til sine nabolande, og at EU spiller en fremtrædende og konstruktiv rolle med hensyn til at udvikle og styrke de globale regelbaserede ikkespredningsbestræbelser og våbenkontrol- og nedrustningsstrukturer;
7. understreger, at den usikre fremtid for INF-traktaten ikke bør bringe andre våbenkontrolaftaler i fare; opfordrer navnlig USA og Rusland til at forlænge den nye START-aftale, der begrænser antallet af strategiske sprænghoveder på begge sider til 1 550, inden den udløber i 2021;
8. gentager sit fulde engagement i bevarelsen af effektive internationale våbenkontrol-, nedrustnings- og ikkespredningsordninger som en hjørnesten i den globale og europæiske sikkerhed; er af den opfattelse, at Europa bør gå foran med et godt eksempel for at være troværdig og fremme en verden uden kernevåben; opfordrer EU's medlemsstater til at gøre multilateral nuklear nedrustning til en prioritet i EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik; minder om sit tilsagn om at føre politikker, der har til formål at fremme reduktion og afskaffelse af alle atomarsenaler;
9. er af den opfattelse, at Europas sikkerhed fortsat bør være udelelig; opfordrer alle EU-medlemsstater, som også er NATO-medlemmer, til at handle i overensstemmelse hermed; opfordrer NF/HR til at udarbejde en fælles trusselsvurdering, der indeholder en analyse af konsekvenserne for EU's sikkerhed, hvis den beskyttelse, som INF-traktaten giver Unionen og dens borgere, ophører med at finde anvendelse og aflægge rapport tilbage til Parlamentet rettidigt, i overensstemmelse med artikel 36 i traktaten om Den Europæiske Union, og til at udvikle en troværdig og ambitiøs atomnedrustningsstrategi baseret på effektiv multilateralisme;
10. opfordrer NF/HR til at fremsætte forslag om at mobilisere EU-midler og styrke Unionens vidensbase og ekspertise vedrørende ikkespredning, våbenkontrol og menneskelig kapacitet til at analysere trusler fra kernevåben; opfordrer NF/HR til at fremlægge fornuftige planer for forebyggelse af utilsigtet anvendelse af atomvåben;

Torsdag den 14. februar 2019

11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, NATO, De Forenede Nationer, USA's præsident og kongresmedlemmer, Den Russiske Føderations præsident og medlemmerne af den russiske Statsduma og Føderationsrådet.

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0131

NAIADES II — Et handlingsprogram til støtte af transport ad indre vandveje

Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om NAIADES II — et handlingsprogram til støtte for transport ad indre vandveje (2018/2882(RSP))

(2020/C 449/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forespørgsel til mundtlig besvarelse til Kommissionen om NAIADES II — et handlingsprogram til støtte for transport ad indre vandveje (O-000016/2014 — B7-0104/2014),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. januar 2006 om fremme af transport ad indre vandveje — »NAIADES — Et integreret EU-handlingsprogram for transport ad indre vandveje« (COM(2006)0006),
 - der henviser til sin beslutning af 26. oktober 2006 om fremme af transport ad indre vandveje: NAIADES, et integreret EU-handlingsprogram for transport ad indre vandveje ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. september 2013 med titlen »Fremme af høj kvalitet i transport ad indre vandveje — NAIADES II« (COM(2013)0623),
 - der henviser til sin beslutning af 6. februar 2014 om NAIADES II — et handlingsprogram til støtte for transport ad indre vandveje ⁽²⁾,
 - der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 18. september 2018 med titlen »Midtvejsrapport om gennemførelsen af handlingsprogrammet NAIADES II om fremme af transport ad indre vandveje (dækkende perioden 2014-2017)« (SWD(2018)0428),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. juli 2016 med titlen »En europæisk strategi for lavemissionsmobilitet« (COM(2016)0501),
 - der henviser til sin beslutning af 15. december 2011 om en køreplan for et fælles europæisk transportområde — mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at indre vandveje forbinder vigtige havne, byer og industricentre i EU og dets vigtigste landbrugsområder og dermed yder et væsentligt bidrag til EU's mål om dekarbonisering, bæredygtig vækst og territorial samhørighed;
- B. der henviser til, at et skift i transportform fra vejtransport til transport ad indre vandveje er nødvendigt for at nå målene i Parisaftalen fra 2015 (COP21), og til, at transport ad indre vandveje har tilstrækkelig kapacitet til at absorbere langt større mængder gods og langt flere passagerer og lette presset på det overbelastede europæiske vejtransportsystem;
- C. der henviser til, at transport ad indre vandveje er afgørende for at mindske yderligere negative virkninger af transport, da det giver en mere effektiv areal- og energianvendelse og reducerer støj og antallet af ulykker;

⁽¹⁾ EUT C 313 E af 20.12.2006, s. 443.

⁽²⁾ EUT C 93 af 24.3.2017, s. 145.

⁽³⁾ EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 72.

Torsdag den 14. februar 2019

- D. der henviser til, at inlandsflåden for at opnå bedre miljøpræstationer vil skulle moderniseres og tilpasses de tekniske fremskridt, så der sikres en konkurrencemæssig fordel ved transport ad indre vandveje i multimodal transport;
- E. der henviser til, at der indtil videre kun er afsat begrænsede finansielle midler til sektoren for indre vandveje, og at adgangen til finansiering fortsat er vanskelig for en sektor, der primært består af små virksomheder;
1. støtter de specifikke tiltag, der er iværksat indtil nu, og glæder sig over de yderligere tiltag, der er planlagt inden for rammerne af NAIADES II-handlingsprogrammet 2014-2020;
 2. opfordrer indtrængende Kommissionen til senest i 2020 at ajourføre NAIADES-programmet for at sikre den fulde udnyttelse af det potentiale, som transport ad indre vandveje rummer som en sikker, bæredygtig og effektiv transportform i det multimodale transportsystem, med henblik på at opnå et succesfuldt skift i transportform;
 3. understreger, at transport ad indre vandveje i forbindelse med udarbejdelse af initiativer på transportområdet skal betragtes inden for rammerne af en helhedsorienteret og langsigtet strategi, som indgår i EU's politik for intermodal og bæredygtig transport;
 4. understreger, at vandvejsturisme er en blomstrende sektor, og at vigtige EU-industriers konkurrenceevne afhænger af pålidelig og omkostningseffektiv transport ad indre vandveje for så vidt angår levering af varer; opfordrer derfor til proaktive politikker, der sigter mod at støtte en bæredygtig sektor for indre vandveje, navnlig i lyset af de digitale, teknologiske og miljømæssige udfordringer ved logistik og mobilitet;
 5. bemærker, at 80 % af EU's befolkning i 2050 vil bo i byområder, hvilket vil øge efterspørgslen efter offentlig transport og forbedret bylogistik, og at det ofte er udfordrende og dyrt at udvide den eksisterende infrastruktur på land; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere sejlads ad indre vandveje i by- og havnepolitikker og til fuldt ud at udnytte potentialet herved til transport af gods og passagerer — eftersom mange af EU's byer ligger langs vandveje — med henblik på at forbedre livskvaliteten og mindske trafiktheden;
 6. understreger, at målene for tidligere handlingsprogrammer ikke er blevet nået, fordi der har været afsat for få ressourcer; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at NAIADES III-handlingsprogrammet med støtte i en velstruktureret politisk strategi med realistiske mål på kort og mellemlang sigt og en konkret køreplan, der bl.a. indeholder ressourcer til gennemførelse, modtager tilstrækkelig og målrettet finansiering til at nå sine mål;
 7. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at gennemføre markedsundersøgelser og udarbejde prognoser med henblik på bedre at kunne analysere ændringer i mønstrene for gods- og passagertransport ad indre vandveje, med henblik på at muliggøre evidensbaseret politikudformning samt på bedre at kunne reagere på nye tendenser og nye markeder;
 8. understreger, at der er vigtigt at fjerne flaskehalse for at opnå vandveje af høj kvalitet som en forudsætning for udvikling og integration af indre vandveje og indlandshavne i det transeuropæiske transportnet (TEN-T); opfordrer Kommissionen til i forbindelse med Connecting Europe-faciliteten at prioritere finansiering af genopretning, tilpasning, opgradering og automatisering af infrastrukturen ved sejløb, sluser, broer, langs bredder og i havne og forbedring af hovednettets grænseoverskridende dele;
 9. understreger, at der ud over medlemsstaternes forpligtelse til at færdiggøre hovednettet senest i 2030 påhviler dem et ansvar for via genopretning at øge den eksisterende infrastrukturens ydeevne, pålidelighed, tilgængelighed og modstandsdygtighed over for klimaændringer for at sikre den rolle, som transport ad indre vandveje spiller som en pålidelig transportform, og for at fremme en intelligent anvendelse af de knappe finansielle ressourcer;
 10. glæder sig over det arbejde, der er planlagt og gennemføres med hensyn til Atlanterhavskorridoren, Østersø-Adriaterhavskorridoren, Middelhavskorridoren, Nordsø-Østersøkorridoren, Nordsø-Middelhavskorridoren, korridoren mellem Østen og det østlige Middelhav, Rhin-Alpekorridoren og Rhin-Donaukorridoren, samt at flere medlemsstater generelt investerer i udvikling af indre vandveje og havne; opfordrer derfor Kommissionen til at støtte gennemførelsen af projekter i det transeuropæiske transportnet (TEN-T);

Torsdag den 14. februar 2019

11. påpeger, at tilstrækkelig slusekapacitet er afgørende for effektiv og bæredygtig transport i baglandet, og at sluser spiller en vigtig rolle for sikker vandforvaltning og ren energiproduktion; opfordrer derfor Kommissionen til at afsætte tilstrækkelige bevillinger til renovering, opgradering og fornyelse;
12. opfordrer indtrængende Kommissionen til generelt at give prioritet til tilskud til projekter vedrørende indre vandveje, eftersom tidligere erfaringer med blandede projekter viser, at private partnere kun var involveret i udførelsen af bygge- og anlægsarbejder, mens de offentlige myndigheder som følge af vandvejenes offentlige og multifunktionelle karakter fortsat stod for finansieringen;
13. bemærker, at digitaliseringen af transport ad indre vandveje spiller en vigtig rolle med hensyn til at forbedre effektiviteten, sikkerheden og miljøresultaterne for så vidt angår sejlads ad indre vandveje; opfordrer derfor Kommissionen til at udarbejde en gennemførelsesstrategi for det digitale område for indre vandveje (Digital Inland Waterway Area — DINA) og en passende lovgivningsmæssig ramme for sammenkoblet og automatiseret vandbåren transport, herunder ændring af direktiv 2005/44/EF om harmoniserede flodinformationstjenester (RIS) på de indre vandveje i Fællesskabet ⁽¹⁾ under hensyntagen til eksisterende initiativer såsom RheinPort-informationssystemet (RPIS), og til at skabe et solidt retsgrundlag i hele EU for grænseoverskridende udveksling af data om sejløb, rejser, laster og trafik med ét adgangspunkt;
14. understreger vigtigheden af at integrere digitale tjenester for indre vandveje i datastrømmen for andre transportformer med henblik på at fremme gnidningsløse multimodale dør-til-dør-tjenester, da kombinationen af det fysiske internet og synkromodalitet styrker bundtningen af lastmængder, som fragtes ad korridorerne mellem søhavne og bagland, hvilket fører til en mere afbalanceret udnyttelse af landinfrastrukturens kapacitet, samtidig med at trafiktætheden og andre negative eksterne virkninger mindskes;
15. understreger, at transportsystemet for at opfylde målene i Parisaftalen fra 2015 (COP21) bør gøres modstandsdygtigt og dekarboniseres gennem en hurtig overgang til kulstoffattig transport, ressourceeffektivitet og ren fremdrift; påpeger, at denne overgang kræver tilsvarende standarder og finansiering for at stimulere innovativ forvaltning af vandveje, en større udbredelse af rene fartøjer, eftermontering, hvor det er muligt, samt indførelse af den nødvendige optankningsinfrastruktur;
16. anbefaler, at synergier mellem net for ren energi og net af indre vandveje udnyttes med henblik på den bedst mulige anvendelse af vandkraft, som genereres på vandveje, vindenergi i havne og andre rene energikilder ved mobilitetsknudepunkter nær vandet, til forsyning af transport, husholdninger og industri med energi, samtidig med at distributionsomkostningerne minimeres;
17. understreger vigtigheden af at tilvejebringe passende finansiering til ny teknologi, innovation og bæredygtig transportinfrastruktur inden for rammerne af nuværende og kommende EU-programmer såsom Connecting Europe-faciliteten, Horisont 2020, Horisont Europa, det indre marked, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden med henblik på at stimulere udbredelsen af innovation og øge den miljømæssige og digitale ydeevne af transport ad indre vandveje; opfordrer Kommissionen til at etablere finansieringsstrømme, som specielt har indfrielsen af dette mål for øje;
18. bemærker, at målrettet teknologisk forskning bør suppleres med samfundsøkonomisk og prænormativ forskning for at fremme innovation inden for regulering og finansiering og øge markedsdeltagernes engagement med hensyn til at sikre en bred udbredelse på markedet;
19. opfordrer medlemsstaterne til yderligere at udvikle nationale strategier med henblik på at stimulere og støtte transport ad indre vandveje, idet de tager hensyn til de nuværende handlingsprogrammer under NAIADES og det kommende europæiske handlingsprogram for transport ad indre vandveje, og til at tilskynde regionale og lokale myndigheder samt havnemyndigheder til at gøre det samme;
20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 152.

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0132

Beskyttelse af dyr under transport i og uden for EU**Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1/2005 om beskyttelse af dyr under transport i og uden for EU (2018/2110(INI))**

(2020/C 449/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter ⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det fastsættes, at Unionen og medlemsstaterne tager fuldt hensyn til velfærden hos dyr som følende væsener, når Unionens politikker fastlægges og gennemføres,
- der henviser til den europæiske gennemførelsesvurdering af forordning (EF) nr. 1/2005 om beskyttelse af dyr under transport og de relevante bilag dertil som offentliggjort af Europa-Parlamentets Forskningsstjeneste (GD EPRS) ⁽²⁾ i oktober 2018,
- der henviser til sin beslutning af 12. december 2012 om beskyttelse af dyr under transport ⁽³⁾,
- der henviser til Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA's) videnskabelige udtalelse af 12. januar 2011 om dyrs velfærd under transport ⁽⁴⁾,
- der henviser til beretning af 10. november 2011 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om virkningen af Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 om beskyttelse af dyr under transport (COM(2011)0700),
- der henviser til meddelelse af 15. februar 2012 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om Den Europæiske Unions strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (2012-2015) (COM(2012)0006),
- der henviser til sin erklæring nr. 49/2011 af 15. marts 2012 om fastlæggelse af en maksimal transporttid på otte timer for slagtedyr i Den Europæiske Union ⁽⁵⁾,
- der henviser til Domstolens dom af 23. april 2015 ⁽⁶⁾,
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 31/2018 om dyrevelfærd i EU ⁽⁷⁾:
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelser fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Transport- og Turismeudvalget og Udvalget for Andragender (A8-0057/2019),

⁽¹⁾ EUT L 3 af 5.1.2005, s. 1.

⁽²⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/621853/EPRS_STU\(2018\)621853_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/621853/EPRS_STU(2018)621853_EN.pdf)

⁽³⁾ EUT C 434 af 23.12.2015, s. 59.

⁽⁴⁾ EFSA Journal 2011;9(1):1966.

⁽⁵⁾ EUT C 251 E af 31.8.2013, s. 116.

⁽⁶⁾ Domstolens dom (femte afdeling) af 23. april 2015, Zuchtvieh-Export mod Stadt Kempten, C-424/13, ECLI:EU:C:2015:259.

⁽⁷⁾ Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 31/2018 af 14. november 2018 med titlen »Dyrevelfærd i EU: Bedre balance mellem ambitiøse mål og praktisk gennemførelse«.

Torsdag den 14. februar 2019

- A. der henviser til, at Unionen, som det fremgår af artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, ikke blot betragter dyr som varer, produkter eller ejendom, men også som følende væsener, dvs. væsener, der kan føle velvære og smerte; der henviser til, at EU-lovgivningen har omsat dette til foranstaltninger, der skal sikre, at dyr holdes og transporteres under forhold, der ikke udsætter dem for mishandling, overlast, smerte eller lidelse; der henviser til, at Unionen er det sted, hvor dyrevelfærd overholdes og forsvares mest, og er et eksempel til efterfølgelse for resten af verden;
- B. der henviser til, at millioner af dyr hvert år transporteres over lange afstande mellem og internt i medlemsstaterne og til tredjelande med henblik på avl, opdræt, yderligere opfødning og slagtning; der henviser til, at dyr også transporteres i rekreations- og udstillingsøjemed og som selskabsdyr; der henviser til, at Unionens borgere i stigende grad er opmærksomme på, om reglerne for dyrevelfærd overholdes, navnlig i forbindelse med transport af levende dyr;
- C. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 12. december 2012 opfordrede til, at transporttiderne for dyr bestemt til slagtning nedsættes til højst otte timer;
- D. der henviser til, at dyrevelfærd i henhold til Verdensorganisationen for Dyresundheds (OIE's) definition fra 2008 betyder, at et dyr er sundt, har tilstrækkelig plads, får tilstrækkeligt foder, føler sig sikkert, kan udfolde sine naturlige adfærdsmønstre og ikke lider under følelser som angst, smerte og nød; der henviser til, at dette ikke er tilfældet i langt de fleste dyretransporter, navnlig over lange distancer;
- E. der henviser til, at forordning (EF) nr. 1/2005 om beskyttelse af dyr under transport finder anvendelse på transport af alle levende hvirveldyr i Unionen;
- F. der henviser til, at medlemsstaterne er ansvarlige for at sikre korrekt gennemførelse og håndhævelse af denne forordning på nationalt plan, herunder offentlig kontrol, mens Kommissionen er ansvarlig for at sikre, at medlemsstaterne gennemfører EU-lovgivningen på behørig vis;
- G. der henviser til, at medlemsstaterne ikke håndhæver forordning (EF) nr. 1/2005 tilstrækkelig strengt inden for EU og slet ikke forsøger på at håndhæve den uden for EU;
- H. der henviser til, at det store antal overtrædelser, som Kommissionens GD SANTE i 2017 konstaterede i flere medlemsstater, burde medføre, at der indledes traktatbrudsprocedurer;
- I. der henviser til, at transport er stressende for dyr og udsætter dem for mange forskellige situationer, der er skadelige for deres velfærd; der henviser til, at dyr lider yderligere i forbindelse med handel med visse tredjelande på grund af de meget lange transportere, herunder lange forsinkelser ved grænserne til kontrol af dokumenter, køretøjer og dyrenes transportegnethed;
- J. der henviser til, at kvaliteten og hyppigheden af medlemsstaternes inspektioner har en direkte indflydelse på graden af efterlevelse af kravene; der henviser til, at en undersøgelse af medlemsstaternes kontrolrapporter afslører enorme forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til antallet af kontroller, der varierer fra nul til flere millioner om året, og forekomsten af overtrædelser, der spænder fra nul til 16,6 %, hvilket tyder på, at medlemsstaterne anvender forskellige tilgange til kontroller, f.eks. stikprøvekontroller over for risikobaserede strategier; der henviser til, at sådanne forskellige tilgange også gør det umuligt at sammenligne medlemsstaternes data;
- K. der henviser til, at uddannelse af chauffører i forsigtig kørsel, hvor der tages hensyn til, hvilke typer dyr der transporteres, vil kunne forbedre dyrenes velfærd under transport⁽¹⁾;
- L. der henviser til, at passende håndtering af dyr kan medføre afkorting af den tid, der anvendes til på- og aflæsning af dyr, reduceret vægttab, færre skader og sår og bedre kødkvalitet;

⁽¹⁾ <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/1966>

Torsdag den 14. februar 2019

- M. der henviser til, at omfattende undersøgelser dokumenterer, at dyrevelfærd har indvirkning på kødkvaliteten;
- N. der henviser til, at kvaliteten af dyrehåndteringen i forbindelse med på- og aflæsning og under selve transporten fortsat bør være hovedfokus for at beskytte dyrenes velfærd under transporten;
- O. der henviser til, at transportegnethed er en vigtig faktor i sikringen af dyrs velfærd under transport, da der er større risiko for dyrenes velfærd under transport, hvis de er såret, svækket, drægtige, ikke fravænnede eller syge; der henviser til, at der kan være usikkerhed med hensyn til transportegnethed og drægtighedsstadium;
- P. der henviser til, at den største procentdel af overtrædelserne vedrører egnethed, mens den næststørste procentdel vedrører dokumentation;
- Q. der henviser til, at de ansvarlige ofte er i tvivl om, hvad der skal foretages, når dyr erklæres for uegnede til transport;
- R. der henviser til, at de ansvarlige ofte er i tvivl om, hvor langt et drægtigt dyr er henne;
- S. der henviser til, at det er særligt problematisk at transportere ikke-fravænnede kalve og lam;
- T. der henviser til, at landbrugere er den part, som er mest interesseret i at holde dyrene egnede til transport, og som har mest at miste, hvis transporten ikke overholder de gældende regler;
- U. der henviser til, at der ofte konstateres forsømmelser i forsyningen af dyrene med tilstrækkeligt foder og vand og overholdelse af hvileperioden på 24 timer under ophold på en godkendt kontrolstation;
- V. der henviser til, at mange transporter er overfyldte; der henviser til, at høje temperaturer og utilstrækkelig ventilation i køretøjerne er et stort problem;
- W. der henviser til, at der i den seneste tid i flere medlemsstater har været udbrud af smitsomme dyresygdomme såsom afrikansk svinepest, aviær influenza samt fåre- og kvægsygdomme hos kvæg; der henviser til, at transport af levende dyr kan øge risikoen for spredning af disse sygdomme;
- X. der henviser til, at det teknisk og administrativt er lettere og undertiden finansielt mere fordelagtigt for husdyravlere at transportere kød og andre produkter fra dyr samt sæd og embryoner end at transportere levende dyr med henblik på slagtning eller avl; der henviser til, at dyrlægeforbundet Federation of Veterinarians of Europe og OIE anbefaler, at dyr opdrættes så tæt som muligt på det sted, de er født, og slagtes så tæt som muligt på produktionsstedet; der henviser til, at adgang til slagtefaciliteter, herunder mobile faciliteter, på eller i nærheden af opdrætssteder kan bidrage til at skabe indtjeningsmuligheder i landdistrikter;
- Y. der henviser til, at slagtning så tæt på opdrætsstedet som muligt er den mest hensigtsmæssige måde at sikre dyrenes velfærd på;
- Z. der henviser til, at slagterierne er ujævnt fordelt i medlemsstaterne;
- AA. der henviser til, at det for nogle medlemsstater og forsyningskæder i Unionen er vigtigt med transport af levende dyr til videre produktion eller slagtning på grund af konkurrencen på markedet;

Henstillinger

Gennemførelse og håndhævelse

1. bemærker, at millioner af levende dyr hvert år transporteres med henblik på slagtning eller avl inden for Unionen og fra Unionen til tredjelande; bemærker, at forordning (EF) nr. 1/2005, hvor den er korrekt gennemført og håndhævet, har haft en positiv indvirkning på dyrs velfærd under transport; påskønner Kommissionens retningslinjer på dette område, men beklager, at disse retningslinjer og nogle af de foranstaltninger, som Kommissionen har planlagt, ifølge Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 31/2018 har været forsinket i op til fem år; bemærker, at der fortsat er alvorlige problemer med transport, og at håndhævelsen af forordningen synes at være den vigtigste opgave for dem, der er involveret i dens gennemførelse;

Torsdag den 14. februar 2019

2. understreger, at Udvalget for Andragender modtager et meget stort antal andragender om dyrevelfærd under transport, som tilbagevendende fordømmer både medlemsstaters og transportvirksomheders systematiske, vedvarende og alvorlige overtrædelser af Rådets forordning (EF) nr. 1/2005;
3. understreger, at dyrs lidelser under transport er en kilde til stor bekymring i samfundet; bemærker, at Kommissionen den 21. september 2017 modtog over 1 million underskrifter til støtte for kampagnen #StopTheTrucks, hvor EU-borgerne kræver, at der sættes en stopper for dyretransporter over lange afstande;
4. beklager, at medlemsstaternes fremskridt med gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1/2005 har været utilstrækkelige til at opfylde forordningens hovedmål, dvs. forbedre dyrevelfærd under transport, navnlig hvad angår kontrol af logbøger og anvendelsen af sanktioner; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at overholdelsen af forordningen forbedres markant; opfordrer Kommissionen til at sikre en effektiv og ensartet håndhævelse af EU-bestemmelserne om dyretransporter i alle medlemsstater; opfordrer indtrængende Kommissionen til at indlede en procedure mod medlemsstater, der ikke anvender forordningen korrekt, og pålægge dem sanktioner;
5. understreger, at en delvis gennemførelse er utilstrækkelig til at opfylde forordningens overordnede mål om at undgå at påføre dyr skade, unødigt lidelse eller død under transport, og at der derfor bør gøres en større indsats for at forhindre alvorlige hændelser, som har en betydelig indvirkning på dyrevelfærd, og for at retsforfølge de ansvarlige;
6. beklager, at en række spørgsmål vedrørende forordning (EF) nr. 1/2005 endnu ikke er afklaret, herunder: overfyldte transportere, utilstrækkelig frihøjde, undladelse af at sørge for de krævede hvilepauser, foder og vand, utilstrækkeligt apparatur til ventilation og vanding, transport i ekstrem varme, transport af dyr i uegnet stand, transport af kalve, der ikke er fravænnet, nødvendigheden af at fastslå drægtighedsstatus for levende dyr, i hvilket omfang logbøger kontrolleres, forholdet mellem overtrædelse/håndhævelse/sanktioner, den »blandede« virkning af uddannelse og certificering og utilstrækkelig strøelse som påpeget af bl.a. Den Europæiske Revisionsret i dens særberetning nr. 31/2018 og af NGO'er i klager til Kommissionen, opfordrer til forbedring af disse områder;
7. opfordrer alle medlemsstater til at sørge for, at transportere — fra afgang- til bestemmelsessted — planlægges og gennemføres i overensstemmelse med EU's dyrevelfærdskrav og under hensyntagen til de forskellige transportmidler og de forskellige geografiske forhold i Unionen og tredjelande;
8. understreger, at medlemsstaternes systematiske overtrædelse af forordningen i nogle områder og visse medlemsstater fører til illoyal konkurrence, der skaber ulige vilkår for aktørerne i de forskellige medlemsstater, hvilket igen kan føre til et kapløb mod bunden inden for dyrevelfærd under transport; opfordrer Kommissionen til i betragtning af, at sanktionsniveauerne i nogle medlemsstater er ti gange højere end i andre, at udvikle en harmoniseret EU-sanktionsordning for at sikre, at sanktionerne er effektive, står i forhold til overtrædelserne, har en afskrækkende virkning og tager gentagne overtrædelser i betragtning; opfordrer Kommissionen til at udvikle en køreplan for tilpasning af sanktionssystemerne i alle EU-medlemsstater;
9. beklager, at Kommissionen ignorerede Parlamentets beslutning af 12. december 2012, og understreger, at en stærk og harmoniseret håndhævelse med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning i overensstemmelse med artikel 25 i forordning (EF) nr. 1/2005, er afgørende for at forbedre dyrevelfærd under transport, og at medlemsstaterne ikke kan nøjes med at udstede anbefalinger og instrukser; opfordrer Kommissionen til at imødekomme den opfordring, der blev fremsat i denne beslutning om at kontrollere forordningen for uforenelighed med lovkravene i de enkelte medlemsstater;
10. er af den opfattelse, at gentagne overtrædelser, hvor de forekommer under omstændigheder, hvor transportvirksomheden har haft ansvaret, bør føre til retsforfølgelse; opfordrer medlemsstaterne til at retsforfølge overtrædelser af forordningen, navnlig gentagne overtrædelser; mener, at der i sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, bør indgå beslaglæggelse af køretøjer og obligatorisk genuddannelse af de ansvarlige for dyrenes velfærd og transport, og at dette bør harmoniseres i Unionen; mener, at sanktionerne bør afspejle skaden, omfanget, varigheden og gentagelse af overtrædelsen;

Torsdag den 14. februar 2019

11. opfordrer medlemsstaterne til at gøre mere effektiv brug af de stærke håndhævelsesbeføjelser, de er tillagt i forordningen, herunder forpligtelsen til at kræve, at transportvirksomheder træffer foranstaltninger til at forhindre nye overtrædelser og til at suspendere eller annullere en transportvirksomheds autorisation; opfordrer medlemsstaterne til at træffe tilstrækkelige, korrigerende foranstaltninger og indføre sanktioner for at undgå, at dyr lider, og afskrække fra fortsat manglende overholdelse fra operatørernes side; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at stræbe efter 100 % efterlevelse med hensyn til gennemførelse og håndhævelse af forordningen;

12. opfordrer Kommissionen til efter høring af de nationale kontaktpunkter og på grundlag af inspektions- og gennemførelsesrapporter at udarbejde en liste over transportoperatører, der har begået gentagne og alvorlige overtrædelser af forordningen; opfordrer Kommissionen til at offentliggøre hyppige ajourføringer af denne liste og til at fremme eksempler på bedste praksis både inden for transport og forvaltning;

13. understreger, at manglende overholdelse af forordningen fra medlemsstaternes side er en trussel mod forordningens mål om at forebygge, at dyresygdomme opstår og spredes, da transport er en af årsagerne til den hurtige spredning af disse sygdomme, herunder sådanne, der kan overføres til mennesker; bemærker, at køretøjer ofte ikke er i overensstemmelse med kravene i artikel 12 i det ændrede rådsdirektiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin⁽¹⁾; mener navnlig, at utilstrækkelig affaldsoplagring udgør en risiko for spredning af antimikrobiel resistens og sygdom; opfordrer Kommissionen til at udvikle harmoniserede procedurer for godkendelse af skibe og lastbiler og til at træffe foranstaltninger til at forhindre spredning af smitsomme dyresygdomme gennem transport, både i Unionen og fra tredjelande, ved at fremme biosikkerhedsforanstaltninger og større dyrevelfærd;

14. opfordrer til øget samarbejde mellem de kompetente myndigheder for at styrke håndhævelsen ved at anvende teknologi til at skabe et tilbagemeldingssystem i realtid mellem afgangstedsmedlemsstaten og ankomststedsmedlemsstaten og eventuelle transitlande; opfordrer Kommissionen til at udvikle geolokaliseringssystemer, som gør det muligt at spore, hvor dyrene befinder sig, hvor længe transporten varer, og om transporttiderne tilsidesættes; mener, at tilfælde, hvor dyr er sendt af sted i god stand, men ankommer i dårlig bår efterforskes grundigt, at de ansvarlige for transporten i tilfælde af gentagelse omgående skal straffes i overensstemmelse med lovgivningen, og at dyrenes ejer bør have ret til erstatning efter national lov for et eventuelt det indtægtstab; er desuden af den opfattelse, at de kompetente myndigheder i afgangstedsmedlemsstaten ufortøvent bør straffe den, der har arrangeret transporten, og den embedsmand, der kontrolleret logbogen, hvis en logbog er udfyldt med urigtige eller vildledende oplysninger;

15. mener, at håndhævelse er særlig vanskelig i forbindelse med transport gennem flere medlemsstater, og når forskellige håndhævelsesopgaver (godkendelse af logbog, transportvirksomhedens autorisation, certificering af kompetence og godkendelse af køretøj mv.) foretages af flere forskellige medlemsstater; opfordrer medlemsstater, der konstaterer overtrædelser, til at underrette alle andre berørte medlemsstater herom i henhold til artikel 26 i forordning (EF) nr. 1/2005 for at forebygge gentagelse af overtrædelserne og muliggøre en optimeret risikovurdering;

16. anmoder Kommissionen om regelmæssigt at forelægge Parlamentet rapporter om gennemførelsen og håndhævelsen af forordningen, herunder overtrædelser fordelt på medlemsstater, arter og overtrædelsetype, i forhold til antallet af transporter af levende dyr pr. medlemsstat;

17. glæder sig over de tilfælde, hvor regeringer, forskere, virksomheder, repræsentanter for industrien og nationale kompetente myndigheder har arbejdet sammen om at definere bedste praksis med henblik på at sikre, at kravene i lovgivningen overholdes, som det f.eks. er tilfældet med webstedet »Animal Transport Guides«; opfordrer Kommissionen til at udbrede og fremme bedste praksis for medlemsstaterne i forbindelse med transport af husdyr og til at støtte EU's dyrevelfærdplatform, fremme øget dialog og udveksling af god praksis mellem alle aktører; opfordrer Kommissionen til at udvikle en ny dyrevelfærdstrategi for perioden 2020-2024 og til at støtte innovation inden for dyretransport;

⁽¹⁾ EUT 121 af 29.7.1964, s. 1977.

Torsdag den 14. februar 2019

18. opfordrer Kommissionen til at fortsætte samarbejdet med Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE), EFSA og medlemsstaterne med henblik på at støtte gennemførelsen og korrekt håndhævelse af forordning (EF) nr. 1/2005 for derved at fremme en styrket dialog om dyrevelfærd under transport med særlig fokus på:

- bedre anvendelse af EU-reglerne om dyrevelfærd under transport gennem udveksling af oplysninger og bedste praksis og direkte inddragelse af de berørte parter
- støtte til uddannelsesaktiviteter for chauffører og transportvirksomheder
- bedre udbredelse af vejledninger og faktablade om dyretransport, som er oversat til alle EU-sprog
- udvikling og anvendelse af frivillige tilsagn fra virksomheder om yderligere at forbedre dyrevelfærden under transport
- øget udveksling af oplysninger og større brug af bedste praksis blandt de nationale myndigheder for at mindske antallet af overtrædelser begået af transportvirksomheder og chauffører;

19. opfordrer Kommissionen til at vurdere foreneligheden af forordningen med forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport⁽¹⁾ for så vidt angår køretid og chaufførernes hviletider;

20. understreger vigtigheden af at skelne mellem dyretransportvirksomheders ansvar og landbrugerens ansvar, da det er virksomhederne og ikke landbrugerne, der bør holdes ansvarlige for de problemer, der opstår som følge af transport af dyr; minder om, at landbrugerne er dem, der er mest interesseret i dyrevelfærd, af følelsesmæssige, men også økonomiske årsager;

21. minder om, at Kommissionen i sin egenskab af traktaternes vogter er ansvarlig for at føre tilsyn med, om EU's lovgivning anvendes korrekt; opfordrer Den Europæiske Ombudsmand til at undersøge, hvorvidt Kommissionen konsekvent har undladt at sikre overholdelse af den nugældende forordning, og om den kan holdes ansvarlig for forsømmelse;

22. beklager den afgørelse, der blev truffet af Formandskonferencen, om ikke at foreslå, at der nedsættes et parlamentarisk undersøgelsesudvalg om dyrs velfærd under transport i og uden for EU, til trods for støtte fra et stort antal medlemmer fra forskellige politiske grupper; henstiller derfor, at Parlamentet nedsætter et undersøgelsesudvalg om dyrs velfærd under transport i og uden for EU fra begyndelsen af den kommende valgperiode med henblik på at gennemføre en behørig undersøgelse og overvågning af påstande om overtrædelser af og fejl og forsømmelser i forbindelse med anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 om beskyttelse af dyr under transport;

Dataindsamling, kontroller og overvågning

23. beklager, at det er vanskeligt at foretage en sammenhængende analyse af gennemførelsen af forordningen på grund af medlemsstaternes forskellige tilgange til dataindsamling; opfordrer Kommissionen til at fastsætte fælles minimumsstandarder for sporingssystemer i forbindelse med alle transporter med henblik på at muliggøre en mere harmoniseret dataindsamling og vurdering af de overvågede parametre; opfordrer medlemsstaterne til at yde en øget indsats for at tilvejebringe Kommissionen harmoniserede, omfattende og fuldstændige data om transportkontroller og antallet af overtrædelser; opfordrer medlemsstaterne til at foretage flere uanmeldte kontroller og udvikle og anvende en risikobaseret strategi for at målrette deres kontrolaktiviteter mod højrisikotransporter for at optimere virkningen af de begrænsede ressourcer, der er til rådighed til kontroller;

24. bemærker, at Kommissionen ifølge Revisionsrettens særberetning fra 2018 om dyrevelfærd i EU har erkendt, at de data, som medlemsstaterne har indberettet, ikke er tilstrækkeligt udtømmende, sammenhængende, pålidelige eller detaljerede til, at der kan drages konklusioner om overholdelsen på EU-niveau;

25. understreger, at der skal foretages inspektioner på ensartet vis over hele Unionen og af en passende andel af de dyr, der transporteres hvert år i de enkelte medlemsstater, for at sikre og opretholde et velfungerende indre marked og forhindre konkurrenceforvridninger i EU; opfordrer desuden Kommissionen til at øge Levnedsmiddel- og Veterinærkontorets (FVO's) antal af uanmeldte inspektioner på stedet med fokus på dyrevelfærd og dyretransport; mener, at forskellige dataindsamlingsmetoder og kontrolmekanismer gør det vanskeligt at få et nøjagtigt billede af overholdelsen i individuelle

⁽¹⁾ EUT L 102 af 11.4.2006, s. 1.

Torsdag den 14. februar 2019

medlemsstater opfordrer derfor Kommissionen til at indføre en mere harmoniseret rapporteringsstruktur og foretage yderligere analyser af de data, der kan hentes i FVO's inspektionsrapporter og medlemsstaternes indberetninger om deres flerårige, nationale kontrolplaner; anerkender, at GD SANTE's revisioner er en vigtig kilde til oplysninger for Kommissionen, når den vurderer gennemførelsen af den nugældende forordning; opfordrer Kommissionen til at foretage mindst syv uanmeldte besøg hvert år i overensstemmelse med Revisionsrettens anbefalinger;

26. opfordrer Kommissionen til at vejlede medlemsstaterne i, hvordan Tracessystemet (Trade Control and Expert System) kan anvendes til at støtte udarbejdelsen af risikoanalyser i forbindelse med inspektioner af transport af levende dyr som anbefalet af Revisionsretten i dens særberetning fra 2018, hvori det konstateres, at myndighederne i de medlemsstater, der er ansvarlige for transportinspektioner, sjældent brugte oplysninger fra Traces til at målrette inspektionerne; opfordrer til et mere effektivt og gennemsigtigt overvågningssystem, herunder offentlig adgang til information indsamlet via Traces; opfordrer endvidere til at øge det årlige antal inspektioner, som FVO foretager;

27. opfordrer medlemsstaterne til at øge kontrollen gennem hele produktionskæden og især foretage effektiv og systematisk kontrol med sendinger af dyr inden pålæsning for at sætte en stopper for praksisser, der er i strid med forordning (EF) nr. 1/2005 og forværrer betingelserne for transport af dyr ad land- eller søvejen, f.eks. at overfyldte køretøjer eller transportegnede dyr får tilladelse til at fortsætte deres lange transport, eller at kontrolsteder med utilstrækkelige hvile-, fodrings- og vandingsfaciliteter til de transporterede dyr fortsat får tilladelse til at være i brug;

28. er bekymret over det lave antal inspektioner i nogle medlemsstater og det lave antal eller slet ingen indberetninger om overtrædelser; sætter spørgsmålstegn ved nøjagtigheden af inspektionssystemerne og indberetningerne; henstiller til medlemsstater, som i øjeblikket foretager få eller slet ingen kontroller, at gennemføre et tilstrækkeligt antal inspektioner og rapportere fyldestgørende til Kommissionen desangående;

29. opfordrer medlemsstaterne til også at inspicere transporter inden for Unionen, hvor dyr læsses på køretøjer, for at kontrollere, om bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1/2005 overholdes;

30. er enig med Kommissionen i, at det er en god praksis for de kompetente myndigheder at kontrollere alle sendinger, der er bestemt til lande uden for EU, ved pålæsningen⁽¹⁾; mener, at en procentdel af sendingerne inden for Unionen også bør undersøges i forbindelse med pålæsningen i forhold til antallet af overtrædelser, der rapporteres af NGO'er og FVO-inspektioner; bemærker, at de kompetente myndigheder under pålæsningen bør kontrollere, at forordningens krav om gulvplads og frihøjde overholdes, at ventilations- og vandingsudstyret fungerer korrekt, at drikkeanordningerne fungerer korrekt og egner sig til de dyr, der transporteres, at der ikke pålæsses dyr i uegnet stand, og at der medbringes tilstrækkeligt med foder og strøelse;

31. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der findes et tilstrækkeligt antal tilgængelige, rene og fungerende vandingsfaciliteter, som passer til hver enkelt dyrearts behov, at vandtanken er blevet fyldt, og at der forefindes tilstrækkelig ren strøelse;

32. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de kompetente myndigheder kontrollerer, at kørebøgerne indeholder realistiske oplysninger og således overholder artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2005;

33. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at transportkøretøjerne overholder mindstekravene til plads, der er fastsat i kapitel VII i bilag I til forordning (EF) nr. 1/2005, og at dyrene har mere plads ved høje temperaturer;

34. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at transportkøretøjernes indvendige højde opfylder minimumsstandarder, og at der ikke mellemrum mellem køretøjets gulv eller vægge og skillevægge;

35. anerkender, at der er gjort nogle fremskridt med dyretransporter i Unionen, men er bekymret over antallet af rapporter om uegnede køretøjer, der anvendes til transport af levende dyr ad både land- og søvejen, og opfordrer til, at tilsynet med dette samt sanktioneringen øges; er klar over, at kravene til transport af levende dyr med skib i artikel 20 og 21 i forordning (EF) nr. 1/2005 ofte tilsidesættes; opfordrer medlemsstaterne til ikke at tillade brug af køretøjer og

(1) Endelig rapport om en kontrol foretaget i Nederlandene fra den 20. februar 2017 til 24. februar 2017 med henblik på at vurdere dyrevelfærd under transport til ikke-EU-lande, Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Sundhed og Fødevarer, 2017.

Torsdag den 14. februar 2019

dyretransportfartøjer, som ikke er i overensstemmelse med forordningens bestemmelser, og til at inddrage tilladelser, der allerede er udstedt i tilfælde af manglende overholdelse; opfordrer medlemsstaterne til at være mere konsekvente både i forbindelse med certificeringen og godkendelsen af køretøjer og i forbindelse med udstedelsen af kompetencebeviser til chauffører;

36. opfordrer derfor til harmoniserede og bindende standarder for godkendelse af køretøjer og fartøjer til transport af levende dyr, som bør udstedes af en central EU-myndighed; denne myndighed bør være ansvarlig for at fastlægge transportmidlets egnethed til transport af dyr hvad angår køretøjernes tilstand og udstyrets art (f.eks. om der findes et passende satellitnavigationssystem);

37. opfordrer operatørerne til at sikre en grundig uddannelse af chauffører og ledsagere i overensstemmelse med bilag IV til forordningen for at sikre korrekt behandling af dyrene;

38. anerkender, at nogle medlemsstater har skibe og havne, der opfylder de krævede standarder, men fremhæver, at dårlige forhold ikke desto mindre er fremherskende under søtransport, navnlig i forbindelse med på- og aflæsning; opfordrer medlemsstaterne til at være mere konsekvente i deres certificerings- og godkendelsesprocedurer for fartøjer, til at forbedre deres kontrol af fartøjerne og dyrenes egnethed inden pålæsning og til at inspicere pålæsningsoperationer grundigt i overensstemmelse med forordningen; opfordrer medlemsstaterne til at forelægge Kommissionen detaljerede planer for deres inspektionsfaciliteter; opfordrer Kommissionen til at udarbejde, ajourføre og udbrede en liste over havne med tilstrækkelige dyreinspektionsfaciliteter; opfordrer desuden de kompetente myndigheder til ikke at godkende logbøger, som planlægger at benytte havne uden sådanne faciliteter; opfordrer medlemsstaterne til at tilpasse deres havne og sikre behørig vedligeholdelse af deres fartøjer med henblik på at forbedre betingelserne for dyrevelfærd inden for søtransport;

39. opfordrer Kommissionen til at godkende innovative alternativer til eksportkontroller i overensstemmelse med artikel 133, stk. 2, i forordning (EU) 2016/429 ⁽¹⁾ såsom platforminspektioner, som forbedrer dyrevelfærden i kraft af en lavere belægningsgrad, og som ikke kræver, at dyrene skal aflæsses, hvilket forkorter ventetiden;

40. bemærker, at kravet om dyresundhedscertifikater i forbindelse med transport mellem medlemsstaterne risikerer at tilskynde til at vælge indenlandske destinationer frem for den nærmest mulige destination; opfordrer Kommissionen til at bruge sine beføjelser som fastsat i artikel 144, stk. 1, i forordning (EU) 2016/429 til at vedtage en delegeret retsakt, der fastsætter en undtagelse for flytninger, som udgør en lav risiko for sygdomsspredning;

Transporttid

41. insisterer på, at transporttiden for alle dyr, der transporteres, kun må være så lang som nødvendigt under hensyntagen til de geografiske forskelle på medlemsstatsplan og i overensstemmelse med betragtning 5 i forordningen, hvoraf det fremgår, at »Transport over lange afstande af dyr [...] må af hensyn til dyrenes velfærd begrænses så meget som muligt«, og betragtning 18, hvoraf det fremgår, at »risikoen for en negativ påvirkning af dyrenes velfærd er større under lange transporter end under korte transporter«;

42. fastholder, at transporttiden for dyr, herunder pålæsning og aflæsning, skal tage højde for dyrlægenes anbefalinger for de enkelte arter, uanset om transporten finder sted til lands, til vands eller i luften;

43. beklager overtrædelser af forordningen i form af manglende eller mangelfuld anvendelse af de særlige bestemmelser om dyr, der ikke er fravænet, såsom kalve, lam, gedekid og føl samt smågrise, der modtager mælkeernæring, og opfordrer til, at der træffes mere detaljerede foranstaltninger til sikring af den fulde beskyttelse af disse dyrs velfærd under transport;

44. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at dyr, der ikke er fravænet, aflæsses i minimum én time for at blive forsynet med elektrolytter eller mælkeerstatning, og at de ikke transporteres i mere end otte timer i alt;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 af 9. marts 2016 om overførbare dyresygdomme og om ændring og ophævelse af visse retsakter på området for dyresundhed (»dyresundhedsloven«) (EFT L 84 af 31.3.2016, s. 1).

Torsdag den 14. februar 2019

45. opfordrer Kommissionen til at fastlægge en definition for dyr, der ikke er fravænet, pr. art og til at begrænse transport af dyr, der ikke er fravænet, til en maksimal strækning på 50 km og en maksimal varighed på 1,5 time, eftersom det er vanskeligt at sikre disse dyrs velfærd under transport;
46. henviser til, at dokumenter vedrørende planlægning af transporten ofte kun nævner stednavne og ikke præcise adresser på kontrolsteder, fodrings- og vandingssteder og samlesteder, hvilket vanskeliggør kontrollerne betydeligt;
47. opfordrer under hensyntagen til Parlamentets beslutning af 12. december 2012 til, at transporttiderne gøres så korte som muligt, og navnlig til, at lange og meget lange transporttider såvel som transporter uden for Unionens grænser undgås ved at anvende alternative strategier, f.eks. ved at sikre økonomisk bæredygtige og retfærdigt fordelte lokale og mobile slagtefaciliteter nær husdyrbrugene, fremme af korte produktionskæder og direkte salg, erstatning, når det er muligt, af transport af avlsdyr gennem anvendelse af sæd eller embryoner eller med transport af slagtekroppe og kødprodukter samt ved hjælp af lov- eller ikkelovgivningsinitiativer i medlemsstaterne til fremme af slagtning på bedrifterne; opfordrer Kommissionen til klart at definere passende, særlige og lavere rejsetider for transport af alle de forskellige arter af levende dyr og også for transport af dyr, der ikke er fravænet;
48. bemærker, at en række forskellige krav samt ændrede markedsforhold og politiske beslutninger har gjort små slagterier økonomisk urentable, hvilket har resulteret i et generelt fald i deres antal; opfordrer indtrængende Kommissionen og de lokale myndigheder i medlemsstaterne til, hvor det er nødvendigt, at støtte og fremme mulighederne for slagtning på bedriften, økonomisk bæredygtig lokal eller mobil slagtning og kødforarbejdningsanlæg i medlemsstaterne, således at dyrene kan blive slagtet så tæt som muligt på deres opdrætssted, hvilket også vil bidrage til at opretholde beskæftigelsen i landdistrikterne; opfordrer Rådet og Kommissionen til at udvikle en strategi til fremskyndelse af en mere regional model for dyreopdræt, hvor dyrene fødes, opdrættes og slagtes i samme region, hvor det er praktisk muligt og under hensyntagen til de geografiske forskelle, i stedet for at blive transporteret over meget lange afstande;
49. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge, hvordan landbrugerne, slagterierne og kødforarbejdningsindustrien kan tilskyndes til at slagte dyr på nærmeste slagteri for at undgå lange dyretransporttider og reducere emissioner; opfordrer Kommissionen til at fremme innovative løsninger i denne henseende, såsom mobil slagtning, samtidig med at der sikres høje dyrevelfærdsstandarder;
50. mener, at det i visse tilfælde ikke vil være rentabelt at nedbringe de tilladte transporttider, som de på nuværende tidspunkt er fastsat i kapitel V i bilag I til forordningen, og at der derfor bør findes løsninger for tilfælde, hvor de geografiske forhold og landlig isolation gør det nødvendigt at transportere levende dyr til lands og/eller til vands med henblik på videre produktion eller slagtning;
51. opfordrer medlemsstaterne til om nødvendigt at åbne mulighed for nødslagtning direkte på avls- og opdrætsbedrifterne, når det konstateres, at et dyr ikke er egnet til transport, og såfremt førstehjælpsforanstaltninger viser sig ikke at være tilstrækkeligt til at undgå, at dyret lider unødigt;
52. bemærker, at et dyrs samfundsmæssige og økonomiske værdi kan have indvirkning på standarderne for transporten af det; gør opmærksom på, at standarderne for transport af avlsdyr inden for hesteindustrien er særligt høje;
53. opfordrer Kommissionen til at udvikle en strategi for et skift fra transport af levende dyr til et system, hvor der hovedsagelig handles med kød og slagtekroppe og reproduktionsmateriale, i betragtning af den indvirkning, som transport af levende dyr har på miljøet, dyrevelfærd og fødevarerikkerhed; mener, at en sådan strategi skal tage fat i de økonomiske faktorer, der påvirker beslutningen om at transportere levende dyr i stedet; opfordrer Kommissionen til at inddrage dyretransporter til tredjelande i denne strategi;
54. opfordrer medlemsstaterne til at stille programmer for religiøse slagtninger af dyr til rådighed i slagterier, eftersom en stor del af eksporten af levende dyr er til markeder i Mellemøsten;
55. erkender, at de forskellige toldsætter for henholdsvis levende dyr og kød for nuværende giver anledning til markedsforvriddning, og at de i høj grad giver incitament til handel med levende dyr; opfordrer indtrængende Kommissionen til sammen med sine handelspartnere at se nærmere på denne forvriddning for at reducere handlen med levende dyr og, hvor det er nødvendigt, erstatte dette salg med kød;

Torsdag den 14. februar 2019

56. minder om, at der i en nuværende forordning allerede kræves en hvileperiode på et godkendt kontrolsted efter den maksimale transporttid for tamdyr af hestefamilien og tamkvæg, -får, -geder eller -svin, når transporttiden er på mere end otte timer;

Dyrevelfærd

57. opfordrer medlemsstaternes kompetente myndigheder til at sikre, at der er embedsdyrlæger til stede ved Unionens udgangssteder til tredjelande til at kontrollere, om dyrenes tilstand tillader, at de fortsætter transporten, og om køretøjer og/eller fartøjer opfylder kravene i forordningen; bemærker navnlig, at artikel 21 i forordningen præciserer, at embedsdyrlæger skal kontrollere køretøjer, inden de forlader Unionen, for at sikre, at de ikke er overfyldte, har tilstrækkelig frihøjde og strøelse og medbringer tilstrækkelige mængder foder og vand, og at ventilations- og vandingsudstyret fungerer korrekt;

58. opfordrer til, at der anvendes beredskabsplaner for alle transporter, herunder eksempelvis reservelastbiler og opsamlingssteder, således at transportvirksomheden kan reagere effektivt på nødsituationer og mindske følgerne af forsinkelser eller uheld for dyrene, således som det i forordningen allerede kræves af transportvirksomheder i forbindelse med lange transporter;

59. insisterer på, at dyrevelfærdslovgivningen bør være baseret på videnskab og den nyeste teknologi; beklager, at Kommissionen trods klare henstillinger fra EFSA og anmodningen i Parlamentets beslutning fra 2012 ikke har ajourført dyretransportreglerne med den nyeste videnskabelige dokumentation; opfordrer derfor Kommissionen til at ajourføre reglerne og medtage særlige krav på grundlag af den nyeste videnskabelige viden og teknologi, navnlig hvad angår faktorer som tilstrækkelig ventilation og temperatur- og fugtighedskontrol ved hjælp af luftkonditionering i alle køretøjer, passende drikkesystemer og væske, især for dyr, der ikke er fravænnet, lavere lastetæthed og en nærmere angivet tilstrækkelig minimumslofthøjde, og til at stille krav om, at køretøjernes tilpasses de enkelte arters behov; understreger, at EFSA's udtalelse konkluderer, at andre aspekter end transportens varighed spiller en rolle for dyrevelfærden, såsom en velordnet på- og aflæsning samt køretøjernes udformning;

60. udtrykker bekymring over transporter, hvor dyrene vandes med forurennet vand, der er uegnet som drikkevand, og hvor dyrene ikke har adgang til vand, fordi vandingsudstyret ikke virker eller er placeret uhensigtsmæssigt; understreger, at det bør sikres, at køretøjer, der transporterer levende dyr, medbringer tilstrækkeligt med vand under transporten, og at mængden i alle tilfælde svarer til de transporterede dyrs specifikke behov og deres antal;

61. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at udvikle dyrebaserede velfærdsindikatorer, som skal fremme bedre velfærdsresultater for dyr under transport; mener, at den hurtigst muligt bør udvikle disse indikatorer, således at de kan blive anvendt som et supplement til de nuværende lovgivningskrav;

62. anmoder Kommissionen om at sikre, at enhver fremtidig revision af lovgivningen om dyrevelfærd under transport baseres på objektive og videnskabeligt begrundede indikatorer for at undgå vilkårlige beslutninger, der kan få urimelige økonomiske følger for husdyrsektorerne;

63. understreger, at landbrugerne i henhold til EU-lovgivningen er retligt forpligtet til at sikre, at deres dyr transporteres på en måde, der ikke påfører dyrene skade eller unødigt lidelse;

64. understreger, at overtrædelser ofte skyldes utilstrækkelige ventilationssystemer i køretøjerne til vejtransport af levende dyr over lange afstande, og at dyrene i sådanne situationer holdes indespærret under trange pladsforhold ved ekstreme temperaturer, der langt overstiger det temperaturspektrum og de tolerancegrænser, der er fastsat i forordningen;

65. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der uden undtagelse foretages bedøvelse inden religiøs rituel slagtning i alle medlemsstater;

Torsdag den 14. februar 2019

66. beklager, at der ikke altid er tilstrækkelig plads i de rum, hvor dyrene anbringes, til at sikre en passende ventilation i køretøjerne, og at dyrene hindres i at bevæge sig naturligt og ofte tvinges til at indtage unaturlige stillinger i lang tid i klar strid med de tekniske specifikationer i forordningens artikel 6 og bilag I, kapitel II, punkt 1.2;
67. mener, at tilstedeværelsen af dyrlæger om bord på skibe til transport af levende dyr bør være obligatorisk, at antallet af dødsfald blandt dyr under transporten bør indberettes og registreres, og at der bør udarbejdes nødplaner til håndtering af situationer til søs, som kan påvirke de transporterede dyrs velfærd negativt;
68. bemærker, at landbrugerne, transportvirksomhederne og de kompetente myndigheder i de enkelte medlemsstater fortolker og håndhæver forordning (EF) nr. 1/2005 forskelligt, navnlig med hensyn til, om dyrene er egnede til transport; opfordrer Kommissionen til at revidere forordningen for at præcisere kravene i forbindelse med transport nærmere, hvor det er nødvendigt; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til med henblik på at skabe lige vilkår at sikre, at forordningen fremover håndhæves og gennemføres på en harmoniseret og ensartet måde i hele EU, navnlig hvad angår dyrenes egnethed til transport;
69. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en fuldstændig arbejdsdefinition af, hvad der forstås ved dyrs egnethed til transport, og til at udarbejde praktiske retningslinjer for vurderingen heraf; opfordrer medlemsstaterne til at sørge for bevidstgørelses- og oplysningsaktiviteter, herunder grundige, regelmæssige og obligatoriske kurser, uddannelse og certificering af chauffører, transportører, handlende, samlesteder, slagterier, dyrlæger, grænsevagter og alle andre operatører, der er involveret i transport af dyr, med henblik på at reducere de høje niveauer af overtrædelser af bestemmelserne om transportegnethed; opfordrer operatørerne til at sikre en grundig uddannelse af chauffører og ledsagere i overensstemmelse med bilag IV til forordningen;
70. opfordrer til et nøje tilsyn for at undgå transport af dyr, der er syge, svage, undervægtige, diegivende eller drægtige, eller af hundyr, for hvilke den krævede fravænningsperiode ikke er overholdt;
71. understreger, at dyr, der transporteres over lange afstande, allerede i henhold til forordning (EF) nr. 1/2005 med passende mellemrum skal tilbydes vand, foder og hvile med passende mellemrum og i en form, som er passende for deres art og alder; opfordrer indtrængende Kommissionen til at føre et mere effektivt tilsyn med, at alle EU-medlemsstaterne overholder disse lovkrav fuld ud og på en harmoniseret måde;
72. understreger, at det er nødvendigt, at medlemsstaterne sikrer, at dyretransporter organiseres ordentligt, idet der tages hensyn til vejforholdene og transporttypen;
73. understreger, at transportarrangøren — når der stilles krav om, at dyr skal aflæsses med henblik på 24 timers hvile i tredjelande — skal identificere et hvilested, hvor faciliteterne svarer til faciliteterne på et EU-kontrolsted; opfordrer de kompetente myndigheder til regelmæssigt at inspicere disse faciliteter og til ikke at godkende logbøger, såfremt det ikke er blevet bekræftet, at det foreslåede hvilested har EU-ækvivalente faciliteter;
74. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der i planlægningen af transporten forefindes dokumentation for reservation, inklusive foder, vand og frisk strøelse, på et kontrolsted; opfordrer Kommissionen til at fastsætte krav til hvilesteders placering og faciliteter;
75. erkender, at lavere belægningsgrader og afbrydelser af transporter for at lade dyrene hvile har negative økonomiske konsekvenser for transportvirksomhederne, hvilket kan have indvirkning på den korrekte håndtering af transporterede dyr; opfordrer Kommissionen til at fremme incitamenter til korrekt håndtering af dem;
76. opfordrer medlemsstaterne til at sikre bedre registrering på bedrifterne af drægtighedsperioder;
77. opfordrer Kommissionen til med udgangspunkt i videnskabelige resultater at udstikke retningslinjer for vand til dyr, der transporteres i bure, og for transportforhold for kyllinger, som bidrager til et højt dyrevelfærdsniveau;
78. minder om, at medlemsstaterne skal finde velfærdsforenelige løsninger for dyr ved afslutningen af deres liv og produktionscyklusser;

Torsdag den 14. februar 2019

Økonomisk bistand

79. opfordrer til en mere omfattende anvendelse af landdistriktsudviklingsforanstaltningen »betalinger for dyrevelfærd«, jf. artikel 33 i forordning (EU) nr. 1305/2013⁽¹⁾ i henhold til hvilken der ydes støtte til strenge dyrevelfærdsstandarder, der er mere vidtgående end de gældende obligatoriske standarder;

80. opfordrer til, at den kommende reform af den fælles landbrugspolitik fastholder og styrker forbindelsen mellem betalinger under den fælles landbrugspolitik og forbedrede dyrevelfærdsbetingelser, der fuldt ud overholder eller er mere vidtgående end de standarder, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1/2005;

81. opfordrer indtrængende til, at der ydes støtte til foranstaltninger med henblik på at sikre en afbalanceret fordeling af slagterier i medlemsstaterne, som sikrer, at der tages hensyn til antallet af husdyr i en given region;

Tredjelande

82. er bekymret over, at der fortsat rapporteres om problemer med dyretransport og -velfærd i visse tredjelande; bemærker, at slagting i visse tredjelande, hvortil Unionen transporterer dyr, er forbundet med ekstreme og langvarige lidelser og jævnlige overtræder OIE's internationale standarder for dyrevelfærd ved slagting; opfordrer — samtidig med at det erkendes, at efterspørgslen i tredjelande ofte drejer sig om levende dyr — Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme et skift, når det er muligt, i retning af transport af kød eller slagtekroppe i stedet for levende dyr til tredjelande samt transport af sæd eller embryoner i stedet for avlsdyr;

83. kritiserer på det kraftigste Kommissionens statistikker om overholdelse af forordningen for så vidt angår transport af levende dyr til ikke-EU-lande, og understreger, at de er blevet udarbejdet uden systematisk kontrol af køretøjer, der transporterer dyr;

84. opfordrer Kommissionen til i sine bilaterale handelsforhandlinger med tredjelande at kræve overensstemmelse med af EU's dyrevelfærdsstandarder og til inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen at forsvare internationaliseringen af Unionens bestemmelser på området;

85. beklager, at de standarder, der følges, ikke er så høje som Unionens; opfordrer Kommissionen til at styrke de eksisterende krav over for Unionens handelspartnere, navnlig hvad angår handel med og transport af dyr, således at de som minimum lever op til Unionens standarder; opfordrer de medlemsstater, der eksporterer til tredjelande, til at samarbejde med de lokale myndigheder om at forbedre dyrevelfærdsstandarderne;

86. opfordrer til en konsekvent og fuldstændig efterlevelse af EU-Domstolens dom fra 2015 i sag C-424/13, hvori Domstolen fastslog, at for at en forsendelse, der indebærer en langvarig forsendelse af dyr, som påbegyndes på Unionens område og fortsætter uden for dette område, kan godkendes, skal transportvirksomheden forelægge en logbog, som er realistisk i henseende til overensstemmelse med forordningens bestemmelser, med særlig vægt på temperaturvarsler; opfordrer de kompetente myndigheder til kun at godkende logbøger, hvis organisatoren i tilfælde, hvor dyrene på linje med Domstolens dom skal aflæsses for at få en hvileperiode på 24 timer i et tredjeland, har fundet et sted til denne hvileperiode, hvor der er faciliteter, der svarer til dem på et kontrolsted; minder i denne forbindelse også om, at den eneste liste, der findes, er en liste fra 2009 om staldfaciliteter på ruterne i tredjelande, hvor der i mange tilfælde mangler præcise adresseoplysninger, hvilket vanskeliggør de nødvendige inspektioner i henhold til EU-lovgivningen betydeligt; opfordrer embedsdyrlægerne til som krævet i forordning (EF) nr. 1/2005 ved udgangssteder at kontrollere, at bestemmelserne i forordningen er opfyldt, før køretøjerne forlader EU;

87. minder i denne forbindelse også om Kommissionens forslag til direktiv om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (whistleblowers) (COM(2018) 0218), navnlig i forbindelse med veterinærkontrol;

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 347.

Torsdag den 14. februar 2019

88. beklager de ofte lange forsinkelser ved grænserne og i havne og gør opmærksom på den øgede smerte og angst, som disse påfører dyrene; opfordrer medlemsstater, der grænser op til tredjelande, til at stille hvileområder til rådighed, hvor dyr kan aflæsses og gives foder, vand, hvile og dyrlægebehandling, således at logbøgerne kan blive udfyldt korrekt, og til at åbne særlige ekspresvognbaner for dyretransporter i tolden, der skal være tilstrækkeligt bemanded til dyretransporter, for at reducere ventetiderne, uden at kvaliteten af sundheds- og toldkontrollen ved grænserne forringes; opfordrer desuden medlemsstaterne til at samarbejde bedre om planlægning af dyretransporter for at undgå, at et for stort antal transporters ankommer til grænsekontrollen samtidig;

89. opfordrer Kommissionen til at øge samarbejdet og kommunikationen, herunder gennem mere gensidig bistand og hurtigere informationsudveksling, mellem de kompetente myndigheder i alle medlemsstater og i tredjelande for at mindske dyrevelfærds- og sygdomsproblemer som følge af dårlig forvaltning og til at sikre, at eksportørerne opfylder de administrative krav fuldt ud; anmoder Kommissionen om at fremme dyrevelfærd på internationalt plan og gennemføre initiativer til at øge bevidstheden herom i tredjelande;

90. opfordrer Kommissionen til at lægge pres på transitlande, der indfører bureaukratiske og sikkerhedsmæssige forhindringer, som forsinker transporten af levende dyr unødigt;

91. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at være særligt opmærksomme på overtrædelser af dyrevelfærd under vandvejs- og sørejser til tredjelande og til at vurdere mulige overtrædelser af lovgivningen, f.eks. at døde dyr smides over bord fra fartøjer i Middelhavet (ofte med øremærkerne skåret af), som foregår, fordi bortskaffelse ofte ikke er mulig i bestemmelsehavnen;

92. fremhæver Rådets afgørelse 2004/544/EF om undertegnelse af den reviderede europæiske konvention om beskyttelse af dyr under international transport ⁽¹⁾, ifølge hvilken der er tale om transport af følgende typer: transport mellem to medlemsstater med passage gennem et tredjeland territorium, transport mellem en medlemsstat og et tredjeland eller transport direkte mellem to medlemsstater;

93. understreger, at medmindre standarderne for transport af dyr og dyrevelfærd i tredjelande er tilpasset Unionens standarder, og gennemførelsen heraf er tilstrækkelig til at sikre, at forordningens bestemmelser overholdes, bør transport af levende dyr til tredjelande være fastlagt i bilaterale aftaler for at mindske forskellene, og at de, hvis det ikke lykkes at opnå dette, bør forbydes;

94. minder medlemsstaterne om, at de ifølge gældende retspraksis ⁽²⁾ kan indføre strengere nationale regler for beskyttelse af dyr under transport, så længe de er i overensstemmelse med den overordnede målsætning for forordning (EF) nr. 1/2005;

95. opfordrer Kommissionen til at fremme udvekslingen med tredjelande af bedste praksis og ensartede regler for transport af levende dyr;

o

o o

96. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Revisionsret, Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ EUT L 241 af 13.7.2004, s. 21.

⁽²⁾ Domstolens dom (Første Afdeling) af 14.10.2004 — sag C-113/02 Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene og Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8.5.2008 — sag C-491/06 Danske Svineproducenter.

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0133

Styrkelse af det indre markeds konkurrenceevne gennem udvikling af EU's toldunion og dens forvaltning

Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om styrkelse af det indre markeds konkurrenceevne gennem udvikling af EU's toldunion og dens forvaltning (2018/2109(INI))

(2020/C 449/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen ⁽¹⁾ og dens tilhørende delegerede retsakt (Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015) ⁽²⁾, dens gennemførelsesretsakt (Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 2. november 2015) ⁽³⁾, dens delegerede overgangsretsakt (Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/341 af 17. december 2015) ⁽⁴⁾ og dens arbejdsprogram (Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/578 af 11. april 2016) ⁽⁵⁾,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 med henblik på forlængelse af den midlertidige anvendelse af andre midler end edb som omhandlet i EU-toldkodeksen (COM(2018)0085),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg med titlen »Udvikling af EU's toldunion og dens forvaltning« (COM(2016)0813);
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet med titlen »Første toårige rapport om fremskridtene hen imod udvikling af EU-toldkodeksen og dens forvaltning« (COM(2018)0524),
- der henviser til Kommissionens rapport til Rådet og Europa-Parlamentet med titlen »Anden statusrapport om gennemførelsen af EU's strategi og handlingsplan for toldrisikostyring« (COM(2018)0549),
- der henviser til Kommissionens rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om IT-strategien for toldvæsenet (COM(2018)0178),
- der henviser til sin førstebehandlingsholdning til Kommissionens forslag om Unionens retlige rammer for toldovertrædelser og -sanktioner (COM(2013)0884),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 70/2008/EF af 15. januar 2008 om papirløse rammer for told og handel ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 17. januar 2017 om håndtering af udfordringerne i forbindelse med gennemførelsen af EU's toldkodeks ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af EU-toldkodeksen og om udøvelsen af delegationen af beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til kodeksens artikel 284 (COM(2018)0039),

⁽¹⁾ EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 343 af 29.12.2015, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558.

⁽⁴⁾ EUT L 69 af 15.3.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 99 af 15.4.2016, s. 6.

⁽⁶⁾ EUT L 23 af 26.1.2008, s. 21.

⁽⁷⁾ EUT C 242 af 10.7.2018, s. 41.

Torsdag den 14. februar 2019

- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 19/2017 med titlen »Importprocedurer: Mangler i lovgrundlaget og en ineffektiv gennemførelse påvirker EU's finansielle interesser«,
 - der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 26/2018 med titlen »En række forsinkelser i IT-systemerne på toldområdet: Hvad gik der galt?«,
 - der henviser til Rådets rapport 11760/2017 om de fremskridt, der er gjort med hensyn til bekæmpelse af svig med punktafgifter,
 - der henviser til situationsrapporten fra Europol og Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret om varemærkeforfalskning og piratkopiering i Den Europæiske Union,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelse fra Udvalget om International Handel (A8-0059/2019),
- A. der henviser til, at toldunionen, som fejrer sit 50-års jubilæum i år, er en af hjørnestenene i EU i sin egenskab af en af de største handelsblokke i verden, og at en fuldt fungerende toldunion er afgørende for et velfungerende indre marked og en gnidningsfri handel inden for EU, samt at den er en væsentlig del af den fælles handelspolitik over for tredjelande til fordel både for virksomheder og borgere i Unionen, men også for EU's troværdighed, idet den sikrer EU en stærk stilling i forhandlinger om handelsaftaler med tredjelande;
- B. der henviser til, at toldmyndighederne er nødt til at finde den nødvendige balance mellem lettelse af den lovlige handel, toldkontroller med henblik på at beskytte Unionens og dens borgeres sikkerhed, forbrugernes tillid til de varer, der indføres på det indre marked, og Unionens finansielle og kommercielle interesser, og at de er ansvarlige for gennemførelsen af mere end 60 retsakter ud over toldretlige rammer for bekæmpelsen af ulovlig handel og smugling og for tildeling af status som autoriseret økonomisk operatør;
- C. der henviser til, at standardisering af toldoplysninger og -processer spiller en central rolle i homogeniseringen af kontroller, navnlig med hensyn til fænomener som forkert klassificering og undervurdering af import og fejlrapportering af varers oprindelse, som er til skade for alle økonomiske aktører, men især for små og mellemstore virksomheder;
- D. der henviser til, at EU's import og eksport beløb sig til 3 700 mia. EUR i 2017, og at den opkrævede told udgør 15 % af EU's budget;
- E. der henviser til, at gennemførelsen af EU-toldkodeksen derfor er af afgørende betydning for at sikre EU's egne ressourcer, navnlig toldafgifter og nationale skattemæssige interesser, men også for at sikre europæiske forbrugeres sikkerhed og fair konkurrence på det indre marked;
- F. der henviser til, at det i EU-toldkodeksen fastsættes, at de elektroniske systemer, der er nødvendige for dens anvendelse, skal være indført senest den 31. december 2020; der henviser til, at digitaliseringen af toldprocedurerne blev indledt allerede i 2003 og foreskrevet i 2008 med vedtagelsen af forordning (EF) nr. 450/2008 af 23. april 2008 om indførelse af en EF-toldkodeks (en moderniseret toldkodeks) ⁽¹⁾ og beslutning nr. 70/2008/EF (e-toldbeslutningen);
- G. der henviser til, at digitaliseringen af toldområdet er et igangværende arbejde, at over 98 % af toldangivelserne i dag er elektroniske, og at følgende toldområder nu håndteres ved hjælp af elektroniske systemer: transit (NCTS), eksportkontrol (ECS), sikkerhedsdata (ICS), risikostyring (CRMS), registrerings- og identificeringsnummer for økonomiske operatører, tilladelser (CDS), autoriserede økonomiske operatører (AEO), bindende tarifieringsoplysninger (EBTI), kvoter og takster (QUOTA), autonome toldsuspensioner, den kombinerede nomenklatur (TARIC), overvågning af import og eksport (SURV2) og systemet til registrerede eksportørers udstedelse af oprindelsesbeviser (REX);

⁽¹⁾ EUT L 145 af 4.6.2008, s. 1.

Torsdag den 14. februar 2019

- H. der henviser til, at formålet med det toldprogram, der foreslås under EU's flerårige finansielle ramme for 2021-2027, er at støtte aktiviteterne i og samarbejdet mellem medlemsstaternes toldmyndigheder;
- I. der henviser til, at Det Forenede Kongeriges udtræden af EU udgør en udfordring for en korrekt fungerende toldunion;
- J. der henviser til, at gennemførelsen af centrale elektroniske systemer, der er nødvendig for en fuld gennemførelse af EU-toldkodeksen, vil blive forsinket og udsat til efter den 31. december 2020;
- K. der henviser til, at værktøjet vedrørende toldunionens resultater bruges til at vurdere, hvordan toldunionen fungerer på grundlag af centrale resultatindikatorer inden for en række områder såsom beskyttelse af finansielle interesser, sikring af EU-borgernes sikkerhed og vurdering af toldvæsenets betydning med hensyn til at bidrage til EU's vækst og konkurrenceevne;
- L. der henviser til, at forvaltningen af Told 2020-programmet og dermed IT-arbejdet på toldområdet er opdelt mellem Kommissionen, medlemsstaterne og repræsentanter for kommercielle interesser i en lang række beslutningstagningsstrukturer, hvis mangfoldige lag har en varig negativ indvirkning på programmets effektivitet og forvaltningen af IT-projekter;
- M. der henviser til, at det efter afslutningen af det igangværende Told 2020-program og efter en cost-benefit-analyse af de forskellige muligheder er nødvendigt at foretage en grundig gennemgang af forvaltningen af toldprogrammerne;
1. fremhæver det arbejde, der udføres dagligt af medlemsstaternes toldmyndigheder og af Kommissionen, som bestræber sig på at beskytte det indre marked mod illoyal konkurrence i form af forfalskninger og dumpingvarer, at lette handelen og mindske de administrative formaliteter, opkræve indtægter til de nationale budgetter og EU-budgettet samt at beskytte offentligheden mod terror-, sundheds- og miljøtrusler samt andre trusler;
 2. minder om, at toldunionen er et af EU's tidligste resultater og kan betragtes som en af dens største succes historier, da den har gjort det muligt for virksomheder, der er etableret i EU, at sælge deres varer og investere i hele EU, men også har givet EU mulighed for at fjerne indre grænser og konkurrere med resten af verden; understreger, at EU's indre marked ville være umuligt uden den toldfrihed, som sikres via toldunionen, og den rolle, som sidstnævnte spiller med hensyn til at føre tilsyn med import og eksport;
 3. understreger, at en fuldt funktionel toldunion er afgørende for at sikre EU's troværdighed og styrke og dets forhandlingsposition i forbindelse med indgåelse af nye handelsaftaler; understreger, at en effektiv toldunion i EU bidrager til at lette lovlige handel og mindske den administrative byrde for lovlige erhvervsdrivende, hvilket er vigtigt for udviklingen af konkurrencedygtige virksomheder; understreger betydningen af at sikre en effektiv kontrol — bl.a. ved at fremme samarbejde med tredjelandes toldmyndigheder — og af at undgå enhver urimelig hindring for lovlige handel;
 4. understreger, at det er af afgørende betydning at etablere ukomplicerede toldprocedurer i hele Unionen på grundlag af en reform af IT-infrastrukturen; mener, at digitalisering har potentiale til at gøre udvekslingen af oplysninger og betalingen af told mere gennemsigtig og tilgængelig, navnlig for små og mellemstore virksomheder og for økonomiske aktører i tredjelande, og at den giver mulighed for forenkling af toldregler og -procedurer;
 5. bemærker, at de nuværende forskelle i omfanget og kvaliteten af kontroller, toldprocedurer og sanktionspolitikker ved indgangsstederne til EU's toldunion ofte fører til en forvriddning af handelsstrømmene, hvilket øger problemet med »forum shopping« og bringer det indre markeds integritet i fare; opfordrer i den forbindelse kraftigt Kommissionen og medlemsstaterne til at tage dette spørgsmål op;
 6. opfordrer Kommissionen til at intensivere sine bestræbelser på at skabe en integreret EU-toldkvikskranke, der kan hjælpe virksomhederne med at indsende alle de nødvendige oplysninger og dokumenter på ét sted, således at de kan opfylde alle de forskriftsmæssige krav til import, eksport og forsendelse af varer;

Torsdag den 14. februar 2019

7. minder om, at Det Forenede Kongerige bliver et tredjeland efter landets udtræden af EU, hvorved EU's ydre grænser ændres, og understreger, at brexitprocessen ikke bør have en negativ indvirkning på udviklingen og forvaltningen af EU's toldunion;

Digitalisering af toldprocedurerne

8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle en mere effektiv, omkostningseffektiv og strømlinet tilgang til forvaltningen af IT-systemer for toldmyndigheder; opfordrer navnlig til et mere præcist og realistisk skøn over den tid og de ressourcer, der vil være brug for, og omfanget af de individuelle IT-projekter, der vil bidrage til at digitalisere toldprocedurer;

9. beklager, at implementeringen af de nye IT-systemer for toldunionen har lidt under en række forsinkelser, hvilket har resulteret i, at Kommissionen har anmodet Parlamentet og Rådet om en forlængelse af overgangsperioden ud over den frist på 2020, der er fastsat i EU-toldkodeksen; beklager også, at Kommissionen kun har givet ufuldstændige oplysninger som begrundelse for en yderligere forlængelse, navnlig i lyset af, hvad der falder ind under dens eget og medlemsstaternes ansvarsområde, hvilket ikke giver Europa-Parlamentet mulighed for at udøve sin budgetmæssige og politiske kontrol på passende vis;

10. understreger, at 75 % af de europæiske komponenter til de IT-systemer, der er nødvendige for gennemførelsen af EU-toldkodeksen, ganske vist forventes at være klar i december 2020, men at det ikke betyder, at 75 % af IT-systemerne vil være klar på denne dato, idet 25 % af IT-systemerne består af nationale komponenter, som medlemsstaterne er ansvarlige for, og hvor der er konstateret forsinkelser;

11. mener, at Kommissionen og Rådet som et anliggende af højeste prioritet skal sikre, at toldkodeksen implementeres, og toldprocedurerne digitaliseres inden for den nye tidsfrist; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre deres yderste for at undgå yderligere fristudsættelser; mener i den forbindelse, at oprettelsen af IT-arkitekturen forudsætter, at der udvikles og indføres 17 IT-værktøjer med betydelige konsekvenser i form af finansielle og menneskelige ressourcer; anser det derfor for tvingende nødvendigt at der ikke forekommer dobbeltarbejde for så vidt angår ressourcer, i den måde hvorpå medlemsstaternes og Kommissionens IT-projekter drives;

12. opfordrer Kommissionen til at ajourføre tidsplanen for sit arbejdsprogram for EU-toldkodeksen på grundlag af den forlængelse af overgangsperioden, som den har foreslået Europa-Parlamentet og Rådet at vedtage⁽¹⁾; opfordrer Parlamentet og Rådet til at arbejde for at sikre en hurtig vedtagelse af en beslutning om en sådan forlængelse, men at lade den ledsage af de betingelser, der er nødvendige for en vellykket ibrugtagning af IT-arkitekturen på toldområdet, uden at dette berører omfattende sikkerhedstest, således at eventuelle problemer ikke bringer den kontrol af varer, der gennemføres af medlemsstaternes toldmyndigheder, i fare; påpeger, ligesom Den Europæiske Revisionsret har gjort, at samme årsager giver samme virkninger, og at processen med ajourføring af den flerårige strategiske plan for 2017 ved at koncentrere indførelsen af seks IT-værktøjer i samme år, udgør en betydelig udfordring og en stor risiko for, at den nye frist heller ikke bliver overholdt, således at fristen for implementeringen af EU-toldunionen kan blive udsat yderligere ud over 2025;

13. opfordrer Kommissionen til at ajourføre sin flerårige strategiplan ved at tilrettelægge projekter fordelt over hele overgangsperioden med henblik på så vidt muligt at undgå koncentration af indførelsen i periodens slutning og ved at fastsætte bindende milepæle, også for medlemsstaterne;

14. opfordrer Kommissionen til ikke at ændre de retlige og tekniske specifikationer, der nu er vedtaget for de 17 IT-værktøjer, da omfanget af de projekter, der skal gennemføres, og den tid, der er nødvendig for deres indførelse, hverken er forenelige med det faktum, at de involverede teknologier hele tiden udvikler sig, eller med de uundgåelige lovgivningsmæssige og reguleringsmæssige ændringer, der vil finde sted i løbet af denne periode;

⁽¹⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 med henblik på forlængelse af den midlertidige anvendelse af andre midler end edb som omhandlet i EU-toldkodeksen (COM(2018)0085).

Torsdag den 14. februar 2019

15. minder om, at Kommissionen ifølge Revisionsretten var opmærksom på forsinkelserne, men valgte ikke at medtage disse oplysninger i sin officielle rapport, hvilket forhindrede interessenterne (såsom Europa-Parlamentet, andre EU-institutioner, der ikke var repræsenteret i styringsstrukturen for Told 2020, samt interesserede virksomheder og borgere) i at blive fuldt informeret om risikoen for forsinkelser i realtid; opfordrer derfor Kommissionen til rapportere regelmæssigt og på gennemsigtig vis om gennemførelsen af den flerårige strategiske arbejdsplan og om oprettelsen af de elektroniske toldsystemer for ikke at gentage fejltagelserne fra den tidligere programmering og informere om eventuelle fremtidige forsinkelser og undgå at gøre dette med kort varsel og uden ordentlige afhjælpende foranstaltninger;

16. opfordrer Kommissionen til løbende at evaluere Told 2020-programmet og afhjælpe de konstaterede mangler, navnlig underudnyttelsen af de eksperthold, der er oprettet under dette program, og at muliggøre et øget samarbejde mellem toldmyndighederne;

17. understreger, at løbende politikovervågning, analyse og vurdering af mulige virkninger udgør væsentlige dele af forvaltningen af toldunionen; noterer sig og glæder sig over Kommissionens arbejde med at udvikle et redskab vedrørende toldunionens resultater, som endelig vil gøre det muligt systematisk at vurdere toldunionens resultater i forhold til dens strategiske mål med hensyn til effektivitet, virkning og ensartethed; opfordrer medlemsstaterne til at støtte arbejdet med at videreudvikle dette værktøj;

18. foreslår Kommissionen, at dette værktøj også bør vurdere resultaterne af toldkontrollen for så vidt angår digitaliseringspotentialer og datastrømme med henblik på at skabe en endnu mere effektiv risikobaseret kontrol og samtidig lette byrden for toldmyndighederne;

Forvaltning, rapportering og finansiering af toldprogrammet

19. noterer sig de foranstaltninger, som Kommissionen og medlemsstaterne har truffet for at sikre en ensartet og konsekvent implementering af toldkodeksen, navnlig hvad angår uddannelse og i form af vedtagelse af retningslinjer; opfordrer ikke desto mindre Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser og forøge de ressourcer, der er afsat til at sikre en fuldstændig implementering af toldkodeksen, som blev vedtaget i 2013, og ensartede toldprocedurer i hele EU; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at fremlægge en handlingsplan, som med fordel kan baseres på en fagfællebedømmelse af praksis på toldområdet, udveksling af god praksis og øget samarbejde mellem toldmyndighederne og et uddannelsesprogram udstyret med tilstrækkelige ressourcer;

20. minder om, at Kommissionen arbejder på en EU-kvikskranke på toldområdet, som vil gøre det muligt for en økonomisk aktør at indsende oplysninger til en bred vifte af reguleringsmæssige formål (f.eks. veterinære, sundhedsmæssige, miljømæssige osv.) i et standardiseret format til flere modtagere og via harmoniserede adgangssteder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fortsætte dette vigtige arbejde;

21. noterer sig finansieringsindsatsen i EU's budget, hvor bevillingerne til det næste toldprogram 2021-2027 forhøjes til 842 844 000 EUR i 2018-priser; opfordrer medlemsstaterne til også at afsætte de nødvendige menneskelige og finansielle ressourcer til at kunne indføre de nationale komponenter, der er en væsentlig forudsætning for at kunne tage det europæiske elektroniske toldsystem i brug, og opfordrer Kommissionen til rettidigt at forelægge det en rapport om indførelsen af Unionens komponenter og de komponenter, der er udviklet af medlemsstaterne uden for Unionen;

22. understreger, at toldvæsenet i dag er nødt til at håndtere en fænomenal stigning i mængden af varer, der købes online uden for EU, med hensyn til kontrol og opkrævning af skyldig told, navnlig da mængden af varer med lav værdi, der importeres til EU, hvert år vokser med 10-15 %; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser på bedre at håndtere denne udfordring;

23. opfordrer Kommissionen til ved afslutningen, og først ved afslutningen, af implementeringen af de 17 IT-systemer vedrørende EU-toldkodeksen under Told 2020-programmet at foreslå en mere effektiv forvaltningsstruktur for gennemførelsen af IT-projekter på toldområdet og ajourføringer heraf; understreger, at det i lyset af de økonomiske, finanspolitiske og sikkerhedsmæssige udfordringer, der repræsenteres af IT-systemet, er af afgørende betydning, at den vedtagne løsning bevarer den europæiske suverænitet fuldt ud;

Torsdag den 14. februar 2019

24. understreger, at »Told 2021-2027«-programmet ved at støtte medlemsstaternes toldmyndigheder ikke blot vil bidrage til at øge EU's budgetindtægter, men også til at garantere produktsikkerheden, beskyttelsen af de europæiske forbrugere og skabelsen af lige vilkår for EU's virksomheder;

Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union

25. understreger, at usikkerheden omkring Det Forenede Kongeriges udtræden af EU er en stor udfordring for europæiske virksomheder; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at give interessenterne omfattende oplysninger om konsekvenserne af Det Forenede Kongeriges udtræden for toldområdet og visse former for indirekte skatter såsom moms og punktafgifter;

26. understreger, at der efter Det Forenede Kongeriges udtræden ikke må være nogen smuthuller i toldsystemet — heller ikke ved EU's ydre grænser — som vil kunne bane vej for ulovlig handel eller unddragelse af offentligretlig gæld i henhold til EU-retten;

o

o o

27. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0134

Gennemførelse af de retlige bestemmelser og den fælles erklæring, der sikrer den parlamentariske kontrol med decentrale organer

Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2019 om gennemførelse af de retlige bestemmelser og den fælles erklæring, der sikrer den parlamentariske kontrol med decentrale organer (2018/2114(INI))

(2020/C 449/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktatens bestemmelser om agenturer, særlig artikel 5 og 9 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 15, 16, 71, 123, 124, 127, 130, 228, 263, 265, 267, 277, 282, 287, 290, 291, 298 og 325 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
 - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 41, 42, 43, 51 og 52,
 - der henviser til den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om decentraliserede agenturer af 19. juli 2012 og den dertil knyttede fælles tilgang,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og til artikel 1, stk. 1, litra e), og bilag 3 til den afgørelse, der blev truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra Budgetudvalget, Budgetkontroludvalget, Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0055/2019),
- A. der henviser til, at agenturer spiller en afgørende rolle i gennemførelsen af EU's politikker på EU- og medlemsstatsniveau, idet de varetager en lang række opgaver, der bidrager til gennemførelsen af EU's politikker, såsom oprettelse af netværk eller støtte til samarbejde mellem EU og de nationale myndigheder; der henviser til, at et godt samarbejde mellem EU-agenturerne og medlemsstaterne bidrager til at give agenturerne mere gennemslagskraft; der henviser til, at agenturerne også har etableret et indbyrdes samarbejde gennem Den Europæiske Unions Agenturnetværk;
- B. der henviser til, at koordineringen og samarbejdet mellem de forskellige agenturer og parlamentariske udvalg generelt har været god; der henviser til, at Europol er det eneste agentur, der er underlagt fælles kontrol ved både Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter gennem Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol;
- C. der henviser til, at agenturer er blevet etableret og har udviklet sig over tid i hvert enkelt tilfælde; der henviser til, at Lissabontraktaten har formelt anerkendt EU's udøvende magt ved at indføre EU-agenturer formelt i traktaterne;
- D. der henviser til, at agenturerne primært er ansvarlige over for Parlamentet og Rådet, som skal sikre, at der findes passende kontrolmekanismer i de retsakter, der regulerer disse agenturer, og at disse mekanismer efterfølgende gennemføres korrekt; der henviser til, at udlæggelsen af EU's udøvende beføjelser til agenturer ikke bør føre til en svækkelse af Parlamentets kontrol med EU's udøvende magt som fastsat i artikel 14 i TEU;
- E. der henviser til, at traktaterne hverken indeholder en definition af decentraliserede agenturer eller en generel beskrivelse af de beføjelser, der kan tillægges agenturerne;
- F. der henviser til, at en række agenturer har retsgrundlag i henhold til artikel 352 i TEUF, mens andre er oprettet med et specifikt retsgrundlag for sektoren;

Torsdag den 14. februar 2019

- G. der henviser til, at den fælles erklæring fra 2012 og den fælles tilgang er resultatet af arbejdet i den interinstitutionelle arbejdsgruppe om reguleringsorganer, som blev nedsat af Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet til at vurdere agenturerne sammenhæng, effektivitet, ansvarlighed og gennemsigtighed, efter at Kommissionens forslag i 2005 til en interinstitutionel aftale om reguleringsorganer ikke havde modtaget den nødvendige støtte fra Rådet og Parlamentet;
- H. der henviser til, at den fælles tilgang indeholder bestemmelser om struktur og forvaltning af agenturer samt om deres drift, programmering af aktiviteter, finansiering, forvaltning af budgetmidler, budgetprocedurer, ansvarlighed, kontrol og gennemsigtighed, som bidrager til at sikre parlamentarisk kontrol med decentrale agenturer;
- I. der henviser til, at agenturerne generelt set vurderes positivt, men at der forekommer enkelte tilfælde af mistillid til deres videnskabelige og tekniske udtalelser;

De vigtigste bemærkninger

1. bemærker, at mekanismer til sikring af agenturerne ansvarlighed er indarbejdet i traktaterne, i forordningerne om oprettelse af agenturer, i EU-Domstolens retspraksis samt i den fælles erklæring og den fælles tilgang; fremhæver, at der ved at tillægge beføjelser er givet Parlamentet kontrolbeføjelser over for de decentraliserede agenturer, men at disse ikke er nærmere fastsat i traktaterne; bemærker i denne forbindelse den ikke-bindende karakter af den fælles erklæring og den fælles tilgang; beklager imidlertid, at institutionerne endnu ikke er nået til enighed om bindende lovgivningsrammer;
2. påpeger, at Parlamentet kontrollerer agenturerne på forskellige måder:
 - som den ene af budgetmyndighedens parter i sin beslutningstagning om bidrag fra EU-budgettet til agenturer
 - som dechargemyndighed
 - gennem udpegelse af medlemmer af agenturerne bestyrelser
 - gennem udnævnelsen (eller afskedigelsen) af den administrerende direktør
 - gennem høringer om arbejdsprogrammerne
 - gennem fremlæggelsen af de årlige rapporter
 - gennem andre metoder (delegationsbesøg, kontaktgrupper eller personer, udveksling af synspunkter, høringer, briefinger, levering af ekspertise);
3. bemærker, at bestemmelserne i oprettelsesforordningerne i varierende grad adskiller sig fra de mekanismer for ansvarlighed og parlamentarisk kontrol, der er fastsat i den fælles tilgang, hvilket kan skyldes de meget forskellige opgaver og funktioner, som agenturerne udfører;
4. bemærker, at parlamentariske udvalg aktivt har udført deres kontrolopgaver på trods af de mange forskellige bestemmelser i oprettelsesforordningerne;
5. anerkender EU-agenturerne gennemførelse af den fælles erklæring og den fælles tilgang samt den dertil knyttede køreplan; understreger navnlig henstillingerne fra den interinstitutionelle arbejdsgruppe om decentrale agenturer, som blev godkendt af Formandskonferencen den 18. januar 2018; bemærker, at arbejdet i den interinstitutionelle arbejdsgruppe blev betragtet som fuldført med det opfølgende møde den 12. juli 2018;

Torsdag den 14. februar 2019

Henstillinger

6. mener ikke desto mindre, at der kan gøres en større indsats for at strømline visse bestemmelser i oprettelsesforordningerne for agenturer vedrørende deres styrings- og ansvarlighedsmekanismer under hensyntagen til de forskellige typer agenturer, der i øjeblikket findes, og ved at definere de generelle principper for forholdet mellem EU-institutionerne og agenturerne; påpeger, at disse spørgsmål også bør behandles i konsekvensanalyser, når oprettelsen af et agentur foreslås; understreger, at agenturerne skal have en vis frihed, hvad angår organisationsmæssig struktur, for bedre at kunne tilpasse sig de forelagte opgaver og behov, der opstår under udførelsen af deres opgaver; glæder sig over den klyngebaserede og krydsorienterede interne organisation af agenturer på lignende områder;

7. opfordrer derfor til en grundig vurdering af gennemførelsen af den fælles tilgang i alle dens aspekter med detaljerede analytiske dokumenter svarende til dem, der blev udarbejdet i 2010, med fokus på forvaltningsrelaterede aspekter, hvor der navnlig tages hensyn til foreneligheden af de bestemmelser, der er omfattet af Parlamentets beføjelser med hensyn til fælles beslutningstagning og kontrolbeføjelser, samtidig med at der tages hensyn til behovet for at give plads til fleksibilitet i betragtning af de forskellige former for decentrale agenturer;

8. beklager, at Parlamentet som den ledende garant for opretholdelsen af det demokratiske princip i EU ikke blev fuldt inddraget i proceduren for udvælgelse af EMA's og EBA's nye hjemsted; minder i denne forbindelse om sin anmodning om, at der hurtigst muligt sker en revision af den fælles erklæring og den fælles tilgang fra 2012, og minder også om Rådets tilsagn om at engagere sig i revisionen heraf, og opfordrer i den forbindelse Kommissionen til senest i april 2019 at forelægge en tilbunds gående analyse af den fælles erklæring og den fælles tilgang med hensyn til placeringen af decentrale agenturer;

9. understreger, at placeringen af et agents hjemsted ikke bør berøre udførelsen af dets beføjelser og opgaver, tilrettelæggelsen af dets ledelsesstruktur, den måde, dets overordnede organisation fungerer på, eller den primære finansiering af dets aktiviteter;

10. forventer, at Parlamentets og Rådets beføjelser som EU-medlovgivere fuldt ud respekteres i fremtidige beslutninger om placering eller flytning af agenturer; mener, at Parlamentet under hele den lovgivningsmæssige proces bør inddrages systematisk, på lige fod med Rådet og Kommissionen, i fastlæggelsen og vurderingen af vægning af kriterierne for placeringen af samtlige EU-organer og -agenturer på en gennemsigtig måde; påpeger, at Parlamentet, Rådet og Kommissionen inden for rammerne af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016 har forpligtet sig til et loyalt og gennemsigtigt samarbejde, og at aftalen fremhæver princippet om lighed mellem EU-medlovgivere som fastsat i traktaterne; understreger værdien af en øget udveksling af oplysninger fra de indledende faser af fremtidige processer vedrørende placeringen af agenturer, idet en sådan tidlig udveksling vil gøre det lettere for de tre institutioner at udøve deres rettigheder og beføjelser;

11. mener, at beslutningen om placeringen af et agentur er af stor betydning, og mener, at EU-institutionerne skal tage hensyn til objektive kriterier såsom tilgængelighed, administrative synergier og nærhed til aktørerne med henblik på at træffe den bedst mulige beslutning;

12. anmoder Kommissionen i overensstemmelse med henstillingerne fra den interinstitutionelle arbejdsgruppe om decentrale agenturers ressourcer om hurtigt at forelægge en evaluering af agenturer med flere placeringer ved hjælp af en konsekvent tilgang for at vurdere deres merværdi ved at tage hensyn til omkostninger; kræver, at der træffes betydelige foranstaltninger på grundlag af resultaterne af denne evaluering med henblik på at reducere antallet af flere placeringer, hvis og når det er relevant;

13. foreslår, at det på baggrund af en gennemgang af den fælles tilgang på ny bør overvejes at udarbejde en interinstitutionel aftale om agenturer, og at en sådan aftale bør indeholde bestemmelser om en revision hvert femte år af principperne for oprettelse og drift af agenturer, idet der trækkes på ekspertisen fra en gruppe sammensat af fremtrædende personer;

14. mener, at denne interinstitutionelle aftale bør respektere Europa-Parlamentets beføjelser i forbindelse med den fælles beslutningsprocedure og også bør omfatte forholdet mellem et agentur og institutionerne i den medlemsstat, hvor den er beliggende, samt foranstaltninger til gennemsigtighed, procedurer for at undgå interessekonflikter og sikre en ligelig kønsfordeling blandt medlemmerne af de ledende og rådgivende organer og gennemførelse af integration af kønsaspektet i alle agenturers aktiviteter;

Torsdag den 14. februar 2019

15. mener, at der i forbindelse med udarbejdelsen af en sådan interinstitutionel aftale også bør tages hensyn til indtil flere konkrete forslag til at styrke den demokratiske kontrol, forbedre EU-agenturernes ansvarlighed og styrke systemet for rapportering til Parlamentet, f.eks.:

- at sætte en frist for agenturernes svar på de spørgsmål, som Europa-Parlamentet eller Rådet stiller til dem
- at træffe foranstaltninger til udveksling af følsomme og fortrolige oplysninger og høring ved de parlamentariske udvalg, når dette er nødvendigt
- at overveje, hvorvidt der bør være et bestemt antal medlemmer af de respektive bestyrelser, der er udpeget af Parlamentet
- at overveje merværdien af Parlamentets repræsentanters/observatørers deltagelse i møder i bestyrelser for tilsynsførende og grupper af interessenter
- at rationalisere Parlamentets deltagelse i agenturernes årlige og flerårige arbejdsprogrammer
- at rationalisere og harmonisere indberetningsforpligtelser, navnlig hvad angår den årlige aktivitetsrapport, beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning og de endelige regnskaber
- at give Parlamentet detaljerede oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde dechargemyndighedens henstillinger («opfølgingsrapporter») og Revisionsrettens anbefalinger;

16. mener endvidere, at Parlamentets rolle i tilsynet med forvaltningsdimensionen for decentrale agenturer kan forbedres betydeligt; foreslår desuden en styrkelse af samarbejdet med gruppen for fælles parlamentarisk kontrol og en revision af reglerne for tjenesterejser til agenturer for at muliggøre en bedre regelmæssig kontakt mellem parlamentariske udvalg og agenturer, der hører under deres ansvarsområde;

17. foreslår, at Udvalget om Konstitutionelle Anliggender i forbindelse med den femårige revision, som tager afsæt i og supplerer de kontrolaktiviteter, der udføres af Parlamentets enkelte udvalg over for de agenturer, der henhører under deres ansvarsområde, afholder en årlig debat om agenturernes funktion og forvaltning, der, såfremt det anses for hensigtsmæssig og/eller nødvendigt, følges op med drøftelse i plenarforsamlingen i den hensigt at fremme et stærkere og mere struktureret system for kontrol med agenturernes aktiviteter i Parlamentet; foreslår endvidere i betragtning af agenturernes rolle som mellemlid mellem EU og medlemsstaterne en periode med høring af de nationale parlamenter, hvis de ønsker at gribe ind i sagen;

18. mener, at EU-agenturer bør anvende reglerne og principperne for god forvaltningspraksis og bedre lovgivning, herunder gennemførelse af åbne offentlige høringer om deres udkast til sekundære og tertiære retsakter, hvor agenturets område tillader det; foreslår, at agenturer underlægges de samme regler om gennemsigtighed som Kommissionen, herunder regler og forpligtelser i forbindelse med interesserepræsentanter;

19. understreger, at EU-agenturerne bør sikre, at alle de opgaver, der følger af de lovgivningsmæssige rammer, gennemføres fuldt ud og rettidigt, og at de samtidig nøje bør holde sig til deres opgaver og handle i overensstemmelse med de mandater, de har fået tildelt af Parlamentet og Rådet; mener, at det er bydende nødvendigt, at EU-agenturerne gennemfører deres mandater på en gennemsigtig måde;

20. foreslår, at alle agenturer bør kunne afgive ikke-bindende udtalelser om aktuelle sager inden for deres kompetenceområde;

21. mener endvidere, at det i tilfælde af fremtidige traktatændringer bør overvejes, hvordan agenturerne kan forankres endnu mere solidt i traktaterne, navnlig i forhold til artikel 13 og 14 i TEU og artikel 290 og 291 i TEUF, ved at indføje en tydelig definition af de forskellige typer agenturer, de beføjelser som de hver især kan tillægges, og de overordnede principper for den parlamentariske kontrol med samme;

Torsdag den 14. februar 2019

Budgetmæssige aspekter

22. bemærker, at gebyrfinansiering af agenturer i øjeblikket beløber sig til ca. 1 mia. EUR om året, hvilket kan lette presset på EU's budget og kan være en effektiv måde at finansiere agenturers arbejde på, i det omfang forretningsmodellen tillader det; udtrykker dog bekymring over de potentielle interessekonflikter, der kan opstå, hvis agenturerne er afhængige af gebyrer som deres primære indtægtskilde; fastholder, at der er behov for beskyttelsesforanstaltninger for at undgå enhver form for interessekonflikt;
23. understreger, at det er nødvendigt at tage hensyn til de nye prioriteter for klima og bæredygtighed i den næste FFR og til de opgaver, der pålægges særlige agenturer i forbindelse med implementeringen af FFR;
24. bemærker, at selv om alle decentrale agenturer har en række ligheder med hensyn til budgetforvaltning, har universalløsninger vist sig at være skadelige for en effektiv forvaltning af visse agenturer; betragter målet om en reduktion på 5 % af personalet og omrokeringspuljen blandt agenturerne som en engangsforeteelse; gentager sin hensigt om at modsætte sig enhver sådan tilgang i fremtiden;
25. bemærker med bekymring, at en række agenturer har svært ved at tiltrække kvalificeret personale på grund af gældende ansættelsesvilkår; mener, at EU-organer skal være i stand til at tiltrække kvalificeret personale for at kunne udføre deres opgaver effektivt og produktivt; opfordrer derfor til, at der tages konkrete skridt med henblik på at indfri disse mål;
26. bemærker, at det styrkede samarbejde mellem agenturerne med at dele tjenester har resulteret i besparelser, såsom dem, der er opnået gennem oprettelsen af en fælles udbudsportal; opfordrer til yderligere udnyttelse af potentialet for deling af tjenester mellem agenturerne eller mellem Kommissionen og agenturerne med henblik på at skabe nye synergier og optimere de eksisterende; mener, at yderligere budgeteffektivitet, hvor det er relevant, kan opnås gennem et tæt samarbejde om administrativ støtte og forvaltning af horisontale tjenester blandt EU-organer og -agenturer i umiddelbar nærhed;
27. bemærker, at agentureres budgetter bør udarbejdes i overensstemmelse med princippet om resultatbaseret budgettering og under hensyntagen til agenturets mål og de forventede resultater af dets opgaver; opfordrer til en tematisk tilgang til budgetteringen af decentraliserede agenturer med henblik på bedre at prioritere agentureres opgaver, styrke samarbejdet og undgå overlapninger, navnlig når der er tale om agenturer, der arbejder inden for samme politikområde;
28. noterer sig med bekymring, at en række administrative krav ikke står i forhold til de agenturer, der ikke har nået en vis størrelse; forventer, at Kommissionen og Rådet sikrer, at de gældende administrative krav står i et rimeligt forhold til alle agentureres finansielle og menneskelige ressourcer;
29. minder om, at lovgivningsproceduren medfører ændringer af Kommissionens oprindelige forslag; bemærker med bekymring, at opdaterede regnskaber generelt først bliver tilgængelige ved afslutningen af lovgivningsproceduren, hvis det overhovedet er muligt; minder om Parlamentets og Rådets dobbelte rolle som lovgivende myndighed og budgetmyndighed;
30. glæder sig over udkastet til den reviderede tekst til rammefinansforordningen for decentrale agenturer, som Kommissionen har forelagt, og navnlig den styrkede forvaltning af disse agenturer;
31. fastholder dog, at der stadig er en række uløste problemer, og opfordrer indtrængende Kommissionen til hurtigst muligt at forelægge en evaluering af agenturer med flere kontorer, således som den interinstitutionelle arbejdsgruppe har anbefalet, samt forslag til eventuelle sammenlægninger, lukninger og/eller overførsler af opgaver til Kommissionen på grundlag af en gennemgribende analyse og ved brug af klare og gennemsigtige kriterier, hvilket var planlagt i henhold til arbejdsgruppens mandat, men som aldrig rigtig blev undersøgt på grund af manglen på forslag herom fra Kommissionen;
32. noterer sig, at revisionen af de decentrale agenturer stadig forbliver »under Revisionsrettens fulde ansvar, og at denne forvalter alle de nødvendige administrations- og udbudsprocedurer og finansierer disse«; gentager, at revision udført af revisorer fra den private sektor i betydelig grad har øget agentureres administrative byrde og som følge af den tid, der er brugt på indkøb og administration af revisionskontrakter, har skabt yderligere udgifter, hvilket medfører en endnu større belastning af deres svindende ressourcer; understreger, at det er bydende nødvendigt at løse dette problem i overensstemmelse med den fælles tilgang i forbindelse med revisionen af rammefinansforordningen; opfordrer alle parter, der er involveret i denne revision, til hurtigst muligt at skabe klarhed om dette spørgsmål med henblik på væsentligt at nedbringe den uforholdsmæssigt store administrative byrde;

Torsdag den 14. februar 2019

33. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Revisionsret og EU's decentrale organer.

Tirsdag den 12. februar 2019

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2019)0080

Statut og almindelige betingelser for udøvelsen af ombudsmandens hverv (Ombudsmandens statut)

Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om udkast til Europa-Parlamentets forordning om statut og almindelige betingelser for udøvelsen af ombudsmandens hverv (Den Europæiske Ombudsmands statut) og om ophævelse af afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom (2018/2080(INL) — 2019/0900(APP))

(2020/C 449/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 228, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til artikel 106A, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
 - der henviser til artikel 41 og 43 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45 og 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelse fra Udvalget for Andragender (A8-0050/2019),
1. vedtager det vedføjede udkast til forordning;
 2. pålægger sin formand at sende det vedføjede udkast til forordning til Rådet og Kommissionen i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 228, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 3. pålægger sin formand, når Kommissionen har afgivet udtalelse, og Rådet har givet sin godkendelse af det vedføjede udkast til forordning, at forordningen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Tirsdag den 12. februar 2019

BILAG TIL BESLUTNINGEN

Udkast til Europa-Parlamentets forordning om statut og almindelige betingelser for udøvelsen af ombudsmandens hverv (Den Europæiske Ombudsmands statut) og om ophævelse af afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom

EUROPA-PARLAMENTET HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 228, stk. 4,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106A, stk. 1,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til godkendelse fra Rådet,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Statutten og de almindelige betingelser for udøvelsen af ombudsmandens hverv bør fastsættes under overholdelse af bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 20, stk. 2, litra d), og artikel 228, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (2) Navnlig anerkendes det i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at retten til god forvaltning er en grundlæggende rettighed for europæiske borgere. I chartrets artikel 43 anerkendes endvidere retten til at klage til Den Europæiske Ombudsmand over tilfælde af fejl og forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer. For at sikre, at disse rettigheder har et reelt indhold, og for at forbedre ombudsmandens muligheder for at gennemføre grundige og upartiske undersøgelser, bør ombudsmanden være udstyret med alle de nødvendige værktøjer for ordentligt at kunne varetage sit hverv som omhandlet i traktaterne og i denne forordning.
- (3) Europa-Parlamentets afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom⁽¹⁾ blev sidst ændret i 2008. Med Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009 blev der indført en ny retlig ramme for Unionen. Navnlig gør artikel 228, stk. 4, i TEUF, det muligt for Europa-Parlamentet ved forordning at fastsætte statutten og de almindelige betingelser for udøvelsen af ombudsmandens hverv efter høring af Kommissionen og med godkendelse fra Rådet. Det er derfor hensigtsmæssigt at ophæve afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom og erstatte den med en forordning i overensstemmelse med det nugældende retsgrundlag.
- (4) Fastlæggelsen af de betingelser, under hvilke der kan indgives en klage til ombudsmanden, bør overholde princippet om fuldstændig, fri og let adgang uanset de bestemte restriktioner, der er begrundet i et sammenfald med nye eller verserende retlige og administrative processer.
- (5) Ombudsmanden har ret til at fremsætte henstillinger, hvis ombudsmanden mener, at en EU-institution eller et EU-organ, -kontor eller -agentur ikke anvender en domstolsafgørelse korrekt.
- (6) Det er nødvendigt at fastlægge de procedurer, der skal følges, hvor resultaterne af ombudsmandens undersøgelser viser, at der foreligger fejl eller forsømmelser. Det bør ligeledes fastsættes, at ombudsmanden ved slutningen af hver årlig session aflægger en samlet beretning til Europa-Parlamentet.
- (7) For at styrke ombudsmandens rolle er det hensigtsmæssigt at lade ombudsmanden foretage undersøgelser på eget initiativ med henblik på at identificere gentagne eller særligt grove tilfælde af fejl eller forsømmelser og fremme den bedste administrative praksis inden for Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, uden at dette berører ombudsmandens primære forpligtelse til at behandle klager.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom af 9. marts 1994 vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv (EFT L 113 af 4.5.1994, s. 15).

Tirsdag den 12. februar 2019

- (8) Ombudsmanden bør, for at sikre sig større gennemslagskraft, have ret til på eget initiativ eller på baggrund af en klage at foretage undersøgelser til opfølgning af tidligere undersøgelser for at fastslå, om og i hvilket omfang den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur har efterlevet de fremsatte henstillinger. Ombudsmanden bør også have ret til i sin årlige beretning til Europa-Parlamentet at medtage en vurdering af, i hvilket omfang de fremsatte henstillinger bliver efterlevet, og en vurdering af, hvorvidt de ressourcer, ombudsmanden har fået stillet til rådighed til udøvelsen af sit hverv, som omhandlet i traktaterne og i denne forordning, er tilstrækkelige.
- (9) Ombudsmanden bør have adgang til alle de elementer, der er nødvendige for varetagelsen af ombudsmandshvervet. Med henblik herpå er Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer forpligtet til på anmodning at give ombudsmanden de oplysninger, de bliver anmodet om, uden at dette berører ombudsmandens forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁾. Adgang til klassificerede oplysninger eller dokumenter bør være med forbehold for den berørte EU-institutions eller det berørte EU-organs, -kontors eller -agenturs overholdelse af reglerne om behandling af fortrolige oplysninger. De institutioner, organer, kontorer eller agenturer, der udleverer klassificerede oplysninger eller dokumenter, bør underrette ombudsmanden om en sådan klassificering. For så vidt angår den berørte EU-institutions eller det berørte EU-organs, -kontors eller -agenturs gennemførelse af reglerne om behandling af fortrolige oplysninger bør ombudsmanden på forhånd have aftalt med den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur betingelserne for behandling af klassificerede oplysninger eller dokumenter og andre oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt. Såfremt ombudsmanden finder, at den begærede bistand ikke gives, bør ombudsmanden underrette Europa-Parlamentet, som bør træffe de nødvendige foranstaltninger.
- (10) Ombudsmanden og dennes personale skal være forpligtede til at behandle de oplysninger, de har fået kendskab til under udøvelsen af deres hverv, fortroligt. Ombudsmanden bør imidlertid underrette de kompetente myndigheder om forhold, der efter ombudsmandens opfattelse muligvis falder ind under strafferetten, og som ombudsmanden har fået kendskab til i forbindelse med en undersøgelse. Ombudsmanden bør ligeledes være i stand til at underrette den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, -kontor eller -agentur om forhold, som rejser tvivl vedrørende en af deres tjenestemænds eller øvrige ansattes adfærd.
- (11) Der bør tages hensyn til de seneste ændringer med hensyn til beskyttelsen af Unionens finansielle interesser mod strafbare handlinger, navnlig oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed ved Rådets forordning (EU) 2017/1939⁽²⁾, således at ombudsmanden får mulighed for til denne myndighed at indberette oplysninger, der falder ind under denne myndigheds sagsområde. For fuldt ud at respektere uskyldsformodningen og retten til et forsvar, som nedfæstet i artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er det ligeledes hensigtsmæssigt, at ombudsmanden, hvor denne indberetter oplysninger til Den Europæiske Anklagemyndighed, som falder ind under denne myndigheds sagsområde, underretter den berørte person og klageren om denne indberetning.
- (12) Ombudsmanden bør have mulighed for at samarbejde med de myndigheder af samme type, der findes i medlemsstaterne, under overholdelse af gældende nationale ret. Det er ligeledes hensigtsmæssigt at træffe foranstaltninger til at muliggøre ombudsmandens samarbejde med Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, eftersom et sådant samarbejde kan gøre udøvelsen af ombudsmandens hverv mere effektiv.
- (13) Det er op til Europa-Parlamentet i begyndelsen af hver valgperiode og for hele valgperioden at udnævne en person, der er borger i Unionen og som uomtvisteligt er uafhængig og besidder de fornødne kvalifikationer, til ombudsmand. Det bør også fastsættes, under hvilke betingelser ombudsmandens hverv ophører, og hvordan der findes en efterfølger.
- (14) Ombudsmanden bør udføre sit hverv i fuldstændig uafhængighed. Ombudsmanden bør ved tiltrædelsen af sit hverv give et højtideligt tilsagn herom over for Domstolen. Der bør fastsættes bestemmelser om uforenkelige hverv, vederlag samt privilegier og immuniteter for ombudsmanden.
- (15) Der bør vedtages bestemmelser om ombudsmandens hjemsted, som bør være det samme som Europa-Parlamentets hjemsted. Der bør ligeledes fastsættes bestemmelser ikke blot om tjenestemænd og øvrige ansatte i det sekretariat, der skal bistå ombudsmanden, men også om sekretariatets budget.

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

(2) Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

Tirsdag den 12. februar 2019

- (16) Det tilkommer ombudsmanden at fastsætte gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning. For at garantere retssikkerheden og de højest tænkelige standarder ved udøvelsen af ombudsmandens hverv bør mindstekravene til de gennemførelsesbestemmelser, der skal vedtages, fastsættes i denne forordning –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes statuten og de almindelige betingelser for udøvelsen af ombudsmandens hverv (Den Europæiske Ombudsmands statut).
2. Ombudsmanden handler uafhængigt af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer i overensstemmelse med de beføjelser, som er blevet tillagt ombudsmanden i henhold til traktaterne, og under behørig hensyntagen til artikel 20, stk. 2, litra d), og artikel 228 i TEUF samt artikel 41 om retten til god forvaltning i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
3. Ombudsmanden kan ved udøvelsen af sit hverv, som omhandlet i traktaterne og i denne forordning, ikke gribe ind i en sag, der er anlagt ved en domstol, eller anfægte begrundelsen for en retsafgørelse eller en domstols kompetence til at træffe afgørelse.

Artikel 2

1. Ombudsmanden bidrager til at afsløre fejl og forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer med undtagelse af Den Europæiske Unions Domstol under udøvelsen af dens domstolsfunktioner og fremsætter, hvor det er hensigtsmæssigt, henstillinger med henblik på at afhjælpe disse fejl og forsømmelser. Handlinger foretaget af enhver anden myndighed eller person kan ikke indklages for ombudsmanden.
2. Enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat kan enten direkte eller gennem et medlem af Europa-Parlamentet indgive klage til ombudsmanden over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer med undtagelse af Den Europæiske Unions Domstol under udøvelsen af dens domstolsfunktioner. Ombudsmanden underretter den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur, så snart der er indgivet en klage til ombudsmanden, samtidig med at Unionens standarder vedrørende beskyttelse af personoplysninger overholdes.
3. Klagen skal indeholde en klar angivelse af klagens indhold og klagerens identitet. Klageren kan anmode om, at klagen helt eller delvist forbliver fortrolig.
4. Klagen skal indgives inden for en frist på tre år regnet fra den dato, hvor klageren blev gjort bekendt med de omstændigheder, der berettiger klagen, og der skal forinden være rettet de fornødne administrative henvendelser til de berørte institutioner, organer, kontorer og agenturer.
5. Ombudsmanden tager stilling til, om en klage falder ind under ombudsmandens sagsområde, og om klagen i så fald opfylder betingelserne for at blive antaget til behandling. Hvor en klage falder uden for ombudsmandens sagsområde eller ikke opfylder betingelserne for at blive antaget til behandling, kan ombudsmanden, inden henlæggelsen af sagen, råde klageren til at sende klagen til en anden myndighed.
6. Indbringelse af klager for ombudsmanden fører ikke til en afbrydelse af forældelsesfristerne for rekurs eller søgsmål.
7. Når ombudsmanden på grund af en verserende eller afsluttet retssag vedrørende de anførte forhold må konstatere, at en klage ikke opfylder betingelserne for at blive antaget til behandling, eller må afslutte sin behandling heraf, henlægges resultaterne af de undersøgelser, ombudsmanden måtte have foretaget indtil dette tidspunkt, endeligt.

Tirsdag den 12. februar 2019

8. Bortset fra klager vedrørende sager om seksuel chikane kan klager vedrørende arbejdsforholdene mellem Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer og deres tjenestemænd og øvrige ansatte kun indbringes for ombudsmanden, hvor samtlige interne administrative ansøgnings- og klagemuligheder, navnlig procedurerne i artikel 90 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte, som fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾ (»personalevedtægten«), er udtømt af den berørte person, og svarfristen for den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur er udløbet.
9. Ombudsmanden underretter snarest muligt klageren om den videre behandling af klagen.

Artikel 3

1. Ombudsmanden foretager på eget initiativ eller på grundlag af en klage alle de undersøgelser, herunder til opfølgning af tidligere undersøgelser, som ombudsmanden finder berettigede for at kunne belyse mulige tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer. Ombudsmanden handler, uden at det kræver nogen forudgående tilladelse, og underretter den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur herom på et passende tidspunkt. Den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur kan forelægge ombudsmanden alle relevante bemærkninger og beviser. Ombudsmanden kan også anmode den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur om at forelægge sådanne bemærkninger eller beviser.
2. Uden at dette berører ombudsmandens primære forpligtelse til at behandle klager kan ombudsmanden på eget initiativ foretage undersøgelser af mere strategisk karakter med henblik på at identificere gentagne eller særligt grove tilfælde af fejl eller forsømmelser, fremme den bedste administrative praksis inden for Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og proaktivt behandle strukturelle spørgsmål af offentlig interesse under sit sagsområde.
3. Ombudsmanden kan indlede en struktureret og regelmæssig dialog med Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og arrangere offentlige høringer, inden ombudsmanden fremsætter henstillinger eller på et hvilket som helst tidspunkt derefter. Ombudsmanden kan også systematisk analysere og vurdere fremskridtene i den berørte institution, organ, kontor eller agentur og fremsætte yderligere henstillinger.
4. Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer giver ombudsmanden de oplysninger, ombudsmanden anmoder om, og give ombudsmanden adgang til de berørte sager. Adgang til klassificerede oplysninger eller dokumenter er omfattet af den berørte EU-institutions eller det berørte EU-organs, -kontors eller -agenturs regler om behandling af fortrolige oplysninger.

Institutioner, organer, kontorer eller agenturer, der udleverer klassificerede oplysninger eller dokumenter i overensstemmelse med første afsnit, underretter på forhånd ombudsmanden om en sådan klassificering.

For så vidt angår gennemførelsen af reglerne i første afsnit aftaler ombudsmanden på forhånd med den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur betingelserne for behandling af klassificerede oplysninger eller dokumenter.

De berørte institutioner, organer, kontorer eller agenturer giver først adgang til dokumenter, der hidrører fra en medlemsstat og er klassificeret som hemmelige ved lov, når ombudsmandens tjenestegrene har truffet passende foranstaltninger og forholdsregler til håndtering af dokumenter, der sikrer en tilsvarende grad af fortrolighed, i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001 og ved overholdelse af sikkerhedsreglerne for den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, -kontor eller -agentur.

Tjenestemænd og øvrige ansatte i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer afgiver efter anmodning fra ombudsmanden vidneudsagn om forhold, der vedrører en igangværende ombudsmandsundersøgelse. De udtaler sig på vegne af deres institution, organ, kontor eller agentur. De forbliver bundet af de forpligtelser, der følger regler, som de er underlagt. Når de er omfattet af tavshedspligt, må dette ikke fortolkes således, at det dækker oplysninger, der er relevante for klager eller undersøgelser om chikane eller tilfælde af fejl eller forsømmelser.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

Tirsdag den 12. februar 2019

5. Ombudsmanden gennemgår regelmæssigt procedurerne i forbindelse med administrative tiltag i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og vurderer, om de effektivt kan forhindre interessekonflikter, garantere upartiskhed og sikre fuld respekt for retten til god forvaltning. Ombudsmanden kan identificere og vurdere mulige tilfælde af interessekonflikter på alle niveauer, som kan udgøre en kilde til fejl eller forsømmelser, i hvilket tilfælde ombudsmanden udarbejder specifikke konklusioner og underretter Europa-Parlamentet om resultaterne vedrørende dette emne.

6. I det omfang national ret tillader det, forelægger de kompetente myndigheder i medlemsstaterne på anmodning af ombudsmanden eller på eget initiativ med al mulig hast ombudsmanden alle oplysninger eller dokumenter, der kan bidrage til at opklare tilfælde af fejl eller forsømmelse i Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer. Hvor sådanne oplysninger eller dokumenter er omfattet af national ret om behandling af fortrolige oplysninger eller af bestemmelser, som forhindrer videregivelse, kan den berørte medlemsstat give ombudsmanden adgang til disse oplysninger eller dokumenter, under forudsætning af at ombudsmanden forpligter sig til at behandle disse oplysninger eller dokumenter efter aftale med den afgivende kompetente myndighed. Der skal under alle omstændigheder gives en beskrivelse af dokumentet.

7. Såfremt ombudsmanden ikke får den begærede bistand, underretter ombudsmanden Europa-Parlamentet, der tager de nødvendige skridt.

8. Hvor det efter en undersøgelse konstateres, at der foreligger tilfælde af fejl eller forsømmelser, informerer ombudsmanden den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur herom og fremsætter, hvor det er hensigtsmæssigt, henstillinger. Den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur afgiver en detaljeret udtalelse til ombudsmanden inden tre måneder. Ombudsmanden kan efter en begrundet anmodning fra den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur forlænge fristen med højst to måneder. Hvis den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur ikke afgiver nogen udtalelse inden for fristen på tre måneder eller inden for den forlængede frist, kan ombudsmanden afslutte undersøgelsen uden en sådan udtalelse.

9. Ombudsmanden sender herefter en rapport til den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur, og navnlig hvis det er påkrævet i lyset af arten eller omfanget af de afslørede fejl eller forsømmelser, til Europa-Parlamentet. Ombudsmanden kan fremsætte henstillinger i rapporten. Klageren underrettes af ombudsmanden om resultatet af undersøgelsen, om den berørte institutions eller det berørte organs, kontors eller agenturs udtalelse og om eventuelle henstillinger i ombudsmandens rapport.

10. Hvor det er hensigtsmæssigt i forbindelse med en undersøgelse af aktiviteter i en EU-institution eller et EU-organ, -kontor eller -agentur, kan ombudsmanden få foretræde for Europa-Parlamentet, på eget initiativ eller efter anmodning fra Europa-Parlamentet, på det mest passende niveau.

11. Så vidt muligt forsøger ombudsmanden sammen med den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur at finde en løsning, der kan bringe tilfældet af fejl eller forsømmelser til ophør og imødekomme klagen. Ombudsmanden underretter klageren om den foreslåede løsning samt de bemærkninger, der måtte være fremsat af den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur. Hvis klageren ønsker det, har klageren ret til når som helst at fremsætte bemærkninger til ombudsmanden eller til at forelægge yderligere oplysninger, som ikke var kendte på tidspunktet for indgivelsen af klagen.

12. Ved slutningen af hver årlig session aflægger ombudsmanden en beretning til Europa-Parlamentet om resultatet af de gennemførte undersøgelser. Beretningen omfatter en vurdering af, hvordan ombudsmandens henstillinger er blevet efterlevet, samt en vurdering af, hvorvidt de ressourcer, der er stillet til rådighed for udøvelsen af ombudsmandens hverv, er tilstrækkelige. Disse vurderinger kan også gøres til emne for særskilte beretninger.

Artikel 4

Ombudsmanden og dennes personale behandler begæringer om aktindsigt, bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, i overensstemmelse med betingelserne og begrænsningerne i forordning (EF) nr. 1049/2001.

Med hensyn til klager over retten til aktindsigt i dokumenter udarbejdet af eller modtaget af en EU-institution eller et EU-organ, -kontor eller agentur fremsætter Ombudsmanden efter en behørig analyse og alle nødvendige overvejelser en henstilling om aktindsigten. Den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur skal svare inden for den tidsfrist, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 1049/2001. Hvis den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur ikke følger henstillingen om aktindsigt, skal den behørigt begrunde sit afslag. I så fald underretter ombudsmanden klageren om de retsmidler, der er til rådighed, herunder de procedurer, der er tilgængelige for at indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol.

Tirsdag den 12. februar 2019

Artikel 5

Ombudsmanden foretager regelmæssige vurderinger af de politikker og de revisionsprocedurer, der er indført i de relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer i overensstemmelse med artikel 22a i personalevedtægten («whistleblowing»), og fremsætter, hvor det er hensigtsmæssigt, konkrete anbefalinger til forbedring med henblik på at sikre fuld beskyttelse af tjenestemænd og øvrige ansatte, der giver oplysninger om forhold i overensstemmelse med artikel 22a i personalevedtægten. Ombudsmanden kan efter anmodning i fortrolighed give oplysninger, upartisk rådgivning og ekspertvejledning til tjenestemænd og øvrige ansatte om den rette adfærd, hvis der viser sig de forhold, der er omfattet af artikel 22a i personalevedtægten, herunder om anvendelsesområdet for de relevante bestemmelser i EU-retten.

Ombudsmanden kan ligeledes indlede undersøgelser på grundlag af de oplysninger, der er givet af tjenestemænd og øvrige ansatte i overensstemmelse med artikel 22a i personalevedtægten, der kan give oplysninger i fortrolighed og anonymt, hvor de beskrevne forhold kunne udgøre et tilfælde af fejl eller forsømmelser i en EU-institution eller et EU-organ, -kontor eller -agentur. Med henblik herpå kan gældende personaleregler om hemmeligholdelse fraviges.

Artikel 6

1. Ombudsmanden og dennes personale, der er omfattet af artikel 339 i TEUF og artikel 194 i Euratomtraktaten, er forpligtede til ikke at videregive oplysninger og dokumenter, som de er blevet bekendt med i medfør af deres undersøgelser. Uden at dette berører stk. 2 er de navnlig forpligtede til ikke at videregive klassificerede oplysninger og dokumenter, som ombudsmanden har modtaget, eller dokumenter, der henhører under EU-retten om beskyttelse af personoplysninger, såvel som enhver oplysning, som kunne skade klageren eller enhver anden involveret person.

2. Hvis ombudsmanden i forbindelse med en undersøgelse får kendskab til forhold, som efter ombudsmandens opfattelse kan falde ind under strafferetten, underretter ombudsmanden de kompetente nationale myndigheder samt, for så vidt som det pågældende forhold falder ind under deres ansvarsområder, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig og Den Europæiske Anklagemyndighed. Hvis det er hensigtsmæssigt, underretter ombudsmanden også den EU-institution eller det EU-organ, -kontor eller -agentur, som har autoritet over den berørte tjenestemand eller øvrige ansatte, og som kan anvende artikel 17, stk. 2, i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter.

Ombudsmanden kan ligeledes underrette den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, -kontor eller -agentur om forhold, som rejser tvivl vedrørende en af deres tjenestemænds eller øvrige ansattes adfærd, samt om enhver vedvarende aktivitet, der virker hæmmende på den igangværende undersøgelse.

Ombudsmanden underretter klageren og andre berørte personer, hvis identitet er kendt, om sådanne indberetninger.

Artikel 7

1. Ombudsmanden kan samarbejde med de myndigheder af samme type, der findes i medlemsstaterne, forudsat at ombudsmanden overholder gældende national ret.

2. Ombudsmanden samarbejder inden for rammerne af sit hverv med Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder og med andre institutioner og organer og undgår samtidig enhver form for overlappning med deres aktiviteter.

Artikel 8

1. Ombudsmanden vælges og kan genudnævnes i henhold til artikel 228, stk. 2, i TEUF.

2. Til ombudsmand vælges en person, der er borger i Unionen, og som i fuldt omfang er i besiddelse af borgerlige og politiske rettigheder, uomtvisteligt er uafhængig, ikke har været medlem af nationale regeringer eller af Unionens institutioner inden for de seneste tre år, opfylder betingelser om upartiskhed svarende til de betingelser, der skal være opfyldt for at bestride et dommerembede i sit hjemland, og hvis faglige kvalifikationer og erfaring er almindeligt anerkendt og gør den pågældende egnet til at påtage sig hvervet som ombudsmand.

Tirsdag den 12. februar 2019

Artikel 9

1. Ombudsmandens hverv, som omhandlet i traktaterne og i denne forordning, ophører ved udløbet af embedsperioden eller ved frivillig fratræden eller afskedigelse.
2. Undtagen ved afskedigelse fortsætter ombudsmanden i sin stilling, indtil en efterfølger er blevet valgt.
3. Såfremt hvervet fratrædes i utide, udnævnes der en ny ombudsmand senest tre måneder efter, at stillingen er blevet ledig, og for den resterende periode frem til afslutningen af Europa-Parlamentets valgperiode. Indtil der er valgt en ny ombudsmand, er det den i artikel 13, stk. 2, omhandlede leder, der har ansvaret for hastende sager, som falder ind under ombudsmandens ansvarsområde.

Artikel 10

Hvor Europa-Parlamentet har til hensigt at indgive begæring om afskedigelse af ombudsmanden i overensstemmelse med artikel 228, stk. 2, i TEUF, hører det ombudsmanden, inden der indgives en sådan begæring.

Artikel 11

1. Ombudsmanden udøver sit hverv, som omhandlet i traktaterne og i denne forordning, i overensstemmelse med artikel 228, stk. 3, i TEUF. Ombudsmanden afholder sig fra enhver handling, der er uforenelig med karakteren af dette hverv.
2. Ombudsmanden afgiver ved tiltrædelsen af sit hverv et højtideligt tilsagn over for Domstolen i plenum om, at vedkommende vil varetage sit hverv, som omhandlet i traktaterne og i denne forordning, fuldstændig uafhængigt og upartisk og under hele embedsperioden og efter dennes ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med hvervet, fuldt ud. Det højtidelige tilsagn omfatter i særdeleshed pligten til efter embedsperiodens ophør at udvise integritet og tilbageholdenhed med hensyn til påtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

Artikel 12

1. Ombudsmanden må, så længe embedsperioden varer, ikke — hverken lønnet eller ulønnet — udøve noget andet politisk eller administrativt hverv eller nogen anden beskæftigelse.
2. Ombudsmanden er, for så vidt angår vederlag, tillæg og pension, sidestillet med en dommer ved Domstolen.
3. Artikel 11-14 og artikel 17 i protokol nr. 7 finder anvendelse på ombudsmanden og på tjenestemænd og øvrige ansatte i ombudsmandens sekretariat.

Artikel 13

1. Ombudsmanden tildeles et passende budget, der er tilstrækkeligt til at sikre, at ombudsmanden er uafhængig og kan varetage sit hverv, som omhandlet i traktaterne og i denne forordning.
2. Ombudsmanden bistås af et sekretariat, hvis leder ombudsmanden udnævner.
3. Ombudsmanden bør tilstræbe en ligelig kønsfordeling i sammensætningen af ombudsmandens sekretariat.
4. Tjenestemænd og øvrige ansatte i ombudsmandens sekretariat er omfattet af de regler og bestemmelser, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte ved Unionen. Deres antal fastsættes hvert år i forbindelse med budgetbehandlingen og skal være tilstrækkeligt til at sikre en korrekt varetagelse af ombudsmandens opgaver og arbejdsbyrde.
5. De tjenestemænd og øvrige ansatte ved Unionen og i medlemsstaterne, der udnævnes til ansatte i ombudsmandens sekretariat, udlånes i tjenestens interesse med garanti for at kunne genindtræde i deres oprindelige institution, organ, kontor eller agentur uden tab af rettigheder.
6. I alle personalespørgsmål er ombudsmanden at sidestille med institutionerne i henhold til artikel 1a i persona-levedtægten.

Tirsdag den 12. februar 2019

Artikel 14

Ombudsmanden vurderer de procedurer, som findes med henblik på at forhindre chikane af enhver art og type i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, samt mekanismerne til at straffe de ansvarlige for chikane. Ombudsmanden udarbejder passende konklusioner om, hvorvidt disse procedurer er overensstemmelse med principperne om proportionalitet, tilstrækkelighed og energisk indsat, og hvorvidt de yder ofrene effektiv beskyttelse og støtte.

Ombudsmanden undersøger rettidigt, hvorvidt Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer på passende vis håndterer chikane af enhver art og type ved korrekt at anvende de procedurer, der er fastsat i forbindelse med klager på dette område. Ombudsmanden udarbejder passende konklusioner på dette område.

Ombudsmanden udpeger i sekretariatet en person eller en struktur med ekspertise inden for chikane, der er i stand til rettidigt at vurdere, hvorvidt chikane af enhver art og type, herunder seksuel chikane, håndteres på passende vis i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og, hvor det er hensigtsmæssigt, at yde rådgivning til deres tjenestemænd og øvrige ansatte.

Artikel 15

Ombudsmandens hjemsted er Europa-Parlamentets hjemsted.

Artikel 16

Alle meddelelser til medlemsstaternes nationale myndigheder med henblik på gennemførelsen af denne forordning går gennem medlemsstaternes faste repræsentationer ved Unionen.

Artikel 17

Ombudsmanden fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning. Disse gennemførelsesbestemmelser skal være i overensstemmelse med denne forordning og mindst omfatte bestemmelser om:

- a) de processuelle rettigheder, der tilkommer klageren og den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur
- b) sikring af beskyttelsen af tjenestemænd og øvrige ansatte, der indberetter tilfælde af seksuel chikane og overtrædelse af EU-retten i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, i overensstemmelse med artikel 22a i personalevedtægten («whistleblowing»)
- c) modtagelse, behandling og afslutning af klager
- d) undersøgelser på eget initiativ
- e) opfølgende undersøgelser, og
- f) handlinger til indsamling af oplysninger.

Artikel 18

Afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom ophæves.

Artikel 19

Denne forordning træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

Tirsdag den 12. februar 2019

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2019)0063

Fiskeripartnerskabsaftale mellem Elfenbenskysten og EU (2018-2024) ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen til gennemførelse af fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Elfenbenskysten (2018-2024) (10858/2018 — C8-0387/2018 — 2018/0267(NLE))

(Godkendelse)

(2020/C 449/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (10858/2018),
 - der henviser til protokol til gennemførelse af fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Elfenbenskysten (2018-2024) (10856/2018),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0387/2018),
 - der henviser til sin ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om udkastet til afgørelse ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Budgetudvalget (A8-0030/2019),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Elfenbenskystens regering og parlament.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0064.

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TA(2019)0064

Fiskeripartnerskabsaftale mellem Elfenbenskysten og EU (2018-2024) (beslutning)

Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen til gennemførelse af fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Elfenbenskysten (2018-2024) (10858/2018 — C8-0387/2018 — 2018/0267M(NLE))

(2020/C 449/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (10858/2018),
- der henviser til protokollen til gennemførelse af fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Elfenbenskysten (2018-2024) (10856/2018),
- der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43, artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0387/2018),
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om udkastet til afgørelse ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 2,
- der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A8-0034/2019),
- A. der henviser til, at Kommissionen og Elfenbenskystens regering har ført forhandlinger om en ny bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale og gennemførelsesprotokol for en periode på seks år;
- B. der henviser til, at det overordnede mål med den bæredygtige fiskeripartnerskabsaftale mellem EU og Elfenbenskysten er at øge fiskerisamarbejdet mellem EU og Elfenbenskysten til gavn for begge parter ved at fremme en bæredygtig fiskeripolitik og en bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Elfenbenskystens eksklusive økonomiske zone;
- C. der henviser til, at udnyttelsesgraden af fiskerimulighederne inden for rammerne af den foregående bæredygtige fiskeripartnerskabsaftale mellem EU og Elfenbenskysten i gennemsnit lå på 79 %, hvilket i det store og hele anses for at være et godt niveau; der henviser til, at langlinefartøjer med flydeline i denne periode imidlertid ikke udnyttede de fiskerimuligheder, der var til rådighed;
- D. der henviser til, at det forhold, at de bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler mellem EU og Elfenbenskysten er blevet indgået i forlængelse af hinanden, har hjulpet Elfenbenskystens økonomi, for så vidt som lokale sømænd og havnen og konserverfaciliteterne i Abidjan er blevet benyttet, bifangsterne fra EU-notfartøjer til tunfiskeri er blevet nyttiggjort, og de lokale overvågningskapaciteter er blevet styrket (selv om de anses for generelt at være beskedne);
- E. der henviser til, at den bæredygtige fiskeripartnerskabsaftale mellem EU og Elfenbenskysten bør fremme en mere effektiv og bæredygtig udvikling af Elfenbenskystens fiskersamfund og de dermed forbundne industrier og aktiviteter; der henviser til, at den støtte, der ydes i henhold til protokollen, skal være i overensstemmelse med de nationale udviklingsplaner — navnlig den strategiske udviklingsplan for husdyravl, fiskeri og akvakultur — og handlingsplanen for blå vækst, der er udarbejdet sammen med FN med henblik på at øge produktionen i sektoren og gøre den mere professionel, så befolkningens fødevarer- og beskæftigelsesbehov kan opfyldes; der henviser til, at der ifølge ovennævnte strategiske plan er brug for et budget på mere end 140 mio. EUR for at opfylde disse mål;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0063.

Tirsdag den 12. februar 2019

F. der henviser til, at EU via Den Europæiske Udviklingsfond bidrager med et flerårigt budget på 273 mio. EUR til Elfenbenskysten med fokus på bl.a. infrastruktur, sundhed og humanitær bistand;

1. mener, at den bæredygtige fiskeripartnerskabsaftale mellem EU og Elfenbenskysten bør forfølge to lige vigtige mål, nemlig: 1) at skabe fiskerimuligheder for EU-fartøjerne i Elfenbenskystens økonomiske eksklusive zone på grundlag af den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning og uden at forstyrre de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der træffes af de regionale organisationer, som Elfenbenskysten er medlem af — primært ICCAT — og uden at overskride grænserne for det disponible overskud, og 2) at fremme samarbejdet mellem EU og Elfenbenskysten med henblik på en bæredygtig fiskeripolitik og en ansvarlig udnyttelse af fiskeriressourcerne i Elfenbenskystens fiskerizone og at bidrage til en bæredygtig udvikling af Elfenbenskystens fiskerisektor ved hjælp af økonomisk, finansielt, teknisk og videnskabeligt samarbejde og uden at undergrave landets suveræne valg og strategier med hensyn til denne udvikling;

2. henleder opmærksomheden på resultaterne af den efterfølgende og forudgående vurdering af protokollen til den bæredygtige fiskeripartnerskabsaftale mellem EU og Elfenbenskysten, der blev udarbejdet i september 2017, hvoraf det fremgik, at protokollen til den bæredygtige fiskeripartnerskabsaftale for 2013-2018 samlet set havde vist sig at være effektiv, hensigtsmæssig for de berørte interesser, i overensstemmelse med Elfenbenskystens sektorpolitik og i høj grad accepteret af interessenterne, og hvori det blev anbefalet at indgå en ny protokol;

3. fastholder, at der i forbindelse med gennemførelsen og en eventuel revision/fornyelse af den bæredygtige fiskeripartnerskabsaftale mellem EU og Elfenbenskysten og den tilhørende protokol skal tages hensyn til og sikres overensstemmelse med den strategiske udviklingsplan for husdyravl, fiskeri og akvakultur og handlingsplanen for blå vækst med henblik på udviklingen af Elfenbenskystens fiskerisektor, og at der navnlig bør sigtes mod at:

- forbedre forvaltningen: udarbejde og validere lovgivning og bygge videre på forvaltningsplaner,
- skærpe kontrollen med og overvågningen af Elfenbenskystens eksklusive økonomiske zone,
- styrke foranstaltningerne til bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, herunder i de indre farvande,
- muliggøre anlæggelsen og/eller renoveringen af landingskajer og havne, herunder — men ikke begrænset til — havnen i Abidjan,
- forbedre forholdene på røgerier, navnlig for kvinder, og dermed skabe et mere effektivt konserveringsystem,
- støtte en forbedring af arbejdsvilkårene for kvinder, som er dem, der primært har ansvaret for at håndtere bifangster,
- oprette beskyttede havområder,
- styrke partnerskaberne med tredjelande i form af fiskeriaftaler ved at sikre gennemsigtighed gennem offentliggørelse af indholdet af disse aftaler og også ved at etablere et regionalt program for uddannelse og anvendelse af observatører,
- muliggøre anlæggelsen af fiskemarkeder,
- styrke organisationer, der repræsenterer mænd og kvinder, som arbejder i fiskeriindustrien, især de organisationer, der vedrører ikkeindustrielt fiskeri, og dermed bidrage til styrkelsen af tekniske, forvaltningsmæssige og forhandlingsmæssige kapaciteter,
- oprette og/eller modernisere grund- og erhvervsuddannelsescentre og dermed hæve fiskeres og sømænds kvalifikationsniveau;
- fremme den videnskabelige forskningskapacitet og evnen til at overvåge fiskeressourcerne,
- forbedre havressourcernes bæredygtighed samlet set.

Tirsdag den 12. februar 2019

4. mener, at reglerne om, at 20 % af den ansatte besætning på EU-fiskerfartøjer skal udgøres af AVS-sømænd, kunne være mere ambitiøse; gentager, at det er nødvendigt at overholde ILO's principper, og støtter navnlig undertegnelsen af ILO-konvention nr. 188, hvilket indebærer en forpligtelse til at overholde de almene principper om arbejdstagernes foreningsfrihed og ret til fri kollektiv overenskomsthforhandling samt forbuddet mod forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og på arbejdspladsen; opfordrer endvidere til, at der tages hensyn til kravene fra de lokale fagforeninger for sømænd om, at dækningen af AVS-sømænds sociale sikring, sygeforsikring og pension skal omsættes bedre i praksis;
 5. mener, at der bør indsamles oplysninger om de fordele, som gennemførelsen af protokollen medfører for de lokale økonomier (forbedringer vedrørende beskæftigelsen, infrastrukturen og det sociale område);
 6. finder det ønskeligt at øge mængden og nøjagtigheden af oplysningerne om alle fangster (målarter og bifangster) og om fiskeressourcernes bevaringsstatus samt forbedre gennemførelsen af sektorstøtten, så aftalens indvirkning på havøkosystemet og fiskersamfundene kan vurderes mere præcist; opfordrer Kommissionen til at bidrage til at sikre, at de organer, der har til opgave at føre tilsyn med gennemførelsen af aftalen, herunder en blandet videnskabelig komité, der skal nedsættes til dette formål, kan arbejde regelmæssigt og på en gennemsigtig måde med inddragelse af foreninger for ikkeindustrielle fiskere og kvinder, der arbejder med fiskerøgning, fagforeninger, repræsentanter for kystsamfund og civilsamfundsorganisationer i Elfenbenskysten;
 7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i deres politikker om samarbejde med og officiel udviklingsbistand til Elfenbenskysten at være opmærksomme på, at Den Europæiske Udviklingsfond og den sektorstøtte, der er fastsat i denne bæredygtige fiskeripartnerskabsaftale, bør supplere hinanden med henblik på at bidrage hurtigere og mere effektivt til styrkelsen af lokale fiskersamfund og til Elfenbenskystens fulde udøvelse af sin suverænitet over landets ressourcer;
 8. opfordrer Kommissionen til indtrængende at opfordre Republikken Elfenbenskysten til at anvende den finansielle modydelse, der er fastsat i protokollen, til at styrke landets nationale fiskeriindustri på en bæredygtig måde og derved fremme efterspørgslen efter lokale investerings- og industriprojekter og skabe lokale arbejdspladser;
 9. opfordrer Kommissionen til at sende Parlamentet samt offentliggøre mødeprotokollen og konklusionerne fra møderne i Den Blandede Komité som omhandlet i artikel 9 i aftalen, det flerårige sektorprogram som omhandlet i artikel 4 i protokollen og resultaterne fra de årlige evalueringer; opfordrer Kommissionen til at bane vejen for, at Parlamentets repræsentanter kan deltage som observatører i møderne i Den Blandede Komité, og til at fremme inddragelse af Elfenbenskystens fiskersamfund;
 10. anmoder Kommissionen og Rådet om inden for rammerne af deres beføjelser straks at underrette Parlamentet fuldt ud i alle faser af procedurerne vedrørende protokollen og, i givet fald, dens fornyelse, jf. artikel 13, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 218, stk. 10, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 11. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Elfenbenskystens regering og parlament.
-

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TA(2019)0065

Partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri mellem EU og Marokko ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko, den tilhørende gennemførelsesprotokol og den brevveksling, der ledsager aftalen (14367/2018– C8-0033/2019 — 2018/0349(NLE))

(Godkendelse)

(2020/C 449/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (14367/2018),
 - der henviser til udkastet til partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko, den tilhørende gennemførelsesprotokol og den brevveksling, der ledsager aftalen, (12983/2018),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43, artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0033/2019),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget og udtalelse fra Budgetudvalget (A8-0027/2019),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Kongeriget Marokkos regering og parlament.

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TA(2019)0066

Aftale om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav (10784/2018 — C8-0431/2018 — 2018/0239(NLE))

(Godkendelse)

(2020/C 449/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (10784/2018),
 - der henviser til udkast til aftale om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav (10788/2018),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0431/2018),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget (A8-0016/2019),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og til regeringerne og parlamenterne i de andre stater, der er kontraherende parter i aftalen.

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TA(2019)0067

Protokol til aftalen om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem EU og Mexico (Kroatiens tiltrædelse) ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters vegne af den tredje tillægsprotokol til aftalen om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og De Forenede Mexicanske Stater på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (15383/2017 — C8-0489/2018 — 2017/0319(NLE))

(Godkendelse)

(2020/C 449/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (15383/2017),
 - der henviser til udkastet til den tredje tillægsprotokol til aftalen om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og De Forenede Mexicanske Stater på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (15410/2017),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 91, artikel 100, stk. 2, artikel 207 og 211 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0489/2018),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A8-0066/2019),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og De Forenede Mexicanske Staters regering og parlament.
-

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TA(2019)0068

EU-program til bekæmpelse af svig ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af EU-programmet for bekæmpelse af svig (COM(2018)0386 — C8-0236/2018 — 2018/0211(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0386),
 - der henviser til artikel 325 og artikel 33 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0236/2018),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Revisionsretten af 15. november 2018 ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelse fra Budgetudvalget (A8-0064/2019),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. påpeger, at den finansieringsramme, der er specificeret i det lovgivningsmæssige forslag, kun er vejledende for den lovgivende myndighed, og at den ikke kan fastsættes endeligt, før der er indgået en aftale om forslaget til forordning om den flerårige finansielle ramme 2021-2027;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2018)0211

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om oprettelse af EU-programmet for bekæmpelse af svig

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 33 og 325,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

⁽¹⁾ EUT C 10 af 10.1.2019, s. 1.

Tirsdag den 12. februar 2019

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 325 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal Unionen og medlemsstaterne bekæmpe svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser. Unionen bør støtte aktiviteter på disse områder.
- (2) Tidligere støtte til sådanne aktiviteter gennem Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 804/2004/EF ⁽³⁾ (Hercule-programmet), som blev ændret og forlænget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 878/2007/EF ⁽⁴⁾ (Hercule II-programmet), som blev ophævet og erstattet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 250/2014 ⁽⁵⁾ (Hercule III-programmet), har gjort det muligt at styrke Unionens og medlemsstaternes indsats til bekæmpelse af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser.
- (3) At støtte medlemsstaternes samt kandidatlandes og potentielle kandidatlandes indberetning af uregelmæssigheder og svig, der skader Unionens finansielle interesser, gennem systemet til indberetning af uregelmæssigheder (IMS) er et krav i den sektorspecifikke lovgivning vedrørende Den Europæiske Garantifond for Landbruget og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne ⁽⁶⁾, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond ⁽⁷⁾, Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring ⁽⁸⁾ samt Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede ⁽⁹⁾ og i forbindelse med førtiltrædelsesbistanden ⁽¹⁰⁾ vedrørende programmeringsperioden 2014-2020 og derefter. IMS er et sikkert

⁽¹⁾ EUT C 10 af 10.1.2019, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.2.2019.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 804/2004/EF af 21. april 2004 om et EU-handlingsprogram til fremme af aktioner til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser (Hercule-programmet) (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 9).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 878/2007/EF af 23. juli 2007 om ændring og forlængelse af afgørelse nr. 804/2004/EF om et EU-handlingsprogram til fremme af aktioner til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser (Hercule II-programmet) (EUT L 193 af 25.7.2007, s. 18).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 250/2014 af 26. februar 2014 om et program til fremme af aktiviteter til beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser (Hercule III-programmet) og om ophævelse af afgørelse nr. 804/2004/EF (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 6).

⁽⁶⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1971 af 8. juli 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 med særlige bestemmelser om indberetning af uregelmæssigheder i forbindelse med Den Europæiske Garantifond for Landbruget og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 1848/2006 og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1975 af 8. juli 2015 om fastsættelse af hyppigheden og formatet for indberetninger om uregelmæssigheder vedrørende Den Europæiske Garantifond for Landbruget og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 (EUT L 293 af 10.11.2015, s. 6).

⁽⁷⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1970 af 8. juli 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 med særlige bestemmelser om indberetning af uregelmæssigheder i forbindelse med Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1974 af 8. juli 2015 om fastsættelse af hyppigheden og formatet for indberetninger om uregelmæssigheder vedrørende Den Europæiske Garantifond for Landbruget, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 (EUT L 293 af 10.11.2015, s. 1).

⁽⁸⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1973 af 8. juli 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 med specifikke bestemmelser for indberetning af uregelmæssigheder i forbindelse med Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1977 af 8. juli 2015 om fastsættelse af hyppigheden og formatet for indberetninger om uregelmæssigheder vedrørende Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 (EUT L 293 af 10.11.2015, s. 15).

⁽⁹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1972 af 8. juli 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 223/2014 med særlige bestemmelser om indberetning af uregelmæssigheder i forbindelse med Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1976 af 8. juli 2015 om fastsættelse af hyppigheden og formatet for indberetninger om uregelmæssigheder vedrørende Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede, i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 223/2014 (EUT L 293 af 10.11.2015, s. 11).

⁽¹⁰⁾ Artikel 16 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 447/2014 af 2. maj 2014 om nærmere gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) (EUT L 132 af 3.5.2014, s. 32).

Tirsdag den 12. februar 2019

elektronisk kommunikationsværktøj, som gør det nemmere for medlemsstaterne samt kandidatlande og potentielle kandidatlande at opfylde forpligtelsen til at indberette konstaterede tilfælde af uregelmæssigheder, og som understøtter håndteringen og analysen af uregelmæssigheder.

- (3a) **Det er nødvendigt at kompensere for de mange forskellige retlige og administrative systemer i medlemsstaterne for at få bugt med uregelmæssigheder og bekæmpe svig. Udsvinget i antallet af uregelmæssigheder har sammenhæng med progressionen i de flerårige programmer og sen indberetning. Alt dette kræver, at der etableres et ensartet system til indsamling af data om uregelmæssigheder og tilfælde af svig fra medlemsstaterne for at standardisere rapporteringsprocedurerne og sikre kvaliteten og sammenligneligheden af de data, som forelægges. [Ændring 1]**
- (3b) **Vigtigheden af Kommissionens og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs (OLAF's) forebyggende aktiviteter såvel som styrkelsen af gennemførelsen af systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse (EDES) og informationssystemet til bekæmpelse af svig (AFIS) samt gennemførelsen af de nationale strategier til bekæmpelse af svig er ubestridelig. I forbindelse med disse aktiviteter er det nødvendigt at udarbejde en ramme for digitalisering af alle processer i gennemførelsen af Unionens politikker (herunder indkaldelser af forslag, anvendelse, evaluering, gennemførelse og betalinger), der skal anvendes i alle medlemsstater. [Ændring 2]**
- (4) I henhold til Rådets Forordning (EF) nr. 515/97 ⁽¹⁾ og Rådets afgørelse 2009/917/RIA ⁽²⁾ skal Unionen støtte gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne.
- (5) Denne støtte ydes til en række operationelle aktiviteter. Dette omfatter AFIS-systemet (Anti Fraud Information System), en informationsteknologiplatform bestående af en række applikationer under et fælles informationssystem, som administreres af Kommissionen. Også IMS drives under AFIS-plattformen. Et sådant system kræver af hensyn til holdbarheden en stabil og forudsigelig finansiering over årene.
- (6) EU-støtten på områder som beskyttelse af Unionens finansielle interesser, indberetning af uregelmæssigheder og gensidig administrativ støtte og samarbejde i told- og landbrugsanliggender bør strømlines under et samlet program, EU-programmet for bekæmpelse af svig (»programmet«), med henblik på at øge synergierne og den budgetmæssige fleksibilitet og for at forenkle forvaltningen, **uden at det berører medlovgivernes effektive kontrol af programmets gennemførelse. [Ændring 3]**
- (7) Programmet er derfor en kombination af en del fra Hercule-programmet og en anden og en tredje del, som sikrer henholdsvis finansieringen af IMS og de aktiviteter, som er overdraget til Kommissionen ved forordning (EF) nr. 515/97, herunder AFIS-plattformen.
- (7a) **Beskyttelsen af Unionens finansielle interesser bør være rettet mod alle aspekter af Unionens budget, både på indtægtssiden og på udgiftssiden. I den forbindelse bør der tages behørigt hensyn til, at programmet er det eneste, der specifikt har til formål at beskytte EU-budgettets udgiftsside. [Ændring 4]**
- (8) AFIS-plattformen omfatter flere informationssystemer, herunder toldinformationssystemet (CIS). CIS er et automatiseret informationssystem, som har til formål at bistå medlemsstaterne med forebyggelse og efterforskning af og retsforfølgning i forbindelse med transaktioner, der er i strid med told- eller landbrugsbestemmelserne, ved gennem en hurtigere udbredelse af oplysninger at øge effektiviteten i samarbejds- og kontrolprocedurerne hos medlemsstaternes toldmyndigheder. CIS omfatter både administrative og politimæssige samarbejdssituationer i en fælles infrastruktur. CIS er for så vidt angår administrative samarbejdsformål oprettet ved forordning (EF) nr. 515/97, som er vedtaget på grundlag af artikel 33 og 325 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁽¹⁾ Rådets Forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1), senest ændret ved forordning (EU) 2015/1525.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2009/917/RIA om brug af informationsteknologi på toldområdet (EUT L 323 af 10.12.2009, s. 20).

Tirsdag den 12. februar 2019

For så vidt angår politimæssige samarbejdsformål er CIS oprettet ved afgørelse 2009/917/RIA, som er vedtaget på grundlag af artikel 30, stk. 1, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union. Den politimæssige samarbejdsdimension af CIS kan teknisk set ikke adskilles fra den administrative, da begge aspekter drives under et fælles IT-system. I betragtning af at CIS selv kun er et af flere informationssystemer under AFIS, og at antallet af politimæssige samarbejdssituationer er mindre end antallet af administrative samarbejdssituationer i CIS, anses den politimæssige samarbejdsdimension af AFIS for at være et supplement til den administrative.

- (9) Ved denne forordning fastlægges der en finansieringsramme for hele programmets varighed, som skal udgøre det primære referencebeløb, jf. [henvisning opdateres om nødvendigt i overensstemmelse med den nye interinstitutionelle aftale: punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾], for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.
- (10) Horisontale finansielle bestemmelser, der vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet med hjemmel i artikel 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastlagt i finansforordningen og regulerer navnlig proceduren for opstillingen og gennemførelsen af budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser og indirekte gennemførelse og sikrer kontrol med de finansielle aktørers ansvar. **Kontrakter, der helt eller delvis finansieres over EU-budgettet under programmet for bekæmpelse af svig, er således bl.a. omfattet af principperne om gennemsigtighed, proportionalitet, ligebehandling og ikkeforskelsbehandling, samtidig med at tilskud desuden er omfattet af principperne om samfinansiering, ikkekumuleret tildeling og ingen dobbeltfinansiering, ikketilbagevirkende kraft og ingen fortjeneste.** Regler, der vedtages med hjemmel i artikel 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, vedrører også beskyttelsen af Unionens budget i tilfælde af generaliserede mangler i medlemsstaterne for så vidt angår retsstatsprincippet, idet overholdelsen heraf er en væsentlig forudsætning for sund økonomisk forvaltning og effektiv EU-finansiering. [Ændring 5]
- (11) Finansieringsformerne og gennemførelsesmetoderne i henhold til denne forordning bør vælges ud fra den mulighed, som de giver for at nå de specifikke mål med aktionerne og levere resultater, bl.a. under hensyn til kontrolomkostningerne, den administrative byrde og den forventede risiko for manglende overholdelse. Dette bør omfatte overvejelser om anvendelse af faste beløb, faste takster og enhedsomkostninger samt finansiering, der ikke er knyttet til omkostningerne, som omhandlet i artikel 125, stk. 1, i finansforordningen.
- (11a) **Samfinansieringssatsen for tilskud tildelt under programmet bør ikke overstige 80 % af de støtteberettigede omkostninger. I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde, fastsat i arbejdsprogrammet, såsom tilfælde vedrørende medlemsstater, der er udsat for en stor risiko vedrørende Unionens finansielle interesser, bør den maksimale samfinansieringssats være på 90 % af de støtteberettigede omkostninger.** [Ændring 6]
- (12) For under programmet at sikre kontinuitet i finansieringen af alle de aktiviteter, som er overdraget til Kommissionen ved forordning (EF) nr. 515/97, herunder AFIS-plattformen, indeholder bilag I en vejledende liste over de aktiviteter, som skal finansieres.
- (12a) **Kommissionen bør vedtage arbejdsprogrammerne i overensstemmelse med finansforordningens artikel 110. Arbejdsprogrammerne bør også indeholde en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, en angivelse af det beløb, der bevilges til hver enkelt aktion, en vejledende tidsplan for gennemførelsen og den maksimale samfinansieringssats for tilskud. Under udarbejdelsen af arbejdsprogrammet bør Kommissionen tage hensyn til Europa-Parlamentets prioriteter som udtrykt i forbindelse med den årlige evaluering af beskyttelsen af Unionens finansielle interesser. Arbejdsprogrammet bør offentliggøres på Kommissionens websted og sendes til Europa-Parlamentet.** [Ændring 7]

⁽¹⁾ Henvisning opdateres: EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1. Aftalen findes på: [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/HTML/?uri=CELEX:32013Q1220\(01\)&from=DA](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/HTML/?uri=CELEX:32013Q1220(01)&from=DA).

Tirsdag den 12. februar 2019

- (12b) **Aktioner bør være støtteberettigede på grundlag af deres evne til at nå programmets specifikke mål fastsat i artikel 2. Disse kan omfatte levering af særlig teknisk bistand til medlemsstaternes kompetente myndigheder såsom tilvejebringelse af specifik viden, specialiseret og teknisk avanceret udstyr og effektive informationsteknologiske redskaber (IT-redskaber); sikring af den nødvendige støtte og fremme af undersøgelser, navnlig oprettelse af fælles efterforskningshold og gennemførelse af grænseoverskridende operationer; eller fremme af udveksling af personale i forbindelse med specifikke projekter. Desuden kan støtteberettigede aktioner også omfatte tilrettelæggelse af målrettede specialkurser, workshops om risikoanalyse samt, hvor det er hensigtsmæssigt, konferencer og undersøgelser. [Ændring 8]**
- (13) Indkøb af udstyr gennem EU's **Unionens** instrument for finansiel støtte til toldkontroludstyr ⁽¹⁾ kan have en positiv virkning på bekæmpelsen af svig, der skader Unionens finansielle interesser. EU's **Unionens** instrument for finansiel støtte til toldkontroludstyr og nærværende program deler ansvaret for at undgå eventuelle overlapninger i EU-støtten. Programmets støtte bør primært målrettes mod køb af typer af udstyr, som ikke falder ind under anvendelsesområdet for EU's **Unionens** instrument for finansiel støtte til toldkontroludstyr eller udstyr, hvor støttemodtagere er andre myndigheder end dem, som indgår i målgruppen for EU's **Unionens** instrument for finansiel støtte til toldkontroludstyr. ~~En undgåelse af overlapninger bør navnlig sikres~~ **Der bør desuden være en klar forbindelse mellem virkningen af det finansierede udstyr og beskyttelsen af Unionens finansielle interesser. Der bør i forbindelse med udarbejdelsen af de årlige arbejdsprogrammer arbejdsprogrammerne navnlig sikres en undgåelse af overlapninger og skabelsen af synergi mellem programmet og andre relevante programmer på områder såsom retfærdighed, told og indre anliggender.** [Ændring 9]
- (13a) **Programmet støtter samarbejde mellem medlemsstaternes administrative og retshåndhævende myndigheder og mellem sidstnævnte og Kommissionen, herunder OLAF, samt andre relevante EU-organer og -agenturer såsom Agenturet for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelses-samarbejde (Europol) med henblik på at sikre en mere effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser. Det vil i den forbindelse også støtte samarbejdet med Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO), når denne myndighed påtager sig sine opgaver.** [Ændring 10]
- (14) Programmet bør være åbent for deltagelse af lande fra Den Europæiske Frihandelsammenslutning (EFTA), som er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS). Det bør også være åbent for deltagelse af tiltrædende lande, kandidatlande, potentielle kandidatlande og lande under den europæiske naboskabspolitik i overensstemmelse med de generelle principper og generelle betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådsafgørelser eller lignende. Programmet bør også være åbent for andre tredjelande, forudsat at de **har en associeringsaftale med Unionen eller** indgår en særlig aftale om deres deltagelse i EU-programmer. [Ændring 11]
- (15) Under hensyntagen til tidligere evalueringer af Hercule-programmerne og for at styrke programmet bør deltagelse af retlige enheder, der er etableret i et tredjeland, der ikke er associeret til programmet, undtagelsesvis være mulig, uden at disse enheder skal afholde omkostningerne ved deres deltagelse.
- (15a) **Navnlig bør enheder, der er etableret i lande, som har en gældende associeringsaftale med Unionen, tilskyndes til at deltage med henblik på at styrke beskyttelsen af Unionens finansielle interesser gennem samarbejde vedrørende told og udveksling af bedste praksis, navnlig med hensyn til metoder til bekæmpelse af svig, korrupsion og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser og med hensyn til håndtering af udfordringer i forbindelse med nye teknologiske udviklinger.** [Ændring 12]
- (16) Programmet bør gennemføres under hensyn til de henstillinger og foranstaltninger, der er opført i Kommissionens meddelelse af 6. juni 2013 med titlen »Intensivering af kampen mod cigaretsmugling og andre former for ulovlig handel med tobaksvarer — En samlet EU-strategi« ⁽²⁾ samt statusrapporten om gennemførelsen af denne meddelelse af 12. maj 2017 ⁽³⁾.

(1) [ref].

(2) COM(2013)0324.

(3) COM(2017)0235.

Tirsdag den 12. februar 2019

- (17) EU ratificerede protokollen om eliminering af ulovlig handel med tobaksvarer til Verdenssundhedsorganisationens rammekonvention om tobakskontrol (protokollen) i 2016. Protokollen forventes at bidrage til beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, for så vidt som den vedrører bekæmpelse af grænseoverskridende ulovlig handel med tobak, hvilket medfører indtægtstab. Programmet bør støtte sekretariatet for Verdenssundhedsorganisationens rammekonvention om tobakskontrol for så vidt angår de af dets opgaver, der er relateret til protokollen. Det bør tillige støtte andre aktiviteter, der organiseres i sekretariatets regi i forbindelse med bekæmpelsen af ulovlig handel med tobak.
- (18) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger, herunder ved forebyggelse, påvisning, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder og svig, inddrivelse af tabte, uretmæssigt udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og efter omstændighederne ved anvendelse af administrative sanktioner, jf. finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾, Rådets forordning (EF, Euratom, EF) nr. 2988/95 ⁽²⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽³⁾ og Rådets forordning (EU) 2017/1939 ⁽⁴⁾.

Nærmere bestemt kan Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), jf. forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96, foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige forhold, der skader EU's finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) kan, jf. forordning (EU) 2017/1939, efterforske og retsforfølge svig og andre strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽⁵⁾. I henhold til finansforordningen skal personer eller enheder, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om at beskytte Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, EPPO og Den Europæiske Revisionsret de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, giver tilsvarende rettigheder.

- (19) Tredjelande, der indgår i EØS, kan deltage i Unionens programmer inden for rammerne af det samarbejde, der er etableret ved EØS-aftalen, hvori det bestemmes, at programmerne kan gennemføres ved beslutning, der træffes i henhold til denne aftale. Tredjelande kan også deltage på et andet retsgrundlag. Der bør indsættes en særlig bestemmelse i denne forordning for at tildele de fornødne rettigheder og den fornødne adgang til den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Den Europæiske Revisionsret, således at de i fuld udstrækning kan udøve deres respektive beføjelser.
- (20)
- (21) I henhold til [henvisning opdateres om nødvendigt i overensstemmelse med ny OLT-afgørelse: artikel 94 i Rådets afgørelse 2013/755/EU ⁽⁶⁾] kan personer og enheder, som er etableret i oversøiske lande og territorier, modtage finansiering under overholdelse af de regler og mål, der gælder for programmet, og eventuelle ordninger, som finder anvendelse på den medlemsstat, som det pågældende oversøiske land eller territorium hører under.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽³⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2013/755/EU af 25. november 2013 om de oversøiske landes og territoriers associering med Den Europæiske Union (»associeringsafgørelse«) (EUT L 344 af 19.12.2013, s. 1).

Tirsdag den 12. februar 2019

- (22) Som anført i punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁾ er der behov for at evaluere dette program på grundlag af oplysninger, der er tilvejebragt via ~~specifikke overvågningskrav~~ **krav om rapportering, navnlig om performance, overvågning og evaluering**, samtidig med at overregulering og administrative byrder undgås, navnlig for medlemsstaterne. Disse krav kan eventuelt omfatte målbare indikatorer, som kan tjene som grundlag for evaluering af programmets praktiske virkninger. **Evalueringen bør foretages af en uafhængig inspektør.** [Ændring 13]
- (23) ~~Beføjelsen~~ **For at supplere denne forordning bør beføjelsen** til at vedtage retsakter **delegeres til Kommissionen** i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, **for så vidt angår vedtagelse af arbejdsprogrammerne. For at ændre denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter desuden** delegeres til Kommissionen ~~med henblik på udarbejdelse af bestemmelser vedrørende en overvågnings- og evaluerramme~~ **i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for programmet så vidt angår de indikatorer, der er fastsat i bilag II til denne forordning.** Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter. [Ændring 14]
- (24) Artikel 42a, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 515/97 indeholder retsgrundlaget for finansiering af AFIS. Ved nærværende forordning bør dette retsgrundlag erstattes af et nyt. Artikel 42a, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 515/97 bør derfor udgå.
- (25) Forordning (EU) nr. 250/2014 om oprettelse af Hercule III-programmet dækkede perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020. Nærværende forordning indeholder bestemmelser om en opfølgning på Hercule III-programmet vedrørende perioden fra den 1. januar 2021. Forordning (EU) nr. 250/2014 bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning oprettes EU-programmet for bekæmpelse af svig («programmet»).

Der fastsættes mål for programmet, et budget for perioden 2021-2027, former for EU-finansiering samt regler for ydelsen heraf.

Artikel 2

Programmets mål

1. Programmet har følgende generelle mål:

a) beskyttelse af Unionens finansielle interesser

b) støtte til gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne.

⁽¹⁾ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen af 13. april 2016 om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

Tirsdag den 12. februar 2019

2. Programmet har følgende specifikke mål:

- a) forebyggelse og bekæmpelse af svig, korrupsion og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser
- b) støtte til indberetning af uregelmæssigheder, herunder svig, i forbindelse med EU-budgetmidler under delt forvaltning og vedrørende førtiltrædelsesbistand
- c) tilvejebringelse af værktøjer til udveksling af oplysninger og støtte til operationelle aktiviteter inden for gensidig administrativ bistand i told- og landbrugsanliggender.

Artikel 3

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden 2021-2027 er på ~~181,207 mio.~~ **321 314 000 EUR i 2018-priser (362 414 000 EUR i løbende priser)**. [**Ændring 15**]

2. Den vejledende fordeling af det beløb, der er omhandlet i stk. 1, er som følger:

- a) ~~114,207 mio.~~ **202 512 000 EUR i 2018-priser (228 414 000 EUR i løbende priser)** til det mål, som er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a) [**Ændring 16**]
- b) ~~7 mio.~~ **12 412 000 EUR i 2018-priser (14 mio. EUR i løbende priser)** til det mål, som er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b) [**Ændring 17**]
- c) ~~60 mio.~~ **106 390 000 EUR i 2018-priser (120 mio. EUR i løbende priser)** til det mål, som er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra c). [**Ændring 18**]

2a. Kommissionen tillægges beføjelser til at omfordele midler mellem de mål, der er fastsat i artikel 2, stk. 2. Hvis en omfordeling indebærer en ændring på 10 % eller mere af et af de beløb, der er fastsat i stk. 2 i denne artikel, skal omfordelingen ske ved hjælp af en delegeret retsakt vedtaget i overensstemmelse med artikel 14. [**Ændring 19**]

3. Det beløb, der er omhandlet i stk. 1, kan anvendes til teknisk og administrativ bistand i forbindelse med programmets gennemførelse, eksempelvis forberedelses-, overvågnings-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, herunder informationsteknologisystemer i virksomheder. **Desuden tages der i den vejledende fordeling i stk. 2, litra a), hensyn til, at programmet er det eneste af sin art, der vedrører udgiftssiden af beskyttelsen af Unionens finansielle interesser.** [**Ændring 20**]

Artikel 4

Tredjelande, der er associeret til programmet

Programmet er åbent for følgende tredjelande:

- a) medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA-medlemmer), som er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), jf. betingelserne i EØS-aftalen
- b) tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande i overensstemmelse med de generelle principper og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådsafgørelser eller lignende aftaler, og i overensstemmelse med de specifikke betingelser i aftaler mellem Unionen og disse lande
- c) lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik i overensstemmelse med de generelle principper og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådsafgørelser eller lignende aftaler, og i overensstemmelse med de specifikke betingelser i aftaler mellem EU og disse lande

Tirsdag den 12. februar 2019

- d) andre tredjelande i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i den konkrete aftale om tredjelandets deltagelse i EU-programmer, forudsat at der i aftalen:
- a) sikres en rimelig balance for så vidt angår bidrag og fordele for det tredjeland, som deltager i EU-programmer, [~~Ændring 21~~]
 - b) fastsættes betingelser for deltagelsen i programmerne, herunder beregnes finansielle bidrag til de enkelte programmer og deres administrative omkostninger. Disse bidrag udgør formålsbestemte indtægter i henhold til finansforordningens artikel [21, stk. 5]
 - c) ikke indrømmes et tredjeland beslutningskompetence over programmerne
 - d) fastsættes garantier vedrørende Unionens ret til at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning og beskytte sine finansielle interesser.

Artikel 5

Gennemførelse og former for EU-finansiering

1. Programmet gennemføres ved direkte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningen eller ved indirekte forvaltning med organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra c).
2. Programmet kan yde finansiering i enhver af de former, der er fastsat i finansforordningen, særlig tilskud **i overensstemmelse med afsnit VIII** og udbud **i overensstemmelse med afsnit VII** samt godtgørelse af rejse- og opholdsudgifter, jf. finansforordningens artikel 238. [~~Ændring 22~~]
3. Programmet kan yde finansiering til aktioner, der gennemføres i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 515/97, særlig til dækning af de typer omkostninger, der er omhandlet i den vejledende liste i bilag I.
4. Hvis den støttede aktion indebærer køb af udstyr, etablerer Kommissionen om nødvendigt en koordineringsmekanisme til sikring af effektiviteten af og interoperabiliteten mellem alt udstyr, der er indkøbt med støtte fra Unionens programmer.

Artikel 6

Beskyttelse af EU's finansielle interesser

Hvis et tredjeland deltager i programmet i kraft af en beslutning, der træffes i henhold til en international aftale, eller med hjemmel i andre retsforrifter, skal tredjelandet give den ansvarlige anvisningsberettigede, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig og Den Europæiske Revisionsret, de fornødne rettigheder og den fornødne adgang til i fuld udstrækning at udøve deres respektive beføjelser. Hvad angår Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, omfatter sådanne rettigheder retten til at foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, som omhandlet i ~~Europa-Parlamentets og Rådets~~ forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig.

KAPITEL II

~~TILSKUD~~ [~~Ændring 23~~]

Artikel 7

Samfinansieringssatsen for tilskud tildelt under programmet ~~tildeles og forvaltes i overensstemmelse med finansforordningens afsnit VIII~~ må ikke overstige 80 % af de støtteberettigede omkostninger. I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde, fastsat i de i artikel 10 omhandlede arbejdsprogrammer, må samfinansieringssatsen ikke overstige 90 % af de støtteberettigede omkostninger. [~~Ændring 24~~]

Artikel 8

Støtteberettigede aktioner

Der kan ~~kun~~ ydes finansiering til **følgende** aktioner, som gennemfører de i artikel 2 omhandlede mål:

Tirsdag den 12. februar 2019

- a) *tilvejebringelse af teknisk viden, specialudstyr og teknisk avanceret udstyr og effektive IT-redskaber, der fremmer tværnationalt og tværfagligt samarbejde og samarbejde med Kommissionen*
- b) *fremme af udveksling af personale for specifikke projekter, sikring af den nødvendige støtte og fremme af undersøgelser, navnlig oprettelse af fælles efterforskningshold og gennemførelse af grænseoverskridende operationer*
- c) *levering af teknisk og operationel støtte til nationale undersøgelser, navnlig til toldmyndigheder og retshåndhævende myndigheder for at styrke bekæmpelsen af svig og andre ulovlige aktiviteter*
- d) *opbygning af IT-kapacitet i alle medlemsstater og tredjelande, forøgelse af dataudveksling og udvikling og tilvejebringelse af IT-redskaber til undersøgelser og overvågning af efterretningsarbejde*
- e) *tilrettelæggelse af specialkurser, workshops om risikoanalyse, konferencer og undersøgelser med henblik på at forbedre samarbejdet og koordineringen mellem de tjenester, der varetager beskyttelsen af Unionens finansielle interesser*
- f) *finansiering af en række IT-applikationer på toldområdet, som drives under et fælles informationssystem, der forvaltes af Kommissionen, og som er oprettet for at udføre de opgaver, der er overdraget til Kommissionen ved forordning (EF) nr. 515/97*
- g) *finansiering af et sikkert elektronisk kommunikationsredskab, som gør det nemmere for medlemsstaterne at opfylde forpligtelsen til at indberette konstaterede tilfælde af uregelmæssigheder, herunder svig, og som understøtter håndteringen og analysen af disse*
- h) *enhver anden aktion anført i arbejdsprogrammerne i henhold til artikel 10, der er nødvendig for at nå de generelle og specifikke mål fastsat i artikel 2. [Ændring 25]*

Når den støttede aktion indebærer erhvervelse af udstyr, sikrer Kommissionen, at det finansierede udstyr bidrager til beskyttelsen af Unionens finansielle interesser. [Ændring 26]

Artikel 9

Støtteberettigede enheder

1. Kriterierne for støtteberettigelse i stk. 2 finder anvendelse i tillæg til kriterierne i finansforordningens artikel 197.
2. Følgende enheder er støtteberettigede:
 - a) offentlige myndigheder, som bidrager til realisering af et af de i artikel 2 omhandlede mål, og som er etableret i følgende lande:
 - a) en medlemsstat eller et oversøisk land eller territorium, som hører under denne
 - b) et tredjeland, der er associeret til programmet
 - c) et tredjeland, der er anført i arbejdsprogrammet, jf. betingelserne i stk. 3
 - b) forsknings- og undervisningsinstitutter og almennyttige organer, som bidrager til realisering af de i artikel 2 omhandlede mål, og som i mindst et år har været etableret og aktive i en medlemsstat eller et tredjeland, der er associeret til programmet, eller et tredjeland, der er anført i et arbejdsprogram, jf. betingelserne i stk. 3
 - c) en efter EU-retten oprettet retlig enhed eller en international organisation **som fastsat i finansforordningens artikel 156. [Ændring 27]**

Tirsdag den 12. februar 2019

3. Enheder som omhandlet i stk. 2, der er etableret i et tredjeland, der ikke er associeret til programmet, er undtagelsesvis berettigede til at deltage, hvis dette er nødvendigt for at nå en given aktions mål.

4. Enheder som omhandlet i stk. 2, der er etableret i et tredjeland, der ikke er associeret til programmet, bør i princippet afholde omkostningerne ved deres deltagelse.

KAPITEL III PROGRAMMERING, OVERVÅGNING OG EVALUERING

Artikel 10

Arbejdsprogram

Programmet gennemføres ved hjælp af de i finansforordningens artikel 110 omhandlede arbejdsprogrammer.

Arbejdsprogrammerne vedtages af Kommissionen ved delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14.
[Ændring 28]

Kommissionen undersøger synergier mellem programmet og andre relevante programmer på områder såsom ret, told og indre anliggender og sørger for, at der undgås overlapninger i forbindelse med udarbejdelsen af arbejdsprogrammerne.
[Ændring 29]

Arbejdsprogrammerne offentliggøres på Kommissionens websted og sendes til Europa-Parlamentet, som vurderer deres indhold og resultater i forbindelse med den årlige evaluering af beskyttelsen af Unionens finansielle interesser.
[Ændring 30]

Artikel 11

Overvågning og rapportering

1. Indikatorer, som skal rapporteres vedrørende programmets udvikling hen imod opfyldelsen af de generelle og specifikke mål, jf. artikel 2, findes i bilag II.

2. For at sikre en effektiv vurdering af programmets udvikling hen imod opfyldelsen af målene tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 med henblik på at ændre bilag II for om nødvendigt at revidere eller supplere indikatorerne, og med henblik på at supplere denne forordning med bestemmelser vedrørende oprettelsen af en overvågnings- og evalueringsramme. [Ændring 31]

2a. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årligrapport om programmets resultater.
[Ændring 32]

3. Performancerapporteringssystemet skal sikre, at data til overvågning af programmets gennemførelse og resultater indsamles effektivt og rettidigt. Til dette formål pålægges modtagere af EU-midler og, hvis det er relevant, medlemsstaterne forholdsmæssige rapporteringskrav.

Artikel 12

Evaluering

1. Evalueringer gennemføres **af en uafhængig inspektør** så betids, at resultaterne kan indgå i beslutningsprocessen.
[Ændring 33]

2. Midtvejsevalueringen af programmet foretages, når der foreligger tilstrækkelige oplysninger om programmets gennemførelse og senest fire år efter påbegyndelsen af programmets gennemførelse.

3. Ved afslutningen af programmets gennemførelse og senest ~~fire~~ **tre** år efter afslutningen af den periode, der er omhandlet i artikel 1, gennemfører Kommissionen en endelig evaluering af programmet. [Ændring 34]

Tirsdag den 12. februar 2019

4. Kommissionen fremsender evalueringernes konklusioner med sine bemærkninger til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Revisionsret **og offentliggør dem på Kommissionens websted.** [Ændring 35]

Artikel 13

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 med henblik på at ~~udarbejde bestemmelser om en overvågnings- og evalueringsramme;~~ **vedtage arbejdsprogrammerne**, jf. artikel 10, **og for at ændre de indikatorer, der er fastsat i bilag II til denne forordning.** [Ændring 44]

Artikel 14

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 13, tillægges Kommissionen indtil den 31. december 2028.
3. Den i artikel 13 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5a. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 10 og 13 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ. [Ændring 36]

KAPITEL IV

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15

Information, kommunikation og offentliggørelse

1. Modtagere af EU-midler anerkender EU-midlernes oprindelse og sikrer ~~synligheden~~ **maksimal synlighed** af disse (navnlig ved fremstød for aktionerne og disses resultater) gennem sammenhængende, virksomhedsfulde og målrettede oplysninger, som er afpasset forholdsmæssigt efter forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden. Anerkendelse af EU-midlernes oprindelse og sikring af disses synlighed er ikke påkrævet, hvis der er risiko for at skade den effektive udførelse af operationelle aktiviteter til bekæmpelse af svig og på toldområdet. [Ændring 37]
2. Kommissionen gennemfører **regelmæssigt** informations- og kommunikationstiltag vedrørende programmet, dets aktioner og resultater. De finansielle midler, der er afsat til programmet, skal også bidrage til den institutionelle formidling af ~~EU's~~ **Unionens** politiske prioriteter, for så vidt som de vedrører målene i artikel 2. [Ændring 38]

Artikel 16

Ændring af forordning (EF) nr. 515/97

Artikel 42a, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 515/97 udgår.

Tirsdag den 12. februar 2019

Artikel 17

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 250/2014 ophæves med virkning fra den 1. januar 2021.

Artikel 18

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning påvirker ikke videreførelsen eller eventuelle ændringer af de pågældende aktioner frem til deres afslutning, jf. forordning (EU) nr. 250/2014 og artikel 42a i forordning (EF) nr. 515/97, som fortsat finder anvendelse på de pågældende aktioner, indtil de afsluttes.
2. Den finansielle bevilling kan også dække de tekniske og administrative bistandsudgifter, der er nødvendige for at sikre overgangen mellem programmet og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til forordning (EU) nr. 250/2014 og artikel 42a i forordning (EF) nr. 515/97.

Artikel 19

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles ..., den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Tirsdag den 12. februar 2019

BILAG I

Vejledende liste over typer af omkostninger, som finansieres over programmet i forbindelse med aktioner, som gennemføres i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 515/97:

- a) alle omkostninger til installering og vedligeholdelse af den permanente tekniske infrastruktur, som giver medlemsstaterne adgang til logistiske ressourcer, kontorautomatiseringsressourcer og IT-ressourcer, som er nødvendige til at koordinere fælles toldoperationer og andre operationelle aktiviteter
 - b) godtgørelse af rejse- og opholdsudgifter og i givet fald andre former for godtgørelse til repræsentanter for medlemsstaterne og, hvis det er relevant, for tredjelande, som deltager i fællesskabsopgaver, fælles toldoperationer tilrettelagt af eller sammen med Kommissionen samt uddannelseskurser og ad hoc-møder og møder med et forberedende eller evalueringsmæssigt sigte i forbindelse med administrative undersøgelser eller operationelle indsatser gennemført af medlemsstaterne, hvis de er tilrettelagt af eller sammen med Kommissionen
 - c) udgifter i forbindelse med erhvervelse, undersøgelse, udvikling og vedligeholdelse af IT-infrastruktur (hardware), software og nettilslutninger og i forbindelse med tilhørende produktion, støtte- og uddannelsestjenester med henblik på de aktioner, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 515/97, navnlig forebyggelse og bekæmpelse af svig
 - d) udgifter i forbindelse med indgivelse af oplysninger og udgifter til tilhørende aktioner, som skaber mulighed for adgang til oplysninger, data og datakilder som led i gennemførelsen af de aktioner, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 515/97, navnlig forebyggelse og bekæmpelse af svig
 - e) udgifter i forbindelse med anvendelsen af toldinformationssystemet (CIS), jf. bestemmelserne i instrumenter vedtaget i henhold til artikel 87 traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og navnlig jf. afgørelse 2009/917/RIA om brug af informationsteknologi på toldområdet, for så vidt som det i disse instrumenter er fastsat, at udgiften skal bæres af Unionens samlede budget
 - f) udgifter i forbindelse med erhvervelse, undersøgelse, udvikling og vedligeholdelse af Unions-delene af det fælles kommunikationsnet, som anvendes med henblik på litra c).
-

Tirsdag den 12. februar 2019

BILAG II

INDIKATORER TIL OVERVÅGNING AF PROGRAMMET

Programmet vil blive fulgt nøje på grundlag af et sæt indikatorer, der er beregnet til at måle, i hvilket omfang de generelle og specifikke mål for programmet er nået, og med henblik på at minimere de administrative byrder og omkostninger. Med henblik herpå vil der blive indsamlet data vedrørende følgende sæt af nøgleindikatorer:

Specifikt mål nr. 1: Forebyggelse og bekæmpelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser

Indikator 1: Støtte til forebyggelse og bekæmpelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, der skader ~~EU's~~ **Unionens** finansielle interesser, målt ved:

1.1: Tilfredshedsandelen for aktiviteter, som tilrettelægges og (med-)finansieres gennem programmet

a) Antal og type af aktiviteter, som organiseres og (med-)finansieres gennem programmet [Ændring 39]

1.2: ~~Andelen af~~ **Liste over** medlemsstater, der hvert år modtager støtte fra programmet, **og deres respektive andel af midlerne** [Ændring 40]

Specifikt mål nr. 2: Støtte til indberetning af uregelmæssigheder, heriunder svig, i forbindelse med EU-budgetmidler under delt forvaltning og vedrørende førtiltrædelsesbistand

Indikator 2: Brugertilfredshedsandel i forbindelse med anvendelsen af IMS-systemet

a) Antal indberettede uregelmæssigheder [Ændring 41]

Indikator 2a: *Tilfredshedsandelen i forbindelse med anvendelsen af informationssystemet til bekæmpelse af svig.* [Ændring 42]

Specifikt mål nr. 3: Tilvejebringelse af værktøjer til udveksling af oplysninger og støtte til operationelle aktiviteter inden for gensidig administrativ bistand i toldanliggender

Indikator 3: Antal oplysninger om gensidig bistand, som er gjort tilgængeligt, og antal støttede aktiviteter vedrørende gensidig bistand

Indikator 3a: *Antal og type af aktiviteter vedrørende gensidig bistand.* [Ændring 43]

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TA(2019)0069

Flerårig plan for bestande, der befiskes i de vestlige farvande og tilstødende farvande og for fiskeriet efter disse bestande *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en flerårig plan for fiskebestandene i de vestlige farvande og tilstødende farvande og for fiskeriet efter disse bestande, om ændring af forordning (EU) 2016/1139 om en flerårig plan for Østersøen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007 og (EF) nr. 1300/2008 (COM(2018)0149 — C8-0126/2018 — 2018/0074(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0149),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0126/2018),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til den officielle meddelelse af 29. marts 2017 fra Det Forenede Kongeriges regering i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union om dens hensigt om at udtræde af Den Europæiske Union,
 - der henviser til udtalelse af 19. september 2018 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 12. december 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A8-0310/2018),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽²⁾;
 2. godkender den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, og som vil blive offentliggjort i L-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med den endelige lovgivningsmæssige retsakt;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatte, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 440 af 6.12.2018, s. 171.

⁽²⁾ Denne holdning erstatte de ændringer, der blev vedtaget den 25. oktober 2018 (Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0425).

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TC1-COD(2018)0074

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/... om en flerårig plan for bestande, der befiskes i de vestlige farvande og tilstødende farvande, og for fiskeriet efter disse bestande, om ændring af forordning (EU) 2016/1139 og (EU) 2018/973 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007 og (EF) nr. 1300/2008

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2019/472.)

Tirsdag den 12. februar 2019

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet

Europa-Parlamentet og Rådet har til hensigt at ophæve beføjelserne til at vedtage tekniske foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 8 i denne forordning, når de vedtager en ny forordning om tekniske foranstaltninger, der omfatter en beføjelse, der omfatter de samme foranstaltninger.

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TA(2019)0070

En EU-civilbeskyttelsesmekanisme ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (COM(2017)0772/2 — C8-0409/2017 — 2017/0309(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0772/2),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 196 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0409/2017),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det tjekiske Deputeretkammer, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse af 18. oktober 2018 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 16. maj 2018 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 19. december 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed og udtalelser og holdning i form af ændringsforslag fra Udviklingsudvalget, Budgetudvalget, Regionaludviklingsudvalget samt Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0180/2018),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽³⁾;
 2. godkender Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 4. opfordrer Kommissionen til at afstå fra at gøre brug af omfordelinger for at finansiere nye politiske prioriteter, der kommer til i løbet af en igangværende flerårig finansiel ramme, da dette uundgåeligt vil have en negativ indvirkning på gennemførelsen af andre af Unionens vigtigste aktiviteter;

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EUT C 361 af 5.10.2018, s. 37.

⁽³⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 31. maj 2018 (Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0236).

Tirsdag den 12. februar 2019

5. opfordrer Kommissionen til at sikre tilstrækkelig finansiering til EU-civilbeskyttelsesmekanismen i den næste flerårige finansielle ramme, der begynder i 2021, med udgangspunkt i denne revision af civilbeskyttelsesmekanismen;
6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2017)0309

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2019/... om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2019/420.)

Tirsdag den 12. februar 2019

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen

Den ekstra finansieringsramme til gennemførelse af EU-civilbeskyttelsesmekanismen i 2019 og 2020 er sat til 205,6 mio. EUR. Uden at det berører budgetmyndighedens beføjelser, bør en del af den samlede forhøjelse af budgettet til rescEU stilles til rådighed gennem omfordelinger af udgiftsområde 3 (sikkerhed og medborgerskab) og udgiftsområde 4 (Et globalt Europa) i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020. De tre institutioner minder om, at en del af disse omfordelinger allerede indgår i 2019-budgettet, og at 15,34 mio. EUR allerede var medtaget i den finansielle programmering for 2020.

Som led i budgetproceduren for 2020 opfordres Kommissionen til at foreslå yderligere 18,24 mio. EUR i omfordelinger for at nå op på 50 % for 2019 og 2020 under de samme udgiftsområder.

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TA(2019)0071

Mindstekrav til genbrug af vand *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om mindstekrav til genbrug af vand (COM(2018)0337 — C8-0220/2018 — 2018/0169(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2020/C 449/35)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0337),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0220/2018),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 12. december 2018 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse af 6. december 2018 fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0044/2019),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2018)0169**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om mindstekrav til genbrug af vand**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.⁽²⁾ EUT C 86 af 7.3.2019, s. 353.

Tirsdag den 12. februar 2019

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionens vandressourcer er i stigende grad under pres, hvilket fører til vandknaphed og kvalitetsforringelse. Navnlig klimaændringer, **uforudsigelige vejrmonstre** og tørke bidrager betydeligt til den belastning af tilgængeligheden af ferskvand, der forårsages af byudvikling og landbrug. [**Ændring 1**]
- (2) Unionens evne til at reagere på det stigende pres på vandressourcerne kan forbedres ved i mere udstrakt grad at genbruge ~~behandlet~~ **renset spildevand, begrænse udvindingen fra vandområder og grundvand, mindske virkningerne af udledning af rensed spildevand til vandområder og fremme vandbesparelser ved hjælp af gentagen anvendelse af byspildevand, samtidig med at der sikres et højt niveau af miljøbeskyttelse.** I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽⁴⁾ nævnes genbrug af vand **i kombination med fremme af vandeffektive teknologier inden for industrielle og vandbesparende vandingsteknikker** som en af de supplerende foranstaltninger, medlemsstaterne kan vælge at anvende for at nå direktivets målsætninger om god kvalitativ og kvantitativ vandtilstand for overfladevand og grundvand. Ifølge Rådets direktiv 91/271/EØF ⁽⁵⁾ skal rensed spildevand genanvendes, når dette er hensigtsmæssigt. [**Ændring 2**]
- (2a) **Et særligt problem i mange områder er alderen på og den dårlige tilstand af distributionsinfrastrukturen til rensed spildevand, som fører til enorme tab af det rensede spildevand og det dermed forbundne tab af de økonomiske midler, som er investeret i denne behandling. Opgradering af alle disse rørinfrastrukturer bør derfor prioriteres.** [**Ændring 3**]
- (3) Meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om »En plan for at beskytte Europas vandressourcer« ⁽⁶⁾ pegede på ~~genbrug af vand til kunstvanding eller industriformål som~~ **behovet for at skabe et instrument til regulering af standarder på EU-niveau for genbrug af vand for at fjerne hindringer for udbredt brug af** en sådan alternativ vandforsyningsmulighed, ~~der kræver Unionens opmærksomhed~~ **som kan hjælpe med at reducere vandknaphed og mindske forsyningssystemernes sårbarhed.** [**Ændring 4**]
- (4) I meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet »Indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union« ⁽⁷⁾ præciseres rangfølgen for foranstaltninger, som medlemsstaterne bør overveje i deres håndtering af vandknaphed og tørke. **I samme øjemed anbefales det, at der inden for rammerne af direktiv 2000/60/EF fastlægges en bindende rangorden for foranstaltninger med henblik på forsvarlig vandforvaltning.** Det hedder i meddelelsen, at i regioner, hvor alle forebyggende foranstaltninger er gennemført ifølge vandhierarkiet, og hvor efterspørgslen efter vand stadig overstiger vandtilgængeligheden, kan der i nogle tilfælde findes en supplerende vandforsyningsinfrastruktur under behørig hensyntagen til lønsomhedsaspektet som en mulighed for at afbøde virkningerne af alvorlig tørke. [**Ændring 5**]

⁽¹⁾ EUT C ...

⁽²⁾ EUT C 86 af 7.3.2019, s. 353.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.2.2019.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40).

⁽⁶⁾ COM(2012)0673.

⁽⁷⁾ COM(2007)0414.

Tirsdag den 12. februar 2019

- (4a) *I sin beslutning af 9. oktober 2008 om indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union ⁽¹⁾ minder Europa-Parlamentet om, at der bør foretrækkes en efterspørgselsstyret tilgang i forbindelse med forvaltningen af vandressourcer, og at Unionen bør anlægge en helhedsorienteret tilgang til forvaltningen af vandressourcer og kombinere foranstaltninger til efterspørgselsstyring, foranstaltninger til optimering af eksisterende ressourcer inden for vandcyklussen og foranstaltninger til skabelse af nye ressourcer, og at denne tilgang også skal indbefatte miljømæssige, sociale og økonomiske hensyn. [Ændring 6]*
- (5) I sin handlingsplan for den cirkulære økonomi ⁽²⁾ har Kommissionen forpligtet sig til at træffe en række foranstaltninger til at fremme genbrug af ~~behandlet~~ **renset** spildevand, herunder udvikling af et lovgivningsforslag om mindstekrav til genbrug af vand. **Kommissionen bør opdatere sin handlingsplan og bibeholde vandressourcer som et prioriteret område for indsatsen.** [Ændring 7]
- (6) Genbrug af ~~tilstrækkeligt behandlet~~ **korrekt renset** spildevand, for eksempel fra rensningsanlæg til byspildevand ~~eller industrieanlæg~~, anses for at have en lavere miljøpåvirkning end andre alternative vandforsyningsmetoder som vandoverførsler eller afsaltningsanlæg. Genbrug af den art, **som kan reducere vandspild og spare vand**, finder **dog** kun sted i begrænset omfang i Unionen. Dette skyldes ~~til dels~~ **de betydelige omkostninger ved systemerne til genbrug af spildevand, samt** at Unionen ikke har fælles miljø- og sundhedsstandarder for genbrug af vand og, navnlig for landbrugsprodukters vedkommende, **de potentielle sundheds- eller miljørisici** og de potentielle hindringer for den frie bevægelighed for sådanne produkter, der er vandet med genvundet vand. **Samtidig bør det tages i betragtning, at vandingsinfrastrukturen i nogle medlemsstater er utilstrækkelig eller ikkeeksisterende.** [Ændring 8]
- (6a) *Genbrug af vand kan potentielt bidrage til genvinding af de næringsstoffer, der er indeholdt i renset spildevand, og anvendelsen af genvundet vand til kunstvanding i landbruget eller skovbruget kan være en metode til at tilbageføre næringsstoffer, såsom kvælstof, fosfor og kalium, til naturlige biogeokemiske kredsløb.* [Ændring 9]
- (6b) *Genbrug af behandlet genvundet vand til vandingsformål i henhold til denne forordning bør ske på en miljøvenlig måde. Således bør genbrug ikke føre til en øget udledning af kvælstof og fosfor, eftersom et overskud af disse næringsstoffer forårsager eutrofiering af jorden samt af vandområder med overfladevand og grundvand, skader økosystemerne og bidrager til tab af biodiversitet.* [Ændring 10]
- (6c) *Hvis der skal tilsikres effektivt genbrug af byspildevandsressourcerne, bør der være en erkendelse af, at ikke alle typer af genanvendt vand kan anvendes til alle afgrøder. Landbrugerne bør derfor oplæres til at bruge de forskellige typer af genanvendt vand optimalt i forhold til afgrøderne, således at kvaliteten af det anvendte vand ikke har nogen konsekvenser for folkesundheden.* [Ændring 11]
- (7) **Ækvivalente** sundhedsstandarder i forbindelse med fødevarerhygiejne for landbrugsprodukter, der er vandet med genvundet vand, kan kun opnås, hvis kvalitetskravene til genvundet vand bestemt til kunstvanding i landbruget ikke afviger væsentligt mellem medlemsstaterne. Harmonisering af kravene vil også bidrage til et velfungerende indre marked for sådanne produkter. Derfor bør der indføres minimumsharmonisering ved at fastsætte mindstekrav til vandkvalitet **og, hyppigheden af overvågning og vigtige risikostyringsopgaver.** Disse mindstekrav bør bestå af minimumsparametre for genvundet vand og andre strengere eller yderligere kvalitetskrav, der om nødvendigt pålægges af kompetente myndigheder sammen med eventuelle relevante forebyggende foranstaltninger. ~~For at strengere eller supplerende krav til vandkvaliteten kan udpeges,~~ **Operatøren af genvindingsfaciliteten bør udarbejde en risikostyringsplan for genbrug af vand i samarbejde med de relevante aktører og bør kunne fastlægge strengere eller yderligere krav til kvaliteten af det genvundne vand. Operatøren af genvindingsfaciliteten bør**

⁽¹⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 33.

⁽²⁾ COM(2015)0614.

Tirsdag den 12. februar 2019

operatører af genvindingsanlæg udføre vigtige risikostyringsopgaver i **samarbejde med som minimum operatøren af systemet til distribution af genvundet vand og operatøren af lagrene af genvundet vand**. Risikostyringsplanen for genbrug af vand bør ajourføres løbende og udarbejdes i overensstemmelse med internationalt anerkendte standardiserede procedurer. Parametrene er baseret på den tekniske rapport fra Kommissionens Fælles Forskningscenter og afspejler de internationale standarder for genbrug af vand. **Kommissionens Fælles Forskningscenter bør udvikle parametre for og målemetoder til at påvise forekomster af mikroplast og lægemiddelrester i genvundet vand.** [Ændring 12]

- (7a) Forekomsten af mikroplast kan udgøre en risiko for menneskers sundhed og for miljøet. Kommissionen bør derfor som led i en dybdegående gennemgang af kilderne til, udbredelsen og virkningerne af mikroplast i forbindelse med behandlingen af spildevand, samt hvad der sker med mikroplasten, udvikle en metode til måling af mikroplast i byspildevand, som er rensat i overensstemmelse med direktiv 91/271/EØF og genvundet i henhold til denne forordning. [Ændring 13]
- (7b) Anvendelsen af spildevand, der ikke er tilstrækkeligt rent, til offentlige tjenester som vejrensning eller vanding af parker og golfbaner, kan være sundhedsskadelig. Kommissionen bør derfor opstille kvalitetsmål for genbrug af vand til offentlige tjenester for at beskytte menneskers og dyrs sundhed og kvaliteten af grund- og overfladevand. [Ændring 14]
- (7c) Kravene til kvaliteten af vand til vanding bør tage højde for den videnskabelige udvikling, navnlig for så vidt angår kontroller for mikroforurenere og »nyfremkomne« stoffer, så der garanteres en sikker anvendelse af vandet, og miljøet og menneskers sundhed beskyttes. [Ændring 15]
- (7d) Kravene til vandkvalitet bør tage højde for tidligere udførte forsøg, især vedrørende landbrugets anvendelse af slam fra rensningsanlæg og methaniseringssudledninger. [Ændring 16]
- (8) Overholdelsen af mindstekrav til genbrug af vand bør **stemme overens med Unionens politik inden for vandsektoren** og bidrage til opnåelsen af de bæredygtige udviklingsmål i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, navnlig mål 6, for at sikre tilgængeligheden og bæredygtig forvaltning af vand og sanitet for alle såvel som en betydelig stigning i genanvendelse **af vand** og sikkert genbrug af vand globalt **med henblik på at bidrage til FN's mål 12 for bæredygtig udvikling om bæredygtigt forbrug og produktion**. Desuden tilstræbes det med denne forordning at sikre anvendelsen af artikel 37 om miljøbeskyttelse i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. [Ændring 17]
- (8a) Kvalitetskravene til drikkevand er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) .../...⁽¹⁾. Medlemsstaterne bør for at undgå forringelse af drikkevandskvaliteten træffe passende foranstaltninger for at sikre, at vandressourcer, der anvendes til drikkevandsformål, ikke forurenes med genvundet vand. [Ændring 18]
- (8b) I visse tilfælde transporterer og oplagrer operatørerne af genvindingsfaciliteter stadig det genvundne vand uden for genvindingsfacilitetens udløbspunkt, inden de leverer det genvundne vand til de næste aktører i kæden, som f. eks. operatøren af systemet til distribution af genvundet vand eller operatøren af lagrene af genvundet vand, eller til slutbrugeren. Det er nødvendigt at definere overholdelsepunktet for at præcisere, hvor ansvaret ophører for operatøren af genvindingsfaciliteten, og hvor ansvaret hos den næste aktør i kæden begynder. [Ændring 19]
- (9) Risikostyring bør omfatte afdækning og styring af risici på en proaktiv måde og inkorporere begrebet produktion, **distribution, oplagring og brug** af genvundet vand af en kvalitet, der kræves til bestemte anvendelser. Risikovurderingen bør baseres på vigtige risikostyringsopgaver **og på en omhyggelig anvendelse af bl.a. forsigtighedsprincippet** og bør afdække eventuelle yderligere vandkvalitetskrav, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelig beskyttelse af miljøet samt menneskers og dyrs sundhed. **Risikostyring bør være et ansvar, som deles blandt alle de relevante aktører, som er involveret i risikostyringsplanen for genbrug af vand. De involverede**

⁽¹⁾ Direktiv (EU) .../... om kvaliteten af drikkevand (EUT ...).

Tirsdag den 12. februar 2019

aktørers roller og ansvarsområder bør fastlægges klart i risikostyringsplanen for genbrug af vand. Når den kompetente myndighed udsteder en tilladelse, bør den kunne kræve, at de relevante aktører, der er involveret i risikostyringsplanen for genbrug af vand, gennemfører yderligere risikostyringsforanstaltninger. [Ændring 20]

- (9a) *Samarbejde og interaktion mellem de forskellige parter, der er involveret i processen for genvinding af vand, bør være en forudsætning for at fastlægge procedurer for rensning af genvundet vand i overensstemmelse med kravene til specifikke anvendelser og for at kunne planlægge forsyningen af genvundet vand i overensstemmelse med slutbrugernes behov. [Ændring 21]*
- (10) For effektivt at beskytte miljøet, **herunder jordkvaliteten**, og menneskers sundhed bør operatører af ~~genvindingsanlæg~~ **genvindingsfaciliteter** være hovedansvarlige for kvaliteten af det genvundne vand **på overholdelsespunktet**. Med henblik på overensstemmelse med mindstekravene og eventuelle supplerende krav, der fastsættes af den kompetente myndighed, bør operatører af ~~genvindingsanlæg~~ **genvindingsfaciliteter** overvåge kvaliteten af det genvundne vand **i overensstemmelse med mindstekravene og eventuelle yderligere betingelser, som er fastsat af de kompetente myndigheder**. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte mindstekravene til overvågning, hyppigheden af den rutinemæssige overvågning og tidspunktet samt mål for performance med hensyn til validering af overensstemmelseskontrollen. Visse krav til rutinemæssig overvågning er fastsat i overensstemmelse med direktiv 91/271/EØF. [Ændring 22]
- (11) Det er nødvendigt at garantere en sikker **forsyning, oplagring og** anvendelse af genvundet vand og derved fremme **udviklingen inden for** genbrug af vand på EU-plan, **tilskynde europæiske landbrugere til at vælge denne praksis og** øge offentlighedens tillid til ~~den~~. **Mængden af det rensede spildevand, der anvendes, dets art, rensningsmetoder og egenskaber, uanset hvad det anvendes til, bør være af en sådan karakter, at håndteringen, anvendelsen og oplagringen af det, herunder oversprøjtning, drypvanding, med eller uden oplagring, hverken direkte eller indirekte skader menneskers eller dyrs sundhed, jordkvaliteten eller vandmiljøet på kort, mellemlang og lang sigt.** Forsyning med **og oplagring af** genvundet vand til bestemte anvendelser bør derfor kun være mulig på grundlag af en tilladelse, der udstedes af medlemsstaternes kompetente myndigheder. For at sikre en harmoniseret tilgang på EU-plan, sporbare og gennemsigtige bør de materielle regler for denne tilladelse fastsættes på EU-plan. De nærmere procedurer for udstedelse af tilladelser bør dog fastsættes af medlemsstaterne, **hvis kompetente myndigheder selv er ansvarlige for at vurdere risici i forbindelse med genbrug af vand.** Medlemsstaterne bør kunne udstede tilladelser gennem anvendelse af eksisterende procedurer, der tilpasses for at tage højde for de krav, som indføres ved denne forordning. [Ændring 23]
- (11a) *Levering og oplagring af genvundet vand samt slutbrugernes anvendelse deraf udgør en integreret del af vandgenbrugssystemet. I forbindelse med processen med levering og oplagring kan det genvundne vand undergå ændringer, som kan påvirke dets kemiske og biologiske kvalitet negativt. Genvundet vand bør anvendes hensigtsmæssigt for så vidt angår de forskellige klasser af genvundet vand, afgrødernes egenskaber samt vandingsmetoder. I forbindelse med de vigtige risikostyringsopgaver bør der tages højde for de potentielle negative virkninger på sundheds- og miljømatricer, som er knyttet til leveringen, oplagringen og den tilsigtede anvendelse af det genvundne vand. I denne henseende bør Kommissionen udarbejde vejledninger for at bistå de kompetente myndigheder med at varetage kontrollen med og overvågningen af leveringen, oplagringen og anvendelsen af genvundet vand. [Ændring 24]*
- (11b) *Hvis der er behov for en operatør af et system til distribution af genvundet vand og en operatør af lagre af genvundet vand, bør en sådan operatør være underlagt en tilladelse. Hvis alle kravene til tilladelsen er opfyldt, bør medlemsstatens kompetente myndighed udstede en tilladelse, som bør indeholde alle de nødvendige betingelser og foranstaltninger, der er fastlagt i risikovurderingen med henblik på sikker distribution og oplagring af genvundet vand til slutbrugeren. [Ændring 25]*

Tirsdag den 12. februar 2019

- (12) Bestemmelserne i denne forordning supplerer kravene i anden EU-lovgivning, navnlig med hensyn til mulige sundheds- og miljømæssige risici. For at sikre en helhedsorienteret tilgang til imødegåelse af mulige ~~risici for menneskers og dyrs sundhed og miljørisici for operatørerne af genvindingsanlæg og~~ **sundhedsrisici for mennesker, dyr og planter såvel som risici, der vedrører miljøbeskyttelse, hvor det er relevant, bør** de kompetente myndigheder ~~derfor tage højde for~~ **overholde** kravene i anden relevant EU-lovgivning, navnlig Rådets direktiv 86/278/EØF ⁽¹⁾, 91/676/EØF ⁽²⁾ og 98/83/EF ⁽³⁾, direktiv 91/271/EØF og 2000/60/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽⁴⁾, (EF) nr. 852/2004 ⁽⁵⁾, (EF) nr. 183/2005 ⁽⁶⁾, (EF) nr. 396/2005 ⁽⁷⁾ og (EF) nr. 1069/2009 ⁽⁸⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF ⁽⁹⁾, 2006/118/EF ⁽¹⁰⁾, 2008/105/EF ⁽¹¹⁾ og 2011/92/EU ⁽¹²⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 2073/2005 ⁽¹³⁾, (EF) nr. 1881/2006 ⁽¹⁴⁾ samt (EU) nr. 142/2011 ⁽¹⁵⁾. [Ændring 26]

- (12a) **Ved anvendelsen af denne forordning bør rensningsprocesser og genvinding af byspildevand kunne foregå på samme fysiske placering ved hjælp af samme eller forskellige, separate faciliteter. Det bør også være muligt for samme aktør at være operatør af både rensningsanlægget og af genvindingsfaciliteten.** [Ændring 27]

- (13) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 er der fastsat generelle regler for ledere af fødevarer virksomheder, og de omfatter produktion, forarbejdning, distribution og markedsføring af fødevarer til konsum. Forordningen omhandler fødevarers sundhedskvalitet, og ifølge et af dens hovedprincipper påhviler det primære ansvar for fødevarer sikkerheden fødevarer virksomhedslederne. Samme forordning er også genstand for en detaljeret vejledning, idet meddelelsen fra Kommissionen »Vejledning om imødegåelse af mikrobiologiske risici i friske frugter og grøntsager i primærproduktionen gennem god hygiejne« (2017/C 163/01) er særligt relevant. Målene for genvundet vands performance som fastsat ved denne forordning udelukker ikke fødevarer virksomhedsledere fra at opnå den vandkvalitet, som er påkrævet for at bringe sig i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 852/2004, ved på et efterfølgende stadie at anvende adskillige vandbehandlingsmuligheder alene eller kombineret med andre ikke-behandlingsalternativer.

-
- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg (EFT L 181 af 4.7.1986, s. 6).
- ⁽²⁾ Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).
- ⁽³⁾ Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).
- ⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarer lovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).
- ⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarer hygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).
- ⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 183/2005 af 12. januar 2005 om krav til foderstofhygiejne (EUT L 35 af 8.2.2005, s. 1).
- ⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1).
- ⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter) (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 1).
- ⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF af 15. februar 2006 om forvaltning af badevandskvalitet og om ophævelse af direktiv 76/160/EØF (EUT L 64 af 4.3.2006, s. 37).
- ⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse (EUT L 372 af 27.12.2006, s. 19).
- ⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 84).
- ⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).
- ⁽¹³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2073/2005 af 15. november 2005 om mikrobiologiske kriterier for fødevarer (EUT L 338 af 22.12.2005, s. 1).
- ⁽¹⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1881/2006 af 19. december 2006 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i fødevarer (EUT L 364 af 20.12.2006, s. 5).
- ⁽¹⁵⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 142/2011 af 25. februar 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om gennemførelse af Rådets direktiv 97/78/EF for så vidt angår visse prøver og genstande, der er fritaget for veterinærkontrol ved grænsen som omhandlet i samme direktiv (EUT L 54 af 26.2.2011, s. 1).

Tirsdag den 12. februar 2019

- (13a) *For bedre at fremme genbrug af vand bør angivelsen af specifikke anvendelser i denne forordning ikke forhindre medlemsstaterne i at tillade anvendelse af genvundet vand til andre formål, herunder genbrug til industrielle og miljømæssige formål og formål relateret til offentlig service, forudsat at medlemsstaterne sikrer overholdelse af forpligtelsen til at sikre et højt niveau af beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed samt af miljøet. [Ændring 28]*
- (14) *For at fremme tilliden til genbrug af vand bør oplysninger gøres tilgængelig for offentligheden gives information. Ved at stille **Det bør skabe mulighed for øget gennemsigtighed og sporbarhed, at der stilles klare, komplette og ajourførte** oplysninger om genbrug af vand til rådighed bør der sikres øget gennemsigtighed og sporbarhed, og dette kan også være af særlig interesse for andre relevante myndigheder, for hvem det specifikke genbrug af vand har konsekvenser. **For at tilskynde til genbrug af vand bør medlemsstaterne sikre, at der udvikles oplysnings- og bevidstgørelseskampagner, som er konkrete og tilpasset de forskellige berørte aktører, for at gøre disse aktører bevidste om byvandscyklopen, behovet for at genbruge vand og fordelene ved genbrug af vand og dermed fremme interessenternes accept af og deltagelse i vandgenbrugspraksis.** [Ændring 29]*
- (14a) *Uddannelse og oplæring af de slutbrugere, som er involveret i kunstvanding i landbruget, er af største betydning som led i gennemførelsen og opretholdelsen af forebyggende foranstaltninger. Slutbrugerne bør informeres fuldt ud om hensigtsmæssig anvendelse af genvundet vand, da de er særligt sårbare. Der bør gennemføres en række forebyggende foranstaltninger, såsom anvendelse af personlige værnemidler, håndvask og personlig hygiejne. Overvågning af, at disse foranstaltninger anvendes korrekt, bør være en del af de vigtige risikostyringsopgaver. [Ændring 30]*
- (15) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF ⁽¹⁾ har til formål at garantere retten til adgang til miljøoplysninger i medlemsstaterne i overensstemmelse med konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet ⁽²⁾ (Århus-konventionen). Direktiv 2003/4/EF fastsætter omfattende forpligtelser, der vedrører både tilrådighedsstillelse af miljøoplysninger efter anmodning og aktiv formidling af sådanne oplysninger. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF ⁽³⁾ omfatter deling af geografiske informationer, herunder datasæt om forskellige miljøemner. Det er vigtigt, at bestemmelserne i denne forordning vedrørende adgang til oplysninger og dataudvekslingsordninger supplerer disse direktiver og ikke skaber en særskilt lovramme. Derfor bør bestemmelserne i denne forordning om oplysninger til offentligheden og oplysninger om overvågning af gennemførelsen ikke berøre direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF.
- (16) For at tilpasse de eksisterende mindstekrav og vigtige risikostyringsopgaver til videnskabelige og tekniske fremskridt bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændringen af mindstekravene og de ~~vigtigste~~ **vigtige** risikostyringsopgaver, **uden dog at forringe mulighederne for genbrug af korrekt rensset spildevand**. For at sikre et højt beskyttelsesniveau for miljø og menneskers sundhed bør Kommissionen endvidere kunne vedtage delegerede retsakter, der supplerer vigtige risikostyringsopgaver ved at fastsætte tekniske specifikationer. Det er særligt vigtigt, at Kommissionen gennemfører passende høringer under dens forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽⁴⁾. For at sikre lige deltagelse i udarbejdelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter. [Ændring 31]

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (INSPIRE) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

Tirsdag den 12. februar 2019

- (17) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på fastlæggelse af gennemførelsesbestemmelser for format og præsentation af de oplysninger, som medlemsstaterne skal fremlægge for offentligheden, gennemførelsesbestemmelser for format og præsentation af oplysninger om overvågning af gennemførelsen af denne forordning, som medlemsstaterne skal tilvejebringe, og om formatet og præsentationen af oplysningerne med hensyn til den EU-dækkende oversigt, der udarbejdes af Det Europæiske Miljøagentur. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (18) De kompetente myndigheder bør kontrollere, at det genvundne vand er i overensstemmelse med de betingelser, som er fastsat i tilladelsen. I tilfælde af manglende overensstemmelse bør de kræve, at operatører af ~~genvindingsanlæg~~ **genvindingsfaciliteter** træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre overholdelse. Operatørerne af ~~genvindingsanlæg~~ **genvindingsfaciliteter** bør straks suspendere enhver forsyning med det genvundne vand, hvis **den** manglende overensstemmelse **overskrider fastsatte maksimumsværdier og som følge heraf** medfører en væsentlig risiko for miljøet eller for menneskers sundhed. **De kompetente myndigheder bør arbejde tæt sammen med slutbrugerne for at fremme genbrug af korrekt behandlet spildevand. De kompetente myndigheder bør kontrollere og overvåge leveringen, oplagringen og anvendelsen af genvundet vand, idet der tages højde for de relevante sundheds- og miljørisici. [Ændring 32]**
- (19) De kompetente myndigheder bør samarbejde med andre relevante myndigheder ved at udveksle oplysninger for at sikre overensstemmelse med relevante EU-krav og nationale krav.
- (20) Data fra medlemsstaterne er afgørende for, at Kommissionen kan overvåge og vurdere den performance, som loven leverer, i forhold til de mål, den forfølger.
- (21) I overensstemmelse med punkt 22 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning bør Kommissionen foretage en evaluering af denne forordning. Evalueringen bør baseres på de fem kriterier effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og merværdi og skal danne grundlag for konsekvensanalyser af eventuelle yderligere foranstaltninger.
- (22) I overensstemmelse med Århus-konventionen bør berørte medlemmer af offentligheden have adgang til domstolsprøvelse for at bidrage til beskyttelsen af retten til at leve i et miljø, der er egnet til individers sundhed og trivsel.
- (23) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser, og sikre, at de gennemføres. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (24) Målene for denne forordning, nemlig beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (25) Det er nødvendigt at give medlemsstaterne tilstrækkelig tid til at etablere den administrative infrastruktur, der er nødvendig for anvendelsen af denne forordning, samt for operatørerne til at forberede anvendelsen af de nye regler.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Tirsdag den 12. februar 2019

- (25a) *Med henblik på så vidt muligt at udvikle og fremme en praksis med genbrug af korrekt behandlet spildevand bør Unionen støtte forskning og udvikling på dette område via programmet Horisont Europa for at tilvejebringe en væsentlig forbedring af pålideligheden af korrekt behandlet spildevand og bæredygtige anvendelsesmetoder. [Ændring 33]*
- (25b) *For effektivt at beskytte miljøet og menneskers sundhed bør medlemsstaterne i samarbejde med interessenterne indføre kontrol af jordkvaliteten på kort, mellemlang og lang sigt. [Ændring 34]*
- (25c) *Formålet med denne forordning er at tilskynde til bæredygtig anvendelse af vand. Med dette for øje bør Kommissionen forpligte sig til at anvende EU-programmer, herunder LIFE-programmet, til at støtte lokale initiativer, der omfatter genbrug af korrekt behandlet spildevand [Ændring 35] —*

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og formål

1. Ved denne forordning fastsættes mindstekrav til ~~vandkvalitet~~ **kvaliteten af genvundet vand** og overvågning og forpligtelsen til at udføre specificerede vigtige risikostyringsopgaver med henblik på sikkert genbrug af behandlet byspildevand i forbindelse med integreret vandforvaltning, **der medvirker til at opfylde målene i direktiv 2000/60/EF. [Ændring 36]**
 2. Formålet med denne forordning er at garantere, at genvundet vand er sikkert til den påtænkte anvendelse, og derved sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers og dyrs sundhed og miljøet, ~~håndtering af~~ **og samtidig mindske de negative virkninger af udnyttelsen af vandressourcer og forbedre effektiviteten, adressere vandknaphed, klimaændringsproblematikker og Unionens miljømål** og den ~~resulterende~~ **heraf følgende** belastning af vandressourcer på en koordineret måde i hele Unionen og ~~dermed også~~ **derved** bidrage til ~~et velfungerende~~ **udnyttelse af bæredygtige løsninger på anvendelse af vand, støtte omstillingen til en cirkulær økonomi, sikre Unionens konkurrenceevne på lang sigt og det indre marked **markeds effektive funktion. [Ændring 37]****
- 2a. Medlemsstaterne sikrer, at vandressourcer, der anvendes til drikkevandsformål, ikke forurenes med genvundet vand. [Ændring 38]**

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på genvundet vand bestemt til anvendelse som fastsat i bilag I, afsnit 1.

Denne forordning finder ikke anvendelse på pilotprojekter, som fokuserer på genbrug af vand i genvindingsanlæg. [Ændring 39]

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1. »kompetent myndighed«: den eller de myndigheder eller organer, der er udpeget af en medlemsstat til at opfylde de forpligtelser, der følger af denne forordning
2. »vandmyndighed«: en organisation eller myndigheder, som er anerkendt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2 eller 3, i direktiv 2000/60/EF
3. »slutbruger«: en fysisk eller juridisk person **eller en offentlig eller privat enhed**, der anvender genvundet vand **til dets tilsigtede formål [Ændring 40]**

Tirsdag den 12. februar 2019

4. »byspildevand« betyder byspildevand som defineret i artikel 2, stk. 1, i direktiv 91/271/EØF
- 4a. »renset spildevand«: *byspildevand, der er blevet rensset i overensstemmelse med kravene i direktiv 91/271/EØF [Ændring 41];*
5. »genvundet vand«: ~~renset byspildevand, der er blevet rensset i overensstemmelse med kravene i direktiv 91/271/EØF, og som er resultatet af yderligere rensning i et genvindingsanlæg~~ *en genvindingsfacilitet, som sikrer en passende kvalitet med henblik på den tiltænkte anvendelse [Ændring 42]*
- 5a. »genbrug af vand«: *anvendelse af genvundet vand af en bestemt kvalitet, der er specificeret i bilag I, del 1, via et distributionssystem, således at det helt eller delvis erstatter anvendelsen af overfladevand eller grundvand [Ændring 43]*
6. »genvindingsanlæg *genvindingsfacilitet*«: *en del af et byspildevandsrensningsanlæg eller et andet anlæg en anden facilitet, der yderligere renser byspildevand yderligere i overensstemmelse med, som tidligere er blevet rensset i henhold til kravene i direktiv 91/271/EØF, med henblik på fremstilling af genvundet vand, der er egnet til brug som fastsat i afsnit 1 i bilag I til denne forordning, og som omfatter en oplagringsinfrastruktur og en infrastruktur, der er udformet til at levere det genvundne vand til distributionsinfrastrukturen for genvundet vand eller til slutbrugeren [Ændring 44]*
7. »operatør af genvindingsanlæg *en genvindingsfacilitet*«: *en fysisk eller juridisk person, der driver eller kontrollerer et genvindingsanlæg en genvindingsfacilitet [Ændring 45]*
- 7a. »distributionsinfrastruktur for genvundet vand«: *et system af særlige rørledninger og pumper eller andre særlige transportfaciliteter, der er udformet med henblik på at levere det genvundne vand til slutbrugeren, herunder faciliteter til udligning, yderligere behandling og opbevaring uden for genvindingsfaciliteten [Ændring 46]*
- 7b. »operatør af et system til distribution af genvundet vand«: *en fysisk eller juridisk person, der driver eller kontrollerer et system til distribution af genvundet vand [Ændring 47]*
- 7c. »infrastruktur til oplagring af genvundet vand«: *et system af særlige oplagringsfaciliteter, der er udformet til opbevaring af det genvundne vand [Ændring 48]*
- 7d. »operatør af lagre af genvundet vand«: *en fysisk eller juridisk person, der driver eller kontrollerer infrastruktur til oplagring af genvundet vand [Ændring 49]*
8. »fare«: *en biologisk, kemisk, fysisk eller radiologisk agens, der kan forårsage skade på mennesker, dyr, afgrøder eller planter, andre jordbaserede biota, akvatiske biota, jordbund eller miljøet generelt*
9. »risiko«: *sandsynligheden for, at påviste farer forårsager skade inden for en nærmere fastsat tidsramme, herunder hvor alvorlige konsekvenser de får*
10. »risikostyring«: *en systematisk styring, der konsekvent garanterer sikkerheden ved genbrug af vand i en bestemt sammenhæng*
11. »forebyggende foranstaltning«: ~~en~~ *en passende handling eller aktivitet, der kan anvendes til at forebygge eller eliminere en sundheds- og miljørisiko eller mindske den til et acceptabelt niveau. [Ændring 50]*
- 11a. »overholdelsespunkt«: *det sted, hvor operatøren af genvindingsfaciliteten leverer det genvundne vand til den næste aktør i kæden [Ændring 51]*
- 11b. »mikroforurenere«: *et uønsket stof, der kan spores i miljøet i meget lav koncentration som defineret i bilag VIII til direktiv 2000/60/EF. [Ændring 52]*

Tirsdag den 12. februar 2019

Artikel 4

Forpligtelser for operatører af ~~genvindingsanlæg~~ **genvindingsfaciliteter** med hensyn til vandkvalitet [**Ændring 53**]

1. Operatørerne af ~~genvindingsanlæg~~ **genvindingsfaciliteter** skal sikre, at genvundet vand beregnet til en bestemt anvendelse som fastsat i bilag I, afsnit 1, skal overholde følgende ved genvindingsanlæggets udløbspunkt (overholdelsespunkt):

- a) mindstekravene til vandkvalitet som fastsat i bilag I, afsnit 2
- b) eventuelle yderligere krav til vandkvaliteten fastsat af den kompetente myndighed i den relevante udstedelse af tilladelse i henhold til artikel 7, stk. 3, litra b) og c). [**Ændring 54**]

2. For at sikre overholdelse af kravene og betingelserne i henhold til stk. 1 skal operatøren af genvindingsanlægget overvåge vandkvaliteten i overensstemmelse med følgende:

- a) bilag I, afsnit 2
- b) alle yderligere krav til overvågning, som den kompetente myndighed fastsætter i den relevante tilladelse i henhold til artikel 7, stk. 3, litra b) og c).

2a. Operatører af genvindingsfaciliteter sikrer desuden, at mindst de risikostyringsforanstaltninger, der er fastsat i risikostyringsplanen for genbrug af vand, jf. artikel 5, stk. - 1, gennemføres fuldt ud i genvindingsfaciliteten. [**Ændring 55**]

2b . Operatøren af genvindingsfaciliteten har ikke længere ansvaret for vandets kvalitet, når det har passeret overholdelsespunktet, hvor ansvaret overgår til den næste aktør i kæden. [**Ændring 56**]

~~3. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter vedrørende ændring af denne forordning i overensstemmelse med artikel 14 med henblik på tilpasning af mindstekravene fastsat i bilag I, afsnit 2, til de tekniske og videnskabelige fremskridt.~~ [**Ændring 57**]

Artikel 4a

Forpligtelser for operatører af systemer til distribution af genvundet vand, operatører af lagre af genvundet vand samt slutbrugere

1. Operatøren af et system til distribution af genvundet vand skal opretholde kvaliteten af det genvundne vand i infrastrukturen til distribution af genvundet vand på mindst samme kvalitetsniveau som det, der er fastsat i bilag I, afsnit 2. Operatøren af et system til distribution af genvundet vand sikrer desuden, at mindst de risikostyringsforanstaltninger, der er fastsat i risikostyringsplanen for genbrug af vand, jf. artikel 5, stk. - 1, gennemføres fuldt ud i infrastrukturen til distribution af genvundet vand.

Når den kompetente myndighed udsteder en tilladelse i overensstemmelse med artikel 7, kan den kræve, at der træffes yderligere risikostyringsforanstaltninger, for så vidt angår opgaver, der skal udføres af operatøren af et system til distribution af genvundet vand, og specificere yderligere krav og forebyggende foranstaltninger, der er nødvendige i overensstemmelse med bilag II, litra b) og c).

2. Operatøren af lagre af genvundet vand skal opretholde kvaliteten af det genvundne vand i infrastrukturen til oplagring af genvundet vand på mindst samme kvalitetsniveau som det, der er fastsat i bilag I, afsnit 2. Operatøren af lagre af genvundet vand sikrer desuden, at mindst de risikostyringsforanstaltninger, der er fastsat i risikostyringsplanen for genbrug af vand, jf. artikel 5, stk. - 1, gennemføres fuldt ud i infrastrukturen til oplagring af genvundet vand.

Når den kompetente myndighed udsteder en tilladelse i overensstemmelse med artikel 7, kan den kræve, at der træffes yderligere risikostyringsforanstaltninger, for så vidt angår opgaver, der skal udføres af operatøren af lagre af genvundet vand, og specificere yderligere krav og forebyggende foranstaltninger, der er nødvendige i overensstemmelse med bilag II, litra b) og c).

Tirsdag den 12. februar 2019

3. *Det genvundne vand, der anvendes af slutbrugerne, skal mindst have det kvalitetsniveau, der er fastsat i bilag I, afsnit 2. Den kompetente myndighed kan fastsætte yderligere krav vedrørende forpligtelser for slutbrugerne ud over dem, der er fastsat i bilag I, afsnit 2.*

4. *Kommissionen udarbejder vejledninger for at bistå de kompetente myndigheder med at opfylde kravene vedrørende kontrol med og overvågning af produktionen, distributionen, oplagringen og anvendelsen af genvundet vand. [Ændring 58]*

Artikel 5

Risikostyring

-1. Operatøren af genvindingsfaciliteten udarbejder i samarbejde med de relevante aktører, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, en risikostyringsplan for genbrug af vand. Risikostyringsplanen for genbrug af vand skal være baseret på de centrale risikostyringsopgaver, der er fastsat i bilag II, litra a), fastsætte eventuelle krav ud over dem, der er anført i bilag I, i overensstemmelse med bilag II, litra b), og påpege farer, risici og passende forebyggende foranstaltninger i overensstemmelse med bilag II, litra c). [Ændring 59]

1. Med henblik på **at garantere sikker** produktion og levering, **distribution, lagring og anvendelse** af genvundet vand gennemfører operatøren af genvindingsanlægget **fører den kompetente myndighed tilsyn med** risikostyringen i samråd med følgende aktører: [Ændring 60]

a) operatøren af ~~det~~ byspildevandsrensningsanlægget eller -anlæggene, der forsyner genvindingsanlægget **genvindingsfaciliteten** med ~~vand~~ **renset spildevand i henhold til kvalitetskravene i direktiv 91/271/EØF**, hvis operatøren er en anden end operatøren af genvindingsanlægget **genvindingsfaciliteten** [Ændring 61]

aa) *operatøren af genvindingsfaciliteten* [Ændring 62]

ab) *operatøren af et system til distribution af genvundet vand* [Ændring 63]

ac) *operatøren af lagre af genvundet vand* [Ændring 64]

b) slutbruger(e)

c) enhver anden part, der anses for relevant af ~~operatøren af genvindingsanlægget~~ **den kompetente myndighed**. [Ændring 65]

2. Operatøren af genvindingsanlægget **genvindingsfaciliteten, operatøren af systemet til distribution af genvundet vand og operatøren af lagre af genvundet vand** skal ~~udarbejde en~~ **som minimum udføre de risikostyringsopgaver, der er defineret i den** risikostyringsplan for genbrug af vand baseret på ~~vigtige~~ **vigtige** risikostyringsopgaver som fastsat i bilag II. Risikostyringsplanen for genbrug af vand skal foreslå alle yderligere krav ud over dem, der er specificeret i bilag I, der er nødvendige for yderligere at afbøde eventuelle risici, og skal blandt andet påvise farer og risici og udpege tilstrækkelige forebyggende foranstaltninger, **der er omhandlet i stk. - 1. Metoder til risikostyring, der anvendes af operatøren af genvindingsfaciliteten, operatøren af systemet til distribution af genvundet vand og operatøren af lagre af genvundet vand, skal være baseret på internationalt anerkendte metoder.** [Ændring 66]

2a. *I den relevante tilladelse, der udstedes i overensstemmelse med artikel 7, kan den kompetente myndighed specificere forskellige opgaver og ansvarsområder for de forskellige aktører, der er involveret i risikostyringsplanen for genbrug af vand.* [Ændring 67]

2b. *Hvis den type afgrøde, der skal vandes, skal markedsføres i flere forskellige former og hører ind under flere forskellige kvalitetsklasser for rensed vand, er operatøren af genindvindingsfaciliteten forpligtet til at levere vand fra den højeste af de pågældende kvalitetsklasser til landbrugeren.* [Ændring 68]

3. Kommissionen bemyndiges til i overensstemmelse med artikel 14 at vedtage delegerede retsakter om ændring af denne forordning for at tilpasse vigtige risikostyringsopgaver fastsat i bilag II til de tekniske og videnskabelige fremskridt. [Ændring 69]

Tirsdag den 12. februar 2019

Kommissionen har ~~endvidere~~ beføjelse til i overensstemmelse med artikel 14 at vedtage delegerede retsakter, der supplerer denne forordning, med henblik på at fastlægge tekniske specifikationer for vigtige risikostyringsopgaver fastsat i bilag II. [Ændring 70]

Senest ... [1 år efter denne forordnings ikrafttræden] vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 med henblik på at supplere denne forordning ved at indføre en metode til måling af forekomsten af mikroplast i genvundet vand, der kan gøres til genstand for supplerende krav på grundlag af risikovurderingen, jf. bilag II, punkt 4. [Ændring 133]

3a. Hvis en slutbruger har mistanke om, at det vand, der er oplagret som fastsat i artikel 4a, stk. 2, ikke lever op til de mindstekrav, der er fastsat i denne forordning, skal vedkommende:

- a) *straks informere den berørte sundhedsmyndighed og, hvis det er relevant, forsyne den med alle de foreliggende oplysninger*
- b) *samarbejde fuldt ud med den pågældende kompetente myndighed om at verificere og fastslå årsagen til mistanken og den eventuelle forekomst af ikkettilladte stoffer eller værdier som omhandlet i bilag I, afsnit 2, tabel 2 og 4, i denne forordning. [Ændring 71]*

Artikel 6

Ansøgning om tilladelse til at ~~levere~~ **producere, distribuere og oplagre** genvundet vand [Ændring 72]

1. Enhver ~~levering~~ **produktion, distribution og oplagring** af genvundet vand bestemt til en anvendelse som fastsat i bilag I, afsnit 1, er betinget af en tilladelse. [Ændring 73]

2. Operatøren **af en genvindingsfacilitet** skal indgive en ansøgning om tilladelse som omhandlet i stk. 1, eller om ændring af en eksisterende tilladelse, til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor ~~genvindingsanlægget~~ **genvindingsfaciliteten** drives eller påtænkes drevet. [Ændring 74]

3. Ansøgningen skal indeholde følgende:

a) en risikostyringsplan for genbrug af vand udarbejdet i henhold til artikel 5, ~~stk. 2~~ **stk. - 1** [Ændring 75]

aa) de seneste tilgængelige data, der viser, at spildevand er blevet rensat i overensstemmelse med kravene i direktiv 91/271/EØF i det spildevandsrensningsanlæg, hvorfra det vand, der skal genvindes, stammer [Ændring 76]

b) en beskrivelse af, hvorledes operatøren af ~~genvindingsanlægget~~ **genvindingsfaciliteten ved overholdelsespunktet** opfylder mindstekravene til vandkvalitet og overvågning, jf. bilag I, afsnit 2 [Ændring 77]

c) en beskrivelse af, hvorledes operatøren af ~~genvindingsanlægget~~ **genvindingsfaciliteten ved overholdelsespunktet** vil overholde de yderligere krav, der foreslås i risikostyringsplanen for genbrug af vand. [Ændring 78]

3a. Operatøren af et system til distribution af genvundet vand skal indgive en ansøgning om tilladelse som omhandlet i stk. 1, eller om ændring af en eksisterende tilladelse, til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor infrastrukturen til distribution af genvundet vand drives eller påtænkes drevet. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af, hvordan operatøren af systemet til distribution af genvundet vand vil opfylde forpligtelserne i artikel 4a, stk. 1. [Ændring 79]

3b. Operatøren af lagre af genvundet vand skal indgive en ansøgning om tilladelse som omhandlet i stk. 1, eller om ændring af en eksisterende tilladelse, til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor infrastrukturen til oplagring af genvundet vand drives eller påtænkes drevet. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af, hvordan operatøren af lagre af genvundet vand vil opfylde forpligtelserne i artikel 4a, stk. 2. [Ændring 80]

Tirsdag den 12. februar 2019

Artikel 7

Udstedelse af tilladelsen

1. Med henblik på vurdering af ansøgningen skal den kompetente myndighed, hvis det skønnes relevant, høre og udveksle relevante oplysninger med følgende:

- a) andre relevante myndigheder i samme medlemsstat, navnlig ~~vandmyndigheden~~ **vand- og sundhedsmyndighederne**, hvis ~~den de ikke er en anden end~~ den kompetente myndighed [Ændring 81]
- b) kontaktpunkter i potentielt berørt(e) medlemsstat(er), der er udpeget i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1.

2. Den kompetente myndighed **behandler ansøgningen ved at benytte sig af passende videnskabelig bistand og beslutter inden for tre måneder fra modtagelsen af den fuldstændige ansøgning jf. artikel 6, stk. 2, 3, litra a) 3a og 3b**, om tilladelsen skal udstedes **eller nægtes**. Hvis den kompetente myndighed har brug for mere tid på grund af ansøgningens kompleksitet, skal ansøgeren **hurtigst muligt** underrettes herom med angivelse af den forventede dato for udstedelse af **eller afslag på** tilladelsen samt en begrundelse for forlængelsen. **Den kompetente myndighed træffer under alle omstændigheder en afgørelse senest seks måneder efter modtagelsen af den fuldstændige ansøgning jf. artikel 6, stk. 2, 3, 3a og 3b.** [Ændring 82]

3. Hvis den kompetente myndighed beslutter at udstede tilladelse, fastsætter den de gældende betingelser, som skal omfatte følgende:

- a) betingelser i forhold til mindstekravene til vandkvalitet og overvågning som fastsat i bilag I, afsnit 2
- b) betingelser i forhold til de yderligere krav, der foreslås i risikostyringsplanen for genbrug af vand
- c) alle andre betingelser, der er nødvendige for yderligere at ~~afbøde~~ **fjerne** eventuelle uacceptable risici for menneskers og dyrs sundhed eller miljøet. [Ændring 83]

3a. Hvis betingelser svarende til dem, der er omhandlet i stk. 3, litra a)-c), ikke allerede indgår i den i artikel 5 omhandlede risikostyringsplan, ajourfører den kompetente myndighed planen snarest muligt. [Ændring 84]

4. Tilladelsen skal revideres regelmæssigt, dog mindst hvert femte år, og ændres om nødvendigt.

Artikel 8

Overensstemmelseskontrol

1. Den kompetente myndighed skal efterprøve, om det genvundne vand opfylder ~~tilladelsens betingelser ved overholdelsespunktet~~ **betingelserne i de tilladelser, der udstedes i overensstemmelse med artikel 7**. Overensstemmelseskontrollen skal udføres med følgende midler: [Ændring 85]

- a) kontrol på stedet
- b) anvendelse af overvågningsdata opnået i henhold til denne forordning samt direktiv 91/271/EØF og 2000/60/EF
- c) ethvert andet passende middel.

2. I tilfælde af manglende overensstemmelse skal den kompetente myndighed pålægge operatøren af ~~genvindingsanlægget at træffe de nødvendige foranstaltninger for straks~~ **genvindingsfaciliteten, operatøren af systemet til distribution af genvundet vand eller operatøren af lagre af genvundet vand, alt efter hvad der er relevant, omgående** at genoprette overensstemmelsen **og straks at underrette de berørte slutbrugere.** [Ændring 86]

Tirsdag den 12. februar 2019

3. Hvis ~~manglende overensstemmelse indebærer en væsentlig risiko for miljøet eller menneskers sundhed~~ **den individuelle værdi af en parameter overstiger de mindstekrav til vandkvalitet, der er fastsat i bilag I, afsnit 2, litra a)**, skal operatøren af ~~genvindingsanlægget~~ **genvindingsfaciliteten** straks suspendere yderligere forsyning med det genvundne vand; ~~indtil Den kompetente myndighed har fastslået, kan bestemte~~, at overensstemmelsen ~~først er blevet~~ **først er blevet** genoprettet, **når den individuelle værdi af parametere eller parametrene, som overstiger de relevante minimumskrav til vandkvaliteten, er blevet konstateret under den maksimalt tilladte værdi i mindst tre på hinanden følgende kontroller.** [Ændring 87]

4. Hvis der indtræffer en hændelse, der påvirker overensstemmelsen med tilladelsens betingelser, skal operatøren af ~~genvindingsanlægget~~ **genvindingsfaciliteten, operatøren af systemet til distribution af genvundet vand eller operatøren af lagre af genvundet vand, alt efter hvad der er relevant**, straks underrette den kompetente myndighed og den eller de slutbrugere, der eventuelt kan være berørt heraf, og stille de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere virkningerne af en sådan hændelse, til rådighed for myndighederne. [Ændring 88]

4a. Efter udstedelsen af en tilladelse i overensstemmelse med artikel 7 skal den kompetente myndighed regelmæssigt verificere, at operatøren af genvindingsfaciliteten, operatøren af systemet til distribution af genvundet vand og operatøren af lagre af genvundet vand overholder de foranstaltninger, der er fastsat i risikostyringsplanen for genbrug af vand. [Ændring 89]

4b. Hvis det genvundne vand ikke opfylder betingelserne ved overholdelsestidspunktet, og jorden eller landbrugsprodukter efterfølgende forurenes gennem distribution og opbevaring af det pågældende vand, som ikke opfylder betingelserne, hvilket medfører sundheds- og miljøfare, påhviler hæftelse og erstatning operatøren af genvindingsfaciliteterne. [Ændring 134]

Artikel 9

Samarbejde mellem medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne udpeger et kontaktpunkt for i givet fald at samarbejde med andre medlemsstaters kontaktpunkter og kompetente myndigheder. Kontaktpunkternes rolle er at yde bistand efter anmodning og koordinere kommunikation mellem kompetente myndigheder. Kontaktpunkterne skal navnlig modtage og sende anmodninger om bistand.
2. Medlemsstaterne skal besvare anmodninger om bistand uden unødigt forsinkelse.

Artikel 9a

Oplysnings- og bevidstgørelseskampagner

1. **Medlemsstaterne iværksætter oplysnings- og bevidstgørelseskampagner rettet mod potentielle slutbrugere, herunder borgere, om sikkert genbrug af vand og besparelser på vandressourcerne som følge af genbrug af vand.**
2. **Medlemsstaterne gennemfører desuden oplysningskampagner rettet mod landbrugere for at sikre, at de anvender genvundet vand til afgrøderne på den optimale måde og derved undgår eventuelle negative virkninger for sundheden eller miljøet af denne anvendelse.** [Ændring 91]

Artikel 10

Oplysninger til offentligheden

1. Med forbehold af direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF **og artikel 9, stk. 4, i direktiv 2000/60/EF** sikrer medlemsstaterne, at der foreligger tilstrækkelige ~~og~~, ajourførte **og tilgængelige** oplysninger ~~online~~ til offentligheden om genbrug af vand, **online eller på andre lettilgængelige måder, som er i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne.** Oplysningerne skal omfatte følgende: [Ændring 92]

- a) mængden og kvaliteten af det genvundne vand, der leveres i overensstemmelse med denne forordning
- aa) **procentdelen af genvundet vand, der anvendes, i forhold til den samlede mængde ferskvand, der anvendes til de formål, der er omfattet af denne forordning** [Ændring 93]

Tirsdag den 12. februar 2019

- b) procentdelen af det genvundne vand i den pågældende medlemsstat, der leveres i overensstemmelse med denne forordning, i forhold til den samlede mængde behandlet byspildevand
 - ba) procentdelen af det genvundne vand i den pågældende medlemsstat, der leveres i overensstemmelse med denne forordning, i forhold til den samlede mængde byspildevand, der kan renses [Ændring 94]**
 - c) tilladelser udstedt eller ændret i overensstemmelse med denne forordning, herunder betingelser fastsat af kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3
 - d) resultatet af overensstemmelseskontrollen jf. artikel 8, stk. 1
 - e) kontaktpunkter udpeget i henhold til artikel 9, stk. 1.
2. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 ajourføres mindst en gang om året.

2a. I overensstemmelse med forordning (EF) nr. 852/2004 om fastlæggelse af almindelige regler gældende for fødevarer virksomheder, som dækker produktion, forarbejdning, distribution og markedsføring af fødevarer til konsum, skal de kompetente myndigheder oplyse brugeren om maksimumsgrænsen for næringsstoffer i det leverede behørigt rensede spildevand, således at brugerne, herunder landbrugerne, kan sikre sig, at det overholder det indhold af næringsstoffer, der er fastsat i de relevante EU-regler. [Ændring 95]

~~3. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægge gennemførelsesbestemmelser for format og præsentation af de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 15. [Ændring 96]~~

Artikel 11

Oplysninger om overvågning af gennemførelsen

1. Med forbehold af direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF skal hver medlemsstat, bistøt af Det Europæiske Miljøagentur:
- a) senest den ... ~~tre~~ **fire** år efter denne forordnings ikrafttræden] oprette og offentliggøre, og derefter hvert sjette år ajourføre, et datasæt med oplysninger om resultatet af overensstemmelseskontrollen, jf. artikel 8, stk. 1, samt andre oplysninger, der skal gøres tilgængelige online for offentligheden i overensstemmelse med artikel 10 [Ændring 97]
 - b) oprette, offentliggøre, og derefter en gang om året ajourføre, et datasæt med oplysninger indsamlet i henhold til artikel 8, stk. 1, om tilfælde af manglende overensstemmelse med betingelserne i tilladelsen samt oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 8, stk. 2, og 3.
2. Medlemsstaterne sikrer, at Kommissionen, Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme har adgang til de datasæt, der er omhandlet i stk. 1.
3. På grundlag af de data, der er omhandlet i stk. 1, udarbejder, offentliggør og ajourfører Det Europæiske Miljøagentur regelmæssigt eller efter anmodning fra Kommissionen en EU-dækkende oversigt, der, hvor det er relevant, skal indeholde indikatorer for output, resultater og virkninger af denne forordning, samt kort og medlemsstaternes rapporter.
4. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægge gennemførelsesbestemmelser for format og præsentation af de oplysninger, der skal fremlægges i overensstemmelse med stk. 1, samt gennemførelsesbestemmelser for formatet og præsentationen af den EU-dækkende oversigt, der er omhandlet i stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 15.

Tirsdag den 12. februar 2019

Artikel 12

Adgang til domstolsprøvelse

1. Medlemsstaterne skal sikre, at fysiske eller juridiske personer eller deres sammenslutninger, organisationer eller grupper i henhold til national lovgivning eller praksis har adgang til ved en domstol eller ved et andet uafhængigt og upartisk ved lov nedsat organ at få prøvet den materielle og processuelle lovlighed af enhver afgørelse, handling eller undladelse, der er omfattet af gennemførelsen af artikel 4-8, når en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) de har tilstrækkelig interesse
- b) de gør gældende, at en rettighed er krænket, når dette er en forudsætning i henhold til den pågældende medlemsstats forvaltningsprocesretlige regler.

2. Medlemsstaterne afgør, på hvilket stadium der kan rejses indsigelse mod afgørelser, handlinger eller undtagelser.

3. Medlemsstaterne fastsætter, hvad der forstås ved tilstrækkelig interesse og krænkelse af en rettighed, i overensstemmelse med målet om at give den berørte offentlighed vidtgående adgang til klage og domstolsprøvelse.

Med henblik herpå anses den interesse, som enhver ikke-statslig organisation, der arbejder for miljøbeskyttelse og opfylder eventuelle krav efter national lovgivning, har, for tilstrækkelig, jf. stk. 1, litra a).

Sådanne organisationer anses også for at have rettigheder, der kan krænkes, jf. stk. 1, litra b).

4. Stk. 1, 2 og 3 udelukker ikke muligheden af en forudgående klageprocedure ved et forvaltningsorgan og indskrænker ikke gyldigheden af et eventuelt krav om, at administrative klageprocedurer skal være udtømt, inden sagen kan indbringes for domstolene, hvor et sådant krav måtte eksistere efter national ret.

5. Enhver klageprocedure jf. stk. 1 og stk. 4, skal være retfærdig, rimelig, rettidig og ikke uoverkommeligt dyr.

6. Medlemsstaterne sikrer, at offentligheden får oplysninger om adgang til procedurer for administrativ og retslig prøvelse.

Artikel 13

Evaluerings

1. Kommissionen foretager senest den ... [**6 fem** år efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato] en evaluering af denne forordning. Evalueringen skal som minimum bygge på følgende elementer: [**Ændring 98**]

- a) erfaringerne fra gennemførelsen af denne forordning
- b) de datasæt, der er oprettet af medlemsstaterne i henhold til artikel 11, stk. 1, og den EU-dækkende oversigt udarbejdet af Det Europæiske Miljøagentur i henhold til artikel 11, stk. 3
- c) relevante videnskabelige, analytiske og epidemiologiske data
- d) teknisk og videnskabeligt vidensgrundlag
- e) Verdenssundhedsorganisationens anbefalinger, hvis sådanne står til rådighed
- ea) tidligere udførte forsøg, især vedrørende landbrugets anvendelse af slam fra rensningsanlæg og methaniseringsudledninger. [Ændring 99]**

2. I forbindelse med den evaluering, der er omhandlet i stk. 1, tager Kommissionen særligt hensyn til følgende aspekter:

- a) mindstekravene som fastsat i bilag I

Tirsdag den 12. februar 2019

- b) vigtige risikostyringsopgaver som fastsat i bilag II
- c) de yderligere betingelser, der er fastsat af kompetente myndigheder som fastsat i artikel 7, stk. 3, litra b) og c)
- d) virkningerne af genbrug af vand på miljøet og menneskers sundhed

da) den tiltagende forekomst af mikroforurenere og »nyfremkomne« stoffer i vand, der genbruges. [Ændring 100]

2a. I forbindelse med den evaluering, der er omhandlet i stk. 1, vurderer Kommissionen muligheden for:

- a) **at udvide denne forordnings anvendelsesområde til at omfatte genvundet vand, der er beregnet til yderligere specifikke anvendelser, herunder genbrug til industrielle formål**
- b) **at udvide kravene i denne forordning til at omfatte indirekte anvendelse af rensset spildevand**
- c) **at fastsætte mindstekrav til kvaliteten af rensset spildevand med henblik på genopfyldelse af grundvandsmagasiner. [Ændring 101]**

2b. Kommissionen lader, hvis det er relevant, den i stk. 1 omhandlede evaluering ledsage af et lovgivningsforslag. [Ændring 102]

Artikel 14

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, stk. 3, og artikel 5, stk. 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.
3. Den i artikel 4, stk. 3, og artikel 5, stk. 3, omhandlede beføjelse kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af den beføjelse, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 3 og artikel 5, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 15

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af det udvalg, der er nedsat ved direktiv 2000/60/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til nærværende stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Tirsdag den 12. februar 2019

*Artikel 16**Sanktioner*

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den ... ~~tre~~ **fire** år efter denne forordnings ikrafttræden] Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den om alle senere ændringer, der berører dem. [**Ændring 103**]

*Artikel 17**Ikrafttræden og anvendelsesdato*

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra ... ~~et~~ **to** år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]. [**Ændring 104**]

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Tirsdag den 12. februar 2019

BILAG I

ANVENDELSER OG MINDSTEKRAV

Afsnit 1. Anvendelser af genvundet vand som omhandlet i artikel 2

a) Kunstvanding i landbruget

Kunstvanding i landbruget betyder vanding af følgende afgrøder:

- fødevarer afgrøder, der spises rå, dvs. afgrøder, der er beregnet til konsum i enten rå eller uforarbejdet tilstand
- forarbejdede fødevarer afgrøder, dvs. afgrøder, der er beregnet til konsum, ikke i rå tilstand men efter en forarbejdningsproces (dvs. tilberedt eller industrielt forarbejdet)
- nonfoodafgrøder, dvs. afgrøder, der ikke er beregnet til konsum (f.eks. afgrøder til foder og grovfoder, fiber, ornamental brug, frø, energi og græsplanter).

Uden at det berører den relevante EU-lovgivning på områderne miljø og sundhed, kan medlemsstaterne anvende genvundet vand til yderligere formål, f.eks. genbrug af vand til industrielle og miljømæssige formål og formål relateret til offentlig service. [Ændring 105]

Afsnit 2. Mindstekrav

2.1. Mindstekrav gældende for genvundet vand ~~bestemt~~ **beregnet** til kunstvanding i landbruget [Ændring 106]

Kvalitetsklasserne for genvundet vand og tilladt brug og vandingsmetoder for hver klasse er anført i tabel 1. Mindstekravene til vandkvaliteten er anført i tabel 2, pkt. a). Minimumsfrekvens og mål for performance med hensyn til overvågning af genvundet vand er fastsat i tabel 3, pkt. b) (rutinemæssig overvågning) og tabel 4 (valideringskontrol).

Tabel 1 Kvalitetsklasser for genvundet vand og tilladt brug i landbrug samt vandingsmetode

Mindste kvalitetsklasse for genvundet vand	Afgrødekategori	Vandingsmetode
A	Alle fødevarer afgrøder, herunder rodfrugter, der spises rå, og fødevarer afgrøder, hvor den spiselige del er i direkte kontakt med genvundet vand	Alle vandingsmetoder
B	Fødevarer afgrøder, der spises rå, og hvor den spiselige del vokser over jorden uden direkte kontakt med genvundet vand, forarbejdede fødevarer afgrøder og nonfoodafgrøder, herunder foder afgrøder til mælke- eller kødproducerende dyr	Alle vandingsmetoder
C		Kun drypvanding (*) Kun vandingsmetoder, som ikke medfører direkte kontakt mellem afgrøden og det genvundne vand. Eksempelvis drypvanding (*) [Ændring 107]

Tirsdag den 12. februar 2019

Mindste kvalitetsklasse for genvundet vand	Afgrødekategori	Vandingsmetode
D	Industri-, energi- og frøafgrøder	Alle vandingsmetoder

(*) Drypvanding (også kaldet vanding ved overrisling) er et mikro-vandingssystem, som kan tilføre vanddråber eller små vandstrømme til planterne; vand drypper ned på jorden eller tilføres direkte under jordoverfladen ved meget lave hastigheder (2-20 liter i timen) fra et system med plastrør med lille diameter forsynet med udløb, der kaldes dyser eller dryppere.

a) Mindstekrav til vandkvalitet

Tabel 2 Kvalitetskrav til genvundet vand til kunstvanding i landbruget

Kvalitetsklasse for genvundet vand	Indikativt teknologisk mål korrekt rensning	Kvalitetskrav Grænseværdi				Andet
		<i>E. coli</i> (cfu/100 ml)	BOD ₅ (mg/l)	TSS (mg/l)	Turbiditet (NTU)	
A	Sekundær behandling, filtrering og desinfektion	≤10 eller under detektionsgrænsen	≤10	≤10	≤5	<i>Legionella</i> spp.: <1 000 cfu/l, hvor der er risiko for aerosoltåger i drivhuse
B	Sekundær behandling og desinfektion	≤100	I henhold til Rådets direktiv 91/271/EØF ⁽¹⁾ (Bilag I, tabel 1)	I henhold til Rådets direktiv 91/271/EØF (Bilag I, tabel 1)	—	Intestinale nematoder (æg fra indvoldsorm) ≤1 æg/l til vanding af græsarealer eller foderafgrøder
C	Sekundær behandling og desinfektion	≤1 000				
D	Sekundær behandling og desinfektion	≤10 000				<i>Salmonella</i>: ikke til stede [Ændring 108]

(¹) Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40).

Genvundet vand vil blive betragtet som værende i overensstemmelse med kravene i tabel 2, hvis målingerne opfylder alle følgende kriterier:

— De anførte værdier for *E. coli*, *Legionella* spp og intestinale nematoder er opfyldt i 90 % eller mere af prøverne. Ingen af værdierne **de maksimale værdier** i prøverne må overskride den maksimale afvigelsestærskel på 1 logaritmeenhed for den anførte værdi for *E. coli* og *Legionella* og 100 % af den anførte værdi for intestinale nematoder. **Kravet om at sikre, at der ikke er salmonella til stede, gælder for 100 % af prøverne. [Ændring 109]**

— De anførte værdier for BOD₅, TSS og turbiditet i klasse A er opfyldt i 90 % eller mere af prøverne. Ingen af værdierne **de maksimale værdier** i prøverne må overskride den maksimale afvigelsestærskel på 100 % af den anførte værdi. **[Ændring 110]**

Tirsdag den 12. februar 2019

b) Mindstekrav til overvågning

Operatorer af ~~genvindingsanlæg~~ **genvindingsfaciliteter** skal udføre rutinemæssig overvågning med henblik på at kontrollere, at det genvundne vand opfylder mindstekravene til vandkvaliteten, sådan som fastsat i pkt. a). Den rutinemæssige overvågning skal indgå i kontrolprocedurerne i ~~systemet til genbrug af vand~~ **vandgenbrugsprojektet**. [Ændring 111]

De prøver, der skal bruges til at verificere overensstemmelse med de mikrobiologiske parametre på overholdelsespunktet, skal tages i overensstemmelse med standard EN ISO 19458. [Ændring 112]

Tabel 3 Mindstefrekvens for rutinemæssig overvågning af genvundet vand til kunstvanding i landbruget

Kvalitetsklasse for genvundet vand	Mindstefrekvens for overvågning					
	<i>E. coli</i>	BOD ₅	TSS	Turbiditet	<i>Legionella</i> spp. (hvis relevant)	Intestinale nematoder (hvis relevant)
A	En gang pr. uge	En gang pr. uge	En gang pr. uge	Løbende	En gang pr. uge	To gange pr. måned eller som fastsat af operatøren af genvindingsanlægget afhængigt af antallet af æg i spildevandet, som løber ind i genvindingsanlægget
B	En gang pr. uge	I henhold til Rådets direktiv 91/271/EØF (Bilag I, afsnit D)	I henhold til Rådets direktiv 91/271/EØF (Bilag I, afsnit D)	—		
C	To gange pr. måned			—		
D	To gange pr. måned			—		

Valideringsovervågningen skal udføres, før ~~genvindingsanlægget~~ **genvindingsfaciliteten** tages i brug, efter opgradering af udstyr, og når nyt udstyr eller nye processer tilføjes, **og hver gang, der tildes en ny tilladelse, eller en eksisterende tilladelse ændres.** [Ændring 113]

Valideringsovervågning skal udføres for den strengeste af kvalitetsklasserne for genvundet vand, klasse A, for at vurdere, at mål med hensyn til performance (\log_{10} -reduktion) overholdes. Valideringsovervågning indebærer overvågning af indikatormikroorganismer associeret med hver gruppe af patogener (bakterier, virus og protozoer). De udvalgte indikatormikroorganismer er *E. coli* for patogene bakterier, F-specifikke colifager, somatiske colifager eller colifager for patogene vira og *clostridium perfringens*-sporer eller sporedannende sulfatreducerende bakterier for protozoer. Mål med hensyn til performance (\log_{10} -reduktion) for valideringsovervågningen for de valgte indikatormikroorganismer er anført i tabel 4 og skal være opfyldt ved ~~genvindingsanlæggets~~ **genvindingsfacilitetens** udløb (~~overholdelsespunkt~~) under hensyntagen til koncentrationerne i det rå spildevand, der løber ind i byspildevandsrensingsanlægget. **Mindst 90 % af valideringsprøverne skal nå eller overstige performancemålene.** [Ændring 114]

Hvis en biologisk indikator ikke er til stede i så stort et omfang i rå spildevand, at \log_{10} -reduktionen kan opnås, betyder fraværet af en sådan biologisk indikator i udløbet, at valideringskravene er opfyldt. Opfyldelsen af overensstemmelsesmålet kan fastslås ved analytisk kontrol, ved tilføjelse af den performance, der tillægges de individuelle stadier af rensningen på baggrund af videnskabelig dokumentation for standardiserede og veletablerede processer, såsom offentliggjorte data fra testrapporter, casestudier osv., eller som er testet i laboratoriet under kontrollerede forhold med henblik på innovativ vandrensning. [Ændring 115]

Tirsdag den 12. februar 2019

Tabel 4 Valideringsovervågning af genvundet vand til kunstvanding i landbruget

Genvundet vandkvalitetsklasse	Indikatormikroorganismer (*)	Mål med hensyn til performance for behandlingskæden (log ₁₀ -reduktion)
A	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Colifager i alt/F-specifikke colifager/somatiske colifager/colifager (**)	≥ 6,0
	<i>Clostridium perfringens</i> -sporer/sporedannende sulfatreducerende bakterier (***)	≥ 5,0

(*) Referencepatogenerne campylobacter, rotavirus og cryptosporidium kan ligeledes anvendes med henblik på valideringsovervågning i stedet for de foreslåede indikatormikroorganismer. I så fald bør følgende log₁₀ reduktionsmål med hensyn til performance anvendes: Campylobacter (≥ 5,0), rotavirus (≥ 6,0) og cryptosporidium (≥ 5,0). **Den nationale sundhedsmyndighed kan fastsætte yderligere indikatorer i forbindelse med den konkrete sag, når der er dokumentation for et behov for at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers og dyrs sundhed og for miljøet.** [Ændring 116]

(**) Colifager i alt er valgt som den mest passende indikator for vira. Hvis analyse af det samlede antal colifager ikke er mulig, skal mindst en af dem (F-specifikke eller somatiske colifager) analyseres. **Hvis det samlede antal colifager ikke er til stede i et tilstrækkeligt stort omfang i råtvandsudløb, kan opfyldelsen af performancemålet fastslås ved analytisk kontrol, ved tilføjelse af den performance, der tillægges de individuelle stadier af rensningen på baggrund af videnskabelig dokumentation for standardiserede og veletablerede processer, såsom offentliggjorte data fra testrapporter, casestudier osv., eller som er testet i laboratoriet under kontrollerede forhold med henblik på innovativ vandrensning.** [Ændring 117]

(***) *Clostridium perfringens*-sporer er valgt som den mest passende indikator for protozoer. Sporedannende sulfatreducerende bakterier er et alternativ, hvis koncentrationen af *Clostridium perfringens*-sporer ikke tillader at validere den påkrævede log₁₀-reduktion. **Hvis *Clostridium perfringens* ikke er til stede i et tilstrækkeligt stort omfang i råtvandsudløb, kan opfyldelsen af performancemålet fastslås ved tilføjelse af den performance, der tillægges de individuelle stadier af rensningen på baggrund af videnskabelig dokumentation for standardiserede og veletablerede processer, såsom offentliggjorte data fra testrapporter, casestudier osv., eller som er testet i laboratoriet under kontrollerede forhold med henblik på innovativ vandrensning.** [Ændring 118]

Analysemetoder til overvågning skal valideres og dokumenteres af operatøren i overensstemmelse med EN ISO/IEC-17025 eller andre nationale eller internationale standarder, der sikrer en tilsvarende kvalitet. **Operatøren af genvindingsanlægget skal sikre, at de laboratorier, der er udvalgt til valideringsovervågningen, gennemfører kvalitetsstyringspraksis i overensstemmelse med standard ISO/IEC 17025.** [Ændring 119]

Tirsdag den 12. februar 2019

BILAG II

a) Vigtige risikostyringsopgaver [Ændring 120]

-1. **Foretag en gennemførlighedsanalyse af den planlagte genvindingsfacilitet, der som minimum tager hensyn til facilitetens udviklingsomkostninger i forhold til den regionale efterspørgsel efter genvundet vand, de potentielle slutbrugere og facilitetens krav til rensede spildevand, og vurder kvaliteten af det rensede spildevand, der kommer ind i faciliteten.** [Ændring 121]

1. Beskriv systemet til genbrug af vand fra spildevandets indløb i byspildevandsrensningsanlægget til brugsstedet, herunder kilderne til spildevand, behandlingstrinnene og teknologierne i genvindingsanlægget, forsynings- og oplagingsinfrastrukturen, den tilsigtede anvendelse, anvendelsesstedet og mængden af genvundet vand, der skal leveres. Formålet med denne opgave er at give en detaljeret beskrivelse af det samlede system til genbrug af vand.
2. Påvis potentielle farer, navnlig tilstedeværelsen af forurenende stoffer og patogener, samt muligheden for farlige hændelser såsom behandlingsfejl, utilsigtet lækage eller forurening i det beskrevne system til genbrug af vand.
3. Udpeg de miljøer, befolkninger og enkeltpersoner, der risikerer direkte eller indirekte eksponering for de påviste potentielle farer under hensyntagen til specifikke miljøfaktorer såsom lokal hydrogeologi, topografi, jordbundstype og økologi samt faktorer relateret til typen af afgrøder og landbrugspraksis. **Vurderingen af sundhedsrisikoen, herunder karakterisering af faren, forholdet mellem dosis og virkning, vurdering af eksponeringen og karakterisering af risikoen, skal tages i betragtning på alle stadier af systemet til genbrug af vand.** Eventuelle irreversible eller langsigtede negative **miljø- eller sundhedsmæssige** virkninger, herunder **de potentielle negative virkninger på de økologiske vandstrømninger**, af vandrensningsoperationen, **såsom distribution, oplagring og anvendelse**, skal også overvejes. [Ændring 122]
4. Gennemfør en risikovurdering, der omfatter både miljörisici og risici for menneskers og dyrs sundhed under hensyntagen til arten af de påviste potentielle farer, de udpegede miljøer, befolkninger og enkeltpersoner, der risikerer eksponering for disse farer og alvorligheden af farenes mulige virkninger, samt al relevant EU-lovgivning og national lovgivning samt vejledningsdokumenter og mindstekrav i forbindelse med sikkerhed for fødevarer, foder og arbejdstagere **og miljørelaterede mål. Der kan anvendes kvalitative undersøgelser i forbindelse med risikovurderingen.** Videnskabelig usikkerhed vedrørende risikokarakterisering skal behandles i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet. [Ændring 123]

Risikovurderingen skal indeholde følgende elementer:

a) en vurdering af miljörisici, herunder alle følgende:

- i. bekræftelse af farenes art, herunder, hvor det er relevant, forventet nuleffekt-koncentration
- ii. vurdering af det potentielle eksponeringsområde
- iii. karakterisering af risikoen.

b) en vurdering af risikoen for menneskers sundhed, herunder alle følgende:

- i. bekræftelse af farenes art, herunder, hvor det er relevant, forholdet mellem dosis og virkning **i samarbejde med sundhedsmyndighederne** [Ændring 124]
- ii. vurdering af det potentielle dosis- eller eksponeringsområde
- iii. karakterisering af risikoen.

Følgende krav og forpligtelser skal som minimum ~~inddrages~~ **overholdes** i risikovurderingen: [Ændring 125]

a) kravet om at mindske og forebygge vandforurening fra nitrater i henhold til direktiv 91/676/EØF

Tirsdag den 12. februar 2019

- b) forpligtelsen til at opfylde kravene til beskyttede områder til indvinding af drikkevand i direktiv 98/83/EF
- c) kravet om at opfylde miljømålene i direktiv 2000/60/EF
- d) kravet om at forhindre grundvandforurening i overensstemmelse med direktiv 2006/118/EF
- e) kravet om at opfylde miljøkvalitetskrav for prioriterede stoffer og visse andre forurenende stoffer fastsat i direktiv 2008/105/EF
- f) kravet om at opfylde miljøkvalitetsnormerne for forurenende stoffer af national interesse (dvs. vandområdespecifikke forurenende stoffer), der er fastsat i direktiv 2000/60/EF
- g) kravet om at opfylde badevandskvalitetsstandarderne i direktiv 2006/7/EF
- h) kravene til beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg i henhold til direktiv 86/278/EØF
- i) kravene til fødevarerhygiejne som fastsat i forordning (EF) nr. 852/2004 og retningslinjerne i meddelelse fra Kommissionen »Vejledning om imødegåelse af mikrobiologiske risici i friske frugter og grøntsager i primærproduktionen gennem god hygiejne«
- j) kravene til foderstofhygiejne fastsat i forordning (EF) nr. 183/2005.
- k) kravet om overholdelse af de relevante mikrobiologiske kriterier i forordning (EF) nr. 2073/2005
- l) kravene til maksimalgrænseværdier for bestemte forurenende stoffer i fødevarer fastsat ved forordning (EF) nr. 1881/2006
- m) kravene til maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på fødevarer og foderstoffer, jf. forordning (EF) nr. 396/2005
- n) kravene til dyresundhed i forordning (EF) nr. 1069/2009 og forordning (EU) nr. 142/2011.

b) Betingelser, der vedrører de supplerende krav [Ændring 126]

5. Hvis det er nødvendigt og hensigtsmæssigt for at sikre ~~tilstrækkelig~~ **passende** beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed, specificeres krav til vandkvalitet og overvågning, som er supplerende og/eller strengere end dem, der er angivet i bilag I.

~~Afhængigt af resultatet af den risikovurdering, der er omhandlet i punkt 4, kan~~ Sådanne yderligere krav **kan** navnlig vedrøre:

- a) tungmetaller
- b) pesticider
- c) biprodukter fra desinfektion
- d) lægemidler

da) forekomst af mikroplast

- e) andre stoffer **forurenere**, der ~~giver anledning til bekymring~~ **har vist sig at være signifikante i forbindelse med miljø- og folkesundhedsanalyser udført på lokalt plan**
- f) antimikrobiel resistens. [Ændring 127]

c) Forebyggende foranstaltninger [Ændring 128]

6. Angiv forebyggende foranstaltninger, der allerede er indført, eller der bør træffes for at begrænse risici, således at alle påviste risici kan styres på passende vis.

Sådanne foranstaltninger kan omfatte:

- a) adgangskontrol

Tirsdag den 12. februar 2019

- b) yderligere desinfektion eller foranstaltninger til fjernelse af forurenende stoffer
- c) specifikke vandingsteknologier, der afbøder risikoen for dannelse af aerosoltåger (f.eks. drypvanding)
- d) fremme af patogeners død før høst
- e) fastsættelse af mindstekrav til sikkerhedsafstande.

Specifikke forebyggende foranstaltninger, der kan være relevante, er anført i tabel 1.

Tabel 1: Specifikke forebyggende foranstaltninger

Genvundet vandkvalitetsklasse	Specifikke forebyggende foranstaltninger
A	— Svin må ikke udsættes for foder, der er vandet med genvundet vand, medmindre der findes tilstrækkelige data til at indikere, at risikoen i det givne tilfælde kan styres.
B	— Forbud mod høst af produkter, som stadig er våde efter at være vandet, eller nedfaldne produkter. — Udelukkelse af lakterende malkekvæg fra græsgange, indtil græsset er tørt. — Foder skal være tørret eller ensileret før emballering. — Svin må ikke udsættes for foder, der er vandet med genvundet vand, medmindre der findes tilstrækkelige data til at indikere, at risikoen i det givne tilfælde kan styres.
C	— Forbud mod høst af produkter, som stadig er våde efter at være vandet, eller nedfaldne produkter. — Udelukkelse af græssende dyr fra græsgange i fem dage efter sidste vanding. — Foder skal være tørret eller ensileret før emballering. — Svin må ikke udsættes for foder, der er vandet med genvundet vand, medmindre der findes tilstrækkelige data til at indikere, at risikoen i det givne tilfælde kan styres.
D	— Forbud mod høst af produkter, som stadig er våde efter at være vandet, eller nedfaldne produkter.

7. Sørg for, at passende kvalitetskontrollsystemer og -procedurer er etableret, herunder overvågning af det genvundne vand med anvendelsen af relevante parametre samt fastlæggelse af passende vedligeholdelsesprogrammer for udstyr.
8. Sørg for, at der findes miljøovervågningssystemer, der vil afdække eventuelle negative virkninger ved genbrug af vand, samt sørg for, at der indgives feedback fra overvågningen, og at alle processer og procedurer er behørigt valideret og dokumenteret.

Det anbefales, at operatøren af genvindingsanlægget opretter og vedligeholder et kvalitetsstyringssystem certificeret i henhold til ISO 9001 eller tilsvarende.

- 8a. **Sørg for, at genvindingsfaciliteten er udstyret med en alternativ metode til udledning af det rensede spildevand, der ikke genbruges. [Ændring 129]**
9. Sørg for, at der findes et hensigtsmæssigt system til styring af hændelser og nødsituationer, herunder procedurer til at informere alle relevante parter på passende måde om en sådan begivenhed, og en jævnlige opdateret beredskabsplan.
- 9a. **Sørg for, at infrastrukturen til distribution af genvundet vand er separat og konstrueret på en sådan måde, at der ikke er risiko for forurening af forsynings- og distributionssystemet til drikkevand. [Ændring 130]**

Tirsdag den 12. februar 2019

- 9b. *Sørg for, at infrastrukturen til distribution af genvundet vand er behørigt mærket, og at den, hvis den er konstrueret med åbne regnvejsbassiner, i tilfredsstillende grad er udstyret med tilstrækkeligt synlig skiltning, herunder hvor spildevand blandes med vand af anden oprindelse. [Ændring 131]*
- 9c. *Sørg for, at der etableres koordineringsmekanismer mellem forskellige aktører for at garantere sikker produktion og anvendelse af genvundet vand. [Ændring 132]*
-

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TA(2019)0072

Godkendelse og markedsovervågning af landbrugs- og skovbrugstraktorer *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring og berigtigelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 om godkendelse og markedsovervågning af landbrugs- og skovbrugstraktorer (COM(2018)0289 — C8-0183/2018 — 2018/0142(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/36)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0289),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0183/2018),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 19. september 2018 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 16. januar 2019 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A8-0318/2018),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2018)0142

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/... om ændring af forordning (EU) nr. 167/2013 om godkendelse og markedsovervågning af landbrugs- og skovbrugstraktorer

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2019/519.)

⁽¹⁾ EUT C 440 af 6.12.2018, s. 104.

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TA(2019)0073

Programmet for det indre marked, virksomheders konkurrenceevne og europæiske statistikker *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet for det indre marked, virksomheders konkurrenceevne, herunder små og mellemstore virksomheders, og europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EU) nr. 99/2013, (EU) nr. 1287/2013, (EU) nr. 254/2014, (EU) nr. 258/2014, (EU) nr. 652/2014 og (EU) 2017/826 (COM(2018)0441 — C8-0254/2018 — 2018/0231(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/37)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0441),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 43, stk. 2, artikel 168, stk. 4, litra b), og artikel 114, 173 og 338 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0254/2018),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 17. oktober 2018 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse af 5. december 2018 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse samt udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og Budgetudvalget (A8-0052/2019),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 40.

⁽²⁾ EUT C 86 af 7.3.2019, s. 259.

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TC1-COD(2018)0231

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om oprettelse af programmet for det indre marked, virksomheders konkurrenceevne, herunder små og mellemstore virksomheders, og europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EU) nr. 99/2013, (EU) nr. 1287/2013, (EU) nr. 254/2014, (EU) nr. 258/2014, (EU) nr. 652/2014 og (EU) 2017/826

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, artikel 168, stk. 4, litra b), og artikel 114, 173 og 338,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og ⁽³⁾

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det indre marked er hjørnesteinen i Unionen. Siden indførelsen har det vist sig at være en vigtig bidrager til vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse. Det har skabt nye muligheder og stordriftsfordele for europæiske virksomheder, navnlig mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er), og styrket deres industrielle konkurrenceevne, **og det bør fortsætte med at gavne alle borgere i lige høj grad**. Det indre marked har bidraget til skabelsen af arbejdspladser og har givet forbrugerne flere valgmuligheder og lavere priser, **samtidig med at det har garanteret den høje grad af kvalitet i de udbudte produkter og tjenesteydelser**. Det er fortsat en drivkraft for opbygningen af **et mere integreret marked** og en stærkere og mere afbalanceret og fair økonomi. Det er en af Unionens største bedrifter og dens største aktiv i en stadig mere globaliseret verden **samt et centralt element i omstillingen til en ressource- og energieffektiv bæredygtig økonomi som svar på det stigende pres fra klimaforandringer**. [Ændring 1]
- (2) Det indre marked skal løbende tilpasse sig et miljø under hastig forandring med digital revolution og globalisering. En ny æra inden for digital innovation fortsætter med at give **virksomheder muligheder og fordele for økonomien** og **enkeltpersoner mulighed i dagligdagen, navnlig for at skabe virksomheder og enkeltpersoner, skaber nye produkter og forretningsmodeller**, men udgør også en udfordring for regulering og håndhævelse **og for forbrugerbeskyttelse og -sikkerhed**. [Ændring 2]
- (3) Den omfattende EU-lovgivning udgør grundlaget for et velfungerende indre marked. Dette vedrører især regulering på områderne konkurrenceevne, standardisering, **gensidig anerkendelse**, forbrugerbeskyttelse, markedsovervågning og fødevarerækeden, men også regler for virksomheder, handel og finansielle transaktioner og fremme af fair konkurrence, hvilket sikrer de lige vilkår, der er afgørende for det indre markeds funktion **til gavn for forbrugere og virksomheder**. [Ændring 3]

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 40.

⁽²⁾ EUT C 86 af 7.3.2019, s. 259.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.2.2019.

Tirsdag den 12. februar 2019

- (4) Der er dog stadig **ubegrundede, diskriminerende og uforholdsmæssige** hindringer for et velfungerende indre marked, og der dukker nye op. Vedtagelsen af regler er kun et første skridt, men det er lige så vigtigt at få dem til at fungere. Dette **Utilstrækkelig håndhævelse af gældende regler, hindringer for den frie bevægelighed af varer og tjenesteydelser og et lavt omfang af grænseoverskridende offentlige indkøb begrænser mulighederne for virksomheder og forbrugere. At overvinde disse hindringer** er i sidste ende et spørgsmål om borgernes tillid til Unionen, til dens **kapacitet** ~~evne~~ til at levere og til **dens evne til** at skabe arbejdspladser **af høj kvalitet** og vækst, samtidig med at den beskytter offentlighedens interesse. [Ændring 4]
- (5) Der findes i øjeblikket en række EU-handlingsprogrammer på områderne virksomheders konkurrenceevne, ~~herunder SMV'ers,~~ **især mikrovirksomheders og små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne**, forbrugerbeskyttelse, finansielle tjenesteydelsers kunder og slutbrugere, politikudformningen inden for finansielle tjenesteydelser og fødevarerækeden. En række yderligere aktiviteter finansieres direkte under budgetposterne for det indre marked. Det er nødvendigt at strømline og udnytte synergierne mellem forskellige foranstaltninger og fastlægge en mere fleksibel, **gennemsigtig, forenklet** og smidig ramme for finansiering af aktiviteter med det formål at opnå et velfungerende ~~indre marked på den mest omkostningseffektive måde~~ **og bæredygtigt indre marked**. Det er derfor nødvendigt at oprette et nyt program, der samler de aktiviteter, der tidligere blev finansieret under disse andre programmer og andre relevante budgetposter, **og som udnytter erfaringerne fra eksisterende programmer**. Programmet bør også indeholde nye initiativer, som tager sigte på at forbedre det indre markeds funktion, **idet overlappning med relaterede EU-programmer og -foranstaltninger bør undgås**. [Ændring 5]
- (6) Udviklingen, udarbejdelsen og formidlingen af europæiske statistikker er omfattet af et særskilt europæisk statistisk program, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 99/2013⁽¹⁾. For at sikre kontinuitet i udarbejdelsen og formidlingen af europæiske statistikker bør det nye program også medtage aktiviteter, der er omfattet af det **nuværende** europæiske statistiske program, ved at fastlægge en ramme for **indsamling af data samt for** udvikling, udarbejdelse, **korrekt brug, anvendelse** og formidling af europæiske statistikker. Det nye program bør også fastlægge den finansielle ramme for europæiske statistikker med henblik på tilvejebringelse af sammenlignelige og pålidelige **europæiske** statistikker af høj kvalitet ~~om Europa,~~ **også for emner som handel og migration**, for at understøtte udformningen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af alle EU-politikker **i overensstemmelse med artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU)**. [Ændring 6]
- (7) ~~Det~~ **Programmet for det indre marked** bør derfor oprettes ~~et program for~~ **med henblik på at styrke** det indre marked, **og forbedre dets funktionsmåde vedrørende** virksomheders konkurrenceevne, ~~herunder mikrovirksomheders og bæredygtighed, navnlig for så vidt angår mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheders, virksomheder, standardisering, markedsovervågning, forbrugerbeskyttelse, fødevarerækeden og europæiske statistikker (i det følgende benævnt »programmet«).~~ Programmet bør oprettes for en periode på syv år fra 2021 til 2027. [Ændring 7]
- (8) Programmet bør støtte udformningen, gennemførelsen og håndhævelsen af den EU-lovgivning, der understøtter det indre markeds funktion. Programmet bør støtte skabelsen af de rette betingelser for styrkelse af alle aktører i det indre marked: virksomheder, borgere, herunder forbrugere **og arbejdstagere**, civilsamfundet og offentlige myndigheder. Med henblik herpå bør programmet tage sigte på at sikre virksomheders konkurrenceevne, ~~navnlig SMV'ers,~~ **og bæredygtighed, især mikrovirksomheders og små og mellemstore virksomheders, herunder i turistsektoren**, men også støtte håndhævelsen af forbrugerbeskyttelses- og forbrugersikkerhedsregler **samt miljømæssige og sociale standarder** og bevidstgøre virksomheder og enkeltpersoner ved at give dem de værktøjer, **den relevante information og bistand**, den viden og de kompetencer, der sætter dem i stand til at træffe informerede beslutninger og styrke deres deltagelse i Unionens politiske beslutningstagning. Programmet bør endvidere tage sigte på at styrke det reguleringsmæssige og administrative samarbejde, navnlig gennem **uddannelsesprogrammer**, udveksling af bedste praksis og opbygning af viden- og kompetencebaser, herunder anvendelsen af strategisk

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 99/2013 af 15. januar 2013 om det europæiske statistiske program 2013-2017 (EUT L 39 af 9.2.2013, s. 12).

Tirsdag den 12. februar 2019

offentligt udbud. Programmet bør også tage sigte på at støtte udviklingen af internationale standarder af høj kvalitet, som understøtter gennemførelsen af EU-lovgivningen. Dette omfatter også fastlæggelse af standarder inden for regnskabsaflæggelse og revision for dermed at bidrage til gennemsigtige og velfungerende kapitalmarkeder i Unionen og til forbedring af investorbekyttelsen. Programmet bør støtte fastsættelse af regler og standarder bl.a. ved at sikre den bredest mulige inddragelse af interesserede parter. Programmets målsætning bør også være at støtte gennemførelsen og håndhævelsen af EU-lovgivningen om et højt sundhedsniveau for mennesker, dyr og planter i hele fødevarerækeden og forbedring af dyrevelfærd. [Ændring 8]

- (9) Et moderne indre marked, **som er baseret på principper om retfærdighed, gennemsigtighed og gensidig tillid**, fremmer konkurrencen og gavner forbrugere, virksomhederne og arbejdstagerne. En bedre udnyttelse af et indre marked for tjenesteydelser i stadig udvikling bør hjælpe europæiske virksomheder med at skabe arbejdspladser og vækst på tværs af grænserne, tilvejebringe et bredere udvalg af tjenesteydelser til lavere priser og bevare høje standarder for forbrugere og arbejdstagere. For at opnå dette bør programmet bidrage til **en bedre overvågning af udviklingen på det indre marked, herunder virkningerne af ny teknologisk udvikling, identifikationen og fjernelsen af** ~~herne~~ **de resterende uberettigede, diskriminerende og uforholdsmæssige** hindringer og sikre ~~en~~ **reguleringsmæssig, at den reguleringsmæssige** ramme ~~for~~ **er i stand til at rumme** nye innovative forretningsmodeller, **herunder modeller for kollaborativ økonomi og socialt iværksætteri, samtidig med at der sikres et højt niveau af social beskyttelse, herunder for iværksættere.** [Ændring 9]
- (10) I det indre marked er der fjernet lovgivningsmæssige hindringer for mange industrielle produkter ved hjælp af forebyggelsesmekanismer, vedtagelse af fælles regler og **standarder og**, hvis ikke der findes EU-regler, på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse. På områder, hvor der ikke findes EU-lovgivning, indebærer princippet om gensidig anerkendelse, at varer, der markedsføres lovligt i én medlemsstat, er omfattet af retten til fri bevægelighed og kan sælges i en anden medlemsstat, **medmindre den berørte medlemsstat har grund til at modsætte sig markedsføring af varerne, forudsat en sådan begrænsning ikke er diskriminerende, er begrundet i legitime mål af almen interesse, som fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), artikel 36, eller er anerkendt i Domstolens retspraksis, samt står i et rimeligt forhold til det tilstræbte mål.** Utilstrækkelig anvendelse af gensidig anerkendelse, **eksempelvis uberettigede eller uforholdsmæssige begrænsninger**, gør det imidlertid vanskeligere for virksomheder at få adgang til markeder i andre medlemsstater. Trods den høje grad af markedsintegration på vareområdet fører dette til tabte muligheder for økonomien som helhed. **Revisionen af forordning (EU) nr. xxx/2018 om gensidig anerkendelse vil medvirke til at øge de økonomiske fordele på dette område.** Dette program bør derfor tage sigte på at forbedre anvendelsen af gensidig anerkendelse på vareområdet **ved at indfri dets fulde potentiale** og mindske antallet af ulovlige varer og varer, som ikke overholder de gældende regler, der kommer ind på markedet, **gennem målrettet oplysning og uddannelse, støtte til produktkontaktpunkter og bedre samarbejde mellem de kompetente myndigheder om gensidig anerkendelse samt gennem skærpet markedsovervågning.** [Ændring 10]
- (11) Der er nye regulerings- og håndhævningsmæssige udfordringer forbundet med en verden, der som følge af den digitale revolution er i hastig forandring; f.eks. i forbindelse med cybersikkerhed, **dataskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred**, tingenes internet eller kunstig intelligens **og dermed forbundne etiske standarder.** Hvis der opstår skader, er det vigtigt med strenge regler om produktsikkerhed og **klarhed for så vidt angår produktansvar samt streng håndhævelse af reglerne** for at sikre en politisk reaktion, der gør det muligt for europæiske borgere, herunder forbrugere og virksomheder, at nyde godt af sådanne regler. Programmet bør derfor bidrage til hurtig tilpasning og håndhævelse af en EU-produktansvarsordning, som fremmer innovation, **samtidig med at brugernes sikkerhed sikres.** [Ændring 11]
- (12) Markedsføring af produkter, der ikke er i overensstemmelse med EU-retten, ~~stiller dem, der overholder de gældende regler, ringere, er til fare for Unionens borgere og forbrugere, uanset om produkterne markedsføres på traditionel vis eller elektronisk, og kan være til fare for forbrugere.~~ Mange iværksættere ser bort ~~uanset om de er fremstillet i Unionen eller kommer dertil fra tredjelande.~~ **Erhvervsdrivende, der sælger produkter, som overholder de gældende regler, udsættes for konkurrenceforvridning fra dem, der ikke overholder reglerne**, enten på grund af manglende viden eller med forsæt for at opnå en konkurrencemæssig fordel. Markedsovervågningsmyndigheder er ofte underfinansierede og begrænset af nationale grænser, mens iværksættere handler på EU-plan eller endog på

Tirsdag den 12. februar 2019

globalt plan. Navnlig for så vidt angår e-handel har markedsovervågningsmyndighederne meget vanskeligt ved at spore produkter, der ikke overholder de gældende regler, og som er importeret fra tredjelande, og finde frem til den ansvarlige enhed inden for deres jurisdiktion **eller gennemføre risikovurderinger eller sikkerhedstest på grund af den manglende fysiske adgang til produkterne**. Programmet bør derfor søge at styrke produkters overholdelse af de gældende regler ved at **skærpe markedsovervågningen**, tilvejebringe ~~de rette incitamenter~~ **klare, gennemsigtige og omfattende regler** for iværksættelse, **erhvervsdrivende og udbrede kendskabet til gældende EU-regler for produktsikkerhed**, intensivere kontrollen med overholdelse, **herunder gennem systematisk anvendelse af kontrol af produktprøver, der udgør betydelige procentdele af hver type af produkt, som markedsføres, og anonyme testindkøb (mystery shopping) foretaget af markedsovervågningsmyndighederne samt gennem** fremme af et tættere grænseoverskridende samarbejde mellem de retshåndhavende myndigheder. Programmet bør også bidrage til at konsolidere den eksisterende ramme for markedsovervågningsaktiviteter, tilskynde til, at markedsovervågningsmyndighederne i forskellige medlemsstater træffer fælles foranstaltninger, forbedre informationsudvekslingen og fremme konvergens og tættere integration af markedsovervågningsaktiviteter, **navnlig ved at sikre, at de nye bestemmelser introduceret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 ⁽¹⁾ håndhæves strengt med henblik på at undgå salg af produkter, der ikke overholder de gældende regler, til europæiske borgere. Programmet bør således styrke kapaciteten hos markedsovervågningsmyndighederne i hele Unionen og bidrage til større ensartethed mellem medlemsstaterne, der i lige høj grad nyder godt af det indre marked med hensyn til økonomisk velstand og bæredygtig vækst, samtidig med at det tager hånd om deres specifikke behov på en skræddersyet måde.** [Ændring 12]

- (13) Produktsikkerhed bør være et fælles anliggende. Overensstemmelsesvurderingsorganerne kontrollerer, om produkterne opfylder sikkerhedskravene, før de markedsføres. Det er derfor af afgørende betydning, at overensstemmelsesvurderingsorganerne er pålidelige og kompetente. Unionen har indført en ordning for akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer, hvorved deres kompetence, upartiskhed og uafhængighed verificeres. **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008⁴⁸ er imidlertid blevet gennemført på mange forskellige måder på nationalt plan. Disse forskelle vedrører kompetencefordelingen mellem markedsovervågningsmyndighederne og de interne koordineringsmekanismer på nationalt plan, andelen af mobiliserede finansielle ressourcer forbeholdt markedsovervågning, og markedsovervågningsstrategierne og -tilgangene, samt beføjelserne hvad angår produkter, der ikke overholder de gældende regler, og niveauet af sanktioner for overtrædelser, hvilket fører til en fragmenteret håndhævelse af EU-harmoniseringslovgivningen. Denne fragmentering har ført til, at markedsovervågningen er strengere i nogle medlemsstater end i andre, hvilket potentielt kan underminere lovgivningens afskrækkende virkning, skabe ulige konkurrencevilkår mellem virksomhederne i nogle medlemsstater og medføre ubalancer i produktsikkerhedsniveauet i Unionen.** Den største udfordring er nu at sørge for, at akkrediteringssystemet lever op til de nyeste standarder, og sikre, at det anvendes med samme stringens i hele Unionen. Programmet bør derfor støtte foranstaltninger, der sikrer, at overensstemmelsesvurderingsorganer fortsat opfylder de reguleringsmæssige krav, **især gennem anvendelse af tredjepartsvurderinger med henblik på at forbedre upartiske og uafhængige procedurer**, og styrker det europæiske akkrediteringssystem, navnlig på nye politikområder, ved at støtte **ensartetheden af kontroller og sanktioner samt** Den Europæiske Organisation for Akkreditering (EA), der er omhandlet i artikel 14 i forordning (EF) nr. 765/2008⁴⁸ ⁽²⁾. [Ændring 13]
- (14) **Udviklingen af e-handel kunne give anledning til visse udfordringer med hensyn til beskyttelsen af slutbrugernes sundhed og sikkerhed for så vidt angår produkter, der ikke overholder de gældende regler.** Eftersom forbrugermarkederne med udviklingen af onlinehandel og -rejsetjenesteydelser ikke kender nogen grænser, er det vigtigt at sikre, at forbrugere med bopæl i Unionen ydes ~~tilstrækkelig~~ **ligeværdig** beskyttelse, når de importerer varer og tjenesteydelser fra erhvervsdrivende i tredjelande. Programmet bør derfor give mulighed for at støtte samarbejdet med relevante organer i de vigtigste af Unionens tredjelandshandels partnere, hvis det er nødvendigt **for så vidt angår udveksling af oplysninger om produkter, der ikke overholder de gældende regler, om den seneste videnskabelige udvikling og nye teknologier, om nye risici og om andre aspekter vedrørende kontrolaktiviteter.** [Ændring 14]

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 af 30. maj 2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF (EUT L 151 af 14.6.2018, s. 1).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

Tirsdag den 12. februar 2019

- (15) Offentligt udbud anvendes af offentlige myndigheder for at sikre værdi for de anvendte offentlige midler og bidrage til et mere innovativt, bæredygtigt, inklusivt og konkurrencebaseret indre marked, **herunder — såfremt det er i overensstemmelse med gældende EU-ret — ved at anvende andre kriterier end blot laveste pris eller omkostningseffektivitet, under hensyntagen til bl.a. kvalitative, miljømæssige, fairtraderelaterede og sociale aspekter og ved at lette opdelingen af udbud i delkontrakter i forbindelse med store infrastrukturarbejder.** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU⁽¹⁾, direktiv 2014/24/EU⁽²⁾ og direktiv 2014/25/EU⁽³⁾ fastlægger de retlige rammer for integration og effektivt fungerende markeder for offentlige udbud, som tegner sig for 14 % af EU's bruttonationalprodukt, til gavn for offentlige myndigheder, virksomheder og borgere, herunder forbrugere. **Korrekt gennemførte regler for offentlige udbud er et afgørende redskab til at styrke det indre marked og skabe øget vækst i Unionens virksomheder og i Unions beskæftigelse.** Programmet bør derfor støtte foranstaltninger, der sikrer en større udbredelse af strategiske offentlige udbud, professionalisering af offentlige indkøbere, **lettet og forbedret adgang for SMV'er og mikrovirksomheder** til offentlige udbudsmarkeder, **navnlig via rådgivningstjenester og uddannelse**, øget gennemsigtighed og integritet samt bedre data, fremme af den digitale omstilling af udbud og fremme af fælles udbud, ved at styrke en tilgang med partnerskab med medlemsstaterne, forbedre dataindsamlingen og -analysen, herunder gennem udvikling af særlige IT-værktøjer, støtte udvekslingen af erfaringer og god praksis, **henvise til europæiske og internationale standarder**, yde vejledning, fremme fordelagtige handelsaftaler, styrke samarbejdet mellem nationale myndigheder og iværksætte pilotprojekter. [Ændring 15]
- (16) For at opfylde programmets målsætninger og lette tilværelsen for borgere og virksomheder bør der oprettes **stadigt mere digitalt orienterede og fuldt tilgængelige** offentlige tjenester af høj kvalitet, hvor brugeren er i centrum, **og e-administrations- og e-forvaltningstjenester bør fremmes yderligere, samtidig med at databeskyttelse og privatlivets fred sikres på passende vis.** Dette indebærer, at de offentlige administrationer bliver nødt til at begynde at arbejde på nye, **mere innovative måder for at** nedbryde skellene mellem de forskellige dele af deres administration og engagere sig i samskabelse af disse offentlige tjenester sammen med borgere og virksomheder. De fortsatte og stadig stigende grænseoverskridende aktiviteter på det indre marked kræver endvidere **tilvejebringelse af, at der er adgang til** ajourførte, **nøjagtige og letforståelige** oplysninger om virksomheders og borgernes rettigheder, men også oplysninger **om, der forklarer** de administrative formaliteter **samt forenkler dem.** Endvidere bliver juridisk rådgivning og hjælp til at løse de problemer, der forekommer på tværnationalt plan, afgørende. Det er desuden nødvendigt at forbinde de nationale administrationer på en enkel og effektiv måde **og, bistå de offentlige myndigheder med at nå disse mål samt** evaluere, hvordan det indre marked fungerer i praksis. **De eksisterende værktøjer til forvaltning af det indre marked spiller allerede en vigtig rolle med hensyn til at gøre det lettere at nå disse mål. Med dette for øje og for at følge med den teknologiske og markeds-mæssige udvikling og med nye lovgivnings- og håndhævelsesmæssige udfordringer bør programmet støtte forbedringen af kvalitet, synlighed og gennemsigtighed samt af pålideligheden af værktøjer til forvaltning af det indre marked.** Programmet bør derfor **bl.a.** støtte følgende eksisterende værktøjer til styring af det indre marked: Dit Europa-portal, som bør være rygraden i den kommende fælles digitale portal, Dit Europa — Råd & Vink, SOLVIT, informationssystemet for det indre marked og resultatavlen for det indre marked med henblik på forbedring af borgernes dagligdag og virksomhedernes mulighed for at handle på tværs af grænserne. [Ændring 16]
- (17) Programmet bør støtte udviklingen af Unionens reguleringsmæssige ramme inden for selskabsret og virksomhedsledelse såvel som aftaleret for at gøre ~~virksomhederne~~ **virksomheder, navnlig SMV'er**, mere effektive og konkurrenceedygtige, samtidig med at der ydes beskyttelse af interesserede parter, der berøres af virksomhedernes aktiviteter, og for at reagere på nye politikudfordringer. Det bør også sikre også en passende evaluering, gennemførelse og håndhævelse af relevant gældende EU-ret, informere og bistå de interesserede parter og fremme udveksling af oplysninger på området. Programmet bør endvidere støtte Kommissionens initiativer til fremme af en klar og tilpasset retlig ramme for dataøkonomien og innovation. Disse initiativer er nødvendige for at øge

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

(3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

Tirsdag den 12. februar 2019

retssikkerheden med hensyn til aftaleret og ansvar uden for kontraktforhold, især med hensyn til ansvar og etik i forbindelse med nye teknologier som f.eks. tingenes internet, kunstig intelligens, robotteknologi, 3D-printning. Programmet bør tage sigte på at stimulere udviklingen af datadrevne virksomheder **og samtidig sikre et højt niveau af beskyttelse af privatlivets fred**, da det vil være afgørende for EU-økonomiens stilling i den globale konkurrence. [Ændring 17]

- (18) Programmet bør også fremme en korrekt og fuldstændig gennemførelse og anvendelse af Unionens retlige ramme for medlemsstaternes bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og udviklingen af fremtidige politikker til at tackle nye udfordringer på dette område. Det bør også støtte relevante aktiviteter i internationale organisationer af europæisk interesse, f.eks. Ekspertudvalget om Evaluering af Foranstaltninger til Bekæmpelse af Hvidvaskning af Penge og Finansiering af Terrorismen under Europarådet.
- (19) Gennemførelsen og udviklingen af det indre marked på området finansielle tjenesteydelser, finansiell stabilitet og kapitalmarkedunion, herunder bæredygtig finansiering, afhænger i høj grad af de evidensbaserede politikforanstaltninger, som træffes af Unionen. For at nå denne målsætning bør Kommissionen spille en aktiv rolle med hensyn til konstant overvågning af de finansielle markeder og den finansielle stabilitet, vurderingen af gennemførelsen af EU-lovgivningen i medlemsstaterne, evalueringen af, om den eksisterende lovgivning er egnet til formålet, og identificeringen af mulige indsatsområder, hvis der opstår nye risici, med en løbende inddragelse af interesserede parter i hele politikcyklussen. Sådanne aktiviteter er afhængige af udarbejdelse af analyser, studier, undervisningsmateriale, undersøgelser, overensstemmelsesvurderinger, evalueringer og statistikker og understøttes af IT-systemer og kommunikationsværktøjer.
- (20) I betragtning af at ~~det indre marked, som fastsat i artikel 3 i TEUF~~ omfatter et system **af regler**, der sikrer, at konkurrencen ikke fordrejes **på det indre marked**, bør programmet **bidrage til at** støtte Unionens konkurrencepolitik, ~~netværk~~ **ved at forbedre og samarbejde styrke samarbejdet** med ~~nationale myndigheder~~ **Det Europæiske Konkurrencenetværk og domstole** og ~~nå ud til en bredere gruppe af interesserede parter for at~~ **nationale myndigheder og domstole, herunder ved at styrke det internationale samarbejde** og formidle og forklare rettighederne, fordelene og forpligtelserne ved Unionens konkurrencepolitik. **Programmet bør navnlig hjælpe Kommissionen med at forbedre sin analyse og vurdering af markedsudviklingen, også gennem udbredt anvendelse af sektorundersøgelser og systematisk udveksling af resultater og bedste praksis inden for Det Europæiske Konkurrencenetværk. Dette bør bidrage til at sikre en retfærdig konkurrence og lige vilkår, også på internationalt niveau, og styrke virksomhederne, navnlig SMV'erne, og forbrugerne med henblik på at høste fordelene ved det indre marked.** [Ændring 18]
- (21) Programmet bør navnlig imødegå de radikale virkninger for konkurrencen og det indre markeds funktion, som skyldes den igangværende omlægning af økonomien og erhvervslivet, navnlig som følge af den eksponentielle vækst og anvendelse af data, idet der tages hensyn til den stigende anvendelse af kunstig intelligens, **big data og algoritmer** og andre former for IT-værktøjer og -ekspertise hos virksomheder og deres rådgivere. Det er også vigtigt, at programmet støtter netværk og ~~samarbejde~~ **et bredere og dybere engagement i forhold til** medlemsstaternes myndigheder og domstole, da uhindret konkurrence og et velfungerende indre marked i høj grad afhænger af handling fra disse enheders side. I betragtning af den særlige rolle, som konkurrencepolitikken spiller for at forhindre, at det indre marked lider skade som følge af konkurrencebegrænsende adfærd uden for Unionens grænser, bør programmet også støtte samarbejde med myndigheder i tredjelande, hvis det er relevant. Endelig er udvidelsen af de opsøgende aktiviteter nødvendig for at give flere borgere og virksomheder mulighed for at høste det fulde udbytte af fair konkurrence på det indre marked. **Det er navnlig nødvendigt at anskueliggøre de konkrete fordele ved Unionens konkurrencepolitik for de europæiske borgere gennem inddragelse af civilsamfundsgrupper og relevante, direkte påvirkede interessenter.** Eftersom en række af programmets initiativer er nye, og programmets konkurrencedel er ~~særlig~~ berørt af den dynamiske og **hastige** udvikling af konkurrencebetingelserne på det indre marked, navnlig hvad angår **digital udvikling**, kunstig intelligens, algoritmer, big data, cybersikkerhed og retsmedicinsk teknologi, hvis tempo og omfang er vanskelige at anslå, forventes det, at fleksibilitet vil være påkrævet for at imødekomme nye behov under denne del af programmet. [Ændring 19]
- (22) Styrkelse af de europæiske virksomheders konkurrenceevne **og bæredygtighed**, samtidig med at der sikres reelt lige konkurrencevilkår og et åbent og konkurrencepræget indre marked, er af allerstørste betydning. SMV'er er drivkraften i den europæiske økonomi, idet de udgør 99 % af alle virksomheder i Europa, tegner sig for to tredjedele

Tirsdag den 12. februar 2019

af beskæftigelsen og bidrager væsentligt til skabelsen af nye arbejdspladser **af høj kvalitet i alle sektorer** med en regional og lokal dimension **og dermed social samhørighed**. **SMV'er er afgørende for at arbejde for energiomstillingen og bidrage til at nå Unionens klimamål i henhold til Parisaftalen**. **Programmet bør derfor styrke deres kapacitet til at udvikle miljøvenlige produkter og tjenesteydelser af høj kvalitet og støtte deres bestræbelser på at øge ressourceeffektiviteten i overensstemmelse med princippet om »energieffektivitet først«**. **Programmet bidrager herved også til at forbedre Unionens SMV'ers konkurrenceevne på det globale marked**. [Ændring 20]

- (23) SMV'er har fælles problemer, som ikke rammer større virksomheder i samme grad, med at opnå finansiering, finde kvalificeret arbejdskraft, lette den administrative byrde, indføre kreative og innovative løsninger, få adgang til markeder og fremme internationaliseringsaktiviteter. Programmet bør afhjælpe sådanne markedssvigt proportionalt uden at forvride konkurrencen på det indre marked unødigt. **Programmet bør navnlig skabe passende betingelser for indførelse af teknologisk og organisatorisk innovation i produktionsprocesserne med fokus på særlige former for SMV'er såsom mikrovirksomheder, virksomheder, der beskæftiger sig med håndværk, selvstændige, liberale erhverv og socialøkonomiske virksomheder. Der bør ligeledes være fokus på potentielle, nye, unge og kvindelige iværksættere og på andre særlige målgrupper såsom ældre, migranter og iværksættere, der tilhører socialt dårligt stillede eller sårbare grupper, eksempelvis personer med handicap**. [Ændring 21]
- (23a) **Programmet bør støtte og fremme en innovationskultur og udvikle et økosystem, der er i stand til at tilskynde til etablering af nye virksomheder og befordre deres vækst, idet der navnlig fokuseres på mikrovirksomheder og innovative SMV'er, som er i stand til at imødegå et stadigt mere konkurrencepræget og hurtigt miljø udfordringer. Radikalt nye innovationsprocesser kræver udvikling af en åben innovationsmodel med øget forskningssamarbejde og deling af viden og intellektuel ejendomsret mellem forskellige organisationer. Programmet bør derfor sigte mod at støtte innovationsprocessen gennem inkorporering af nye kollaborative forretningsmodeller, idet der fokuseres på netværkssamarbejde og deling af viden og ressourcer inden for interorganisatoriske fællesskaber**. [Ændring 22]
- (23b) **Programmet bør afhjælpe sådanne markedssvigt på en forholdsmæssig måde med særligt fokus på foranstaltninger, der direkte kommer SMV'er og virksomhedsnetværk til gode, samtidig med at de ikke fordrer konkurrencen på det indre marked unødigt**. [Ændring 23]
- (24) Mange af Unionens problemer med konkurrenceevnen har at gøre med SMV'ers vanskeligheder med at opnå adgang til finansiering, fordi de **mangler oplysninger**, kæmper med at dokumentere deres kreditværdighed og ikke kan stille tilstrækkelig sikkerhed, **eller simpelthen fordi de ved for lidt om eksisterende mekanismer, der har til formål at støtte deres aktiviteter på EU-plan, nationalt plan eller lokalt plan**. Der opstår yderligere udfordringer med finansieringen **på grund af mikrovirksomheders mindre størrelse, og** fordi SMV'er er nødt til at forblive konkurrencedygtige ved f.eks. at engagere sig i digitalisering, internationalisering, innovation og opkvalificering af deres arbejdsstyrke. Begrænset adgang til finansiering har en negativ effekt på skabelsen af nye virksomheder og på virksomhedernes vækst- og overlevelsesser samt på nye iværksætteres beredvillighed til at overtage rentable virksomheder i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse. [Ændring 24]
- (25) For at overvinde disse markedssvigt og sikre, at SMV'er fortsat spiller deres rolle som grundlaget for EU-økonomiens konkurrenceevne **og drivkraft for en bæredygtig økonomi**, har små og mellemstore virksomheder brug for ekstra støtte i form af gælds- og egenkapitalinstrumenter, som skal oprettes under InvestEU-fondens SMV-vindue, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning [...] ⁽¹⁾. Lånegarantifaciliteten, der er indført i henhold til **det tidligere COSME-program, oprettet ved** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013 ⁽²⁾ har en dokumenteret merværdi og forventes at yde et positivt bidrag til mindst 500 000 SMV'er; der vil blive oprettet en efterfølger til denne facilitet under InvestEU-fondens SMV-vindue. **Der bør være mere fokus på bedre kommunikation og offentlige kampagner for at øge opmærksomheden blandt potentielle støttemodtagere om programmets tilgængelighed for SMV'er. For at øge bevidstheden om Unionens tiltag til støtte for SMV'er bør**

⁽¹⁾ COM(2018)0439.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013 af 11. december 2013 om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1639/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 33).

Tirsdag den 12. februar 2019

tiltag, der helt eller delvis finansieres gennem dette program, herunder via formidlere, anvende Unionens logo (flag) knyttet til en sætning, der anerkender den støtte, som er modtaget gennem dette program. [Ændring 25]

- (26) De politiske mål for dette program vil også blive adresseret via de finansielle instrumenter og budgetgarantien under InvestEU-fondens SMV-vindue. **InvestEU-fondens SMV-vindue bør have et centralt overordnet sted, der leverer oplysninger om programmet i hver medlemsstat, for at øge tilgængeligheden af og opmærksomheden om midlerne for SMV'er.** Finansiell støtte bør anvendes til at imødegå markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold på en forholdsmæssig måde, og foranstaltninger bør ikke overlape eller fortrænge privat finansiering eller fordreje konkurrencen på det indre marked **og bør klart give additionalitet og øget synergi med andre europæiske programmer.** Foranstaltningerne bør have en tydelig europæisk merværdi. [Ændring 26]
- (26a) **Foranstaltninger, der støttes af InvestEU-fonden gennem EU-segmentet eller medlemsstatssegmentet, bør ikke overlape eller erstatte private finansieringer eller forvride konkurrencen i det indre marked, men bør, hvad angår allerede eksisterende lokale offentlige og private garantiordninger, fremme integreringen med sådanne ordninger med det overordnede mål at styrke og udvide de reelle fordele for slutbrugerne, som er SMV'er i den i Kommissionens henstilling 2003/361/EF⁽¹⁾ anvendte betydning, med henblik på at skabe reel additionalitet for foranstaltningerne.** [Ændring 27]
- (26b) **Ud over adgang til finansiering er adgang til færdigheder af afgørende betydning, herunder er lederfærdigheder og viden vigtige faktorer for SMV'er for at få adgang til eksisterende midler, innovere, konkurrere og vokse. Levering af finansielle instrumenter som foreslået i InvestEU-fonden bør derfor være ledsaget af udviklingen af hensigtsmæssige mentor- og coachingordninger og levering af videnbaserede erhvervstjenester.** [Ændring 28]
- (27) Programmet bør yde effektiv støtte til SMV'er gennem hele deres livscyklus **og herved yde bistand lige fra projektforbereelse til kommercialisering og adgang til markedet og tilskynde til oprettelse af virksomhedsnetværk.** Det bør bygge på den unikke viden og ekspertise, der er udviklet vedrørende SMV'er og ~~industri~~ **økonomi- og iværksættersektorer**, og på lang tids erfaring med at arbejde sammen med europæiske, nationale og regionale interesserede parter. Denne støtte bør bygge videre på ~~de vellykkede erfaringer~~ **erfaringerne** med Enterprise Europe-netværket som en one-stop-shop for at forbedre SMV'ers konkurrenceevne og udvikle deres forretning i og uden for det indre marked. Netværket har planer om fortsat at levere tjenesteydelser på vegne af andre EU-programmer, navnlig Horisont 2020-programmet, ved hjælp af disse programmets finansielle midler. ~~Mentorordningen~~ **Det bør også støtte øget deltagelse af SMV'ers repræsentative organisationer i udviklingen af politikinitiativer for det indre marked, såsom offentlige udbud, standardiseringsprocesser og ordninger vedrørende intellektuel ejendomsret. Netværket bør også øge antallet af tiltag, herunder yde mere målrettet rådgivning til SMV'er, for så vidt angår udarbejdelse af projekter og understøttelse af netværkssamarbejde og teknologisk og organisatorisk omstilling. Netværket bør også forbedre samarbejdet og forbindelsen med andre rådgivningsplatforme, der er etableret i det digitale program og InvestEU-fonden for så vidt angår adgang til finansiering. Tiltagene for SMV'er i netværket bør også sigte mod at levere tjenesteydelser af høj kvalitet i hele Europa med særlig vægt på aktivitetsområder og geografiske områder i Unionen, hvor netværkene og de formidlende interessenter ikke opnår de forventede resultater. Mentorordningen** **Den vellykkede mentorordning for nye iværksættere — Erasmus for unge iværksættere — bør også fremover være det værktøj, der giver nye eller kommende iværksættere mulighed for at opnå erfaring fra erhvervslivet** **erhvervs- og ledelseserfaring** ved at matche dem med en erfaren iværksætter fra et andet land og således gøre det muligt at styrke deres iværksættertalent. Programmet bør ~~endvidere stræbe efter at~~ vokse og udvide sin geografiske dækning og dermed give iværksættere en bredere vifte af matchningsmuligheder som supplement til andre EU-initiativer, hvis det er relevant. **For at øge merværdien ved fremme af iværksætterinitiativer bør der gives særlig opmærksom til mikrovirksomheder og til iværksættere, der har haft mindst udbytte af det eksisterende program, og hvor iværksætterkulturen fortsat ligger på et meget basalt niveau og står over for flere hindringer. Der bør ydes enhver anstrengelse for at sikre en rimelig afbalanceret geografisk fordeling af midlerne.** [Ændring 29]

(¹) Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

Tirsdag den 12. februar 2019

- (27a) *Der bør gøres en større indsats for at mindske de administrative byrder og øge adgangen til programmerne for at mindske de omkostninger, som SMV'er og mikrovirksomheder har som følge af en kompliceret ansøgningsproces og komplicerede krav til deltagelse. Medlemsstaterne bør også overveje at oprette et enkelt informationssted for virksomheder, der er interesseret i at bruge Unionens midler, hvilket informationssted kan fungere som en one-stop-shop. Evalueringsproceduren bør være så enkel og hurtig som muligt for at muliggøre rettidig anvendelse af de fordele, som programmet tilbyder. [Ændring 30]*
- (28) Klynger er et strategisk redskab til støtte for SMV'ers konkurrenceevne og vækst, da de tilbyder et gunstigt erhvervmiljø, **øger den bæredygtige udvikling af industri og tjenesteydelser og styrker den økonomiske udvikling i regionerne gennem skabelse af arbejdspladser af høj kvalitet**. Fælles klyngeinitiativer bør opnå kritisk masse, der gør det muligt at fremskynde SMV'ers vækst. Ved at forbinde specialiserede økosystemer skaber klynger nye forretningsmuligheder for SMV'er og får dem bedre integreret i de europæiske og globale strategiske værdikæder. Der bør ydes støtte til udvikling af tværnationale partnerskabsstrategier og gennemførelse af fælles aktiviteter med støtte fra den europæiske platform for klyngesamarbejde. Der bør tilskyndes til bæredygtige partnerskaber med fortsat finansiering, hvis delmål for performance og deltagelse nås. Direkte støtte til SMV'er bør kanaliseres gennem klyngeorganisationer til følgende aktiviteter: indførelse af avancerede teknologier, nye forretningsmodeller, ~~kulstoffattige og ressourceeffektive~~ løsninger, kreativitet og design, opgradering af færdigheder, tiltrækning af talenter, fremskyndelse af iværksætteri samt internationalisering. Andre aktører med speciale i SMV-støtte bør inddrages for at fremme erhvervslivets transformation og gennemførelsen af strategier for intelligent specialisering. Programmet bør derfor bidrage til ~~vækst~~ **bæredygtig økonomisk udvikling** og opbygge forbindelser til Unionens (digitale) innovationsknudepunkter og investeringer foretaget inden for rammerne af samhørighedspolitikken og Horisont Europa. Det kan også undersøges, om der kan opnås synergier med Erasmusprogrammet. [Ændring 31]
- (28a) *Programmet kunne bidrage til at styrke og/eller forbedre mikrovirksomheders samt små og mellemstore virksomheders forhold til universiteter, forskningscentre og andre institutioner, som arbejder med skabelse og formidling af viden. Dette forhold kunne bidrage til at forbedre virksomheders evne til at imødegå de strategiske udfordringer, der følger af den nye internationale sammenhæng. [Ændring 32]*
- (28b) *SMV'er har på grund af deres mindre størrelse særlige hindringer for vækst og har store vanskeligheder ved at vokse og ekspandere nogle af deres forretningsaktiviteter. Unionen har ydet støtte til ekspansion af aktiviteter, der fokuserer på innovation inden for forskning, hovedsageligt gennem SMV-instrumentet og det nylige pilotprojekt med Det Europæiske Innovationsråd under Horisont 2020-programmet. På grundlag af arbejdsmetoderne i og erfaringerne med SMV-instrumentet bør programmet for det indre marked også yde støtte til SMV'ers ekspansionsaktiviteter, der supplerer det nye Europæiske Innovationsråd med dets særlige fokus på banebrydende innovation under Horisont Europa. Ekspansionsforanstaltninger for SMV'er under dette program bør f.eks. fokusere på at hjælpe SMV'er med at ekspandere gennem kommercialisering, internationalisering og markedsdrevne muligheder. [Ændring 33]*
- (29) Kreativitet og innovation, **teknologisk og organisatorisk omstilling, større bæredygtighed med hensyn til produktionsprocesser, navnlig ressource- og energieffektivitet**, har afgørende betydning for konkurrenceevnen i Unionens industrielle værdikæder. De er katalysatorer for ~~industriel modernisering~~ **moderniseringen af erhvervs- og industrisektorerne** og bidrager til intelligent, inklusiv og bæredygtig vækst. Men SMV'ers anvendelse heraf halter bagefter. Programmet bør derfor støtte målrettede foranstaltninger, netværk og partnerskaber for kreativitetsdrevet innovation i hele den industrielle værdikæde. [Ændring 34]
- (29a) *Det anerkendes, at SMV-instrumentet i Horisont 2020 har været yderst vellykket for iværksættere både gennem tilskudsfasen 1 og 2 til at fremme deres nye forretningsidé og afprøve og udvikle en prototype. Selv om udvælgelsesprocessen allerede er meget streng, er der stadig mange rigtig gode projekter, der ikke kan blive*

Tirsdag den 12. februar 2019

finansieret på grund af begrænsede økonomiske ressourcer. Gennemførelse inden for rammerne af Forvaltningsorganet for Små og Mellemstore Virksomheder (EASME) har fungeret meget effektivt. Selv om fokus i det pågældende program er på højteknologiske projekter, bør dette program udvide metoderne til alle typer af ekspanderende SMV'er. [Ændring 35]

- (29b) *Tiltagene for SME'er bør også fokusere på sektorer, der er kendetegnet ved et betydeligt vækstpotentiale og socialt potentiale og har en stor andel af SMV'er. Turisme er en særlig sektor i Unionens økonomi, som bidrager væsentligt til Unionens BNP og hovedsageligt drives af SMV'er. Unionen bør fortsætte og øge tiltag til støtte for de specielle forhold i denne sektor. [Ændring 36]*
- (30) Europæiske standarder spiller en vigtig rolle på det indre marked. De er af vital betydning for virksomheders konkurrenceevne, navnlig SMV'ers. De er også et vigtigt værktøj til støtte for EU-lovgivning og -politikker på en række vigtige områder såsom **energi, energiomstilling, klimaændringer og miljøbeskyttelse**, informations- og kommunikationsteknologi, bæredygtig ~~ressourceudnyttelse~~, **anvendelse og genbrug af ressourcer**, innovation, produktsikkerhed, forbrugerbeskyttelse, arbejdstageres sikkerhed og arbejdsforhold samt den aldrende befolkning og bidrager således positivt til samfundet som helhed. **Erfaringen har dog vist, at det er nødvendigt at forbedre tempoet og rettidigheden af udarbejdelsen af standarder, og at der skal gøres en større indsats for bedre at inddrage alle relevante interessenter, herunder dem, der repræsenterer forbrugerne.** [Ændring 37]
- (31) Europæiske standardiseringsaktiviteter er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012⁽¹⁾ og gennemføres ved hjælp af et langvarigt offentlig-privat partnerskab, hvilket er afgørende for at nå de målsætninger, der er fastsat i forordningen om europæisk standardisering samt i generelle og sektorspecifikke EU-standardiseringspolitikker.
- (32) Velfungerende fælles rammer for regnskabsaflæggelse er vigtige for det indre marked, for ~~kapitalmarkedernes~~ **finansmarkedernes** effektive funktion og for gennemførelsen af det integrerede marked for finansielle tjenesteydelser i forbindelse med **bankunionen og kapitalmarkedsunionen.** [Ændring 38]
- (33) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002⁽²⁾ bør internationale regnskabsstandarder (IFRS), som er vedtaget af International Accounting Standards Board, og tilhørende fortolkninger fra IFRS Interpretations Committee kun indarbejdes i EU-retten med henblik på at blive anvendt af virksomheder, som er børsnoteret på et reguleret marked i Unionen, hvis IFRS opfylder kriterierne i nævnte forordning, herunder kravet om, at regnskaber skal give »et retvisende billede« som fastsat i artikel 4, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU⁽³⁾, og er i den europæiske offentligheds interesse. Sådanne internationale regnskabsstandarder skal udarbejdes i en transparent og demokratisk ansvarlig proces. IFRS spiller derfor en væsentlig rolle for det indre markeds funktion, og Unionen har således en direkte interesse i at sikre, at processen med udarbejdelse og godkendelse af IFRS fører til standarder, der er i overensstemmelse med kravene i lovgivningen for det indre marked. Det er derfor nødvendigt at indføre en hensigtsmæssig finansieringsordning for IFRS Foundation.
- (34) Som følge af Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppes (EFRAG's) rolle i vurderingen af, om IFRS overholder kravene i EU-retten og EU's politikker som fastsat i forordning (EF) nr. 1606/2002, er det nødvendigt for Unionen at sikre stabil finansiering af EFRAG og således bidrage til dens finansiering. EFRAG's tekniske arbejde bør fokusere på teknisk rådgivning til Kommissionen om godkendelsen af IFRS samt på en hensigtsmæssig deltagelse i udviklingen af sådanne IFRS og bør sikre, at der tages tilstrækkeligt hensyn til Unionens interesser ved fastsættelsen af de internationale standarder. Disse interesser bør omfatte begrebet »forsigtighed«, fastholdelse af kravet om »et retvisende billede«, som fastsat i direktiv 2013/34/EU, og kriteriet om offentlighedens interesse i EU, som fastsat i forordning (EF) nr. 1606/2002, idet der tages hensyn til IFRS' indvirkning på den finansielle stabilitet og økonomien. Der bør også oprettes et europæisk laboratorium for virksomhedsrapportering som del af Den

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1).

(3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

Tirsdag den 12. februar 2019

Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG) for at fremme innovation og udvikling af bedste praksis inden for virksomhedsrapportering. I dette forum kan virksomheder og investorer udveksle bedste praksis, navnlig inden for ikkefinansiel rapportering og bæredygtighedsrapportering.

- (35) For så vidt angår den lovpligtige revision, blev Public Interest Oversight Board (PIOB) oprettet i 2005 af tilsynsgruppen, som er et internationalt organ med ansvar for tilsynet med styringsreformen for Den Internationale Revisorsammenslutning (IFAC). PIOB har til opgave at overvåge den proces, der fører til vedtagelsen af de internationale revisionsstandarder (ISA'er), og IFAC's øvrige aktiviteter af offentlig interesse. ISA'er kan vedtages med henblik på anvendelse i Unionen, forudsat at de er blevet udarbejdet på passende vis under hensyntagen til offentligt tilsyn og gennemsigtighed, jf. artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF⁽¹⁾. I betragtning af indførelsen af ISA'er i Unionen og den afgørende rolle, som PIOB spiller for at sikre, at de opfylder kravene i direktiv 2006/43/EF, er det vigtigt at sikre en hensigtsmæssig finansieringsordning for PIOB.
- (36) Unionen bidrager til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, styrke forbrugerne og sætte dem i centrum for det indre marked ved at støtte og supplere medlemsstaternes politikker gennem bestræbelser på at sikre, at EU-borgerne, når de handler som forbrugere, fuldt ud kan udnytte fordelene ved det indre marked, og at deres sikkerhed og juridiske og økonomiske interesser i den forbindelse nyder passende beskyttelse gennem konkrete foranstaltninger. Unionen skal også sikre, at forbruger- og produktsikkerhedslovgivningen i praksis håndhæves korrekt og ensartet, og at virksomheder har lige vilkår med fair konkurrence på det indre marked. Desuden er det nødvendigt at styrke, tilskynde og bistå forbrugerne med at foretage bæredygtige **og oplyste** valg og dermed bidrage til en bæredygtig cirkulær økonomi, som er energi- og ressourceeffektiv. [Ændring 39]
- (37) Programmet bør tage sigte på at gøre forbrugerne, virksomhederne, civilsamfundet og myndighederne bevidste om Unionens forbruger- og sikkerhedslovgivning og styrke forbrugerne og de organisationer, der repræsenterer dem på nationalt plan og EU-plan, navnlig gennem støtte til Bureau Européen des Unions de Consommateurs (BEUC), der er en veletableret og anerkendt NGO, som repræsenterer forbrugernes interesser i forbindelse med alle relevante EU-politikker, og European Association for the Co-ordination of Consumer Representation in Standardisation (ANEC), som repræsenterer forbrugernes interesser i forbindelse med standardiseringsspørgsmål. I den forbindelse bør der lægges særlig vægt på nye markedsbehov i forbindelse med fremme af bæredygtigt forbrug og forebyggelse **navnlig på tiltag med sigte på at håndtere problemet med planlagt forældelse af produkter og forebygge sårbarheder samt de udfordringer, der er forbundet med digitalisering af økonomien, netforbundne produkter, tingenes internet, kunstig intelligens og anvendelse af algoritmer** eller udvikling af nye forbrugsmønstre og forretningsmodeller, **eksempelvis den kollaborative økonomi og socialt iværksætteri**. Programmet bør støtte udarbejdelsen af relevante oplysninger om markeder, **herunder tiltag, som sigter mod at forbedre produkters sporbarhed i hele forsyningskæden og kvalitetsstandarder i hele Unionen samt løse problemet med to forskellige kvaliteter af produkter**, politikudfordringer, nye problemstillinger og ny adfærd samt offentliggørelse af Unionens forbrugerresultattavler. [Ændring 40]
- (38) Programmet bør støtte de nationale kompetente myndigheder, herunder dem, som er ansvarlige for at overvåge produktsikkerheden, og som samarbejder navnlig via EU's system for hurtig udveksling af oplysninger om farlige produkter. Det bør også støtte håndhævelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF⁽²⁾ og forordning (EF) nr. 765/2008 vedrørende forbrugerbeskyttelse og produktsikkerhed og netværket for forbruger-

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4).

Tirsdag den 12. februar 2019

beskyttelsessamarbejde og det internationale samarbejde mellem relevante myndigheder i tredjelande og i Unionen. Programmet bør også tage sigte på at sikre, at alle forbrugere og erhvervsdrivende har adgang til udenretslig tvistbilæggelse og onlinetvistbilæggelse af god kvalitet samt til oplysninger om ~~klagemuligheder~~ **proceduren for indbringelse af sager til den lavest mulige pris.** [Ændring 41]

- (39) ~~Det Europæiske~~ **Programmet bør også støtte et Europæisk** Netværk af Forbrugercentre, **som** hjælper forbrugerne med at opnå fordelene ved deres EU-forbrugerrettigheder, når de køber varer og tjenesteydelser på tværs af grænserne i det indre marked og EØS enten elektronisk eller på rejser. Netværket, som består af 30 centre, er i over 10 år blevet finansieret i fællesskab af Unionens forbrugerprogrammer og har bevist sin merværdi med hensyn til at styrke forbrugernes og de erhvervsdrivendes tillid til det indre marked. Det behandler anmodninger fra over 100 000 forbrugere om året og når ud til millioner af borgere via sine presse- og onlineinformationsaktiviteter. Det er et af de mest værdsatte støttenetværk for borgere i Unionen, og de fleste centre har kontaktpunkter for lovgivning om det indre marked, som f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF⁽¹⁾, og evalueringen af netværket understreger, at det er vigtigt at fortsætte dets drift. **Et Europæisk Netværk af Forbrugercentre kan også være en vigtig kilde til oplysninger om udfordringer og problemer, som forbrugerne oplever på lokalt plan, og som er relevante for udformningen af Unionens politikker og for beskyttelsen af forbrugernes interesser. Programmet bør derfor gøre det muligt at opbygge og styrke synergier mellem forbrugerrepræsentation på lokalt plan og på EU-plan for at styrke forbrugernes interesser.** Netværket har også planer om at udvikle gensidige ordninger med tilsvarende organer i tredjelande. [Ændring 42]
- (40) Kvalitetskontrollen af Unionens forbruger- og markedsføringslovgivning, som Kommissionen gennemførte i maj 2017, afslørede behovet for bedre håndhævelse af reglerne og lettere adgang til klagemuligheder, når forbrugere har lidt skade som følge af overtrædelser af forbrugerlovgivningen. Som følge heraf vedtog Kommissionen en »En ny aftale for forbrugerne« i april 2018, bl.a. for at sikre ligebehandling af forbrugerne i hele det indre marked i forbindelse med **grænseoverskridende sager såsom salg af produkter med, der ikke overholder gældende regler, i motorkøretøjssektoren, to forskellige kvaliteter af produkter eller problemer for passagerer, der strander, fordi et stort antal flyvninger aflyses,** stærkere håndhævelseskapacitet for medlemsstaterne, større produktsikkerhed, øget internationalt samarbejde og nye klagemuligheder, navnlig gennem repræsentative søgsmål anlagt af kvalificerede enheder. Programmet bør sigte mod at støtte forbrugerpolitikken bl.a. med oplysningsaktiviteter og videnopbygning, kapacitetsopbygning og udveksling af bedste praksis hos forbrugerorganisationer og forbrugerbeskyttelsesmyndigheder, netværkssamarbejde og udvikling af markedskendskab, styrkelse af evidensgrundlaget for det indre markeds funktion for forbrugere, IT-systemer og kommunikationsredskaber. [Ændring 43]
- (41) Borgerne er særligt berørt af, hvordan ~~markederne for de~~ **finansielle tjenesteydelser markeder** fungerer, **og bør derfor modtage yderligere oplysninger om relevante rettigheder, risici og fordele.** Disse er en vigtig del af det indre marked og kræver solide rammer for regulering og tilsyn, der sikrer ikke kun den finansielle stabilitet og en bæredygtig økonomi, men som også tilvejebringer et højt beskyttelsesniveau for forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser, herunder detailinvestorer, sparere, forsikringstagere, medlemmer af pensionskasser og pensionsmodtagere, individuelle aktionærer, låntagere og SMV'er. ~~Det er vigtigt~~ **Programmet bør bidrage til** at styrke deres kapacitet til at deltage i udformningen af politikker ~~for den,~~ **også gennem udarbejdelse og formidling af klare, fuldstændige og brugervenlige oplysninger om produkter, der markedsføres på de** finansielle ~~sektor~~ **markeder.** [Ændring 44]

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

Tirsdag den 12. februar 2019

- (42) Programmet bør derfor fortsætte med at støtte de specifikke aktiviteter, som er omfattet af kapacitetsopbygningsprogrammet 2017-2020, der styrker inddragelsen af forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser i Unionens politikudformning som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/826 ⁽¹⁾, der fortsatte pilotprogrammet og de forberedende foranstaltninger for årene 2012-2017. Dette er nødvendigt for at give politiske beslutningstagere kendskab til andre interesserede parter synspunkter og ikke kun til de synspunkter, som fagfolk i den finansielle sektor fremfører, og det sikrer, at forbrugernes og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelsers interesser bliver bedre repræsenteret. **Programmet bør løbende udvikle sine metoder og bedste praksis for, hvordan forbrugere og slutbrugere af de finansielle tjenesteydelser kan inddrages mere med henblik på at indkredse spørgsmål, som er relevante for Unionens politikudformning, og som sikrer forbrugernes interesser på området for finansielle tjenesteydelser.** Dette bør resultere i bedre **forbedre politikkerne for** finansielle tjenesteydelser, især takket være en bedre offentlig forståelse **for af** vigtige spørgsmål vedrørende finansiell regulering og øget finansiell forståelse. **Programmets offentlige midler bør fokusere på, hvad der er afgørende for slutbrugere, og undgå enhver form for direkte eller indirekte finansiell støtte til kommercielle aktiviteter, der foreslås af private finansielle aktører.** [Ændring 45]
- (43) Som led i et pilotprojekt mellem 2012 og 2013 og en forberedende foranstaltning mellem 2014 og 2016 ydede Kommissionen tilskud til to organisationer efter en årlig åben indkaldelse af forslag. De to organisationer er Finance Watch, der blev oprettet med EU-tilskud i 2011, og som er en international nonprofitorganisation i henhold til belgisk ret, og Better Finance, som er et resultat af successive omorganiseringer og rebranding af eksisterende europæiske sammenslutninger af investorer og aktionærer siden 2009. Kapacitetsopbygningsprogrammet, der er oprettet i henhold til forordning (EU) 2017/826, identificerer de samme to organisationer som eneste støttemodtagere. Det er derfor nødvendigt fortsat at samfinansiere disse organisationer inden for rammerne af programmet. Denne finansiering bør dog tages op til revision. **I denne henseende bør det erindres, at i tilfælde af at kapacitetsopbygningsprogrammet og den tilhørende finansiering forlænges efter 2020, og der dukker andre potentielle støttemodtagere op, bør indkaldelsen af ansøgninger være åben for andre organisationer, der opfylder kriterierne og bidrager til programmets mål i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/826.** [Ændring 46]
- (44) Det er nødvendigt med et højt sundhedsbeskyttelsesniveau i hele fødevarerforsyningskæden, **fødevarer- og foderforsyningskæden for at beskytte forbrugere og** for at det indre marked kan fungere effektivt **og fleksibelt.** En sikker og bæredygtig **landbrugs- og fødevarerforsyningskæde** er en forudsætning for samfundet og for det indre marked. **Som nylige hændelser, såsom forureningen af æg med fipronil i 2017 og hestekødsskandalen i 2013, har vist, forstyrrer** grænseoverskridende sundheds- og fødevarerkriser **forstyrrer, f.eks. aviær influenza eller afrikansk svinepest,** det indre markeds funktion, idet de begrænser bevægeligheden for personer og varer og forstyrrer produktionen. **Forebyggelse af grænseoverskridende sundheds- og fødevarerkriser er af allerstørste vigtighed. Programmet bør derfor støtte konkrete foranstaltninger såsom hasteforanstaltninger i tilfælde af krisesituationer og uforudsete hændelser, der påvirker dyrs og planters sundhed, og skabe en mekanisme for direkte adgang til nødhjælpsreserven for at håndtere disse situationer hurtigere, mere effektivt og produktivt.** [Ændring 47]
- (45) Den overordnede målsætning for EU-retten på fødevarerområdet er at ~~bidrage til~~ **garantere** et højt sundhedsniveau for mennesker, dyr og planter i hele fødevarerekæden, støtte forbedring af dyrevelfærden, bidrage til et højt beskyttelses- og oplysningsniveau for forbrugere og et højt beskyttelsesniveau for miljøet, herunder bevarelse af biodiversiteten, samtidig med at den europæiske fødevarer- og foderproduktions bæredygtighed forbedres, **fødevarespildet reduceres,** kvalitetsstandarderne **for produkter** i hele Unionen styrkes, konkurrenceevnen i Unionens fødevarer- og fodersektor forbedres, og der skabes flere job. [Ændring 48]

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/826 af 17. maj 2017 om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter, der styrker inddragelsen af forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser i Unionens politikudformning inden for finansielle tjenesteydelser, for perioden 2017-2020 (EUT L 129 af 19.5.2017, s. 17).

Tirsdag den 12. februar 2019

- (46) I betragtning af den særlige karakter af foranstaltningerne vedrørende et højt sundhedsniveau for mennesker, dyr og planter i hele fødevarekæden bør der i nærværende forordning fastlægges særlige kriterier for støtteberettigelse i forbindelse med ydelse af tilskud og anvendelse af offentligt udbud. Uanset Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) **2018/1046** ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »finansforordningen«) og som en undtagelse fra princippet om ikkertilbagevirkende kraft bør navnlig omkostninger til hasteforanstaltninger som følge af deres hastende og uforudsigelige karakter være støtteberettigede og bør også omfatte omkostninger afholdt som følge af mistanke om forekomst af en sygdom eller en skadegører, forudsat at forekomsten efterfølgende er bekræftet og meddelt til Kommissionen. Kommissionen bør indgå de relevante budgetforpligtelser og foretage udbetalingerne for de støtteberettigede udgifter efter medlemsstaternes undertegnelse af de retlige forpligtelser og på grundlag af en vurdering af de betalingsanmodninger, der indgives af medlemsstaterne. Omkostninger i forbindelse med beskyttelsesforanstaltninger, der træffes i tilfælde af en direkte trussel mod sundhedstilstanden i Unionen som følge af forekomst af eller udviklingen i visse dyresygdomme og zoonoser på et tredjeland eller en medlemsstats område eller på oversøiske lande og territoriers område, samt omkostninger i forbindelse med beskyttelsesforanstaltninger eller andre relevante aktiviteter til støtte for planters sundhedsstatus i Unionen bør også være støtteberettigede. **[Ændring 49]**
- (47) ~~Den~~ **I betragtning af at fødevarekæden i stigende grad globaliseres, er den** offentlige kontrol, der foretages af medlemsstaterne, ~~er~~ et meget vigtigt redskab til kontrol og overvågning af, at de relevante EU-krav implementeres, overholdes og håndhæves, **navnlig for så vidt angår produkter, der importeres fra tredjelande.** Effektive offentlige kontrolsystemer er en forudsætning for, ~~at der kan opretholdes~~ **opretholdelse af** et højt sikkerhedsniveau for mennesker, dyr og planter i hele fødevarekæden **samt forbrugertilliden**, samtidig med at der sikres et højt beskyttelsesniveau for miljøet og dyrevelfærd. Der bør kunne ydes EU-tilskud til sådanne kontrolforanstaltninger. Der bør navnlig være mulighed for at yde tilskud til EU-referencelaboratorierne til afholdelse af de udgifter, disse laboratorier har i forbindelse med gennemførelsen af arbejdsprogrammer godkendt af Kommissionen. Eftersom effektiviteten af den offentlige kontrol også er afhængig af, at kontrolmyndighederne råder over veluddannet personale med et tilstrækkeligt kendskab til EU-retten, bør Unionen desuden kunne yde støtte til uddannelse af dette personale og til relevante udvekslingsprogrammer, der arrangeres af de kompetente myndigheder. **[Ændring 50]**
- (48) Europæiske statistikker af høj kvalitet, som udvikles, udarbejdes og formidles i henhold til det europæiske statistiske program, er afgørende for evidensbaseret beslutningstagning; de bør stilles til rådighed rettidigt og bidrage til gennemførelsen af Unionens politikker som omhandlet i traktaten om TEUF, navnlig styrket og integreret økonomisk styring, social, økonomisk og territorial samhørighed, bæredygtig udvikling, landbrugspolitikken, Europas sociale dimension og globalisering.
- (49) Europæiske statistikker er uundværlige for Unionens beslutningstagning og for måling af EU-initiativernes performance og indvirkning. Derfor bør den fortsatte tilvejebringelse og udvikling af europæiske statistikker ved hjælp af en EU-tilgang og ud fra et perspektiv, der er bredere end det indre marked, sikres med henblik på at dække alle Unionens aktiviteter og politikområder, herunder styrkelse af borgerne og virksomhederne, således at de er i stand til at træffe informerede valg.
- (50) På grund af sin horisontale karakter er det europæiske statistiske program underlagt specifikke krav og navnlig dem, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 ⁽²⁾, særlig med hensyn til overholdelse af de statistiske principper, det europæiske statistiske systems funktion og styringen heraf, herunder den rolle og de opgaver, der er tildelt Udvalget for det Europæiske Statistiske System og Kommissionen, samt oprettelse og gennemførelse af programmeringen af de statistiske aktiviteter.

⁽¹⁾ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).**

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).

Tirsdag den 12. februar 2019

- (51) Programmet er blevet forelagt Udvalget for det Europæiske Statistiske System til forhåndsgennemgang i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 223/2009 **og bør gennemføres ved at sikre effektiv parlamentarisk kontrol.** [Ændring 51]
- (52) Unionen og medlemsstaterne har forpligtet sig til at ~~gennemføre~~ **blive en frontløber i forbindelse med gennemførelsen af** FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling. Ved at bidrage til opfyldelsen af 2030-dagsordenen vil EU og medlemsstaterne fremme et stærkere, mere bæredygtigt, rummeligt, sikkert og velstående Europa. Programmet bør bidrage til gennemførelsen af 2030-dagsordenen, herunder ved at skabe balance mellem de økonomiske, sociale og miljømæssige dimensioner af bæredygtig udvikling, **idet det viseren klar og synlig forpligtelse i så henseende i dets FFR-forordning, og integrere målene for bæredygtig udvikling, således som der blev anmodet om i Europa-Parlamentets beslutninger af 14. marts og 30. maj 2018 om FFR for 2021-2027.** [Ændring 52]
- (53) For at afspejle betydningen af at bekæmpe klimaændringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen og FN's mål for bæredygtig udvikling bør programmet bidrage til at integrere klimatiltag og til at opnå det overordnede mål om, at mindst 25 % af Unionens udgifter på budgettet bidrager til klimamålene. Relevante foranstaltninger vil blive identificeret under forberedelserne og gennemførelsen af programmet og vurderet som led i de relevante evaluerings- og revisionsprocesser.
- (54) Ved denne forordning fastlægges der en finansieringsramme for programmet, som skal udgøre det primære referencebeløb, jf. [henvisning opdateres om nødvendigt i overensstemmelse med den nye interinstitutionelle aftale: punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning⁽¹⁾], for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.
- (55) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde indeholder bestemmelser om samarbejde på områder, der er omfattet af programmer mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og de lande i Den Europæiske Frihandelskommunitet, der deltager i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, på den anden side. Andre lande bør også kunne deltage i programmet, herunder især Unionens nabolande og lande, der har ansøgt om EU-medlemskab, kandidatlande og tiltrædende lande. Desuden bør programmet på området europæiske statistikker være åbent for Schweiz i overensstemmelse med aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om samarbejde om statistik⁽²⁾.
- (56) Tredjelande, der indgår i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), kan deltage i Unionens programmer inden for rammerne af det samarbejde, der er etableret ved EØS-aftalen, hvori det bestemmes, at programmerne kan gennemføres ved beslutning, der træffes i henhold til denne aftale. Tredjelande kan også deltage med hjemmel i andre retsfor skrifter. Der bør indsættes en særlig bestemmelse i denne forordning for at tildele de fornødne rettigheder og den fornødne adgang til den ansvarlige anvisningsberettigede, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Den Europæiske Revisionsret, således at de i fuld udstrækning kan udøve deres respektive beføjelser.
- (57) Finansforordningen finder anvendelse på dette program. Der fastsættes regler for gennemførelsen af Unionens budget, herunder regler for tilskud, priser og udbud.
- (58) De foranstaltninger, der blev gennemført under de tidligere programmer og budgetposter, har vist sig at være passende og bør derfor bibeholdes. De nye foranstaltninger, der indføres i henhold til programmet, tager sigte på at styrke navnlig et velfungerende indre marked. For at skabe større enkelhed og fleksibilitet i gennemførelsen af programmet og dermed i højere grad opfylde dets mål bør foranstaltningerne kun defineres i forhold til overordnede generiske kategorier. Programmet bør også omfatte lister over vejledende aktiviteter vedrørende specifikke målsætninger på området konkurrenceevne, **forbrugerbeskyttelse** eller specifikke aktiviteter, der udspringer af reguleringsmæssige krav, f.eks. inden for standardisering, **markedsovervågning**, regulering af fødevarer og europæiske statistikker. [Ændring 53]

⁽¹⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 90 af 28.3.2006, s. 2.

Tirsdag den 12. februar 2019

- (59) Det er nødvendigt at fastsætte visse kategorier af enheder, som er berettiget til finansiering, samt de enheder, der bør være berettiget til finansiering uden indkaldelse af forslag.
- (60) I betragtning af den stadig større sammenkobling inden for verdensøkonomien, **herunder den digitale økonomi**, bør programmet fortsætte med at give mulighed for at inddrage eksterne eksperter, som f.eks. embedsmænd i tredjelande, repræsentanter for internationale organisationer og erhvervsdrivende inden for særlige områder. [**Ændring 54**]
- (61) Det er nødvendigt at angive særlige kriterier vedrørende regler om samfinansiering og støtteberettigede omkostninger.
- (62) I overensstemmelse med Kommissionens forpligtelse, som fremgår af dens meddelelse af 19. oktober 2010 med titlen »Gennemgang af EU's budget«⁽¹⁾, og for at sikre sammenhængende og forenklede finansieringsprogrammer bør ressourcerne anvendes sammen med andre EU-støtteinstrumenter, hvis de planlagte foranstaltninger i henhold til programmet forfølger mål, som er fælles for forskellige finansieringsinstrumenter, dog med undtagelse af dobbeltfinansiering.
- (63) Dette program bør bidrage til den samlede støtte, der dækker særlige behov i regionerne i den yderste periferi og deres integration på det indre marked, således som det for nyligt blev genbekræftet i Kommissionens meddelelse »Et stærkere og fornyet strategisk partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi«⁽²⁾.
- (64) ~~Programmet bør fremme synergier og forhindre overlapninger med relaterede EU-programmer og EU-foranstaltninger.~~ Foranstaltningerne under dette program bør supplere foranstaltningerne i told- og Fiscalisprogrammerne, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] ⁽⁴⁾, og som også tager sigte på at støtte og forbedre det indre markeds funktion. [**Ændring 55**]
- (65) Programmet bør fremme synergier ~~og~~ komplementaritet **og additionalitet** med hensyn til SMV'er og støtte til iværksætteri under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] ⁽⁵⁾. Endvidere vil SMV-vinduet under InvestEU-fonden, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] ⁽⁶⁾, garantere støtte i form af lån og egenkapital for at øge adgangen til og tilgængeligheden af finansiering for SMV'er **og mikrovirksomheder**. Programmet bør ligeledes tilstræbe synergier med rumprogrammet, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] ⁽⁷⁾, med hensyn til at tilskynde SMV'er til at udnytte banebrydende innovation og andre løsninger, der er udviklet under disse programmer. [**Ændring 56**]
- (66) Dette program bør fremme synergierne med Horisont Europa, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] ⁽⁸⁾, og som tager sigte på at fremme forskning og innovation. Dette bør navnlig gælde komplementaritet med foranstaltningerne i det fremtidige europæiske innovationsråd for innovative virksomheder samt støttetjenester for SMV'er.

⁽¹⁾ COM(2010)0700.

⁽²⁾ COM(2017)0623.

⁽³⁾ COM(2018)0442.

⁽⁴⁾ COM(2018)0443.

⁽⁵⁾ COM(2018)0372.

⁽⁶⁾ COM(2018)0439.

⁽⁷⁾ COM(2018)0447.

⁽⁸⁾ COM(2018)0435.

Tirsdag den 12. februar 2019

- (67) Programmet bør fremme synergi og komplementaritet med hensyn til programmet det digitale Europa, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] ⁽¹⁾, der tager sigte på at fremme digitaliseringen af Unionens økonomi og den offentlige sektor **samt øget cybersikkerhed**. [**Ændring 57**]
- (68) Derudover bør programmet også tilstræbe synergier med Fonden for Retfærdighed, Rettigheder og Værdier, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] ⁽²⁾, og som tager sigte på at støtte den videre udvikling af et europæisk retligt område med henblik på de nationale retssystemers effektivitet, som er en vigtig katalysator for en retfærdig og omkostningseffektiv europæisk økonomi.
- (69) Dette program bør fremme synergierne med Erasmusprogrammet, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] ⁽³⁾, Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] ⁽⁴⁾ og Den Europæiske Socialfond Plus, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] ⁽⁵⁾, på området arbejdskraftens og unges mobilitet, som er afgørende for et velfungerende indre marked.
- (70) Endelig kunne foranstaltninger vedrørende fødevarekæden, f.eks. veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger i tilfælde af en dyre- og plantesundhedskrise, suppleres af markedsbaserede interventioner inden for rammerne af programmeringen af Unionens fælles landbrugspolitik, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] ⁽⁶⁾.
- (71) Hvis det er relevant, bør programmets foranstaltninger anvendes til at **Programmets foranstaltninger bør have en klar europæisk merværdi og bør** imødegå markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold på en forholdsmæssigt afpasset måde, uden at dette medfører overlappning eller fortrænger privat finansiering, ~~og have en klar europæisk merværdi~~. [**Ændring 58**]
- (72) ~~Kommissionen bør derfor tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelse af arbejdsprogrammer til gennemførelse af foranstaltninger, der bidrager til et højt sundhedsniveau for mennesker, dyr og planter i hele fødevarekæden. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁷⁾. [**Ændring 59**]~~
- (73) Finansieringsformerne og gennemførelsesmetoderne i denne forordning bør vælges ud fra deres evne til at opfylde foranstaltningernes specifikke målsætninger og levere resultater, navnlig under hensyntagen til **EU-merværdien**, kontrolomkostningerne, den administrative byrde og den forventede risiko for ikkeoverholdelse. Dette bør omfatte overvejelser om anvendelse af faste beløb, faste takster og enhedsomkostninger samt finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger, som omhandlet i artikel 125, stk. 1, i finansforordningen. [**Ændring 60**]
- (74) For at sikre regelmæssig overvågning og rapportering **om de opnåede fremskridt og programmets effektivitet** bør der fra begyndelsen fastlægges en passende ramme for overvågning af programmets foranstaltninger og resultater. Denne overvågning og rapportering bør baseres på indikatorer, der måler virkningerne af programmets foranstaltninger i forhold til forud fastsatte referencescenarier. [**Ændring 61**]

⁽¹⁾ COM(2018)0434.

⁽²⁾ COM(2018)0375.

⁽³⁾ COM(2018)0367.

⁽⁴⁾ COM(2018)0322, artikel 10.

⁽⁵⁾ COM(2018)0382.

⁽⁶⁾ COM(2018)0393.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Tirsdag den 12. februar 2019

- (75) Som anført i punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁾ er der behov for at evaluere dette program på grundlag af oplysninger, der er tilvejebragt via specifikke overvågningskrav, samtidig med at overregulering og administrative byrder undgås, navnlig for medlemsstaterne. Disse krav bør, hvor det er relevant, omfatte målbare indikatorer, der kan danne grundlag for en evaluering af programmets virkninger i praksis. **Kommissionen bør udarbejde en foreløbig evalueringsrapport om opfyldelsen af målene med de tiltag, som programmet støtter, om resultaterne og virkningerne, om hvor effektivt ressourcerne er blevet anvendt og om EU-merværdien samt en endelig evalueringsrapport om virkningen på lang sigt, resultaterne og bæredygtigheden af foranstaltningerne og synergierne med andre programmer.** [Ændring 62]
- (75a) **For at supplere visse ikke-væsentlige elementer i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår vedtagelsen af arbejdsprogrammer.** [Ændring 63]
- (76) ~~Listen~~ **En åben liste** over dyresygdomme og zoonoser, der er berettiget til finansiering i forbindelse med hasteforanstaltninger og til finansiering i forbindelse med udryddelses-, bekæmpelses- og overvågningsprogrammer, bør fastsættes på grundlag af de dyresygdomme, der er nævnt i del I, kapitel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 ⁽⁴⁾. [Ændring 64]
- (77) For at tage hensyn til situationer fremkaldt af dyresygdomme, der har en væsentlig indvirkning på husdyrproduktion eller -handel, udviklingen af zoonoser, der udgør en trussel mod mennesker, eller nye videnskabelige eller epidemiologiske udviklinger samt sygdomme, der kan udgøre en ny trussel for Unionen, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen, for så vidt angår ændring af listen over sygdomme og zoonoser. For at sikre en effektiv vurdering af programmets fremskridt hen imod opfyldelsen af dets målsætninger bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen med henblik på at gennemgå eller supplere indikatorerne til måling af, hvorvidt de specifikke målsætninger er nået, hvis det anses for nødvendigt, og med henblik på at supplere denne forordning med bestemmelser om fastsættelse af en overvågnings- og evalueringsramme. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. **Interessenter og forbrugerorganisationer bør også høres.** For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet ~~navnlig~~ alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter. [Ændring 65]
- (78) I henhold til [henvisning opdateres om nødvendigt i overensstemmelse med ny OLT-afgørelse: artikel 94 i Rådets afgørelse 2013/755/EU ⁽⁵⁾] kan personer og enheder, som er etableret i oversøiske lande og territorier (OLT'er), modtage finansiering under overholdelse af de regler og mål, der gælder for programmet, og eventuelle ordninger, som finder anvendelse på den medlemsstat, som det pågældende oversøiske land eller territorium hører under.

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 af 9. marts 2016 om overførbare dyresygdomme og om ændring og ophævelse af visse retsakter på området for dyresundhed («dyresundhedsloven») (EUT L 84 af 31.3.2016, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 af 17. november 2003 om bekæmpelse af salmonella og andre bestemte fødevarerbårne zoonotiske agenser (EUT L 325 af 12.12.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatiser (EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2013/755/EU af 25. november 2013 om de oversøiske landes og territoriers associering med Den Europæiske Union («associeringsafgørelse») (EUT L 344 af 19.12.2013, s. 1).

Tirsdag den 12. februar 2019

- (79) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger, herunder ved forebyggelse, påvisning, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder og svig, tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og efter omstændighederne ved anvendelse af administrative sanktioner, jf. finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2988/95 ⁽²⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽³⁾ og Rådets forordning (EU) 2017/1939 ⁽⁴⁾. Navnlig kan Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), jf. forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96, foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige forhold, der skader EU's finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) kan, jf. forordning (EU) 2017/1939, efterforske og retsforfølge svig og andre strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽⁵⁾. I henhold til finansforordningen skal personer eller enheder, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om at beskytte Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, EPPO og Den Europæiske Revisionsret de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, giver tilsvarende rettigheder.
- (80) Horisontale finansielle bestemmelser, der vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet med hjemmel i artikel 322 i TEUF, ~~finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastlagt i~~ **og navnlig** finansforordningen, ~~og de regulerer navnlig~~ **som fastlægger** proceduren for opstillingen og gennemførelsen af budgettet ved hjælp af tilskud, offentlige indkøb, priser, indirekte gennemførelse, og sikrer kontrol med de finansielle aktørers ansvar, **bør finde anvendelse på tiltag i medfør af dette program med forbehold for særlige undtagelser, der er fastsat i denne forordning.** Regler, der vedtages med hjemmel i artikel 322 i TEUF, vedrører også beskyttelsen af Unionens budget i tilfælde af generaliserede mangler i medlemsstaterne for så vidt angår retsstatsprincippet, idet overholdelsen heraf er en væsentlig forudsætning for sund økonomisk forvaltning og effektiv EU-finansiering. [**Ændring 66**]
- (81) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽⁶⁾ finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i forbindelse med denne forordning og under tilsyn af medlemsstaternes kompetente myndigheder. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽⁷⁾ finder anvendelse på Kommissionens behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning og under tilsyn af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger foretaget af kompetente myndigheder skal overholde reglerne om overførsel af personoplysninger i forordning (EU) 2016/679 **og i forordning XXX [forordning om privatlivets fred og elektronisk kommunikation]**, og enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger foretaget af Kommissionen skal overholde reglerne om overførsel af personoplysninger i forordning (EF) nr. 45/2001. [**Ændring 67**]

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

Tirsdag den 12. februar 2019

- (82) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af de berørte områders grænseoverskridende karakter, men kan på grund af Unionens større handleevne bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (83) Programmet bør også sikre større synlighed og sammenhæng i Unionens indre marked, virksomheders, **navnlig mikrovirksomheders og små og mellemstore virksomheders**, konkurrenceevne, herunder SMV'ers og **bæredygtighed** og foranstaltninger på området europæiske statistikker for europæiske borgere, virksomheder og administrationer. [**Ændring 68**]
- (84) Forordning (EU) nr. 99/2013, forordning (EU) nr. 1287/2013, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 254/2014 ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2014 ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 652/2014 ⁽³⁾ og forordning (EU) 2017/826 bør ophæves med virkning fra den 1. januar 2021.
- (85) Der bør sikres en gnidningsløs overgang uden afbrydelser mellem programmerne på områderne virksomheders, **navnlig mikrovirksomheders og små og SMV'ers mellemstore virksomheders**, konkurrenceevne og **bæredygtighed**, forbrugerbeskyttelse, forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser, politikudformning inden for finansielle tjenesteydelser, fødevarekæden og europæiske statistikker oprettet ved forordning (EU) nr. 1287/2013, forordning (EU) nr. 254/2014, forordning (EU) 2017/826, forordning (EU) nr. 258/2014, forordning (EU) nr. 652/2014, forordning (EU) nr. 99/2013 og nærværende program, navnlig hvad angår videreførelse af flerårige foranstaltninger og evalueringen af resultaterne af de forrige programmer — [**Ændring 69**]

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastlægges programmet for ~~forbedring af~~ **det indre marked med henblik på at styrke** det indre ~~markeds~~ **marked og forbedre dets** funktion ~~og på området for~~ virksomheders, **navnlig mikrovirksomheders og små og mellemstore virksomheders**, konkurrenceevne, ~~herunder~~ **og bæredygtighed** ~~mikrovirksomheders og små og mellemstore virksomheders~~, **standardisering, forbrugerbeskyttelse, markedsovervågning, fødevarekæden** og rammen for finansiering af udvikling, udarbejdelse og formidling af europæiske statistikker, jf. artikel 13 i forordning (EF) nr. 223/2009 (i det følgende benævnt »programmet«). [**Ændring 70**]

Der fastsættes mål for programmet, et budget for perioden 2021-2027, former for EU-finansiering samt regler for ydelsen heraf.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 254/2014 af 26. februar 2014 om et flerårigt forbrugerprogram for årene 2014-2020 og om ophævelse af afgørelse nr. 1926/2006/EF (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 42).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2014 af 3. april 2014 om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med regnskabsaflæggelse og revision for perioden 2014-20 og om ophævelse af afgørelse nr. 716/2009/EF (EUT L 105 af 8.4.2014, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 652/2014 af 15. maj 2014 om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarekæden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteformeringsmateriale, om ændring af Rådets direktiv 98/56/EF, 2000/29/EF og 2008/90/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002, (EF) nr. 882/2004 og (EF) nr. 396/2005 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 og om ophævelse af Rådets afgørelse 66/399/EØF, afgørelse 76/894/EØF og beslutning 2009/470/EF (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 1).

Tirsdag den 12. februar 2019

Artikel 2
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »blandingsoperation«: foranstaltninger, som støttes over EU-budgettet, herunder inden for blandingsfaciliteter, jf. finansforordningens artikel 2, nr. 6), og som kombinerer støtte og/eller finansielle instrumenter, der ikke skal tilbagebetales, fra EU-budgettet og støtte, der skal tilbagebetales, fra udviklingsinstitutioner eller andre offentlige finansieringsinstitutioner samt fra kommercielle finansieringsinstitutioner og investorer
- 2) »europæiske statistikker«: statistikker, der udvikles, udarbejdes og formidles **på EU-plan og i medlemsstaterne** i overensstemmelse med **artikel 3 i TEU og** forordning (EF) nr. 223/2009 [Ændring 71]
- 3) »retlig enhed«: en fysisk person eller en efter national ret, EU-retten eller international ret oprettet og anerkendt juridisk person, der har status som juridisk person og i eget navn kan udøve rettigheder og være pålagt pligter, eller en enhed, der ikke er en juridisk person, jf. ~~finansforordningens~~ **forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (finansforordningen)** artikel 197, stk. 2, litra c) [Ændring 72]
- 4) »mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder«: mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder som defineret i henstilling 2003/361/EF i udgaven af 6. maj 2003
- 4a) **»socialøkonomisk virksomhed«: en virksomhed, hvis primære målsætning er at have en social indvirkning frem for at generere overskud til sine ejere eller interessenter, som driver virksomhed ved at levere varer og tjenesteydelser til markedet, og som forvaltes på en åben og ansvarlig måde under inddragelse af arbejdstagere, forbrugere og interessenter; [Ændring 73]**
- 4b) **»lokal offentlig virksomhed«: en lille lokal offentlig servicevirksomhed, der opfylder SMV-kriterierne og varetager vigtige opgaver for lokalsamfund; [Ændring 74]**
- 4c) **»virksomhedsnetværk«: iværksættere, der går sammen for at gennemføre et fælles projekt, hvor to eller flere SMV'er i fællesskab udøver en eller flere økonomiske aktiviteter for at forbedre deres konkurrenceevne på markedet. [Ændring 75]**
- 5) »tredjeland«: et land, der ikke er en medlemsstat.

Artikel 3
Programmets målsætninger

1. Programmet har følgende generelle målsætninger:
 - a) at forbedre det indre markeds funktion og navnlig at beskytte og styrke borgere, forbrugere og virksomheder, især mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er), ved håndhævelse af ~~EU-retten, lettere markedsadgang,~~ **Unionens retlige, sociale og miljømæssige rammer; at lette markedsadgangen og adgangen til finansiering, at fremme fair konkurrence mellem virksomheder og** fastsættelse af standarder, **at sikre et ensartet og ved fremme af højt niveau for forbrugerbeskyttelse, at styrke markedsovervågningen i hele Unionen, at forbedre den gensidige anerkendelse og at fremme** menneskers, dyrs og planter sundhed og dyrevelfærd; samt at styrke samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen og de decentraliserede EU-agenturer [Ændring 76]

Tirsdag den 12. februar 2019

b) at ~~tilvejebringe~~ **udvikle, udarbejde og formidle** sammenlignelige og pålidelige **europæiske** statistikker af høj kvalitet ~~om Europa~~, der understøtter udformningen, overvågningen og evalueringen af alle EU-politikker, **herunder vedrørende handel og migration**, og hjælper **borgere**, politiske beslutningstagere **og lovgivere, tilsynsmyndigheder**, virksomheder, forskere, ~~borgere~~ **civilsamfundet** og medier med at træffe informerede beslutninger og deltage aktivt i den demokratiske proces. [Ændring 77]

2. Programmet har følgende specifikke målsætninger:

a) at gøre det indre marked mere effektivt **ved:**

i) **at** fremme forebyggelse og fjernelse af hindringer, **og** støtte udviklingen, gennemførelsen og håndhævelsen af EU-retten på områderne det indre marked for varer og tjenesteydelser, **og** offentligt udbud, ~~markedsovervågning~~ samt på områderne selskabsret, aftaleret og ansvar uden for kontraktforhold, hvidvaskning af penge, fri bevægelighed for kapital, finansielle tjenesteydelser og konkurrence, herunder udvikling af styringsværktøjer

ii) **at støtte effektiv markedsovervågning og produktsikkerhed i hele Unionen og bidrage til bekæmpelse af forfalskning af produkter med henblik på at sikre, at kun produkter, der er sikre og overholder de gældende regler, og som giver et højt niveau af forbrugerbeskyttelse, stilles til rådighed på EU-markedet, herunder de produkter, der sælges online, samt større homogenitet og kapacitet hos markedsovervågningsmyndighederne i hele Unionen.** [Ændring 78]

b) at ~~forbedre~~ **styrke både** virksomhedernes konkurrenceevne **og bæredygtighed** med særlig fokus på SMV'er og opnå additionalitet gennem foranstaltninger, ~~der yder forskellige former (mål for støtte til SMV'er, SMV'ers adgang SMV'er) idet der tages særligt hensyn til markeder, herunder deres internationalisering, et for SMV'er gunstigt erhvervsklima, sektorerens konkurrenceevne, modernisering af industrien og fremme af iværksætter~~ **specifikke behov ved at:**

i) **yde forskellige former for støtte til SMV'er, fremme vækst, fremme og oprettelse af SMV'er, herunder virksomhedsnetværk, udvikling af ledelsesmæssige færdigheder og fremme af ekspansionsforanstaltninger, som vil give dem bedre adgang til markeder og internationaliseringsprocesser samt markedsføring af deres produkter og tjenesteydelser**

ii) **fremme et gunstigt erhvervsklima og en gunstig ramme for SMV'er, mindske den administrative byrde, styrke sektorernes konkurrenceevne, sikre modernisering af industrien, herunder digital omstilling, og bidrage til en robust, energi- og ressourceeffektiv økonomi**

iii) **fremme iværksætterkultur og bidrage til uddannelse af høj kvalitet af SMV'ernes ansatte**

iv) **fremme nye forretningsmuligheder for SMV'er ved at afhjælpe strukturelle ændringer gennem målrettede foranstaltninger og andre innovative former for tiltag såsom medarbejderovertagelse, der letter jobskabelse og den fortsatte beståen af virksomheder i områder, der er berørt af disse ændringer.** [Ændring 79]

c) at sikre et velfungerende indre marked gennem standardiseringsprocesser, som:

i) muliggør finansiering af ~~europæisk standardisering~~ **europæiske standardiseringsorganer** og **alle relevante** og interesserede parter deltage i udarbejdelse af europæiske standarder [Ændring 80]

ii) støtter udviklingen af internationale standarder af høj kvalitet for regnskabsaflæggelse og revision, letter deres indarbejdelse i EU-retten og/eller fremmer innovation og udvikling af bedste praksis i inden for virksomhedsrapportering **for både små og store virksomheder** [Ændring 81]

Tirsdag den 12. februar 2019

- d) at fremme forbrugernes interesser og sikre et **ensartet og** højt niveau af forbrugerbeskyttelse og ~~produksikkerhed~~ ved at:
[Ændring 82]
- i) styrke, bistå og uddanne forbrugere, virksomheder og civilsamfundet, sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, bæredygtigt forbrug og ~~produksikkerhed~~, navnlig ved **navnlig for de mest sårbare forbrugere, med henblik på at støtte de øgede retfærdigheden, gennemsigtigheden og tilliden i det indre marked; støtte** kompetente retshåndhavende myndigheder og forbrugernes repræsentative organisationer og samarbejdsforanstaltninger **ved bl.a. at håndtere forhold, som eksisterende og nye teknologier rejser, herunder tiltag, der sigter mod at forbedre sporbarheden af produkter i forsyningskæden, kvalitetsstandarder i hele Unionen og spørgsmålet om to forskellige produktkvaliteter; øge bevidstheden om forbrugernes rettigheder i henhold til EU-retten og** sikre, at alle forbrugere har adgang til ~~klagemuligheder~~ **effektive klagemekanismer** og tilvejebringelse af passende oplysninger om markederne og forbrugerne **samt fremme bæredygtigt forbrug gennem øget information til forbrugerne om varers og tjenesteydelsers særlige karakteristika og miljøpåvirkning** [Ændring 83]
- ii) forbedre forbrugernes, andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelsers og civilsamfundets deltagelse i politikudformningen på området finansielle tjenesteydelsers, fremme en bedre forståelse af den finansielle sektor **og af de forskellige kategorier af erhvervsmæssigt udnyttede finansielle produkter og sikre forbrugernes interesser på området for finansielle detailtjenesteydelsers** [Ændring 84]
- e) at bidrage til et højt ~~sundhedsniveau~~ **sundheds- og sikkerhedsniveau** for mennesker, dyr og planter i hele ~~fødevarekæden~~ **fødevare- og foderforsyningskæden** og på beslægtede områder, bl.a. ved at forebygge og udrydde sygdomme og skadegørere, **herunder ved hjælp af nødforanstaltninger i tilfælde af omfattende krisesituationer og uforudsete hændelser, der påvirker dyre- eller plantesundheden, samt støtte forbedring forbedringer af dyrevelfærd samt dyrevelfærd og udvikle** en bæredygtig fødevareproduktion og et bæredygtigt forbrug **til overkommelige priser samt ved at stimulere forskning, innovation og udveksling af bedste praksis mellem interessenter på disse områder.** [Ændring 85]
- f) at **udvikle**, udarbejde, **udbrede** og formidle **europæiske** statistikker af høj kvalitet om Europa på en rettidig, upartisk og omkostningseffektiv måde gennem styrkede partnerskaber inden for det europæiske statistiske system, jf. artikel 4 i forordning (EF) nr. 223/2009, og med alle relevante eksterne parter ved hjælp af flere forskellige datakilder, avancerede dataanalysemetoder, intelligente systemer og digitale teknologier, **indeholdende en national og, hvis det er muligt, regional opdeling.** [Ændring 86]

Artikel 4

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden 2021-2027 er på ~~4 088 580 6 563 000 000~~ EUR i løbende priser. [Ændring 87]
2. Inden for det beløb, der er omhandlet i stk. 1, tildeles følgende vejledende beløb til følgende målsætninger:
 - a) 394 590 000 EUR til målsætningen, som er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), nr. i). [Ændring 88]
 - aa) 396 200 000 EUR til målsætningen, som er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), nr. ii). [Ændring 89]
 - a) ~~1 000 000 000~~ 3 122 000 000 EUR til den specifikke målsætning, som er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b) [Ændring 90]

Tirsdag den 12. februar 2019

- aa) **220 510 000 EUR til den målsætning, som er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra c). [Ændring 91]**
- b) ~~188 000 000~~ **198 000 000 EUR til den specifikke målsætning, som er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), ~~nr. 4)~~**
[Ændring 92]
- c) 1 680 000 000 EUR til den specifikke målsætning, som er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e)
- d) 552 000 000 EUR til den specifikke målsætning, som er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra f).

3. Det beløb, der er omhandlet i stk. 1, kan anvendes til teknisk og administrativ bistand i forbindelse med programmets gennemførelse, navnlig vedrørende forberedelses-, overvågnings-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter samt anvendelse af informationsteknologinet med fokus på behandling og udveksling af oplysninger og anvendelse og udvikling af institutionelle IT-værktøjer. **For at sikre, at programmet i størst muligt omfang giver adgang til finansiering af tiltag, der er omfattet af programmets målsætninger, må de samlede udgifter til administrativ og teknisk bistand ikke overstige 5 % af værdien af den finansieringsramme, der er omhandlet i stk. 1. [Ændring 93]**

4. Hvad angår den målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e), kan budgetforpligtelser for foranstaltninger, der løber over mere end et regnskabsår, opdeles på flere år i årlige trancher.

5. Uanset finansforordningens artikel 111, stk. 2, indgår Kommissionen en budgetforpligtelse for tilskud til veterinære og plantesundhedsmæssige hasteforanstaltninger under den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e), i nærværende forordning, efter en vurdering af de betalingsanmodninger, der indgives af medlemsstaterne.

5a. Der bør indføres en særlig mekanisme for direkte adgang for fødevarekæden til Kommissionens krisereserve i tilfælde af omfattende krisesituationer for at sikre en tilstrækkelig finansiering af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, litra e). [Ændring 94]

6. Midler, der er tildelt medlemsstaterne ved delt forvaltning, kan på disses anmodning overføres til programmet. Kommissionen forvalter disse midler direkte i overensstemmelse med finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra a), eller indirekte i overensstemmelse med nævnte artikels litra c). De omhandlede midler anvendes om muligt til fordel for den pågældende medlemsstat.

Artikel 5

Tredjelande, der er associeret til programmet

Programmet er åbent for følgende tredjelande:

- a) medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA-medlemmer), som er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), jf. betingelserne i EØS-aftalen
- b) tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande i overensstemmelse med de generelle principper og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og Associeringsrådets afgørelser eller lignende aftaler, og i overensstemmelse med de specifikke betingelser i aftaler mellem Unionen og disse lande
- c) lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik i overensstemmelse med de generelle principper og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og Associeringsrådets afgørelser eller lignende aftaler, og i overensstemmelse med de specifikke betingelser i aftaler mellem EU og disse lande
- d) tredjelande i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i en særlig aftale om tredjelandets deltagelse i Unionens programmer, forudsat at der i aftalen:
- i) sikres en rimelig balance for så vidt angår bidrag og fordele for det tredjeland, som deltager i EU-programmerne

Tirsdag den 12. februar 2019

- ii) fastsættes betingelser for deltagelse i programmerne, herunder beregningen af finansielle bidrag til de enkelte programmer og deres administrative omkostninger
- iii) ikke indrømmes tredjelandet beslutningskompetence over programmet
- iv) fastsættes garantier vedrørende Unionens ret til at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning og beskytte sine finansielle interesser.

De bidrag, der er omhandlet i nr. ii), udgør formålsbestemte indtægter i henhold til artikel [21, stk. 5] i finansforordningen.

Artikel 6

Gennemførelse og former for EU-finansiering

1. Programmet gennemføres ved direkte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningen eller ved indirekte forvaltning med organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra c).
2. Programmet kan yde finansiering i enhver af de former, der er fastsat i finansforordningen, særlig tilskud, priser og udbud. Det kan også yde finansiering i form af finansielle instrumenter inden for blandingsoperationer.
3. Bidrag til en mekanisme for gensidig forsikring kan dække den risiko, der er forbundet med tilbagesøgning af midler, der skyldes af modtagere, og betragtes som en tilstrækkelig garanti i henhold til finansforordningen. Bestemmelserne i [artikel X] i forordning XXX [efterfølger til forordningen om garantifonden] finder anvendelse ⁽¹⁾.

KAPITEL II

TILSKUD

Artikel 7

Tilskud

Tilskud under programmet tildeles og forvaltes i overensstemmelse med finansforordningens afsnit VIII.

Artikel 8

Støtteberettigede foranstaltninger

1. Der kan kun ydes finansiering til foranstaltninger, som gennemfører de i artikel 3 omhandlede målsætninger.
2. Der kan navnlig ydes finansiering til følgende foranstaltninger, der gennemfører de i artikel 3 omhandlede målsætninger:
 - a) skabelse af de rette betingelser for styrkelse af alle aktører i det indre marked, herunder virksomheder, borgere, ~~og~~ forbrugere, civilsamfundet og offentlige myndigheder gennem ~~gennemsigtige~~ **gennemsigtig udveksling af** oplysninger og oplysningskampagner, **navnlig hvad angår gældende EU-regler og forbrugernes og virksomhedernes rettigheder**, udveksling af bedste praksis, fremme af god praksis **og innovative løsninger**, udveksling og formidling af ekspertise og viden **om** og tilrettelæggelse af uddannelsesaktiviteter **til fremme af digitale færdigheder hos borgere og virksomheder;** [**Ændring 95**]
 - b) indførelse af mekanismer, der gør det muligt for ~~repræsentanter for~~ borgere, forbrugere, slutbrugere, civilsamfundet, **fagforeninger** og **repræsentanter for** virksomheder i Unionen, **navnlig repræsentanter for SMV'er**, at bidrage til politiske drøftelser, politikker og beslutningstagning, navnlig ved at støtte de repræsentative organisationers funktion på nationalt plan og på EU-plan [**Ændring 96**]

⁽¹⁾ [indsættes].

Tirsdag den 12. februar 2019

- c) kapacitetsopbygning, fremme og koordinering af fælles foranstaltninger mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen, de decentraliserede EU-agenturer og myndigheder i tredjelande **og mere specifikt fælles tiltag vedrørende styrkelse af produktsikkerhed, håndhævelse af regler for forbrugerbeskyttelse i Unionen og produkters sporbarhed** [Ændring 97]
- d) støtte til en effektiv håndhævelse **fra medlemsstaternes side** og modernisering af Unionens retlige ramme og dens hurtige tilpasning til et miljø i konstant forandring **samt støtte til håndtering af problemer, der opstår som følge af digitalisering**, herunder ved hjælp af indsamling og analyse af data undersøgelser, evalueringer og politikanbefalinger, tilrettelæggelse af demonstrationsaktiviteter og pilotprojekter, kommunikationsaktiviteter, udvikling af særlige IT-værktøjer til at sikre det indre markeds gennemsigtige, **retfærdige** og effektive funktion. [Ændring 98]

2a. Der kan ydes finansiering til følgende tiltag, som gennemfører de specifikke målsætninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), nr. ii):

- a) **koordinering og samarbejde mellem markedsovervågningsmyndigheder og andre relevante myndigheder i medlemsstaterne, navnlig gennem EU-netværket for produktoverensstemmelse**
- b) **udvikling og vedligeholdelse af IT-værktøjer til udveksling af oplysninger om markedsovervågning og kontrol ved de ydre grænser**
- c) **støtte til udvikling af fælles tiltag og undersøgelser inden for produktsikkerhed og -overensstemmelse, herunder med hensyn til netforbundne produkter og produkter, der sælges online**
- d) **samarbejde, udveksling af bedste praksis og fælles projekter mellem markedsovervågningsmyndigheder og relevante tredjelandsorganer**
- e) **støtte til markedsovervågningsstrategier, indsamling af viden og efterretninger, afprøvningskapacitet og -faciliteter, peer reviews, uddannelsesprogrammer, teknisk bistand og kapacitetsopbygning til markedsovervågningsmyndigheder**
- f) **Kommissionens vurdering af typegodkendelsesprocedurer og kontrol af, at motorkøretøjer overholder de gældende regler.** [Ændring 99]

3. Der kan ydes finansiering til følgende foranstaltninger, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b):

- a) ~~yde forskellige former for støtte til SMV'er~~ [Ændring 100]
- b) lette **mikrovirksomheders, SMV'ers og virksomhedsnetværks** adgang til markeder, **herunder markeder uden for Unionen**, hjælpe dem med at håndtere globale, **miljømæssige, økonomiske** og samfundsmæssige udfordringer og virksomheders internationalisering, **fremme støtte til dem i løbet af deres livscyklus** og styrke Unionens **iværksættermæssige og industrielle lederskab i globale værdikæder**; ~~herunder Enterprise Europe-netværket~~ [Ændring 101]
- c) håndtere markedshindringerne ~~og~~, **mindke** administrative byrder, **herunder mindke hindringerne for etablering og start af virksomheder**, og skabe et gunstigt erhvervs-klima for at ~~give SMV'er mulighed~~ **gøre det muligt for mikrovirksomheder og SMV'er** at udnytte det indre marked, **herunder adgang til finansiering, og ved at stille passende vejlednings-, mentor- og coachingordninger til rådighed samt levering af videnbaserede erhvervs-tjenester** [Ændring 102]
- d) fremme **bæredygtige virksomheders udvikling og vækst, øge mikrovirksomheders og SMV'ers kendskab til EU-lovgivningen**, herunder **EU- miljø- og energiret, opgradere deres** udvikling af færdigheder og kvalifikationer **samt fremme nye forretningsmodeller og ressourceeffektive værdikæder, som fremmer bæredygtig, industriel, teknologisk og industriel organisatorisk omstilling i alle fremstillings- og servicesektorer** [Ændring 103]

Tirsdag den 12. februar 2019

- e) støtte styrke konkurrenceevnen og bæredygtigheden i virksomheder og alle sektorer i økonomien og støtte mikrovirksomheders og SMV'ers indførelse af teknologisk, organisatorisk og social innovation, der styrker virksomhedernes sociale ansvar og værdikædesamarbejde gennem strategisk forbindelse af økosystemer og klynger, herunder det fælles klyngeinitiativ [Ændring 104]
- f) fremme iværksætterklima og iværksætterkultur, herunder ~~mentorordninger~~ udvide mentorordningen for nye iværksættere og støtte til nystartede virksomheder, forretningsmæssig bæredygtighed og vækstvirksomheder, idet fokus især rettes mod nye potentielle iværksættere (dvs. unge og kvinder) samt andre specifikke målgrupper såsom socialt dårligt stillede eller sårbare grupper. [Ændring 105]

3a. Ved gennemførelsen af det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), kan Kommissionen ud over de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 3, litra a)-f), i denne artikel, støtte følgende specifikke foranstaltninger:

- a) fremskynde, støtte og udvide rådgivningstjenester gennem Enterprise Europe-netværket med henblik på at yde integrerede one-stop-shop-erhvervsstøttetjenester til SMV'er i Unionen, der søger at udnytte mulighederne på det indre marked og i tredjelande, og overvåge med henblik på at sikre, at sidstnævnte leverer tjenester af et sammenligneligt kvalitetsniveau i alle medlemsstater
- b) støtte oprettelsen af virksomhedsnetværk
- c) støtte og udvide mobilitetsprogrammer for nye iværksættere (»Erasmus for unge iværksættere«) for at forbedre deres muligheder for at styrke deres knowhow, færdigheder og holdninger med hensyn til iværksætteri samt for at forbedre deres teknologiske kapacitet og virksomhedsstyring
- d) støtte SMV'ers vækst gennem omfattende erhvervsudvidelsesprojekter baseret på markedsdrevne muligheder (vækstinstrumentet for SMV'er)
- e) støtte sektorspecifikke aktiviteter på områder, der er kendetegnet ved en stor andel af mikrovirksomheder og SMV'er og et stort bidrag til Unionens BNP, som f.eks. turistsektoren. [Ændring 106]

3b. De foranstaltninger, der træffes via Enterprise Europe-netværket, som er omhandlet i stk. 3a, litra a) i denne artikel, kan bl.a. omfatte:

- a) fremme af internationaliseringen af SMV'er og identificering af erhvervspartnerne på det indre marked, grænseoverskridende erhvervsamarbejde om FoU, teknologi og partnerskaber for videns- og innovationsoverførsel
- b) tilvejebringelse af information, vejledning og personlig rådgivning om EU-retten, EU-finansierings- og fundingmuligheder samt EU-initiativer, der har indvirkning på erhvervslivet, herunder beskatning, ejendomsrettigheder, miljø- og energirelaterede forpligtelser samt aspekter vedrørende arbejdsmarkedet og social sikring
- c) lette adgangen for SMV'er til ekspertise inden for miljø, klima, energieffektivitet og energimæssig ydeevne
- d) styrkelse af netværket med andre informations- og rådgivningsnetværk i Unionen og medlemsstaterne, navnlig Eures, Unionens innovationscentre og InvestEU-rådgivningsplatformen.

Tjenester, der ydes af netværket på vegne af andre EU-programmer, finansieres af disse programmer.

Kommissionen prioriterer foranstaltninger i netværket til at forbedre dele eller elementer heraf, som ikke opfylder minimumsstandarderne, med henblik på at yde en ensartet støtte til mikrovirksomheder og SMV'er i hele Unionen.

Tirsdag den 12. februar 2019

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med fastsættelse af indikatorer og minimumsstandarder med henblik på at måle netværkets virkning i forhold til SMV-foranstaltningernes specifikke mål og effektivitet.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 med henblik på at oprette yderligere former for støtte til SMV'er, der ikke er omhandlet i dette stykke. [Ændring 107]

4. Der kan ydes finansiering til de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 15 og 16 i forordning (EU) nr. 1025/2012, og som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra c), nr. i), i nærværende forordning.

5. Der kan ydes finansiering til foranstaltninger, der støtter aktiviteter, som sigter mod at udvikle, anvende, vurdere og overvåge internationale standarder inden for regnskabsaflæggelse og revision og føre tilsyn med fastsættelse af standarder, og som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra c), nr. ii).

5a. Der kan ydes finansiering til følgende foranstaltninger, som gennemfører de specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), nr. i):

a) forbedring af forbrugernes bevidsthed og uddannelse om forbrugerrettigheder gennem livslang uddannelse i EU-forbrugerbeskyttelsesregler og styrkelse af forbrugernes evne til at håndtere nye spørgsmål, der opstår som følge af den teknologiske udvikling og digitaliseringen, herunder sårbare forbrugeres særlige behov

b) sikring og fremme af alle forbrugeres og erhvervsdrivendes adgang til udenretslig tvistbilæggelse og onlinetvistbilæggelse af høj kvalitet samt til oplysninger om klagemuligheder

c) støtte til bedre håndhævelse af forbrugerlovgivningen med særligt fokus på grænseoverskridende sager eller sager, der involverer tredjeparter, effektiv samordning og samarbejde mellem nationale håndhævelsesorganer og samarbejde med tredjelande

d) fremme af bæredygtigt forbrug ved at øge forbrugernes bevidsthed om produkters holdbarhed og miljøpåvirkninger, miljødesignegenskaber, fremme af forbrugerrettigheder i denne henseende og muligheder for at klage, hvor produkter bliver defekte efter kort tids brug. [Ændring 108]

6. Der kan ydes finansiering til de foranstaltninger, der er fastsat i bilag I, og som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e).

7. Der kan ydes finansiering til de foranstaltninger, der er fastsat i bilag II, og som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra f).

Artikel 9

Støtteberettigede enheder

1. Kriterierne for støtteberettigelse i stk. 2-7 i denne artikel finder anvendelse i tillæg til kriterierne i finansforordningens artikel 197.

2. I tillæg til betingelserne for støtteberettigelse i stk. 3-7 er følgende enheder støtteberettigede i henhold til programmet:

a) retlige enheder, der er etableret i et af de følgende lande:

i) en medlemsstat eller et oversøisk land eller territorium, som hører under denne

Tirsdag den 12. februar 2019

- ii) tredjelande, der er associeret til programmet i overensstemmelse med artikel 5
- b) en efter EU-retten oprettet retlig enhed eller en international organisation.
- c) Retlige enheder, der er etableret i et tredjeland, der ikke er associeret til programmet, er undtagelsesvis berettigede til at deltage, forudsat at foranstaltningen forfølger Unionens mål, og at aktiviteterne uden for Unionen bidrager til effektiviteten af de interventioner, der gennemføres på de medlemsstaters område, hvor traktaterne finder anvendelse.

3. **Kommissionen kan tillade** retlige enheder, der er etableret i et tredjeland, der ikke er associeret til programmet, ~~kan~~ at deltage i følgende foranstaltninger: [Ændring 109]

- a) foranstaltninger, der gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b)
- b) foranstaltninger, der støtter forbrugerbeskyttelsen og gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), nr. i).

Enheder, der deltager i de foranstaltninger, der er omhandlet i litra a) og b), er ikke berettiget til at modtage finansiel støtte fra Unionen, **især når der er risiko for overførsel af innovativ teknologi eller ekspertise**, bortset fra, hvor dette er en afgørende betingelse for programmet, særligt hvad angår konkurrenceevne og adgang til markederne for Unionens virksomheder, eller hvad angår beskyttelse af forbrugere, der er bosiddende i Unionen. Denne undtagelse gælder ikke for enheder med gevinst for øje. [Ændring 110]

4. For så vidt angår foranstaltninger, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra c), nr. i), i nærværende forordning, er de enheder, der er anført i artikel 15 og 16 i forordning (EU) nr. 1025/2012 støtteberettigede.

5. For så vidt angår foranstaltninger, der støtter forbrugerbeskyttelsen, og som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), nr. i), og vedrører Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre, er følgende organer støtteberettigede:

- a) et organ, der er udpeget af en medlemsstat eller et tredjeland, jf. artikel 5, og som er en nonprofitorganisation udvalgt ved en gennemsigtig procedure
- b) et offentligt organ.

6. Tredjelande, der er associeret eller ikke er associeret til programmet, er støtteberettigede med hensyn til følgende foranstaltninger, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e):

- a) beskyttelsesforanstaltninger, der træffes i tilfælde af en direkte trussel mod sundhedsstatusen i Unionen som følge af forekomst af eller udviklingen i en af de i bilag III opførte dyresygdomme og zoonoser eller en af de planteskadegørere, der er opført i det i artikel 16 omhandlede arbejdsprogram, på et tredjlands eller en medlemsstats område
- b) beskyttelsesforanstaltninger eller andre relevante aktiviteter til støtte for planters sundhedsstatus i Unionen.

Kommissionens tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 med henblik på ændring af bilag III, hvis det er nødvendigt for at tage hensyn til situationer fremkaldt af disse dyresygdomme, der har en væsentlig indvirkning på husdyrproduktion eller -handel, udviklingen af zoonoser, der udgør en trussel mod mennesker, eller nye videnskabelige eller epidemiologiske udviklinger samt sygdomme, der kan udgøre en ny trussel for Unionen.

Undtagen i tilfælde af dyresygdomme og planteskadegørere, der har en væsentlig indvirkning på Unionen, bør ikkeassocierede lande i princippet selv finansiere deres deltagelse i de foranstaltninger, der er omhandlet i litra a) og b).

Tirsdag den 12. februar 2019

7. For så vidt angår foranstaltninger, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra f), i nærværende forordning, er følgende retlige enheder støtteberettigede:

- a) nationale statistiske kontorer og andre nationale myndigheder som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 223/2009
- b) for så vidt angår foranstaltninger, som støtter samarbejdsnetværk, andre organer, der opererer på statistikområdet, og som ikke er de myndigheder, der er omhandlet i litra a), i dette stykke
- c) almennyttige enheder, som er uafhængige af industrielle, kommercielle og forretningsmæssige interesser eller andre interessekonflikter, og hvis primære mål og aktiviteter er at fremme og støtte gennemførelsen af adfærdskodeksen for europæiske statistikker, jf. artikel 11 i forordning (EF) nr. 223/2009, og gennemførelsen af nye metoder til udarbejdelse af europæiske statistikker med det formål at forbedre effektiviteten og kvaliteten på EU-plan.

Artikel 10

Udpegede støttemodtagere

Der kan ydes tilskud under programmet uden indkaldelse af forslag til følgende enheder:

- a) for så vidt angår foranstaltninger inden for markedsovervågning, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), **nr. ii**), i nærværende forordning, de markedsovervågningsmyndigheder i medlemsstaterne, der er omhandlet i artikel 17 i forordning (EF) nr. 765/2008, og artikel 11 i [forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler og procedurer for overholdelse og håndhævelse af EU's harmoniseringslovgivning for produkter] ⁽¹⁾ [**Ændring 111**]
- b) for så vidt angår foranstaltninger inden for akkreditering ~~og markedsovervågning~~, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), **nr. i**), i nærværende forordning, det organ, der i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 765/2008 er anerkendt til at gennemføre de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 32 i forordning (EF) nr. 765/2008 [**Ændring 112**]
- c) for så vidt angår foranstaltninger, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra c), nr. i), i nærværende forordning, de enheder, der er omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) nr. 1025/2012
- d) for så vidt angår foranstaltninger, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra c), nr. ii), Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG), International Financial Reporting Standards Foundation og Public Interest Oversight Board (PIOB)
- e) for så vidt angår foranstaltninger, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), nr. i), i forbindelse med repræsentation af forbrugernes interesser på EU-plan, *Bureau Européen des Unions de Consommateurs* (BEUC) og *European Association for the Coordination of Consumer Representation in Standardisation* (ANEC), forudsat at de ikke har interessekonflikter og gennem deres medlemmer repræsenterer EU-forbrugernes interesser i mindst to tredjedele af medlemsstaterne
- f) for så vidt angår foranstaltninger, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), nr. ii), Finance Watch og Better Finance, på følgende betingelser, som skal vurderes en gang om året:
 - i) enhederne vedbliver med at være ikkestatslige, almennyttige og uafhængige af industrielle, kommercielle eller erhvervs-mæssige interesser
 - ii) de har ingen interessekonflikter og repræsenterer gennem deres medlemmer EU-forbrugeres og andre slutbrugeres interesser på området finansielle tjenesteydelser

⁽¹⁾ COM(2017)0795.

Tirsdag den 12. februar 2019

- g) for så vidt angår foranstaltninger, der gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e), i nærværende forordning:
- i) de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og deres tilknyttede enheder, de EU-referencelaboratorier og EU-referencecentre, der er omhandlet i artikel 92, 95 og 97 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 ⁽¹⁾, og internationale organisationer
- ii) kun for så vidt angår de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 6, litra a) og b), i nærværende forordning, tredjelande, der er associeret eller ikke er associeret til programmet
- h) for så vidt angår foranstaltninger, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra f), i nærværende forordning, de nationale statistiske kontorer og andre nationale myndigheder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 223/2009

For så vidt angår denne artikels stk. 1, litra e), tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 med henblik på at tilpasse listen over enheder, der kan tildes støtte under programmet til tiltag til gennemførelse af det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), nr. i). [Ændring 113]

Artikel 11

Udvælgelses- og tildelingskriterier

Evalueringsudvalget/-udvalgene for foranstaltninger, som gennemfører den eller de specifikke målsætninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, kan sammensættes helt eller delvis af eksterne eksperter. **Evalueringsudvalgets/-udvalgenes arbejde skal være baseret på principperne om gennemsigtighed, ligebehandling og ikke-diskrimination.** [Ændring 114]

Artikel 12

Samfinansieringsregler

1. For foranstaltninger, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), **nr. ii)**, i nærværende forordning, med henvisning til markedsovervågningsmyndigheder i medlemsstaterne og i de tredjelande, der er associeret til programmet, og med henvisning til Unionens prøvningsfaciliteter, jf. artikel 20 i [forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler og procedurer for overholdelse og håndhævelse af EU's harmoniseringslovgivning for produkter], kan programmet finansiere op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger ved en foranstaltning, forudsat at samfinansieringsprincippet som defineret i finansforordningen ikke er tilsidesat. [Ændring 115]

2. For tilskud, der ydes til Public Interest Oversight Board (PIOB), som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra c), nr. ii), begrænses det årlige bidrag for et givet år til et maksimumsbeløb, der er fastsat i det i artikel 16 omhandlede arbejdsprogram, hvis Den Internationale Revisorsammenslutnings (IFAC's) finansiering i det pågældende år overstiger mere end to tredjedele af den samlede årlige finansiering.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevarer- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1).

Tirsdag den 12. februar 2019

3. For foranstaltninger, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e), i nærværende forordning, kan programmet finansiere op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger, forudsat at samfinansieringsprincippet som defineret i finansforordningens artikel 190 ikke er tilsidesat.

4. For foranstaltninger, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra f), i nærværende forordning, kan programmet finansiere op til 95 % af de støtteberettigede omkostninger ved samarbejdsnetværk som omhandlet i artikel 15 i forordning (EF) nr. 223/2009.

Artikel 13

Støtteberettigede omkostninger

I tillæg til kriterierne i finansforordningens artikel 186 finder følgende kriterier for omkostningernes støtteberettigelse anvendelse for foranstaltninger, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e), i nærværende forordning:

- a) som omhandlet i artikel 193, stk. 2, litra b), i finansforordningen skal omkostningerne være støtteberettigede før datoen for foranstaltningens påbegyndelse
- b) sådanne omkostninger kan også være støtteberettigede som følge af, at der træffes foranstaltninger i forbindelse med formodet forekomst af en sygdom eller formodet tilstedeværelse af skadegørere, forudsat at forekomsten eller tilstedeværelsen efterfølgende bekræftes.

De omkostninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), er støtteberettigede fra den dato, hvor forekomsten af sygdommen eller tilstedeværelsen af skadegøreren anmeldes til Kommissionen.

Artikel 14

Kumulativ, supplerende og kombineret finansiering

1. En foranstaltning, som har modtaget et bidrag under et andet EU-program, kan også modtage et bidrag fra programmet, forudsat at bidragene ikke dækker de samme omkostninger. Reglerne for hvert af de bidragende EU-programmer finder anvendelse på deres respektive bidrag til foranstaltningen. Den kumulative finansiering kan ikke overstige de samlede støtteberettigede omkostninger til foranstaltningen, og støtte fra forskellige EU-programmer kan beregnes på et pro rata-grundlag i overensstemmelse med de dokumenter, hvori støttevilkårene er fastsat.

2. Foranstaltninger, der tildeles kvalitetsmærket »Seal of excellence«, eller som opfylder følgende kumulative, sammenlignelige betingelser:

- a) de er blevet vurderet som led i en indkaldelse af forslag inden for rammerne af programmet
- b) de opfylder minimumskravene til kvalitet i den pågældende indkaldelse af forslag
- c) de kan ikke finansieres inden for rammerne af den pågældende indkaldelse af forslag på grund af budgetmæssige begrænsninger

kan modtage støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Socialfond Plus eller Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne i henhold til artikel [67], stk. 5, i forordning (EU) XX [forordningen om fælles bestemmelser] og artikel [8] i forordning (EU) XX [finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik] **eller forordning (EU) XX [om programmet for et digitalt Europa], navnlig målet om højtudviklede IT-færdigheder**, forudsat at sådanne foranstaltninger er i overensstemmelse med det pågældende programs målsætninger. Reglerne for den fond, der yder støtte, anvendes. [Ændring 116]

3. En operation kan modtage støtte fra en eller flere af Unionens programmer. I sådanne tilfælde må udgifter, der er angivet i en betalingsanmodning, ikke angives i en betalingsanmodning for et andet program.

Tirsdag den 12. februar 2019

4. Det udgiftsbeløb, der angives i en betalingsanmodning, kan beregnes pro rata for hvert program i overensstemmelse med det dokument, hvori støttevilkårene er fastsat.

KAPITEL III BLANDINGSOPERATIONER

Artikel 15 Blandingsoperationer

Blandingsoperationer vedtaget under dette program gennemføres i overensstemmelse med [InvestEU-forordningen] og finansforordningens afsnit X.

KAPITEL IV PROGRAMMERING, OVERVÅGNING, EVALUERING OG KONTROL

Artikel 16 Programmets gennemførelse

1. ~~Programmet gennemføres ved hjælp af det eller de arbejdsprogrammer~~ **Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede restakter i henhold til artikel 20, der er omhandlet** ~~supplerer denne forordning, med henblik på at vedtage arbejdsprogrammer i overensstemmelse med artikel 110 i finansforordningen. Arbejdsprogrammerne skal være et- eller flerårige og skal navnlig fastlægge de mål, der skal forfølges, de forventede resultater, gennemførelsesmetoden og finansieringsplanens samlede beløb. De skal endvidere indeholde en detaljeret beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, en angivelse af det beløb, der afsættes til hver enkelt foranstaltning, og en vejledende tidsplan for gennemførelsen.~~ Hvis det er relevant, angives det samlede beløb, der er afsat til blandingsoperationer, i arbejdsprogrammerne. **[Ændring 117]**

2. ~~Arbejdsprogrammer, som gennemfører~~ **Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 20 for at supplere denne forordning ved at fastlægge arbejdsprogrammer i henhold til** den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e), som fastlagt i bilag I, ~~vedtages af Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2.~~ **[Ændring 118]**

3. Uanset stk. 1 i denne artikel gennemføres de foranstaltninger, der er fastsat i bilag II til nærværende forordning, og som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra f), i nærværende forordning, i overensstemmelse med artikel 14 og 17 i forordning (EF) nr. 223/2009.

Artikel 17 Overvågning og rapportering

1. Indikatorer, som skal rapporteres vedrørende programmets ~~udvikling hen imod~~ **effektivitet med hensyn til** opfyldelsen af de specifikke målsætninger, jf. artikel 3, stk. 2, findes i bilag IV. **[Ændring 119]**

2. For at sikre en effektiv vurdering af programmets udvikling hen imod opfyldelsen af målsætningerne tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 med henblik på revision eller supplerende af indikatorerne i bilag IV, hvis det anses for nødvendigt, og med henblik på at supplere denne forordning med bestemmelser vedrørende oprettelsen af en overvågnings- og evalueringsramme.

3. Performancerapporteringssystemet skal sikre, at data til overvågning af programmets gennemførelse og resultater indsamles effektivt og rettidigt. Til dette formål pålægges modtagere af EU-midler og (hvis det er relevant) medlemsstater forholdsmæssige rapporteringskrav.

Tirsdag den 12. februar 2019

Artikel 18

Evaluering

1. Evalueringer gennemføres i så god tid, at resultaterne kan indgå i beslutningsprocessen.
2. ~~Midtvejsevalueringen af~~ **Senest den ... [fire år efter indledningen af programmets gennemførelse] udarbejder Kommissionen en foreløbig evalueringsrapport for** programmet ~~foretages, når der foreligger tilstrækkelige oplysninger om programmets gennemførelse,~~ **om gennemførelsen af målene for de foranstaltninger, som støttes under det, om resultaterne og senest fire år efter påbegyndelsen af programmets gennemførelse virkningerne, om effektiviteten af ressourcenyttelsen og om dets EU-merværdi.** [Ændring 120]
3. I forbindelse med foranstaltninger, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra c), nr. ii), udarbejder Kommissionen en årlig rapport om International Financial Reporting Standards Foundations aktiviteter med hensyn til udviklingen af internationale regnskabsstandarder, samt om PIOB's og EFRAG's aktiviteter. Kommissionen forelægger rapporten for Europa-Parlamentet og Rådet.
4. I overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EF) nr. 223/2009 skal Kommissionen høre Udvalget for det Europæiske Statistiske System om den del af evalueringerne, der vedrører foranstaltninger, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra f), i nærværende forordning, inden deres vedtagelse og forelæggelse for Europa-Parlamentet og Rådet.
5. ~~Ved Senest den ... [tre år efter afslutningen af programmets gennemførelse og senest fire år efter afslutningen af den i artikel 1 nævnte periode gennemfører Kommissionen en endelig evaluering af programmet~~ **Senest den ... [tre år efter afslutningen af programmets gennemførelse og senest fire år efter afslutningen af den i artikel 1 nævnte periode gennemfører Kommissionen en endelig evaluering af programmet gennemførelse] udarbejder Kommissionen en endelig evalueringsrapport om programmets mere langsigtede virkning, om foranstaltningernes resultater og bæredygtighed og om synergierne mellem de forskellige arbejdsprogrammer.** [Ændring 121]
6. Kommissionen ~~meddeler~~ **forelægger** Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget ~~resultaterne af evalueringerne~~ **de evalueringsrapporter, som omhandles i stk. 2 og 5, og sine bemærkninger hertil konklusioner og offentliggør dem. Hvor det er hensigtsmæssigt, ledsages rapporterne af forslag til ændringer af programmet.** [Ændring 122]

Artikel 19

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

Hvis et tredjeland deltager i programmet i kraft af en beslutning, der træffes i henhold til en international overenskomst, eller med hjemmel i andre retsfor skrifter, giver tredjelandet den ansvarlige anvisningsberettigede, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Den Europæiske Revisionsret de nødvendige rettigheder og adgang til i fuld udstrækning at udøve deres respektive beføjelser. For så vidt angår OLAF omfatter sådanne rettigheder retten til at foretage undersøgelser, herunder kontrol på stedet og inspektioner, som omhandlet i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 om undersøgelser, der foretages af OLAF.

Artikel 20

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel **8, stk. 3b, 9, 10, 16** og 17, tillægges Kommissionen indtil den 31. december 2028. [Ændring 123]
3. Den i artikel **8, stk. 3b, 9, 10, 16** og 17 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft. [Ændring 124]
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.

Tirsdag den 12. februar 2019

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 3b, 9, 10, 16 og 17 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ. [**Ændring 125**]

Artikel 21

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af ~~Den Stående Komité for Fødevarerækeden og Dyresundhed, der er nedsat ved artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002⁽¹⁾. Dette udvalg er et udvalg som omhandler i den~~ i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽²⁾ **anvendte betydning**. [**Ændring 126**]

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Når udvalgets udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for udvalget træffer beslutning herom, eller et simpelt flertal af udvalgsmedlemmerne anmoder herom inden fristen for afgivelse af udtalelsen.

KAPITEL V

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 22

Information, kommunikation og offentliggørelse

1. Modtagere af EU-midler anerkender EU-midlernes oprindelse og sikrer **gennemsigtigheden og** synligheden af disse (navnlig ved fremstød for foranstaltningerne og disses resultater) gennem sammenhængende, virkningsfulde og målrettede oplysninger, som er afpasset forholdsmæssigt efter forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden. [**Ændring 127**]

2. Kommissionen gennemfører informations- og kommunikationstiltag ~~vedrørende programmet, på en brugervenlig måde for at øge forbrugernes, borgernes, virksomhedernes, især SMV'ers, og de offentlige forvaltningers kendskab til de ressourcer, som stilles til rådighed via de finansielle instrumenter i denne forordning, samt til~~ dets foranstaltninger og resultater. De finansielle midler, der er afsat til programmet, skal også bidrage til den institutionelle formidling af EU's politiske prioriteter, for så vidt som de vedrører målsætningerne i artikel 3. [**Ændring 128**]

3. Kommissionen (Eurostat) gennemfører informations- og kommunikationsaktiviteter vedrørende gennemførelsen af den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra f), dens foranstaltninger og resultater, når de vedrører **indsamling af data og** udvikling, udarbejdelse og formidling af europæiske statistikker i overensstemmelse med de statistiske principper, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 223/2009. [**Ændring 129**]

Artikel 23

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 99/2013, (EU) nr. 1287/2013, (EU) nr. 254/2014, (EU) nr. 258/2014, (EU) nr. 652/2014 og (EU) 2017/826 ophæves med virkning fra den 1. januar 2021.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Tirsdag den 12. februar 2019

Artikel 24

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning påvirker ikke videreførelsen eller eventuelle ændringer af de pågældende foranstaltninger frem til deres afslutning, jf. forordning (EU) nr. 99/2013, (EU) nr. 1287/2013, (EU) nr. 254/2014, (EU) nr. 258/2014, (EU) nr. 652/2014 og (EU) 2017/826, som fortsat finder anvendelse på de pågældende foranstaltninger, indtil de afsluttes.
2. Finansieringsrammen for programmet kan også omfatte udgifter til teknisk og administrativ bistand, som er nødvendige for at sikre overgangen mellem programmet og de foranstaltninger, der blev vedtaget under de foregående programmer, som blev oprettet ved de retsakter, der er anført i stk. 1.
3. Om nødvendigt kan der opføres bevillinger på budgettet ud over 2027 til dækning af udgifter som nævnt i artikel 4, stk. 3, til forvaltning af foranstaltninger, som ikke er afsluttet senest den 31. december 2027.

Artikel 25

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Tirsdag den 12. februar 2019

BILAG I

Støtteberettigede foranstaltninger, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e)

Der kan ydes finansiering til følgende foranstaltninger — hovedsagelig gennem tilskud og udbud — som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e):

1. Veterinære og plantesundhedsmæssige hasteforanstaltninger

1.1. Veterinære og plantesundhedsmæssige foranstaltninger, der skal træffes som følge af bekræftet forekomst af en af de dyresygdomme eller zoonoser, der er opført i bilag III, eller bekræftet forekomst af en eller flere skadegørere, eller hvis der er en direkte trussel mod menneskers, dyrs eller planters sundhedsstatus i Unionen.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger skal straks gennemføres, og deres anvendelse skal overholde de gældende bestemmelser i den relevante EU-ret.

1.2. For så vidt angår plantesundhedskriser, følgende foranstaltninger truffet af medlemsstater mod det første udbrud af skadegørere i et bestemt område:

- a) foranstaltninger til **forebyggelse, inddæmning og/eller** udryddelse af en EU-karantæneskadegører truffet af en medlemsstats kompetente myndighed i henhold til artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031⁽¹⁾ eller i henhold til EU-foranstaltninger vedtaget i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, i samme forordning [**Ændring 130**]
- b) foranstaltninger til **forebyggelse, inddæmning og/eller** udryddelse af en skadegører, der ikke er opført på listen over EU-karantæneskadegørere, truffet af en medlemsstats kompetente myndighed i henhold til artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031, og som kan betegnes som en EU-karantæneskadegører i overensstemmelse med artikel 30, stk. 1, i samme forordning [**Ændring 131**]
- c) yderligere beskyttelsesforanstaltninger truffet mod spredning af en skadegører, mod hvilken der er vedtaget EU-foranstaltninger i henhold til artikel 28, stk. 1, og artikel 30, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031, bortset fra ~~udryddelsesforanstaltninger~~ **foranstaltninger** som omhandlet i litra a) ~~i dette punkt og inddæmningsforanstaltninger som omhandlet i litra b) i dette punkt~~, hvis disse foranstaltninger er afgørende nødvendige for at beskytte Unionen mod yderligere spredning af skadegøreren, **om nødvendigt indebærende begrænsning af den frie bevægelighed for smittebærere i de omkringliggende medlemsstater.** [**Ændring 132**]
- ca) **foranstaltninger til udryddelse af en skadegører, der pludselig er dukket op, selv om den ikke betragtes som en EU-karantæneskadegører, men er et resultat af ekstreme vejrforhold eller klimaændringer i en medlemsstat.** [**Ændring 133**]

1.3. Der kan også ydes EU-finansiering til følgende foranstaltninger:

1.3.1. Beskyttelsesforanstaltninger truffet i tilfælde af en direkte trussel mod sundhedstilstanden i Unionen som følge af forekomst af eller udviklingen i en af de dyresygdomme og zoonoser, der er opført i bilag III, på et tredjelands, en medlemsstats eller et OLT's område, samt beskyttelsesforanstaltninger, eller andre relevante aktiviteter, truffet til støtte for planters sundhedstilstand i Unionen, bør også være støtteberettigede.

1.3.2. Foranstaltninger, der er omhandlet i dette bilag, og som gennemføres af to eller flere medlemsstater, der arbejder tæt sammen om at bekæmpe epidemien.

1.3.3. Oprettelsen af lagre af biologiske produkter til bekæmpelse af de dyresygdomme og zoonoser, der er opført i bilag III, hvis Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat finder, at oprettelsen af sådanne lagre er nødvendig i den pågældende medlemsstat.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 af 26. oktober 2016 om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 og forordning (EU) nr. 1143/2014 og om ophævelse af Rådets direktiv 69/464/EØF, 74/647/EØF, 93/85/EØF, 98/57/EF, 2000/29/EF, 2006/91/EF og 2007/33/EF (EUT L 317 af 23.11.2016, s. 4).

Tirsdag den 12. februar 2019

1.3.4. Oprettelsen af lagre af biologiske produkter eller indkøb af vaccinedoser, hvis forekomst af eller udviklingen i en af de dyresygdomme eller zoonoser, der er opført i bilag III, i et tredjeland eller en medlemsstat kan udgøre en trussel mod Unionen.

1.3.4a. Væsentlig styrkelse af kontroller og overvågning i hele Unionen — inden for Unionen og langs dens ydre grænser — i tilfælde, hvor der er mistanke om udbrud af en dyresygdom og/eller forekomst af skadelige organismer [Ændring 134]

1.3.4b. Foranstaltninger til overvågning af forekomsten af kendte samt på nuværende tidspunkt ukendte skadegørere og sygdomme. [Ændring 135]

2. ~~Årlige~~ **Etårige** og flerårige veterinære og plantesundhedsmæssige programmer.

2.1. ~~Årlige~~ **Etårige** og flerårige veterinære og plantesundhedsmæssige programmer til **forebyggelse**, udryddelse, bekæmpelse og overvågning af de dyresygdomme og zoonoser, der er opført i bilag III, og af planteskadegørere skal gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i den relevante EU-ret. [Ændring 136]

Betingelserne for de foranstaltninger, der er berettiget til støtte, skal fastsættes i det i artikel 16 omhandlede arbejdsprogram.

Programmerne skal forelægges for Kommissionen senest den 31. maj i det år, der går forud for den planlagte gennemførelsesperiode.

Efter støttemodtagernes forelæggelse af foreløbige økonomiske rapporter kan Kommissionen om nødvendigt ændre tilskudsaftalerne for hele støtteberettigelsesperioden.

Disse programmer bør afspejle de nye realiteter, som klimaændringerne forårsager, og som kommer til udtryk på forskellig vis på europæisk plan; de bør også bidrage til at forhindre, at den europæisk biodiversitet forringes. [Ændring 137]

2.2. Hvis forekomst af eller udviklingen i en af de i bilag III opførte dyresygdomme eller zoonoser kan udgøre en trussel mod Unionens sundhedsstatus, kan medlemsstaterne for at beskytte Unionen mod indslæbning af den pågældende sygdom eller zoonose, eller hvis beskyttelsesforanstaltninger til støtte for Unionens plantesundhedsstatus er påkrævede, i deres nationale programmer fastlægge foranstaltninger, der skal gennemføres på tredjelandes områder i samarbejde med myndighederne i disse lande. Under de samme omstændigheder og med den samme målsætning kan der ydes EU-finansiering direkte til tredjelandes kompetente myndigheder.

2.3. For så vidt angår plantesundhedsprogrammer, kan der ydes EU-finansiering til medlemsstaterne til følgende foranstaltninger:

- a) undersøgelser i specifikke perioder, hvor de som minimum kontrollerer forekomsten af EU-karantæneskadegørere og tegn eller symptomer på skadegørere, der er omfattet af foranstaltningerne i artikel 29 i forordning (EU) 2016/2031, eller foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1, i samme forordning
- b) undersøgelser i specifikke perioder, hvor de som minimum kontrollerer forekomsten af skadegørere, bortset fra skadegørere omhandlet i litra a), som kan udgøre en ny risiko for Unionen, og hvis indtrængen eller spredning kan have betydelig indvirkning på Unionens landbrug og skove
- c) foranstaltninger til **forebyggelse, inddæmning og/eller** udryddelse af en EU-karantæneskadegørere truffet af en medlemsstats kompetente myndighed i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2016/2031 eller i henhold til EU-foranstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, i samme forordning [Ændring 138]
- d) foranstaltninger til **forebyggelse, inddæmning eller** udryddelse af en skadegørere, der ikke er opført på listen over EU-karantæneskadegørere, truffet af en medlemsstats kompetente myndighed i henhold til artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031, og som kan betegnes som en EU-karantæneskadegørere i overensstemmelse med artikel 30, stk. 1, i samme forordning [Ændring 139]

Tirsdag den 12. februar 2019

- e) yderligere beskyttelsesforanstaltninger truffet mod spredning af en skadegører, mod hvilken der er vedtaget EU-foranstaltninger i henhold til artikel 28, stk. 1, og artikel 30, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031, bortset fra udryddelsesforanstaltninger **foranstaltninger** som omhandlet i litra c) i dette punkt og inddæmningsforanstaltninger ~~som omhandlet i litra d)~~ i dette punkt, hvis disse foranstaltninger er afgørende nødvendige for at beskytte Unionen mod yderligere spredning af skadegøreren [**Ændring 140**]
- f) foranstaltninger til inddæmning af en skadegører, mod hvilken der er truffet EU-inddæmningsforanstaltninger i henhold til artikel 28, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031 eller artikel 30, stk. 3, i samme forordning i et angrebet område, hvor den pågældende skadegører ikke kan udryddes, for så vidt disse foranstaltninger er afgørende nødvendige for at beskytte Unionen mod yderligere spredning af denne skadegører.

Det i artikel 16 omhandlede arbejdsprogram skal fastlægge listen over planteskadegørere, der skal være omfattet af disse foranstaltninger.

3. Aktiviteter til støtte for forbedring af dyrevelfærd, **herunder foranstaltninger til at sikre overholdelse af dyrevelfærdsstandarder og sporbarhed, herunder i forbindelse med transport af dyr.** [**Ændring 141**]
4. EU-referencelaboratorier og EU-referencecentre som omhandlet i artikel 92, 95 og 97 i forordning (EU) 2017/625.
5. Koordinerede kontrolprogrammer og indsamling af oplysninger og data som omhandlet i artikel 112 i forordning (EU) 2017/625.
6. Aktiviteter til forebyggelse af fødevarespild og bekæmpelse af fødevarerisik.
7. ~~Aktiviteter, der støtter bæredygtig fødevarerproduktion og~~ **til støtte for agroøkologisk produktion, bæredygtigt fødevarerforbrug, som ikke skader miljøet og biodiversiteten, og fremme af direkte salg og korte forsyningskæder.** [**Ændring 142**]
8. Databaser og IT-informationsstyringsystemer, der er nødvendige for effektiv og virkningsfuld gennemførelse af lovgivningen vedrørende den i artikel 3, stk. 2, litra e), omhandlede specifikke målsætning, og som har en dokumenteret merværdi for Unionen som helhed; **indførelse af nye teknologier til forbedring af sporbarheden af produkter, eksempelvis QR-koder på produktemballage.** [**Ændring 143**]
9. Uddannelse af det personale hos de kompetente myndigheder, der er ansvarligt for den offentlige kontrol, og andre parter, som er involveret i forvaltning og/eller forebyggelse af dyresygdomme eller planteskadegørere, jf. artikel 130 i forordning (EU) 2017/625.
10. Rejse-, opholds- og forplejningsudgifter afholdt af medlemsstaternes eksperter, som følge af at Kommissionen udpeger dem til at bistå sine eksperter, jf. artikel 116, stk. 4, og artikel 120, stk. 4, i forordning (EU) 2017/625.
11. Teknisk og videnskabeligt arbejde, herunder undersøgelser og koordineringsaktiviteter, der er nødvendigt for at sikre **forebyggelse af, at kendte såvel som nye og ukendte skadegørere og sygdomme dukker op, og sikre** en korrekt gennemførelse af lovgivningen på det område, der vedrører den i artikel 3, stk. 2, litra e), omhandlede specifikke målsætning, og tilpasning af denne lovgivning til den videnskabelige, teknologiske og samfundsmæssige udvikling. [**Ændring 144**]
12. Aktiviteter gennemført af medlemsstaterne eller internationale organisationer, der opererer med henblik på at opfylde den i artikel 3, stk. 2, litra e), omhandlede specifikke målsætning, til støtte for udvikling og gennemførelse af reglerne vedrørende denne målsætning.
13. Projekter organiseret af en eller flere medlemsstater med henblik på, ved hjælp af innovative teknikker og protokoller, at forbedre den effektive gennemførelse af den i artikel 3, stk. 2, litra e), omhandlede specifikke målsætning.
14. Støtte til Unionens og medlemsstaternes informations- og bevidstgørelsesinitiativer, der har til formål at sikre en forbedret, bæredygtig fødevarerproduktion og et forbedret, bæredygtigt fødevarerforbrug, der overholder reglerne, herunder aktiviteter til forebyggelse af fødevarespild, **der bidrager til den cirkulære økonomi, og aktiviteter til forebyggelse af fødevarerisik, i forbindelse med gennemførelse af reglerne for så vidt angår den i artikel 3, stk. 2, litra e), omhandlede specifikke målsætning.** [**Ændring 145**]

Tirsdag den 12. februar 2019

15. Foranstaltninger, der gennemføres for at beskytte menneskers, dyrs og planter sundhed og dyrevelfærd, og som finder anvendelse på dyr, animalske produkter, planter og planteprodukter, der ankommer fra tredjelande til Unionens grænse.

Tirsdag den 12. februar 2019

BILAG II

Støtteberettigede foranstaltninger, som gennemfører den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra f)

Gennemførelsen af Unionens politikker kræver sammenlignelige og pålidelige statistikker af høj kvalitet om den økonomiske, sociale, territoriale og miljømæssige situation i Unionen. Desuden skal europæiske statistikker gøre det muligt for europæiske borgere at forstå og deltage i den demokratiske proces og debatten om Unionens tilstand nu og i fremtiden.

Sammen med forordning (EF) nr. 223/2009 om europæiske statistikker sikrer programmet den overordnede ramme for udvikling, udarbejdelse og formidling af europæiske statistikker for perioden 2021-2027. Europæiske statistikker udvikles, udarbejdes og formidles inden for denne ramme og i overensstemmelse med principperne i adfærdskodeksen for europæiske statistikker gennem et nært og koordineret samarbejde inden for det europæiske statistiske system (ESS).

Europæiske statistikker, der udvikles, udarbejdes og formidles inden for denne ramme, bidrager til gennemførelsen af Unionens politikker som omhandlet i TEUF og afspejlet i Kommissionens strategiske prioriteringer.

Ved gennemførelsen af den specifikke målsætning, der er omhandlet i **artikel 3, stk. 2, litra f)**, gennemføres følgende foranstaltninger:

Den Økonomiske og Monetære Union, globalisering og handel

- tilvejebringelse af statistikker af høj kvalitet, der understøtter proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, støtteprogrammet for reformer og Unionens årlige cyklus for økonomisk overvågning og vejledning
- tilvejebringelse og om nødvendigt forbedring af europæiske økonomiske hovedindikatorer (PEEI)
- tilvejebringelse af statistikker og metodologisk vejledning om den statistiske behandling af investerings- og budgetinstrumenterne til støtte for økonomisk konvergens, finansiel stabilitet og jobskabelse
- tilvejebringelse af statistikker som grundlag for beregning af egne indtægter og vederlag og pensioner for EU's personale
- bedre måling af handel med **væremøder og** tjenesteydelser, udenlandske direkte investeringer, globale værdikæder og globaliseringens indvirkning på Unionens økonomier. [**Ændring 146**]

Det indre marked, innovation og digital omstilling

- tilvejebringelse af pålidelige statistikker af høj kvalitet for det indre marked, den europæiske forsvarshandlingsplan og centrale områder inden for innovation og forskning
- tilvejebringelse af flere og mere aktuelle statistikker om kollaborativ økonomi og digitaliseringens indvirkning på europæiske virksomheder og borgere.

Europas sociale dimension

- tilvejebringelse af aktuelle og pålidelige statistikker af høj kvalitet til støtte for den europæiske søjle for sociale rettigheder og Unionens politik for færdigheder, herunder, **men ikke begrænset til**, statistikker om arbejdsmarkedet, beskæftigelse, uddannelse, indkomst, levevilkår, fattigdom, ulighed, social beskyttelse, sort arbejde og satellitregnskaber for færdigheder [**Ændring 147**]
- tilvejebringelse af statistikker vedrørende De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap
- forbedring af statistikker om migration, navnlig om migranternes situation og integration og asylansøgerees uddannelsesbehov og kvalifikationsniveauer

Tirsdag den 12. februar 2019

- udvikling af moderniserede folke- og boligællingsprogrammer og befolkningsstatistikker efter 2021
- sikring af befolkningsfremskrivninger og årlige opdateringer heraf.

Bæredygtig udvikling, naturressourcer og miljø

- overvågning af fremskridtene hen imod målene for bæredygtig udvikling
- videreudvikling af statistikker til støtte for energistrategien, den cirkulære økonomi og plaststrategien
- tilvejebringelse af centrale miljøstatistikker og -indikatorer, herunder vedrørende affald, vand, biodiversitet, skove, arealanvendelse og arealdække samt klimarelaterede statistikker og miljøøkonomiske regnskaber
- tilvejebringelse af statistikker om godstransport og personbefordring til støtte for Unionens politikker
- udarbejdelse af yderligere indikatorer til overvågning af intermodalitet og skift til mere miljøvenlige transportformer
- tilvejebringelse af aktuelle og relevante data til brug for den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik og politikker vedrørende miljø, fødevarer og dyrevelfærd.

Økonomisk, social og territorial samhørighed

- tilvejebringelse af aktuelle og omfattende statistiske indikatorer vedrørende regioner, herunder regionerne i Unionens yderste periferi, byer og landområder med henblik på at overvåge og evaluere effektiviteten af politikker for territorial udvikling og evaluere de territoriale konsekvenser af sektorpolitikkerne
- støtte til udviklingen af indikatorer vedrørende bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og udvikling af statistikker om politi og sikkerhed
- stigende anvendelse af geospatiale data og systematisk integrering og mainstreaming af geospatial informationsstyring i statistisk produktion.

Bedre kommunikation af europæiske statistikker, som skal fremmes som en pålidelig kilde i håndtering af desinformation på nettet

- systematisk fremme af europæiske statistikker som en pålidelig dokumentationskilde, som det skal være lettere for faktatjekkere, forskere og offentlige myndigheder at anvende til bekæmpelse af desinformation på nettet
- det skal være nemmere for brugere at få adgang til og forstå statistikker, bl.a. ved at tilbyde attraktive og interaktive visualiseringer og mere skræddersyede tjenester som f.eks. data on-demand og selvbetjeningsanalyser
- yderligere udvikling og overvågning af kvalitetssikringsrammen for europæiske statistikker, bl.a. gennem peer reviews af medlemsstaternes overholdelse af adfærdskodeksen for europæiske statistikker
- adgang til mikrodata til forskningsformål, samtidig med at de højeste standarder for databeskyttelse og statistisk fortrolighed sikres.

Tirsdag den 12. februar 2019

Udnyttelse af fordelene ved datarevolutionen og omstilling til pålidelige intelligente statistikker

- intensivering af udnyttelsen af nye digitale datakilder og etablering af grundlaget for pålidelige intelligente statistikker med henblik på udarbejdelse af nye statistikker i næsten realtid med pålidelige algoritmer
- udvikling af nye tilgange til anvendelse af data i privat besiddelse gennem vedtagelse af metoder til privatlivsbevarende beregning (privacy-preserving computation) og sikker flerparts-beregning (secure multiparty computation)
- fremme af banebrydende forskning og innovation inden for officielle statistikker, herunder ved at gøre brug af samarbejdsnetværk og udbyde uddannelsesprogrammer vedrørende europæiske statistikker.

Udvidede partnerskaber og statistisk samarbejde

- styrkelse af ESS-partnerskabet og samarbejdet med Det Europæiske System af Centralbanker
 - fremme af partnerskaber med offentlige og private dataindehavere og den teknologiske sektor for at lette adgangen til data til statistiske formål, integration af data fra forskellige kilder og anvendelse af de nyeste teknologier
 - styrke samarbejdet med forskningsinstitutioner og akademiske institutioner, navnlig for så vidt angår anvendelse af nye datakilder, dataanalyse og fremme af den statistiske forståelse
 - samarbejde med internationale organisationer og tredjelande til gavn for globale officielle statistikker.
-

Tirsdag den 12. februar 2019

BILAG III

Liste over dyresygdomme og zoonoser

- 1) Afrikansk hestepest
- 2) Afrikansk svinepest
- 3) Miltbrand
- 4) Aviær influenza (højpatogen)
- 5) Aviær influenza (lavpatogen)
- 6) Campylobacteriose
- 7) Klassisk svinepest
- 8) Mund- og klovesyge
- 9) Øndartet lungesyge hos ged
- 10) Snive
- 11) Infektion med bluetonguevirus (serotype 1-24)
- 12) Infektion med *Brucella abortus*, *B. melitensis* og *B. suis*
- 13) Infektion med epizootisk hæmoragi virus
- 14) Infektion med lumpy skin disease virus
- 15) Infektion med *Mycoplasma mycoides* subsp. *mycoides* SC (oksens ondartede lungesyge)
- 16) Infektion med *Mycobacterium tuberculosis*-kompleks (*M. bovis*, *M. caprae* og *M. tuberculosis*)
- 17) Infektion med Newcastle disease virus
- 18) Infektion med fåre- og gedepestvirus
- 19) Infektion med rabiesvirus
- 20) Infektion med Rift Valley febervirus
- 21) Infektion med kvægpestvirus
- 22) Infektion med zoonotisk *Salmonella*-serovarer
- 23) Angreb af *Echinococcus* spp.
- 24) Listeriose
- 25) Fåre- og gedekopper
- 26) Transmissible spongiforme encephalopater
- 27) Trikinose
- 28) Venezuelansk hesteencephalomyelitis
- 29) Verotoksinproducerende *E. coli*

Listen over dyresygdomme og zoonoser omfatter følgende:

a) listeopførte sygdomme i henhold til del I, kapitel 2, i forordning (EU) 2016/429

Tirsdag den 12. februar 2019

- b) *salmonella, zoonoser og zoonotiske agenser som omfattet af forordning (EF) nr. 2160/2003 og direktiv 2003/99/EF* ⁽¹⁾
 - c) *transmissible spongiforme encephalopatier*. [Ændring 148]
-

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/99/EF af 17. november 2003 om overvågning af zoonoser og zoonotiske agenser, om ændring af Rådets beslutning 90/424/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 92/117/EØF (EUT L 325 af 12.12.2003, s. 31).

Tirsdag den 12. februar 2019

BILAG IV

INDIKATORER

Målsætning	Indikator
Målsætninger fastsat i artikel 3, stk. 2, litra a), nr. i)	1 — Antal nye klager og tilfælde af manglende overholdelse på området fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser samt EU-lovgivningen om offentligt udbud. 2 — Indeks over restriktioner inden for handel med tjenesteydelser (Services Trade Restrictiveness Index). 3 — Antal besøg på Dit Europa-portalen. 4 — Antal fælles markedsovervågningskampagner.
Målsætninger fastsat i artikel 3, stk. 2, litra a), nr. ii)	1 — <i>Antal nye klager og tilfælde af manglende overholdelse på området fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser samt onlinesalg.</i> 2 — <i>Antal fælles markedsovervågnings- og produksikkerhedskampagner.</i>
Målsætninger fastsat i artikel 3, stk. 2, litra b)	1 — Antal SMV'er, der modtager støtte <i>fra programmet og netværket.</i> 2 — Antal støttede virksomheder, der har indgået virksomhedspartnerskaber. 2a — <i>Antal iværksættere, der er omfattet af mentor- og mobilitetsordninger</i> 2b — <i>Tids- og omkostningsbesparelser i forbindelse med oprettelse af en SMV.</i> 2c — <i>Antal oprettede virksomhedsnetværk i forhold til referencescenariet.</i> 2d — <i>Antal medlemsstater, der anvender SMV-testen.</i> 2e — <i>Mærkbar stigning i antallet af medlemsstater, som har en one-stop-shop for nystartede virksomheder.</i> 2f — <i>Stigning i andelen af SMV'er, der eksporterer, og stigning i andelen af SMV'er, der eksporterer til lande uden for Unionen, i forhold til referencescenariet.</i> 2g — <i>Stigning i antallet af medlemsstater, der indfører iværksætterløsninger rettet mod potentielle, unge, nye og kvindelige iværksættere samt andre særlige målgrupper, i forhold til referencescenariet.</i> 2h — <i>Stigning i antallet af unionsborgere, der ønsker at blive selvstændige, i forhold til referencescenariet.</i>

Tirsdag den 12. februar 2019

Målsætning	Indikator
	<p>2i — SMV'ers resultater med hensyn til bæredygtighed, som blandt andet skal måles på grundlag af stigningen i andelen af SMV'er i Unionen, der udvikler blå økonomi og grønne produkter ^(1a) og tjenesteydelser, og forbedringen af deres ressourceeffektivitet (som kan omfatte energi, materialer eller vand, genbrug osv.) i forhold til referencescenariet.</p> <p>* alle indikatorer skal sammenlignes med den nuværende situation i 2018.</p> <p>^(1a) Grønne produkter og tjenesteydelser er produkter og tjenesteydelser, der har en væsentlig funktion med hensyn til at reducere miljørisikoen og minimere forurening og ressourceforbrug. Produkter med miljøegenskaber (miljødesignede, miljømærkede, økologiske produkter og produkter med et højt indhold af genbrugsmateriale) er også medtaget. Kilde: Flash Eurobarometer 342, »SMV'er, ressourceeffektivitet og grønne markeder«.</p>
Målsætninger fastsat i artikel 3, stk. 2, litra c)	1 — Antal europæiske standarder, som medlemsstater har gennemført som nationale standarder, i forhold til det samlede antal aktive europæiske standarder.
i)	2 — Procentdel af internationale standarder for regnskabsaflæggelse og revision godkendt af Unionen.
ii)	
Målsætninger fastsat i artikel 3, stk. 2, litra d)	1 — Forbrugerforholdsindeks.
i)	2 — Antal holdningsdokumenter og svar fra støttemodtagere i forbindelse med offentlige høringer om finansielle tjenesteydelser.
ii)	
Målsætninger fastsat i artikel 3, stk. 2, litra e)	1 — Antal succesfuldt gennemførte nationale veterinær- og plantesundhedsprogrammer.
	2 — Antal nødsituationer forårsaget af skadegørere, som er løst tilfredsstillende.
	3 — Antal nødsituationer forårsaget af sygdomme, som er løst tilfredsstillende.
Målsætninger fastsat i artikel 3, stk. 2, litra f)	1 — Effekt af de statistikker, der offentliggøres på internettet: antal webomtaler og positive/negative udtalelser.

[Ændring 149]

Tirsdag den 12. februar 2019

P8_TA(2019)0074

Moms: Endeligt momssystem for beskatning af handel mellem medlemsstaterne *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. februar 2019 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår indførelsen af de detaljerede tekniske foranstaltninger for den konkrete anvendelse af det endelige momssystem for beskatning af handel mellem medlemsstaterne (COM(2018)0329 — C8-0317/2018 — 2018/0164(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2020/C 449/38)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2018)0329),
 - der henviser til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0317/2018),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 78c,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0028/2019),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Tirsdag den 12. februar 2019

Ændring 1
Forslag til direktiv
Betragtning 1

Kommissionens forslag

- (1) Da Rådet i 1967 indførte det fælles merværdiafgiftssystem med direktiv **62/227/EØF** ⁽³⁾ og **67/228/EØF** ⁽⁴⁾, forpligtede man sig til at etablere et endeligt momssystem for beskatning af handel mellem medlemsstaterne, der fungerer på samme måde, som det ville inden for en enkelt medlemsstat. Eftersom de politiske og tekniske betingelser for et sådant system endnu ikke var til stede, da de fiskale grænser mellem medlemsstaterne blev afskaffet ved udgangen af 1992, blev der vedtaget overgangsordninger for moms. Rådets direktiv **2006/112/EF** ⁽⁵⁾, som er i kraft i dag, foreskriver, at disse overgangsregler skal erstattes af en endelig ordning, der i princippet er baseret på beskatning i oprindelsesmedlemsstaten for leveringen af varer eller ydelser.

Ændring

- (1) Da Rådet i 1967 indførte det fælles merværdiafgiftssystem med direktiv **67/227/EØF** ⁽¹⁾ og **67/228/EØF** ⁽²⁾, forpligtede man sig til at etablere et endeligt momssystem for beskatning af handel mellem medlemsstaterne, der fungerer på samme måde, som det ville inden for en enkelt medlemsstat. Eftersom de politiske og tekniske betingelser for et sådant system endnu ikke var til stede, da de fiskale grænser mellem medlemsstaterne blev afskaffet ved udgangen af 1992, blev der vedtaget overgangsordninger for moms. Rådets direktiv **2006/112/EF** ⁽³⁾, som er i kraft i dag, foreskriver, at disse overgangsregler skal erstattes af en endelig ordning, der i princippet er baseret på beskatning i oprindelsesmedlemsstaten for leveringen af varer eller ydelser. **Imidlertid har disse overgangsregler nu eksisteret i flere årtier, hvilket har ført til en kompleks momsovergangsordning, som er sårbar over for grænseoverskridende momssvig inden for Unionen. Disse overgangsregler lider under en lang række mangler, der resulterer i, at momssystemet hverken er fuldt effektivt eller foreneligt med kravene til et ægte indre marked. Sårbarheden af det midlertidige momssystem stod først klart et par år efter dets indførelse. Siden da er der truffet adskillige lovgivningsmæssige foranstaltninger (forbedring af det administrative samarbejde, kortere frister for momsoversigter og omvendt betalingspligt) og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger. De seneste undersøgelser af momsgabet viser imidlertid, at tallene for ikkeopkrævet moms stadig er enorme. Dette er det første lovgivningsmæssige forslag siden indførelsen af de nuværende momsregler i 1992, som har til formål at tackle de grundlæggende årsager til grænseoverskridende svig. I sin meddelelse af 28. oktober 2015 med titlen »Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne« konstaterede Kommissionen, at de nuværende momsreglers kompleksitet er en af de største hindringer for fuldførelsen af det indre marked. Samtidig er momsgabet, som defineres som forskellen mellem de momsindtægter, der rent faktisk opkræves, og det teoretiske beløb, der forventes at blive opkrævet, blevet større og nåede i 2015 op på 151,5 mia. EUR i EU-28. Dette illustrerer behovet for en hurtig og omfattende reform af momssystemet i retning af en endelig momsordning, således at den grænseoverskridende handel inden for Unionen lettes og forenkles, og systemet gøres mere modstandsdygtigt over for svig.**

Tirsdag den 12. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

- (³) Rådets første direktiv 67/227/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EFT 71 af 14.4.1967, s. 1301).
- (⁴) Rådets andet direktiv 67/228/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystemets struktur og de nærmere regler for dets anvendelse (EFT 71 af 14.4.1967, s. 1303).
- (⁵) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

- (¹) Rådets første direktiv 67/227/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EFT 71 af 14.4.1967, s. 1301).
- (²) Rådets andet direktiv 67/228/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystemets struktur og de nærmere regler for dets anvendelse (EFT 71 af 14.4.1967, s. 1303).
- (³) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

Ændring 2

Forslag til direktiv

Betragtning 1 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (1a) **Derudover har Kommissionen, støttet af Europa-Parlamentet, gentagne gange påpeget, at et momssystem baseret på beskatning på oprindelsesstedet var den korrekte løsning for at gøre Unionens momssystem mere modstandsdygtigt over for svig og mest muligt i overensstemmelse med et velfungerende indre marked. Det nuværende initiativ er imidlertid baseret på medlemsstaternes foretrukne tilgang med beskatning på bestemmelsesstedet for at give medlemsstaterne en vis fleksibilitet i fastsættelsen af momsatsen.**

Tirsdag den 12. februar 2019

Ændring 3
Forslag til direktiv
Betragtning 2

Kommissionens forslag

- (2) Rådet, støttet af Europa-Parlamentet ⁽⁶⁾ og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽⁷⁾, bekræftede, at et oprindelsesbaseret system ikke var opnåeligt og opfordrede Kommissionen til at gå videre med dybdegående teknisk arbejde og en bredt funderet dialog med medlemsstaterne for at undersøge de forskellige mulige måder at gennemføre destinationsprincippet på ⁽⁸⁾.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 13. oktober 2011 om momssystemets fremtid (P7_TA(2011)0436), som kan hentes på <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2011-0436+0+DOC+XML+V0//DA>.

⁽⁷⁾ Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 14. juli 2011 om grønbog om momssystemets fremtid — På vej mod et enklere, mere solidt og effektivt momssystem, som kan hentes på <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?qid=1506082610277&uri=CELEX:52011AE1168>.

⁽⁸⁾ Rådets konklusioner om momssystemets fremtid fra den 3167. samling i Rådet (økonomi og finans) af 15. maj 2012 (se navnlig punkt B4), som kan hentes på http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/130257.pdf.

Ændring

- (2) Rådet, støttet af Europa-Parlamentet ⁽¹⁾ og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, bekræftede, at et oprindelsesbaseret system ikke var opnåeligt og opfordrede Kommissionen til at gå videre med dybdegående teknisk arbejde og en bredt funderet dialog med medlemsstaterne for at undersøge de forskellige mulige måder at gennemføre destinationsprincippet på ⁽³⁾ **med henblik på at sikre, at leveringen af varer fra én medlemsstat til en anden beskattes, som om varerne var leveret og anskaffet inden for samme medlemsstat. Oprettelsen af et fælles EU-momsområde er afgørende for at nedbringe efterlevelsedomkostningerne for virksomhederne, særlig SMV'er, der arbejder på tværs af grænserne, begrænse risikoen for grænseoverskridende momssvig og forenkle momsrelaterede procedurer. Det endelige momssystem vil styrke det indre marked og skabe bedre forretningsbetingelser for grænseoverskridende handel. Det bør tage hensyn til de nødvendige ændringer, som følger af den teknologiske udvikling og digitaliseringen. Direktivet fastsætter tekniske foranstaltninger for gennemførelsen af de såkaldte »hjørneste«^a, som er fastlagt af Kommissionen i dens forslag af 18. januar 2018 ^(3a). Medlemsstaterne bør derfor træffe afgørelse om ovennævnte »hjørneste«^a for hurtigt at kunne gennemføre dette direktiv.**

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 13. oktober 2011 om momssystemets fremtid (P7_TA(2011)0436), som kan hentes på <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2011-0436+0+DOC+XML+V0//DA>.

⁽²⁾ Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 14. juli 2011 om grønbog om momssystemets fremtid — På vej mod et enklere, mere solidt og effektivt momssystem, som kan hentes på <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?qid=1506082610277&uri=CELEX:52011AE1168>.

⁽³⁾ Rådets konklusioner om momssystemets fremtid fra den 3167. samling i Rådet (økonomi og finans) af 15. maj 2012 (se navnlig punkt B4), som kan hentes på http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/130257.pdf

^(3a) **Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF vedrørende de nedsatte momssatser COM(2018)0020, 2018/0005(CNS).**

Tirsdag den 12. februar 2019

Ændring 4
Forslag til direktiv
Betragtning 3

Kommissionens forslag

- (3) I sin momshandlingsplan ⁽⁹⁾ redegør Kommissionen for de ændringer i momssystemet, som ville være nødvendige for at udvikle et sådant destinationsbaseret system for handel inden for Unionen gennem beskatning af grænseoverskridende leveringer. Efterfølgende genbekræftede Rådet handlingsplanens konklusioner og anførte blandt andet, at princippet om beskatning på oprindelsesstedet som planlagt i det endelige momssystem efter dets opfattelse skulle erstattes af princippet om beskatning i bestemmelsesmedlemsstaten ⁽¹⁰⁾.

⁽⁹⁾ Handlingsplan for moms — Mod et fælles europæisk momsområde — De svære valg (COM(2016)0148) af 7.4.2016.

⁽¹⁰⁾ Se også: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9494-2016-INIT/da/pdf>

Ændring

- (3) I sin momshandlingsplan ⁽¹⁾ redegør Kommissionen for de ændringer i momssystemet, som ville være nødvendige for at udvikle et sådant destinationsbaseret system for handel inden for Unionen gennem beskatning af grænseoverskridende leveringer. Efterfølgende genbekræftede Rådet handlingsplanens konklusioner og anførte blandt andet, at princippet om beskatning på oprindelsesstedet som planlagt i det endelige momssystem efter dets opfattelse skulle erstattes af princippet om beskatning i bestemmelsesmedlemsstaten ⁽²⁾. **En sådan ændring skulle kunne bidrage til at reducere det momsrelaterede grænseoverskridende svig, der anslås til 50 mia. EUR om året.**

⁽¹⁾ Handlingsplan for moms — Mod et fælles europæisk momsområde — De svære valg (COM(2016)0148) af 7.4.2016.

⁽²⁾ Se også: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9494-2016-INIT/da/pdf>

Ændring 5
Forslag til direktiv
Betragtning 4 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (4a) **For at sikre et effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne bør Kommissionen garantere gennemsigtighed i systemet, navnlig gennem den årlige obligatoriske offentliggørelse af svig, der er begået i hver medlemsstat. Det er også vigtigt med gennemsigtighed for at forstå omfanget af svig, øge offentlighedens bevidsthed og lægge pres på medlemsstaterne.**

Tirsdag den 12. februar 2019

Ændring 6**Forslag til direktiv****Betragtning 5 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (5a) *Der bør lægges særlig vægt på Europa-Parlamentets holdninger, der er vedtaget i dets lovgivningsmæssige beslutninger af henholdsvis 3. oktober 2018 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i merværdiafgiftssystemet og om indførelse af det endelige system for beskatning af samhandelen mellem medlemsstaterne (COM(2017)0569 — C8-0363/2017 — 2017/0251(CNS)) og om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår satser for merværdiafgiften (COM(2018)0020 — C8-0023/2018 — 2018/0005(CNS)) og af 3. juli 2018 om ændret forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår foranstaltninger til styrkelse af det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift (COM(2017)0706 — C8-0441/2017 — 2017/0248(CNS)).*

Ændring 7**Forslag til direktiv****Betragtning 13**

Kommissionens forslag

Ændring

- (13) Den overordnede regel for leveringer af varer, herunder leveringer af varer inden for Unionen, og for leveringer af ydelser skal være, at leverandøren er betalingspligtig for moms.
- (13) Den overordnede regel for leveringer af varer, herunder leveringer af varer inden for Unionen, og for leveringer af ydelser skal være, at leverandøren er betalingspligtig for moms. **Disse nye principper vil kunne sætte medlemsstaterne i stand til bedre at bekæmpe momssvig, navnlig MTIC-svig (vedrørende forsvundne forhandlere inden for Fællesskabet), som skønnes at beløbe sig til mindst 50 mia. EUR om året.**

Tirsdag den 12. februar 2019

Ændring 8**Forslag til direktiv****Betragtning 14 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (14a) *Der bør indføres strenge kriterier, som skal anvendes på en ensartet måde af alle medlemsstater, for, hvilke virksomheder der kan nyde godt af status som godkendt afgiftspligtig person, samt fælles regler og bestemmelser, som i tilfælde af manglende overholdelse skal medføre bøde og anden form for sanktion.*

Ændring 9**Forslag til direktiv****Betragtning 14 b (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (14b) *Kommissionen bør være ansvarlig for at forelægge yderligere retningslinjer og bør kontrollere, at medlemsstaterne anvender disse harmoniserede kriterier korrekt i hele Unionen.*

Ændring 10**Forslag til direktiv****Betragtning 15**

Kommissionens forslag

Ændring

- (15) Reglerne om midlertidig anvendelse af mekanismen for omvendt betalingspligt til bevægelige varer skal revideres for at sikre deres sammenhæng med indførelsen af de nye regler om den person, der er betalingspligtig for momsen på leveringer af varer inden for Unionen.

- (15) Reglerne om midlertidig anvendelse af mekanismen for omvendt betalingspligt til bevægelige varer bør revideres for at sikre deres sammenhæng med indførelsen af de nye regler om den person, der er betalingspligtig for momsen på leveringer af varer inden for Unionen. **Med gennemførelsen af dette direktiv vil der muligvis ikke længere være behov for en midlertidig anvendelse af mekanismen for omvendt betalingspligt. Kommissionen bør derfor rettidigt analysere behovet for at ophæve forslaget om midlertidig anvendelse af mekanismen for omvendt betalingspligt.**

Tirsdag den 12. februar 2019

Ændring 11**Forslag til direktiv****Betragtning 23***Kommissionens forslag*

- (23) For at sikre sammenhæng i store virksomheders momsindberetningsforpligtelser skal hyppigheden af indgivelse af momsangivelser under denne særordning revideres med en tilføjelse om, at afgiftspligtige personer, der gør brug af ordningen, indgiver månedlige momsangivelser under ordningen, hvis deres årlige **EU-omsætning** overstiger 2 500 000 EUR.

Ændring

- (23) For at sikre sammenhæng i store virksomheders momsindberetningsforpligtelser skal hyppigheden af indgivelse af momsangivelser under denne særordning revideres med en tilføjelse om, at afgiftspligtige personer, der gør brug af ordningen, indgiver månedlige momsangivelser under ordningen, hvis deres årlige **EU-momsomsætning** overstiger 2 500 000 EUR.

Ændring 12**Forslag til direktiv****Betragtning 25 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

- (25a) *En høj grad af manglende overholdelse medfører ikke blot økonomiske tab for afgiftspligtige personer, der overholder reglerne, men truer også sammenhængen og konsekvensen i skattesystemet og skaber en generel følelse af uretfærdighed gennem konkurrenceforvriddning. Et effektivt og forståeligt system er af afgørende betydning for at skabe offentlige indtægter og for såvel borgernes som virksomhedernes ejerskab.*

Ændring 13**Forslag til direktiv****Betragtning 26 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

- (26a) *Statistikker viser, at svindlere udnytter systemets svaghed og følger udviklingen i økonomien samt den dynamiske stigning i efterspørgslen efter visse leverancer. Det er derfor nødvendigt at etablere et system, der er dynamisk nok til at håndtere skadelig praksis og reducere omfanget af både frivillig manglende overholdelse (svig) og ufrivillig manglende overholdelse.*

Tirsdag den 12. februar 2019

Ændring 14**Forslag til direktiv****Betragtning 26 b (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (26b) *Kommissionen bør med særligt fokus på behovene i SMV'er, der driver forretning på tværs af grænserne inden for Fællesskabet, og med det formål at lette samhandelen og øge retssikkerheden på det indre marked i samarbejde med medlemsstaterne oprette en omfattende og offentligt tilgængelig EU-webportal med momsoplysninger for virksomheder. Denne flersprogede portal bør give hurtig adgang til ajourførte og nøjagtige relevante oplysninger om gennemførelsen af momssystemet i de forskellige medlemsstater og navnlig om de korrekte momssatser for forskellige varer og tjenesteydelser i medlemsstaterne samt betingelserne for nulsætsen. En sådan portal kan også medvirke til at bekæmpe det nuværende momsgab.*

Ændring 15**Forslag til direktiv****Betragtning 26 c (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (26c) *Denne one-stop-shop er kernen i det nye destinationsbaserede system, uden hvilken momssystemets kompleksitet og den administrative byrde ville blive øget betydeligt. For at garantere interoperabilitet, brugervenlighed og fremtidssikring bør one-stop-shopper for virksomheder operere med et harmoniseret grænseoverskridende IT-system, der er baseret på fælles standarder, og som gør det muligt automatisk at hente og indlæse oplysninger, f.eks. gennem anvendelse af ensartede standardformularer.*

Tirsdag den 12. februar 2019

Ændring 16
Forslag til direktiv
Betragtning 28

Kommissionens forslag

(28) Som resultat af indførelsen af leveringer af varer inden for Unionen som et nyt begreb er det relevant at erstatte termen »Fællesskab« med »Unionen« for at sikre opdateret og sammenhængende brug af termen.

Ændring

(28) Som resultat af indførelsen af leveringer af varer inden for Unionen som et nyt begreb er det relevant at erstatte termen »Fællesskab« med »Unionen« **i hele dette direktiv** for at sikre opdateret og sammenhængende brug af termen.

Ændring 17
Forslag til direktiv
Betragtning 30 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

(30a) **Lovgivningsmæssige foranstaltninger til reform af momssystemet, bekæmpelse af momssvig og mindskelse af momsgabet kan kun lykkes, hvis medlemsstaternes skattemyndigheder arbejder tættere sammen i en ånd af gensidig tillid og udveksler relevante oplysninger for at kunne udføre deres opgaver.**

Ændring 18
Forslag til direktiv
Artikel 1 — stk. 1 — nr. 4 a (nyt)

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 8

Gældende ordlyd

Ændring

»Artikel 8

Finder Kommissionen, at bestemmelserne i artikel 6 og 7 ikke længere er berettigede, navnlig i henseende til konkurrenceneutralitet eller egne indtægter, forelægger den Rådet passende forslag.«

(4a) **Artikel 8 affattes således:**

»Artikel 8

Finder Kommissionen, at bestemmelserne i artikel 6 og 7 ikke længere er berettigede, navnlig i henseende til konkurrenceneutralitet eller egne indtægter, forelægger den **Europa-Parlamentet og Rådet** passende forslag.«

Tirsdag den 12. februar 2019

Ændring 19**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 7**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 13a — stk. 1 — afsnit 3

Kommissionens forslag

Hvis ansøgeren er en afgiftspligtig person, der er indrømmet status som autoriseret økonomisk operatør i toldøjemed, anses kriterierne i stk. 2 for at være opfyldt.

Ændring

Hvis ansøgeren er en afgiftspligtig person, der er indrømmet status som autoriseret økonomisk operatør i toldøjemed, anses kriterierne i stk. 2 for at være opfyldt **i overensstemmelse med dette direktiv.**

Ændring 20**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 7**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 13a — stk. 2 — litra a a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- aa) fravær af idømte alvorlige strafbare handlinger i tilknytning til ansøgerens økonomiske virksomhed, som for eksempel, men ikke begrænset til:**
- i) hvidvaskning af penge**
 - ii) skatteundgåelse og skatteunddragelse**
 - iii) misbrug af EU-midler og -programmer**
 - iv) svig vedrørende konkurs eller insolvens**
 - v) forsikringssvindler eller anden finansiel svig**
 - vi) bestikkelse og/eller korrupsion**
 - vii) cyberkriminalitet**
 - viii) deltagelse i en kriminel organisation**
 - ix) lovovertrædelser inden for konkurrenceret**
 - x) direkte eller indirekte indblanding i terroraktiviteter**

Tirsdag den 12. februar 2019

Ændring 21**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 7**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 13a — stk. 2 — litra c

Kommissionens forslag

- c) bevis for ansøgerens økonomiske solvens, som anses for påvist, enten når ansøgeren har en god økonomisk formåen, der sætter den pågældende i stand til at opfylde sine forpligtelser, under behørig hensyntagen til den berørte erhvervsaktivitets særlige kendetegn, eller ved frembringelse af garantier fra forsikrings- eller finansielle institutioner eller andre økonomisk pålidelige tredjeparter.

Ændring

- c) bevis for ansøgerens økonomiske solvens **i de sidste tre år**, som anses for påvist, enten når ansøgeren har en god økonomisk formåen, der sætter den pågældende i stand til at opfylde sine forpligtelser, under behørig hensyntagen til den berørte erhvervsaktivitets særlige kendetegn, eller ved frembringelse af garantier fra forsikrings- eller finansielle institutioner eller andre økonomisk pålidelige tredjeparter. **Ansøgeren skal have en bankkonto i en finansiell institution, der er etableret i Unionen.**

Ændring 22**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 7**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 13a — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- 2a. Med henblik på at sikre en harmoniseret fortolkning i forbindelse med inddømmelse af status som godkendt afgiftspligtig person vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakt yderligere retningslinjer til medlemsstaterne vedrørende evalueringen af disse kriterier, som skal gælde i hele Unionen. Den første gennemførelsesretsakt vedtages senest en måned efter dette direktivs ikrafttræden.**

Ændring 23**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 7**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 13a — stk. 3 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- 3a. For at tilskynde til anmodninger om status som godkendt afgiftspligtig person indfører Kommissionen en skræddersyet procedure for små og mellemstore virksomheder.**

Tirsdag den 12. februar 2019

Ændring 24**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 7**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 13a — stk. 4 — afsnit 1

Kommissionens forslag

En afgiftspligtig person, der anmoder om status som godkendt afgiftspligtig person, forelægger skattemyndighederne alle de oplysninger, som de har brug for til at træffe en afgørelse.

Ændring

En afgiftspligtig person, der anmoder om status som godkendt afgiftspligtig person, forelægger skattemyndighederne alle relevante oplysninger, som de har brug for til at træffe en afgørelse. **Skattemyndighederne behandler sådanne anmodninger omgående og bør være underlagt harmoniserede kriterier på tværs af medlemsstaterne for forelæggelse af oplysninger.**

Ændring 25**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 7**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 13a — stk. 4 a (nyt)

*Kommissionens forslag**Ændring*

4a. Oplysninger om indrømmelse af status som godkendt afgiftspligtig person gøres tilgængelige gennem momsinformationsudvekslingssystemet. Ændringer af denne status skal straks indføres i systemet.

Ændring 26**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 7**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 13a — stk. 5

Kommissionens forslag

5. Ved afslag på **ansøgningen** giver skattemyndighederne ansøgeren en begrundelse herfor sammen med afgørelsen. Medlemsstaterne sørger for, at ansøgeren kan klage over en afgørelse om afslag på en **ansøgning**.

Ændring

5. Ved afslag på **anmodningen** giver skattemyndighederne **straks** ansøgeren en begrundelse herfor sammen med afgørelsen, **som klart angiver begrundelsen for afslaget**. Medlemsstaterne sørger for, at ansøgeren **inden for en rimelig frist** kan klage over en afgørelse om afslag på en **anmodning**.

Tirsdag den 12. februar 2019

Ændring 27

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 7

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 13a — stk. 5 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

5a. Ved afslag på anmodningen skal denne afgørelse samt begrundelsen for afslaget meddeles skattemyndighederne i andre medlemsstater.

Ændring 28

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 7

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 13a — stk. 6

Kommissionens forslag

Ændring

6. Den afgiftspligtige person, der er blevet indrømmet status som godkendt afgiftspligtig person, underretter **straks** skattemyndighederne om eventuelle forhold, der opstår, efter at afgørelsen er truffet, og som kan påvirke eller få indflydelse på opretholdelsen af denne status. Den skattemæssige status tilbagekaldes af skattemyndighederne, hvis kriterierne i stk. 2 ikke længere er opfyldt.

6. Den afgiftspligtige person, der er blevet indrømmet status som godkendt afgiftspligtig person, underretter **inden for en måned** skattemyndighederne om eventuelle forhold, der opstår, efter at afgørelsen er truffet, og som kan påvirke eller få indflydelse på opretholdelsen af denne status. Den skattemæssige status tilbagekaldes af skattemyndighederne, hvis kriterierne i stk. 2 ikke længere er opfyldt. **Skattemyndighederne i medlemsstater, der har indrømmet status som godkendt afgiftspligtig person, revurderer denne afgørelse mindst hvert andet år for at sikre, at betingelserne stadig opfyldes. Hvis den afgiftspligtige person ikke har oplyst myndighederne om forhold, der muligvis kan påvirke statussen som godkendt afgiftspligtig person som fastsat i gennemførelsesretsakten, eller med overlæg har skjult sådanne forhold, skal personen underkastes forholdsmæssige, effektive og afskrækkende sanktioner, herunder tab af status som godkendt afgiftspligtig person.**

Tirsdag den 12. februar 2019

Ændring 29**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 7**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 13a — stk. 6 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

6a. En afgiftspligtig person, der er blevet nægtet status som godkendt afgiftspligtig person, eller som på eget initiativ har meddelt skattemyndighederne, at vedkommende ikke længere opfylder kriterierne i stk. 2, kan tidligst seks måneder fra datoen for afslag på eller tilbagekaldelse af denne status anmode om tildeling af status som godkendt afgiftspligtig person, forudsat at alle relevante kriterier er opfyldt.

Ændring 30**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 7**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 13a — stk. 6 b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

6b. For at sikre ensartede standarder for overvågning af fortsat berettigelse til status som godkendt afgiftspligtig person og tilbagekaldelse af den skattemæssige status i og på tværs af medlemsstaterne vedtager Kommissionen relevante retningslinjer.

Ændring 31**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 7**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 13a — stk. 6 c (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

6c. Hvis ansøgeren er blevet nægtet status som autoriseret økonomisk operatør i overensstemmelse med Unionens toldkodeks inden for de seneste tre år, indrømmes ansøgeren ikke status som godkendt afgiftspligtig person.

Tirsdag den 12. februar 2019

Ændring 32

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 7

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 13a — stk. 7

Kommissionens forslag

7. Status som godkendt afgiftspligtig person i én medlemsstat anerkendes af skattemyndighederne i alle medlemsstaterne.”

Ændring

7. Status som godkendt afgiftspligtig person i én medlemsstat anerkendes af skattemyndighederne i alle medlemsstaterne. **Nationale ordninger vil fortsat gælde for interne tvister om momsafgifter mellem skattemynderen og den nationale skattemyndighed.**

Ændring 33

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 56 a (nyt)

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 145 — stk. 1

Gældende ordlyd

»1. Kommissionen forelægger om nødvendigt snarest muligt Rådet forslag med henblik på at præcisere anvendelsesområdet for de i artikel 143 og 144 nævnte fritagelser og de nærmere regler for deres praktiske gennemførelse.«

Ændring

(56a) Artikel 145, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen forelægger om nødvendigt snarest muligt **Europa-Parlamentet og** Rådet forslag med henblik på at præcisere anvendelsesområdet for de i artikel 143 og 144 nævnte fritagelser og de nærmere regler for deres praktiske gennemførelse.«

Ændring 34

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 59 a (nyt)

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 150 — stk. 1

Gældende ordlyd

»1. Kommissionen forelægger om nødvendigt snarest muligt Rådet forslag med henblik på at præcisere anvendelsesområdet for de i artikel 148 nævnte fritagelser og de nærmere regler for deres praktiske gennemførelse.«

Ændring

(59a) Artikel 150, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen forelægger om nødvendigt snarest muligt **Europa-Parlamentet og** Rådet forslag med henblik på at præcisere anvendelsesområdet for de i artikel 148 nævnte fritagelser og de nærmere regler for deres praktiske gennemførelse.«

Tirsdag den 12. februar 2019

Ændring 35**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 68 a (nyt)**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 166

Gældende ordlyd

Artikel 166

»Kommissionen forelægger om nødvendigt snarest muligt Rådet forslag til fælles gennemførelsesbestemmelser vedrørende moms på de i afdeling 1 og 2 omhandlede transaktioner.«

*Ændring***(68a) Artikel 166 affattes således:**

Artikel 166

»Kommissionen forelægger om nødvendigt snarest muligt **Europa-Parlamentet og** Rådet forslag til fælles gennemførelsesbestemmelser vedrørende moms på de i afdeling 1 og 2 omhandlede transaktioner.«

Ændring 36**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 123 a (nyt)**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 293 — stk. 1 — indledning

Gældende ordlyd

»Hvert fjerde år fra vedtagelsen af dette direktiv forelægger Kommissionen på grundlag af oplysninger indhentet hos medlemsstaterne en rapport for Rådet om anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel, der, om nødvendigt og under hensyntagen til nødvendigheden af med tiden at opnå overensstemmelse mellem de nationale ordninger, ledsages af forslag vedrørende:«

*Ændring***(123a) Artikel 293, stk. 1, indledningen, affattes således:**

»Hvert fjerde år fra vedtagelsen af dette direktiv forelægger Kommissionen på grundlag af oplysninger indhentet hos medlemsstaterne en rapport for **Europa-Parlamentet og** Rådet om anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel, der, om nødvendigt og under hensyntagen til nødvendigheden af med tiden at opnå overensstemmelse mellem de nationale ordninger, ledsages af forslag vedrørende:«

Tirsdag den 12. februar 2019

Ændring 37

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 166 a (nyt)

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 395 — stk. 3

Gældende ordlyd

Ændring

(166a) Artikel 395, stk. 3, affattes således:

»3. Inden tre måneder efter, at Kommissionen har givet underretning i overensstemmelse med stk. 2, andet afsnit, forelægger den Rådet et passende forslag eller, hvis anmodningen om undtagelse giver Kommissionen anledning til at rejse indvendinger, en meddelelse, hvori den redegør for disse indvendinger.«

»3. Inden tre måneder efter at Kommissionen har givet underretning i overensstemmelse med stk. 2, andet afsnit, forelægger den **Europa-Parlamentet og** Rådet et passende forslag eller, hvis anmodningen om undtagelse giver Kommissionen anledning til at rejse indvendinger, en meddelelse, hvori den redegør for disse indvendinger.«

Ændring 38

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 166 b (nyt)

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 396 — stk. 3

Gældende ordlyd

Ændring

(166b) Artikel 396, stk. 3, affattes således:

»3. Inden tre måneder efter, at Kommissionen har givet underretning i overensstemmelse med stk. 2, andet afsnit, forelægger den Rådet et passende forslag eller, hvis anmodningen om fravigelse giver Kommissionen anledning til at rejse indvendinger, en meddelelse, hvori den redegør for disse indvendinger.«

»3. Inden tre måneder efter at Kommissionen har givet underretning i overensstemmelse med stk. 2, andet afsnit, forelægger den **Europa-Parlamentet og** Rådet et passende forslag eller, hvis anmodningen om fravigelse giver Kommissionen anledning til at rejse indvendinger, en meddelelse, hvori den redegør for disse indvendinger.«

Tirsdag den 12. februar 2019

Ændring 39**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 169 a (nyt)**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 404 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

(169a) Følgende indsættes som artikel 404a efter artikel 404:**»Artikel 404a**

Senest fire år efter vedtagelsen af Rådets direktiv (EU) .../... (*) (+) forelægger Kommissionen på grundlag af oplysninger indhentet hos medlemsstaterne en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen og anvendelsen af de nye bestemmelser i dette direktiv, der, om nødvendigt [og under hensyntagen til nødvendigheden af med tiden at opnå overensstemmelse mellem de nationale ordninger], ledsages af forslag.«

(*) Rådets direktiv (EU) .../... af ... om ændring af ... (EUT ...).

(+) EUT: Indsæt venligst nummeret på direktivet, der er indeholdt i dokument PE-CONS ... (2018/0164(CNS)) i teksten og indsæt nummeret, datoen, titlen og EUT-referencen på dette direktiv i fodnoten.

Ændring 40**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 169 b (nyt)**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 404 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

(169b) Følgende indsættes som artikel 404b efter artikel 404a:**»Artikel 404b**

Senest to år efter vedtagelsen af Rådets direktiv (EU) .../... (*) (+) forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultaterne af udvekslingen af relevante oplysninger mellem medlemsstaternes skattemyndigheder under henvisning til betydningen af gensidig tillid for, at den endelige momsordning kan blive en succes.«

(*) Rådets direktiv (EU) .../... af ... om ændring af ... (EUT ...).

(+) EUT: Indsæt venligst nummeret på direktivet, der er indeholdt i dokument PE-CONS ... (2018/0164(CNS)) i teksten og indsæt nummeret, datoen, titlen og EUT-referencen på dette direktiv i fodnoten.

Tirsdag den 12. februar 2019

Ændring 41**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 173 a (nyt)**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 411 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

(173a) Følgende indsættes som artikel 411a indsættes:**»Artikel 411a**

Senest den 1. juni 2020 opretter Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en omfattende, flersproget og offentligt tilgængelig EU-webportal med momsoplysninger, hvor virksomheder og forbrugere hurtigt og effektivt kan finde nøjagtige oplysninger om momssatser — herunder om, for hvilke varer og tjenester der gælder nedsatte satser eller fritagelser — samt alle relevante oplysninger om gennemførelsen af det endelige momssystem i de forskellige medlemsstater.

Som supplement til portalen oprettes der en automatisk underretningsmekanisme. Denne mekanisme skal sikre, at skatteyderne automatisk får besked om ændringer og ajourføringer af momssatserne i medlemsstaterne. Disse automatiske meddelelser skal aktiveres, før ændringen træder i kraft, og senest fem dage efter at afgørelsen er blevet truffet.«

Ændring 42**Forslag til direktiv****Artikel 1 a (ny)**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 34 og Artikel 49 a (ny)

Gældende ordlyd

Ændring

Artikel 1a**Ændring af forordning (EU) nr. 904/2010****I forordning (EU) nr. 904/2010 foretages følgende ændringer:****1. Artikel 34 affattes således:****Artikel 34**

1. Medlemsstaterne kan frit vælge, hvilke Eurofiscarbejdsområder de vil deltage i og kan også beslutte at indstille deres deltagelse deri.

»Artikel 34

1. Kommissionen yder Eurofisc den nødvendige tekniske og logistiske støtte. Kommissionen har adgang til de i artikel 1 omhandlede oplysninger, som måtte blive udvekslet via Eurofisc, i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 55, stk. 2.

Tirsdag den 12. februar 2019

Gældende ordlyd

2. **Medlemsstater, der har valgt at deltage i et Eurofiscarbejdsområde**, deltager aktivt i den multilaterale udveksling og fælles behandling og analyse af målrettede oplysninger om grænseoverskridende svig mellem alle de deltagende medlemsstater og i koordinering af eventuelle opfølgende foranstaltninger.

3. De udvekslede oplysninger er fortrolige, jf. artikel 55.

Ændring

2. **Medlemsstaterne deltager i Eurofisc-arbejdsområder, og medlemsstaterne** deltager aktivt i den multilaterale udveksling af oplysninger.

3. Eurofiscarbejdsområdekoordinatorerne kan på eget initiativ eller efter anmodning videregive relevante oplysninger om de mest alvorlige grænseoverskridende lovovertrædelser vedrørende moms til Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (»OLAF«).

3a. Eurofiscarbejdsområdekoordinatorerne kan anmode Europol og OLAF om relevante oplysninger. Eurofiscarbejdsområdekoordinatorerne stiller de oplysninger, der er modtaget fra Europol og OLAF, til rådighed for de øvrige deltagende Eurofiscforbindelsesembedsmænd. Disse oplysninger udveksles elektronisk.«

2. Følgende indsættes som artikel 49a:

»Artikel 49a

Medlemsstaterne og Kommissionen etablerer et fælles system til indsamling af statistikker om momssvig og ufrivillig manglende overholdelse inden for Fællesskabet og offentliggør hvert år nationale skøn over momstab som følge af dette svig samt skøn for Unionen som helhed. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter de praktiske foranstaltninger i forbindelse med dette statistiske system. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.«

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0084

Det Europæiske Fiskerikontrolagentur ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (kodifikation) (COM(2018)0499 — C8-0313/2018 — 2018/0263(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure — kodifikation)

(2020/C 449/39)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0499),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0313/2018),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 17. oktober 2018 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovttekster ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 103 og 59,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0037/2019),
- A. der henviser til, at forslaget ifølge udtalelsen fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende tekster uden indholdsmæssige ændringer,
1. vedtager sin holdning ved førstebehandling, hvormed Kommissionens forslag overtages som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2018)0263

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/... om Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (kodifikation)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2019/473.)

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0085

Digitalisering af registrering og kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser (omarbejdning) *I**

Europa-Parlamentets afgørelse af 13. februar 2019 om at henvise sagen til det udvalg, der er kompetent med hensyn til interinstitutionelle forhandlinger, på grundlag af det uændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om digitalisering af registrering og kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser (omarbejdning) (COM(2018)0341 — C8-0215/2018 — 2018/0187(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure — omarbejdning)

(2020/C 449/40)

⁽¹⁾ Afgørelse vedtaget i henhold til forretningsordenens artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit (A8-0010/2019).

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0086

Lovgivning, der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelse af fordringer *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om, hvilken lovgivning der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelse af fordringer (COM(2018)0096 — C8-0109/2018 — 2018/0044(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/41)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0096),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 81, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0109/2018),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 18. juli 2018 fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse af 11. juli 2018 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0261/2018),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2018)0044

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om, hvilken lovgivning der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelse af fordringer

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

⁽¹⁾ EUT C 303 af 29.8.2018, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 367 af 10.10.2018, s. 50.

Onsdag den 13. februar 2019

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og ⁽³⁾

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Med henblik på gradvis indførelse af et sådant område skal Unionen vedtage foranstaltninger vedrørende samarbejde om civile retlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, navnlig når de er nødvendige for et velfungerende indre marked.
- (2) I henhold til traktatens artikel 81 skal disse foranstaltninger omfatte foranstaltninger, der sigter mod at sikre foreneligheden mellem medlemsstaternes gældende lovvalgsregler.
- (3) På et velfungerende indre marked kræves det for at gøre udfaldet af tvister mere forudsigeligt og, fremme retssikkerheden ~~og den gensidige~~ **med hensyn til, hvilken lovgivning der finder anvendelse, samt forbedre fri bevægelighed og** anerkendelse af retsafgørelser, at de lovvalgsregler, der er gældende i medlemsstaterne, fastsætter den samme nationale lov som gældende lov, uanset i hvilket land den domstol, som sagen anlægges ved, er beliggende. [**Ændring 1**]
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 ⁽⁴⁾ omfatter ikke spørgsmålene om virkningerne for tredjepart af overdragelsen af fordringer. Artikel 27, stk. 2, i den pågældende forordning pålagde Kommissionen at forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om virkningerne af en overdragelse eller subrogation af en fordring over for tredjepart og den fortrinsret, som den af overdragelsen eller subrogationen omfattede fordring har i forhold til en anden persons rettighed, om nødvendigt ledsaget af et forslag om ændring af den pågældende forordning og en vurdering af virkningerne af de bestemmelser, der skal indføres.
- (5) Den 18. februar 2015 vedtog Kommissionen en grønbog om etablering af en kapitalmarkedsunion, som fastslog, at et vigtigt aspekt i udviklingen af et paneuropæisk marked for securitiseringer og ordninger for finansiell sikkerhedsstillelse og også af andre aktiviteter, som f.eks. factoring, er at opnå større retssikkerhed i tilfælde af grænseoverskridende overdragelse af fordringer og prioritering af sådanne overdragelser, navnlig i tilfælde af f.eks. insolvens.
- (6) Den 30. september 2015 vedtog Kommissionen en meddelelse med en handlingsplan for etablering af en kapitalmarkedsunion. I handlingsplanen for etablering af en kapitalmarkedsunion påpeges det, at forskelle med hensyn til den nationale behandling af virkningerne for tredjepart af overdragelsen af gældsfordringer gør det vanskeligere at anvende disse instrumenter som grænseoverskridende sikkerhed, og det konkluderes, at denne retsikkerhed er til skade for finansielle transaktioner med økonomisk rækkevidde såsom securitiseringer. I handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen blev det bebudet, at Kommissionen ville foreslå ensartede regler, som med juridisk sikkerhed fastslår, hvilken national lovgivning der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelsen af fordringer.
- (7) Den 29. juni 2016 vedtog Kommissionen en rapport om egnetheden af artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF ⁽⁵⁾ om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse, der fokuserer på, hvorvidt direktivet fungerer effektivt med hensyn til de formelle handlinger, der kræves for at stille gældsfordringer som sikkerhed. Rapporten konkluderede, at et forslag om ensartede regler vedrørende virkningerne for tredjepart af overdragelsen af fordringer ville gøre det muligt med juridisk sikkerhed at fastslå, hvilken national lovgivning der skal finde anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelsen af fordringer. Dette ville medvirke til at styrke retssikkerheden i tilfælde af grænseoverskridende mobilisering af gældsfordringer som sikkerhedsstillelse.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 29.8.2018, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 367 af 10.10.2018, s. 50.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.2.2019.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse (EUT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

Onsdag den 13. februar 2019

- (8) Den 29. september 2016 vedtog Kommissionen en rapport om spørgsmålet om virkningerne af en overdragelse eller subrogation af en fordring over for tredjepart og den fortrinsret, som den af overdragelsen eller subrogationen omfattede fordring har i forhold til en anden persons rettighed. Rapporten konkluderede, at ensartede lovvalgsregler, der regulerer virkningerne af overdragelser for tredjepart samt spørgsmålene om fortrinsret mellem konkurrerende erhververe eller mellem erhververe og andre rettighedshavere, ville styrke retssikkerheden og mindske de praktiske problemer og sagsomkostningerne i forbindelse med de aktuelle forskelle mellem de forskellige medlemsstaters tilgange.
- (9) Denne forordnings materielle anvendelsesområde og bestemmelser bør stemme overens med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 ⁽⁶⁾, forordning (EF) nr. 593/2008 og forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽⁷⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 ⁽⁸⁾. Nærværende forordning bør i videst muligt omfang fortolkes på en måde, så lovgivningshuller mellem disse forordninger undgås.
- (10) Denne forordning gennemfører handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen. Den opfylder kravet i artikel 27, stk. 2, i Rom I-forordningen om, at Kommissionen skal forelægge en rapport og, hvis det er relevant, et forslag om effektiviteten af en overdragelse af en fordring over for tredjepart og den fortrinsret, som den af overdragelsen omfattede fordring har i forhold til en anden persons rettighed.
- (11) Der findes på nuværende tidspunkt ikke **harmoniserede** lovvalgsregler på EU-plan, der regulerer virkningerne ~~(eller de formueretlige virkninger)~~ af overdragelserne af fordringer for tredjepart. Disse lovvalgsregler er fastsat på medlemsstatsplan, men de er inkonsekvente – **eftersom de er baseret på forskellige tilknytningskriterier med hensyn til fastsættelsen af lovvalget** – og ~~øfte~~ **de er derfor** uklare, **navnlig i de lande, hvor sådanne regler ikke er omfattet af særskilte lovbestemmelser**. Ved overdragelsen af fordringer på tværs af grænser fører den manglende konsekvens i de nationale lovvalgsregler til retsikkerhed med hensyn til, hvilken lov der finder anvendelse på virkningerne for tredjepart af overdragelserne. Den manglende retssikkerhed skaber en juridisk risiko i forbindelse med en grænseoverskridende overdragelse af fordringer, som ikke eksisterer i forbindelse med indenlandske overdragelser, da der kan gælde forskellige nationale materielle regler, afhængigt af den medlemsstat, hvis domstole eller myndigheder behandler en tvist vedrørende ejendomsretten til fordringerne; **det følger heraf, at udfaldet af en konflikt om fortrinsret til en fordring i forlængelse af en grænseoverskridende overdragelse vil variere, alt efter hvilken national lovgivning der finder anvendelse.** [Ændring 2]
- (12) Hvis erhververe ikke er klar over den juridiske risiko eller vælger at ignorere den, kan de opleve uforudsete økonomiske tab. Usikkerhed med hensyn til, hvem der har ejendomsretten til de fordringer, der er overdraget på tværs af grænsen, kan få følger virkninger og forværre og forlænge virkningen af en finansiel krise. Hvis erhververe beslutter sig for at mindske den juridiske risiko ved at søge specifik juridisk bistand, vil de pådrage sig højere transaktionsomkostninger, som ikke kræves for indenlandske overdragelser. ~~Hvis erhververe bliver afskrækket af den juridiske risiko og vælger at undgå den, må de muligvis give afkald på forretningsmuligheder, og markedsintegrationen kan blive reduceret.~~ [Ændring 3]
- (12a) **Denne juridiske risiko kan også have en afskrækkende virkning. Erhververne og overdragerne kan vælge at undgå den og må dermed give afkald på forretningsmuligheder. Denne manglende klarhed er således ikke i overensstemmelse med målsætningen om markedsintegration og princippet om kapitalens frie bevægelighed som fastslået i artikel 63-66 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.** [Ændring 4]

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II) (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 40).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 19).

Onsdag den 13. februar 2019

- (13) Denne forordning har til formål at skabe retssikkerhed ved at fastsætte fælles lovvalgsregler for, hvilken national lovgivning der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelser af fordringer, **for at øge antallet af grænseoverskridende transaktioner med fordringer og derved fremme grænseoverskridende investeringer i Unionen og lette adgangen til finansiering for virksomhederne — herunder små og mellemstore virksomheder (SMV'er) — og forbrugerne.** [Ændring 5]
- (14) En fordring giver en kreditor ret til betaling af et pengebeløb eller opfyldelse af en forpligtelse af debitor. Overdragelsen af en fordring sætter kreditoren (overdrageren) i stand til at overføre sin ret til at kræve fordringen opfyldt over for en debitor til en anden person (erhververen). De love, der regulerer kontraktforholdet mellem kreditoren og debitoren, mellem overdrageren og erhververen og mellem erhververen og debitoren, fremgår af lovvalgsreglerne i Rom I-forordningen.
- (14a) **Denne forordning har ikke til formål at ændre bestemmelserne i forordning (EF) nr. 593/2008 angående de formueretlige virkninger af en frivillig overdragelse mellem overdrager og erhverver eller mellem erhverver og debitor.** [Ændring 6]
- (15) De lovvalgsregler, der er fastsat i denne forordning, bør regulere ~~de ejendomsretlige virkninger~~ **virkningerne** af overdragelser af fordringer ~~i forholdet mellem alle parter involveret i overdragelsen (dvs. mellem overdrageren og erhververen og mellem erhververen og debitoren) samt~~ med hensyn til tredjeparter, (f.eks. overdragerens kreditor), **med undtagelse af debitor.** [Ændring 7]
- (16) De fordringer, der er fastsat i denne forordning, ~~er omfatter~~ **omfatter** varetilgodehavender, fordringer, der udspringer af finansielle instrumenter som defineret i **Europa-Parlamentets og Rådets** direktiv 2014/65/EU ⁽⁹⁾ ~~om markeder for finansielle instrumenter~~, og kontanter, der krediteres en konto i et kreditinstitut. Finansielle instrumenter som defineret i direktiv 2014/65/EU omfatter værdipapirer og derivater, som handles på de finansielle markeder. Værdipapirer er aktiver, mens derivater er kontrakter, som indeholder både rettigheder (eller fordringer) og forpligtelser for alle parter i kontrakten. [Ændring 8]
- (17) Denne forordning vedrører virkningerne for tredjepart af overdragelsen af fordringer. **Navnlig** ~~Den~~ omfatter ~~ikke den~~ overdragelse af kontrakter (såsom derivatkontrakter), der både indeholder rettigheder (eller fordringer) og forpligtelsersamt fornyelse af kontrakter, der indeholder sådanne rettigheder og forpligtelser. ~~Da denne forordning ikke omfatter overdragelse eller fornyelse af kontrakter, vil handelen med finansielle instrumenter samt clearing og afviklingen af disse instrumenter fortsat blive reguleret af den lov, der gælder for kontraktmæssige forpligtelser, som er fastsat i Rom I-forordningen. Denne lov vælges normalt af kontraktparterne eller fastsættes i ikke-skønsmæssige regler gældende for finansielle markeder.~~ [Ændring 9]
- (18) Sager, der reguleres af ~~direktivet om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse~~ **direktiv 2002/47/EF**, ~~direktivet om endelig afregning~~ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF** ⁽¹⁰⁾, ~~direktivet om likvidation~~ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF** ⁽¹¹⁾ og ~~registerforordningen~~ **Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013** ⁽¹²⁾, berøres ikke af denne forordning, **eftersom anvendelsesområdet for lovvalgsreglerne i denne forordning og for lovvalgsreglerne i de tre direktiver ikke overlapper hinanden.** [Ændring 10]
- (19) Denne forordning bør finde generel anvendelse: den lov, der skal anvendes i henhold til denne forordning, bør finde anvendelse, selv om det ikke er en medlemsstats lov.
- (20) Forudsigelighed er altafgørende for tredjeparter, der er interesseret i at opnå ejendomsret til den overdragne fordring. Hvis den lov, der gælder i det land, hvor overdrageren har sit sædvanlige opholdssted, finder anvendelse hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelser af fordringer, vil det gøre det nemmere for de pågældende tredjeparter på forhånd at finde ud af, hvilken national lovgivning der regulerer deres rettigheder. Den lov, der gælder for overdragers sædvanlige opholdssted, bør derfor som regel finde anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelser af fordringer. Denne regel bør navnlig gælde for virkningerne for tredjepart af overdragelsen af fordringer ved factoring, sikkerhedsstillelse og, hvis parterne ikke har valgt den lov, der gælder for overdragelse af fordringer, securitisering.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter (EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15).

⁽¹²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013 af 2. maj 2013 om oprettelse af et EU-register i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF og nr. 406/2009/EF, og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 920/2010 og nr. 1193/2011 (EUT L 122 af 3.5.2013, s. 1).

Onsdag den 13. februar 2019

- (21) Den lov, der som regel vælges til at finde anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelser af fordringer, bør gøre det muligt at fastslå, hvilken lov der skal finde anvendelse, hvor fremtidige fordringer overdrages, en almindelig praksis, hvor flere fordringer overdrages, som f.eks. ved factoring. Anvendelsen af den lov, der gælder for overdragets sædvanlige opholdssted, gør det muligt at fastslå, hvilken lov der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelsen af fremtidige fordringer.
- (22) Der opstår ofte behov for at fastslå, hvem der har ejendomsret til en overdraget fordring, når boet under insolvensbehandling opgøres i tilfælde af overdragerens insolvens. Det er derfor ønskeligt at skabe sammenhæng mellem lovvalgsreglerne i denne forordning og reglerne i forordning (EU) 2015/848 om insolvensbehandling. Sammenhæng bør fortrinsvis opnås ved med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelsen af fordringer at anvende den lov, der gælder for overdragets sædvanlige opholdssted, da anvendelsen af overdragerens sædvanlige opholdssted som tilknytningskriterium er sammenfaldende med centrum for debtors hovedinteresser, der anvendes som tilknytningskriterium til insolvensformål.
- (23) FN-konventionen af 2001 om overdragelse af tilgodehavender i international handel foreskriver, at en erhververs fortrinsret til det overdragne tilgodehavende i forhold til den konkurrerende fordringshaver reguleres af loven i det land, hvor overdrageren bor. Kompatibiliteten mellem EU's lovvalgsregler, der er fastsat i denne forordning, og den løsning, der er valgt på internationalt plan i konventionen, bør lette internationale tvistbilæggelser.
- (24) Hvis overdrageren ændrer sit sædvanlige opholdssted mellem flere overdragelser af samme fordring, bør den lov, der finder anvendelse, være den lov, der gælder for overdragets sædvanlige opholdssted på det tidspunkt, hvor en af erhververne først gør giver sin overdragelse virkning over for tredjepart ved at opfylde kravene i den lov, der gælder for overdragets sædvanlige opholdssted på det pågældende tidspunkt.
- (25) I overensstemmelse med markedspraksis og markedsdeltagernes behov bør virkningerne for tredjepart af visse overdragelser af fordringer som en undtagelse reguleres af den lov, der gælder for overdragelse af fordringer, dvs. den lov der finder anvendelse på den første kontrakt mellem kreditor og debitor, og som ligger til grund for fordringen. **[Ændring 11]**
- (26) Den lov, der gælder for overdragelse af fordringer, bør regulere virkningerne for tredjepart af en kontoavers overdragelse af kontanter, der er krediteret en konto i et kreditinstitut, hvor kontohaveren er kreditor/overdrager, og kreditinstituttet er debitor. Der gives større forudsigelighed for tredjepart, f.eks. overdragerens kreditorer og konkurrerende erhververe, hvis den lov, der gælder for overdragelse af fordringer, finder anvendelse på virkningerne for tredjepart af disse fordringer, da det almindeligvis formodes, at den fordring, som en kontohaver har vedrørende kontanter, der krediteres en konto i et kreditinstitut, reguleres af loven i det land, hvor kreditinstituttet er beliggende (snarere end af den lov, som gælder for kontohavers/overdragets sædvanlige opholdssted). Loven vælges normalt af kontohaver og kreditinstitut i kontraktaftalen om kontoen.
- (27) Virkningerne for tredjepart af overdragelsen af fordringer, der hidrører fra finansielle instrumenter, bør også være omfattet af den lov, der gælder for overdragelse af fordringer, dvs. den lov, der regulerer den kontrakt, der ligger til grund for fordringen (såsom en derivatkontrakt). Det er væsentligt, at virkningerne for tredjepart af overdragelser af fordringer, der hidrører fra finansielle instrumenter, underlægges den lov, der gælder for overdragelse af fordringer, frem for den lov, der gælder for overdragets sædvanlige opholdssted, for at opretholde de finansielle markeders stabilitet og smidige funktion. Disse opretholdes, da den lov, der regulerer de finansielle instrumenter, som ligger til grund for fordringen, er den lov, der vælges af partnerne i kontrakten, eller den lov, der er fastsat i overensstemmelse med faste regler, der gælder for finansielle markeder.
- (28) Der bør være fleksibilitet med hensyn til fastsættelse af den lov, der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelser af fordringer i forbindelse med securitisering for at imødekomme alle, der securitiserer, og smidiggøre udvidelsen af securitiseringsmarkedet på tværs af grænserne til også at omfatte små operatører. Den lov, der gælder for overdragets sædvanlige opholdssted, bør gælde som standardregel med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelser af fordringer i forbindelse med securitisering, og overdrageren (ordregiveren) og erhververen (enhed med særligt formål) bør være i stand til at vælge, at den lov, der gælder for overdragelse af fordringer, bør finde anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelsen af fordringer. Overdrageren og erhververen bør være i stand til enten at beslutte, at virkningerne for tredjepart af overdragelsen af fordringer i forbindelse med en securitisering bør forblive omfattet af den almindelige regel, der gælder for overdragets sædvanlige opholdssted, eller at vælge den lov, der gælder for overdragelse af fordringer, afhængigt af transaktionens struktur og egenskaber, f.eks. antal og sted for ordregivere og antallet af love, der regulerer de overdragne fordringer. **[Ændring 12]**

Onsdag den 13. februar 2019

- (29) Der kan opstå konflikter om fortrinsret mellem erhververe af samme fordring, hvis virkningerne for tredjepart af overdragelsen har været omfattet af den lov, der gælder for overdragets sædvanlige opholdssted, i én overdragelse og af den lov, der gælder for overdragelse af fordringer, i en anden overdragelse. I sådanne tilfælde bør den lov, der finder anvendelse til løsning af konflikten om fortrinsret, være den lov, der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelsen af den fordring, som først fik virkning for tredjepart i henhold til herom gældende lov. **Hvis de to overdragelser har fået virkninger for tredjepart samtidig, bør det være den lov, der gælder for overdragets sædvanlige opholdssted, der finder anvendelse.** [Ændring 13]
- (30) Anvendelsesområdet for den nationale lovgivning, der er fastsat i denne forordning som den lov, der gælder for virkningerne for tredjepart af en overdragelse af fordringer, bør være ensartet. Den nationale lov, der skal finde anvendelse, bør navnlig regulere i) virkningerne af overdragelsen i forhold til tredjepart, dvs. de skridt **og procedurer**, som erhververen skal ~~tage~~ **følge** for at sikre sig ejendomsretten til den overtagne fordring (f.eks. registrering af fordringen hos en offentlig myndighed eller et register eller skriftlig meddelelse til debitor om overdragelsen) og ii) spørgsmål om fortrinsret, dvs. **løsning af** konflikter mellem flere fordringshavere med hensyn til, hvem der har ejendomsret til fordringen **efter en grænseoverskridende overdragelse** (f.eks. mellem to erhververe, hvor samme fordring er overdraget to gange, eller mellem en erhverver og overdragets kreditor). [Ændring 14]
- (31) På grund af denne forordnings generelle karakter kan lovene i lande med andre juridiske traditioner fastsættes som gældende lovgivning. Hvis den kontrakt, som danner grundlag for fordringen, overføres, ud over overdragelsen af fordringen, bør den lov, der fastsættes i denne forordning som den lov, der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af en overdragelse af en fordring, også regulere en konflikt om fortrinsret mellem erhververen af fordringen og den nye modtager af samme fordring ud over overførslen af den kontrakt, som danner grundlag for fordringen. Af samme grund bør den lov, der fastsættes i denne forordning som den lov, der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelsen af en fordring, også — hvis fornyelse anvendes som funktionel ækvivalent til overførsel af kontrakten — finde anvendelse for at løse en konflikt om fortrinsret mellem en erhverver af en fordring og den nye modtager af den funktionelt tilsvarende fordring ud over fornyelsen af den kontrakt, som danner grundlag for fordringen.
- (32) Almene hensyn gør det berettiget, at medlemsstaternes domstole under ekstraordinære omstændigheder får mulighed for at anvende undtagelser fra de grundlæggende retsprincipper og tilsidesætte præceptive bestemmelser, idet undtagelserne bør fortolkes snævert.
- (33) Overholdelsen af de internationale forpligtelser, som medlemsstaterne har indgået, indebærer, at denne forordning ikke berører de internationale konventioner, som en eller flere medlemsstater er parter i på tidspunktet for denne forordnings vedtagelse. For at gøre reglerne lettere tilgængelige bør Kommissionen på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne offentliggøre en liste over de relevante konventioner i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (34) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender. Denne forordning tager i særdeleshed sigte på at fremme anvendelsen af chartrets artikel 17 og 47 om henholdsvis ejendomsret og adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol **samt artikel 16 om frihed til at oprette og drive egen virksomhed.** [Ændring 15]
- (35) Da målsætningerne for denne forordning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af forordningens omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. Den ønskede ensartethed af lovvalgsreglerne med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelsen af fordringer kan kun opnås gennem vedtagelse af en forordning, idet kun en forordning sikrer en konsekvent fortolkning og anvendelse af reglerne på nationalt plan. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (36) I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har [Det Forenede Kongerige] [og] [Irland] meddelt, [at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af den nuværende forordning] [at de ikke deltager i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland].
- (37) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

Onsdag den 13. februar 2019

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I
ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på virkningerne for tredjepart af overdragelse af fordringer på det civil- og handelsretlige område i situationer, hvor der skal foretages et lovvalg, **med undtagelse af virkningerne for tredjepart med hensyn til debitor for den overdragne fordring**. [Ændring 16]

Den finder i særdeleshed ikke anvendelse på spørgsmål vedrørende skat, told eller på administrative anliggender.

1a. Denne forordning berører ikke de EU-retlige og nationale bestemmelser om forbrugerbeskyttelse. [Ændring 17]

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

- a) overdragelse af fordringer, der udspringer af familieforhold og af forhold, der ifølge den lov, der finder anvendelse på sådanne forhold, anses for at have tilsvarende virkninger, herunder underholdsforpligtelser
- b) overdragelse af fordringer, der udspringer af formueforholdet mellem ægtefæller, af formueforholdet mellem partnere i forhold, der ifølge den lov, der finder anvendelse på sådanne forhold, anses for at have virkninger svarende til et ægteskabs, **herunder registrerede partnerskaber**, eller af testamenter og arv [Ændring 18]
- c) overdragelse af fordringer, der udspringer af vekslers, checks og ordregældsbreve samt af andre omsætningspapirer i det omfang forpligtelserne ifølge sådanne andre omsætningspapirer udspringer af deres negotiable karakter
- d) overdragelse af fordringer, der udspringer af spørgsmål, der er omfattet af reglerne for selskaber, foreninger og andre juridiske personer såsom spørgsmål om disses stiftelse ved registrering eller på anden måde, deres handleevne, interne organisation og opløsning samt om ledelsens eller deltagernes personlige ansvar i denne egenskab for selskabets, foreningens eller den juridiske persons forpligtelser
- e) overdragelse af fordringer, der udspringer af stiftelse af en trust og forholdet mellem stiftere, trustees og begunstigede
- f) overdragelse af fordringer, der udspringer af livsforsikringsaftaler, der hidrører fra virksomhed udøvet af andre organer end de selskaber, der er nævnt i artikel 2, stk. 1 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF⁽¹³⁾, hvormed formålet er at tildele lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende, der er sammensluttet enten inden for et selskab eller en gruppe af selskaber eller inden for en faglig eller tværfaglig sektor, ydelser ved dødsfald, i levende live eller ved bortfald eller nedsættelse af erhvervsvevnen eller ved arbejdsrelateret sygdom eller arbejdsulykker.

fa) overdragelse af fordringer som led i en kollektiv procedure i henhold til forordning (EU) 2015/848. [Ændring 19]

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »overdrager«: en person, som overfører sin ret til at kræve en fordring opfyldt af en debitor til en anden person
- b) »erhverver«: en person, som opnår ret til at kræve en fordring opfyldt af en debitor fra en anden person

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

Onsdag den 13. februar 2019

- c) »overdragelse«: en frivillig overførsel af en ret til at kræve en fordring opfyldt af en debitor. Det omfatter direkte overførsler af fordringer, aftalebestemt subrogation, overførsler af fordringer til sikkerhed og pant eller andre sikringsrettigheder over fordringer
- d) »fordring«: retten til at kræve et hvilken som helst krav opfyldt, uanset om det er gjort op i penge eller ej, og uanset om det udspringer af kontraktlige eller ikke-kontraktlige forpligtelser
- e) »virkninger for tredjepart«: ~~formueretlige virkninger, dvs.~~ erhververens ret til at hævde sin ejendomsret til en fordring, der er overdraget ham, over for andre erhververe eller begunstigede af samme eller en funktionelt tilsvarende fordring, overdragerens kreditorer og andre tredjeparter **med undtagelse af debitor [Ændring 20]**
- f) »sædvanligt opholdssted«: det sted, hvor selskaber, foreninger og andre juridiske personer har deres hovedkontor; for en fysisk person, der handler som led i sin erhvervsmæssige virksomhed, er det sted, hvor den pågældende har sin hovedvirksomhed
- g) »kreditinstitut«: en virksomhed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁴⁾, herunder filialer som defineret i nævnte forordnings artikel 4, stk. 1, nr. 17), af kreditinstitutter, som har deres hovedsæde i eller, jf. artikel 47 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁵⁾, uden for Unionen, hvor disse filialer ligger i Unionen
- h) ~~»kontanter«: penge, som krediteres en konto i et kreditinstitut i en hvilken som helst valuta [Ændring 21]~~
- i) »finansielt instrument«: de instrumenter, som er anført i afsnit C i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁶⁾.

KAPITEL II ENSARTEDE REGLER

Artikel 3 Generel anvendelse

Enhver lov, som identificeres i denne forordning, finder anvendelse, uanset om det er loven i en medlemsstat eller ej.

Artikel 4 Den lovgivning, der finder anvendelse

1. Medmindre andet er fastsat i denne artikel, skal virkningerne for tredjepart af en overdragelse af fordringer reguleres af loven i det land, hvor overdrageren har sit sædvanlige opholdssted på tidspunktet for ~~de faktiske omstændigheder~~ **indgåelsen af overdragelsesaftalen.**

Hvis overdrageren har skiftet sædvanligt opholdssted mellem to overdragelser af samme fordring til forskellige erhververe, reguleres en erhververs fortrinsret over for en anden erhververs ret af den lov, der gælder for overdragers sædvanlige opholdssted på tidspunktet for den overdragelse, der først fik virkning for ~~tredjepart~~ **andre tredjeparter** i henhold til den lov, der finder anvendelse efter første afsnit.

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

Onsdag den 13. februar 2019

2. ~~Den Uanset stk. 1 i denne artikel regulerer den~~ lov, der finder anvendelse på den overtagne fordring, ~~regulerer~~ virkningerne for tredjepart af overdragelsen af:

- a) ~~kontanter~~ **penge**, der krediteres en konto i et kreditinstitut
- b) fordringer, der udspringer af ~~et finansielt instrument~~ **finansielle instrumenter**.

3. ~~Overdrageren og erhververen kan vælge den lov, der finder anvendelse på den overtagne fordring som den lov, der gælder for virkninger for tredjepart af en overdragelse af fordringer med henblik på en securitisering.~~

~~Lovvalget skal fremgå udtrykkeligt af overdragelsesaftalen eller af en særskilt aftale. Spørgsmål om den materielle og formelle gyldighed af den disposition, hvorved lovvalget blev truffet, reguleres af den valgte lov.~~

4. En konflikt om fortrinsret mellem erhververne af samme fordring, hvor virkningerne for tredjepart af en af overtagelserne reguleres af loven i det land, hvor overdrageren har sit sædvanlige opholdssted, og virkningerne for tredjepart af andre overtagelser reguleres af den lov, der gælder for overtagelse af fordringer, reguleres af den lov, der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af den fordringsovertagelse, der først fik virkning for tredjepart i henhold til herom gældende lov. **Hvis de to overtagelser har fået virkninger for tredjepart samtidig, finder den lov, der gælder for overdragets sædvanlige opholdssted, anvendelse.** [Ændring 22]

Artikel 5

Anvendelsesområdet for den lov, der finder anvendelse

Den lov, der finder anvendelse med hensyn til virkninger for tredjepart af overtagelsen af fordringer i henhold til denne forordning, regulerer specielt:

- a) kravene om at sikre virkningerne af overtagelsen over for andre tredjeparter end debitor, f.eks. formaliteter i forbindelse med registrering eller offentliggørelse
- b) erhververens fortrinsret over for den ret, der tilkommer en anden erhverver af samme fordring
- c) erhververens fortrinsret over for den ret, der tilkommer overdragerens kreditorer
- d) erhververens fortrinsret over for den ret, der tilkommer den begunstigede af en kontraktoverførelse i forbindelse med samme fordring
- e) erhververens fortrinsret over for den ret, der tilkommer den begunstigede af en kontraktfornyelse mod debitor i forbindelse med den tilsvarende fordring.

Artikel 6

Overordnede præceptive bestemmelser

1. Intet i denne forordning begrænser anvendelsen af overordnede præceptive bestemmelser i domstolslandets lov.
2. Overordnede præceptive bestemmelser er bestemmelser, hvis overholdelse en medlemsstat anser for at være så afgørende for beskyttelsen af dets offentlige interesser, som f.eks. dens politiske, sociale og økonomiske struktur, at bestemmelserne finder anvendelse på alle forhold, der falder ind under deres anvendelsesområde, uanset hvilken lov der i øvrigt finder anvendelse på virkningerne for tredjepart af overtagelser af fordringer efter denne forordning.

2a. De overordnede præceptive bestemmelser i loven i den medlemsstat, hvor overtagelsen skal foretages eller er blevet foretaget, tillægges virkning, for så vidt som disse overordnede præceptive bestemmelser gør opfyldelsen af overtagelsesaftalen ulovlig.

KAPITEL III

ANDRE BESTEMMELSER

Artikel 7

Grundlæggende retsprincipper (ordre public)

Anvendelsen af en bestemmelse i et lands lov som fastsat ved denne forordning kan kun undlades, hvis en sådan anvendelse er åbenbart uforenelig med de grundlæggende retsprincipper (*ordre public*) i domstolslandet.

Onsdag den 13. februar 2019

Artikel 8

Udelukkelse af renvoi

Ved anvendelse af en lov i en stat som fastsat ved denne forordning forstås anvendelse af de gældende retsregler i den pågældende stat med undtagelse af reglerne i dens internationale privatret.

Artikel 9

Stater med mere end ét retssystem

1. Hvis en stat omfatter flere territoriale enheder, som hver har sine egne retsregler vedrørende virkningerne for tredjepart af overdragelsen af fordringer, anses hver territoriale enhed for en stat ved bestemmelsen af, hvilken lov der finder anvendelse i henhold til denne forordning.

2. En medlemsstat med flere territoriale enheder, som hver har sine egne retsregler vedrørende virkningerne for tredjepart af overdragelsen af fordringer, er ikke forpligtet til at anvende denne forordning i forbindelse med lovvalg, der alene forekommer mellem sådanne enheder.

Artikel 10

Forholdet til andre bestemmelser i EU-retten

Denne forordning berører ikke anvendelsen af fællesskabsretlige bestemmelser, ved hvilke der på særlige områder fastsættes lovvalgsregler men hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelsen af fordringer.

Artikel 11

Forholdet til eksisterende internationale konventioner

1. Denne forordning berører ikke anvendelsen af internationale konventioner, som en eller flere medlemsstater er parter i på tidspunktet for denne forordnings vedtagelse, og som fastsætter lovvalgsregler med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelsen af fordringer.

2. Mellem medlemsstater har denne forordning dog forrang over for konventioner, der udelukkende er indgået mellem to eller flere medlemsstater, for så vidt sådanne konventioner vedrører områder, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 12

Liste over konventioner

1. Senest den [dato for anvendelse] meddeler medlemsstaterne Kommissionen de i artikel 11, stk. 1, omhandlede konventioner. Efter denne dato meddeler medlemsstaterne Kommissionen enhver opsigelse af sådanne konventioner.

2. Senest seks måneder efter modtagelsen af de i stk. 1 nævnte meddelelser offentliggør Kommissionen i Den Europæiske Unions Tidende:

a) en liste over de i stk. 1 omhandlede konventioner

b) de i stk. 1 omhandlede opsigelser.

Artikel 13

Revisionsklausul

Senest ... [fem år efter anvendelsesdatoen] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning. Om nødvendigt ledsages rapporten af forslag om ændring af forordningen.

Onsdag den 13. februar 2019

Artikel 14

Tidsmæssig anvendelse

1. Denne forordning finder anvendelse på overdragelser af fordringer indgået fra og med den ... [*dato for anvendelse*].
2. Den lov, der finder anvendelse i henhold til denne forordning, bestemmer, hvorvidt en tredjeparts rettigheder vedrørende en fordring, der er overdraget efter den dato, hvorfra denne forordning finder anvendelse, har fortrinsret over for de rettigheder, en anden tredjepart har opnået før den dato, hvorfra denne forordning finder anvendelse. **Såfremt der foreligger konkurrerende krav på grundlag af overdragelser, bestemmer den lov, der finder anvendelse i henhold til denne forordning, udelukkende de respektive erhververs rettigheder vedrørende overdragelser, der er indgået efter den ... [den dato, hvorfra denne forordning finder anvendelse]. [Ændring 24]**

Artikel 15

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den... [18 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0087

Handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri for perioden 2021-2027 (Pericles IV-programmet) *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri for perioden 2021-2027 (Pericles IV-programmet) (COM(2018)0369 — C8-0240/2018 — 2018/0194(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/42)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0369),

— der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 133 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0240/2018),

— der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til forretningsordenens artikel 59,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0069/2019),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TC1-COD(2018)0194

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri for perioden 2021-2027 (Pericles IV-programmet)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen og medlemsstaterne har sat sig som mål at fastlægge de foranstaltninger, som er nødvendige for anvendelsen af euroen som fælles valuta. Disse foranstaltninger omfatter beskyttelse af euroen mod falskmøntneri og svig med henblik på at ~~stærke~~ **sikre** effektiviteten af Unionens økonomi og sikre de offentlige finansers bæredygtighed. [**Ændring 1**]
- (2) Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 ⁽³⁾ indeholder bestemmelser om udveksling af oplysninger, samarbejde og gensidig bistand og fastlægger således en harmoniseret ramme for beskyttelsen af euroen. Virkningerne af nævnte forordning blev ved Rådets forordning (EF) nr. 1339/2001 ⁽⁴⁾ udvidet til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som deres fælles valuta, for at sikre euroen samme grad af beskyttelse i hele Unionen.
- (3) Aktioner til fremme af udveksling af oplysninger og personale, teknisk og videnskabelig bistand og specialuddannelse bidrager i høj grad til at beskytte Unionens fælles valuta mod falskmøntneri og svig og dermed til at sikre et højt og ensartet beskyttelsesniveau i hele Unionen og demonstrerer samtidig Unionens evne til at tackle grov organiseret kriminalitet. **Sådanne tiltag bidrager også til at sætte ind over for de fælles udfordringer og forbindelser til hvidvaskning af penge og organiseret kriminalitet.** [**Ændring 2**]
- (4) Et handlingsprogram med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri bidrager til at skabe øget opmærksomhed blandt unionsborgere, **øge deres tillid til valutaen** og forbedre beskyttelsen af euroen, særlig gennem den løbende udbredelse af resultaterne af de aktioner, der støttes af programmet. [**Ændring 3**]
- (4a) **Sikker beskyttelse af euroen mod falskmøntneri er et centralt element i en sikker og konkurrencedygtig EU-økonomi og er direkte forbundet med Unionens mål om at forbedre Den Økonomiske og Monetære Unions effektive funktion.** [**Ændring 4**]

⁽¹⁾ EUT C 378 af 19.10.2018, s. 2.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.2.2019.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1339/2001 af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 11).

Onsdag den 13. februar 2019

- (5) Tidligere støtte til sådanne aktioner gennem Rådets afgørelse 2001/923/EF⁽⁵⁾ og 2001/924/EF⁽⁶⁾, som efterfølgende er ændret og forlænget ved Rådets afgørelse 2006/75/EF⁽⁷⁾, 2006/76/EF⁽⁸⁾, 2006/849/EF⁽⁹⁾, 2006/850/EF⁽¹⁰⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 331/2014⁽¹¹⁾, har gjort det muligt at styrke Unionens og medlemsstaternes aktioner til beskyttelse af euroen mod falskmøntneri. Målene i handlingsprogrammet med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) for perioderne 2002-2006, 2007-2013 og 2014-2017⁽¹²⁾ er blevet opfyldt.
- (6) **I strid med standardproceduren blev der ikke foretaget en særskilt konsekvensanalyse af programmet. Dette kan til dels forklares ved, at Kommissionen i 2017 gennemførte en midtvejsevaluering af programmet, der blev understøttet af en uafhængig rapport⁽¹³⁾. Selv om rapporten generelt er positiv med hensyn til programmet, udtrykker den bekymring over det begrænsede antal kompetente myndigheder, som deltager i programmets aktiviteter, og kvaliteten af de central præstationsindikator, der anvendes til at måle programmets resultater. I meddelelsen sin meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet og Rådet om midtvejsevalueringen af Pericles 2020-programmet og sin forhåndsevaluering i form af et arbejdsdokument fra tjenestegrenene, der ledsagede dets forslag (COM(2018)0369) nåede Kommissionen til den konklusion, at videreførelsen af programmet efter 2020 burde støttes i betragtning af dets merværdi for EU Unionen samt dets langsigtede virkninger og holdbarheden af dets aktioner og dets bidrag til bekæmpelsen af organiseret kriminalitet. [Ændring 5]**
- (7) I midtvejsevalueringen blev det anbefalet, at aktioner finansieret under Pericles 2020-programmet burde videreføres ~~under hensyntagen til mulighederne~~, **samtidig med at der blev gjort noget ved behovet** for dels at forenkle indgivelsen af ansøgninger og, tilskynde til differentiering af modtagere **og deltagelse af så mange kompetente myndigheder fra forskellige lande som muligt i programmets aktiviteter**, dels at videreføre fokus på nye og tilbagevendende falskmøntneritrusler og strømline de centrale performanceindikatorer. [Ændring 6]
- (7a) **Hotspots for falskmøntneri er blevet opdaget i tredjelande, og forfalskningen af euroen viser sig at have en voksende international dimension; kapacitetsopbygning og uddannelsesaktiviteter, der involverer de kompetente myndigheder i tredjelande, bør derfor anses for væsentlige i forhold til at opnå en effektiv beskyttelse af Unionens fælles valuta og bør fremmes yderligere inden for rammerne af programmet. [Ændring 7]**
- (8) Der bør derfor vedtages et nyt program for perioden 2021-2027 (Pericles IV-programmet). Det bør sikres, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem Pericles IV-programmet og andre relevante programmer og aktioner. Kommissionen bør derfor gennemføre alle de nødvendige høringer af de berørte interessenter, navnlig de

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2001/923/EF af 17. december 2001 om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (»Pericles«-programmet) (EFT L 339 af 21.12.2001, s. 50).

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2001/924/EF af 17. december 2001 om udvidelse af afgørelsen om et handlingsprogram til udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (»Pericles«-programmet) til også at omfatte de medlemsstater, som ikke har indført euroen som fælles valuta (EFT L 339 af 21.12.2001, s. 55).

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 2006/75/EF af 30. januar 2006 om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) (EUT L 36 af 8.2.2006, s. 40).

⁽⁸⁾ Rådets afgørelse 2006/76/EF af 30. januar 2006 om udvidelse af anvendelsen af afgørelse 2006/75/EF om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen (EUT L 36 af 8.2.2006, s. 42).

⁽⁹⁾ Rådets afgørelse 2006/849/EF af 20. november 2006 om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) (EUT L 330 af 28.11.2006, s. 28).

⁽¹⁰⁾ Rådets afgørelse 2006/850/EF af 20. november 2006 om udvidelse af anvendelsen af afgørelse 2006/849/EF om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen (EUT L 330 af 28.11.2006, s. 30).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 331/2014 af 11. marts 2014 om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles 2020-programmet) og ophævelse af Rådets afgørelse 2001/923/EF, 2001/924/EF, 2006/75/EF, 2006/76/EF, 2006/849/EF og 2006/850/EF (EUT L 103 af 5.4.2014, s. 1).

⁽¹²⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om midtvejsevalueringen af programmet for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri af 6.12.2017 (COM(2017)0741).

⁽¹³⁾ SWD(2017)0444 og Ares(2917)3289297 af 30.6.2017.

Onsdag den 13. februar 2019

kompetente nationale myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne, Den Europæiske Centralbank og Europol, i det i forordning (EF) nr. 1338/2001 omhandlede udvalg for at vurdere behovene for at beskytte euroen, især for så vidt angår udveksling, bistand og uddannelse, med henblik på anvendelsen af Pericles IV-programmet. **Desuden bør Kommissionen trække på Den Europæiske Centralbanks omfattende erfaring med hensyn til gennemførelse af uddannelse og tilvejebringelse af oplysninger om falske eurosedler ved gennemførelsen af programmet.** [Ændring 8]

- (9) Horisontale finansielle bestemmelser, der vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet med hjemmel i artikel 322 i TEUF, finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastlagt i finansforordningen, og de regulerer navnlig proceduren for opstillingen og gennemførelsen af budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser og indirekte gennemførelse, og de sikrer kontrol med de finansielle aktørers ansvar. Regler, der vedtages med hjemmel i artikel 322 i TEUF, vedrører også beskyttelsen af Unionens budget i tilfælde af generaliserede mangler i medlemsstaterne for så vidt angår retsstatsprincippet, idet overholdelsen heraf er en væsentlig forudsætning for sund økonomisk forvaltning og effektiv EU-finansiering.
- (10) Denne forordning er i overensstemmelse med principperne om proportionalitet og programmets merværdi. Pericles IV-programmet bør fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og mellem Kommissionen og medlemsstaterne for at beskytte euroen mod falskmøntneri uden at berøre medlemsstaternes ansvar og ved at anvende ressourcerne mere effektivt, end hvad der er muligt på nationalt niveau. Det er nødvendigt og berettiget at gribe ind på EU-niveau, da det tydeligvis gør det nemmere for medlemsstaterne at beskytte euroen i fællesskab og fremmer anvendelsen af fælles EU-strukturer med henblik på at øge samarbejdet og informationsudvekslingen **rettidig og omfattende informationsudveksling** mellem kompetente myndigheder. [Ændring 9]
- (11) The Pericles IV-programmet bør gennemføres i overensstemmelse med den flerårige finansielle ramme i ... [henvisning til post 2020 FFR-forordningen Rådets forordning(EU, Euratom).../2018].
- (12) For at **supplere og ændre visse ikke-væsentlige elementer i denne forordning bør beføjelsen til at sikre ensartede betingelser vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde** for gennemførelsen så vidt angår vedtagelsen af Pericles IV-programmet ~~bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser~~ **arbejdsprogrammer som angivet i artikel 10 og indikatorer som angivet i artikel 12 og bilaget.** Kommissionen bør vedtage årlige arbejdsprogrammer, der opstiller prioriteringerne, budgetfordelingen og evalueringskriterierne for støtte til aktionerne. De behørigt begrundede undtagelsestilfælde, hvor en forøgelse af samfinansieringen er nødvendig for at give medlemsstaterne et større økonomisk råderum, således at de kan gennemføre og afslutte projekterne for beskyttelse og sikring af euroen på tilfredsstillende vis, bør udgøre en del af de årlige arbejdsprogrammer. **Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016⁽¹⁴⁾ om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.** [Ændring 10]
- (13) Ved denne forordning fastlægges der en finansieringsramme for Pericles IV-programmet, som skal udgøre det primære referencebeløb, jf. ... [henvisning opdateres om nødvendigt i overensstemmelse med den nye interinstitutionelle aftale: punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning], for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.
- (14) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger, herunder ved forebyggelse, påvisning, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder og svig, tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og efter omstændighederne ved anvendelse af administrative sanktioner, jf. finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁽¹⁵⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽¹⁶⁾ og Rådets forordning (EU) 2017/1939⁽¹⁷⁾. Navnlig kan Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), jf. forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96, foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet for at fastslå, om der

⁽¹⁴⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁵⁾ EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽¹⁷⁾ EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1.

Onsdag den 13. februar 2019

foreligger svig, korrupsion eller andre ulovlige forhold, der skader EU's finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed kan, jf. forordning (EU) 2017/1939, efterforske og retsforfølge svig og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371⁽¹⁸⁾. I henhold til finansforordningen skal personer eller enheder, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om at beskytte Unionens finansielle interesser og give Kommissionen, OLAF, EPPO og Den Europæiske Revisionsret de fornødne rettigheder og den fornødne adgang.

- (15) Kommissionen bør forelægge en midtvejsevalueringsrapport om gennemførelsen af Pericles IV-programmet og en endelig evalueringsrapport om opfyldelsen af dets mål for Europa-Parlamentet og Rådet.
- (16) Forordning (EU) nr. 331/2014 bør derfor ophæves.
- (17) Det er med henblik på sikre en smidig overgang uden afbrydelser mellem Pericles 2020-programmet og Pericles IV-programmet hensigtsmæssigt at tilpasse Pericles IV-programmets varighed til Rådets forordning (EU, Euratom) .../... [om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027]. Pericles IV-programmet bør derfor anvendes fra den 1. januar 2021 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastlægges Pericles IV-programmet, et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri («programmet»).

Der fastsættes mål for programmet, et budget for perioden 1. januar 2021 til 31. december 2027, former for EU-finansiering samt regler for ydelsen heraf.

Artikel 2

Programmets mål

1. Programmet har følgende generelle mål:

at forebygge og bekæmpe falskmøntneri og svig **og dermed bevare eurosedlers og således øge konkurrenceevnen i -mønters integritet, hvilket styrker borgernes og erhvervslivets tillid til ægtheden af disse sedler og mønter og dermed styrker tilliden til** Unionens økonomi ~~og sikre~~, **samtidig med at holdbarheden i de offentlige financers holdbarhed finanser sikres.** [Ændring 11]

2. Programmet har følgende specifikke mål:

at beskytte eurosedler og -mønter mod falskmøntneri og svig ved at støtte og supplere de foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne, og støtte de kompetente nationale myndigheders og EU-myndigheders bestræbelser på indbyrdes og med Kommissionen at opbygge et snævert, løbende samarbejde og en udveksling af bedste praksis, der også, når det er relevant, omfatter tredjelands og internationale organisationer.

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

Onsdag den 13. februar 2019

Artikel 3

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027 er på 7 700 000 EUR ⁽¹⁹⁾ (i løbende priser). [**Ændring 12**]
2. De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for den flerårige finansielle ramme.
3. Det beløb, der er omhandlet i stk. 1, kan anvendes til teknisk og administrativ bistand i forbindelse med programmets gennemførelse, eksempelvis forberedelses-, overvågnings-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, herunder informationsteknologisystemer i virksomheder.

Artikel 4

Gennemførelse og former for EU-finansiering

1. Programmet gennemføres ved direkte forvaltning i overensstemmelse med [seneste version af finansforordningen, forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽²⁰⁾.]
2. Programmet gennemføres af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne og på grundlag af regelmæssige høringer i de forskellige faser af gennemførelsen af programmet ~~under hensyntagen til~~ **samtidig med at der sikres konsekvens og undgås unødigt overlapning med** relevante foranstaltninger truffet af andre kompetente enheder, navnlig Den Europæiske Centralbank og Europol. **Med dette for øje inddrager Kommissionen i forbindelse med forberedelsen af arbejdsprogrammerne i henhold til artikel 10 nuværende og planlagte ECB- og Europol-aktiviteter rettet mod eurofalskmøntneri og -svig.** [**Ændring 13**]
3. Finansiell støtte under programmet til støtteberettigede aktioner i artikel 6 ydes i form af enten:

tilskud eller

offentlige kontrakter.

Artikel 5

Fælles aktioner

1. Aktioner under programmet kan tilrettelægges i fællesskab af Kommissionen og andre partnere med relevant ekspertise såsom:
 - a) de nationale centralbanker og Den Europæiske Centralbank (ECB)
 - b) de nationale analysecentre og de nationale møntanalysecentre
 - c) Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center (ETSC) og pengeudstedende organer
 - d) Europol, Eurojust og Interpol

⁽¹⁹⁾ **Vejledende beløb, afhængigt af den samlede FFR.**

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

Onsdag den 13. februar 2019

- e) de nationale centralkontorer for bekæmpelse af falskmøntneri, som er omhandlet i artikel 12 i den internationale konvention til bekæmpelse af falskmøntneri, undertegnet den 20. april 1929 ⁽²¹⁾ i Genève og de andre tjenester, der er specialiseret i forebyggelse, afsløring og bekæmpelse af falskmøntneri
 - f) specialiserede organer inden for reprografi- og autentifikationsteknikker, trykkere og gravører
 - g) andre organer end de i litra a)-f) omhandlede, som besidder en særlig sagkundskab, herunder hvor det er relevant sådanne organer i tredjelande, navnlig i tiltrædende stater og kandidatlande, og
 - h) private enheder, der har udviklet en veldokumenteret teknisk kompetence og specialiserede team inden for afsløring af falske pengesedler og mønter.
2. Når de støtteberettigede aktioner organiseres i fællesskab af Kommissionen og ECB, Eurojust, Europol eller Interpol, deles udgifterne hertil mellem dem. Under alle omstændigheder afholder de hver især rejse- og opholdsudgifter for deres egne gæstetalere.

KAPITEL II

STØTTEBERETTIGELSE

Artikel 6

Støtteberettigede aktioner

1. Programmet skal, på de vilkår, der er fastsat i det årlige arbejdsprogram, som er omhandlet i artikel 10, yde finansiel støtte til følgende aktioner:
- a) udveksling og udbredelse af oplysninger, navnlig gennem tilrettelæggelse af workshops, møder og seminarer, herunder uddannelse, målrettede praktikophold og udveksling af personale mellem kompetente nationale myndigheder og andre lignende aktioner. Informationsudvekslingen skal bl.a. rettes mod:
 - **bedste praksis i forbindelse med forebyggelse af eurofalskmøntneri og -svig [Ændring 14]**
 - metoder til overvågning og analyse af de økonomiske og finansielle konsekvenser af falskmøntneri
 - drift af databaser og varslingsystemer
 - anvendelse af ~~computerstøttede~~ værktøjer til afsløring [**Ændring 15**]
 - undersøgelses- og efterforskningsmetoder
 - videnskabelig bistand, herunder overvågning af nye tendenser
 - beskyttelsen af euroen uden for Unionen
 - forskningsaktioner
 - tilvejebringelse af særlig operationel ekspertise
 - b) teknisk, videnskabelig og operationel bistand, der synes nødvendig som en del af programmet, herunder navnlig:
 - enhver passende foranstaltning, der gør det muligt på EU-plan at opbygge pædagogiske værktøjer, såsom en håndbog om EU-lovgivningen, informationsbreve, manualer, glossarer og leksika, databaser, navnlig vedrørende videnskabelig bistand eller teknologiovervågning, eller computerstøtteapplikationer, såsom software

⁽²¹⁾ Folkeforbundets traktatsamling nr. 2623 (1931), s. 372.

Onsdag den 13. februar 2019

- relevante undersøgelser af tværfaglig og transnational art, herunder forskning inden for innovative sikkerhedselementer
 - udvikling af tekniske støtteinstrumenter og -metoder til fremme af afsløringsaktioner på EU-plan
 - støtte til fremme af samarbejdet i forbindelse med operationer, der involverer mindst to stater, når en sådan støtte ikke kan opnås under andre europæiske institutioners og organers programmer
- c) indkøb af udstyr, der skal anvendes af særlige instanser inden for bekæmpelse af falskmøntneri i tredjelande med henblik på at beskytte euroen mod falskmøntneri, i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3.
2. Der skal i programmet tages hensyn til de tværnationale og tværfaglige aspekter af bekæmpelsen af falskmøntneri gennem målrettet inddragelse af følgende grupper:
- a) ansatte inden for de tjenester, der er beskæftiget med afsløring og bekæmpelse af falskmøntneri, navnlig politiet samt told- og skattemyndighederne, afhængig af opgavefordelingen på nationalt plan
 - b) ansatte inden for efterretningsvæsenet
 - c) repræsentanter for de nationale centralbanker, pengeudstedende organer, kommercielle banker og andre finansielle formidlere, navnlig hvad angår de finansielle institutioners forpligtelser
 - d) dommere, jurister og andre ansatte i retsvæsenet, der er specialiseret på området
 - e) enhver anden berørt instans eller erhvervsgruppe, såsom handels- og industrikamre og lignende strukturer, der er forbindelsesled til små og mellemstore virksomheder, detailhandlere og pengetransportvirksomheder.
3. De grupper, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, kan omfatte deltagere fra tredjelande, ~~hvis dette er vigtigt for opfyldelsen af målene, jf. artikel 2.~~ **[Ændring 17]**

KAPITEL III

TILSKUD

Artikel 7

Tilskud

Tilskud under programmet tildeles og forvaltes i overensstemmelse med finansforordningens afsnit VIII.

For aktioner, som gennemføres via tilskud, må indkøb af udstyr ikke være den eneste komponent i tilskudsaftalen.

Artikel 8

Samfinansieringssatser

Samfinansieringssatsen for tilskud tildelt under programmet må ikke overstige 75 % af de støtteberettigede omkostninger. I behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der defineres i de årlige arbejdsprogrammer, jf. artikel 10, må samfinansieringssatsen ikke overstige 90 % af de støtteberettigede omkostninger.

Artikel 9

Støtteberettigede enheder

De enheder, der kan opnå finansiering under programmet, er medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder som defineret i artikel 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1338/2001.

Onsdag den 13. februar 2019

KAPITEL IV
PROGRAMMERING, OVERVÅGNING, EVALUERING OG KONTROL

Artikel 10

Arbejdsprogrammer

1. ~~Programmet gennemføres ved hjælp af~~ **Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede restakter i overensstemmelse med artikel 11, med henblik på at vedtage** arbejdsprogrammer som omhandlet i artikel 110 i finansforordningen. [**Ændring 18**]
2. Hvad angår tilskud, præciseres, ud over kravene i finansforordningens artikel 108, de væsentligste udvælgelses- og tildelingskriterier og den højest mulige samfinansieringssats i arbejdsprogrammet.

Artikel 11

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Den i **artikel 10, stk. 1, og** artikel 12, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser tillægges Kommissionen fra den 1. januar 2021 indtil den 31. december 2027. [**Ændring 19**]
3. Den i **artikel 10, stk. 1, og** artikel 12, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft. [**Ændring 20**]
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen sagkyndige, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning, **samt repræsentanter for ECB og Europol**. [**Ændring 21**]
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 12, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 12

Overvågning

1. Indikatorer, som skal rapporteres vedrørende programmets udvikling hen imod opfyldelsen af det specifikke mål, jf. artikel 2, findes i bilaget til dette forslag.
2. For at sikre en effektiv vurdering af de fremskridt, der gøres med hensyn til at opfylde programmets mål, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, med henblik på at udvikle bestemmelserne for en overvågnings- og evalueringsramme, herunder ved hjælp af ændringer af bilaget for om nødvendigt at revidere og supplere indikatorerne med henblik på evalueringen.
3. Kommissionen forelægger hvert år Europa-Parlamentet og Rådet, **Den Europæiske Centralbank, Europol, Eurojust og Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO)** oplysninger om resultaterne af programmet under hensyntagen til de kvantitative og kvalitative indikatorer i bilaget til dette forslag. [**Ændring 22**]

Onsdag den 13. februar 2019

4. De deltagende lande og andre støttemodtagere giver Kommissionen alle nødvendige data og oplysninger til brug for overvågning og evaluering af programmet.

Artikel 13

Evaluering

1. Midtvejsevalueringen af programmet foretages, når der foreligger tilstrækkelige oplysninger om programmets gennemførelse, dog senest fire år efter påbegyndelsen af programmets gennemførelse.

2. Ved afslutningen af programmets gennemførelse og senest to år efter afslutningen af den periode, der er omhandlet i artikel 1, gennemfører Kommissionen en endelig evaluering af programmet.

3. Kommissionen meddeler Europa-Parlamentet, Rådet, **Den Europæiske Centralbank, Europol, Eurojust** og Den Europæiske Centralbank **Anklagemyndighed** resultaterne af evalueringerne og sine bemærkninger hertil. [**Ændring 23**]

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

Information, kommunikation og offentliggørelse

1. Modtagere af EU-midler anerkender EU-midlernes oprindelse og sikrer **gennemsigtigheden og** synligheden af disse (navnlig ved fremstød for aktionerne og disses resultater) gennem sammenhængende, virkningsfulde og målrettede oplysninger, som er afpasset forholdsmæssigt efter forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden. [**Ændring 24**]

2. Kommissionen gennemfører informations- og kommunikationstiltag vedrørende programmet, dets aktioner og resultater. De finansielle midler, der er afsat til programmet, skal også bidrage til den institutionelle formidling af EU's politiske prioriteter, for så vidt som de vedrører målene i artikel 2.

Artikel 15

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 331/2014 ophæves med virkning fra den 1. januar 2021.

Artikel 16

Overgangsbestemmelser

Denne forordning påvirker ikke videreførelsen eller eventuelle ændringer af de pågældende aktioner frem til deres afslutning, jf. forordning (EU) nr. 331/2014, som fortsat finder anvendelse på de pågældende aktioner, indtil de afsluttes.

Artikel 17

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Onsdag den 13. februar 2019

BILAG

INDIKATORER TIL EVALUERING AF PROGRAMMET

Programmet vil blive fulgt nøje på grundlag af et sæt indikatorer, der er beregnet til **med minimale administrative byrder og omkostninger** at måle, i hvilket omfang de generelle og specifikke mål for programmet er nået, og med henblik på at minimere de administrative byrder og omkostninger. Med henblik herpå vil der blive indsamlet data vedrørende følgende sæt af nøgleindikatorer: [Ændring 25]

- a) antal afslørede euroforfalskninger **antal medlemsstater og tredjelande, hvorfra kompetente nationale myndigheder har deltaget i aktiviteterne under programmet** [Ændring 26]
- b) antal nedlukkede ulovlige falskmøntnerværksteder og **antal deltagere og deres tilfredshedsgrad samt eventuel anden feedback, de måtte have givet vedrørende nytteværdien af aktiviteterne under programmet** [Ændring 27]
- c) feedback **oplysninger** fra deltagere i de aktioner **de nationale kompetente myndigheder om antallet af afslørede euroforfalskninger og ulovlige falskmøntnerværksteder, der er blevet lukket**, som er finansieret **en direkte følge af forbedret samarbejde** gennem programmet. [Ændring 28]

Data og oplysninger til brug for nøgleindikatorerne for performance indsamles årligt af følgende aktører **Kommissionen og programmets støttemodtagere**: [Ændring 29]

- Kommissionen indsamler data for antal forfalskninger af euromønter og –sedler.
 - Kommissionen indsamler data for antal nedlukkede falskmøntnerværksteder.
 - Kommissionen og støttemodtagerne under programmet indsamler data for feedback fra deltagere i de aktioner, som er finansieret gennem programmet.
-

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0088

Frihandelsaftale mellem EU og Singapore ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Singapore (07971/2018 — C8-0446/2018 — 2018/0093(NLE))

(Godkendelse)

(2020/C 449/43)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (07971/2018),
 - der henviser til udkast til frihandelsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Singapore (07972/2018),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 91, artikel 100, stk. 2, artikel 207, stk. 4, artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0446/2018),
 - der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Unions Domstol af 16. maj 2017 ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 ⁽²⁾ om udkastet til afgørelse,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A8-0053/2019),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Singapores regering og parlament.

⁽¹⁾ Domstolens udtalelse af 16. maj 2017, 2/15, ECLI:EU:C:2017:376.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0089.

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0089

Frihandelsaftale mellem EU og Singapore (beslutning)**Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Singapore (07971/2018 — C8-0446/2018 — 2018/0093M(NLE))**

(2020/C 449/44)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (07971/2018),
- der henviser til den foreslåede tekst til en frihandelsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Singapore (Singapore), som i vid udstrækning afspejler den aftale, der blev parferet den 20. september 2013,
- der henviser til forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af investeringsbeskyttelsesaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Singapore på den anden side (COM(2018)0194),
- der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 91, artikel 100, stk. 2, artikel 207, stk. 4, artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0446/2018),
- der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Singapore, som skal undertegnes den 19. oktober 2018,
- der henviser til udtalelse 2/15 fra Domstolen af 16. maj 2017 i henhold til artikel 218, stk. 11, i TEUF, som Kommissionen anmodede om den 10. juli 2015,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2016 om en ny fremadskuende og innovativ strategi for handel og investering ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 3. februar 2016 med Europa-Parlamentets henstillinger til Kommissionen om forhandlingerne om aftalen om handel med tjenesteydelser (TiSA) ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2015 med titlen »Handel for alle — En mere ansvarlig handels- og investeringspolitik«,
- der henviser til Rådets afgørelse af 22. december 2009 om at føre bilaterale forhandlinger om en frihandelsaftale med de enkelte medlemsstater i Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN), begyndende med Singapore,
- der henviser til forhandlingsdirektiverne af 23. april 2007 om en regional frihandelsaftale med medlemsstaterne i ASEAN,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig afsnit V om Unionens optræden udadtil,
- der henviser til TEUF, særlig artikel 91, 100, 168 og 207 sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v),
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 ⁽³⁾ om udkastet til Rådets afgørelse,
- der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 2,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel (A8-0048/2019).

⁽¹⁾ EUT C 101 af 16.3.2018, s. 30.

⁽²⁾ EUT C 35 af 31.1.2018, s. 21.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0088.

Onsdag den 13. februar 2019

- A. der henviser til, at EU og Singapore deler vigtige værdier, herunder demokrati, retsstatsprincippet, respekt for menneskerettighederne, kulturel og sproglig mangfoldighed og et stærkt engagement i åben og regelbaseret handel og det multilaterale handelssystem;
- B. der henviser til, at dette er den første bilaterale handelsaftale, som EU har indgået med en ASEAN-medlemsstat, og et vigtigt skridt i retning af et endeligt mål om en frihandelsaftale mellem regionerne; der henviser til, at aftalen også vil tjene som benchmark for de frihandelsaftaler, som EU i øjeblikket forhandler om med de andre vigtige ASEAN-økonomier;
- C. der henviser til, at Singapore er EU's langt største handelspartner i ASEAN-regionen og tegner sig for knapt en tredjedel af handelen med varer og tjenesteydelser mellem EU og ASEAN og omkring to tredjedele af investeringerne mellem de to regioner;
- D. der henviser til, at handelen mellem EU og Singapore har en værdi på over 50 mia. EUR om året;
- E. der henviser til, at 90 % af den fremtidige økonomiske vækst i verden forventes at blive skabt uden for Europa, og navnlig i Asien;
- F. der henviser til, at Singapore er part i det omfattende og progressive grænseoverskridende Stillehavspartnerskab (CPTPP) og i de igangværende forhandlinger om det regionale omfattende økonomiske partnerskab (RCEP);
- G. der henviser til, at Singapore er en højindkomstøkonomi med en bruttonationalindkomst på 52 600 USD pr. indbygger i 2017; der henviser til, at landets økonomiske vækst har været blandt verdens højeste med et årligt gennemsnit på 7,7 % siden uafhængigheden;
- H. der henviser til, at Singapore er blandt de nemmeste lande i verden at drive forretninger med, er en af verdens mest konkurrencedygtige økonomier og et af de mindst korrupte på verdensplan;
- I. der henviser til, at fremstilling — især elektronik og finmekanik — samt tjenesteydelsessektoren fortsat er de to søjler af Singapores højværdiøkonomi;
- J. der henviser til, at Singapore er en global aktør inden for finansielle tjenesteydelser og forsikringstjenesteydelser;
- K. der henviser til, at over 10 000 europæiske virksomheder har deres regionale kontorer i Singapore og fungerer i et miljø af retssikkerhed og sikkerhed; der henviser til, at omkring 50 000 europæiske virksomheder eksporterer til Singapore, hvoraf 83 % er små og mellemstore virksomheder (SMV'er);
- L. der henviser til, at frihandelsaftalen mellem EU og Singapore sandsynligvis vil have en meget positiv effekt på handels- og investeringsstrømme mellem EU og Singapore; der henviser til, at det i en 2018-undersøgelse udarbejdet for Europa-Parlamentet vurderes, at handelsmængderne i de første fem år mellem EU og Singapore vil vokse med 10 %;
- M. der henviser til, at andre store økonomier som Japan, USA og Kina allerede har indgået frihandelsaftaler med Singapore og dermed giver EU en konkurrencemæssig ulempe;
- N. der henviser til, at konsekvensvurderingen vedrørende handel og bæredygtighed af frihandelsaftalen mellem EU og ASEAN fra 2009 konkluderede, at denne bilaterale frihandelsaftale vil være til gensidig gavn i form af nationalindkomst, BNP og beskæftigelse; der henviser til, at der ikke er blevet udarbejdet en konsekvensanalyse af handel og bæredygtighed specifikt for handelsforbindelserne mellem EU og Singapore og for en senere periode;
- O. der henviser til, at det i den økonomiske konsekvensanalyse af frihandelsaftalen mellem EU og Singapore, som blev gennemført af Kommissionen i 2013, blev fastslået, at Singapores BNP kunne øges med 0,94 %, eller 2,7 mia. EUR, og EU's BNP med 550 mio. EUR;
- 1. glæder sig over undertegnelsen af frihandelsaftalen i Bruxelles den 19. oktober 2018;

Onsdag den 13. februar 2019

2. understreger, at forhandlingerne oprindeligt blev afsluttet i 2012 og var baseret på Rådets forhandlingsdirektiver om en frihandelsaftale mellem EU og ASEAN, der blev vedtaget i april 2007; beklager den lange forsinkelse med at få forelagt aftalen til ratifikation, som bl.a. skyldtes Kommissionens anmodning om en udtalelse fra EU-Domstolen med henblik på at skabe klarhed om, hvorvidt spørgsmål, der er omfattet af aftalen, henhører under EU's enekompetence eller under delt kompetence; glæder sig over den retlige klarhed, som Domstolens udtalelse har givet, og mener, at dette har styrket Europa-Parlamentets demokratisk legitime rolle og skabt klarhed om EU's kompetencer inden for handelspolitik; glæder sig over Singapores fortsatte engagement trods denne forsinkelse og opfordrer til, at aftalen træder i kraft hurtigt, når den er blevet ratificeret af Parlamentet;

3. anser det for afgørende, at EU forbliver på forkant med et åbent og regelbaseret handelssystem, og glæder sig over, at frihandelsaftalen mellem EU og Singapore 10 år efter indledningen af forhandlingerne nu er et vigtigt element heraf; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at nå ud til andre globale partnere i de fortsatte bestræbelser på at sætte en ambitiøs global dagsorden for fair og åben handel ved at drage lære af og bygge på frihandelsaftalen med Singapore;

4. fremhæver den økonomiske og strategiske betydning af denne aftale, da Singapore er et knudepunkt for hele ASEAN-regionen; mener, at denne aftale er et vigtigt skridt i retning af, og vil sætte præcedens for, handels- og investeringsaftaler med andre ASEAN-medlemsstater, og at den er et springbræt til en fremtidig handelsaftale mellem regionerne; fremhæver også, at denne aftale vil forhindre, at EU's eksportører stilles konkurrencemæssigt dårligere end virksomheder fra de andre CPTPP- og RCEP-lande; glæder sig over, at indgåelsen af denne aftale som en del af EU's globale dagsorden for fair og åben handel ikke kun vil give forbrugerne store fordele, men også arbejdstagerne;

5. bemærker, at Singapore allerede havde fjernet de fleste af sine toldsatser på EU-produkter, og at denne aftale vil fjerne de få tilbageværende helt fra ikrafttrædelsestidspunktet;

6. glæder sig over, at Singapore vil fjerne visse foranstaltninger, der kan udgøre handelshindringer, f.eks. dobbelte sikkerhedstest af biler og reservedele og elektronikprodukter, hvilket vil forenkle EU-virksomheders eksport af varer til Singapore;

7. understreger, at aftalen vil give EU-virksomheder bedre adgang til Singapores marked for tjenesteydelser, f.eks. inden for finansielle tjenester, telekommunikationstjenester, ingeniørvirksomhed, arkitektvirksomhed, søtransport og post-tjenester, og at denne liberalisering følger en tilgang med en »positivliste«;

8. minder i forbindelse med liberaliseringen af finansielle tjenesteydelser om, at aftalen omfatter en tilsynsklausul, som gør det muligt for parterne at vedtage eller opretholde foranstaltninger af forsigtighedshensyn og navnlig beskytte indskydere og investorer og sikre integritet og stabilitet i parternes finansielle systemer;

9. glæder sig over Singapores undertegnelse den 21. juni 2017 af den multilaterale aftale om kompetent myndighed (MCAA) om gennemførelse af den globale standard for automatisk udveksling af oplysninger med henblik på beskatning og dets meddelelse til OECD af 30. juni 2017 om dets intention om at igangsætte automatiske udvekslinger i henhold til denne aftale med alle EU-medlemsstater, med hvilke der ikke var indgået nogen bilateral aftale med samme formål; bemærker, at Singapore hverken er på den »sorte liste« eller på »overvågningslisten« inden for rammerne af listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner fra EU's Gruppe vedrørende Adfærdskodeksen, selv om det er blevet kritiseret af nogle NGO'er for at tilbyde skattemæssige incitamenter til virksomheder;

10. fremhæver den forbedrede adgang til Singapores marked for offentlige udbud i henhold til denne aftale sammenlignet med aftalen om offentlige udbud (GPA); fremhæver, at der også bør tages hensyn til sociale og miljømæssige kriterier, når der tildeles kontrakter i forbindelse med offentlige udbud; fremhæver, at offentlige udbud fortsat skal tjene borgernes interesse, både i EU og i Singapore;

Onsdag den 13. februar 2019

11. glæder sig over, at Singapore har indvilliget i at oprette et system til registrering af geografiske betegnelser, som skal beskytte omkring 190 geografiske betegnelser i EU, med mulighed for at tilføje flere på et senere tidspunkt; minder om, at i 2016 eksporterede EU landbrugsfødevarer til Singapore for en værdi 2,2 mia. EUR, og bemærker, at Singapore er det femtestørste marked i Asien for EU's eksport af fødevarer og drikkevarer og frembyder betydelige muligheder for EU's landbrugere og producenter af landbrugsfødevarer; glæder sig derfor over Singapores forpligtelse i denne aftale til at bevare en nul-told på landbrugsfødevarer og indførelsen af et system for certificering af EU's kødproducerende virksomheder, der ønsker at eksportere til Singapore; beklager dog, at aftalen ikke giver automatisk beskyttelse til EU's 196 geografiske betegnelser, som fremgår af bilaget til kapitlet om intellektuel ejendom, da alle geografiske betegnelser — uanset oprindelse — skal undersøges og offentliggøres (og i givet fald underkastes en indsigelsessag) efter registreringsproceduren i Singapore, for at være beskyttede; understreger, at gennemførelseslovgivningen vedrørende geografiske betegnelser, hvorved Singapores register over geografiske betegnelser og registreringsproceduren for de geografiske betegnelser oprettes, træder i kraft, når Parlamentet har ratificeret aftalen; opfordrer Singapores myndigheder til straks at indlede arbejdet med registreringsproceduren og til hurtigt at oprette og iværksætte registret, når Parlamentet har ratificeret aftalen; tilskynder Kommissionen til at fortsætte med at arbejde intensivt sammen med Singapores myndigheder for at sikre, at flest muligt af EU's geografiske betegnelser beskyttes i overensstemmelse med betingelserne for beskyttelse i frihandelsaftalen uden undtagelse eller begrænsning (herunder bilag eller fodnoter);
12. understreger, at aftalen anerkender medlemsstaternes ret til at fastlægge og levere offentlige tjenester på alle niveauer og ikke forhindrer regeringer i at bringe en privatiseret tjeneste tilbage til den offentlige sektor;
13. understreger, at aftalen beskytter EU's ret til at fastholde og anvende sine egne standarder på alle varer og tjenesteydelser, der sælges i EU, og at al import fra Singapore derfor skal overholde EU's standarder; fremhæver, at EU-standarder aldrig bør betragtes som handelshindringer, og understreger betydningen af at fremme disse standarder på globalt plan; understreger, at intet i aftalen er til hinder for anvendelse af forsigtighedsprincippet som fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
14. fremhæver betydningen af en værdibaseret og ansvarlig handelspolitik og behovet for at fremme bæredygtig udvikling; glæder sig derfor over, at begge parter i kapitlet om handel og bæredygtig udvikling har forpligtet sig til at sikre et højt niveau af miljøbeskyttelse og beskyttelse af arbejdstagerne, og at dette således kan betragtes som en progressiv handelsaftale; bemærker, at aftalen også indeholder et kapitel om ikke-toldmæssige hindringer inden for produktion af vedvarende energi; påpeger, at aftalen mellem EU og Singapore kan være et instrument til at bekæmpe klimaændringer og til at fremskynde og intensivere de aktioner og investeringer, der er nødvendige for en bæredygtig kulstoffattig fremtid; opfordrer EU og Singapore til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at gennemføre målene for bæredygtig udvikling;
15. minder om, at parterne har forpligtet sig til at gøre en vedholdende indsats for at ratificere og reelt at gennemføre de grundlæggende ILO-konventioner; noterer sig de oplysninger, som Singapores regering indtil videre har givet i forbindelse med landets overholdelse af de tre udestående grundlæggende ILO-konventioner, nemlig dem om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig, om forskelsbehandling og om tvangsarbejde, og opfordrer Singapore til at gå yderligere i dialog med ILO for at gøre fremskridt hen imod en fuldstændig tilpasning til konventionernes indhold og i sidste ende tilstræbe at ratificere dem inden for en rimelig tidsfrist;
16. glæder sig over tilsagnet om reelt at gennemføre multilaterale miljøaftaler såsom Parisaftalen om klimaændringer og om bæredygtig forvaltning af skove og fiskeri;
17. understreger, at det reguleringsmæssige samarbejde er frivilligt og på ingen måde bør begrænse retten til at regulere;
18. tilskynder parterne til at gøre fuld brug af bestemmelserne om samarbejde om dyrevelfærd og snarest muligt efter ikrafttrædelsen af frihandelsaftalen nedsætte en fælles arbejdsgruppe for at nå til enighed om en handlingsplan, der omfatter relevante sektorer, såsom fiskevelfærd inden for akvakultur;

Onsdag den 13. februar 2019

19. understreger, at civilsamfundets og arbejdsmarkedsparternes inddragelse i kontrollen med gennemførelsen af aftalen er af afgørende betydning, og opfordrer til, at der hurtigt oprettes interne rådgivende grupper, når aftalen er trådt i kraft, og at civilsamfundet er ligeligt repræsenteret heri; opfordrer Kommissionen til at afsætte tilstrækkelig finansiering, så de kan arbejde effektivt og yde støtte til at sikre konstruktiv deltagelse af civilsamfundet;
 20. bemærker, at partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Singapore (PSA'en) giver EU mulighed for at suspendere frihandelsaftalen i tilfælde af, at Singapore begår grundlæggende krænkelser af menneskerettighederne;
 21. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at gøre god brug af den generelle revisionsklausul i aftalen for at styrke muligheden for at håndhæve arbejds- og miljøbestemmelserne, idet der blandt de forskellige håndhævelsesmetoder også tages højde for en sanktionsbaseret mekanisme som en sidste udvej;
 22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt Republikken Singapores regering og parlament.
-

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0090

Investeringsbeskyttelsesaftale mellem EU og Singapore ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen om investeringsbeskyttelse mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Singapore på den anden side (07979/2018 — C8-0447/2018 — 2018/0095(NLE))

(Godkendelse)

(2020/C 449/45)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (07979/2018),
 - der henviser til udkast til aftale om investeringsbeskyttelse mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Singapore på den anden side (07980/2018),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 4, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0447/2018),
 - der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Unions Domstol af 16. maj 2017 ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 ⁽²⁾ om udkastet til afgørelse,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A8-0054/2019),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Singapores regering og parlament.

⁽¹⁾ Domstolens udtalelse af 16. maj 2017, 2/15, ECLI:EU:C: 2017:376.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0091.

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0091

Investeringsbeskyttelsesaftale mellem EU og Singapore (beslutning)

Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen om investeringsbeskyttelse mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Singapore på den anden side (07979/2018 — C8-0447/2018 — 2018/0095M(NLE))

(2020/C 449/46)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (07979/2018),
- der henviser til udkast til aftale om investeringsbeskyttelse mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Singapore på den anden side (07980/2018),
- der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 4, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) (C8-0447/2018),
- der henviser til forhandlingsdirektiverne af 23. april 2007 om en frihandelsaftale med medlemsstaterne i Sammenlutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN),
- der henviser til Rådets afgørelse af 22. december 2009 om at føre bilaterale forhandlinger om en frihandelsaftale med de enkelte ASEAN-medlemsstater, begyndende med Singapore,
- der henviser til sin beslutning af 6. april 2011 om etablering af en samlet EU-politik for internationale investeringer ⁽¹⁾,
- der henviser til ændringerne af 12. september 2011 af de oprindelige forhandlingsdirektiver med henblik på at bemyndige Kommissionen til at forhandle om investeringer,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1219/2012 af 12. december 2012 om indførelse af overgangsordninger for bilaterale investeringsaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2016 om en ny fremadskuende og innovativ strategi for handel og investering ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2015 med titlen »Handel for alle — En mere ansvarlig handels- og investeringspolitik« (COM(2015)0497),
- der henviser til udtalelse fra Domstolen af 16. maj 2017 i sag 2/15 ⁽⁴⁾, som Europa-Kommissionen anmodede om den 10. juli 2015 i henhold til artikel 218, stk. 11, i TEUF,
- der henviser til sin beslutning af 4. oktober 2018 om EU's bidrag til et bindende FN-instrument om transnationale selskaber og andre virksomheder med transnationale træk for så vidt angår menneskerettigheder ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 34.

⁽²⁾ EUT L 351 af 20.12.2012, s. 40.

⁽³⁾ EUT C 101 af 16.3.2018, s. 30.

⁽⁴⁾ Domstolens udtalelse af 16. maj 2017, 2/15, ECLI:EU:C: 2017:376.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0382.

Onsdag den 13. februar 2019

- der henviser til reglerne om gennemsigtighed i aftalebaseret investor-stat-voldgift i De Forenede Nationers Kommission for International Handelsret (UNCITRAL),
 - der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig afsnit V om Unionens optræden udadtil,
 - der henviser til TEUF, især del fem, afsnit I, II og V, særlig artikel 207, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v),
 - der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 ⁽¹⁾ om udkastet til afgørelse,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 2,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel (A8-0049/2019).
- A. der henviser til, at EU og Singapore har de samme grundlæggende værdier, herunder demokrati, retsstatsprincippet, respekt for menneskerettighederne, kulturel og sproglig mangfoldighed og et stærkt engagement i regelbaseret handel inden for det multilaterale handelssystem;
- B. der henviser til, at EU er den største modtager af og kilde til direkte udenlandske investeringer på verdensplan;
- C. der henviser til, at Singapore er den ottende største destination for EU's direkte udenlandske investeringer og den største i ASEAN-regionen;
- D. der henviser til, at Singapore er EU's langt største handelspartner i Sydøstasien og tegner sig for knapt en tredjedel af handelen med varer og tjenesteydelser mellem EU og ASEAN og omkring to tredjedele af alle investeringer mellem de to regioner; der henviser til, at over 10 000 europæiske virksomheder har deres regionale kontorer i Singapore og fungerer normalt i et miljø af retssikkerhed og sikkerhed;
- E. der henviser til, at Singapore er den primære lokalitet for europæiske investeringer i Asien, og at de bilaterale investeringer nåede op på 256 mia. EUR i 2016;
- F. der henviser til, at der i øjeblikket er over 3 000 internationale investeringsaftaler i kraft, og at EU-medlemsstaterne er part i ca. 1 400;
- G. der henviser til, at dette er den første aftale udelukkende om investeringsbeskyttelse, som er indgået mellem EU og et tredjeland efter drøftelser mellem institutionerne om den nye opbygning af EU's frihandelsaftaler på grundlag af Domstolens udtalelse 2/15 af 16. maj 2017;
- H. der henviser til, at Singapore i lyset af EU's nye tilgang til investeringsbeskyttelse og håndhævelsesmekanismen hertil, investeringsdomstolssystemet (ICS), i 2017 gik med til at revidere de bestemmelser om investeringsbeskyttelse, der var forhandlet på plads i 2014, og således at genåbne en lukket aftale;
- I. der henviser til, at aftalen bygger på bestemmelserne om investeringsbeskyttelse i den samlede økonomi- og handelsaftale mellem EU og Canada (CETA), som blev ratificeret af Parlamentet den 15. februar 2017;
- J. der henviser til, at Belgien den 6. september 2017 anmodede om en udtalelse fra Domstolen om foreneligheden af ICS-bestemmelserne i CETA med EU-traktaterne;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0090.

Onsdag den 13. februar 2019

- K. der henviser til, at udviklede økonomier med velfungerende retssystemer gør behovet for tvistbilæggelsesmekanismer mellem investorer og stater mindre vigtige, selv om disse mekanismer kan sikre en hurtigere bilæggelse af tvister; der henviser til, at oprettelsen af en uafhængig multilateral investeringsdomstol imidlertid ville øge tilliden til systemet og retssikkerheden;
- L. der henviser til, at aftalen vil erstatte de eksisterende bilaterale investeringsaftaler mellem 13 EU-medlemsstater og Singapore, som ikke indbefatter EU's nye tilgang til investeringsbeskyttelse og håndhævelsesmekanismen hertil (ICS);
- M. der henviser til, at parterne har forpligtet sig til at stræbe efter en multilateral investeringsdomstol — et initiativ, der støttes kraftigt af Parlamentet;
- N. der henviser til, at Rådet den 20. marts 2018 vedtog de forhandlingsdirektiver, der bemyndiger Kommissionen til på EU's vegne at forhandle om en konvention om oprettelse af en multilateral investeringsdomstol; der henviser til, at disse forhandlingsdirektiver er offentliggjort;
- O. der henviser til, at EU har indgået en tilsvarende aftale om investeringsbeskyttelse med Vietnam, som blev vedtaget af Kommissionen den 17. oktober 2018;
- glæder sig over EU's nye tilgang til investeringsbeskyttelse og håndhævelsesmekanismen hertil (ICS), som erstatter både den kontroversielle tvistbilæggelsesordning mellem investorer og stater (ISDS), idet den imødegår nogle af dens proceduremæssige mangler, og de individuelle tilgange, som EU-medlemsstaterne følger i eksisterende bilaterale investeringsaftaler;
 - anser det for væsentligt, at aftalen vil sikre et højt niveau af investeringsbeskyttelse, gennemsigtighed og retssikkerhed, samtidig med at begge parter ret til at regulere på alle myndighedsniveauer og forfølge legitime mål for den offentlige politik, såsom folkesundhed og miljøbeskyttelse, bevares; understreger, at hvis en af parterne regulerer på en måde, der har negativ indvirkning på en investering eller skader investorens forventninger om overskud, vil dette ikke i sig selv udgøre et brud på investeringsbeskyttelsesstandarderne og kræver derfor ikke nogen compensation; understreger, at aftalen på ingen måde må begrænse arbejdsmarkedsparternes og fagforeningernes autonomi;
 - understreger, at aftalen garanterer, at EU-investorer i Singapore ikke forskelsbehandles i forhold til singaporeanske investorer, og beskytter dem behørigt mod ulovlig ekspropriering;
 - minder om, at ICS indebærer oprettelsen af en permanent investeringsdomstol i første instans og en appeldomstol, hvis medlemmer skal have kvalifikationer svarende til dem, der besiddes af dommere ved Den Internationale Domstol, herunder ekspertise i international offentlig ret, og ikke blot erhvervsret, og skal leve op til strenge regler om uafhængighed, integritet og etisk adfærd gennem en bindende adfærdskodeks, som er udformet med henblik på at forhindre interessekonflikter;
 - glæder sig over, at der vil gælde gennemsigtighedsregler for retssager ved domstolene, idet sagsdokumenter vil være offentligt tilgængelige, og høringer vil blive afholdt offentligt; mener, at øget gennemsigtighed vil bidrage til at vække tillid til systemet i offentligheden; glæder sig desuden over klarheden med hensyn til de forhold, som en investor kan klage over, hvilket sikrer yderligere gennemsigtighed og retfærdighed i processen;
 - understreger, at tredjeparter, såsom arbejds- og miljøorganisationer, ikke har søgsmålskompetence for domstolene og derfor ikke kan deltage som berørte parter for at håndhæve investorernes forpligtelser, men kan bidrage til ICS-procedurer gennem amicus curiae-indlæg; understreger, at investeringsdomstolen stadig udgør et særskilt system udelukkende for udenlandske investorer;
 - fremhæver, at forumshopping ikke må være mulig, og at man skal undgå flere og parallelle retssager;
 - minder om, at aftalen i betydelig grad bygger på bestemmelserne om investeringsbeskyttelse i CETA, da den indeholder bestemmelser om forpligtelser for tidligere dommere, en adfærdskodeks for at forhindre interessekonflikter og en fuldt fungerende appeldomstol på tidspunktet for aftalens indgåelse;

Onsdag den 13. februar 2019

9. glæder sig over Singapores engagement i oprettelsen af den multilaterale investeringsdomstol — en offentlig og uafhængig international domstol, som får beføjelse til at behandle tvister om investeringer mellem investorer og stater, der har accepteret dens jurisdiktion over deres bilaterale investeringsaftaler, og hvis endelige mål skal være at reformere og erstatte den nuværende ubalancerede, dyre og fragmenterede investeringsbeskyttelsesordning; anser aftalen for at være et afgørende skridt med dette for øje; tilskynder Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på at række ud til tredjelande for at få oprettet den multilaterale investeringsdomstol så hurtigt som muligt;
 10. glæder sig over Rådets beslutning om at offentliggøre forhandlingsdirektivet af 20. marts 2018 om den multilaterale investeringsdomstol og opfordrer Rådet til at offentliggøre forhandlingsdirektiverne for alle tidligere og fremtidige handels- og investeringsaftaler umiddelbart efter vedtagelsen med henblik på at øge gennemsigtigheden og den offentlige kontrol;
 11. fremhæver, at aftalen vil erstatte de eksisterende bilaterale investeringsaftaler mellem 13 EU-medlemsstater og Singapore og dermed skabe større kohærens end bilaterale investeringsaftaler, som er baseret på forældede bestemmelser om investeringsbeskyttelse og indbefatter ISDS; understreger, at aftalen også vil skabe nye rettigheder for så vidt angår investorers fordringer i de resterende 15 medlemsstater; understreger, at velfungerende nationale domstole er den primære mulighed for at løse investortvister, men mener, at aftalen udgør et vigtigt skridt med hensyn til at reformere de globale regler om investeringsbeskyttelse og bilæggelse af investeringstvister;
 12. beklager, at der mangler bestemmelser om investorernes ansvar, og fremhæver i denne forbindelse betydningen af virksomhedernes sociale ansvar; opfordrer Kommissionen til at overveje lovgivning svarende til den om konfliktmineraler og tømmer, f.eks. beklædningsindustrien; minder om betydningen af OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder og FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne;
 13. bemærker manglen på en global tilgang til selskabers overholdelse af menneskerettighedslovgivningen og på tilgængelige klagemekanismer; noterer sig det arbejde, der er påbegyndt i FN af den stående mellemstatslige arbejdsgruppe om transnationale selskaber og andre virksomheder for så vidt angår menneskerettigheder, med henblik på oprettelse af et bindende FN-instrument; tilskynder Kommissionen og EU-medlemsstaterne til at engagere sig konstruktivt i dette initiativ;
 14. tilskynder Kommissionen til at fortsætte sit arbejde med at gøre ICS mere tilgængeligt, navnlig for SMV'er og mindre virksomheder;
 15. opfordrer Kommissionen og Singapore til at nå til enighed om strengere sanktioner, hvis et medlem af domstolene ikke overholder adfærdskodeksen, og til at sikre, at de er på plads, så snart denne aftale træder i kraft;
 16. mener, at godkendelsen af denne aftale vil give EU større slagkraft til at forhandle lignende aftaler på plads med de andre ASEAN-lande med henblik på at indføre lignende regler for investeringsbeskyttelse i hele regionen;
 17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt Republikken Singapores regering og parlament.
-

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0092

Partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Singapore ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Singapore på den anden side (15375/2018 — C8-0026/2019 — 2018/0403(NLE))

(Godkendelse)

(2020/C 449/47)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (15375/2018),
 - der henviser til udkast til partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Singapore på den anden side (08224/2014),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 212 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0026/2019),
 - der henviser til sin ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 ⁽¹⁾ om udkastet til afgørelse,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A8-0020/2019),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Singapores regering og parlament.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0093.

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0093

Partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Singapore (beslutning)

Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Singapore på den anden side (15375/2018 — C8-0026/2019 — 2018/0403M(NLE))

(2020/C 449/48)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (15375/2018),
- der henviser til udkastet til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Singapore på den anden side (08224/2014),
- der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 212 sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0026/2019),
- der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Singapore, som blev undertegnet i Bruxelles den 19. oktober 2018,
- der henviser til frihandelsaftalen mellem EU og Singapore og investeringsbeskyttelsesaftalen, som blev undertegnet i Bruxelles den 19. oktober 2018,
- der henviser til samarbejdsaftalen ASEAN-EØF, der blev undertegnet i marts 1980, og som udgør de retlige rammer for forbindelserne mellem EU og ASEAN ⁽¹⁾,
- der henviser til det tolvte asiatisk-europæiske topmøde (ASEM-topmøde), som blev afholdt i Bruxelles den 18. og 19. oktober 2018,
- der henviser til det 10. interparlamentariske møde mellem EU og Singapore, der fandt sted i Singapore den 23. maj 2017,
- der henviser til den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik, som næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) offentliggjorde i juni 2016,
- der henviser til retningslinjerne vedrørende EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik i Østasien, som blev godkendt af Rådet den 15. juni 2012,
- der henviser til Rådets konklusioner af 28. maj 2018 om et styrket EU-sikkerhedssamarbejde i og med Asien,
- der henviser til EU's strategi for forbindelserne mellem Europa og Asien, som er baseret på konceptet om bæredygtig konnektivitet,
- der henviser til sine seneste beslutninger om ASEAN, navnlig beslutning af 3. oktober 2017 om EU's politiske forbindelser med ASEAN ⁽²⁾ og af 15. januar 2014 om de fremtidige forbindelser EU-ASEAN ⁽³⁾,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 ⁽⁴⁾ om udkastet til afgørelse,
- der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 2, andet afsnit,

⁽¹⁾ EFT L 144 af 10.6.1980, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 346 af 27.9.2018, s. 44.

⁽³⁾ EUT C 482 af 23.12.2016, s. 75.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0092.

Onsdag den 13. februar 2019

- der henviser til Udenrigsudvalgets betænkning (A8-0023/2019),
- A. der henviser til, at forbindelserne mellem EU og Singapore går adskillige årtier tilbage i tiden, og at de bygger på en lang historie med venskab og tætte historiske, politiske og økonomiske bånd; der henviser til, at det bilaterale partnerskab bygger på fælles værdier og et tilsagn om en fredelig og fremgangsrig verden;
- B. der henviser til, at begge parter i partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Singapore bekræfter, at de respekterer de demokratiske principper, retsstatsprincippet, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, som er nedfældet i verdenserklæringen om menneskerettigheder og andre gældende internationale menneskerettighedsinstrumenter;
- C. der henviser til, at Singapore er stiftende medlem af Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN), som fejrede sit 40-års jubilæum i 2017;
- D. der henviser til, at Singapore under sit ASEAN-formandskab i 2018, som bar sloganet »Robust og innovativ«, var vært for to ASEAN-topmøder og har fremmet enhed, sikkerhed og økonomisk samarbejde inden for ASEAN og iværksat initiativer såsom ASEAN Youth Fellowship;
- E. der henviser til, at Singapore er tæt allieret med USA, som landet indgik en frihandelsaftale med i 2003, og som det betragter som uundværligt for sikkerhed, stabilitet og balance i Asien og Stillehavsregionen;
- F. der henviser til, at Singapore indtog en plads som nr. 9 på FN's udviklingsprogramms indeks for menneskelig udvikling i 2017;
- G. der henviser til, at Singapore indtog en plads som nr. 6 på Transparency Internationals korruptionsindeks 2017, hvilket betyder, at det er et af de mindst korrupte lande i verden;
- H. der henviser til, at det første forum for unge ledere mellem EU og ASEAN fandt sted i februar 2018;
- I. der henviser til, at Singapore har oplevet rekordhøje luftforureningsniveauer som følge af skovbrande i nabolandene, hovedsagelig på grund af tilsigtet afbrænding af jord til etablering af palmeolie- og træplantager;
- J. der henviser til, at Singapores forfatning garanterer retten til ytringsfrihed samt retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed, der dog er alvorligt begrænset på grund af sikkerhedshensyn, beskyttelse af den offentlige orden, sædelighed, parlamentariske privilegier samt racemæssig og religiøs harmoni; der henviser til, at Singapore i 2018 indtager en plads som nr. 151 ud af 180 på det internationale pressefrihedsindeks; der henviser til, at Singapores lovgivning om foragt, oprør og æreskrænkelser anvendes til at begrænse kritiske røster blandt aktivister, bloggere og medierne;
- K. der henviser til, at Singapore stadig anvender dødsstraf; der henviser til, at antallet af henrettelser efter en kort periode med ingen henrettelser har været stigende siden 2014;
- L. der henviser til, at rettighederne for LGBTI-samfundet i Singapore er stærkt begrænsede; der henviser til, at et frivilligt seksuelt forhold mellem to mænd er ulovligt og straffes med en straf på højst to års fængsel; der henviser til, at forhold mellem personer af samme køn ikke anerkendes i lovgivningen i Singapore;
- M. der henviser til, at Singapore endnu ikke har ratificeret to grundlæggende ILO-konventioner, navnlig konventionen om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig og konventionen om forskelsbehandling;

Partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Singapore

1. glæder sig over indgåelsen af partnerskabs- og samarbejdsaftalen, som er af strategisk betydning og vil udgøre en retlig ramme for de langvarige bilaterale forbindelser og tilsagn om at styrke og udvide samarbejdet i regionale og internationale fora og på områder som miljøbeskyttelse, international stabilitet, retfærdighed, sikkerhed og udvikling;

Onsdag den 13. februar 2019

2. fremhæver mulighederne i partnerskabs- og samarbejdsaftalen for nye samarbejdsområder såsom menneskerettigheder, retfærdighed, frihed og sikkerhed og ikke-spredning af kernevåben samt for videnskabeligt og teknologisk samarbejde på områder som energi, miljø, bekæmpelse af klimaændringerne, beskyttelse af naturressourcer og transport, navnlig sø- og lufttransport;
3. glæder sig over samarbejdet om mellemfolkelige forbindelser, informationssamfundet, det audiovisuelle område og medieområdet, uddannelse og kulturel udveksling, beskæftigelse og sociale anliggender, sundhed og statistikker, som vil bidrage til at evaluere fremskridtene med aftalen;
4. mener, at partnerskabs- og samarbejdsaftalen, rammeaftalen, er politisk nært forbundet med og supplerer frihandelsaftalen og investeringsbeskyttelsesaftalen; minder om, at artikel 44 i partnerskabs- og samarbejdsaftalen giver mulighed for manglende gennemførelse af aftalerne i tilfælde af systematisk og alvorlig krænkelse af væsentlige elementer, herunder demokratiske principper, retsstatsprincippet og menneskerettighederne;
5. glæder sig over Singapores undertegnelse den 21. juni 2017 af den multilaterale aftale om kompetent myndighed (MCAA) om gennemførelse af den globale standard for automatisk udveksling af oplysninger med henblik på beskatning og dets meddelelse til OECD af 30. juni 2017 om dets intention om at igangsætte automatiske udvekslinger i henhold til denne aftale med alle EU-medlemsstater, med hvilke der ikke var indgået nogen bilateral aftale med samme formål; opfordrer parterne til at gøre fuld brug af bestemmelserne om samarbejde på skatteområdet i partnerskabs- og samarbejdsaftalen;

Menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder

6. bekræfter på ny den nødvendige forpligtelse til og det nødvendige engagement med hensyn til respekt for menneskerettigheder, herunder sociale rettigheder, demokrati, grundlæggende frihedsrettigheder, god regeringsførelse og retsstatsprincippet og til at arbejde sammen i denne henseende; minder om, at menneskerettighederne står i centrum for EU's forbindelser med tredjelande; opfordrer de singaporeanske myndigheder til under alle omstændigheder at sikre respekt for folkeretten, demokrati, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder i overensstemmelse med FN-pagten og verdenserklæringen om menneskerettigheder og mener, at EU fortsat bør yde støtte til Singapore med henblik på social integration, respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet og fremme af fred, sikkerhed og reform af retsvæsenet; glæder sig over den åbne offentlige debat om revisionen af den ikke-håndhævede lov om afstraffelse af relationer mellem personer af samme køn og opfordrer den singaporeanske regering til fuldt ud at beskytte LGBTI-samfundets rettigheder; insisterer over for Singapores regering på, at den skal afskaffe de love, der straffer seksuelle forhold mellem mennesker af samme køn; understreger behovet for yderligere samarbejde om kvinders rettigheder og opfordrer indtrængende Singapores regering til at fremme vedtagelsen af lovgivning, der forbyder alle former for forskelsbehandling af kvinder og forskelsbehandling baseret på seksuel orientering;
7. opfordrer EU til at indgå i en dialog med Singapores regering med henblik på at indføre et øjeblikkeligt moratorium for dødsstraf som et skridt i retning af afskaffelse af dødsstraffen;
8. opfordrer Singapores regering til at beskytte ytrings- og forsamlingsfriheden, da disse er et centralt element i et velfungerende demokrati;
9. opfordrer EU til at indgå i en dialog med de singaporeanske myndigheder med henblik på at lette landets ratificering af de centrale menneskerettighedsinstrumenter og centrale ILO-konventioner; anerkender, at Singapore endnu ikke har ratificeret konventionerne om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig og om forskelsbehandling, og at det opsagde konventionen om tvangsarbejde; forventer, at Singapore samarbejder yderligere med ILO med henblik på at gøre fremskridt hen imod fuld tilpasning til indholdet af og i sidste ende ratificeringen af disse konventioner;

Forbindelserne mellem EU og Singapore

10. understreger, at indgåelsen af partnerskabs- og samarbejdsaftalen giver et stærkt incitament til et større engagement mellem EU, Singapore og den sydøstasiatiske region i almindelighed;
11. fremhæver den politiske værdi af stærke handels- og investeringsforhold mellem Singapore og Europa;

Onsdag den 13. februar 2019

12. understreger EU's særlige erfaring med institutionsopbygning, det indre marked, lovgivningsmæssig konvergens, krisestyring, humanitær bistand og katastrofehjælp samt menneskerettigheder og demokrati; understreger, at EU bør intensivere den politiske dialog og samarbejdet om spørgsmål såsom grundlæggende rettigheder og om spørgsmål af fælles interesse, herunder retsstatsprincippet og sikkerhed og beskyttelse af ytringsfriheden;

13. glæder sig over, at partnerskabs- og samarbejdsaftalen støtter mellemfolkelig udveksling såsom akademisk mobilitet under Erasmus Mundus-programmet og fremmer yderligere udvikling af kulturelle udvekslinger med henblik på at øge den gensidige forståelse af og viden om de respektive kulturer;

14. understreger den rolle, som Asien-Europa-Fonden (ASEF) med base i Singapore spiller som hovedinstrument for kulturel udveksling mellem Asien og Europa; glæder sig over dens rolle med hensyn til at inddrage civilsamfundet som en vital del af forhandlingerne i ASEM;

15. understreger, at Den Europæiske Unions center i Singapore, som blev oprettet i 2009 i partnerskab med Singapores nationale universitet og teknologisk universitet i Nanyang, fremmer viden om og forståelse af EU og dets politikker og er en del af det globale netværk af EU-ekspertisecentre;

16. opfordrer singaporeanske forskere til at gennemføre fælles forsknings- og innovationsprojekter med EU-enheder inden for rammerne af EU-forskningsinitiativer såsom Horisont 2020-programmet og til at imødegå fælles globale udfordringer i forbindelse med klimaændringer, miljøet, bioteknologi, sundhed, aldrende befolkninger, energi, naturressourcer og fødevarerikkerhed;

Regionalt og internationalt samarbejde

17. mener, at Singapore er en vigtig partner i forbindelse med håndteringen af humanitære katastrofer i Sydøstasien samt en vigtig aktør for den politiske stabilitet i hele regionen;

18. er bekymret over, at klimaforandringerne vil få betydelige konsekvenser for Singapore og ASEAN-regionen; glæder sig over Singapores positive bidrag til målene for bæredygtig udvikling og målene for bæredygtig udvikling; glæder sig over Singapores ratificering af Parisaftalen den 21. september 2016 og forventer, at Singapore vil opfylde de planlagte emissionsreduktionsmål inden 2030; sigter mod at arbejde sammen med Singapore og ASEAN om at fremskynde gennemførelsen af Parisaftalen om klimaet; fremhæver behovet for at yde bistand til Singapore og resten af ASEAN-landene for at forbedre beskyttelsen og den bæredygtige udnyttelse af biodiversiteten, navnlig koralrevene, og en systematisk rehabilitering af skovøkosystemer; glæder sig over Singapores rolle med hensyn til det regionale spørgsmål om begrænsning af skovrydning; opfordrer indtrængende til yderligere samarbejde mellem EU og Singapore for effektivt at begrænse skovbrande og indføre mere miljøvenlige teknologier for transport og bygninger;

19. mener, at der er mulighed, interesse og behov for, at EU og ASEAN samarbejder om at udvikle en fælles strategi for cirkulær økonomi;

20. glæder sig over oprettelsen af et forum for unge ledere mellem EU og ASEAN, som vil give unge ledere fra EU og ASEAN-landene mulighed for at udveksle idéer og opbygge forbindelser med henblik på at støtte forbindelserne mellem EU og ASEAN;

21. understreger, at partnerskabs- og samarbejdsaftalen vil give EU mulighed for at styrke sit bidrag til gennemførelsen af de fælles målsætninger i Indostillehavsområdet; opfordrer til en styrket fælles indsats for et frit og åbent Stillehavsområde;

22. opfordrer til samarbejde med Singapore med henblik på at fremme fælles interesser i forbindelse med gennemførelsen af ASEAN's og EU's konnektivitetspolitikker; understreger behovet for samarbejde om »ét bælte, én vej«-initiativet med henblik på at arbejde hen imod gennemførelsen af de konnektivitetsmål og -kriterier, der blev vedtaget på det seneste topmøde mellem EU og Kina; gentager, at det er nødvendigt at fremme multilateral forvaltning;

Onsdag den 13. februar 2019

23. understreger, at Singapore har slået til lyd for regional multilateralisme i Sydøstasien; noterer sig Singapores rolle i de interregionale diplomatiske, økonomiske og institutionelle dialoger mellem EU og ASEAN og understreger Singapores støtte til regional integration i Sydøstasien;
24. bemærker, at Singapore er strategisk beliggende; noterer sig Singapores bidrag til den regionale og globale sikkerhed; glæder sig over det årlige sikkerhedstopmøde for Asien, også kendt som Shangri-La-dialogen, som er blevet afholdt på Shangri-La Hotel i Singapore siden 2002;
25. udtrykker sin dybe bekymring over de voksende spændinger i Det Sydkinesiske Hav; opfordrer ASEAN til at fremskynde høringer om en adfærdskodeks for en fredelig løsning af tvister og kontroverser på dette område og til at støtte denne proces i EU; insisterer på, at problemet bør løses i henhold til folkeretten under De Forenede Nationers Havretskonvention (UNCLOS); glæder sig over, at Singapore, som ikke er forurettet part, indtrængende har opfordret parterne til at håndtere uoverensstemmelser på fredelig vis og i overensstemmelse med folkeretten, herunder UNCLOS;
26. opfordrer på linje med Singapore til fri sejlads og overflyvning i området, og understreger, at EU har en stærk interesse i at fremme stabilitet i Sydøstasien; fremhæver den centrale rolle, som ASEAN's regionale forum og det østasiatiske topmøde spiller med hensyn til at fremme sikkerhedsdialoger mellem regionen og de eksterne magter Kina og USA;
27. glæder sig over det cyberkapacitetsprogram for ASEAN, som er blevet iværksat på initiativ af Singapore, og som har til formål at hjælpe ASEAN-landene med at identificere og reagere på cybertrusler; forstår, at ASEAN ikke har nogen fælles normer for cyberbeskyttelse, hvilket kan hæmme cybersikkerhedssamarbejdet i regionen; opfordrer EU til at dele sine erfaringer med håndtering af cybertrusler og hybride trusler og til at støtte kapacitetsopbygning i ASEAN på dette område;
28. roser Singapore for dets deployering af tropper og materiel til støtte for den multinationale koalition i Irak fra 2003 til 2008 og dets efterfølgende bidrag til operationer mod ISIS i Irak og Syrien;
29. anerkender, at Singapore er parat til at huse og være vært for topmøder til at fremme fred og tillidskabelse i og uden for Asien;

Institutionelle rammer under partnerskabs- og samarbejdsaftalen

30. glæder sig over, at der inden for rammerne af partnerskabs- og samarbejdsaftalen er oprettet et blandet udvalg bestående af repræsentanter for begge parter på et passende højt niveau til at sikre, at aftalen fungerer og gennemføres korrekt, fastsætte prioriteter og fremsætte anbefalinger til fremme af aftalens mål;
31. opfordrer til regelmæssige udvekslinger mellem Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Parlamentet, således at det bliver muligt for Parlamentet at følge op på gennemførelsen af rammeaftalen og opfyldelsen af dens mål;
- ◦ ◦
32. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Singapores regering og parlament.
-

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0094

Traktat om oprettelse af transportfællesskab *****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af traktaten om oprettelse af et transportfællesskab (13111/2018 — C8-0473/2018 — 2018/0282(NLE))****(Godkendelse)**

(2020/C 449/49)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (13111/2018),
 - der henviser til traktaten om oprettelse af et transportfællesskab ⁽¹⁾,
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 91 og artikel 100, stk. 2, sammen med artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), og artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0473/2018),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Transport- og Turismeudvalget (A8-0022/2019),
1. godkender indgåelsen af traktaten;
 2. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt parlamenterne og regeringerne i Republikken Albanien, Bosnien-Hercegovina, Den tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Kosovo ⁽²⁾, Montenegro og Republikken Serbien.

⁽¹⁾ EUT L 278 af 27.10.2017, s. 3.

⁽²⁾ Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244 (1999) og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0096

Fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde ***I

Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl- og Migrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for grænseforvaltning og visa (COM(2018)0375 — C8-0230/2018 — 2018/0196(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/50)

Ændring 1

Forslag til forordning

Titel

Kommissionens forslag

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl- og Migrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for grænseforvaltning og visa

Ændring

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, **Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne** og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl- og Migrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for grænseforvaltning og visa

⁽¹⁾ Sagen blev henvist til fornyet behandling i de kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger, jf. forretningsordenens artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit (A8-0043/2019).

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 2
Forslag til forordning
Betragtning 1

Kommissionens forslag

- (1) Ifølge artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen for at styrke sin økonomiske, sociale og territoriale samhørighed stræbe efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder eller øer og særlig vægt skal lægges på landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces og områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art. Ifølge artikel 175 i TEUF skal Unionen støtte virkeliggørelsen af disse mål med den virksomhed, som den udøver gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Investeringsbank og andre instrumenter. Artikel 322 i TEUF udgør retsgrundlaget for vedtagelse af de finansielle regler for fastlæggelse af de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen samt for kontrollen med de finansielle aktørers ansvar.

Ændring

- (1) Ifølge artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen for at styrke sin økonomiske, sociale og territoriale samhørighed stræbe efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder eller øer og særlig vægt skal lægges på landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces og områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art. **Disse områder drager særlig fordel af samhørighedspolitikken.** Ifølge artikel 175 i TEUF skal Unionen støtte virkeliggørelsen af disse mål med den virksomhed, som den udøver gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Investeringsbank og andre instrumenter. Artikel 322 i TEUF udgør retsgrundlaget for vedtagelse af de finansielle regler for fastlæggelse af de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen samt for kontrollen med de finansielle aktørers ansvar.

Ændring 3
Forslag til forordning
Betragtning 1 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (1a) **Det er vigtigt for Den Europæiske Unions og dens borgeres fremtid, at samhørighedspolitikken forbliver Unionens væsentligste investeringspolitik, og at dens finansiering i perioden 2021-2027 således holdes på mindst samme niveau som i programmeringsperioden 2014-2020. Ny finansiering til andre af Unionens aktivitetsovråder eller programmer bør ikke ske på bekostning af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus eller Samhørighedsfonden.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 430
Forslag til forordning
Betragtning 2

Kommissionens forslag

- (2) Med henblik på at videreudvikle en samordnet og harmoniseret gennemførelse af de EU-fonde, der gennemføres under delt forvaltning, nemlig Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), Samhørighedsfonden, foranstaltninger, der finansieres under delt forvaltning i Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), Asyl- og Migrationsfonden (AMIF), Fonden for Intern Sikkerhed (FIS) og Fonden for Integreret Grænseforvaltning (IGFV), bør der fastsættes finansielle regler baseret på artikel 322 i TEUF for alle disse fonde (i det følgende benævnt »fondene«) med en klar angivelse af rammerne for anvendelsen af de relevante bestemmelser. Derudover bør der fastsættes fælles bestemmelser baseret på artikel 177 i TEUF med henblik på at omfatte politikspecifikke regler for EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og **EHFF**.

Ændring

- (2) Med henblik på at videreudvikle en samordnet og harmoniseret gennemførelse af de EU-fonde, der gennemføres under delt forvaltning, nemlig Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), Samhørighedsfonden, foranstaltninger, der finansieres under delt forvaltning i Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), Asyl- og Migrationsfonden (AMIF), Fonden for Intern Sikkerhed (FIS) og Fonden for Integreret Grænseforvaltning (IGFV), bør der fastsættes finansielle regler baseret på artikel 322 i TEUF for alle disse fonde (i det følgende benævnt »fondene«) med en klar angivelse af rammerne for anvendelsen af de relevante bestemmelser. Derudover bør der fastsættes fælles bestemmelser baseret på artikel 177 i TEUF med henblik på at omfatte politikspecifikke regler for EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden, **EHFF** og **i en vis udstrækning Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)**.

Ændring 5
Forslag til forordning
Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) Regionerne i den yderste periferi og de nordlige tyndt befolkede områder bør nyde godt af særlige foranstaltninger og af yderligere midler i henhold til artikel 349 i TEUF og artikel 2 i protokol nr. 6 til tiltrædelsesakten af 1994.

Ændring

- (4) Regionerne i den yderste periferi og de nordlige tyndt befolkede områder bør nyde godt af særlige foranstaltninger og af yderligere midler i henhold til artikel 349 i TEUF og artikel 2 i protokol nr. 6 til tiltrædelsesakten af 1994 **med henblik på at afhjælpe deres særlige ulemper, der er knyttet til deres geografiske beliggenhed**.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 6
Forslag til forordning
Betragtning 5

Kommissionens forslag

- (5) Horisontale principper som fastsat i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og i artikel 10 i TEUF, herunder nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i TEU, bør respekteres i forbindelse med gennemførelsen af fondene, idet der tages hensyn til chartret om grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union. Medlemsstaterne bør også overholde forpligtelserne i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap og sikre tilgængelighed i overensstemmelse med konventionens artikel 9 og i overensstemmelse med Unionens lovgivning, der harmoniserer tilgængelighedskrav til produkter og tjenesteydelser. Medlemsstaterne og Kommissionen bør tilstræbe at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og integrere kønsaspektet samt bekæmpe forskelsbehandling på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Fondene bør ikke støtte aktioner, som bidrager til nogen form for segregering. Fondenes målsætninger bør forfølges inden for rammerne af en bæredygtig udvikling og Unionens fremme af målet om bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, jf. artikel 11 og artikel 191, stk. 1, i TEUF, ud fra princippet om, at forureneren betaler. For at beskytte det indre markeds integritet skal operationer til fordel for virksomheder overholde Unionens statsstøtteregler, som fastsat i artikel 107 og 108 i TEUF.

Ændring

- (5) Horisontale principper som fastsat i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og i artikel 10 i TEUF, herunder nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i TEU, bør respekteres i forbindelse med gennemførelsen af fondene, idet der tages hensyn til chartret om grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union. Medlemsstaterne bør også overholde forpligtelserne i **FN's konvention om barnets rettigheder** og FN's konvention om rettigheder for personer med handicap og sikre tilgængelighed i overensstemmelse med konventionens artikel 9 og i overensstemmelse med Unionens lovgivning, der harmoniserer tilgængelighedskrav til produkter og tjenesteydelser. **I den forbindelse bør fondene gennemføres på en måde, der fremmer afinstitutionalisering og pleje i nærmiljøet.** Medlemsstaterne og Kommissionen bør tilstræbe at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og integrere kønsaspektet samt bekæmpe forskelsbehandling på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Fondene bør ikke støtte aktioner, som bidrager til nogen form for segregering **eller udstødelse, eller støtte infrastruktur, der er utilgængelig for personer med handicap.** Fondenes målsætninger bør forfølges inden for rammerne af en bæredygtig udvikling og Unionens fremme af målet om bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, jf. artikel 11 og artikel 191, stk. 1, i TEUF, ud fra princippet om, at forureneren betaler, **og under hensyntagen til forpligtelserne i Parisaftalen.** For at beskytte det indre markeds integritet skal operationer til fordel for virksomheder overholde Unionens statsstøtteregler, som fastsat i artikel 107 og 108 i TEUF. **Fattigdom er en af EU's største udfordringer. Fondene bør derfor bidrage til udryddelse af fattigdom. De bør desuden bidrage til at opfylde Unionens og medlemsstaternes forpligtelse til at nå De Forenede Nationers mål for bæredygtig udvikling.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 7**Forslag til forordning****Betragtning 9***Kommissionens forslag*

- (9) For at understrege betydningen af at tage hånd om klimaforandringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen og for at nå FN's mål for bæredygtig udvikling vil fondene bidrage til at integrere klimaindsatsen i alle EU-politikker og til opnåelsen af et overordnet mål om, at **25 %** af udgifterne i EU-budgettet skal gå til finansiering af støtte til klimamål.

Ændring

- (9) For at understrege betydningen af at tage hånd om klimaforandringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen og for at nå FN's mål for bæredygtig udvikling vil fondene bidrage til at integrere klimaindsatsen i alle EU-politikker og til opnåelsen af et overordnet mål om, at **30 %** af udgifterne i EU-budgettet skal gå til finansiering af støtte til klimamål. **Klimasikringsmekanismer bør være en integreret del af programmeringen og gennemførelsen.**

Ændring 8**Forslag til forordning****Betragtning 9 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

- (9a) **I betragtning af virkningerne af migrationsstrømmene fra tredjelande bør samhørighedspolitikken bidrage til integrationsprocesserne, navnlig ved at yde infrastrukturstøtte til de byer og lokale og regionale myndigheder, der befinder sig i frontlinjen, og som er mere involveret i gennemførelsen af integrationspolitikkerne.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 9
Forslag til forordning
Betragtning 10

Kommissionens forslag

- (10) En del af det EU-budget, der tildeles til fondene, bør gennemføres af Kommissionen ved delt forvaltning med medlemsstaterne, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) [nummeret på den nye finansforordning]⁽¹²⁾ (i det følgende benævnt »finansforordningen«). Ved gennemførelsen af fondene under delt forvaltning bør Kommissionen og medlemsstaterne derfor overholde principperne i finansforordningen, såsom forsvarlig økonomisk forvaltning, gennemsigtighed og ikke-forskelsbehandling.

⁽¹²⁾ EUT L [...] af [...], s. [...].

Ændring

- (10) En del af det EU-budget, der tildeles til fondene, bør gennemføres af Kommissionen ved delt forvaltning med medlemsstaterne, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) [nummeret på den nye finansforordning]⁽¹²⁾ (i det følgende benævnt »finansforordningen«). Ved gennemførelsen af fondene under delt forvaltning bør Kommissionen og medlemsstaterne derfor overholde principperne i finansforordningen, såsom forsvarlig økonomisk forvaltning, gennemsigtighed og ikke-forskelsbehandling. **Medlemsstaterne bør have ansvaret for at forberede og gennemføre programmer. Dette bør ske på det rette territoriale niveau i overensstemmelse med deres institutionelle, retlige og finansielle rammer og bør forestås af de organer, som medlemsstaterne har udpeget til dette formål. Medlemsstaterne bør afstå fra at tilføje regler, der komplicerer støttemodtagernes anvendelse af midlerne.**

⁽¹²⁾ EUT L [...] af [...], s. [...].

Ændring 10
Forslag til forordning
Betragtning 11

Kommissionens forslag

- (11) Partnerskabsprincippet er et nøgleelement i gennemførelsen af fondene, der bygger på en tilgang med flerniveaustyring og inddragelse af civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter. For at sørge for kontinuitet i tilrettelæggelsen af partnerskabet **vil** Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014⁽¹³⁾ **fortsat finde anvendelse.**

⁽¹³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 af 7. januar 2014 om den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde (EUT L 74 af 14.3.2014, s. 1).

Ændring

- (11) Partnerskabsprincippet er et nøgleelement i gennemførelsen af fondene, der bygger på en tilgang med flerniveaustyring og inddragelse af **regionale, lokale og andre myndigheder**, civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter. For at sørge for kontinuitet i tilrettelæggelsen af partnerskabet **bør Kommissionen have beføjelse til at ændre og tilpasse** Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 af 7. januar 2014 om den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde (EUT L 74 af 14.3.2014, s. 1).

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 11
Forslag til forordning
Betragtning 12

Kommissionens forslag

- (12) På EU-niveau tjener det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker til at udpege nationale reformprioriteter og følge deres gennemførelse. Medlemsstaterne udvikler selv deres egne nationale flerårige investeringsstrategier til støtte for disse reformprioriteter. Disse strategier bør fremlægges sammen med de årlige nationale reformprogrammer og opridse og samordne de prioriterede investeringsprojekter, som vil blive støttet af medlemsstaten og/eller Unionen. De bør også sikre, at EU-midlerne anvendes på en sammenhængende måde, så der skabes størst mulig merværdi af den finansielle bistand, der ydes af henholdsvis fondene, den europæiske investeringsstabiliseringsfunktion og InvestEU.

Ændring

udgår

Ændring 12
Forslag til forordning
Betragtning 13

Kommissionens forslag

- (13) Medlemsstaterne bør **bestemme, hvordan der** ved udarbejdelsen af programmeringsdokumenter **er taget** hensyn til relevante landespecifikke henstillinger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF, og relevante rådshenstillinger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 148, stk. 4, i TEUF. I løbet af programmeringsperioden 2021-2027 (i det følgende benævnt »programmeringsperioden«) bør medlemsstaterne regelmæssigt over for overvågningsudvalget og Kommissionen gøre rede for fremskridt i gennemførelsen af programmerne til understøttelse af de landespecifikke henstillinger. I forbindelse med en midtvejs gennemgang bør medlemsstaterne blandt andet overveje, om der er behov for programændringer for at tage hensyn til relevante landespecifikke henstillinger, der er blevet vedtaget eller ændret siden begyndelsen af programmeringsperioden.

Ændring

- (13) Medlemsstaterne bør ved udarbejdelsen af programmeringsdokumenter **tage** hensyn til relevante landespecifikke henstillinger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF, og relevante rådshenstillinger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 148, stk. 4, i TEUF, **når de er forenelige med programmets målsætninger**. I løbet af programmeringsperioden 2021-2027 (i det følgende benævnt »programmeringsperioden«) bør medlemsstaterne regelmæssigt over for overvågningsudvalget og Kommissionen gøre rede for fremskridt i gennemførelsen af programmerne til understøttelse af de landespecifikke henstillinger **og den europæiske søjle for sociale rettigheder**. I forbindelse med en midtvejs gennemgang bør medlemsstaterne blandt andet overveje, om der er behov for programændringer for at tage hensyn til relevante landespecifikke henstillinger, der er blevet vedtaget eller ændret siden begyndelsen af programmeringsperioden.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 13**Forslag til forordning****Betragtning 14***Kommissionens forslag*

- (14) Medlemsstaterne bør tage hensyn til indholdet af deres udkast til national energi- og klimaplan, som skal udarbejdes i henhold til forordningen om forvaltning af energiunionen⁽¹⁴⁾, og resultatet af den proces, der resulterer i Unionens henstillinger vedrørende disse planer, med henblik på deres programmer og de finansielle behov til lavemissionsinvesteringer.

⁽¹⁴⁾ [Forordning om forvaltning af energiunionen, om ændring af direktiv 94/22/EF, direktiv 98/70/EF, direktiv 2009/31/EF, forordning (EF) nr. 663/2009, forordning (EF) nr. 715/2009, direktiv 2009/73/EF, Rådets direktiv 2009/119/EF, direktiv 2010/31/EU, direktiv 2012/27/EU, direktiv 2013/30/EU og Rådets direktiv (EU) 2015/652 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 525/2013 (COM(2016)0759 final/2 — 2016/0375(COD))].

Ændring

- (14) Medlemsstaterne bør tage hensyn til indholdet af deres udkast til national energi- og klimaplan, som skal udarbejdes i henhold til forordningen om forvaltning af energiunionen⁽¹⁴⁾, og resultatet af den proces, der resulterer i Unionens henstillinger vedrørende disse planer, med henblik på deres programmer, **herunder i forbindelse med midtvejsgennemgangen**, og de finansielle behov til lavemissionsinvesteringer.

⁽¹⁴⁾ [Forordning om forvaltning af energiunionen, om ændring af direktiv 94/22/EF, direktiv 98/70/EF, direktiv 2009/31/EF, forordning (EF) nr. 663/2009, forordning (EF) nr. 715/2009, direktiv 2009/73/EF, Rådets direktiv 2009/119/EF, direktiv 2010/31/EU, direktiv 2012/27/EU, direktiv 2013/30/EU og Rådets direktiv (EU) 2015/652 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 525/2013 (COM(2016)0759 final/2 — 2016/0375(COD))].

Ændring 14**Forslag til forordning****Betragtning 15***Kommissionens forslag*

- (15) Partnerskabsaftalen, der udarbejdes af hver enkelt medlemsstat, bør være et strategisk dokument, der fungerer som rettesnor for forhandlingerne mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat om udformningen af programmer. For at mindske den administrative byrde bør det ikke være nødvendigt at ændre partnerskabsaftaler i løbet af programmeringsperioden. Med henblik på at lette planlægningen og undgå overlappende indhold i programmeringsdokumenterne **kan** partnerskabsaftaler **indgå** som en del af et program.

Ændring

- (15) Partnerskabsaftalen, der udarbejdes af hver enkelt medlemsstat, bør være et strategisk dokument, der fungerer som rettesnor for forhandlingerne mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat om udformningen af programmer. For at mindske den administrative byrde bør det ikke være nødvendigt at ændre partnerskabsaftaler i løbet af programmeringsperioden. Med henblik på at lette planlægningen og undgå overlappende indhold i programmeringsdokumenterne **bør det være muligt, at** partnerskabsaftaler **indgår** som en del af et program.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 15

Forslag til forordning

Betragtning 16

Kommissionens forslag

- (16) Hver medlemsstat **bør** have fleksibilitet til at bidrage til InvestEU med henblik på levering af budgetgarantier for investeringer i den pågældende medlemsstat.

Ændring

- (16) Hver medlemsstat **må på visse betingelser, der er fastsat i artikel 10 i denne forordning**, have fleksibilitet til at bidrage til InvestEU med henblik på levering af budgetgarantier for investeringer i den pågældende medlemsstat.

Ændring 16

Forslag til forordning

Betragtning 17

Kommissionens forslag

- (17) For at sikre de nødvendige forudsætninger for en virksomhedsfuld og effektiv udnyttelse af EU-støtten fra fondene bør der fastsættes en begrænset liste over grundforudsætninger samt en kortfattet og udtømmende række objektive kriterier for vurdering af grundforudsætningerne. Hver grundforudsætning bør være knyttet til en specifik målsætning og bør anvendes automatisk, hvis den specifikke målsætning udvælges til at modtage støtte. Hvis disse forudsætninger ikke er opfyldt, bør udgifter vedrørende operationer under de relevante specifikke målsætninger ikke medtages i betalingsanmodningerne. For at opretholde en gunstig investeringsramme bør det regelmæssigt overvåges, om grundforudsætningerne fortsat er opfyldt. Det er ligeledes vigtigt at sikre, at operationer, der er udvalgt til at modtage støtte, gennemføres i overensstemmelse med de fastlagte strategier og planlægningsdokumenter, der ligger til grund for opfyldelsen af grundforudsætningerne, således at det sikres, at alle medfinansierede operationer er i overensstemmelse med Unionens politiske rammer.

Ændring

- (17) For at sikre de nødvendige forudsætninger for en **inkludativ, ikkediskriminerende**, virksomhedsfuld og effektiv udnyttelse af EU-støtten fra fondene bør der fastsættes en begrænset liste over grundforudsætninger samt en kortfattet og udtømmende række objektive kriterier for vurdering af grundforudsætningerne. Hver grundforudsætning bør være knyttet til en specifik målsætning og bør anvendes automatisk, hvis den specifikke målsætning udvælges til at modtage støtte. Hvis disse forudsætninger ikke er opfyldt, bør udgifter vedrørende operationer under de relevante specifikke målsætninger ikke medtages i betalingsanmodningerne. For at opretholde en gunstig investeringsramme bør det regelmæssigt overvåges, om grundforudsætningerne fortsat er opfyldt. Det er ligeledes vigtigt at sikre, at operationer, der er udvalgt til at modtage støtte, gennemføres i overensstemmelse med de fastlagte strategier og planlægningsdokumenter, der ligger til grund for opfyldelsen af grundforudsætningerne, således at det sikres, at alle medfinansierede operationer er i overensstemmelse med Unionens politiske rammer.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 17**Forslag til forordning****Betragtning 18***Kommissionens forslag*

- (18) Medlemsstaterne bør for hvert program etablere en performeramme, der dækker alle indikatorer, delmål og mål, for at overvåge, rapportere om og evaluere programmets performance.

Ændring

- (18) Medlemsstaterne bør for hvert program etablere en performeramme, der dækker alle indikatorer, delmål og mål, for at overvåge, rapportere om og evaluere programmets performance. **Dette bør gøre det muligt at gøre projektudvælgelse og -evaluering resultatorienteret.**

Ændring 18**Forslag til forordning****Betragtning 19***Kommissionens forslag*

- (19) Medlemsstaten bør foretage en midtvejs gennemgang af hvert program, der støttes af EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden. Gennemgangen bør føre til en komplet tilpasning af programmer baseret på programmernes performance, samtidig med at det giver mulighed for at tage højde for nye udfordringer og relevante landespecifikke henstillinger udstedt i 2024. Parallelt hermed bør Kommissionen i 2024, sammen med den tekniske justering for 2025, gennemgå alle medlemsstaternes samlede tildelinger under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst under samhørighedspolitikken for årene 2025, 2026 og 2027 og anvende den tildelingsmetode, der er fastsat i den relevante basisretsakt. Denne gennemgang bør sammen med resultatet af midtvejs gennemgangen resultere i programændringer, der ændrer de finansielle tildelinger for årene 2025, 2026 og 2027.

Ændring

- (19) Medlemsstaten bør foretage en midtvejs gennemgang af hvert program, der støttes af EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden. Gennemgangen bør føre til en komplet tilpasning af programmer baseret på programmernes performance, samtidig med at det giver mulighed for at tage højde for nye udfordringer og relevante landespecifikke henstillinger udstedt i 2024 **og for fremskridt med de nationale energi- og klimaplaner og den europæiske søjle for sociale rettigheder. Der bør ligeledes tages højde for de demografiske udfordringer.** Parallelt hermed bør Kommissionen i 2024, sammen med den tekniske justering for 2025, gennemgå alle medlemsstaternes samlede tildelinger under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst under samhørighedspolitikken for årene 2025, 2026 og 2027 og anvende den tildelingsmetode, der er fastsat i den relevante basisretsakt. Denne gennemgang bør sammen med resultatet af midtvejs gennemgangen resultere i programændringer, der ændrer de finansielle tildelinger for årene 2025, 2026 og 2027.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 425rev+444rev+448+469

Forslag til forordning

Betragtning 20

Kommissionens forslag

(20) Der bør ske en yderligere optimering af mekanismerne til sikring af sammenhængen mellem EU-finansieringspolitikker og Unionens økonomiske styring, der bl.a. giver Kommissionen mulighed for at fremsætte forslag til Rådet om at suspendere alle eller en del af forpligtelserne for et eller flere af programmerne i en medlemsstat, hvis den pågældende medlemsstat forsømmer at træffe effektive foranstaltninger, som led i den økonomiske styringsproces. For at sikre en ensartet gennemførelse og i betragtning af betydningen af de finansielle virkninger af de foranstaltninger, der træffes, bør Rådet tillægges gennemførelsesbeføjelser og handle efter forslag fremsat af Kommissionen. For at lette vedtagelsen af afgørelser, der er nødvendige for at sikre effektive foranstaltninger som led i den økonomiske styringsproces, bør der gøres brug af omvendt kvalificeret flertal.

Ændring

udgår

Ændring 20

Forslag til forordning

Betragtning 20 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

(20a) Medlemsstaterne kan i behørigt begrundede tilfælde fremsætte en anmodning om fleksibilitet inden for den nuværende ramme af stabilitets- og vækstpakten for offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, der støttes af den offentlige forvaltning i form af medfinansiering af investeringer, der er aktiveret som en del af de europæiske struktur- og investeringsfonde («ESI-fondene»). Kommissionen bør omhyggeligt vurdere den pågældende anmodning, når den fastlægger den finanspolitiske tilpasning under enten den forebyggende eller den korrigerende del af stabilitets- og vækstpakten.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 21

Forslag til forordning

Betragtning 22 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (22a) *Store projekter tegner sig for en væsentlig del af EU-udgifterne og er ofte af strategisk betydning med hensyn til at realisere EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Det er derfor berettiget, at operationer over visse tærskler fortsat er underlagt særlige godkendelsesprocedurer i medfør af denne forordning. Tærsklen bør fastsættes i forhold til de samlede støtteberettigede omkostninger under hensyntagen til de forventede nettoindtægter. For at sikre klarhed bør indholdet af en ansøgning vedrørende et stort projekt til et sådant formål fastlægges. Ansøgningen bør indeholde tilstrækkelige oplysninger til at give sikkerhed for, at det finansielle bidrag fra fondene ikke medfører et væsentligt tab af arbejdspladser andre steder i Unionen. Medlemsstaten bør forelægge alle nødvendige oplysninger, og Kommissionen bør vurdere det store projekt med henblik på at fastslå, om det ønskede finansielle bidrag er berettiget.*

Ændring 22

Forslag til forordning

Betragtning 23

Kommissionens forslag

Ændring

- (23) For at styrke den integrerede tilgang til territorial udvikling bør investeringer i form af territoriale redskaber, såsom integrerede territoriale investeringer (»ITI«), lokaludvikling styret af lokalsamfundet eller ethvert andet **territorial** redskab under den politiske målsætning om »et Europa tættere på borgerne«, der støtter initiativer, som medlemsstaterne har udformet med henblik på investeringer planlagt for EFRU, være baseret på territoriale og lokale udviklingsstrategier. I forbindelse med ITI'er og territoriale redskaber, der er udformet af medlemsstaterne, bør der fastsættes minimumskrav til indholdet af territoriale strategier. Sådanne territoriale strategier bør udvikles og godkendes under de relevante myndigheders eller organers ansvar. For at sikre inddragelse af relevante myndigheder eller organer i gennemførelsen af territoriale strategier bør de pågældende myndigheder eller organer være ansvarlige for udvælgelsen af de operationer, der skal støttes, eller de bør inddrages i udvælgelsen.
- (23) For at styrke den integrerede tilgang til territorial udvikling bør investeringer i form af territoriale redskaber, såsom integrerede territoriale investeringer (»ITI«), lokaludvikling styret af lokalsamfundet (**betegnet som »Leader« inden for rammerne af ELFUL**) eller ethvert andet **territorialt** redskab under den politiske målsætning om »et Europa tættere på borgerne«, der støtter initiativer, som medlemsstaterne har udformet med henblik på investeringer planlagt for EFRU, være baseret på territoriale og lokale udviklingsstrategier. **Det samme bør gælde for relaterede initiativer såsom intelligente landsbyer.** I forbindelse med ITI'er og territoriale redskaber, der er udformet af medlemsstaterne, bør der fastsættes minimumskrav til indholdet af territoriale strategier. Sådanne territoriale strategier bør udvikles og godkendes under de relevante myndigheders eller organers ansvar. For at sikre inddragelse af relevante myndigheder eller organer i gennemførelsen af territoriale strategier bør de pågældende myndigheder eller organer være ansvarlige for udvælgelsen af de operationer, der skal støttes, eller de bør inddrages i udvælgelsen.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 23**Forslag til forordning****Betragtning 24***Kommissionens forslag*

- (24) For bedre at mobilisere potentiale på lokalt plan er det nødvendigt at styrke og fremme lokaludvikling styret af lokalsamfundet. Der bør i den forbindelse tages hensyn til lokale behov og lokalt potentiale samt relevante socio-kulturelle karakteristika, og der bør indføres strukturelle ændringer og opbygges kapacitet i lokalsamfundet, og innovation bør stimuleres. Det tætte samarbejde og den integrerede brug af fondene med henblik på at gennemføre lokale udviklingsstrategier bør styrkes. Som et væsentligt princip bør lokale aktionsgrupper, der repræsenterer lokalsamfundets interesser, have ansvaret for at udforme og gennemføre strategier for lokaludvikling styret af lokalsamfundet. For at lette en koordineret støtte fra forskellige fonde til lokaludvikling styret af lokalsamfundet og lette gennemførelsen heraf bør tilgangen med anvendelse af en »ledende fond« fremmes.

Ændring

- (24) For bedre at mobilisere potentiale på lokalt plan er det nødvendigt at styrke og fremme lokaludvikling styret af lokalsamfundet. Der bør i den forbindelse tages hensyn til lokale behov og lokalt potentiale samt relevante socio-kulturelle karakteristika, og der bør indføres strukturelle ændringer og opbygges kapacitet i lokalsamfundet **og administrativ kapacitet**, og innovation bør stimuleres. Det tætte samarbejde og den integrerede brug af fondene med henblik på at gennemføre lokale udviklingsstrategier bør styrkes. Som et væsentligt princip bør lokale aktionsgrupper, der repræsenterer lokalsamfundets interesser, have ansvaret for at udforme og gennemføre strategier for lokaludvikling styret af lokalsamfundet. For at lette en koordineret støtte fra forskellige fonde til lokaludvikling styret af lokalsamfundet og lette gennemførelsen heraf bør tilgangen med anvendelse af en »ledende fond« fremmes.

Ændring 24**Forslag til forordning****Betragtning 25***Kommissionens forslag*

- (25) For at mindske den administrative byrde bør teknisk bistand på medlemsstatens initiativ gennemføres ved anvendelse af en fast takst baseret på fremskridtene i programgennemførelsen. Denne tekniske bistand kan suppleres med målrettede foranstaltninger til opbygning af administrativ kapacitet ved hjælp af refusionsmetoder, som ikke er knyttet til omkostninger. Aktioner og resultater samt tilsvarende EU-betalinger kan aftales i en køreplan for betalinger og føre til betalinger for konkrete resultater.

Ændring

- (25) For at mindske den administrative byrde bør teknisk bistand på medlemsstatens initiativ gennemføres ved anvendelse **af** en fast takst baseret på fremskridtene i programgennemførelsen. Denne tekniske bistand kan suppleres med målrettede foranstaltninger til opbygning af administrativ kapacitet **såsom evaluering af de menneskelige ressourcers sammensætning af færdigheder** ved hjælp af refusionsmetoder, som ikke er knyttet til omkostninger. Aktioner og resultater samt tilsvarende EU-betalinger kan aftales i en køreplan for betalinger og føre til betalinger for konkrete resultater.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 25**Forslag til forordning****Betragtning 27***Kommissionens forslag*

- (27) For at undersøge programmernes performance bør medlemsstaten nedsætte overvågningsudvalg. Hvad angår EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden, bør de årlige gennemførelsesrapporter erstattes af en årlig struktureret politisk dialog baseret på de seneste oplysninger og data om programgennemførelsen, som stilles til rådighed af medlemsstaten.

Ændring

- (27) For at undersøge programmernes performance bør medlemsstaten nedsætte overvågningsudvalg, **der også består af repræsentanter for civilsamfundet og arbejdsmarkedets partnere**. Hvad angår EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden, bør de årlige gennemførelsesrapporter erstattes af en årlig struktureret politisk dialog baseret på de seneste oplysninger og data om programgennemførelsen, som stilles til rådighed af medlemsstaten.

Ændring 26**Forslag til forordning****Betragtning 28***Kommissionens forslag*

- (28) I henhold til punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016⁽¹⁶⁾ bør fondene evalueres på grundlag af oplysninger indsamlet gennem specifikke overvågningskrav, samtidig med at overregulering og administrative byrder undgås, navnlig for medlemsstaterne. Disse krav kan eventuelt omfatte målbare indikatorer, der kan danne grundlag for en evaluering af fondenes virkninger i praksis.

⁽¹⁶⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 13.

Ændring

- (28) I henhold til punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016⁽¹⁶⁾ bør fondene evalueres på grundlag af oplysninger indsamlet gennem specifikke overvågningskrav, samtidig med at overregulering og administrative byrder undgås, navnlig for medlemsstaterne. Disse krav kan eventuelt omfatte målbare indikatorer, der kan danne grundlag for en evaluering af fondenes virkninger i praksis. **Indikatorerne bør, når det er muligt, udvikles på en måde, som tager hensyn til kønsaspektet.**

⁽¹⁶⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 13.

Ændring 27**Forslag til forordning****Betragtning 29***Kommissionens forslag*

- (29) For at sikre tilgængeligheden af omfattende, ajourførte oplysninger om gennemførelsen af programmet bør der kræves **hyppigere** elektronisk rapportering af kvantitative data.

Ændring

- (29) For at sikre tilgængeligheden af omfattende, ajourførte oplysninger om gennemførelsen af programmet bør der kræves **en mere effektiv og rettidig** elektronisk rapportering af kvantitative data.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 28**Forslag til forordning****Betragtning 30***Kommissionens forslag*

- (30) Med henblik på at støtte forberedelsen af relaterede programmer og aktiviteter for den næste programmeringsperiode bør Kommissionen foretage en midtvejs-evaluering af fondene. I slutningen af programmeringsperioden bør Kommissionen foretage retrospektive evalueringer af fondene, hvor der bør fokuseres på virkningen af fondene.

Ændring

- (30) Med henblik på at støtte forberedelsen af relaterede programmer og aktiviteter for den næste programmeringsperiode bør Kommissionen foretage en midtvejs-evaluering af fondene. I slutningen af programmeringsperioden bør Kommissionen foretage retrospektive evalueringer af fondene, hvor der bør fokuseres på virkningen af fondene. **Resultaterne af disse evalueringer bør offentliggøres.**

Ændring 29**Forslag til forordning****Betragtning 34***Kommissionens forslag*

- (34) For så vidt angår tilskud, der ydes til støttemodtagerne, bør medlemsstaterne i stigende grad benytte muligheden for forenkede omkostningsmodeller. Tærskelværdien for obligatorisk anvendelse af forenkede omkostningsmodeller bør være knyttet til de samlede omkostninger til operationen for at sikre samme behandling af alle operationer under tærsklen, uanset om støtten er offentlig eller privat.

Ændring

- (34) For så vidt angår tilskud, der ydes til støttemodtagerne, bør medlemsstaterne i stigende grad benytte muligheden for forenkede omkostningsmodeller. Tærskelværdien for obligatorisk anvendelse af forenkede omkostningsmodeller bør være knyttet til de samlede omkostninger til operationen for at sikre samme behandling af alle operationer under tærsklen, uanset om støtten er offentlig eller privat. **Hvis en medlemsstat agter at foreslå anvendelse af en forenklet omkostningsmodel, kan den høre overvågningsudvalget.**

Ændring 30**Forslag til forordning****Betragtning 36***Kommissionens forslag*

- (36) Med henblik på at optimere anvendelsen af samfinansierede miljøinvesteringer, bør der sikres synergi med LIFE-programmet for miljø- og klimaindsatsen, navnlig gennem LIFE's strategiske integrerede projekter og strategiske naturprojekter.

Ændring

- (36) Med henblik på at optimere anvendelsen af samfinansierede miljøinvesteringer bør der sikres synergi med LIFE-programmet for miljø- og klimaindsatsen, navnlig gennem LIFE's strategiske integrerede projekter og strategiske naturprojekter, **samt med projekter, der er finansieret under Horisont Europa og andre EU-programmer.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 31**Forslag til forordning****Betragtning 38***Kommissionens forslag*

- (38) For at sikre en effektiv, retfærdig og bæredygtig virkning af fondene bør der fastsættes bestemmelser, som sikrer, at investeringer i infrastrukturer eller produktive investeringer er langsigtede, og som forhindrer, at fondene udnyttes til at skabe en uretmæssig fordel. Forvaltningsmyndighederne bør lægge særlig vægt på ikke at støtte flytninger, når de udvælger operationer, og på at uretmæssigt udbetalte beløb til operationer, der ikke overholder kravet om holdbarhed, behandles som uregelmæssigheder.

Ændring

- (38) For at sikre en **inklusiv**, effektiv, retfærdig og bæredygtig virkning af fondene bør der fastsættes bestemmelser, som sikrer, at investeringer i infrastrukturer eller produktive investeringer er **ikkediskriminerende og** langsigtede, og som forhindrer, at fondene udnyttes til at skabe en uretmæssig fordel. Forvaltningsmyndighederne bør lægge særlig vægt på ikke at støtte flytninger, når de udvælger operationer, og på at uretmæssigt udbetalte beløb til operationer, der ikke overholder kravet om holdbarhed, behandles som uregelmæssigheder.

Ændring 32**Forslag til forordning****Betragtning 40***Kommissionens forslag*

- (40) For at optimere merværdien af de investeringer, der helt eller delvist er finansieret via EU-budgettet, bør der tilstræbes synergier, især mellem fondene og direkte forvaltede instrumenter, herunder instrumentet til gennemførelse af reformer. Sådanne synergier bør opnås via nogle vigtige mekanismer, navnlig anerkendelsen af faste takster for støtteberettigede omkostninger fra Horisont Europa til en tilsvarende operation og muligheden for at kombinere finansiering fra forskellige EU-instrumenter i den samme operation, når blot dobbeltfinansiering undgås. Ved denne forordning bør der derfor fastsættes regler for supplerende finansiering fra fondene.

Ændring

- (40) For at optimere merværdien af de investeringer, der helt eller delvist er finansieret via EU-budgettet, bør der tilstræbes synergier, især mellem fondene og direkte forvaltede instrumenter, herunder instrumentet til gennemførelse af reformer. **Denne politiske samordning bør fremme letanvendelige mekanismer og flerniveaustyring.** Sådanne synergier bør opnås via nogle vigtige mekanismer, navnlig anerkendelsen af faste takster for støtteberettigede omkostninger fra Horisont Europa til en tilsvarende operation og muligheden for at kombinere finansiering fra forskellige EU-instrumenter i den samme operation, når blot dobbeltfinansiering undgås. Ved denne forordning bør der derfor fastsættes regler for supplerende finansiering fra fondene.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 33**Forslag til forordning****Betragtning 42 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (42a) *Forvaltningsmyndighederne bør have mulighed for at gennemføre finansielle instrumenter via direkte til-deling af en kontrakt til EIB-Gruppen, nationale erhvervsfremmende banker og internationale finansielle institutioner (IFI'er).*

Ændring 34**Forslag til forordning****Betragtning 44**

Kommissionens forslag

Ændring

- (44) Under fuld overholdelse af de gældende regler om statsstøtte og offentlige udbud, som allerede blev præciseret i programmeringsperioden 2014-2020, bør forvaltningsmyndighederne have mulighed for at træffe afgørelse om, hvilke løsningsmodeller der er mest hensigtsmæssige til gennemførelse af finansielle instrumenter med henblik på at tilgodese målregionernes særlige behov.

- (44) Under fuld overholdelse af de gældende regler om statsstøtte og offentlige udbud, som allerede blev præciseret i programmeringsperioden 2014-2020, bør forvaltningsmyndighederne have mulighed for at træffe afgørelse om, hvilke løsningsmodeller der er mest hensigtsmæssige til gennemførelse af finansielle instrumenter med henblik på at tilgodese målregionernes særlige behov. **Inden for disse rammer bør Kommissionen i samarbejde med Den Europæiske Revisionsret yde vejledning til revisorer, forvaltningsmyndigheder og støttemodtagere for så vidt angår vurdering af overholdelsen af statsstøttereglerne og udvikling af statsstøtteordninger.**

Ændring 35**Forslag til forordning****Betragtning 45 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (45a) *For at øge ansvarlighed og gennemsigtighed bør Kommissionen stille et klagebehandlingssystem til rådighed for alle borgere og interessenter i alle faser af forberedelsen og gennemførelsen af programmer, herunder i forbindelse med overvågning og evaluering.*

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 36**Forslag til forordning****Betragtning 46***Kommissionens forslag*

- (46) For at fremskynde opstarten på programgennemførelsen bør videreførelse af gennemførelsesordninger fra den foregående programmeringsperiode lettes. Anvendelsen af det IT-system, der allerede er etableret for den foregående programmeringsperiode, bør videreføres, med den fornødne tilpasning, medmindre det er nødvendigt med en ny teknologi.

Ændring

- (46) For at fremskynde opstarten på programgennemførelsen bør videreførelse af gennemførelsesordninger, **herunder administrations- og IT-systemer**, fra den foregående programmeringsperiode lettes, **når det er muligt**. Anvendelsen af det IT-system, der allerede er etableret for den foregående programmeringsperiode, bør videreføres, med den fornødne tilpasning, medmindre det er nødvendigt med en ny teknologi.

Ændring 37**Forslag til forordning****Betragtning 48 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

- (48a) **For at understøtte en effektiv anvendelse af fondene bør EIB's støtte være til rådighed for alle medlemsstater efter disses anmodning. Dette kan omfatte kapacitetsopbygning, støtte til kortlægning, forberedelse og gennemførelse af projekter samt rådgivning om finansielle instrumenter og investeringsplatforme.**

Ændring 38**Forslag til forordning****Betragtning 50***Kommissionens forslag**Ændring*

- (50) For at skabe en god balance mellem en effektiv gennemførelse af fondene og de dermed forbundne administrationsomkostninger og byrder bør forvaltningsverificeringernes hyppighed, omfang og dækning være baseret på en risikovurdering, der tager hensyn til faktorer såsom typen af gennemførte operationer, støttemodtagerne samt det risikoniveau, der er konstateret ved tidligere forvaltningsverificeringer og revisioner.

- (50) For at skabe en god balance mellem en effektiv gennemførelse af fondene og de dermed forbundne administrationsomkostninger og byrder bør forvaltningsverificeringernes hyppighed, omfang og dækning være baseret på en risikovurdering, der tager hensyn til faktorer såsom typen af gennemførte operationer, **operationernes kompleksitet og antal**, støttemodtagerne samt det risikoniveau, der er konstateret ved tidligere forvaltningsverificeringer og revisioner. **Fondenes forvaltnings- og kontrolforanstaltninger bør stå i et rimeligt forhold til risikoniveauet for Unionens budget.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 39
Forslag til forordning
Betragtning 58

Kommissionens forslag

- (58) Medlemsstaterne bør også forebygge, opdage og effektivt behandle enhver uregelmæssighed, herunder svig begået af støttemodtagerne. Desuden kan Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), jf. forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁽¹⁸⁾ og forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95⁽¹⁹⁾ og (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽²⁰⁾, foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige forhold, der skader EU's finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) kan, jf. forordning (EU) 2017/1939, efterfø⁽²¹⁾ rske og retsforfølge svig og andre strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser⁽²²⁾. Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger, så alle personer eller enheder, som modtager EU-midler, samarbejder fuldt ud om at beskytte Unionens finansielle interesser, giver Kommissionen, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) og Den Europæiske Revisionsret de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikrer, at tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, giver tilsvarende rettigheder. Medlemsstaterne bør **rapportere** til Kommissionen om konstaterede tilfælde af uregelmæssigheder, herunder svig, og om deres opfølgning heraf samt om opfølgningen af OLAF's undersøgelser.

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

Ændring

- (58) Medlemsstaterne bør også forebygge, opdage og effektivt behandle enhver uregelmæssighed, herunder svig begået af støttemodtagerne. Desuden kan Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), jf. forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁽¹⁸⁾ og forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95⁽¹⁹⁾ og (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽²⁰⁾, foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige forhold, der skader EU's finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) kan, jf. forordning (EU) 2017/1939⁽²¹⁾, efterforske og retsforfølge svig og andre strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371⁽²²⁾ om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser. Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger, så alle personer eller enheder, som modtager EU-midler, samarbejder fuldt ud om at beskytte Unionens finansielle interesser, giver Kommissionen, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) og Den Europæiske Revisionsret de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikrer, at tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, giver tilsvarende rettigheder. Medlemsstaterne bør **aflægge en detaljeret rapport** til Kommissionen om konstaterede tilfælde af uregelmæssigheder, herunder svig, og om deres opfølgning heraf samt om opfølgningen af OLAF's undersøgelser. **Medlemsstater, der ikke deltager i det forstærkede samarbejde med EPPO, bør rapportere til Kommissionen om afgørelser, der træffes af de nationale retshåndhævende myndigheder i forbindelse med tilfælde af uregelmæssigheder, der påvirker Unionens budget.**

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

⁽²⁰⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽²⁰⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽²¹⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed («EPPO») (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁽²¹⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed («EPPO») (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29)

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

Ændring 40

Forslag til forordning

Betragtning 61

Kommissionens forslag

Ændring

(61) Der bør fastsættes objektive kriterier for udpegelse af regioner og områder, der er berettiget til støtte fra fondene. Med henblik herpå **bør** fastlæggelsen af regionerne og områderne på EU-plan baseres på det fælles klassifikationssystem for regioner, der er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 ⁽²³⁾, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) **nr. 868/2014** ⁽²⁴⁾.

(61) Der bør fastsættes objektive kriterier for udpegelse af regioner og områder, der er berettiget til støtte fra fondene. Med henblik herpå **skal** fastlæggelsen af regionerne og områderne på EU-plan baseres på det fælles klassifikationssystem for regioner, der er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 ⁽²³⁾, som **senest** ændret ved Kommissionens forordning (EU) **2016/2066** ⁽²⁴⁾.

⁽²³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

⁽²³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

⁽²⁴⁾ Kommissionens forordning (EU) **nr. 868/2014 af 8. august 2014** om ændring af bilagene til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L **241 af 13.8.2014**, s. 1).

⁽²⁴⁾ Kommissionens forordning (EU) **2016/2066 af 21. november 2016** om ændring af bilagene til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L **322 af 29.11.2016**, s. 1).

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 41
Forslag til forordning
Betragtning 62

Kommissionens forslag

- (62) For at udstikke passende finansielle rammer for EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden bør Kommissionen fastsætte den årlige fordeling af de disponible tildelinger pr. medlemsstat under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst sammen med listen over støtteberettigede regioner samt tildelingerne til målet om europæisk territorialt samarbejde. Under hensyntagen til at medlemsstaternes nationale tildelinger bør være fastsat på grundlag af de statistiske data og prognoser, der foreligger i 2018, og i betragtning af de skønsmæssige usikkerheder bør Kommissionen gennemgå de samlede tildelinger til alle medlemsstaterne i 2024 på baggrund af de på det tidspunkt seneste tilgængelige statistikker og, hvis der er en kumulativ afvigelse på mere end $\pm 5\%$, bør den justere disse tildelinger for årene 2025-2027, så resultaterne af midtvejs gennemgangen og den tekniske justering samtidig afspejles i programændringerne.

Ændring

- (62) For at udstikke passende finansielle rammer for EFRU, ESF+, **EHFF** og Samhørighedsfonden bør Kommissionen fastsætte den årlige fordeling af de disponible tildelinger pr. medlemsstat under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst sammen med listen over støtteberettigede regioner samt tildelingerne til målet om europæisk territorialt samarbejde. Under hensyntagen til at medlemsstaternes nationale tildelinger bør være fastsat på grundlag af de statistiske data og prognoser, der foreligger i 2018, og i betragtning af de skønsmæssige usikkerheder bør Kommissionen gennemgå de samlede tildelinger til alle medlemsstaterne i 2024 på baggrund af de på det tidspunkt seneste tilgængelige statistikker og, hvis der er en kumulativ afvigelse på mere end $\pm 5\%$, bør den justere disse tildelinger for årene 2025-2027, så resultaterne af midtvejs gennemgangen og den tekniske justering samtidig afspejles i programændringerne.

Ændring 42
Forslag til forordning
Betragtning 63

Kommissionens forslag

- (63) De transeuropæiske transportnetprojekter vil i overensstemmelse med forordning (EU) [den nye CEF-forordning] ⁽²⁵⁾ fortsat blive finansieret via Samhørighedsfonden både ved delt forvaltning og direkte forvaltning under Connecting Europe-faciliteten (CEF). Med udgangspunkt i den vellykkede tilgang for programmeringsperioden 2014-2020, bør der overføres **10 000 000 000 EUR** fra Samhørighedsfonden til CEF til dette formål.

Ændring

- (63) De transeuropæiske transportnetprojekter vil i overensstemmelse med forordning (EU) [den nye CEF-forordning] ⁽²⁵⁾ fortsat blive finansieret via Samhørighedsfonden både ved delt forvaltning og direkte forvaltning under Connecting Europe-faciliteten (CEF). Med udgangspunkt i den vellykkede tilgang for programmeringsperioden 2014-2020, bør der overføres **4 000 000 000 EUR** fra Samhørighedsfonden til CEF til dette formål.

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] af [...] om [CEF] (EUT L [...] af [...], s. [...]).

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] af [...] om [CEF] (EUT L [...] af [...], s. [...]).

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 43**Forslag til forordning****Betragtning 64***Kommissionens forslag*

- (64) Et vist beløb af midlerne fra EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden bør tildeles det europæiske initiativ for byområder, der bør gennemføres gennem direkte eller indirekte forvaltning fra Kommissionens side.

Ændring

- (64) Et vist beløb af midlerne fra EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden bør tildeles det europæiske initiativ for byområder, der bør gennemføres gennem direkte eller indirekte forvaltning fra Kommissionens side. **Der bør i fremtiden gøres yderligere overvejelser om den specifikke støtte, der ydes til dårligt stillede regioner og lokalsamfund.**

Ændring 44**Forslag til forordning****Betragtning 65 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

- (65a) **For at tackle de udfordringer, som mellemindkomstregerne står over for, som beskrevet i den 7. samhørighedsrapport^(1a) (lav vækst, når der sammenlignes med mere udviklede regioner, men også når der sammenlignes med mindre udviklede regioner, idet dette problem navnlig berører regioner med et BNP pr. indbygger på mellem 90 % og 100 % af det gennemsnitlige BNP for EU-27), bør »overgangsregioner« modtage passende støtte og bestemmes som regioner, hvis BNP pr. indbygger ligger mellem 75 % og 100 % af det gennemsnitlige BNP for EU-27.**

- ^(1a) Kommissionens 7. rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed med titlen »Min region, mit Europa, vores fremtid: Den 7. rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed« (COM(2017)0583 af 9. oktober 2017).

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 45

Forslag til forordning

Betragtning 66 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (66a) *I forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen vil en del regioner og medlemsstater blive mere udsat for konsekvenserne af denne udtræden end andre på grund af deres geografi og/eller arten eller omfanget af deres handelsforbindelser. Det er derfor vigtigt at finde praktiske løsninger vedrørende støtte, også inden for rammerne af samhørighedspolitikken, for at tackle udfordringerne for de berørte regioner og medlemsstater, når Det Forenede Kongeriges udtræden har fundet sted. Desuden vil det være nødvendigt at etablere et løbende samarbejde, der omfatter udveksling af oplysninger og god praksis blandt de lokale og regionale myndigheder og medlemsstater, der er mest berørt.*

Ændring 46

Forslag til forordning

Betragtning 67

Kommissionens forslag

Ændring

- (67) Det er nødvendigt at fastsætte lofter for medfinansieringssatserne inden for samhørighedspolitikken pr. regionskategori for at sikre, at princippet om medfinansiering overholdes ved hjælp af et passende niveau for den offentlige eller private nationale støtte. Disse satser bør afspejle den økonomiske udvikling i regionerne med hensyn til BNP pr. indbygger i forhold til gennemsnittet i EU-27.

- (67) Det er nødvendigt at fastsætte lofter for medfinansieringssatserne inden for samhørighedspolitikken pr. regionskategori for at sikre, at princippet om medfinansiering overholdes ved hjælp af et passende niveau for den offentlige eller private nationale støtte. Disse satser bør afspejle den økonomiske udvikling i regionerne med hensyn til BNP pr. indbygger i forhold til gennemsnittet i EU-27, **samtidig med at regionerne sikres behandling, som ikke er mindre gunstig, fordi deres kategorisering er blevet ændret.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 47**Forslag til forordning****Betragtning 69***Kommissionens forslag*

- (69) Desuden bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelsen af kriterierne for at fastslå, hvilke sager om uregelmæssigheder der skal indberettes, definitionen af enhedsomkostninger, faste beløb, faste takster og finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, der gælder for alle medlemsstater, samt etableringen af standardiserede stikprøvemethoder.

Ændring

- (69) Desuden bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen for så vidt angår **ændringen af den europæiske adfærdskodeks for partnerskab med henblik på at tilpasse kodeksen til denne forordning**, fastsættelsen af kriterierne for at fastslå, hvilke sager om uregelmæssigheder der skal indberettes, definitionen af enhedsomkostninger, faste beløb, faste takster og finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, der gælder for alle medlemsstater, samt etableringen af standardiserede stikprøvemethoder.

Ændring 48**Forslag til forordning****Betragtning 70***Kommissionens forslag*

- (70) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

Ændring

- (70) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante, **gennemsigtige høringer af alle interesserede parter** under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 49**Forslag til forordning****Betragtning 73***Kommissionens forslag*

- (73) Målene for denne forordning, nemlig at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og at fastsætte fælles regler for den del af Unionens budget, der gennemføres ved delt forvaltning, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på den ene side på grund af omfanget af forskellene mellem de forskellige regioners udviklingsniveau og **situationen for** de mindst begunstigede regioner samt medlemsstaternes og regionernes begrænsede finansielle midler og på den anden side på grund af behovet for en sammenhængende ramme for gennemførelsen, der dækker flere EU-fonde under delt forvaltning. Målene for denne forordning kan således bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

Ændring

- (73) Målene for denne forordning, nemlig at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og at fastsætte fælles regler for den del af Unionens budget, der gennemføres ved delt forvaltning, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på den ene side på grund af omfanget af forskellene mellem de forskellige regioners udviklingsniveau og **de særlige udfordringer, som** de mindst begunstigede regioner **står over for**, samt medlemsstaternes og regionernes begrænsede finansielle midler og på den anden side på grund af behovet for en sammenhængende ramme for gennemførelsen, der dækker flere EU-fonde under delt forvaltning. Målene for denne forordning kan således bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

Ændring 50**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — litra a***Kommissionens forslag*

- a) finansielle regler for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF+), Samhørighedsfonden, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), Asyl- og Migrationsfonden (AMIF) og Fonden for Intern Sikkerhed (FIS) og instrumentet for grænseforvaltning og visa (IGFV) (i det følgende benævnt »fondene«)

Ændring

- a) finansielle regler for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF+), Samhørighedsfonden, **Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)**, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), Asyl- og Migrationsfonden (AMIF) og Fonden for Intern Sikkerhed (FIS) og instrumentet for grænseforvaltning og visa (IGFV) (i det følgende benævnt »fondene«)

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 431**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — litra b***Kommissionens forslag*

b) fælles bestemmelser for EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og **EHFF**.

Ændring

b) fælles bestemmelser for EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden, **EHFF** og **ELFUL som omfattet af stk. 1a i denne artikel**.

Ændring 432**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

1a. Afsnit I, kapitel I — artikel 2, stk. 4 a, kapitel II — artikel 5, afsnit III, kapitel II — artikel 22-28 og afsnit IV — kapitel III — afdeling I — artikel 41-43 finder anvendelse på støtteforanstaltninger finansieret af ELFUL og afsnit I, kapitel I — artikel 2, stk. 15-25, samt afsnit V, kapitel II, afdeling II, artikel 52-56, finder anvendelse på de finansielle instrumenter, der er omhandlet i artikel 74 i forordning (EU) .../... [Forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik] og støttet af ELFUL.

Ændring 54**Forslag til forordning****Artikel 2 — stk. 1 — nr. 1***Kommissionens forslag*

1) »relevante landespecifikke henstillinger«: henstillinger fra Rådet vedtaget i henhold til artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4, i TEUF vedrørende strukturelle udfordringer, som det er hensigtsmæssigt at imødegå via flerårige investeringer, der henhører under anvendelsesområdet for fondene som fastsat i fondsspecifikke forordninger, og relevante henstillinger vedtaget i henhold til artikel [XX] i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [nummer på den nye forordning om styring af energiunionen]

Ændring

1) »relevante landespecifikke henstillinger«: henstillinger fra Rådet vedtaget i henhold til artikel 121, **stk. 2 og 4**, og artikel 148, stk. 4, i TEUF vedrørende strukturelle udfordringer, som det er hensigtsmæssigt at imødegå via flerårige investeringer, der henhører under anvendelsesområdet for fondene som fastsat i fondsspecifikke forordninger, og relevante henstillinger vedtaget i henhold til artikel [XX] i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [nummer på den nye forordning om styring af energiunionen]

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 55

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- 1a) »grundforudsætning«: en konkret og præcist fastlagt forudsætning, som er reelt forbundet med en direkte indvirkning på den effektive opfyldelse af en specifik målsætning i programmet

Ændring 56

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 4 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- 4a) »program«: i forbindelse med ELFUL, de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik som omhandlet i forordning (EU) [...] (»forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik«)

Ændring 57

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 8 — litra c

Kommissionens forslag

Ændring

- c) i forbindelse med statsstøtteordninger, den virksomhed, der modtager støtten

- c) i forbindelse med statsstøtteordninger **det organ eller** den virksomhed, **alt efter hvad der er hensigtsmæssigt**, der modtager støtten, **medmindre støtten pr. virksomhed er mindre end 200 000 EUR**, i hvilket tilfælde den pågældende medlemsstat kan beslutte, at støttemodtageren er det organ, der tildeler støtten, uden at dette berører Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 ^(1a), (EU) nr. 1408/2013 ^(1b) og (EU) nr. 717/2014 ^(1c)

^(1a) EUT L 352 af 24.12.2013, s. 1.

^(1b) EUT L 352 af 24.12.2013, s. 9.

^(1c) EUT L 190 af 28.6.2014, s. 45.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 58

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 9

Kommissionens forslag

- 9) »fond for mindre projekter«: en operation i et Interreg-program, der har til formål at udvælge og gennemføre projekter af begrænset finansielt omfang

Ændring

- 9) »fond for mindre projekter«: en operation i et Interreg-program, der har til formål at udvælge og gennemføre projekter, **herunder mellemfolkelige projekter** af begrænset finansielt omfang

Ændring 59

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 21

Kommissionens forslag

- 21) »særlig fond«: en fond, der er oprettet af en forvaltningsmyndighed eller en holdingfond **med henblik på at stille** finansielle produkter til rådighed for slutmodtagere

Ændring

- 21) »særlig fond«: en fond, der er oprettet af en forvaltningsmyndighed eller en holdingfond, **og gennem hvilken disse stiller** finansielle produkter til rådighed for slutmodtagere

Ændring 60

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 36 a (nyt)

Kommissionens forslag

- 36a) »princippet om energieffektivitet først«: prioritering inden for beslutninger vedrørende energiplanlægning, -politik og -investering af foranstaltninger, der gør energifterspørgslen og -udbuddet mere effektiv

Ændring

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 61

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 37

Kommissionens forslag

37) »klimasikring«: en proces, som sikrer, at infrastrukturen er modstandsdygtig over for de negative klimapåvirkninger i overensstemmelse med nationale regler og retningslinjer, hvis sådanne foreligger, **eller internationalt anerkendte standarder**.

Ændring

37) »klimasikring«: en proces, som sikrer, at infrastrukturen er modstandsdygtig over for de negative klimapåvirkninger i overensstemmelse med **internationalt anerkendte standarder eller** nationale regler og retningslinjer, hvis sådanne foreligger, **at princippet om energieffektivitet først overholdes, og at der vælges specifikke veje for emissionsreduktion og dekarbonisering**

Ændring 62

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 37 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

37a) »EIB«: **Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond eller datterselskaber etableret af Den Europæiske Investeringsbank.**

Ændring 63

Forslag til forordning

Artikel 4 — stk. 1 — litra a

Kommissionens forslag

a) et mere intelligent Europa ved at fremme innovativ og intelligent økonomisk omstilling

Ændring

a) et **mere konkurrencedygtigt og** mere intelligent Europa ved at fremme innovativ og intelligent økonomisk omstilling **og styrke små og mellemstore virksomheder**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 64**Forslag til forordning****Artikel 4 — stk. 1 — litra b**

Kommissionens forslag

b) *et* grønnere, **kulstoffattigt** Europa ved at fremme en ren og fair energiomstilling, investering i de grønne og blå økonomier, den cirkulære økonomi, tilpasning til klimaforandringer og risikoforebyggelse og -styring

Ændring

b) *en* grønnere, **kulstoffattig omstilling til en kulstofneutral økonomi og et modstandsdygtigt** Europa ved at fremme en ren og fair energiomstilling, investering i de grønne og blå økonomier, den cirkulære økonomi, **modvirkning af og** tilpasning til klimaforandringer og risikoforebyggelse og -styring

Ændring 65**Forslag til forordning****Artikel 4 — stk. 1 — litra c**

Kommissionens forslag

c) et tættere sammenknyttet Europa ved at øge mobilitet og regional IKT-konnektivitet

Ændring

c) et tættere sammenknyttet Europa ved at øge mobilitet, **herunder intelligent og bæredygtig mobilitet**, og regional IKT-konnektivitet

Ændring 66**Forslag til forordning****Artikel 4 — stk. 1 — litra d**

Kommissionens forslag

d) et mere socialt Europa — gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder

Ændring

d) et mere socialt **og inklusivt** Europa — gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 67**Forslag til forordning****Artikel 4 — stk. 1 — litra e***Kommissionens forslag*

e) et Europa tættere på borgerne ved at fremme en bæredygtig og integreret udvikling af **byer, landdistrikter og kystområder** og lokale initiativer.

Ændring

e) et Europa tættere på borgerne ved at fremme en bæredygtig og integreret udvikling af **alle regioner, områder** og lokale initiativer.

Ændring 68**Forslag til forordning****Artikel 4 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. Medlemsstaterne fremlægger oplysninger til understøttelse af målsætningerne vedrørende miljø og klima ved anvendelse af en metodologi, der bygger på de interventionstyper, der er relevante for hver af fondene. Denne metodologi består i at tildele en specifik vægtning til støtten på et niveau, der afspejler, i hvilket omfang en sådan støtte yder et bidrag til miljømålsætningerne og klimamålsætningerne. For så vidt angår EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden forbindes vægtninger med dimensioner og koder for de interventionstyper, der er fastsat i bilag I.

Ændring

3. Medlemsstaterne **sørger for klimasikring i forbindelse med relevante operationer gennem hele planlægnings- og gennemførelsesprocessen og** fremlægger oplysninger til understøttelse af målsætningerne vedrørende miljø og klima ved anvendelse af en metodologi, der bygger på de interventionstyper, der er relevante for hver af fondene. Denne metodologi består i at tildele en specifik vægtning til støtten på et niveau, der afspejler, i hvilket omfang en sådan støtte yder et bidrag til miljømålsætningerne og klimamålsætningerne. For så vidt angår EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden forbindes vægtninger med dimensioner og koder for de interventionstyper, der er fastsat i bilag I.

Ændring 69**Forslag til forordning****Artikel 4 — stk. 4***Kommissionens forslag*

4. Medlemsstaterne og Kommissionen **sikrer** koordinering, komplementaritet og sammenhæng mellem fondene og andre EU-instrumenter som f.eks. reformstøtteprogrammet, herunder instrumentet til gennemførelse af reformer og instrumentet for teknisk bistand. De optimerer mekanismerne for koordinering mellem de ansvarlige med henblik på at undgå dobbeltarbejde under planlægningen og gennemførelsen.

Ændring

4. **I overensstemmelse med deres respektive ansvarsområder og nærhedsprincippet og princippet om flerniveaustyring sikrer** medlemsstaterne og Kommissionen koordinering, komplementaritet og sammenhæng mellem fondene og andre EU-instrumenter som f.eks. reformstøtteprogrammet, herunder instrumentet til gennemførelse af reformer og instrumentet for teknisk bistand. De optimerer mekanismerne for koordinering mellem de ansvarlige med henblik på at undgå dobbeltarbejde under planlægningen og gennemførelsen.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 70**Forslag til forordning****Artikel 4 — stk. 4 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

4a. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer overholdelse af de relevante statsstøttereabler.

Ændring 71**Forslag til forordning****Artikel 5 — stk. 1**

Kommissionens forslag

Ændring

1. Medlemsstaterne og Kommissionen gennemfører det EU-budget, der tildeles fondene, ved delt forvaltning i overensstemmelse med artikel [63] i forordning (EU, Euratom) [...] (finansforordningen).

1. Medlemsstaterne, **i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer**, og Kommissionen gennemfører det EU-budget, der tildeles fondene, ved delt forvaltning i overensstemmelse med artikel [63] i forordning (EU, Euratom) [...] (finansforordningen).

Ændring 72**Forslag til forordning****Artikel 5 — stk. 2**

Kommissionens forslag

Ændring

2. Kommissionen gennemfører **imidlertid** den støtte fra Samhørighedsfonden, der overføres til Connecting Europe-faciliteten (CEF), det europæiske initiativ for byområder og interregionale innovative investeringer, den støtte, der overføres fra ESF+ til tværnationalt samarbejde, de beløb, der er bidrag til InvestEU⁽³⁷⁾, og teknisk bistand på Kommissionens initiativ ved direkte eller indirekte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningens [artikel 62, stk.1, litra a) og c)].

2. Kommissionen gennemfører, **uden at det berører artikel 1, stk. 2**, den støtte fra Samhørighedsfonden, der overføres til Connecting Europe-faciliteten (CEF), det europæiske initiativ for byområder og interregionale innovative investeringer, den støtte, der overføres fra ESF+ til tværnationalt samarbejde, de beløb, der er bidrag til InvestEU⁽³⁷⁾, og teknisk bistand på Kommissionens initiativ ved direkte eller indirekte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningens [artikel 62, stk.1, litra a) og c)].

⁽³⁷⁾ [Forordning (EU) [...] om [...] (EUT L [...] af [...], s. [...]).

⁽³⁷⁾ [Forordning (EU) [...] om [...] (EUT L [...] af [...], s. [...]).

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 73

Forslag til forordning

Artikel 5 — stk. 3

Kommissionens forslag

3. Kommissionen kan gennemføre samarbejdet med regioner i den yderste periferi under målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) ved indirekte forvaltning.

Ændring

3. Kommissionen kan **efter aftale med den berørte medlemsstat og region** gennemføre samarbejdet med regioner i den yderste periferi under målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) ved indirekte forvaltning.

Ændring 74

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 1 — indledning

Kommissionens forslag

1. **Hver medlemsstat** tilrettelægger **et partnerskab med de kompetente regionale og lokale myndigheder**. Partnerskabet skal mindst omfatte følgende partnere:

Ændring

1. **I forbindelse med partnerskabsaftalen og hvert program** tilrettelægger **hver medlemsstat i overensstemmelse med sine institutionelle og retlige rammer et fulgyldigt, effektivt partnerskab**. Partnerskabet skal mindst omfatte følgende partnere:

Ændring 75

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 1 — litra a

Kommissionens forslag

a) bymyndigheder og andre offentlige myndigheder

Ændring

a) **regionale og lokale myndigheder samt** bymyndigheder og andre offentlige myndigheder

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 76**Forslag til forordning****Artikel 6 — stk. 1 — litra c***Kommissionens forslag*

c) relevante organer, der repræsenterer civilsamfundet, miljøpartnere og organer, som er ansvarlige for at fremme social inklusion, grundlæggende rettigheder, rettigheder for personer med handicap, ligestilling mellem kønnene og ikke-forskelsbehandling.

Ændring

c) relevante organer, der repræsenterer civilsamfundet, **såsom** miljøpartnere, **NGO'er** og organer, som er ansvarlige for at fremme social inklusion, grundlæggende rettigheder, rettigheder for personer med handicap, ligestilling mellem kønnene og ikke-forskelsbehandling

Ændring 77**Forslag til forordning****Artikel 6 — stk. 1 — litra c a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

ca) forskningsinstitutioner og universiteter i hensigtsmæssigt omfang.

Ændring 78+459**Forslag til forordning****Artikel 6 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. I overensstemmelse med princippet om flerniveaustyring inddrager medlemsstaterne de pågældende partnere i udarbejdelsen af partnerskabsaftaler under forberedelsen **og** gennemførelsen af programmerne, herunder gennem deltagelse i overvågningsudvalgene i overensstemmelse med artikel 34.

Ændring

2. I overensstemmelse med princippet om flerniveaustyring **og under anvendelse af en bottom-up-tilgang** inddrager medlemsstaterne de pågældende partnere i udarbejdelsen af partnerskabsaftaler under forberedelsen, gennemførelsen **og evalueringen** af programmerne, herunder gennem deltagelse i overvågningsudvalgene i overensstemmelse med artikel 34. **I den forbindelse tildeler medlemsstaterne en passende procentdel af de midler, der stammer fra fondene, til administrativ kapacitetsopbygning hos arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationer. I forbindelse med grænseoverskridende programmer inddrager medlemsstaterne partnere fra alle deltagende medlemsstater.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 79

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 3

Kommissionens forslag

3. Tilrettelæggelse og gennemførelse af partnerskabet gennemføres i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 ⁽³⁸⁾.

⁽³⁸⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 af 7. januar 2014 om den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde (EUT L 74 af 14.3.2014, s. 1).

Ændring

3. Tilrettelæggelse og gennemførelse af partnerskabet gennemføres i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 ⁽³⁸⁾. **Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 107 for så vidt angår ændringer til den delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 med henblik på at tilpasse denne delegerede forordning til nærværende forordning.**

⁽³⁸⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 af 7. januar 2014 om den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde (EUT L 74 af 14.3.2014, s. 1).

Ændring 80

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 4

Kommissionens forslag

4. Mindst en gang om året hører Kommissionen de organisationer, som repræsenterer partnerne på EU-plan, om gennemførelsen af programmerne.

Ændring

4. Mindst en gang om året hører Kommissionen de organisationer, som repræsenterer partnerne på EU-plan, om gennemførelsen af programmerne **og underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultatet.**

Ændring 81

Forslag til forordning

Artikel 6 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 6a

Horisontale principper

1. **Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at de grundlæggende rettigheder respekteres, og at Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder overholdes i forbindelse med gennemførelsen af fondene.**

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

2. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at ligestilling mellem mænd og kvinder, integration af ligestillingsaspektet og integration af kønsaspektet tages i betragtning og fremmes i forbindelse med forberedelsen og gennemførelsen af programmer, herunder i relation til overvågning, rapportering og evaluering.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen tager passende skridt til at forhindre enhver forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering under forberedelsen, gennemførelsen, overvågningen, rapporteringen og evalueringen af programmerne. Der skal under forberedelsen og gennemførelsen af programmerne navnlig tages hensyn til tilgængelighed for personer med handicap.

4. Fondenes målsætninger forfølges i overensstemmelse med princippet om bæredygtig udvikling, idet der tages hensyn til FN's mål om bæredygtig udvikling, og med EU's fremme af målet om bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten og bekæmpelse af klimaforandringer ud fra princippet om, at forureneren betaler, jf. artikel 191, stk. 1 og 2, i TEUF.

Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at miljøbeskyttelseskrav, ressourceeffektivitet, princippet om energieffektivitet først, socialt retfærdig energiomstilling, modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, biodiversitet, modstandsdygtighed over for katastrofer samt risikoforebyggelse og -styring fremmes under udarbejdelsen og gennemførelsen af programmerne. De sigter mod at undgå investeringer i produktion, forarbejdning, distribution, lagring eller forbrænding af fossile brændstoffer.

Ændring 82

Forslag til forordning

Artikel 7 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. Hver medlemsstat udarbejder en partnerskabsaftale, der fastlægger ordninger for anvendelsen af fondene på en virksomhedsfuld og effektiv måde for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027.

1. Hver medlemsstat udarbejder en partnerskabsaftale, der fastlægger ordninger for anvendelsen af fondene på en virksomhedsfuld og effektiv måde for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027. **En sådan partnerskabsaftale udarbejdes i overensstemmelse med den adfærdskodeks, der er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 83

Forslag til forordning

Artikel 7 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Medlemsstaten indgiver partnerskabsaftalen til Kommissionen inden eller samtidig med indgivelsen af det første program.

Ændring

2. Medlemsstaten indgiver partnerskabsaftalen til Kommissionen inden eller samtidig med indgivelsen af det første program, **men senest den 30. april 2021.**

Ændring 84

Forslag til forordning

Artikel 7 — stk. 3

Kommissionens forslag

3. Partnerskabsaftalen kan indgives sammen med det relevante årlige nationale reformprogram.

Ændring

3. Partnerskabsaftalen kan indgives sammen med det relevante årlige nationale reformprogram **og den nationale energi- og klimaplan.**

Ændring 85

Forslag til forordning

Artikel 8 — stk. 1 — litra a

Kommissionens forslag

a) de udvalgte politiske målsætninger med angivelse af, hvilke fonde og programmer der vil forfølge målsætningerne, med en begrundelse herfor **og, hvis det er relevant, en begrundelse for anvendelse af InvestEU's gennemførelsesmodel**, idet der tages hensyn til relevante landespecifikke henstillinger

Ændring

a) de udvalgte politiske målsætninger med angivelse af, hvilke fonde og programmer der vil forfølge målsætningerne, med en begrundelse herfor, idet der tages hensyn til **og opstilles en fortegnelse over** relevante landespecifikke henstillinger **såvel som regionale udfordringer**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 86**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 1 — litra b — nr. i***Kommissionens forslag*

- i) et sammendrag af de politiske valg, og de vigtigste forventede resultater for hver af fondene, **herunder, hvor det er relevant, gennem anvendelse af InvestEU**

Ændring

- i) et sammendrag af de politiske valg, og de vigtigste forventede resultater for hver af fondene

Ændring 87**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 1 — litra b — nr. ii***Kommissionens forslag*

- ii) koordinering, afgrænsning og komplementaritet mellem fondene og, i givet fald, koordinering mellem nationale og regionale programmer

Ændring

- ii) koordinering, afgrænsning og komplementaritet mellem fondene og, i givet fald, koordinering mellem nationale og regionale programmer, **navnlig med hensyn til de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, der er omhandlet i forordning (EU) nr. [...] (»forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik«)**

Ændring 88**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 1 — litra b — nr. iii***Kommissionens forslag*

- iii) komplementaritet mellem fondene og andre EU-instrumenter, herunder LIFE's strategiske integrerede projekter og strategiske naturprojekter

Ændring

- iii) komplementaritet **og synergi** mellem fondene og andre EU-instrumenter, herunder LIFE's strategiske integrerede projekter og strategiske naturprojekter **og, hvor det er relevant, projekter finansieret under Horisont Europa**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 89

Forslag til forordning

Artikel 8 — stk. 1 — litra b — nr. iii a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

iiia) opfyldelse af mål, politikker og foranstaltninger i henhold til de nationale energi- og klimaplaner

Ændring 90

Forslag til forordning

Artikel 8 — stk. 1 — litra c

Kommissionens forslag

Ændring

c) den foreløbige finansielle tildeling fra hver af fondene pr. politisk målsætning på nationalt plan under overholdelse af de fondsspecifikke regler om tematisk koncentration

c) den foreløbige finansielle tildeling fra hver af fondene pr. politisk målsætning på nationalt **og, om nødvendigt, regionalt** plan under overholdelse af de fondsspecifikke regler om tematisk koncentration

Ændring 91

Forslag til forordning

Artikel 8 — stk. 1 — litra d

Kommissionens forslag

Ændring

d) **hvis det er relevant**, opdelingen af de finansielle midler pr. regionskategori, jf. artikel 102, stk. 2, og de tildelinger, der foreslås overført mellem regionskategorier, jf. artikel 105

d) opdelingen af de finansielle midler pr. regionskategori, jf. artikel 102, stk. 2, og de tildelinger, der foreslås overført mellem regionskategorier, jf. artikel 105

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 92**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 1 — litra e***Kommissionens forslag**Ændring*

e) *de beløb, der skal bidrage til InvestEU pr. fond og pr. regionskategori*

udgår

Ændring 93**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 1 — litra g***Kommissionens forslag**Ændring*

g) et sammendrag af de aktioner, som den pågældende medlemsstat skal iværksætte med henblik på at styrke sin administrative kapacitet til gennemførelse af fondene.

g) et sammendrag af de aktioner, som den pågældende medlemsstat skal iværksætte med henblik på at styrke sin administrative kapacitet til gennemførelse af fondene **og sit forvaltnings- og kontrolsystem.**

Ændring 94**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 1 — litra g a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

ga) hvor det er relevant, en integreret tilgang til håndtering af demografiske udfordringer og/eller specifikke behov i regioner og områder

Ændring 95**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 1 — litra g b (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

gb) en kommunikations- og synlighedsstrategi.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 96**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 1 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

EIB kan efter anmodning fra medlemsstaterne deltage i udarbejdelsen af partnerskabsaftalen og i aktiviteter med tilknytning til udarbejdelsen af operationer, finansielle instrumenter og OPP'er.

Ændring 97**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 2**

Kommissionens forslag

Ændring

Med hensyn til målet om europæisk territorialt samarbejde (Interreg) skal partnerskabsaftalen kun indeholde en fortegnelse over de planlagte programmer.

Med hensyn til målet om europæisk territorialt samarbejde (Interreg) skal partnerskabsaftalen kun indeholde en fortegnelse over de planlagte programmer **og de grænseoverskridende investeringsbehov i den pågældende medlemsstat.**

Ændring 98**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 1**

Kommissionens forslag

Ændring

1. Kommissionen vurderer partnerskabsaftalen og dens overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke regler. Kommissionen tager ved vurderingen **navnlige** hensyn til relevante landespecifikke henstillinger.

1. Kommissionen vurderer partnerskabsaftalen og dens overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke regler. Kommissionen tager ved vurderingen hensyn til **bestemmelserne i artikel 4 og 6, de** relevante landespecifikke henstillinger **og de foranstaltninger, der er knyttet til de integrerede nationale energi- og klimaplaner, samt måden, hvorpå disse håndteres.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 99**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger senest **tre** måneder efter medlemsstatens indgivelse af partnerskabsaftalen.

Ændring

2. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger senest **to** måneder efter medlemsstatens indgivelse af partnerskabsaftalen.

Ændring 100**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. Medlemsstaten gennemgår partnerskabsaftalen under hensyntagen til Kommissionens bemærkninger.

Ændring

3. Medlemsstaten gennemgår partnerskabsaftalen under hensyntagen til Kommissionens bemærkninger **inden for en måned efter datoen for deres fremlæggelse.**

Ændring 101**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 4***Kommissionens forslag*

4. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om godkendelse af partnerskabsaftalen senest fire måneder efter datoen for den pågældende medlemsstats indgivelse af partnerskabsaftalen. Partnerskabsaftalen må ikke ændres.

Ændring

4. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om godkendelse af partnerskabsaftalen senest fire måneder efter datoen for den pågældende medlemsstats **første** indgivelse af partnerskabsaftalen. Partnerskabsaftalen må ikke ændres.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 428

Forslag til forordning

Artikel 10 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Medlemsstaterne kan, i partnerskabsaftalen eller i anmodningen om en ændring af et program, tildele **det beløb fra** EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFF, **der skal være** bidrag til InvestEU og **gennemføres** via budgetgarantier. **Det beløb, der skal være bidrag til InvestEU, må ikke overstige 5 % af hver fonds samlede tildeling, undtagen i behørigt begrundede tilfælde.** Sådanne bidrag **udgør ikke overførsel af midler i henhold** til artikel 21.

Ændring

1. Medlemsstaterne kan **pr. 1. januar 2023, efter aftale med de pågældende forvaltningsmyndigheder**, i anmodningen om en ændring af et program tildele **op til 2 % af** EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFF **som** bidrag til InvestEU og **til gennemførelse** via budgetgarantier. **Der kan yderligere tildeles op til 3 % af hver fonds samlede tildeling til InvestEU i forbindelse med midtvejsgennemgangen.** Sådanne bidrag **skal være til rådighed for investeringer i overensstemmelse med samhørighedspolitikens mål og i samme regionskategori, som de oprindelige tildeling var rettet mod.** Når et beløb fra EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden tildeles til InvestEU, **finder de grundforudsætninger, der er beskrevet i artikel 11 og i bilag III og IV til denne forordning, anvendelse. Der kan kun tildeles midler til fremtidige kalenderår.**

Ændring 103

Forslag til forordning

Artikel 10 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. **For så vidt angår partnerskabsaftalen kan der tildeles midler fra det aktuelle eller fra fremtidige kalenderår. For så vidt angår en anmodning om en ændring af et program kan der kun tildeles midler fra fremtidige år.**

Ændring

udgår

Ændring 104

Forslag til forordning

Artikel 10 — stk. 3

Kommissionens forslag

3. Det beløb, der er omhandlet i stk. 1, anvendes til hensættelse af den del af EU-garantien, der hører under **medlemsstatens** segment.

Ændring

3. Det beløb, der er omhandlet i stk. 1, anvendes til hensættelse af den del af EU-garantien, der hører under **den pågældende medlemsstats** segment.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 105**Forslag til forordning****Artikel 10 — stk. 4 — afsnit 1***Kommissionens forslag*

Hvis en bidragsaftale, jf. artikel [9] i [InvestEU-forordningen], ikke er indgået pr. 31. december **2021** for et beløb, der er omhandlet i stk. 1 **og tildelt i partnerskabsaftalen**, skal medlemsstaten indgive en anmodning om ændring af et program eller programmer med henblik på at anvende det tilsvarende beløb.

Ændring

Hvis en bidragsaftale, jf. artikel [9] i [InvestEU-forordningen], ikke er indgået pr. 31. december **2023** for et beløb, der er omhandlet i stk. 1, skal medlemsstaten indgive en anmodning om ændring af et program eller programmer med henblik på at anvende det tilsvarende beløb.

Ændring 106**Forslag til forordning****Artikel 10 — stk. 4 — afsnit 2***Kommissionens forslag*

Bidragsaftalen vedrørende et beløb, der er omhandlet i stk. 1 og tildelt i anmodningen om en ændring af et program, skal indgås samtidig med vedtagelsen af afgørelsen om ændring af programmet.

Ændring

Bidragsaftalen vedrørende et beløb, der er omhandlet i stk. 1 og tildelt i anmodningen om en ændring af et program, skal **alt efter tilfældet** indgås **eller ændres** samtidig med vedtagelsen af afgørelsen om ændring af programmet.

Ændring 107**Forslag til forordning****Artikel 10 — stk. 5***Kommissionens forslag*

5. Hvis der ikke senest ni måneder efter godkendelsen af bidragsaftalen er indgået en garantiaftale, jf. artikel [9] i [InvestEU-forordningen], overføres de respektive beløb, der er indbetalt til den fælles hensættelsesfond som en hensættelse, tilbage til **et program** eller programmer, og medlemsstaterne indgiver en tilsvarende anmodning om en programændring.

Ændring

5. Hvis der ikke senest ni måneder efter godkendelsen af bidragsaftalen er indgået en garantiaftale, jf. artikel [9] i [InvestEU-forordningen], overføres de respektive beløb, der er indbetalt til den fælles hensættelsesfond som en hensættelse, tilbage til **det** eller **de oprindelige** programmer, og medlemsstaterne indgiver en tilsvarende anmodning om en programændring. **I dette særlige tilfælde kan midler fra tidligere kalenderår ændres, så længe forpligtelserne endnu ikke er gennemført.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 108

Forslag til forordning

Artikel 10 — stk. 7

Kommissionens forslag

7. Midler, der er genereret af eller kan henføres til de beløb, der var bidrag til InvestEU og blev leveret via budgetgarantier, skal stilles til rådighed for medlemsstaten og anvendes til støtte under samme målsætning eller målsætninger i form af finansielle instrumenter.

Ændring

7. Midler, der er genereret af eller kan henføres til de beløb, der var bidrag til InvestEU og blev leveret via budgetgarantier, skal stilles til rådighed for medlemsstaten og **den berørte lokale eller regionale myndighed og** anvendes til støtte under samme målsætning eller målsætninger i form af finansielle instrumenter.

Ændring 109

Forslag til forordning

Artikel 11 — stk. 1 — afsnit 1

Kommissionens forslag

For hver specifikt målsætning fastsættes der i denne forordning forudsætninger, der skal være til stede, for at de kan gennemføres virksomhedsfuldt og effektivt (i det følgende benævnt »grundforudsætninger«)

Ændring

For hver specifikt målsætning fastsættes der i denne forordning forudsætninger, der skal være til stede, for at de kan gennemføres virksomhedsfuldt og effektivt (i det følgende benævnt »grundforudsætninger«). **Grundforudsætningerne finder anvendelse i det omfang, de bidrager til opfyldelsen af programmets specifikke målsætninger.**

Ændring 110

Forslag til forordning

Artikel 11 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Ved udarbejdelsen af et program eller indførelse af en ny specifik målsætning som led i en programændring skal medlemsstaten vurdere, om de grundforudsætninger, der er knyttet til den valgte specifikke målsætning, er opfyldt. En grundforudsætning er opfyldt, hvis alle de relaterede kriterier er opfyldt. Medlemsstaten angiver i hvert enkelt program eller i programændringen, hvilke grundforudsætninger der er opfyldt og ikke er opfyldt, og hvis den mener, at en grundforudsætning er opfyldt, skal den anføre en begrundelse herfor.

Ændring

2. Ved udarbejdelsen af et program eller indførelse af en ny specifik målsætning som led i en programændring skal medlemsstaten vurdere, om de grundforudsætninger, der er knyttet til den valgte specifikke målsætning, er opfyldt. En grundforudsætning er opfyldt, hvis alle de relaterede kriterier er opfyldt. Medlemsstaten angiver i hvert enkelt program eller i programændringen, hvilke grundforudsætninger der er opfyldt og ikke er opfyldt, og hvis den mener, at en grundforudsætning er opfyldt, skal den anføre en begrundelse herfor. **På anmodning af en medlemsstat kan EIB bidrage til vurdering af de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde de relevante grundforudsætninger.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 111**Forslag til forordning****Artikel 11 — stk. 4 — afsnit 1***Kommissionens forslag*

Senest **tre** måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, skal Kommissionen foretage en vurdering og underrette medlemsstaten, hvis den er enig i, at forudsætningerne er opfyldt.

Ændring

Senest **to** måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, skal Kommissionen foretage en vurdering og underrette medlemsstaten, hvis den er enig i, at forudsætningerne er opfyldt.

Ændring 112**Forslag til forordning****Artikel 11 — stk. 4 — afsnit 2***Kommissionens forslag*

Hvis Kommissionen er uenig i medlemsstatens vurdering, underretter den medlemsstaten herom og giver den mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for **en måned**.

Ændring

Hvis Kommissionen er uenig i medlemsstatens vurdering, underretter den medlemsstaten herom og giver den mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for **højst to måneder**.

Ændring 113**Forslag til forordning****Artikel 11 — stk. 5 — afsnit 1***Kommissionens forslag*

Udgifter til operationer i tilknytning til den specifikke målsætning kan **ikke** indgå i betalingsanmodninger, **før** Kommissionen har underrettet medlemsstaten om, at grundforudsætningen er opfyldt, jf. stk. 4.

Ændring

Udgifter til operationer i tilknytning til den specifikke målsætning kan indgå i betalingsanmodninger, **inden** Kommissionen har underrettet medlemsstaten om, at grundforudsætningen er opfyldt, jf. stk. 4, **uden at det berører suspensionen af selve refusionen, indtil forudsætningen er opfyldt**.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 115

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 1 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Medlemsstaten etablerer en performanceramme, der gør det muligt at overvåge, rapportere om og evaluere programmets performance under gennemførelsen, og som bidrager til at måle fondenes samlede performance.

Ændring

I samarbejde med lokale og regionale myndigheder etablerer **medlemsstaten, hvis det er relevant**, en performanceramme, der gør det muligt at overvåge, rapportere om og evaluere programmets performance under gennemførelsen, og som bidrager til at måle fondenes samlede performance.

Ændring 116

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Der skal fastsættes delmål og mål i tilknytning til hver enkelt specifik målsætning inden for et program, med undtagelse af teknisk bistand og specifikke mål vedrørende bekæmpelse af materielle afsavn, jf. artikel [4, **litra c**], nr. **vii**] i ESF+-forordningen.

Ændring

2. Der skal fastsættes delmål og mål i tilknytning til hver enkelt specifik målsætning inden for et program, med undtagelse af teknisk bistand og specifikke mål vedrørende bekæmpelse af materielle afsavn, jf. artikel [4, **stk. 1**, nr. **xi**] i ESF+-forordningen.

Ændring 117

Forslag til forordning

Artikel 14 — stk. 1 — indledning

Kommissionens forslag

1. For programmer, der støttes af EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden, skal medlemsstaten gennemgå hvert enkelt program under hensyntagen til følgende elementer:

Ændring

1. For programmer, der støttes af EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden, skal medlemsstaten **og de relevante forvaltningsmyndigheder** gennemgå hvert enkelt program under hensyntagen til følgende elementer:

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 118**Forslag til forordning****Artikel 14 — stk. 1 — litra a**

Kommissionens forslag

a) de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i 2024

Ændring

a) de **nye** udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i 2024, **og de mål, der er fastlagt i forbindelse med gennemførelsen af de integrerede nationale klima- og energiplaner, hvis det er relevant**

Ændring 119**Forslag til forordning****Artikel 14 — stk. 1 — litra b**

Kommissionens forslag

b) den socioøkonomiske situation i den pågældende medlemsstat eller region

Ændring

b) den socioøkonomiske situation i den pågældende medlemsstat eller region, **herunder status for gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og territoriale behov for så vidt angår mindskning af forskelle og økonomiske og sociale uligheder**

Ændring 120**Forslag til forordning****Artikel 14 — stk. 1 — litra d a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

da) **enhver væsentlig negativ finansiel, økonomisk eller social udvikling, der nødvendiggør en tilpasning af programmerne, herunder som følge af symmetriske eller asymmetriske chok i medlemsstaterne og deres regioner.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 121

Forslag til forordning

Artikel 14 — stk. 2 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Medlemsstaten forelægger senest den 31. marts 2025 Kommissionen en anmodning om ændring af de enkelte programmer i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1. Medlemsstaten begrundes ændringen baseret på de elementer, der er anført i stk. 1.

Ændring

I overensstemmelse med resultatet af gennemgangen forelægger **medlemsstaten** senest den 31. marts 2025 Kommissionen en anmodning om ændring af de enkelte programmer i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, **eller oplyser, at der ikke er behov for at foretage ændringer**. Medlemsstaten begrundes ændringen baseret på de elementer, der er anført i stk. 1, **eller begrundes, hvor det er relevant, hvorfor det ikke er nødvendigt at foretage ændringer i et program**.

Ændring 122

Forslag til forordning

Artikel 14 — stk. 2 — afsnit 2 — litra a

Kommissionens forslag

a) **tildelingerne** af finansielle midler pr. prioritet, herunder beløbene for årene 2026 og 2027

Ændring

a) **de reviderede oprindelige tildelinger** af finansielle midler pr. prioritet, herunder beløbene for årene 2026 og 2027

Ændring 123

Forslag til forordning

Artikel 14 — stk. 2 — afsnit 2 — litra b a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

ba) de beløb, der skal bidrage til InvestEU pr. fond og pr. regionskategori, om nødvendigt

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 124
Forslag til forordning
Artikel 14 — stk. 3 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

3a. Kommissionen vedtager senest den 31. marts 2026 en rapport, der sammenfatter resultaterne af den i stk. 1 og 2 omhandlede gennemgang. Kommissionen sender rapporten til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Ændring 425/rev+444/rev+448+469
Forslag til forordning
Artikel 15

Kommissionens forslag

Ændring

[...]

udgår

Ændring 140
Forslag til forordning
Artikel 16 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. Medlemsstaterne udarbejder programmer til gennemførelse af fondene for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027.

1. Medlemsstaterne udarbejder **i samarbejde med de partnere, der er omhandlet i artikel 6**, programmer til gennemførelse af fondene for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027.

Ændring 141
Forslag til forordning
Artikel 17 — stk. 1 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Ændring

Et program omfatter prioriteter. Hver prioritet skal svare til **én enkelt politisk målsætning** eller til teknisk bistand. En prioritet, der svarer til én enkelt politisk målsætning, skal bestå af en eller flere specifikke målsætninger. Mere end én prioritet kan svare til samme politiske målsætning.

Et program omfatter prioriteter. Hver prioritet skal svare til **en eller flere politiske målsætninger** eller til teknisk bistand. En prioritet, der svarer til én enkelt politisk målsætning, skal bestå af en eller flere specifikke målsætninger. Mere end én prioritet kan svare til samme politiske målsætning.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 142**Forslag til forordning****Artikel 17 — stk. 3 — afsnit 1 — litra a — nr. i***Kommissionens forslag*

i) økonomiske, sociale og territoriale forskelle, undtagen når det drejer sig om programmer, der støttes af EHFF

Ændring

i) økonomiske, sociale og territoriale forskelle **og uligheder**, undtagen når det drejer sig om programmer, der støttes af EHFF

Ændring 143**Forslag til forordning****Artikel 17 — stk. 3 — afsnit 1 — litra a — nr. ii***Kommissionens forslag*

ii) markedssvigt, investeringsbehov og komplementaritet med andre former for støtte

Ændring

ii) markedssvigt, investeringsbehov og komplementaritet **og synergi** med andre former for støtte

Ændring 144**Forslag til forordning****Artikel 17 — stk. 3 — afsnit 1 — litra a — nr. iii***Kommissionens forslag*

iii) udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger **og andre relevante EU-henstillinger rettet til medlemsstaten**

Ændring

iii) udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger

Ændring 145**Forslag til forordning****Artikel 17 — stk. 3 — afsnit 1 — litra a — nr. iv***Kommissionens forslag*

iv) udfordringer med hensyn til administrativ kapacitet og god forvaltningsskik

Ændring

iv) udfordringer med hensyn til administrativ kapacitet og god forvaltningsskik **samt forenklingstiltag**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 146**Forslag til forordning****Artikel 17 — stk. 3 — afsnit 1 — litra a — nr. iv a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

iva) en integreret tilgang til håndtering af demografiske udfordringer, hvis det er relevant

Ændring 147**Forslag til forordning****Artikel 17 — stk. 3 — afsnit 1 — litra a — nr. vi a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

vii) udfordringer og dertil knyttede målsætninger, der er fastlagt i de nationale energi- og klimaplaner og i den europæiske søjle for sociale rettigheder

Ændring 148**Forslag til forordning****Artikel 17 — stk. 3 — afsnit 1 — litra a — nr. vii**

Kommissionens forslag

Ændring

vii) for så vidt angår programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV, status for gennemførelsen af relevant gældende EU-ret og relevante handlingsplaner

vii) for så vidt angår programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV, status for gennemførelsen af relevant gældende EU-ret og relevante handlingsplaner **samt konstaterede mangler**

Ændring 149**Forslag til forordning****Artikel 17 — stk. 3 — afsnit 1 — litra d — nr. i**

Kommissionens forslag

Ændring

i) de relaterede aktionstyper, herunder en liste over planlagte operationer af strategisk betydning, og deres forventede bidrag til de specifikke målsætninger og til makroregionale strategier og havområdestrategier, hvis det er relevant

i) de relaterede aktionstyper, herunder en **vejledende** liste over **og tidsplan for** planlagte operationer af strategisk betydning, og deres forventede bidrag til de specifikke målsætninger og til makroregionale strategier og havområdestrategier, hvis det er relevant

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 150

Forslag til forordning

Artikel 17 — stk. 3 — afsnit 1 — litra d — nr. iii a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

iiia) tiltag til sikring af ligestilling, inklusion og ikkeforskelsbehandling

Ændring 151

Forslag til forordning

Artikel 17 — stk. 3 — afsnit 1 — litra d — nr. v

Kommissionens forslag

Ændring

v) interregionale og tværnationale aktioner med støttemodtagere beliggende i mindst én anden medlemsstat

v) interregionale, **grænseoverskridende** og tværnationale aktioner med støttemodtagere beliggende i mindst én anden medlemsstat

Ændring 152

Forslag til forordning

Artikel 17 — stk. 3 — afsnit 1 — litra d — nr. v a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

va) bæredygtighed af investeringer

Ændring 153

Forslag til forordning

Artikel 17 — stk. 3 — afsnit 1 — litra d — nr. vii a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

viiia) en beskrivelse af, hvordan komplementaritet og synergi med andre fonde og instrumenter skal forfølges

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 154**Forslag til forordning****Artikel 17 — stk. 3 — afsnit 1 — litra i***Kommissionens forslag*

- i) den påtænkte tilgang til kommunikation og synlighed for programmet gennem definition af dets mål, målgrupper, kommunikationskanaler, sociale medier, det planlagte budget og relevante indikatorer for overvågning og evaluering

Ændring

- i) den påtænkte tilgang til kommunikation og synlighed for programmet gennem definition af dets mål, målgrupper, kommunikationskanaler, **i hensigtsmæssigt omfang** sociale medier **samt** det planlagte budget og relevante indikatorer for overvågning og evaluering

Ændring 155**Forslag til forordning****Artikel 17 — stk. 3 — afsnit 1 — litra j***Kommissionens forslag*

- j) forvaltningsmyndigheden, revisionsmyndigheden og det organ, der modtager betalinger fra Kommissionen.

Ændring

- j) forvaltningsmyndigheden, revisionsmyndigheden, **organet med ansvar for regnskabsfunktionen, jf. artikel 70**, og det organ, der modtager betalinger fra Kommissionen.

Ændring 156**Forslag til forordning****Artikel 17 — stk. 3 — afsnit 2***Kommissionens forslag*

Litra c) og d) i dette stykke finder ikke anvendelse på den specifikke målsætning, der er fastsat i artikel [4, **litra c**], nr. **vii**] i **ESF-forordningen**.

Ændring

litra c) og d) i dette stykke finder ikke anvendelse på den specifikke målsætning, der er fastsat i artikel [4, **stk. 1**, nr. **xi**] i **ESF+-forordningen**.

Ændring 157**Forslag til forordning****Artikel 17 — stk. 3 — afsnit 2 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

En miljørapport, der indeholder relevante oplysninger om virkningerne på miljøet i henhold til direktiv 2001/42/EF, vedføjes som bilag til programmet under hensyntagen til behovene for modvirkning af klimaændringer.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 158

Forslag til forordning

Artikel 17 — stk. 6

Kommissionens forslag

6. For så vidt angår programmer under EFRU, ESF og Samhørighedsfonden, der indgives i overensstemmelse med artikel 16, **må** den tabel, der er omhandlet i stk. 3, litra f), nr. ii), **kun omfatte** beløbene for årene 2021-**2025**.

Ændring

6. For så vidt angår programmer under EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden, der indgives i overensstemmelse med artikel 16, **omfatter** den tabel, der er omhandlet i stk. 3, litra f), nr. ii), beløbene for årene 2021-**2027**.

Ændring 160

Forslag til forordning

Artikel 18 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Kommissionen vurderer programmet og dets overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke forordninger samt dets sammenhæng med partnerskabsaftalen. Kommissionen tager ved vurderingen navnlig hensyn til relevante landespecifikke henstillinger.

Ændring

1. Kommissionen vurderer programmet og dets overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke forordninger samt dets sammenhæng med partnerskabsaftalen. Kommissionen tager ved vurderingen navnlig hensyn til relevante landespecifikke henstillinger **og til relevante udfordringer, der er påpeget i gennemførelsen af de integrerede nationale energi- og klimaplaner og i den europæiske søjle for sociale rettigheder, samt til den måde, de håndteres på.**

Ændring 161

Forslag til forordning

Artikel 18 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger senest **tre** måneder efter medlemsstatens indgivelse af programmet.

Ændring

2. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger senest **to** måneder efter medlemsstatens indgivelse af programmet.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 162**Forslag til forordning****Artikel 18 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. Medlemsstaten **gennemarbejder** programmet under hensyntagen til Kommissionens bemærkninger.

Ændring

3. Medlemsstaten **gennemgår** programmet under hensyntagen til Kommissionens bemærkninger **inden for to måneder efter deres fremlæggelse**.

Ændring 163**Forslag til forordning****Artikel 18 — stk. 4***Kommissionens forslag*

4. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om godkendelse af programmet senest **seks** måneder efter datoen for medlemsstatens indgivelse af programmet.

Ændring

4. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om godkendelse af programmet senest **fem** måneder efter datoen for medlemsstatens **første** indgivelse af programmet.

Ændring 164**Forslag til forordning****Artikel 19 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Kommissionen vurderer ændringen og dens overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke forordninger, herunder krav på nationalt plan, og kan fremsætte bemærkninger senest **tre** måneder efter indgivelsen af det ændrede program.

Ændring

2. Kommissionen vurderer ændringen og dens overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke forordninger, herunder krav på nationalt plan, og kan fremsætte bemærkninger senest **to** måneder efter indgivelsen af det ændrede program.

Ændring 165**Forslag til forordning****Artikel 19 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. Medlemsstaten gennemgår det ændrede program under hensyntagen til Kommissionens bemærkninger.

Ændring

3. Medlemsstaten gennemgår det ændrede program under hensyntagen til Kommissionens bemærkninger **inden for to måneder efter deres fremlæggelse**.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 166

Forslag til forordning

Artikel 19 — stk. 4

Kommissionens forslag

4. Kommissionen godkender ændringen af et program, senest **seks** måneder efter at programændringsanmodningen blev indgivet af medlemsstaten.

Ændring

4. Kommissionen godkender ændringen af et program, senest **tre** måneder efter at programændringsanmodningen blev indgivet af medlemsstaten.

Ændring 167

Forslag til forordning

Artikel 19 — stk. 5 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Medlemsstaten kan i programmeringsperioden overføre op til **5 %** af den oprindelige tildeling for en prioritet og ikke mere end **3 %** af programbudgettet til en anden prioritet i samme program under den samme fond. For så vidt angår de programmer, der modtager støtte fra EFRU og ESF+, må overførslen kun vedrøre tildelinger til den samme regionskategori.

Ændring

Medlemsstaten kan i programmeringsperioden overføre op til **7 %** af den oprindelige tildeling for en prioritet og ikke mere end **5 %** af programbudgettet til en anden prioritet i samme program under den samme fond. **I denne forbindelse overholder medlemsstaten den adfærdskodeks, der er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014.** For så vidt angår de programmer, der modtager støtte fra EFRU og ESF+, må overførslen kun vedrøre tildelinger til den samme regionskategori.

Ændring 168

Forslag til forordning

Artikel 19 — stk. 6

Kommissionens forslag

6. For rettelser af rent administrativ eller redaktionel art, som ikke påvirker gennemførelsen af programmet, kræves der ingen godkendelse fra Kommissionen. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne korrektioner.

Ændring

6. For rettelser af rent administrativ, **teknisk** eller redaktionel art, som ikke påvirker gennemførelsen af programmet, kræves der ingen godkendelse fra Kommissionen. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne korrektioner.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 169**Forslag til forordning****Artikel 20 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. EFRU og ESF+ kan som supplement og inden for en grænse på **10 %** af støtten fra disse fonde til hver prioritet i et program finansiere hele eller en del af en operation, hvortil omkostningerne er berettiget til støtte fra den anden fond på grundlag af den pågældende fonds regler for støtteberettigelse, forudsat at sådanne omkostninger er nødvendige for gennemførelsen.

Ændring

2. EFRU og ESF+ kan som supplement og inden for en grænse på **15 %** af støtten fra disse fonde til hver prioritet i et program finansiere hele eller en del af en operation, hvortil omkostningerne er berettiget til støtte fra den anden fond på grundlag af den pågældende fonds regler for støtteberettigelse, forudsat at sådanne omkostninger er nødvendige for gennemførelsen.

Ændring 170**Forslag til forordning****Artikel 21 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. Medlemsstaterne **kan** anmode om, at op til 5 % af programmets finansielle tildelinger overføres fra en eller flere fonde til **en eller flere andre fonde under delt forvaltning eller til et eller flere instrumenter under direkte eller indirekte forvaltning.**

Ændring

1. **Med henblik på at sikre fleksibilitet kan** medlemsstaterne, **såfremt programmets overvågningsudvalg godkender det,** anmode om, at op til 5 % af programmets finansielle tildelinger overføres fra en eller flere fonde til **Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden eller Den Europæiske Hav- og Fiskerifond.**

Ændring 171+434**Forslag til forordning****Artikel 21 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Overførte midler gennemføres i overensstemmelse med regler for den fond eller det instrument, som midlerne overføres til, **og i tilfælde af overførsler til instrumenter under direkte eller indirekte forvaltning, til fordel for den pågældende medlemsstat.**

Ændring

2. Overførte midler gennemføres i overensstemmelse med regler for den fond eller det instrument, som midlerne overføres til.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 172+433+434**Forslag til forordning****Artikel 21 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. Anmodninger i henhold til stk. 1 skal indeholde det samlede beløb, der overføres for hvert år pr. fond og pr. regionskategori, hvor det er relevant, de skal være behørigt begrundede, og de skal ledsages af det/de ændrede program/programmer, hvorfra midlerne skal overføres i overensstemmelse med artikel 19, med en angivelse af, hvilken anden fond eller hvilket instrument beløbene overføres til.

Ændring

3. Anmodninger i henhold til stk. 1 skal indeholde det samlede beløb, der overføres for hvert år pr. fond og pr. regionskategori, hvor det er relevant, de skal være behørigt begrundede **med hensyn til den komplementaritet og virkning, der skal opnås**, og de skal ledsages af det/de ændrede program/programmer, hvorfra midlerne skal overføres i overensstemmelse med artikel 19, med en angivelse af, hvilken anden fond eller hvilket instrument beløbene overføres til.

Ændring 173**Forslag til forordning****Afsnit 3 — kapitel I a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring***KAPITEL I a — Store projekter****Ændring 174****Forslag til forordning****Artikel 21 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring***Artikel 21a****Indhold**

Som led i et eller flere programmer kan EFRU og Samhørighedsfonden yde støtte til en operation, der omfatter en række arbejder, aktiviteter eller tjenesteydelser, der i sig selv tager sigte på udførelse af en uopdelelig opgave af præcis økonomisk eller teknisk art, som har tydeligt fastlagte mål, og til hvilke de samlede støtteberettigede udgifter overstiger 100 000 000 EUR (i det følgende benævnt »stort projekt«). Finansielle instrumenter betragtes ikke som store projekter.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 175
Forslag til forordning
Artikel 21 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 21b

Oplysninger, der er nødvendige med henblik på godkendelse af store projekter

Inden et stort projekt godkendes, forelægger forvaltningsmyndigheden Kommissionen følgende oplysninger:

- a) detaljer vedrørende det organ, der skal have ansvaret for gennemførelsen af det store projekt, og dets kapacitet*
- b) en beskrivelse af investeringen og dens lokalisering*
- c) de samlede udgifter og samlede støtteberettigede udgifter*
- d) feasibilityundersøgelser, der er foretaget, herunder en analyse af alternativer, og resultaterne*
- e) en cost-benefit-analyse, herunder en økonomisk og finansiel analyse, og en risikovurdering*
- f) en analyse af miljøvirkningerne under hensyntagen til behovene for modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer og modstandsdygtighed over for katastrofer*
- g) en forklaring på, hvordan det store projekt er foreneligt med de relevante prioriteter i det eller de pågældende programmer og det forventede bidrag til at nå de specifikke mål for disse prioriteter og det forventede bidrag til den socioøkonomiske udvikling*
- h) finansieringsplanen, som skal vise de samlede planlagte finansielle midler og den planlagte støtte fra fondene, EIB og alle andre finansieringskilder sammen med fysiske og finansielle indikatorer for overvågning af fremskridt under hensyntagen til de indkredsede risici*
- i) en tidsplan for det store projekts gennemførelse og, hvis gennemførelsesperioden forventes at overskride programmeringsperioden, de faser, som der anmodes om støtte fra fondene til i programmeringsperioden.*

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 176
Forslag til forordning
Artikel 21 c (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 21c

Afgørelse om et stort projekt

1. Kommissionen bedømmer det store projekt på grundlag af de i artikel 21b omhandlede oplysninger med henblik på at afgøre, hvorvidt det finansielle bidrag, som der er ansøgt om til det store projekt, er berettiget. Kommissionen vedtager en afgørelse om godkendelse af det finansielle bidrag til det udvalgte store projekt i form af en gennemførelsesretsakt senest tre måneder efter datoen for forelæggelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 21b.

2. Kommissionens godkendelse i henhold til stk. 1 er betinget af, at den første bygge- og anlægskontrakt er indgået, eller i tilfælde af operationer, der gennemføres inden for OPP-strukturer, at OPP-aftalen mellem det offentlige organ og det privatretlige organ er undertegnet senest tre år efter datoen for godkendelsen.

3. Hvis Kommissionen ikke godkender det finansielle bidrag til det udvalgte store projekt, giver den en begrundelse herfor i sin afgørelse.

4. Store projekter, der er indgivet til godkendelse i henhold til stk. 1, skal optræde på listen over store projekter i et program.

5. Udgifter til et stort projekt kan medtages i en betalingsanmodning, når den er indgivet til godkendelse, jf. stk. 1. Såfremt Kommissionen ikke godkender det store projekt, som forvaltningsmyndigheden har udvalgt, skal udgiftsoversigten efter medlemsstatens tilbagetrækning af ansøgningen eller vedtagelse af Kommissionens afgørelse berigtiges i overensstemmelse hermed.

(Denne ændring kræver konsekvensjusteringer af bilag V).

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 177**Forslag til forordning****Artikel 22 — stk. 1 — litra c***Kommissionens forslag*

c) et andet territorielt redskab til støtte for initiativer, som medlemsstaterne har udformet med henblik på investeringer programmeret **for EFRU** under den politiske målsætning, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra e).

Ændring

c) et andet territorielt redskab til støtte for initiativer, som medlemsstaterne har udformet med henblik på investeringer programmeret under den politiske målsætning, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra e).

Ændring 178**Forslag til forordning****Artikel 22 — stk. 1 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

Medlemsstaten sikrer sammenhæng og koordinering, når lokale udviklingsstrategier finansieres af mere end én fond.

Ændring 179**Forslag til forordning****Artikel 23 — stk. 1 — afsnit 1 — litra a***Kommissionens forslag*

a) det geografiske område, som er omfattet af strategien

Ændring

a) det geografiske område, som er omfattet af strategien, **herunder indbyrdes sammenhæng mellem det økonomiske, sociale og miljømæssige område**

Ændring 180**Forslag til forordning****Artikel 23 — stk. 1 — afsnit 1 — litra d***Kommissionens forslag*

d) en beskrivelse af inddragelsen af partnerne, jf. artikel 6, i udarbejdelsen og gennemførelsen af strategien.

Ændring

(Vedrører ikke den danske tekst)

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 181

Forslag til forordning

Artikel 23 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Territoriale strategier udarbejdes under ansvar af de relevante **bymæssige**, lokale **eller** andre **territoriale** myndigheder **eller organer**.

Ændring

2. Territoriale strategier udarbejdes **og godkendes** under ansvar af de relevante **regionale**, lokale **og** andre **offentlige** myndigheder. **Allerede eksisterende strategiske dokumenter vedrørende de omfattede områder kan opdateres og anvendes som territoriale strategier.**

Ændring 182

Forslag til forordning

Artikel 23 — stk. 3 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Hvis listen over operationer, der skal støttes, **er** ikke blevet medtaget i den territoriale strategi, skal de relevante **bymæssige**, lokale eller andre territoriale myndigheder eller organer udvælge eller inddrages i udvælgelsen af operationer.

Ændring

Hvis listen over operationer, der skal støttes, ikke **er** blevet medtaget i den territoriale strategi, skal de relevante **regionale**, lokale eller andre territoriale myndigheder eller organer udvælge eller inddrages i udvælgelsen af operationer.

Ændring 183

Forslag til forordning

Artikel 23 — stk. 3 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

3a. Når myndighederne omhandlet i stk. 2 udarbejder territoriale strategier, samarbejder de med de relevante forvaltningsmyndigheder om at fastlægge omfanget af de operationer, der skal støttes under det relevante program.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 184**Forslag til forordning****Artikel 23 — stk. 4***Kommissionens forslag*

4. Hvis en **bymæssig**, lokal eller anden **territorial** myndighed eller et **bymæssigt, lokalt eller** andet **territoriant** organ udfører opgaver, der henhører under forvaltningsmyndighedens ansvar, bortset fra udvælgelsen af operationer, skal forvaltningsmyndigheden udpege den pågældende myndighed som et bemyndiget organ.

Ændring

4. Hvis en **regional**, lokal eller anden **offentlig** myndighed eller et andet organ udfører opgaver, der henhører under forvaltningsmyndighedens ansvar, bortset fra udvælgelsen af operationer, skal forvaltningsmyndigheden udpege den pågældende myndighed som et bemyndiget organ.

Ændring 185**Forslag til forordning****Artikel 23 — stk. 4 — afsnit 1 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

De udvalgte operationer kan støttes under mere end én prioritet under det samme program.

Ændring 186**Forslag til forordning****Artikel 24 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. Hvis en strategi, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 23, omfatter investeringer, der modtager støtte fra én eller **flere fonde**, fra mere end ét program eller fra mere end én prioritet i det samme program, kan aktioner gennemføres som en integreret territorial investering (i det følgende benævnt »ITI«).

Ændring

1. Hvis en strategi, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 23, omfatter investeringer, der modtager støtte fra én eller **mere end én fond**, fra mere end ét program eller fra mere end én prioritet i det samme program, kan aktioner gennemføres som en integreret territorial investering (i det følgende benævnt »ITI«). **Om nødvendigt kan hver ITI suppleres med finansiel støtte fra ELFUL.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 187**Forslag til forordning****Artikel 24 — stk. 2 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

2a. Hvis listen over operationer, der skal støttes, ikke er blevet medtaget i den territoriale strategi, skal de relevante regionale, lokale og andre offentlige myndigheder eller organer inddrages i udvælgelsen af operationer.

Ændring 188**Forslag til forordning****Artikel 25 — stk. 1**

Kommissionens forslag

Ændring

1. EFRU, ESF+ og **EHFF kan** yde støtte til lokaludvikling styret af lokalsamfundet.

1. EFRU, ESF+, **EHFF** og **ELFUL skal** yde støtte til lokaludvikling styret af lokalsamfundet. **I forbindelse med ELFUL betegnes denne udvikling som lokaludvikling under Leaderprogrammet.**

Ændring 189**Forslag til forordning****Artikel 25 — stk. 2 — litra b**

Kommissionens forslag

Ændring

b) styres af lokale aktionsgrupper, der består af repræsentanter for offentlige og private lokale socioøkonomiske interesser, hvor ingen enkelt interessegruppe alene udøver kontrol over beslutningstagningen

b) styres af lokale aktionsgrupper, der består af repræsentanter for offentlige og private lokale socioøkonomiske interesser, hvor ingen enkelt interessegruppe, **herunder den offentlige sektor**, alene udøver kontrol over beslutningstagningen

Ændring 190**Forslag til forordning****Artikel 25 — stk. 2 — litra d**

Kommissionens forslag

Ændring

d) støtter netværkssamarbejde, nyskabende elementer i den lokale sammenhæng og, hvis det er relevant, samarbejde med andre territoriale aktører.

d) støtter netværkssamarbejde, **bottom-up-tilgange, tilgængelighed**, nyskabende elementer i den lokale sammenhæng og, hvis det er relevant, samarbejde med andre territoriale aktører.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 191**Forslag til forordning****Artikel 25 — stk. 4***Kommissionens forslag*

4. Hvis gennemførelsen af en sådan strategi involverer støtte fra mere end én fond, kan de relevante forvaltningsmyndigheder vælge én af de pågældende fonde som den ledende fond.

Ændring

4. Hvis gennemførelsen af en sådan strategi involverer støtte fra mere end én fond, kan de relevante forvaltningsmyndigheder vælge én af de pågældende fonde som den ledende fond. **Det kan også specificeres, hvilken type foranstaltninger og operationer der skal finansieres af de enkelte berørte fonde.**

Ændring 192**Forslag til forordning****Artikel 26 — stk. 1 — litra d***Kommissionens forslag*

d) målene for strategien, herunder målbare mål for resultater, og tilknyttede planlagte aktioner

Ændring

d) målene for strategien, herunder målbare mål for resultater, og tilknyttede planlagte aktioner **som følge af lokale behov, som lokalsamfundet har udpeget**

Ændring 193**Forslag til forordning****Artikel 26 — stk. 1 — litra f***Kommissionens forslag*

f) en finansieringsplan, herunder den planlagte tildeling fra hver enkelt fond og program.

Ændring

f) en finansieringsplan, herunder den planlagte tildeling fra hver enkelt fond, **herunder om nødvendigt ELFUL**, og **hvert enkelt** program.

Ændring 194**Forslag til forordning****Artikel 26 — stk. 4***Kommissionens forslag*

4. I afgørelsen om godkendelse af en strategi fastlægges tildelingen for hver enkelt fond og program og fastlægges ansvaret for forvaltnings- og kontrolopgaverne under programmet/programmerne.

Ændring

4. I afgørelsen om godkendelse af en strategi fastlægges tildelingen for hver enkelt fond og program og fastlægges ansvaret for forvaltnings- og kontrolopgaverne under programmet/programmerne. **Tilhørende nationale offentlige bidrag garanteres på forhånd for hele perioden.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 195

Forslag til forordning

Artikel 27 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Forvaltningsmyndighederne sikrer, at de lokale aktionsgrupper enten udvælger én partner i gruppen til at være ledende partner i administrative og finansielle spørgsmål eller slutter sig sammen i en lovmæssigt oprettet fælles struktur.

Ændring

2. Forvaltningsmyndighederne sikrer, at de lokale aktionsgrupper **er inklusive, og at de** enten udvælger én partner i gruppen til at være ledende partner i administrative og finansielle spørgsmål eller slutter sig sammen i en lovmæssigt oprettet fælles struktur **med henblik på at gennemføre opgaver vedrørende lokaludvikling styret af lokalsamfundet.**

Ændring 196

Forslag til forordning

Artikel 27 — stk. 3 — litra a

Kommissionens forslag

a) opbygning af lokale aktørers evne til at udvikle og gennemføre operationer

Ændring

a) opbygning af lokale aktørers **administrative** evne til at udvikle og gennemføre operationer

Ændring 197

Forslag til forordning

Artikel 27 — stk. 5

Kommissionens forslag

5. Den lokale aktionsgruppe kan være en støttemodtager og kan gennemføre operationer i overensstemmelse med strategien.

Ændring

5. Den lokale aktionsgruppe kan være en støttemodtager og kan gennemføre operationer i overensstemmelse med strategien, **idet den fremmer funktionernes adskillelse i den lokale aktionsgruppe.**

Ændring 198

Forslag til forordning

Artikel 28 — stk. 1 — indledning

Kommissionens forslag

1. Medlemsstaten **sikrer**, at støtte fra fondene for lokaludvikling styret af lokalsamfundet omfatter:

Ændring

1. **Med henblik på at sikre komplementaritet og synergi sørger** medlemsstaten **for**, at støtte fra fondene for lokaludvikling styret af lokalsamfundet omfatter:

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 199**Forslag til forordning****Artikel 28 — stk. 1 — litra a**

Kommissionens forslag

a) kapacitetsopbygning og forberedende aktioner, der støtter udarbejdelsen og den fremtidige gennemførelse af strategierne

Ændring

a) **administrativ** kapacitetsopbygning og forberedende aktioner, der støtter udarbejdelsen og den fremtidige gennemførelse af strategierne

Ændring 200**Forslag til forordning****Artikel 28 — stk. 1 — litra b a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

ba) **animering af strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet med henblik på at lette udvekslingen mellem de berørte parter, give dem oplysninger og støtte potentielle støttemodtagere i deres udarbejdelse af ansøgninger**

Ændring 201**Forslag til forordning****Artikel 29 — stk. 1 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

1a. **De i stk. 1 nævnte aktioner kan navnlig omfatte følgende:**

a) **bistand til projektforbereelse og -vurdering**

b) **støtte til øget institutionel kapacitet og opbygning af administrativ kapacitet med henblik på en effektiv forvaltning af fondene**

c) **undersøgelser i tilknytning til Kommissionens rapportering om fondene og til samhörighedsrapporten**

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

- d) *foranstaltninger vedrørende analyse, forvaltning, overvågning, informationsudveksling og gennemførelse af fondene samt foranstaltninger vedrørende gennemførelsen af kontrolsystemer og teknisk og administrativ bistand*
- e) *evalueringer, rapporter fra eksperter, statistikker og undersøgelser, herunder af almen karakter, vedrørende fondenes nuværende og fremtidige funktionsmåde*
- f) *aktioner til formidling af oplysninger, netværksarbejde, hvis det er relevant, kommunikationsaktiviteter med særlig fokus på resultaterne og merværdien af støtte fra fondene, samt til bevidstgørelse, fremme af samarbejde og udveksling af erfaringer, herunder med tredjelande*
- g) *oprettelse, drift og sammenkobling af elektroniske systemer til forvaltning, overvågning, revision, kontrol og evaluering*
- h) *aktioner, som forbedrer evalueringsmetoder og udveksling af oplysninger om evalueringspraksis*
- i) *aktioner vedrørende revision*
- j) *stærkelse af den nationale og regionale kapacitet vedrørende investeringsplanlægning, finansieringsbehov, udarbejdelse, udformning og gennemførelse af finansielle instrumenter, fælles handlingsplaner og store projekter*
- k) *formidling af god praksis for at hjælpe medlemsstaterne med at styrke kapaciteten hos de relevante partnere, jf. artikel 6, stk. 1, og deres paraplyorganisationer.*

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 202

Forslag til forordning

Artikel 29 — stk. 1 b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

1b. Kommissionen skal afsætte mindst 15 % af ressourcerne til teknisk bistand på Kommissionens initiativ til at sikre større effektivitet i kommunikationen til offentligheden og stærkere synergier mellem de kommunikationsaktiviteter, der iværksættes på Kommissionens initiativ, ved at udvide videnbasen om resultater, navnlig gennem en mere effektiv dataindsamling og -formidling, evalueringer og rapportering, og især ved at sætte fokus på fondenes bidrag til at forbedre borgernes liv og ved at gøre støtten fra fondene mere synlig samt ved at øge bevidstheden om resultaterne og merværdien af en sådan støtte. Informations-, kommunikations- og synlighedsforanstaltninger om resultaterne og merværdien af støtte fra fondene med særligt fokus på aktiviteter skal videreføres efter afslutningen af programmer, hvor det er relevant. Sådanne foranstaltninger skal også bidrage til virksomhedskommunikation om Unionens politiske prioriteter, i det omfang de har tilknytning til de generelle mål i denne forordning.

Ændring 203

Forslag til forordning

Artikel 29 — stk. 2

Kommissionens forslag

Ændring

2. Sådanne aktioner kan omfatte **fremtidige og** forudgående programmeringsperioder.

2. Sådanne aktioner kan omfatte forudgående **og fremtidige** programmeringsperioder.

Ændring 204

Forslag til forordning

Artikel 29 — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

2a. For at undgå situationer, hvor betalinger suspenderes, sikrer Kommissionen, at medlemsstater og regioner, der oplever problemer med hensyn til overholdelse af reglerne som følge af manglende administrativ kapacitet, modtager passende teknisk bistand til at forbedre den administrative kapacitet.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 205**Forslag til forordning****Artikel 30 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. På en medlemsstats initiativ kan fondene yde støtte til aktioner, der kan **vedrører** foregående og efterfølgende programmeringsperioder, og som er nødvendige for en effektiv forvaltning og anvendelse af de pågældende fonde.

Ændring

1. På en medlemsstats initiativ kan fondene yde støtte til aktioner, der kan **vedrøre** foregående og efterfølgende programmeringsperioder, og som er nødvendige for en effektiv forvaltning og anvendelse af de pågældende fonde, **for kapacitetsopbygning hos de partnere, som er omhandlet i artikel 6, og for sikring af funktioner såsom forberedelse, uddannelse, forvaltning, overvågning, evaluering, synlighed og kommunikation.**

Ændring 206**Forslag til forordning****Artikel 30 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. Inden for hvert enkelt program skal teknisk bistand tage form af en prioritet vedrørende én enkelt fond.

Ændring

3. Inden for hvert enkelt program skal teknisk bistand tage form af en prioritet vedrørende **enten** én enkelt fond **eller flere fonde.**

Ændring 207**Forslag til forordning****Artikel 31 — stk. 2 — indledning***Kommissionens forslag*

2. Den procentdel af fondene, der refunderes for teknisk bistand, **er følgende:**

Ændring

2. **På grundlag af en aftale mellem Kommissionen og medlemsstaterne og under hensyntagen til programmets finansieringsplan kan** den procentdel af fondene, der refunderes for teknisk bistand, **være op til:**

Ændring 208**Forslag til forordning****Artikel 31 — stk. 2 — litra a***Kommissionens forslag*

a) for støtte fra EFRU under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst og for støtte fra Samhørighedsfonden: **2,5 %**

Ændring

a) for støtte fra EFRU under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst og for støtte fra Samhørighedsfonden: **3 %**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 209**Forslag til forordning****Artikel 31 — stk. 2 — litra b***Kommissionens forslag*

b) for støtte fra ESF+: **4 %** og for programmer i henhold til artikel 4, stk. 1, **litra c)**, nr. **vii)**, i ESF+-forordningen: **5 %**

Ændring

b) for støtte fra ESF+: **5 %** og for programmer i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. **xi)**, i ESF+-forordningen: **6 %**

Ændring 210**Forslag til forordning****Artikel 31 — stk. 2 — litra d***Kommissionens forslag*

d) for støtte fra AMIF, FIS og IGFV: **6 %**.

Ændring

d) for støtte fra AMIF, FIS og IGFV: **7 %**.

Ændring 211**Forslag til forordning****Artikel 31 — stk. 2 — afsnit 1 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

For regionerne i den yderste periferi for så vidt angår litra a), b) og c) er procentsatsen op til 1 % højere.

Ændring 212**Forslag til forordning****Artikel 32 — stk. 1***Kommissionens forslag*

Som supplement til artikel 31 kan medlemsstaten foreslå at iværksætte yderligere aktioner vedrørende **tekniske** bistand for at styrke den kapacitet hos **medlemsstaternes** myndigheder, støttemodtagere og relevante partnere, som er nødvendig med henblik på en effektiv forvaltning og anvendelse af fondene.

Ændring

Som supplement til artikel 31 kan medlemsstaten foreslå at iværksætte yderligere aktioner vedrørende **teknisk** bistand for at styrke den **institutionelle** kapacitet **og den effektivitet** hos **de offentlige** myndigheder **og offentlige tjenester samt** støttemodtagere og relevante partnere, som er nødvendig med henblik på en effektiv forvaltning og anvendelse af fondene.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 213

Forslag til forordning

Artikel 32 — stk. 2

Kommissionens forslag

Støtte til sådanne aktioner gennemføres ved hjælp af finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, jf. artikel 89.

Ændring

Støtte til sådanne aktioner gennemføres ved hjælp af finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, jf. artikel 89. **Teknisk bistand i form af et valgfrit specifikt program kan gennemføres enten gennem finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger til teknisk bistand, eller gennem godtgørelse af direkte omkostninger.**

Ændring 214

Forslag til forordning

Artikel 33 — stk. 1 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Medlemsstaten nedsætter et udvalg til at overvåge gennemførelsen af programmet (i det følgende benævnt »overvågningsudvalget«), senest tre måneder efter at den pågældende medlemsstat har fået meddelt afgørelsen om godkendelse af programmet.

Ændring

Medlemsstaten nedsætter **efter høring af forvaltningsmyndigheden** et udvalg til at overvåge gennemførelsen af programmet (i det følgende benævnt »overvågningsudvalget«), senest tre måneder efter at den pågældende medlemsstat har fået meddelt afgørelsen om godkendelse af programmet.

Ændring 215

Forslag til forordning

Artikel 33 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Hvert overvågningsudvalg vedtager selv sin forretningsorden.

Ændring

2. Hvert overvågningsudvalg vedtager selv sin forretningsorden **under hensyntagen til behovet for fuld gennemsigtighed.**

Ændring 216

Forslag til forordning

Artikel 33 — stk. 5

Kommissionens forslag

5. Stk. 1-4 finder ikke anvendelse på programmer i henhold til artikel [4, **litra c**), nr. **vi**)] i ESF+-forordningen.

Ændring

5. Stk. 1-4 finder ikke anvendelse på programmer i henhold til artikel [4, **stk. 1**, nr. **xi**)] i ESF+-forordningen **og dertil knyttet teknisk bistand.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 217**Forslag til forordning****Artikel 34 — stk. 1 — afsnit 1***Kommissionens forslag*

Medlemsstaten fastlægger sammensætningen af overvågningsudvalget og sikrer en afbalanceret repræsentation fra de relevante myndigheder i medlemsstaten og bemyndigede organer samt repræsentanter for de i artikel 6 omhandlede partnere.

Ændring

Medlemsstaten fastlægger sammensætningen af overvågningsudvalget og sikrer en afbalanceret repræsentation fra de relevante myndigheder i medlemsstaten og bemyndigede organer samt repræsentanter for de i artikel 6 omhandlede partnere **via en gennemsigtig proces.**

Ændring 218**Forslag til forordning****Artikel 34 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Repræsentanter for Kommissionen deltager i overvågningsudvalgets arbejde med rådgivende funktion.

Ændring

2. Repræsentanter for Kommissionen deltager i overvågningsudvalgets arbejde med **overvågnings- og** rådgivende funktion. **Repræsentanter for EIB kan om nødvendigt opfordres til at deltage i overvågningsudvalgets arbejde med rådgivende funktion.**

Ændring 219**Forslag til forordning****Artikel 34 — stk. 2 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

2a. For så vidt angår AMIF, Fonden for Intern Sikkerhed og IGFV deltager relevante decentraliserede agenturer i arbejdet i overvågningsudvalget med en rådgivende funktion.

Ændring 220**Forslag til forordning****Artikel 35 — stk. 1 — litra a a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

aa) forslag til mulige forenklingsforanstaltninger for støttemodtagere

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 221

Forslag til forordning

Artikel 35 — stk. 1 — litra b

Kommissionens forslag

- b) eventuelle spørgsmål, som påvirker programmets performance, og de foranstaltninger, der er truffet for at håndtere disse spørgsmål

Ændring

- b) eventuelle spørgsmål, som påvirker programmets performance, og de foranstaltninger, der er truffet for at håndtere disse spørgsmål, **herunder også i hensigtsmæssigt omfang eventuelle uregelmæssigheder**

Ændring 222

Forslag til forordning

Artikel 35 — stk. 1 — litra i

Kommissionens forslag

- i) fremskridt med hensyn til opbygningen af administrativ kapacitet for offentlige institutioner og støttemodtagere, hvis det er relevant.

Ændring

- i) fremskridt med hensyn til opbygningen af administrativ kapacitet for offentlige institutioner, **partnere** og støttemodtagere, hvis det er relevant.

Ændring 224

Forslag til forordning

Artikel 35 — stk. 2 — litra b

Kommissionens forslag

- b) de årlige performanceapporter for programmer, der støttes af EHFF, AMIF, FIS og IGFV, og den endelige performanceberetning for programmer, der støttes af EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden

Ændring

- b) de årlige performanceapporter for programmer, der støttes af EHFF, AMIF, FIS og IGFV, og den endelige performanceberetning for programmer, der støttes af EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden

Ændring 225

Forslag til forordning

Artikel 35 — stk. 2 — litra d a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- da) **ændringer til listen over planlagte operationer af strategisk betydning som omhandlet i artikel 17, stk. 3, litra d)**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 226**Forslag til forordning****Artikel 35 — stk. 2 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

2a. Overvågningsudvalget kan foreslå forvaltningsmyndigheden yderligere interventionsfunktioner.

Ændring 227**Forslag til forordning****Artikel 36 — stk. 1 — afsnit 1**

Kommissionens forslag

Ændring

Der afholdes et årligt gennemgangsmøde mellem Kommissionen og hver enkelt medlemsstat for at gennemgå de enkelte programmets performance.

Der afholdes et årligt gennemgangsmøde mellem Kommissionen og hver enkelt medlemsstat for at gennemgå de enkelte programmets performance. **Forvaltningsmyndighederne indtages behørigt i denne proces.**

Ændring 228**Forslag til forordning****Artikel 36 — stk. 6**

Kommissionens forslag

Ændring

6. For så vidt angår programmer, der støttes af EHFF, AMIF, FIS og IGFV, sender medlemsstaten Kommissionen en årlig performance rapport i overensstemmelse med de fondsspecifikke forordninger.

6. For så vidt angår programmer, der støttes af EHFF, AMIF, FIS og IGFV, sender medlemsstaten Kommissionen en årlig performance rapport i overensstemmelse med de fondsspecifikke forordninger.

Ændring 229**Forslag til forordning****Artikel 37 — stk. 1 — afsnit 2**

Kommissionens forslag

Ændring

Den første fremsendelse skal ske senest den **31. januar** 2022, og den sidste senest den **31. januar** 2030.

Den første fremsendelse skal ske senest den **28. februar** 2022, og den sidste senest den **28. februar** 2030.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 230**Forslag til forordning****Artikel 37 — stk. 1 — afsnit 3***Kommissionens forslag*

For så vidt angår programmer i medfør af **EF**S+-forordningens artikel 4, stk. 1, **litra c), nr. vii)**, fremsendes data årligt senest den 30. november.

Ændring

For så vidt angår programmer i medfør af **ES**F+-forordningens artikel 4, stk. 1, **nr. xi)**, fremsendes data årligt senest den 30. november.

Ændring 231**Forslag til forordning****Artikel 37 — stk. 2 — litra a***Kommissionens forslag*

a) antallet af udvalgte operationer, deres samlede støtteberettigede omkostninger, fondenes bidrag og de samlede støtteberettigede udgifter, som støttemodtagerne har anmeldt til forvaltningsmyndigheden, opdelt pr. interventionstype

Ændring

a) **i de senest pr. 31. januar, 31. marts, 31. maj, 31. juli, 30. september og 30. november hvert år fremsendte data** antallet af udvalgte operationer, deres samlede støtteberettigede omkostninger, fondenes bidrag og de samlede støtteberettigede udgifter, som støttemodtagerne har anmeldt til forvaltningsmyndigheden, opdelt pr. interventionstype

Ændring 232**Forslag til forordning****Artikel 37 — stk. 2 — litra b***Kommissionens forslag*

b) værdierne af output- og resultatindikatorer for udvalgte operationer og de opnåede værdier pr. operation.

Ændring

b) **i de senest pr. 31. maj og 30. november hvert år fremsendte data** værdierne af output- og resultatindikatorer for udvalgte operationer og de opnåede værdier pr. operation.

Ændring 233**Forslag til forordning****Artikel 39 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. Forvaltningsmyndigheden foretager evalueringer af programmet. Hver evaluering skal indeholde en vurdering af programmets virkningsfuldhed, effektivitet, relevans, sammenhæng og EU-merværdi med det formål at forbedre kvaliteten af udformningen og gennemførelsen af programmer.

Ændring

1. Forvaltningsmyndigheden foretager evalueringer af programmet. Hver evaluering skal indeholde en vurdering af programmets **inklusivitet, ikkediskriminerende karakter**, virkningsfuldhed, effektivitet, relevans, sammenhæng, **synlighed** og EU-merværdi med det formål at forbedre kvaliteten af udformningen og gennemførelsen af programmer.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 234**Forslag til forordning****Artikel 40 — stk. 2 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

2a. Den i stk. 2 omhandlede evaluering omfatter en evaluering af de socioøkonomiske virkninger og finansieringsbehovene under de politiske mål, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, inden for rammerne af og blandt programmer, der sætter fokus på et mere konkurrencedygtigt og intelligent Europa ved at fremme innovativ og intelligent økonomisk omstilling og et tættere sammenknyttet Europa ved at øge mobilitet, herunder intelligent og bæredygtig mobilitet og regional IKT-konnektivitet. Kommissionen offentliggør resultaterne af evalueringen på sin hjemmeside og meddeler disse resultater til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Ændring 235**Forslag til forordning****Artikel 43 — stk. 1 — afsnit 2 — litra b***Kommissionens forslag**Ændring*

b) andre relevante partnere og organer.

b) andre relevante partnere og organer, **herunder regionale, lokale og andre offentlige myndigheder samt arbejdsmarkedets parter og andre repræsentanter for erhvervslivet.**

Ændring 236**Forslag til forordning****Artikel 44 — stk. 1***Kommissionens forslag**Ændring*

1. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at der senest seks måneder efter godkendelsen af programmet findes et særskilt websted, der indeholder oplysninger om programmer under dens ansvarsområde, og som omfatter programmets målsætninger, aktiviteter, tilgængelige finansieringsmuligheder og resultater.

1. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at der senest seks måneder efter godkendelsen af programmet findes et særskilt websted, der indeholder oplysninger om programmer under dens ansvarsområde, og som omfatter programmets målsætninger, aktiviteter, **vejledende tidsplan for indkaldelse af forslag,** tilgængelige finansieringsmuligheder og resultater.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 237

Forslag til forordning

Artikel 44 — stk. 3 — afsnit 1 — litra a

Kommissionens forslag

a) hvis der er tale om **retlig** enheder, støttemodtagerens navn

Ændring

a) hvis der er tale om **retlige** enheder, støttemodtagerens **og kontrahentens** navn

Ændring 240

Forslag til forordning

Artikel 45 — stk. 1 — litra a

Kommissionens forslag

a) ved at lægge en kort beskrivelse af operationen, der står i et rimeligt forhold til støttens størrelse, herunder mål og resultater, ud på støttemodtagerens professionelle websted **eller** sociale medier, hvis **det** findes, og fremhæve den økonomiske støtte fra Unionen

Ændring

a) ved at lægge en kort beskrivelse af operationen, der står i et rimeligt forhold til støttens størrelse, herunder mål og resultater, ud på støttemodtagerens professionelle websted **og** sociale medier, hvis **sådanne** findes, og fremhæve den økonomiske støtte fra Unionen

Ændring 241

Forslag til forordning

Artikel 45 — stk. 1 — litra c — indledning

Kommissionens forslag

c) ved at opsætte plader eller skilte på et offentligt sted, så snart den fysiske gennemførelse af operationer, der indebærer fysiske investeringer eller køb af udstyr, begynder, når det drejer sig om følgende:

Ændring

c) ved at opsætte **faste** plader eller skilte på et **tydeligt synligt** offentligt sted, så snart den fysiske gennemførelse af operationer, der indebærer fysiske investeringer eller køb af udstyr, begynder, når det drejer sig om følgende:

Ændring 243

Forslag til forordning

Artikel 45 — stk. 1 — litra d

Kommissionens forslag

d) for operationer, der ikke falder ind under litra c), på et offentligt sted at foranstalte mindst én visning i trykt eller elektronisk format (minimumsstørrelse A3) med information om operationen, hvor støtten fra fondene er fremhævet

Ændring

d) for operationer, der ikke falder ind under litra c), på **en tydeligt synlig måde** et offentligt sted at foranstalte mindst én visning i trykt eller elektronisk format (minimumsstørrelse A3) med information om operationen, hvor støtten fra fondene er fremhævet

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 244**Forslag til forordning****Artikel 45 — stk. 1 — litra e a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

ea) på tidspunktet for den fysiske gennemførelse offentligt og vedvarende at vise EU-logoet på en måde, der er tydeligt synlig for offentligheden og i overensstemmelse med de tekniske specifikationer i bilag VIII

Ændring 245**Forslag til forordning****Artikel 45 — stk. 1 — afsnit 2**

Kommissionens forslag

Ændring

For så vidt angår operationer, der støttes under den specifikke målsætning, der er fastsat i ESF+-forordningens artikel 4, stk. 1, **litra c), nr. vii)**, finder dette krav ikke anvendelse.

For så vidt angår operationer, der støttes under den specifikke målsætning, der er fastsat i ESF+-forordningens artikel 4, stk. 1, **nr. xi)**, finder dette krav ikke anvendelse.

Ændring 246**Forslag til forordning****Artikel 47 — stk. 1**

Kommissionens forslag

Ændring

Medlemsstaterne anvender bidraget fra fondene til at yde støtte til støttemodtagere i form af tilskud, finansielle instrumenter eller priser eller en kombination heraf.

Medlemsstaterne anvender bidraget fra fondene til at yde støtte til støttemodtagere i form af tilskud, **begrænset anvendelse af** finansielle instrumenter eller priser eller en kombination heraf.

Ændring 247**Forslag til forordning****Artikel 49 — stk. 1 — litra c**

Kommissionens forslag

Ændring

c) en fast takst på op til 25 % af de støtteberettigede direkte omkostninger, forudsat at taksten beregnes i overensstemmelse med artikel 48, stk. 2, litra a).

c) en fast takst på op til 25 % af de støtteberettigede direkte omkostninger, forudsat at taksten beregnes i overensstemmelse med artikel 48, stk. 2, litra a) **eller c)**.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 248**Forslag til forordning****Artikel 50 — stk. 2 — litra a***Kommissionens forslag*

- a) ved at dividere de seneste dokumenterede årlige bruttoarbejdskraftomkostninger med 1 720 timer for fuldtidsmedarbejderes vedkommende eller med den dertil svarende procentdel af 1 720 timer for deltidsmedarbejderes vedkommende

Ændring

- a) ved at dividere de seneste dokumenterede årlige bruttoarbejdskraftomkostninger **og de forventede yderligere omkostninger med henblik på at tage højde for faktorer som f. eks. øgede takster eller forfremmelser** med 1 720 timer for fuldtidsmedarbejderes vedkommende eller med den dertil svarende procentdel af 1 720 timer for deltidsmedarbejderes vedkommende

Ændring 249**Forslag til forordning****Artikel 50 — stk. 2 — litra b***Kommissionens forslag*

- b) ved at dividere de seneste dokumenterede månedlige bruttoarbejdskraftomkostninger med den pågældende persons månedlige arbejdstid i overensstemmelse med gældende national lovgivning, jf. ansættelseskontrakten.

Ændring

- b) ved at dividere de seneste dokumenterede månedlige bruttoarbejdskraftomkostninger **og de forventede yderligere omkostninger med henblik på at tage højde for faktorer som f. eks. øgede takster eller forfremmelser** med den pågældende persons månedlige arbejdstid i overensstemmelse med gældende national lovgivning, jf. ansættelseskontrakten.

Ændring 250**Forslag til forordning****Artikel 52 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Støtte til slutmodtagere ydes af finansielle instrumenter kun til nye investeringer, som forventes at være finansielt levedygtige, f.eks. ved at generere indtægter eller besparelser, og som ikke kan finde tilstrækkelig finansiering fra markedskilder.

Ændring

2. Støtte til slutmodtagere ydes af finansielle instrumenter kun til nye investeringer, som forventes at være finansielt levedygtige, f.eks. ved at generere indtægter eller besparelser, og som ikke kan finde tilstrækkelig finansiering fra markedskilder. **En sådan støtte kan være rettet mod investeringer i både materielle og immaterielle aktiver samt arbejdskapital i overensstemmelse med Unionens gældende statsstøtteregler.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 251**Forslag til forordning****Artikel 52 — stk. 3 — afsnit 2 — litra a***Kommissionens forslag*

a) det foreslåede beløb for programbidrag til et finansielt instrument og den forventede løftestangeffekt

Ændring

a) det foreslåede beløb for programbidrag til et finansielt instrument og den forventede løftestangeffekt, **ledsaget af relevante vurderinger**

Ændring 252**Forslag til forordning****Artikel 52 — stk. 5***Kommissionens forslag*

5. Finansielle instrumenter kan kombineres med supplerende programstøtte i form af tilskud som én enkelt operation med et finansielt instrument inden for en enkelt finansieringsaftale, såfremt begge de to forskellige former for støtte skal leveres af det organ, der gennemfører det finansielle instrument. **I så fald finder reglerne for finansielle instrumenter anvendelse på den pågældende samlede operation med et finansielt instrument.**

Ændring

5. Finansielle instrumenter kan kombineres med supplerende programstøtte i form af tilskud som én enkelt operation med et finansielt instrument inden for en enkelt finansieringsaftale, såfremt begge de to forskellige former for støtte skal leveres af det organ, der gennemfører det finansielle instrument. **Hvis programstøtten i form af tilskud er mindre end programstøtten i form af et finansielt instrument, finder reglerne for finansielle instrumenter anvendelse.**

Ændring 253**Forslag til forordning****Artikel 53 — stk. 2 — afsnit 2***Kommissionens forslag*

Forvaltningsmyndigheden udvælger det organ, der gennemfører et finansielt instrument.

Ændring

Forvaltningsmyndigheden udvælger det organ, der gennemfører et finansielt instrument, **gennem enten direkte eller indirekte kontrakttildeling.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 254**Forslag til forordning****Artikel 53 — stk. 2 — afsnit 2 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

Forvaltningsmyndigheden kan overdrage gennemførelsesopgaver gennem en direkte tildeling til:

- a) EIB
- b) *en international finansiel institution, hvori en medlemsstat er aktionær*
- c) *en offentligt ejet bank eller institution, der er etableret som en juridisk enhed, og som udøver finansielle aktiviteter på et professionelt grundlag.*

Ændring 255**Forslag til forordning****Artikel 53 — stk. 7**

Kommissionens forslag

Ændring

7. Forvaltningsmyndigheden skal, i forbindelse med forvaltningen af det finansielle instrument i henhold til stk. 2, eller det organ, der gennemfører det finansielle instrument, i forbindelse med forvaltningen af det finansielle instrument i henhold til stk. 3, føre særskilte regnskaber eller opretholde en regnskabskode pr. prioritet og pr. regionskategori for hvert programbidrag og, separat, for de midler, der er omhandlet i henholdsvis artikel 54 og 56.

7. Forvaltningsmyndigheden skal, i forbindelse med forvaltningen af det finansielle instrument i henhold til stk. 2, eller det organ, der gennemfører det finansielle instrument, i forbindelse med forvaltningen af det finansielle instrument i henhold til stk. 3, føre særskilte regnskaber eller opretholde en regnskabskode pr. prioritet og pr. regionskategori **eller, i forbindelse med ELFUL, pr. interventionstype** for hvert programbidrag og, separat, for de midler, der er omhandlet i henholdsvis artikel 54 og 56.

Ændring 256**Forslag til forordning****Artikel 53 — stk. 7 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

7a. Rapporteringskravene med hensyn til anvendelsen af det finansielle instrument til de tilsigtede formål begrænses til forvaltningsmyndighederne og de finansielle formidlere.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 257**Forslag til forordning****Artikel 54 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Renter og anden indtjening, der kan henføres til støtte fra fondene betalt til finansielle instrumenter, skal anvendes ifølge samme målsætning(er) som den oprindelige støtte fra fondene enten inden for samme finansielle instrument eller, efter afviklingen af det finansielle instrument, til andre finansielle instrumenter eller andre former for støtte, indtil udløbet af perioden for støtteberettigelse.

Ændring

2. Renter og anden indtjening, der kan henføres til støtte fra fondene betalt til finansielle instrumenter, skal anvendes ifølge samme målsætning(er) som den oprindelige støtte fra fondene enten inden for samme finansielle instrument eller, efter afviklingen af det finansielle instrument, til andre finansielle instrumenter eller andre former for støtte **til yderligere investeringer i slutmodtagere eller, hvor det er relevant, til dækning af en eventuel formindskelse af det nominelle beløb af fondenes bidrag til det finansielle instrument som følge af negativ rente, hvis en sådan formindskelse er sket til trods for en aktiv likviditetsforvaltning i de organer, der gennemfører de finansielle instrumenter**, indtil udløbet af perioden for støtteberettigelse.

Ændring 258**Forslag til forordning****Artikel 55 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. Støtte fra fondene til finansielle instrumenter, der er investeret i slutmodtagere, samt enhver form for indtægter, der genereres af disse investeringer, og som kan henføres til støtten fra fondene, kan anvendes til differentieret behandling af investorer, som arbejder i henhold til det markedsøkonomiske princip gennem en hensigtsmæssig deling af risiko og fortjeneste.

Ændring

1. Støtte fra fondene til finansielle instrumenter, der er investeret i slutmodtagere, samt enhver form for indtægter, der genereres af disse investeringer, og som kan henføres til støtten fra fondene, kan anvendes til differentieret behandling af investorer, som arbejder i henhold til det markedsøkonomiske princip, **eller til andre former for EU-støtte** gennem en hensigtsmæssig deling af risiko og fortjeneste **under hensyntagen til princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning**.

Ændring 259**Forslag til forordning****Artikel 55 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Omfanget af en sådan differentieret behandling må ikke overstige, hvad der er nødvendigt for at skabe incitamenter til at tiltrække private midler, som fastslået enten ved en udbudsprocedure eller ved en **uafhængig vurdering**.

Ændring

2. Omfanget af en sådan differentieret behandling må ikke overstige, hvad der er nødvendigt for at skabe incitamenter til at tiltrække private midler, som fastslået enten ved en udbudsprocedure eller ved en **forhåndsbedømmelse, der udføres i overensstemmelse med artikel 52 i denne forordning**.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 260

Forslag til forordning

Artikel 56 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Midler, der inden slutningen af støtteberettigelsesperioden tilbagebetales til finansielle instrumenter fra investeringer i slutmodtagere eller fra frigørelsen af midler afsat i henhold til garantikontrakter, herunder tilbagebetaling af kapital og enhver form for genererede indtægter, der kan henføres til støtten fra fondene, skal genanvendes i samme eller andre finansielle instrumenter til yderligere investeringer i slutmodtagere under de samme specifikke målsætninger og til eventuelle forvaltningsomkostninger og -gebyrer, der er knyttet til sådanne yderligere investeringer.

Ændring

1. Midler, der inden slutningen af støtteberettigelsesperioden tilbagebetales til finansielle instrumenter fra investeringer i slutmodtagere eller fra frigørelsen af midler afsat i henhold til garantikontrakter, herunder tilbagebetaling af kapital og enhver form for genererede indtægter, der kan henføres til støtten fra fondene, skal genanvendes i samme eller andre finansielle instrumenter til yderligere investeringer i slutmodtagere under de samme specifikke målsætninger og til eventuelle forvaltningsomkostninger og -gebyrer, der er knyttet til sådanne yderligere investeringer, **under hensyntagen til princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.**

Ændring 261

Forslag til forordning

Artikel 56 — stk. 1 — afsnit 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Besparelser som følge af mere effektive operationer betragtes ikke som genererede indtægter, jf. første afsnit. Navnlig må omkostningsbesparelser som følge af energieffektivitetsforanstaltninger ikke føre til en tilsvarende nedsættelse af driftsstøtten.

Ændring 262

Forslag til forordning

Artikel 57 — stk. 2 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Udgifter er berettigede til støtte fra fondene, hvis de er afholdt af en støttemodtager eller den private partner i en OPP-operation og betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationer mellem datoen for programmets indgivelse til Kommissionen, dog senest den 1. januar 2021, og den 31. december **2029**.

Ændring

Udgifter er berettigede til støtte fra fondene, hvis de er afholdt af en støttemodtager eller den private partner i en OPP-operation og betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationer mellem datoen for programmets indgivelse til Kommissionen, dog senest den 1. januar 2021, og den 31. december **2030**.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 263**Forslag til forordning****Artikel 57 — stk. 4***Kommissionens forslag*

4. En operation kan helt eller delvis gennemføres uden for en medlemsstat, og også uden for Unionen, forudsat at operationen bidrager til opfyldelsen af programmets målsætninger.

Ændring

4. **Alle eller dele af** en operation **under ELFUL, ESF+ eller Samhørighedsfonden** kan helt eller delvis gennemføres uden for en medlemsstat, og også uden for Unionen, forudsat at operationen **enhører under en af de fem komponenter i målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) som defineret i artikel 3 i forordning (EU) [...] (ETS-forordningen)** og bidrager til opfyldelsen af programmets målsætninger.

Ændring 264**Forslag til forordning****Artikel 57 — stk. 6***Kommissionens forslag*

6. Operationer udvælges ikke til at modtage støtte fra fondene, hvis de fysisk er afsluttet eller fuldt ud gennemført, før ansøgningen om støtte under programmet er indgivet til forvaltningsmyndigheden, uanset om alle tilhørende betalinger er blevet foretaget.

Ændring

6. Operationer udvælges ikke til at modtage støtte fra fondene, hvis de fysisk er afsluttet eller fuldt ud gennemført, før ansøgningen om støtte under programmet er indgivet til forvaltningsmyndigheden, uanset om alle tilhørende betalinger er blevet foretaget. **Dette stykke finder ikke anvendelse på EHFF-kompensation for meromkostninger i regioner i den yderste periferi eller udgifter, der finansieres af specifikke supplerende EFRU- og ESF+-bevillinger til regioner i den yderste periferi.**

Ændring 265**Forslag til forordning****Artikel 58 — stk. 1 — afsnit 1 — litra a***Kommissionens forslag*

a) renter af gæld **med undtagelse af** tilskud, der gives i form af rentegodtgørelse eller tilskud til garantigebyrer

Ændring

a) renter af gæld, **undtagen når det gælder** tilskud, der gives i form af rentegodtgørelse eller tilskud til garantigebyrer, **eller et bidrag til finansielle instrumenter, der skyldes negative renter**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 266**Forslag til forordning****Artikel 58 — stk. 1 — afsnit 1 — litra c**

Kommissionens forslag

Ændring

c) *merværdiafgift (»moms«), undtagen for operationer, hvortil de samlede omkostninger er på under 5 000 000 EUR.*

udgår

Ændring 267**Forslag til forordning****Artikel 58 — stk. 1 — afsnit 2 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

Støtteberettigelse for så vidt angår operationer vedrørende merværdiafgift (»moms«) fastsættes fra sag til sag, undtagen når det gælder operationer, hvortil de samlede omkostninger er på under 5 000 000 EUR, og slutmodtageres investeringer og udgifter.

Ændring 268**Forslag til forordning****Artikel 59 — stk. 1 — afsnit 2**

Kommissionens forslag

Ændring

Medlemsstaten kan reducere den frist, der er fastsat i første afsnit, til tre år i tilfælde **af** opretholdelse af **investeringer foretaget eller** stillinger oprettet af SMV'er.

Medlemsstaten kan reducere den frist, der er fastsat i første afsnit, til tre år i **de behørigt berettigede** tilfælde, **der er omhandlet i litra a), b) og c), i forbindelse med** opretholdelse af stillinger oprettet af SMV'er.

Ændring 269**Forslag til forordning****Artikel 59 — stk. 3**

Kommissionens forslag

Ændring

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på operationer, der udsættes for et ophør af produktionsaktivitet, der skyldes en konkurs, i forbindelse med hvilken der ikke er begået svigagtige handlinger.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på **programbidrag til eller fra finansielle instrumenter og på** operationer, der udsættes for et ophør af produktionsaktivitet, der skyldes en konkurs, i forbindelse med hvilken der ikke er begået svigagtige handlinger.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 270**Forslag til forordning****Artikel 62 — stk. 3 — afsnit 1***Kommissionens forslag*

Med henblik på stk. 1, litra d), skal forvaltningsgebyrer være baseret på performance. Hvis organer, der gennemfører en holdingfond og/eller særlige fonde i henhold til artikel 53, **stk. 3**, udvælges via en direkte tildeling af kontrakter, gælder der for størrelsen af forvaltningsomkostninger og -gebyrer, der betales til disse organer, og som kan anmeldes som støtteberettigede udgifter, en tærskel på op til 5 % af de samlede programbidrag, der er udbetalt til slutmodtagere i form af lån, egenkapitalinvesteringer eller kvasiegenkapitalinvesteringer eller afsat i henhold til garantikontrakter.

Ændring

Med henblik på stk. 1, litra d), skal forvaltningsgebyrer være baseret på performance. **Basisgodtgørelsen for forvaltningsomkostninger og -gebyrer er støtteberettiget i de første 12 måneder af gennemførelsen af det finansielle instrument.** Hvis organer, der gennemfører en holdingfond og/eller særlige fonde i henhold til artikel 53, **stk. 2**, udvælges via en direkte tildeling af kontrakter, gælder der for størrelsen af forvaltningsomkostninger og -gebyrer, der betales til disse organer, og som kan anmeldes som støtteberettigede udgifter, en tærskel på op til 5 % af de samlede programbidrag, der er udbetalt til slutmodtagere i form af lån, egenkapitalinvesteringer eller kvasiegenkapitalinvesteringer eller afsat i henhold til garantikontrakter.

Ændring 271**Forslag til forordning****Artikel 62 — stk. 3 — afsnit 2***Kommissionens forslag*

Denne tærskel gælder ikke, hvis udvælgelsen af organer, der gennemfører finansielle instrumenter, foretages via et konkurrencebaseret udbud i overensstemmelse med gældende ret, og det konkurrencebaserede udbud viser, at der er behov for højere forvaltningsomkostninger og -gebyrer.

Ændring

Hvis udvælgelsen af organer, der gennemfører finansielle instrumenter, foretages via et konkurrencebaseret udbud i overensstemmelse med gældende ret, og det konkurrencebaserede udbud viser, at der er behov for højere forvaltningsomkostninger og -gebyrer, **som skal være resultatbaserede**.

Ændring 272**Forslag til forordning****Artikel 63 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Medlemsstaterne sikrer lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, der indgår i de regnskaber, der indsendes til Kommissionen, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder, herunder svig, og rapportere herom.

Ændring

2. Medlemsstaterne sikrer lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, der indgår i de regnskaber, der indsendes til Kommissionen, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder, herunder svig, og rapportere herom. **Medlemsstaterne samarbejder fuldt ud med OLAF.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 273

Forslag til forordning

Artikel 63 — stk. 4

Kommissionens forslag

4. Medlemsstaterne sikrer kvaliteten og pålideligheden af overvågningssystemet og af data om indikatorer.

Ændring

4. Medlemsstaterne sikrer kvaliteten, **uafhængigheden** og pålideligheden af overvågningssystemet og af data om indikatorer.

Ændring 274

Forslag til forordning

Artikel 63 — stk. 6 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne skal etablere ordninger, der sikrer effektiv behandling af klager vedrørende fondene. De skal efter anmodning fra Kommissionen undersøge klager indgivet til Kommissionen, som hører under anvendelsesområdet for deres programmer, og skal informere Kommissionen om resultaterne af undersøgelserne.

Ændring

Medlemsstaterne skal etablere ordninger, der sikrer effektiv behandling af klager vedrørende fondene. **Anvendelsesområdet, reglerne og procedurerne vedrørende disse ordninger er medlemsstaternes ansvar i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer.** De skal efter anmodning fra Kommissionen **i overensstemmelse med artikel 64, stk. 4a**, undersøge klager indgivet til Kommissionen, som hører under anvendelsesområdet for deres programmer, og skal informere Kommissionen om resultaterne af undersøgelserne.

Ændring 275

Forslag til forordning

Artikel 63 — stk. 7 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne sikrer, at alle udvekslinger af oplysninger mellem støttemodtagere og programmyndighederne foretages ved hjælp af elektroniske dataudvekslingssystemer i overensstemmelse med bilag XII.

Ændring

Medlemsstaterne sikrer, at alle udvekslinger af oplysninger mellem støttemodtagere og programmyndighederne foretages ved hjælp af **brugervenlige** elektroniske dataudvekslingssystemer i overensstemmelse med bilag XII.

Ændring 276

Forslag til forordning

Artikel 63 — stk. 7 — afsnit 2

Kommissionens forslag

For så vidt angår programmer, der støttes af EHFF, AMIF, FIS og IGFV, finder første afsnit anvendelse fra den 1. januar **2023**.

Ændring

For så vidt angår programmer, der støttes af EHFF, AMIF, FIS og IGFV, finder første afsnit anvendelse fra den 1. januar **2022**.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 277**Forslag til forordning****Artikel 63 — stk. 7 — afsnit 3***Kommissionens forslag*

Første afsnit finder ikke anvendelse på programmer i henhold til ESF+-forordningens artikel [4, stk. 1, **litra c**), nr. **vii**),].

Ændring

Første afsnit finder ikke anvendelse på programmer i henhold til ESF+-forordningens artikel [4, stk. 1, nr. **xi**)].

Ændring 278**Forslag til forordning****Artikel 63 — stk. 11***Kommissionens forslag*

11. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt efter rådgivningsproceduren i artikel 109, stk. 2, med henblik på at fastsætte **de** format, der skal anvendes til indberetning af uregelmæssigheder.

Ændring

11. For at sikre ensartede betingelser **og regler** for gennemførelsen af denne artikel vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt efter rådgivningsproceduren i artikel 109, stk. 2, med henblik på at fastsætte **det** format, der skal anvendes til indberetning af uregelmæssigheder.

Ændring 279**Forslag til forordning****Artikel 64 — stk. 1 — afsnit 1***Kommissionens forslag*

Kommissionen forvisser sig om, at medlemsstaterne har forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med denne forordning, og at disse systemer fungerer effektivt under gennemførelsen af programmerne. Kommissionen udarbejder en revisionsstrategi og revisionsplan, som skal baseres på en risikovurdering.

Ændring

Kommissionen forvisser sig om, at medlemsstaterne har forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med denne forordning, og at disse systemer fungerer effektivt under gennemførelsen af programmerne. Kommissionen udarbejder **til brug for medlemsstaterne** en revisionsstrategi og revisionsplan, som skal baseres på en risikovurdering.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 280

Forslag til forordning

Artikel 64 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Kommissionens revisioner foretages op til **tre** kalenderår efter godkendelsen af de regnskaber, som indeholder de pågældende udgifter. Denne frist finder ikke anvendelse på operationer, hvor der er mistanke om svig.

Ændring

2. Kommissionens revisioner foretages op til **to** kalenderår efter godkendelsen af de regnskaber, som indeholder de pågældende udgifter. Denne frist finder ikke anvendelse på operationer, hvor der er mistanke om svig.

Ændring 281

Forslag til forordning

Artikel 64 — stk. 4 — afsnit 1 — litra a

Kommissionens forslag

a) Kommissionen giver mindst **12** arbejdsdages varsel om revisionen til den kompetente programmyndighed, undtagen i hastende tilfælde. Medlemsstatens embedsmænd eller bemyndigede repræsentanter kan deltage i sådanne revisioner.

Ændring

a) Kommissionen giver mindst **15** arbejdsdages varsel om revisionen til den kompetente programmyndighed, undtagen i hastende tilfælde. Medlemsstatens embedsmænd eller bemyndigede repræsentanter kan deltage i sådanne revisioner.

Ændring 282

Forslag til forordning

Artikel 64 — stk. 4 — afsnit 1 — litra c

Kommissionens forslag

c) Kommissionen fremsender de foreløbige revisionsresultater, på mindst et af EU's officielle sprog, til den kompetente myndighed i medlemsstaten senest **3** måneder efter den sidste revisionsdag.

Ændring

c) Kommissionen fremsender de foreløbige revisionsresultater, på mindst et af EU's officielle sprog, til den kompetente myndighed i medlemsstaten senest **2** måneder efter den sidste revisionsdag.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 283**Forslag til forordning****Artikel 64 — stk. 4 — afsnit 1 — litra d***Kommissionens forslag*

d) Kommissionen fremsender revisionsrapporten, på mindst et af EU's officielle sprog, senest **3** måneder efter at have modtaget et komplet svar fra den kompetente myndighed i medlemsstaten om de foreløbige revisionsresultater.

Ændring

d) Kommissionen fremsender revisionsrapporten, på mindst et af EU's officielle sprog, senest **2** måneder efter at have modtaget et komplet svar fra den kompetente myndighed i medlemsstaten om de foreløbige revisionsresultater. **Medlemsstatens svar anses for at være fuldstændigt, hvis Kommissionen ikke har rapporteret om udestående dokumentation inden for 2 måneder.**

Ændring 284**Forslag til forordning****Artikel 64 — stk. 4 — afsnit 2***Kommissionens forslag*

Kommissionen kan forlænge de frister, der er fastsat i litra c) og d), med yderligere **tre** måneder.

Ændring

Kommissionen kan **i behørigt begrundede tilfælde** forlænge de frister, der er fastsat i litra c) og d), med yderligere **to** måneder.

Ændring 285**Forslag til forordning****Artikel 64 — stk. 4 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

4a. Uanset artikel 63, stk. 6, skal Kommissionen stille et klagebehandlingssystem til rådighed, der er tilgængeligt for alle borgere og interessenter.

Ændring 286**Forslag til forordning****Artikel 65 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Revisionsmyndigheden skal være en offentlig myndighed, der fungerer uafhængigt af de **reviderede** enheder.

Ændring

2. Revisionsmyndigheden skal være en offentlig **eller privat** myndighed, der fungerer uafhængigt af **forvaltningsmyndigheden og de organer eller enheder, der har fået overdraget eller delegeret funktioner.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 287**Forslag til forordning****Artikel 66 — stk. 1 — litra e***Kommissionens forslag*

e) i **et elektronisk system** registrere og lagre de data om hver enkelt operation, der er nødvendige med henblik på overvågning, evaluering, finansiel forvaltning, verificeringer og revisioner, samt garantere dataenes sikkerhed, integritet og fortrolighed og autentificering af brugerne.

Ændring

e) i **elektroniske systemer** registrere og lagre de data om hver enkelt operation, der er nødvendige med henblik på overvågning, evaluering, finansiel forvaltning, verificeringer og revisioner, samt garantere dataenes sikkerhed, integritet og fortrolighed og autentificering af brugerne.

Ændring 288**Forslag til forordning****Artikel 67 — stk. 1 — afsnit 1***Kommissionens forslag*

Med henblik på udvælgelsen af operationer skal forvaltningsmyndigheden opstille og anvende kriterier og procedurer, der er ikke-diskriminerende, gennemsigtige, sikrer ligestilling mellem kønnene og tager hensyn til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og princippet om bæredygtig udvikling og til Unionens politik på miljøområdet i overensstemmelse med artikel 11 og 191, stk. 1, i TEUF.

Ændring

Med henblik på udvælgelsen af operationer skal forvaltningsmyndigheden opstille og anvende kriterier og procedurer, der er ikke-diskriminerende **og** gennemsigtige, sikrer **tilgængelighed for personer med handicap og** ligestilling mellem kønnene og tager hensyn til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og princippet om bæredygtig udvikling og til Unionens politik på miljøområdet i overensstemmelse med artikel 11 og **artikel** 191, stk. 1, i TEUF.

Ændring 289**Forslag til forordning****Artikel 67 — stk. 3 — litra a***Kommissionens forslag*

a) sikre, at de udvalgte operationer er i overensstemmelse med programmet og yder et effektivt bidrag til opfyldelsen af de specifikke målsætninger

Ændring

a) sikre, at de udvalgte operationer er **bæredygtige**, i overensstemmelse med programmet **og de territoriale strategier** og yder et effektivt bidrag til opfyldelsen af de specifikke målsætninger

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 290**Forslag til forordning****Artikel 67 — stk. 3 — litra c***Kommissionens forslag*

- c) sikre, at de udvalgte operationer frembyder **det optimale** forhold mellem støttebeløbet, de gennemførte aktiviteter og de målsætninger, der opfyldes

Ændring

- c) sikre, at de udvalgte operationer frembyder **et passende** forhold mellem støttebeløbet, de gennemførte aktiviteter og de målsætninger, der opfyldes

Ændring 291**Forslag til forordning****Artikel 67 — stk. 3 — litra e***Kommissionens forslag*

- e) sikre, at de udvalgte operationer, der falder ind under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU⁽⁴⁸⁾, er genstand for en vurdering af virkningerne på miljøet eller en screeningprocedure på grundlag af kravene i nævnte direktiv som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU⁽⁴⁹⁾

⁽⁴⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

⁽⁴⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 124 af 25.4.2014, s. 1).

Ændring

- e) sikre, at de udvalgte operationer, der falder ind under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU⁽⁴⁸⁾, er genstand for en vurdering af virkningerne på miljøet eller en screeningprocedure, **og at der er taget behørigt hensyn til vurderingen af alternative løsninger og en omfattende offentlig høring**, på grundlag af kravene i nævnte direktiv som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU⁽⁴⁹⁾

⁽⁴⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

⁽⁴⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 124 af 25.4.2014, s. 1).

Ændring 292**Forslag til forordning****Artikel 67 — stk. 3 — litra f***Kommissionens forslag*

- f) **verificere**, at hvis operationerne er påbegyndt før indgivelse til forvaltningsmyndigheden af en finansieringsansøgning, er gældende ret blevet overholdt

Ændring

- f) **sikre**, at hvis operationerne er påbegyndt før indgivelse til forvaltningsmyndigheden af en finansieringsansøgning, er gældende ret blevet overholdt

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 293**Forslag til forordning****Artikel 67 — stk. 3 — litra j**

Kommissionens forslag

j) sikre klimasikring af investeringer i infrastruktur med en forventet levetid på mindst fem år.

Ændring

j) **før der træffes investeringsbeslutninger**, sikre klimasikring af investeringer i infrastruktur med en forventet levetid på mindst fem år **samt anvendelse af princippet om energieffektivitet først**.

Ændring 294**Forslag til forordning****Artikel 67 — stk. 5 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

5a. Forvaltningsmyndigheden kan i behørigt begrundede tilfælde også beslutte at bidrage med op til 5 % af et programs finansielle tildeling under EFRU og ESF+ til specifikke projekter i den medlemsstat, der er berettiget til støtte under Horisont Europa, herunder projekter, der er udvalgt i anden fase, forudsat at disse specifikke projekter bidrager til programmets mål i den pågældende medlemsstat.

Ændring 295**Forslag til forordning****Artikel 67 — stk. 6**

Kommissionens forslag

6. Når forvaltningsmyndigheden udvælger en operation af strategisk betydning, underretter den **straks** Kommissionen og fremlægger alle relevante oplysninger til Kommissionen om denne operation.

Ændring

6. Når forvaltningsmyndigheden udvælger en operation af strategisk betydning, underretter den **inden for en måned** Kommissionen og fremlægger alle relevante oplysninger til Kommissionen om denne operation, **herunder en cost-benefit-analyse**.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 296**Forslag til forordning****Artikel 68 — stk. 1 — afsnit 1 — litra b***Kommissionens forslag*

- b) **forudsat at der er midler til rådighed**, sikre, at en støttemodtager modtager det skyldige beløb fuldt ud, og senest **90** dage efter at støttemodtageren har indgivet betalingsanmodningen

Ændring

- b) **med hensyn til forfinansiering og mellemliggende betalinger** sikre, at en støttemodtager modtager det skyldige beløb fuldt ud **for bekræftede udgifter**, og senest **60** dage efter at støttemodtageren har indgivet betalingsanmodningen

Ændring 297**Forslag til forordning****Artikel 70 — stk. 1 — litra a***Kommissionens forslag*

- a) udarbejdelse og indgivelse af betalingsanmodninger til Kommissionen, jf. artikel 85 og 86

Ændring

- a) udarbejdelse og indgivelse af betalingsanmodninger til Kommissionen, jf. artikel 85 og 86 **og under hensyntagen til de revisioner, der er foretaget af revisionsmyndigheden eller på dennes ansvar**

Ændring 298**Forslag til forordning****Artikel 70 — stk. 1 — litra b***Kommissionens forslag*

- b) udarbejdelse af regnskaber, jf. artikel 92, og opbevaring af fortegnelser over alle regnskabslementer i et elektronisk system

Ændring

- b) udarbejdelse **og fremlæggelse** af regnskaber **med bekræftelse af deres fuldstændighed, nøjagtighed og korrekthed**, jf. artikel 92, og opbevaring af fortegnelser over alle regnskabslementer i et elektronisk system

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 299

Forslag til forordning

Artikel 71 — stk. 6 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

6a. Revisionen gennemføres under henvisning til den gældende standard på tidspunktet for aftalen om den reviderede operation, undtagen hvis nye standarder er gunstigere for modtageren.

Ændring 300

Forslag til forordning

Artikel 71 — stk. 6 b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

6b. Konstateringen af en uregelmæssighed som led i revisionen af en operation, der medfører en økonomisk sanktion, kan ikke føre til, at omfanget af kontrollen udvides, eller at der foretages finansielle korrektioner ud over de udgifter, der er dækket af det regnskabsår, hvor de reviderede udgifter er afholdt.

Ændring 301

Forslag til forordning

Artikel 72 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. Revisionsmyndigheden udarbejder en revisionsstrategi **baseres** på en risikovurdering, idet der tages hensyn til den beskrivelse af forvaltnings- og kontrolsystemerne, som omhandlet i artikel 63, stk. 9, som omfatter systemrevisioner og revisioner af operationer. Revisionsstrategien skal omfatte systemrevisioner af nyligt udpegede forvaltningsmyndigheder og myndigheder, der er ansvarlige for regnskabsfunktionen, senest ni måneder efter det første år de har fungeret. Revisionsstrategien skal udarbejdes i overensstemmelse med modellen i bilag XVIII og ajourføres hvert år efter den første årlige kontrolrapport og revisionserklæring, der er fremsendt til Kommissionen. Den kan omfatte et eller flere programmer.

1. Revisionsmyndigheden udarbejder **efter at have konsulteret forvaltningsmyndigheden** en revisionsstrategi **baseret** på en risikovurdering, idet der tages hensyn til den beskrivelse af forvaltnings- og kontrolsystemerne, som omhandlet i artikel 63, stk. 9, som omfatter systemrevisioner og revisioner af operationer. Revisionsstrategien skal omfatte systemrevisioner af nyligt udpegede forvaltningsmyndigheder og myndigheder, der er ansvarlige for regnskabsfunktionen. **Revisionen skal finde sted** senest ni måneder efter det første år, de har fungeret. Revisionsstrategien skal udarbejdes i overensstemmelse med modellen i bilag XVIII og ajourføres hvert år efter den første årlige kontrolrapport og revisionserklæring, der er fremsendt til Kommissionen. Den kan omfatte et eller flere programmer. **Revisionsmyndigheden kan i revisionsstrategien fastsætte en grænse for revision af fælles konti.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 302**Forslag til forordning****Artikel 73 — stk. 3 — afsnit 1 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

I tilfælde af uoverensstemmelser mellem Kommissionen og en medlemsstat om revisionsresultater indføres der en tvistbilæggelsesprocedure.

Ændring 303**Forslag til forordning****Artikel 74 — stk. 1 — afsnit 2**

Kommissionens forslag

Ændring

Kommissionen og revisionsmyndighederne skal i første omgang anvende alle de oplysninger og registre, der findes i **det** elektroniske **system**, der er omhandlet i artikel 66, stk. 1, litra e), herunder resultaterne af forvaltningsverificeringer, og kun anmode om og indhente yderligere dokumenter og revisionsbevis fra støttemodtagerne, hvis dette, baseret på deres professionelle skøn, er påkrævet for at støtte robuste revisionskonklusioner.

Kommissionen og revisionsmyndighederne skal i første omgang anvende alle de oplysninger og registre, der findes i elektroniske **systemer**, der er omhandlet i artikel 66, stk. 1, litra e), herunder resultaterne af forvaltningsverificeringer, og kun anmode om og indhente yderligere dokumenter og revisionsbevis fra støttemodtagerne, hvis dette, baseret på deres professionelle skøn, er påkrævet for at støtte robuste revisionskonklusioner.

Ændring 304**Forslag til forordning****Artikel 75 — stk. 1**

Kommissionens forslag

Ændring

1. Forvaltningsmyndigheden foretager kun forvaltningsverificeringer på stedet, jf. artikel 68, stk. 1, vedrørende de organer, der gennemfører det finansielle instrument, og, i forbindelse med garantifonde, vedrørende de organer, der leverer de underliggende nye lån.

1. Forvaltningsmyndigheden foretager kun forvaltningsverificeringer på stedet, jf. artikel 68, stk. 1, vedrørende de organer, der gennemfører det finansielle instrument, og, i forbindelse med garantifonde, vedrørende de organer, der leverer de underliggende nye lån. **Uden at det berører bestemmelserne i finansforordningens artikel 127 kan forvaltningsmyndigheden beslutte ikke at gennemføre forvaltningsverificeringer på stedet, hvis det finansielle instrument tilvejebringer kontrolrapporter, der støtter betalingsanmodningen.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 305**Forslag til forordning****Artikel 75 — stk. 2 — afsnit 2***Kommissionens forslag*

EIB eller andre finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær, skal imidlertid fremlægge kontrolrapporter for den udpegede myndighed til støtte for betalingsanmodningerne.

Ændring

EIB eller andre **internationale** finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær, skal imidlertid fremlægge kontrolrapporter for den udpegede myndighed til støtte for betalingsanmodningerne.

Ændring 306**Forslag til forordning****Artikel 75 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. Revisionsmyndigheden foretager systemrevisioner og revisioner af operationer, jf. artikel 71, 73 eller 77, vedrørende de organer, der gennemfører det finansielle instrument, og, i forbindelse med garantifonde, vedrørende de organer, der leverer de underliggende nye lån.

Ændring

3. Revisionsmyndigheden foretager systemrevisioner og revisioner af operationer, jf. artikel 71, 73 eller 77, vedrørende de organer, der gennemfører det finansielle instrument, og, i forbindelse med garantifonde, vedrørende de organer, der leverer de underliggende nye lån. **Uden at det berører bestemmelserne i finansforordningens artikel 127, kan revisionsmyndigheden beslutte ikke at gennemføre yderligere revisioner, hvis det finansielle instrument forelægger revisionsmyndigheden en årlig revisionsrapport, der er udarbejdet af deres eksterne revisorer ved udgangen af hvert kalenderår, og som omfatter de i bilag XVII omhandlede elementer.**

Ændring 307**Forslag til forordning****Artikel 75 — stk. 3 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

3a. **Inden for rammerne af garantifonde kan de organer, der har ansvaret for at revidere programmerne, kun foretage inspektioner eller revisioner af de organer, som yder de nye underliggende lån, når en eller flere af følgende situationer foreligger:**

- a) **der findes ingen tilgængelige bilag på forvaltningsmyndighedsniveau eller på niveauet for de organer, der gennemfører finansielle instrumenter, der dokumenterer støtten fra det finansielle instrument til de endelige modtagere**

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

- b) *der er beviser på, at de dokumenter, som er tilgængelige på forvaltningsmyndighedsniveau eller på niveauet for de organer, som gennemfører finansielle instrumenter, ikke giver et sandt og retvisende billede af den støtte, der er ydet.*

Ændring 308

Forslag til forordning

Artikel 76 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. Uden at dette tilsidesætter statsstøttere reglerne, sikrer forvaltningsmyndigheden, at alle bilag i tilknytning til en operation, der støttes af fondene, opbevares på et passende niveau i **fem** år regnet fra den 31. december i det år, hvor den sidste betaling fra forvaltningsmyndigheden til støttemodtageren er foretaget.

1. Uden at dette tilsidesætter statsstøttere reglerne, sikrer forvaltningsmyndigheden, at alle bilag i tilknytning til en operation, der støttes af fondene, opbevares på et passende niveau i **tre** år regnet fra den 31. december i det år, hvor den sidste betaling fra forvaltningsmyndigheden til støttemodtageren er foretaget.

Ændring 309

Forslag til forordning

Artikel 76 — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

2a. *Forvaltningsmyndigheden kan beslutte at reducere dokumentopbevaringsperioden proportionelt med risikoprofilen og størrelsen af støttemodtagere.*

Ændring 310

Forslag til forordning

Artikel 84 — stk. 2 — afsnit 1 — indledning

Kommissionens forslag

Ændring

Forfinansieringen for hver fond udbetales i årlige rater inden den 1. juli hvert år, **afhængigt af om der er midler til rådighed**, som følger:

Forfinansieringen for hver fond udbetales i årlige rater inden den 1. juli hvert år som følger:

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 311**Forslag til forordning****Artikel 84 — stk. 2 — afsnit 1 — litra b***Kommissionens forslag**Ændring*b) 2022: **0,5** %;b) 2022: **0,7** %;**Ændring 312****Forslag til forordning****Artikel 84 — stk. 2 — afsnit 1 — litra c***Kommissionens forslag**Ændring*c) 2023: **0,5** %;c) 2023: **1** %;**Ændring 313****Forslag til forordning****Artikel 84 — stk. 2 — afsnit 1 — litra d***Kommissionens forslag**Ændring*d) 2024: **0,5** %;d) 2024: **1,5** %;**Ændring 314****Forslag til forordning****Artikel 84 — stk. 2 — afsnit 1 — litra e***Kommissionens forslag**Ændring*e) 2025: **0,5** %;e) 2025: **2** %;**Ændring 315****Forslag til forordning****Artikel 84 — stk. 2 — afsnit 1 — litra f***Kommissionens forslag**Ændring*f) 2026: **0,5**f) 2026: **2** %

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 316**Forslag til forordning****Artikel 85 — stk. 3 — litra b***Kommissionens forslag*

b) beløbet for teknisk bistand, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 31, **stk. 2**

Ændring

b) beløbet for teknisk bistand, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 31

Ændring 317**Forslag til forordning****Artikel 85 — stk. 4 — litra c a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

ca) *hvis der er tale om statsstøtte, kan betalingsansøgningen omfatte forskud, som det støtteydende organ har udbetalt til støttemodtageren på følgende kumulative betingelser: de er underlagt en bankgaranti eller en tilsvarende garanti, overstiger ikke 40 % af det samlede støttebeløb, der skal ydes til en støttemodtager med henblik på en bestemt operation, er dækket af udgifter afholdt af støttemodtagere og dokumenteret ved hjælp af kvitterede fakturaer inden for 3 år.*

Ændring 318**Forslag til forordning****Artikel 86 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. Hvis der gennemføres finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 53, **stk. 2**, skal de betalingsanmodninger, der indgives i overensstemmelse med bilag XIX, omfatte de samlede beløb, der er udbetalt, eller, i tilfælde af garantier, de beløb, der afsat i henhold til garantikontrakter, af forvaltningsmyndigheden til slutmodtagere, jf. artikel 62, stk. 1, litra a), b) og c).

Ændring

1. Hvis der gennemføres finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 53, **stk. 1**, skal de betalingsanmodninger, der indgives i overensstemmelse med bilag XIX, omfatte de samlede beløb, der er udbetalt, eller, i tilfælde af garantier, de beløb, der afsat i henhold til garantikontrakter, af forvaltningsmyndigheden til slutmodtagere, jf. artikel 62, stk. 1, litra a), b) og c).

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 319

Forslag til forordning

Artikel 86 — stk. 2 — indledning

Kommissionens forslag

2. Hvis der gennemføres finansielle instrumenter gennemføres i overensstemmelse med artikel 53, **stk. 3**, skal betalingsanmodninger, der omfatter udgifter vedrørende finansielle instrumenter, indgives i overensstemmelse med følgende betingelser:

Ændring

2. Hvis der gennemføres finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 53, **stk. 2**, skal betalingsanmodninger, der omfatter udgifter vedrørende finansielle instrumenter, indgives i overensstemmelse med følgende betingelser:

Ændring 320

Forslag til forordning

Artikel 87 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. **Forudsat at der er midler til rådighed, foretager** Kommissionen de mellemliggende betalinger, senest 60 dage efter at den har modtaget en betalingsanmodning.

Ændring

1. Kommissionen **gennemfører** de mellemliggende betalinger, senest 60 dage efter at den har modtaget en betalingsanmodning.

Ændring 321

Forslag til forordning

Artikel 90 — stk. 1 — litra a

Kommissionens forslag

a) der er **begrundet mistanke om** en alvorlig mangel, som der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger for

Ændring

a) der er **tungtvejende beviser pegende på** en alvorlig mangel, som der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger for

Ændring 322

Forslag til forordning

Artikel 91 — stk. 1 — litra e

Kommissionens forslag

e) **medlemsstaten har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger i henhold til artikel 15, stk. 6.**

Ændring

udgår

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 323**Forslag til forordning****Artikel 99 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. Kommissionen frigør ethvert beløb i et program, som ikke er blevet brugt til forfinansiering i overensstemmelse med artikel 84, eller for hvilken der ikke er indgivet en betalingsanmodning i overensstemmelse med artikel 85 og 86 senest den **26.** december i det **andet** kalenderår efter året for indgåelsen af budgetforpligtelserne for årene 2021-2026.

Ændring

1. Kommissionen frigør ethvert beløb i et program, som ikke er blevet brugt til forfinansiering i overensstemmelse med artikel 84, eller for hvilken der ikke er indgivet en betalingsanmodning i overensstemmelse med artikel 85 og 86 senest den **31.** december i det **tredje** kalenderår efter året for indgåelsen af budgetforpligtelserne for årene 2021-2026.

Ændring 324**Forslag til forordning****Artikel 99 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. **Det beløb, der skal være omfattet af forfinansiering eller betalingsanmodninger inden for den tidsfrist, der er fastsat i stk. 1, vedrørende den budgetmæssige forpligtelse for 2021, udgør 60 % af den pågældende forpligtelse. 10 % af budgetforpligtelsen for 2021 lægges til hver af budgetforpligtelserne for årene 2022-2025 med henblik på beregning af de beløb, der skal være omfattet.**

Ændring

udgår

Ændring 325**Forslag til forordning****Artikel 99 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. Den del af forpligtelserne, som stadig er åben pr. 31. december **2029**, frigøres, hvis sikkerhedspakken og den endelige performerapport for programmer, der støttes af ESF+, EFRU og Samhørighedsfonden, ikke blevet indgivet til Kommissionen inden fristen i artikel 38, stk. 1.

Ændring

3. Den del af forpligtelserne, som stadig er åben pr. 31. december **2030**, frigøres, hvis sikkerhedspakken og den endelige performerapport for programmer, der støttes af ESF+, EFRU og Samhørighedsfonden, ikke blevet indgivet til Kommissionen inden fristen i artikel 38, stk. 1.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 326

Forslag til forordning

Artikel 100 — stk. 1 — afsnit 1 — litra b a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

ba) *det ikke har været muligt at indgive en rettidig betalingsanmodning på grund af forsinkelser på EU-plan med hensyn til fastlæggelsen af de retlige og administrative rammer for fondene for perioden 2021-2027.*

Ændring 327

Forslag til forordning

Artikel 101 — stk. 2

Kommissionens forslag

Ændring

2. Medlemsstaten har **én måned** til at godkende frigørelsesbeløbet eller fremsætte bemærkninger.

2. Medlemsstaten har **to måneder** til at godkende frigørelsesbeløbet eller fremsætte **sine** bemærkninger.

Ændring 328

Forslag til forordning

Artikel 102 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden støtter målet om investeringer i beskæftigelse og vækst i alle regioner på niveau 2 i den fælles nomenklatur for statistiske territoriale enheder (»NUTS 2-regioner«), jf. forordning (EF) nr. 1059/2003, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 868/2014.

1. EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden støtter målet om investeringer i beskæftigelse og vækst i alle regioner på niveau 2 i den fælles nomenklatur for statistiske territoriale enheder (»NUTS 2-regioner«), jf. forordning (EF) nr. 1059/2003, ændret ved Kommissionens forordning (EU) 2016/2066.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 329**Forslag til forordning****Artikel 103 — stk. 1 — afsnit 1***Kommissionens forslag*

De midler til økonomisk, social og territorial samhørighed, der er til rådighed til budgetmæssige forpligtelser i perioden 2021-2027, udgør **330 624 388 630** EUR i 2018-priser.

Ændring

De midler til økonomisk, social og territorial samhørighed, der er til rådighed til budgetmæssige forpligtelser i perioden 2021-2027, udgør **378 097 000 000** EUR i 2018-priser.

(Denne ændring har til formål at genopføre et beløb, der svarer til rådighedsbeløbet for perioden 2014-2020 samt de nødvendige forhøjelser, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets holdning til FFR-forslaget for 2021-2027. Ændringen vil kræve konsekvensjusteringer af beregningerne i bilag XXII).

Ændring 330**Forslag til forordning****Artikel 103 — stk. 2 — afsnit 1***Kommissionens forslag*

Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om den årlige fordeling af de samlede midler pr. medlemsstat under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst pr. regionskategori sammen med listen over støtteberettigede regioner i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i bilag XXII.

Ændring

Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om den årlige fordeling af de samlede midler pr. medlemsstat under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst pr. regionskategori sammen med listen over støtteberettigede regioner i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i bilag XXII. **Den samlede minimumstildeling fra fondene på nationalt plan bør være lig med 76 % af det budget, der er tildelt hver medlemsstat eller region i perioden 2014-2020.**

Ændringsforslag 429**Forslag til forordning****Artikel 103 — stk. 2 — afsnit 2 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

uden at dette berører medlemsstaternes nationale tildelinger opretholdes støtten til regioner, som nedklassificeres i kategori for perioden 2021-2027, i tildelingerne for 2014-2020.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 331**Forslag til forordning****Artikel 103 — stk. 2 — afsnit 2 b (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

I betragtning af den særlige betydning af samhørighedsfinansiering for grænseoverskridende og tværnationalt samarbejde og for regionerne i den yderste periferi bør kriterierne for støtteberettigelse ikke være mindre gunstige end i perioden 2014-2020, og der bør sikres størst mulig kontinuitet i forhold til de eksisterende programmer.

(Denne ændring kræver konsekvensjusteringer af beregningerne i bilag XXII).

Ændring 332**Forslag til forordning****Artikel 104 — stk. 1 — indledning**

Kommissionens forslag

Ændring

1. Midlerne til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst udgør **97,5 %** af de samlede midler (dvs. i alt **322 194 388 630 EUR**) og **fordeles således:**

1. Midlerne til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst udgør **97 %** af de samlede midler, dvs. i alt **366 754 000 000 EUR i 2018-priser. Ud af dette beløb afsættes 5 900 000 000 EUR til børnegarantien fra midlerne under ESF+. Det resterende rammebeløb på 360 854 000 000 EUR (i 2018-priser) tildeles som følger:**

Ændring 333**Forslag til forordning****Artikel 104 — stk. 1 — litra a**

Kommissionens forslag

Ændring

a) 61,6 % (dvs. i alt **198 621 593 157 EUR**) til mindre udviklede regioner

a) 61,6 % (dvs. i alt **222 453 894 000 EUR**) til mindre udviklede regioner

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 334**Forslag til forordning****Artikel 104 — stk. 1 — litra b***Kommissionens forslag*b) 14,3 % (dvs. i alt **45 934 516 595 EUR**) til overgangsregioner*Ændring*b) 14,3 % (dvs. i alt **51 446 129 000 EUR**) til overgangsregioner**Ændring 335****Forslag til forordning****Artikel 104 — stk. 1 — litra c***Kommissionens forslag*c) 10,8 % (dvs. i alt **34 842 689 000 EUR**) til mere udviklede regioner*Ændring*c) 10,8 % (dvs. i alt **39 023 410 000 EUR**) til mere udviklede regioner**Ændring 336****Forslag til forordning****Artikel 104 — stk. 1 — litra d***Kommissionens forslag*d) 12,8 % (dvs. i alt **41 348 556 877 EUR**) til medlemsstater, der modtager støtte fra Samhørighedsfonden*Ændring*d) 12,8 % (dvs. i alt **46 309 907 000 EUR**) til medlemsstater, der modtager støtte fra Samhørighedsfonden**Ændring 337****Forslag til forordning****Artikel 104 — stk. 1 — litra e***Kommissionens forslag*e) 0,4 % (dvs. i alt **1 447 034 001 EUR**) som supplerende støtte til regioner i den yderste periferi, der er fastlagt i artikel 349 i TEUF, og de NUTS 2-regioner, der opfylder kriterierne i artikel 2 i protokol 6 til tiltrædelsesakten af 1994.*Ændring*e) 0,4 % (dvs. i alt **1 620 660 000 EUR**) som supplerende støtte til regioner i den yderste periferi, der er fastlagt i artikel 349 i TEUF, og de NUTS 2-regioner, der opfylder kriterierne i artikel 2 i protokol 6 til tiltrædelsesakten af 1994.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 338

Forslag til forordning

Artikel 104 — stk. 3 — afsnit 1

Kommissionens forslag

De midler, der er til rådighed for ESF+ under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst, **udgør 88 646 194 590 EUR.**

Ændring

De midler, der er til rådighed for ESF+ **beløber sig til 28,8 % af midlerne** under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst (dvs. 105 686 000 000 EUR i 2018-priser). **Dette omfatter ikke finansieringsrammen for indsatsområdet beskæftigelse og social innovation og indsatsområdet sundhed.**

Ændring 339

Forslag til forordning

Artikel 104 — stk. 3 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Den supplerende støtte til regionerne i den yderste periferi, jf. stk. 1, litra e), der tildeles til ESF+, **udgør 376 928 934 EUR.**

Ændring

Den supplerende støtte til regionerne i den yderste periferi, jf. stk. 1, litra e), der tildeles til ESF+, **svarer til 0,4 % af de i første afsnit nævnte midler (dvs. 424 296 054 EUR i 2018-priser).**

Ændring 340

Forslag til forordning

Artikel 104 — stk. 4 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Den støtte fra Samhørighedsfonden, der skal overføres til CEF, udgør **10 000 000 000 EUR.** Den skal bruges til transportinfrastrukturprojekter ved at iværksætte indkaldelser i overensstemmelse med forordning (EU) [nummer på den nye CEF-forordning], udelukkende i de medlemsstater, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden.

Ændring

Den støtte fra Samhørighedsfonden, der skal overføres til CEF, udgør **4 000 000 000 EUR i 2018-priser.** Den skal bruges til transportinfrastrukturprojekter **under hensyntagen til medlemsstaternes og regionernes behov for investeringer i infrastruktur** ved at iværksætte indkaldelser i overensstemmelse med forordning (EU) [nummer på den nye CEF-forordning], udelukkende i de medlemsstater, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 341**Forslag til forordning****Artikel 104 — stk. 4 — afsnit 5**

Kommissionens forslag

30 % af de midler, der overføres til CEF, skal være til rådighed umiddelbart efter overførslen for alle medlemsstater, som er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, med henblik på finansiering af transportinfrastrukturprojekter i overensstemmelse med forordning (EU) [den nye CEF-forordning].

Ændring

udgår

Ændring 342**Forslag til forordning****Artikel 104 — stk. 4 — afsnit 6**

Kommissionens forslag

Regler gældende for transportsektoren under forordning (EU) [den nye CEF-forordning] finder anvendelse på de særlige indkaldelser, der er omhandlet i første afsnit. Indtil den 31. december 2023 skal udvælgelsen af støtteberettigede projekter overholde de nationale tildelinger under Samhørighedsfonden **med hensyn til 70 % af de midler, der er overført til CEF.**

Ændring

Regler gældende for transportsektoren under forordning (EU) [den nye CEF-forordning] finder anvendelse på de særlige indkaldelser, der er omhandlet i første afsnit. Indtil den 31. december 2023 skal udvælgelsen af støtteberettigede projekter overholde de nationale tildelinger under Samhørighedsfonden.

Ændring 343**Forslag til forordning****Artikel 104 — stk. 5**

Kommissionens forslag

5. **500 000 000 EUR** af midlerne til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst tildeles det europæiske initiativ for byområder direkte eller indirekte forvaltet af Kommissionen.

Ændring

5. **560 000 000 EUR i 2018-priser** af midlerne til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst tildeles det europæiske initiativ for byområder direkte eller indirekte forvaltet af Kommissionen.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 344

Forslag til forordning

Artikel 104 — stk. 6

Kommissionens forslag

6. **175 000 000 EUR** af midlerne til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst tildeles tværnationalt samarbejde, der støtter innovative løsninger under direkte eller indirekte forvaltning.

Ændring

6. **196 000 000 EUR i 2018-priser** af midlerne til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst tildeles tværnationalt samarbejde, der støtter innovative løsninger under direkte eller indirekte forvaltning.

Ændring 345

Forslag til forordning

Artikel 104 — stk. 7

Kommissionens forslag

7. Midlerne til målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) udgør **2,5 %** af de samlede midler, der er til rådighed til budgetmæssige forpligtelser fra fondene i perioden 2021-2027 (dvs. i alt **8 430 000 000 EUR**).

Ændring

7. Midlerne til målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) udgør **3 %** af de samlede midler, der er til rådighed til budgetmæssige forpligtelser fra fondene i perioden 2021-2027 (dvs. i alt **11 343 000 000 EUR i 2018-priser**).

Ændring 346

Forslag til forordning

Artikel 105 — stk. 1 — litra a

Kommissionens forslag

a) af højst **15 %** af de mindre udviklede regioners samlede tildelinger til overgangsregioner eller mere udviklede regioner og fra overgangsregioner til mere udviklede regioner

Ændring

a) af højst **5 %** af de mindre udviklede regioners samlede tildelinger til overgangsregioner eller mere udviklede regioner og fra overgangsregioner til mere udviklede regioner

Ændring 347

Forslag til forordning

Artikel 106 — stk. 3 — afsnit 1 — litra a

Kommissionens forslag

a) **70 %** for de mindre udviklede regioner

Ændring

a) **85 %** for de mindre udviklede regioner

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 348**Forslag til forordning****Artikel 106 — stk. 3 — afsnit 1 — litra b***Kommissionens forslag*b) **50 %** for overgangsregionerne*Ændring*b) **65 %** for overgangsregionerne**Ændring 349+447****Forslag til forordning****Artikel 106 — stk. 3 — afsnit 1 — litra c***Kommissionens forslag*c) **40 %** for de mere udviklede regioner.*Ændring*c) **50 %** for de mere udviklede regioner.**Ændring 350****Forslag til forordning****Artikel 106 — stk. 3 — afsnit 2***Kommissionens forslag*

De medfinansieringssatser, der er fastsat i litra a), finder også anvendelse på regioner i den yderste periferi.

*Ændring*De medfinansieringssatser, der er fastsat i litra a), finder også anvendelse på regioner i den yderste periferi **og på den supplerende tildeling til regionerne i den yderste periferi.****Ændring 351****Forslag til forordning****Artikel 106 — stk. 3 — afsnit 3***Kommissionens forslag*Medfinansieringssatsen for Samhørighedsfonden for hver prioritet må højst udgøre **70 %**.*Ændring*Medfinansieringssatsen for Samhørighedsfonden for hver prioritet må højst udgøre **85 %**.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 352**Forslag til forordning****Artikel 106 — stk. 3 — afsnit 4***Kommissionens forslag*

Der kan i ESF+-forordningen fastsættes højere medfinansieringssatser **for** prioriteter, der **støtter** innovative aktioner i overensstemmelse med artikel [14] i samme forordning.

Ændring

Der kan i ESF+-forordningen **i behørigt begrundede tilfælde** fastsættes højere medfinansieringssatser **på op til 90 % for** prioriteter, der **yder støtte til** innovative aktioner i overensstemmelse med artikel [13] og artikel [4, stk. 1, litra x)] og [xi)] i samme forordning, **samt til programmer, der afhjælper materielle afsavn i henhold til artikel [9], yder støtte til ungdomsarbejdsløshed i overensstemmelse med artikel [10] og støtter den europæiske børnegaranti i overensstemmelse med artikel [10a] og tværnationalt samarbejde i henhold til artikel [11b].**

Ændring 353**Forslag til forordning****Artikel 106 — stk. 4 — afsnit 1***Kommissionens forslag*

Medfinansieringssatsen for Interreg-programmerne må højst udgøre **70 %**.

Ændring

Medfinansieringssatsen for Interreg-programmerne må højst udgøre **85 %**.

Ændring 453**Forslag til forordning****Artikel 106 — stk. 4 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

4a. Medlemsstaterne kan i behørigt begrundede tilfælde fremsætte en anmodning om yderligere fleksibilitet inden for den nuværende ramme af stabilitets- og vækstpakten for offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, der støttes af den offentlige forvaltning i form af medfinansiering af investeringer som en del af de europæiske struktur- og investeringsfonde. Kommissionen vurderer omhyggeligt den pågældende anmodning, når den fastlægger den finanspolitiske tilpasning under enten den forebyggende eller den korrigerende del af stabilitets- og vækstpakten på en måde, der afspejler den strategiske vigtighed af investeringer.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 354
Forslag til forordning
Artikel 107 — stk. 1

Kommissionens forslag

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 108 for at ændre bilagene til denne forordning med henblik på at tilpasning til ændringer, der indtræffer i løbet af programmeringsperioden, vedrørende ikke-væsentlige elementer i denne forordning, undtagen for bilag III, IV, X og XXII.

Ændring

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 108 for at ændre bilagene til denne forordning med henblik på at tilpasning til ændringer, der indtræffer i løbet af programmeringsperioden, vedrørende ikke-væsentlige elementer i denne forordning, undtagen for bilag III, IV, X og XXII. **Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 108 med henblik på at ændre og tilpasse bilagene til den i artikel 6, stk. 3, omhandlede delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 til nærværende forordning.**

Ændring 355
Forslag til forordning
Artikel 108 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter som omhandlet i artikel 63, stk. 10, artikel 73, stk. 4, artikel 88, stk. 4, artikel 89, stk. 4, og artikel 107 tillægges Kommissionen **for en ubegrænset periode** fra datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

Ændring

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter som omhandlet i **artikel 6, stk. 3**, artikel 63, stk. 10, artikel 73, stk. 4, artikel 88, stk. 4, artikel 89, stk. 4, og artikel 107 tillægges Kommissionen fra datoen for denne forordnings ikrafttrædelse **frem til den 31. december 2027.**

Ændring 356
Forslag til forordning
Artikel 108 — stk. 3

Kommissionens forslag

3. Den i artikel 63, stk. 10, artikel 73, stk. 4, artikel 88, stk. 4, **og** artikel 89, **stk. 1**, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

Ændring

3. Den i artikel **6, stk. 3, artikel** 63, stk. 10, artikel 73, stk. 4, artikel 88, stk. 4, artikel 89, stk. **4, og artikel 107** omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 357

Forslag til forordning

Artikel 108 — stk. 6

Kommissionens forslag

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 63, stk. 10, artikel 73, stk. 4, artikel 88, stk. 4, artikel 89, stk. 4, og artikel 107 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra underretningen om den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Ændring

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til **artikel 6, stk. 3**, artikel 63, stk. 10, artikel 73, stk. 4, artikel 88, stk. 4, artikel 89, stk. 4, og artikel 107 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra underretningen om den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Ændring 359

Forslag til forordning

Bilag 1 — tabel 1 — Politisk målsætning 1 — række 001 — kolonne 1

Kommissionens forslag

001 Investering i anlægsaktiver i mikrovirksomheder, der er direkte forbundet med forsknings- og innovationsaktiviteter

Ændring

001 Investering i anlægsaktiver i mikrovirksomheder, der er direkte forbundet med forsknings- og innovationsaktiviteter **eller knyttet til konkurrenceevne**

Ændring 360

Forslag til forordning

Bilag 1 — tabel 1 — Politisk målsætning 1 — række 002 — kolonne 1

Kommissionens forslag

002 Investering i anlægsaktiver i små og mellemstore virksomheder (herunder private forskningscentre), der er direkte forbundet med forsknings- og innovationsaktiviteter

Ændring

002 Investering i anlægsaktiver i små og mellemstore virksomheder (herunder private forskningscentre), der er direkte forbundet med forsknings- og innovationsaktiviteter **eller knyttet til konkurrenceevne**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 361**Forslag til forordning****Bilag 1 — tabel 1 — Politisk målsætning 1 — række 004 — kolonne 1***Kommissionens forslag*

004 Investering i immaterielle aktiver i mikrovirksomheder, der er direkte forbundet med forsknings- og innovationsaktiviteter

Ændring

004 Investering i immaterielle aktiver i mikrovirksomheder, der er direkte forbundet med forsknings- og innovationsaktiviteter **eller knyttet til konkurrenceevne**

Ændring 362**Forslag til forordning****Bilag 1 — tabel 1 — Politisk målsætning 1 — række 005 — kolonne 1***Kommissionens forslag*

005 Investering i immaterielle aktiver i små og mellemstore virksomheder (herunder private forskningscentre), der er direkte forbundet med forsknings- og innovationsaktiviteter

Ændring

005 Investering i immaterielle aktiver i små og mellemstore virksomheder (herunder private forskningscentre), der er direkte forbundet med forsknings- og innovationsaktiviteter **eller knyttet til konkurrenceevne**

Ændring 363**Forslag til forordning****Bilag 1 — tabel 1 — Politisk målsætning 2 — række 035 — kolonne 1***Kommissionens forslag*

035 Foranstaltninger til tilpasning til klimaforandringer og forebyggelse og styring af klimaforbundne risici: oversvømmelser (herunder oplysningskampagner, civilbeskyttelse samt systemer og infrastrukturer til katastrof håndtering)

Ændring

035 Foranstaltninger til tilpasning til klimaforandringer og forebyggelse og styring af klimaforbundne risici: oversvømmelser **og jordskred** (herunder oplysningskampagner, civilbeskyttelse samt systemer og infrastrukturer til katastrof håndtering)

Ændring 364**Forslag til forordning****Bilag 1 — tabel 1 — Politisk målsætning 2 — række 043***Kommissionens forslag*

043	Håndtering af husholdningsaffald: mekanisk-biologisk behandling, termisk behandling	0 %	100 %
------------	--	------------	--------------

Ændring

udgår

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 365**Forslag til forordning****Bilag 1 — tabel 1 — Politisk målsætning 3 — række 056 — kolonne 1***Kommissionens forslag*

056 Nyanlagte motorveje og veje — TEN-T's hovednet

*Ændring*056 Nyanlagte motorveje, **broer** og veje — TEN-T's hovednet**Ændring 366****Forslag til forordning****Bilag 1 — tabel 1 — Politisk målsætning 3 — række 057 — kolonne 1***Kommissionens forslag*

057 Nyanlagte motorveje og veje — TEN-T's samlede net

*Ændring*057 Nyanlagte motorveje, **broer** og veje — TEN-T's samlede net**Ændring 367****Forslag til forordning****Bilag 1 — tabel 1 — Politisk målsætning 3 — række 060 — kolonne 1***Kommissionens forslag*

060 Genskabte eller forbedrede motorveje og veje — TEN-T's hovednet

*Ændring*060 Genskabte eller forbedrede motorveje, **broer** og veje — TEN-T's hovednet**Ændring 368****Forslag til forordning****Bilag 1 — tabel 1 — Politisk målsætning 3 — række 061 — kolonne 1***Kommissionens forslag*

061 Genskabte eller forbedrede motorveje og veje — TEN-T's samlede net

*Ændring*061 Genskabte eller forbedrede motorveje, **broer** og veje — TEN-T's samlede net

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 369**Forslag til forordning****Bilag 1 — tabel 1 — Politisk målsætning 5 — række 128 — kolonne 1***Kommissionens forslag**Ændring*

128 Beskyttelse, udvikling og fremme af offentlige aktiver inden for turisme og **beslægtede** tjenester inden for turisme

128 Beskyttelse, udvikling og fremme af offentlige aktiver inden for turisme og tjenester inden for turisme

Ændring 370**Forslag til forordning****Bilag 1 — tabel 1 — Politisk målsætning 5 — række 130 — kolonne 1***Kommissionens forslag**Ændring*

130 Beskyttelse, udvikling og fremme af naturarv og økoturisme

130 Beskyttelse, udvikling og fremme af naturarv og økoturisme, **som ikke er Natura 2000-områder**

Ændring 371**Forslag til forordning****Bilag 1 — tabel 3 — række 12 — kolonne Integreret territorial investering (ITI)***Kommissionens forslag**Ændring*

Byer **og** forstæder

Byer, forstæder og **landdistrikter forbundet hermed**

Ændring 372**Forslag til forordning****Bilag 1 — tabel 3 — række 16 — kolonne Integreret territorial investering (ITI)***Kommissionens forslag**Ændring*

Tyndt befolkede områder

Landdistrikter og tyndt befolkede områder

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 373

Forslag til forordning

Bilag 1 — tabel 3 — række 22 — kolonne Lokaludvikling styret af lokalsamfundet

Kommissionens forslag

Ændring

Byer **og** forstæder

Byer, forstæder **og landområder forbundet hermed**

Ændring 374

Forslag til forordning

Bilag 1 — tabel 3 — række 26 — kolonne Lokaludvikling styret af lokalsamfundet

Kommissionens forslag

Ændring

Tyndt befolkede områder

Landområder og tyndt befolkede områder

Ændring 375

Forslag til forordning

Bilag 1 — tabel 3 — række 32 — kolonne — Andre typer territoriale redskaber under politisk målsætning 5

Kommissionens forslag

Ændring

Byer **og** forstæder

Byer, forstæder **og landområder forbundet hermed**

Ændring 376

Forslag til forordning

Bilag 1 — tabel 3 — række 36 — kolonne — Andre typer territoriale redskaber under politisk målsætning 5

Kommissionens forslag

Ændring

Tyndt befolkede områder

Landområder og tyndt befolkede områder

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 377

Forslag til forordning

Bilag I — tabel 4 — række 17

Kommissionens forslag

17 Overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed

Ændring

17 **Turisme**, overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed

Ændring 378

Forslag til forordning

Bilag III — tabel Horisontale grundforudsætninger — række 6 — kolonne 2

Kommissionens forslag

Indførelse af en national ramme for gennemførelse af UNCRPD, som omfatter:

1. målsætninger med kvantificerbare mål, dataindsamling og en overvågningsmekanisme
2. ordninger til sikring af, at politikker, love og standarder vedrørende tilgængelighed er tilstrækkelig afspejlet i udarbejdelsen og gennemførelsen af programmerne.

Ændring

Indførelse af en national ramme for gennemførelse af UNCRPD, som omfatter:

1. målsætninger med kvantificerbare mål, dataindsamling og en overvågningsmekanisme, **som finder anvendelse på tværs af alle politikområder**
2. ordninger til sikring af, at politikker, love og standarder vedrørende tilgængelighed er tilstrækkelig afspejlet i udarbejdelsen og gennemførelsen af programmerne **i overensstemmelse med bestemmelserne i UNCRPD og indeholdt i kriterierne og forpligtelserne for projektudvælgelsen**
- 2a. **ordninger for rapportering til overvågningsudvalget om, hvorvidt de støttede operationer overholder chartret om grundlæggende rettigheder.**

Ændring 379

Forslag til forordning

Bilag III — tabel Horisontale grundforudsætninger — række 6 a (ny)

Kommissionens forslag

Gennemførelse af de principper og rettigheder, der er fastlagt under den europæiske søjle for sociale rettigheder, og som bidrager til reel konvergens og samhørighed i Den Europæiske Union.

Ændring

Ordninger på nationalt plan for at sikre den korrekte gennemførelse af principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder, der bidrager til opadgående social konvergens og samhørighed i EU, navnlig de principper, der forhindrer illoyal konkurrence på det indre marked.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 380**Forslag til forordning****Bilag III — tabel Horisontale grundforudsætninger — række 6 b (ny)**

Kommissionens forslag

Effektiv anvendelse af partnerskabsprincippet.

Ændring

Der er indført en ramme for, at alle partnere kan spille en fulgyldig rolle i forberedelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af programmerne, som omfatter:

1. ordninger, der skal sikre gennemsigtige procedurer for inddragelse af partnere
2. en ordning for formidling og videregivelse af oplysninger, der er relevante for, at partnere kan forberede og følge op på møder
3. støtte til styrkelse af partnere og kapacitetsopbygning.

Ændring 381**Forslag til forordning****Bilag IV — Politisk målsætning 2 — række 2 — kolonne 4**

Kommissionens forslag

En national energi- og klimaplan er vedtaget, som omfatter:

1. Alle oplysninger, der kræves i henhold til modellen i bilag I til forordningen om forvaltning af energiunionen
2. En *vejledende* oversigt over planlagte finansielle midler og mekanismer til foranstaltninger til fremme af lavemissionsøkonomi

Ændring

En national energi- og klimaplan, som *er i overensstemmelse med Parisaftalens mål om at begrænse den globale opvarmning til 1,5 °C*, er vedtaget *og* omfatter:

1. alle oplysninger, der kræves i henhold til modellen i bilag I til forordningen om forvaltning af energiunionen
2. en oversigt over planlagte finansielle midler og mekanismer til foranstaltninger til fremme af lavemissionsøkonomi

Ændring 382**Forslag til forordning****Bilag IV — Politisk målsætning 2 — række 4 — kolonne 2**

Kommissionens forslag

EFRU og Samhørighedsfonden:

- 2.4 Fremme af tilpasning til klimaforandringer, risikoforebyggelse og modstandsdygtighed over for katastrofer

Ændring

EFRU og Samhørighedsfonden:

- 2.4 Fremme af tilpasning til klimaforandringer *og strukturelle forandringer*, risikoforebyggelse og modstandsdygtighed over for katastrofer

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 383**Forslag til forordning****Bilag IV — Politisk målsætning 2 — række 7 — kolonne 4***Kommissionens forslag*

Der er indført en prioriteret aktionsplan i henhold til artikel 8 i direktiv 92/43/EØF, som omfatter:

1. Alle de elementer, der kræves i henhold til modellen for den prioriterede aktionsplan for 2021-2027, som er godkendt af Kommissionen og medlemsstaterne

2. *Angivelse af de prioriterede foranstaltninger og et skøn over finansieringsbehovene*

Ændring

Der er indført en prioriteret aktionsplan i henhold til artikel 8 i direktiv 92/43/EØF, som omfatter:

1. Alle de elementer, der kræves i henhold til modellen for den prioriterede aktionsplan for 2021-2027, som er godkendt af Kommissionen og medlemsstaterne, **herunder de prioriterede foranstaltninger og et overslag over finansieringsbehov**

Ændring 384**Forslag til forordning****Bilag IV — Politisk målsætning 3 — nr. 3.2 — kolonne 2***Kommissionens forslag*

- 3.2 Udvikling af et bæredygtigt, klimarobust, intelligent, sikkert og intermodalt transeuropæisk transportnet (TEN-T)

Ændring

(Vedrører ikke den danske tekst)

Ændring 385**Forslag til forordning****Bilag IV — Politisk målsætning 3 — nr. 3.2 — kolonne 4 — nr. - 1 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

- 1a. kræver, at der sikres social, økonomisk og territorial samhørighed, og at manglende forbindelser i højere grad fuldføres, samt at flaskehalse på TEN-T-nettet fjernes, hvilket også betyder investeringer i hård infrastruktur**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 386**Forslag til forordning****Bilag IV — Politisk målsætning 3 — nr. 3.2 — kolonne 4 — nr. 1***Kommissionens forslag*

1. omfatter en økonomisk begrundelse for de planlagte investeringer, understøttet af en solid behovsanalyse og modelberegning af trafikken under hensyntagen til de forventede virkninger af **liberaliseringen** af **jernbanetransporten**

Ændring

1. omfatter en økonomisk begrundelse for de planlagte investeringer, understøttet af en solid behovsanalyse og modelberegning af trafikken under hensyntagen til de forventede virkninger af **åbningen** af **markederne for jernbanetransportydelse**

Ændring 387**Forslag til forordning****Bilag IV — Politisk målsætning 3 — række 2 — kolonne 4 — nr. 2***Kommissionens forslag*

2. afspejler luftkvalitetsplaner, navnlig under hensyntagen til nationale **dekarboniseringsplaner**

Ændring

2. afspejler luftkvalitetsplaner, navnlig under hensyntagen til nationale **emissionsreduktionsstrategier for transportsektoren**

Ændring 388**Forslag til forordning****Bilag IV — Politisk målsætning 3 — række 2 — kolonne 4 — nr. 3***Kommissionens forslag*

3. omfatter investeringer i TEN-T's hovednetkorridorer, som defineret i forordning (EU) nr. 1316/2013, i overensstemmelse med de respektive arbejdsplaner for TEN-T

Ændring

3. omfatter investeringer i TEN-T's hovednetkorridorer, som defineret i forordning (EU) nr. 1316/2013, i overensstemmelse med de respektive arbejdsplaner for TEN-T **såvel som forhåndsudpegede strækninger i det samlede net**

Ændring 389**Forslag til forordning****Bilag IV — Politisk målsætning 3 — række 2 — kolonne 4 — nr. 4***Kommissionens forslag*

4. sikrer komplementaritet med investeringerne uden for TEN-T's hovednet ved at tilbyde regioner og lokalsamfund tilstrækkelig konnektivitet **til** TEN-T's hovednet og knudepunkter

Ændring

4. sikrer komplementaritet med investeringerne uden for TEN-T's hovednet ved at tilbyde regioner og lokalsamfund tilstrækkelig konnektivitet **mellem bynetværk og** TEN-T's hovednet og knudepunkter

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 390**Forslag til forordning****Bilag IV — Politisk målsætning 3 — række 2 — kolonne 4 — nr. 9 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

9a. fremmer bæredygtige regionale og grænseoverskridende turismeinitiativer, som fører til »win-win«-situationer for både turisterne og indbyggerne, såsom sammenkobling af EuroVelo-netværket med det transeuropæiske jernbanenet

Ændring 391**Forslag til forordning****Bilag IV — Politisk målsætning 4 — række 1 — kolonne 2 — nr. ESF**

Kommissionens forslag

Ændring

ESF:

4.1.1 Forbedring af adgangen til beskæftigelse for alle job-søgende, **heriblandt** unge, **og for** erhvervsinaktive, og fremme af selvstændig virksomhed og den sociale økonomi

4.1.2 Modernisering af arbejdsmarkedets institutioner og tjenester for at sikre rettidig og skræddersyet bistand samt støtte til matchning, overgange og mobilitet på arbejdsmarkedet

ESF:

4.1.1 Forbedring af adgangen til beskæftigelse for alle job-søgende, **navnlig** unge, **langtidsledige og** erhvervsinaktive, og fremme af selvstændig virksomhed og den sociale økonomi

4.1.2 Modernisering af arbejdsmarkedets institutioner og tjenester for at **vurdere og foregribe kommende færdighedsbehov og** sikre rettidig og skræddersyet bistand samt støtte til matchning, overgange og mobilitet på arbejdsmarkedet

Ændring 392**Forslag til forordning****Bilag IV — Politisk målsætning 4 — række 2 — kolonne 2 — nr. ESF**

Kommissionens forslag

Ændring

ESF:

4.1.3 Fremme af bedre balance mellem arbejdsliv og privatliv, herunder adgang til børnepasning, et sundt og veltilpasset arbejdsmiljø, der tager højde for sundhedsmæssige risici, **arbejdstagernes tilpasning til forandringer** samt sund og aktiv aldring

ESF:

4.1.3 Fremme af **kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet, en** bedre balance mellem arbejdsliv og privatliv, herunder adgang til børnepasning, et sundt og veltilpasset arbejdsmiljø, der tager højde for sundhedsmæssige risici, **tilpasning af arbejdstagere, virksomheder og iværksættere til forandring** samt sund og aktiv aldring

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 393

Forslag til forordning

Bilag IV — Politisk målsætning 4 — række 1 — kolonne 4 — nr. 2

Kommissionens forslag

2. foranstaltninger til at imødegå de kønsbestemte forskelle i beskæftigelse, løn og pension og fremme balance mellem arbejdsliv og privatliv (bl.a. ved at forbedre adgangen til førskoleundervisning og børnepasning) med tilhørende mål

Ændring

2. foranstaltninger til at imødegå de kønsbestemte forskelle i beskæftigelse, løn, **social sikring** og pension og fremme balance mellem arbejdsliv og privatliv (bl.a. ved at forbedre adgangen til førskoleundervisning og børnepasning) med tilhørende mål

Ændring 394

Forslag til forordning

Bilag IV — Politisk målsætning 4 — række 3 — kolonne 2 — nr. ESF

Kommissionens forslag

ESF:

4.2.1 Forbedring af **uddannelsessystemernes kvalitet, effektivitet og arbejdsmarkedsrelevans**

4.2.2 Fremme af fleksible opkvalificerings- og omskolingsmuligheder for alle, bl.a. ved at lette karriereskift og fremme mobilitet på arbejdsmarkedet

4.2.3 Fremme af lige adgang til inkluderende uddannelse af høj kvalitet — navnlig for ugunstigt stillede grupper — på alle niveauer **lige** fra førskoleundervisning og børnepasning **til** almen **og erhvervsfaglig** uddannelse og **op** til videregående uddannelser

Ændring

ESF:

4.2.1 Forbedring af **kvaliteten, inklusionen og effektiviteten og arbejdsmarkedsrelevansen af uddannelsessystemerne for at støtte tilegnelsen af nøglekompetencer, herunder digitale færdigheder, fremme e-integration og fremme overgangen fra uddannelse til arbejde**

4.2.2 Fremme af **livslang læring, især** fleksible opkvalificerings- og omskolingsmuligheder for alle, **samt uformel og ikkeformel læring** bl.a. ved at lette karriereskift og fremme mobilitet på arbejdsmarkedet

4.2.3 Fremme af lige adgang til **og færdiggørelse af** inkluderende uddannelse **og erhvervsuddannelse** af høj kvalitet — navnlig for ugunstigt stillede grupper — på alle niveauer, fra førskoleundervisning og børnepasning **over** almen uddannelse og **erhvervsuddannelse** til videregående uddannelser **samt voksenuddannelse, herunder at lette læringsmobiliteten for alle**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 395**Forslag til forordning****Bilag IV — række 4.2 — kolonne 4: Opfyldeskriterier for grundforudsætningerne — nr. 1***Kommissionens forslag*

-
1. evidensbaserede systemer til foregribelse af og prognoser for kommende færdighedsbehov samt mekanismer til sporing af færdiguddannede og tjenester for effektiv vejledning af høj kvalitet til lærende i alle aldre

Ændring

-
1. evidensbaserede systemer til foregribelse af og prognoser for kommende færdighedsbehov samt mekanismer til **opfølgende** sporing af færdiguddannede og tjenester for effektiv vejledning af høj kvalitet til lærende i alle aldre, **herunder elevcentrerede tilgange**

Ændring 396**Forslag til forordning****Bilag IV — række 4.2 — kolonne 4: Opfyldeskriterier for grundforudsætningerne — nr. 2***Kommissionens forslag*

-
2. foranstaltninger til sikring af lige adgang til, deltagelse i og fuldførelse af relevant og inkluderende uddannelse af høj kvalitet og erhvervelse af nøglekompetencer på alle niveauer, herunder videregående uddannelse

Ændring

-
2. foranstaltninger til sikring af lige adgang til, deltagelse i og fuldførelse af **økonomisk overkommelig**, relevant, **ikke-segregeret** og inkluderende uddannelse af høj kvalitet og erhvervelse af nøglekompetencer på alle niveauer, herunder videregående uddannelse

Ændring 397**Forslag til forordning****Bilag IV — række 4.2 — kolonne 4: Opfyldeskriterier for grundforudsætningerne — nr. 3***Kommissionens forslag*

-
3. en koordineringsmekanisme på tværs af alle niveauer inden for uddannelse, herunder videregående uddannelse, og en klar ansvarsfordeling mellem de relevante nationale og/eller regionale organer

Ændring

-
3. en koordineringsmekanisme på tværs af alle niveauer inden for uddannelse, herunder videregående uddannelse **og ikkeformelle og uformelle undervisningsudbydere**, og en klar ansvarsfordeling mellem de relevante nationale og/eller regionale organer

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 398

Forslag til forordning

Bilag IV — Politisk målsætning 4 — række 4 — kolonne 2 — nr. 4.3

Kommissionens forslag

Ændring

EFRU:

EFRU:

4.3 Fremme af den socioøkonomiske integration af marginaliserede befolkningsgrupper, **indvandrere** og ugunstigt stillede grupper gennem integrerede foranstaltninger, herunder boliger og sociale ydelser

4.3 Fremme af den socioøkonomiske integration af marginaliserede befolkningsgrupper, **flygtninge** og **migranter under international beskyttelse samt** ugunstigt stillede grupper gennem integrerede foranstaltninger, herunder boliger og sociale ydelser

Ændring 399

Forslag til forordning

Bilag IV — Politisk målsætning 4 — række 4 — kolonne 2 — nr. 4.3.1

Kommissionens forslag

Ændring

ESF:

(Vedrører ikke den danske tekst)

4.3.1 Fremme af aktiv inklusion, herunder med henblik på at fremme lige muligheder og aktiv deltagelse og forbedre beskæftigelsesegnetheden

Ændring 400

Forslag til forordning

Bilag IV — Politisk målsætning 4 — række 4 — kolonne 2 — nr. 4.3.1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

4.3.1a. Fremme af social integration af mennesker, der er truet af fattigdom eller social udstødelse, herunder de socialt dårligst stillede og børn

Ændring 401

Forslag til forordning

Bilag IV — Politisk målsætning 4 — række 4 — kolonne 4

Kommissionens forslag

Ændring

Der er indført en national strategisk politisk ramme for social inklusion og fattigdomsbekæmpelse, som omfatter:

Der er indført en national strategisk politisk ramme **og handlingsplan** for social inklusion og fattigdomsbekæmpelse, som omfatter:

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

1. evidensbaseret konstatering af fattigdom og social udstødelse, herunder børnefattigdom, hjemløshed, geografisk og uddannelsesmæssig segregation, begrænset adgang til grundlæggende tjenesteydelser og infrastruktur samt de særlige behov hos sårbare personer
2. foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af segregering af enhver art, bl.a. gennem tilstrækkelig indkomststøtte, rummelige arbejdsmarkeder og adgang til kvalitetstjenester for sårbare personer, herunder **indvandrere**
3. foranstaltninger til overgang fra institutionel pleje til pleje i nærmiljøet
4. ordninger til sikring af, at udformningen, gennemførelsen, overvågningen og gennemgangen gennemføres i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter og relevante civilsamsfundsorganisationer.

Ændring

1. evidensbaseret konstatering af fattigdom og social udstødelse, herunder børnefattigdom, hjemløshed, geografisk og uddannelsesmæssig segregation, begrænset adgang til grundlæggende tjenesteydelser og infrastruktur samt de særlige behov hos sårbare personer
2. foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af segregering af enhver art, bl.a. gennem tilstrækkelig indkomststøtte, **social beskyttelse**, rummelige arbejdsmarkeder og adgang til kvalitetstjenester for sårbare personer, herunder **migranter og flygtninge**
3. foranstaltninger til overgang fra institutionel pleje til pleje i **familien og i nærmiljøet, baseret på en national afinstitutionaliseringsstrategi og en handlingsplan**
4. ordninger til sikring af, at udformningen, gennemførelsen, overvågningen og gennemgangen gennemføres i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter og relevante civilsamsfundsorganisationer.

Ændring 402**Forslag til forordning****Bilag IV — Politisk målsætning 4 — række 5 — kolonne***Kommissionens forslag*

ESF:

- 4.3.2 Fremme af socioøkonomisk integration af marginaliserede samfundsgrupper, som f.eks. romaer

Ændring

ESF:

- 4.3.2 Fremme af socioøkonomisk integration af **tredjelandstatsborgere og** marginaliserede samfundsgrupper som f. eks. romaer

Ændring 403**Forslag til forordning****Bilag IV — Politisk målsætning 4 — række 6 — kolonne 2***Kommissionens forslag*

ESF:

- 4.3.4 Forbedring af lige og rettidig adgang til tjenester, der er bæredygtige, økonomisk overkommelige og af høj kvalitet forbedring af sundhedssystemernes tilgængelighed, effektivitet og modstandsdygtighed forbedring af adgangen til langtidspleje

Ændring

ESF:

- 4.3.4 forbedring af lige og rettidig adgang til tjenester, der er bæredygtige, økonomisk overkommelige og af høj kvalitet, **modernisering af sociale beskyttelsessystemer, herunder ved at fremme adgangen til social beskyttelse**, forbedring af sundhedssystemernes tilgængelighed, effektivitet og modstandsdygtighed, forbedring af adgangen til langtidspleje

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 404**Forslag til forordning****Bilag IV — Politisk målsætning 4 — række 6 — kolonne 4 — nr. 2, 3 og 3 a (nyt)***Kommissionens forslag*

Der er indført en national eller regional strategisk politisk ramme for sundhed, som omfatter:

1. kortlægning af behovet for sundheds- og langtidspleje, herunder behovet for sundhedspersonale, for at sikre bæredygtige og samordnede foranstaltninger
2. foranstaltninger til sikring af effektivitet, bæredygtighed, tilgængelighed og prisoverkommelighed for sundheds- og langtidspleje med særligt fokus på personer, der udelukkes fra sundheds- og langtidsplejesystemer
3. foranstaltninger til fremme af pleje i nærmiljøet, herunder forebyggende og primær sundhedspleje, hjemmepleje og pleje i nærmiljøet

Ændring

Der er indført en national eller regional strategisk politisk ramme for sundhed, som omfatter:

1. kortlægning af behovet for sundheds- og langtidspleje, herunder behovet for sundhedspersonale, for at sikre bæredygtige og samordnede foranstaltninger
 2. foranstaltninger til sikring af effektivitet, bæredygtighed, tilgængelighed og prisoverkommelighed for sundheds- og langtidspleje med særligt fokus på personer, der udelukkes fra sundheds- og langtidsplejesystemer, **og de personer, der er sværest at nå**
 3. foranstaltninger til fremme af pleje i nærmiljøet, herunder forebyggende og primær sundhedspleje, hjemmepleje og pleje i nærmiljøet, **og overgangen fra institutionel pleje til familiebaseret pleje og pleje i nærmiljøet**
- 3a. foranstaltninger til sikring af de sociale beskyttelsessystemers effektivitet, tilgængelighed og økonomiske overkommelighed**

Ændring 405**Forslag til forordning****Bilag V — nr. 2 — tabel 1T — Programstruktur***Kommissionens forslag*

ID	Afsnit [300]	TA	Beregningsgrundlag	Fond	Regionskategori for den region, der modtager støtte	Specifik målsætning, der er udvalgt
1	Prioritet 1	Nej		EFRU	Mere udviklede regioner	Specifik målsætning 1
					Overgangsregioner	
					Mindre udviklede regioner	Specifik målsætning 2
					Regioner i den yderste periferi og nordlige tyndtbefolkede regioner	
Mere udviklede regioner	Specifik målsætning 3					

Onsdag den 13. februar 2019

ID	Afsnit [300]	TA	Beregningsgrundlag	Fond	Regionskategori for den region, der modtager støtte	Specifik målsætning, der er udvalgt
2	Prioritet 2	Nej		ESF+	Mere udviklede regioner	Specifik målsætning 4
					Overgangsregioner	
					Mindre udviklede regioner	Specifik målsætning 5
					Regioner i den yderste periferi	
3	Prioritering 3	Nej		Samhørighedsfonden	Ikke relevant	
3	Prioriteter vedrørende teknisk bistand	Ja				Ikke relevant
..	Særlig prioritet: Ungdomsbeskæftigelse	Nej		ESF+		
..	Særlig prioritet: Landespecifikke henstillinger	Nej		ESF+		
..	Særlig prioritet: Innovative aktioner	Nej		ESF+		Specifik målsætning 8
	Særlig prioritet: Materielle afsavn	Nej		ESF+		Specifik målsætning 9

Ændring

ID	Afsnit [300]	TA	Beregningsgrundlag	Fond	Regionskategori for den region, der modtager støtte	Specifik målsætning, der er udvalgt
1	Prioritet 1	Nej		EFRU	Mere udviklede regioner	Specifik målsætning 1
					Overgangsregioner	
					Mindre udviklede regioner	Specifik målsætning 2
					Regioner i den yderste periferi og nordlige tyndtbefolkede regioner	
					Mere udviklede regioner	Specifik målsætning 3

Onsdag den 13. februar 2019

ID	Afsnit [300]	TA	Beregningsgrundlag	Fond	Regionskategori for den region, der modtager støtte	Specifik målsætning, der er udvalgt
2	Prioritet 2	Nej		ESF+	Mere udviklede regioner	Specifik målsætning 4
					Overgangsregioner	
					Mindre udviklede regioner	Specifik målsætning 5
					Regioner i den yderste periferi	
3	Prioritering 3	Nej		Samhørighedsfonden	Ikke relevant	
3	Prioriteter vedrørende teknisk bistand	Ja				Ikke relevant
..	Særlig prioritet: Ungdomsbeskæftigelse	Nej		ESF+		
	Særlig prioritet: Børnegaranti	Nej		ESF+		
..	Særlig prioritet: Landespecifikke henstillinger	Nej		ESF+		
..	Særlig prioritet: Innovative aktioner	Nej		ESF+		Specifik målsætning 8
	Særlig prioritet: Materielle afsavn	Nej		ESF+		Specifik målsætning 9

Ændring 406**Forslag til forordning****Bilag V — nr. 2.1 — tabel***Kommissionens forslag*

- Dette er en særlig prioritet for en landespecifik henstilling
- Dette er en særlig prioritet for ungdomsbeskæftigelse
- Dette er en særlig prioritet for innovative aktioner
- Dette er en særlig prioritet for afhjælpning af materielle afsavn**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring

- Dette er en særlig prioritet for en landespecifik henstilling
- Dette er en særlig prioritet for ungdomsbeskæftigelse
- Dette er en særlig prioritet for børnegaranti**
- Dette er en særlig prioritet for innovative aktioner
- Dette er en særlig prioritet for afhjælpning af materielle afsavn**

Ændring 407**Forslag til forordning****Bilag V — punkt 2 — nr. 3 — nr. 2.1 — nr. 2.1.1 — indledning***Kommissionens forslag*

2.1.1. Specifik målsætning⁽⁵⁴⁾ (målet om beskæftigelse og vækst) eller støtteområde (EHFF) — gentages for alle udvalgte specifikke målsætninger eller støtteområde for alle prioriteter, undtagen teknisk bistand

⁽⁵⁴⁾ Undtagen en specifik målsætning, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, **litra c)**, nr. **vii)**, i ESF+-forordningen.

Ændring

2.1.1. Specifik målsætning⁽⁵⁴⁾ (målet om beskæftigelse og vækst) eller støtteområde (EHFF) — gentages for alle udvalgte specifikke målsætninger eller støtteområde for alle prioriteter, undtagen teknisk bistand

⁽⁵⁴⁾ Undtagen en specifik målsætning, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, **nr. xi)**, i ESF+-forordningen.

Ændring 408**Forslag til forordning****Bilag V — punkt 2 — nr. 3 — nr. 2.1 — nr. 2.1.1 — nr. 2.1.1.2 — indledning***Kommissionens forslag*

2.1.1.2 **Indikator**⁽⁵⁵⁾

⁽⁵⁵⁾ **Inden midtvejs gennemgangen i 2025 for EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden, kun opdeling for årene 2021-2025.**

Ændring

2.1.1.2 **Indikatorer**

Ændring 409**Forslag til forordning****Bilag V — punkt 2 — nr. 3 — nr. 2.1 — nr. 2.1.1 — nr. 2.1.1.3 — indledning***Kommissionens forslag*

2.1.1.3 Vejledende opdeling af de programmerede EU-midler pr. interventionstype⁽⁵⁶⁾ (gælder ikke for EHFF)

⁽⁵⁶⁾ **Inden midtvejs gennemgangen i 2025 for EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden, kun opdeling for årene 2021-2025.**

Ændring

2.1.1.3 Vejledende opdeling af de programmerede EU-midler pr. interventionstype (gælder ikke for EHFF)

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 410

Forslag til forordning

Bilag V — punkt 2 — nr. 3 — nr. 2.1 — nr. 2.1.2 — nr. 8

Kommissionens forslag

Ændring

Kriterier for udvælgelse af operationer ⁽⁵⁷⁾

Kriterier for udvælgelse af operationer ⁽⁵⁷⁾

⁽⁵⁷⁾ Kun for programmer, der er begrænset til den specifikke målsætning, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, **litra c)**, nr. **vii)**, i ESF+-forordningen.

⁽⁵⁷⁾ Kun for programmer, der er begrænset til den specifikke målsætning, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, nr. **xi)**, i ESF+-forordningen.

Ændring 411

Forslag til forordning

Bilag V — punkt 3 — tabel 16

Kommissionens forslag

Ændring

[...]

udgår

Ændring 412

Forslag til forordning

Bilag V — punkt 3 — nr. 3.2 — indledning

Kommissionens forslag

Ændring

3.2 Finansieringsramme pr. fond og national medfinansiering ⁽⁵⁹⁾

3.2 Finansieringsramme pr. fond og national medfinansiering

⁽⁵⁹⁾ **Inden midtvejs gennemgangen i 2025 for EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden, finansielle bevillinger kun for årene 2021-2025.**

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0097

Programmet for retlige anliggender *I**

Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet for retlige anliggender (COM(2018)0384 — C8-0235/2018 — 2018/0208(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/51)

Ændring 1**Forslag til forordning****Betragtning 1***Kommissionens forslag*

- (1) I artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union er det fastsat, at »Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal. Dette er medlemsstaternes fælles værdigrundlag i et samfund præget af pluralisme, ikkeforskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd«. I artikel 3 præciseres det yderligere, at »Unionens mål er at fremme freden, sine værdier og befolkningernes velfærd«, og den skal bl.a. respektere »medlemsstaternes rige kulturelle og sproglige mangfoldighed og sikre, at den europæiske kulturarv beskyttes og udvikles«. Disse værdier bekræftes og udmøntes i de rettigheder, friheder og principper, der er forankret i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder (»chartret«).

Ændring

- (1) I artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union er det fastsat, at »Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal. Dette er medlemsstaternes fælles værdigrundlag i et samfund præget af pluralisme, ikkeforskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd«. I artikel 3 præciseres det yderligere, at »Unionens mål er at fremme freden, sine værdier og befolkningernes velfærd«, og den skal bl.a. respektere »medlemsstaternes rige kulturelle og sproglige mangfoldighed og sikre, at den europæiske kulturarv beskyttes og udvikles«. **I henhold til artikel 8 i TEUF skal Unionen i alle sine aktiviteter tilstræbe at fjerne uligheder, fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og bekæmpe forskelsbehandling, når den fastlægger og gennemfører sine politikker og aktiviteter.** Disse værdier bekræftes og udmøntes i de rettigheder, friheder og principper, der er forankret i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder (»chartret«) og FN's konvention om rettigheder for personer med handicap.

⁽¹⁾ Sagen blev henvist til fornyet behandling i de kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger, jf. forretningsordenens artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit (A8-0068/2019).

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 2
Forslag til forordning
Betragtning 1 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (1a) *I overensstemmelse med artikel 8 og 10 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bør programmet for retlige anliggender i alle sine aktiviteter støtte integrering af ligestillingsaspektet, herunder kønsbudgettering, og af målsætninger om ikkeforskelsbehandling.*

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 3
Forslag til forordning
Betragtning 2

Kommissionens forslag

- (2) Disse rettigheder og værdier må fortsat fremmes og styrkes, udbredes blandt borgere og folk i Unionen og udgøre fundamentet for Europas samfund. En ny fond for retfærdighed, rettigheder og værdier, der omfatter programmet for rettigheder og værdier samt programmet for retlige anliggender, skal derfor oprettes **indenfor** rammerne af Unionens budget. I en tid, hvor de europæiske samfund konfronteres med ekstremisme, radikalisme og splid, er det vigtigere end nogensinde at fremme, styrke og forsvare retfærdighed, rettigheder og EU-værdier såsom menneskerettigheder, respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, **lighed**, retsstatsprincippet og **menneskerettigheder**. Dette vil have omfattende og direkte virkninger for det politiske, sociale, kulturelle og økonomiske liv i EU. Som en del af den nye fond vil rettigheds- og værdiprogrammet koble det rettigheds-, ligestillings- og unionsborgerskabsprogram, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013⁽¹⁰⁾, sammen med programmet Europa for borgerne, der blev oprettet ved Rådets forordning (EU) nr. 390/2014⁽¹¹⁾. Programmet for retlige anliggender (herefter »programmet«) vil fortsat støtte udviklingen af et integreret europæisk retsområde og grænseoverskridende samarbejde som en udløber af programmet for retlige anliggender 2014-2020, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013⁽¹²⁾ (herefter »forgængerprogrammet«).

Ændring

- (2) Disse rettigheder og værdier må fortsat **aktivt dyrkes, beskyttes, fremmes af Unionen og de enkelte medlemsstater i alle deres politikker på en sammenhængende måde samt** styrkes og udbredes blandt borgere og folk i Unionen og udgøre fundamentet for Europas samfund. **Samtidig er et velfungerende europæisk område med retfærdighed og effektive, uafhængige nationale retssystemer af god kvalitet samt større gensidig tillid nødvendige for, at det indre marked kan trives, og for at holde Unionens fælles værdier i hævd.** En ny fond for retfærdighed, rettigheder og værdier, der omfatter programmet for rettigheder og værdier samt programmet for retlige anliggender, skal derfor oprettes **inden for** rammerne af Unionens budget. I en tid, hvor de europæiske samfund konfronteres med ekstremisme, radikalisme, **polarisering** og splid, **og hvor der pågår procedurer i henhold til artikel 7 i traktaten om Den Europæiske Union om systematiske overtrædelser af retsstatsprincippet såvel som traktatbrudsprocedurer om spørgsmål vedrørende retsstatsprincippet i medlemsstaterne**, er det vigtigere end nogensinde at fremme, styrke og forsvare retfærdighed, rettigheder og EU-værdier såsom menneskerettigheder **og grundlæggende rettigheder**, respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, **ligestilling, herunder ligestilling mellem mænd og kvinder, ikke-forskelsbehandling og** retsstatsprincippet, **idet en forringelse af disse rettigheder og værdier i en hvilken som helst medlemsstat kan have en negativ indvirkning på Unionen som helhed**. Dette vil have omfattende og direkte virkninger for det politiske, sociale, kulturelle og økonomiske liv i EU. Som en del af den nye fond vil rettigheds- og værdiprogrammet koble det rettigheds-, ligestillings- og unionsborgerskabsprogram, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013 af 17. december 2013⁽¹⁰⁾, sammen med programmet Europa for borgerne, der blev oprettet ved Rådets forordning (EU) nr. 390/2014⁽¹¹⁾. Programmet for retlige anliggender (herefter »programmet«) vil fortsat støtte udviklingen af et integreret europæisk retsområde og grænseoverskridende samarbejde som en udløber af programmet for retlige anliggender 2014-2020, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013⁽¹²⁾ (herefter »forgængerprogrammet«).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013 af 17. december 2013 om programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 62).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013 af 17. december 2013 om programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 62).

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

(¹¹) Rådets forordning (EU) nr. 390/2014 af 14. april 2014 om oprettelse af programmet »Europa for Borgerne« for perioden 2014-2020 (EUT L 115 af 17.4.2014, s. 3).

(¹¹) Rådets forordning (EU) nr. 390/2014 af 14. april 2014 om oprettelse af programmet »Europa for Borgerne« for perioden 2014-2020 (EUT L 115 af 17.4.2014, s. 3).

(¹²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013 af 17. december 2013 om programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 62).

(¹²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013 af 17. december 2013 om programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 62).

Ændring 4

Forslag til forordning

Betragtning 3

Kommissionens forslag

Ændring

(3) Fonden for retfærdighed, Rettigheder og Værdier og de to underliggende finansieringsprogrammer vil **først og fremmest** være rettet mod personer og enheder, der bidrager til at gøre vores fælles værdier, rettigheder og mangfoldighed levende og vibrerende. Slutmålet er at pleje og støtte **vores** rettighedsbaserede, lige, inkluderende og demokratiske samfund. **Dette indebærer** et vibrerende civilt samfund, hvor borgernes demokratiske, civile og sociale deltagelse **opmuntres**, og den rige mangfoldighed i det europæiske samfund fremmes, idet den også støttes på vores fælles historie og minder. I EU-traktatens artikel 11 **specificeres** det **yderligere**, at institutionerne på passende måder skal give borgere og repræsentative sammenslutninger mulighed for at give udtryk for deres opfattelser angående alle Unionens arbejdsområder og for at diskutere dem offentligt.

(3) Fonden for retfærdighed, Rettigheder og Værdier og de to underliggende finansieringsprogrammer vil være rettet mod personer og enheder, der bidrager til at gøre vores fælles værdier, rettigheder og mangfoldighed levende og vibrerende. Slutmålet er at pleje og støtte rettighedsbaserede, lige, **åbne**, inkluderende og demokratiske samfund, **navnlig ved at finansiere aktiviteter, som fremmer** et vibrerende, **veludviklet, modstandsdygtigt og stærkt** civilt samfund, hvor borgernes demokratiske, civile og sociale deltagelse **samt korrekt anvendelse og gennemførelse af menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder muliggøres, hvorved** den rige mangfoldighed i det europæiske samfund fremmes, idet den også støttes på vores fælles historie og minder. I EU-traktatens artikel 11 **kræves** det, at institutionerne **fører en åben, gennemsigtig og regelmæssig dialog med civilsamfundet og** på passende måder skal give borgere og repræsentative sammenslutninger mulighed for at give udtryk for deres opfattelser angående alle Unionens arbejdsområder og for at diskutere dem offentligt. **Dette er særlig vigtigt i lyset af, at der i en række medlemsstater bliver stadig mindre plads til et uafhængigt civilsamfund.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 5
Forslag til forordning
Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) I traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bestemmes det, at der skal indføres et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor de grundlæggende rettigheder og medlemsstaternes forskellige retssystemer og retstraditioner respekteres. Unionen kan i dette øjemed vedtage foranstaltninger med henblik på at udvikle det retslige samarbejde i civil- og strafferetlige spørgsmål og fremme og støtte medlemsstaternes tiltag på det kriminalitetsforebyggende område. **I den videre udvikling af et europæisk retsområde bør der sikres** respekt for grundlæggende rettigheder og for fælles principper og værdier, såsom principperne om **forbud mod forskelsbehandling, ligestilling mellem mænd og kvinder**, effektiv adgang til domstolene for alle, retsstatsprincippet samt et velfungerende uafhængigt retssystem.

Ændring

- (4) I traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bestemmes det, at der skal indføres et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor de grundlæggende rettigheder og medlemsstaternes forskellige retssystemer og retstraditioner respekteres. **Respekt for og fremme af retsstatsprincippet, grundlæggende rettigheder og demokrati i Unionen er forudsætninger for at opretholde alle rettigheder og forpligtelser, der er nedfældet i traktaterne, og for at opbygge borgernes tillid til Unionen. Måden, hvorpå retsstatsprincippet gennemføres på nationalt plan, spiller en central rolle i forhold til at sikre gensidig tillid blandt medlemsstaterne og mellem deres respektive retssystemer.** Unionen kan i dette øjemed vedtage foranstaltninger med henblik på at udvikle det retslige samarbejde i civil- og strafferetlige spørgsmål og, **hvis det er relevant, administrative spørgsmål og på at fremme og støtte medlemsstaternes tiltag på det kriminalitetsforebyggende område, navnlig ved at fokusere på alvorlige grænseoverskridende forbrudelser, skattemæssige overtrædelser, miljøforbrydelser, terrorisme og krænkelse af grundlæggende rettigheder såsom menneskehandel samt på beskyttelse af ofrenes rettigheder.** Respekt for **menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder og for fælles principper og værdier, såsom principperne om ikkeforskelsbehandling, solidaritet, ligebehandling på grundlag af bestemmelserne i artikel 21 i charteret**, effektiv adgang til domstolene for alle, retsstatsprincippet, **demokrati** samt et velfungerende uafhængigt retssystem **bør sikres og fremmes i den videre udvikling af et europæisk retsområde på lokalt, regionalt og nationalt plan.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 6

Forslag til forordning

Betragtning 4 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (4a) *Det fremgår udtrykkeligt af artikel 81 i TEUF, at Unionen kan vedtage retsakter med henblik på tilnærmelse af medlemsstaternes love. Ifølge traktaten kan sådanne retsakter bl.a. vedtages med henblik på gensidig anerkendelse mellem medlemsstaterne af retsafgørelser og udenretslige afgørelser samt fuldbyrdelse heraf, forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter på tværs af grænserne, forenelighed mellem medlemsstaternes regler om lovvalg og om retternes kompetence, samarbejde om bevisoptagelse, effektiv adgang til domstolene, fjernelse af hindringer for en tilfredsstillende afvikling af civile retssager, om nødvendigt ved at fremme foreneligheden mellem medlemsstaternes civile retsplejeregler, udformning af alternative metoder til tvistbilæggelse og støtte til uddannelse af dommere samt andet personale i retsvæsenet.*

Ændring 7

Forslag til forordning

Betragtning 5

Kommissionens forslag

Ændring

- (5) Finansieringen **bør fortsat være** et af de **vigtige** redskaber til en vellykket virkeliggørelse af de ambitiøse mål, der er opstillet i traktaterne. De bør bl.a. nås ved oprettelse af et fleksibelt og effektivt program for **retlige** anliggender, der bør gøre planlægningen og gennemførelsen af disse mål lettere.
- (5) Finansieringen **er** et af de **vigtigste** redskaber til en vellykket virkeliggørelse af de ambitiøse mål, der er opstillet i traktaterne. De bør bl.a. nås ved oprettelse af et fleksibelt og effektivt program for **retlige** anliggender, der bør gøre planlægningen og gennemførelsen af disse mål lettere, **idet der tages hensyn til, hvilke aktiviteter der giver den største EU-merværdi, og anvendes centrale resultatindikatorer, når dette er muligt.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 8
Forslag til forordning
Betragtning 5 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (5a) *Programmet bør sigte mod at gøre midlerne mere fleksible og tilgængelige og give civilsamfundsorganisationer i og uden for Unionen de samme muligheder og betingelser for at opnå støtte.*

Ændring 9
Forslag til forordning
Betragtning 6

Kommissionens forslag

Ændring

- (6) Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal Unionen træffe foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål og retligt samarbejde i straffesager, der er støttet på princippet om gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser, der har udgjort hjørnestenen i det retlige samarbejde i Unionen siden Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999. Gensidig anerkendelse af retsafgørelser forudsætter en høj grad af gensidig tillid blandt medlemsstaterne. Foranstaltninger til indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på flere områder er blevet truffet for at lette den gensidige anerkendelse og fremme gensidig tillid. Et velfungerende retsområde, hvor de problemer, der kan opstå i forbindelse med retssager på tværs af grænserne og adgang til klage og domstolsprøvelse i grænseoverskridende anliggender, er udryddet, er også afgørende for at sikre økonomisk vækst.

- (6) Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed **for alle** skal Unionen træffe foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål og retligt samarbejde i straffesager, der er støttet på princippet om gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser, der har udgjort hjørnestenen i det retlige samarbejde i Unionen siden Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999. Gensidig anerkendelse af retsafgørelser forudsætter en høj grad af gensidig tillid blandt medlemsstaterne. Foranstaltninger til indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på flere områder er blevet truffet for at lette den gensidige anerkendelse og fremme gensidig tillid. Et velfungerende retsområde, hvor de problemer, der kan opstå i forbindelse med retssager på tværs af grænserne og adgang til klage og domstolsprøvelse i grænseoverskridende anliggender, er udryddet, er også afgørende for at sikre økonomisk vækst **og yderligere integration.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 10**Forslag til forordning****Betragtning 6 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (6a) Som Den Europæiske Unions Domstol har mindet om i sin retspraksis ^(1a), er dommeres uafhængighed en del af kerneindholdet af den grundlæggende rettighed til en retfærdig rettergang og udgør grundlaget for gensidig tillid og gensidig anerkendelse.

- ^(1a) EU-Domstolen, Store Afdeling, 27. februar 2018, C-64/16, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, ECLI:EU:C:2018:117; EU-Domstolen, Store Afdeling, 25. juli 2018, C-216/18 PPU, L.M., ECLI:EU:C:2018:586.

Ændring 11**Forslag til forordning****Betragtning 6 b (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (6b) Adgang til klage og domstolsprøvelse bør især omfatte adgang til domstolene, til alternative metoder til tvistbilæggelse og til indehavere af offentlige embeder, der ved lov er forpligtet til at give parterne uafhængig og upartisk juridisk rådgivning.

Ændring 12**Forslag til forordning****Betragtning 6 c (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (6c) Inddragelse af kønsperspektivet i retssystemerne bør betragtes som et vigtigt mål for yderligere udvikling af et europæisk område med retfærdighed. Intersektionel forskelsbehandling i retssystemet er stadig en af de største hindringer for kvinders lige adgang til domstolene. Programmet bør derfor aktivt bidrage til at fjerne enhver forskelsbehandling og hindring for mindretal, handicappede, migranter, asylansøgere, ældre mennesker, personer, der bor i fjerntliggende områder, eller andre sårbare grupper, der kan opleve begrænsninger i forbindelse med adgang til domstolene, og støtte kønssensitive procedurer og afgørelser, der har fokus på offeret, i retssystemet;

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 13**Forslag til forordning****Betragtning 7***Kommissionens forslag*

- (7) **Overholdelsen** af retsstatsprincippet er afgørende for en høj grad af gensidig tillid på området retlige og indre anliggender, navnlig hvad angår et effektivt civil- og strafferetligt samarbejde, som er baseret på gensidig anerkendelse. Retsstatsprincippet er en af de fælles værdier, der er forankret i artikel 2 i TEU, og princippet om effektiv retsbeskyttelse i artikel 19, stk. 1, i TEU og i artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder er et konkret udtryk for retsstatsprincippet. At fremme retsstatsprincippet ved at støtte bestræbelserne på at forbedre de nationale retssystemers uafhængighed, kvalitet og effektivitet øger den gensidige tillid, der er absolut nødvendig for det civil- og strafferetlige samarbejde.

Ændring

- (7) **Fuld overholdelse og fremme** af retsstatsprincippet er afgørende for en høj grad af gensidig tillid på området **frihed, sikkerhed og** retlige og indre anliggender, navnlig hvad angår et effektivt civil- og strafferetligt samarbejde, som er baseret på gensidig anerkendelse. Retsstatsprincippet er en af de fælles værdier, der er forankret i artikel 2 i TEU, og princippet om effektiv retsbeskyttelse i artikel 19, stk. 1, i TEU og i artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder er et konkret udtryk for retsstatsprincippet. At fremme retsstatsprincippet ved at støtte bestræbelserne på at forbedre de nationale retssystemers uafhængighed, **gennemsigtighed, ansvarlighed**, kvalitet og effektivitet øger den gensidige tillid, der er absolut nødvendig for det civil- og strafferetlige samarbejde.

Ændring 14**Forslag til forordning****Betragtning 7 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

- (7a) **Det er vigtigt at huske på, at retsvæsenet bekræfter retsstatsprincippet i samfundet og sikrer enhvers ret til en retfærdig rettergang ved en uafhængig og upartisk domstol med henblik på at beskytte europæiske værdier.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 15
Forslag til forordning
Betragtning 8

Kommissionens forslag

- (8) Det fremgår af artikel 81, stk. 2, litra h), og 82, stk. 1, litra c), i TEUF, at Unionen skal støtte uddannelse af dommere samt andet personale i retsvæsenet som et redskab til at forbedre det civil- og strafferetlige samarbejde, der er støttet på princippet om gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser. Uddannelse af retsvæsenets aktører er et vigtigt redskab til at udvikle en fælles forståelse af, hvordan retsstatsprincippet bedst opretholdes. En sådan uddannelse bidrager til at opbygge et europæisk retsområde ved at udvikle en fælles retskultur mellem retsvæsenets aktører i medlemsstaterne. Det er af afgørende vigtighed at sikre en korrekt og sammenhængende retsanvendelse i Unionen og gensidig tillid mellem retsvæsenets aktører i grænseoverskridende sager. De undervisningsaktiviteter, der støttes af midler, der hidrører fra programmet, bør baseres på en vurdering af relevante undervisningsbehov, specifikke undervisningsmetoder bør anvendes, de bør inkludere grænseoverskridende begivenheder, hvor retsvæsenets aktører fra forskellige medlemsstater mødes, omfatte aktiv læring og netværkselementer og være bæredygtige.

Ændring

- (8) Det fremgår af artikel 81, stk. 2, litra h), og 82, stk. 1, litra c), i TEUF, at Unionen skal støtte uddannelse af dommere samt andet personale i retsvæsenet som et redskab til at forbedre det civil- og strafferetlige **samarbejde og, hvis det er relevant, det forvaltningsretlige** samarbejde, der er støttet på princippet om gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser. Uddannelse af retsvæsenets aktører er et vigtigt redskab til at udvikle en fælles forståelse af, hvordan retsstatsprincippet **og de grundlæggende rettigheder** bedst **gennemføres og** opretholdes. En sådan uddannelse bidrager til at opbygge et europæisk retsområde ved at udvikle en fælles retskultur mellem retsvæsenets aktører i medlemsstaterne. Det er af afgørende vigtighed at sikre en **ikkediskriminerende**, korrekt og sammenhængende retsanvendelse i Unionen og gensidig tillid **og forståelse** mellem retsvæsenets aktører i grænseoverskridende sager. De undervisningsaktiviteter, der støttes af midler, der hidrører fra programmet, bør baseres på en vurdering af relevante undervisningsbehov, specifikke undervisningsmetoder bør anvendes, de bør inkludere grænseoverskridende begivenheder, hvor retsvæsenets aktører, **herunder personer, som arbejder for civilsamfundsorganisationer**, fra forskellige medlemsstater mødes, omfatte aktiv læring og netværkselementer og være bæredygtige. **De bør omfatte uddannelseskurser for dommere, advokater, anklagere og politiet om de udfordringer og hindringer, som personer i en sårbar situation oplever, herunder børn, etniske minoriteter, LGBTI-personer, personer med handicap, ofre for kønsbaseret og andre former for vold mellem mennesker og ofre for menneskehandel, og om, hvordan man sikrer, at ofre for forbrydelser beskyttes ordentligt. Disse uddannelseskurser bør tilrettelægges med direkte inddragelse af sådanne personer og organisationer, der repræsenterer eller hjælper dem.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 16
Forslag til forordning
Betragtning 8 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (8a) *Rimelige frister for retssager bidrager til retssikkerheden, hvilket er den afgørende forudsætning for retstatsprincippet.*

Ændring 17
Forslag til forordning
Betragtning 8 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (8b) *I henhold til Rådets afgørelse (EU) 2017/865 af 11. maj 2017 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, og afgørelsen vedrørende asyl og non-refoulement bør programmet støtte uddannelse af dommere og andet personale i retsvæsenet med henblik på at øge bevidstheden og fremme den praktiske anvendelse af konventionen inden for dette område for bedre at beskytte ofre for vold mod kvinder og piger i hele Unionen.*

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 18**Forslag til forordning****Betragtning 9***Kommissionens forslag*

- (9) Uddannelse af dommere og anklagere kan omfatte forskellige aktører, såsom de retlige, **retslige** og administrative myndigheder i medlemsstaterne, akademiske institutter, nationale organer med ansvar for juridisk uddannelse, uddannelsesorganisationer eller netværk på EU-plan eller netværk af retscoordinatorer for EU-ret. Organer og enheder, der forfølger et mål af almindelig europæisk interesse inden for uddannelse af retsvæsenets aktører — såsom Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere (EJTN), Det Europæiske Retsakademi (ERA), Det Europæiske Netværk af Domstolsadministrationer (ENC), Sammenslutningen af Statsråd og Forvaltningsdomstole i Den Europæiske Union (ACA-Europa), Netværket af Præsidenterne for Den Europæiske Unions Øverste Domstole (RPCSJUE) og Det Europæiske Institut for Offentlig Administration (EIPA) — bør fortsat spille en rolle ved at fremme uddannelsesprogrammer med en ægte europæisk dimension for dommere og anklagere og andet personale i retsvæsenet og kan derfor tildeles tilstrækkelig finansiel støtte i overensstemmelse med de procedurer og kriterier, der er fastsat i de årlige arbejdsprogrammer, der vedtages af Kommissionen i henhold til denne forordning.

Ændring

- (9) Uddannelse af dommere og anklagere kan omfatte forskellige aktører, såsom de retlige og administrative myndigheder i medlemsstaterne, akademiske institutter, nationale organer med ansvar for juridisk uddannelse, uddannelsesorganisationer eller netværk på EU-plan eller netværk af retscoordinatorer for EU-ret **samt relevante civilsamfundsorganisationer, herunder dem der indbringer repræsentative søgsmål**. Organer og enheder, der forfølger et mål af almindelig europæisk interesse inden for uddannelse af retsvæsenets aktører — såsom Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere (EJTN), Det Europæiske Retsakademi (ERA), Det Europæiske Netværk af Domstolsadministrationer (ENC), Sammenslutningen af Statsråd og Forvaltningsdomstole i Den Europæiske Union (ACA-Europa), Netværket af Præsidenterne for Den Europæiske Unions Øverste Domstole (RPCSJUE) og Det Europæiske Institut for Offentlig Administration (EIPA) — bør fortsat spille en rolle ved at fremme uddannelsesprogrammer med en ægte europæisk dimension for dommere og anklagere og andet personale i retsvæsenet og kan derfor tildeles tilstrækkelig finansiel støtte i overensstemmelse med de procedurer og kriterier, der er fastsat i de årlige arbejdsprogrammer, der vedtages af Kommissionen i henhold til denne forordning. **Desuden kan organisationer inden for området grundlæggende rettigheder og fagfolk, der arbejder med volds ofre, og specialiserede akademiske institutioner også bidrage til sådanne uddannelsesprogrammer, og de bør derfor inddrages, når det er relevant. I betragtning af at kvindelige dommere er underrepræsenteret i topstillinger, bør kvindelige dommere, anklagere og andre juridiske erhverv tilskyndes til at deltage i uddannelsesaktiviteterne.**

Ændring 19**Forslag til forordning****Betragtning 9 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

- (9a) **Medlemsstaterne bør investere mere i udviklingen af uddannelse af retsvæsenets aktører og videreuddannelse af dommere, da disse aktiviteter danner grundlaget for et effektivt, uafhængigt og upartisk retssystem.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 20**Forslag til forordning****Betragtning 10 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (10a) **Programmet bør også støtte fremme af bedste praksis mellem domstole, der specifikt behandler sager med kønsbaseret vold, og udveksling af fælles ressourcer og uddannelsesmateriale om kønsbaseret vold til dommere, offentlige anklagere, advokater, politiet og andre fagfolk, der kommer i kontakt med ofre for kønsbaseret vold.**

Ændring 21**Forslag til forordning****Betragtning 11**

Kommissionens forslag

Ændring

- (11) Foranstaltninger, der er led i programmet, bør støtte en øget gensidig anerkendelse af retsafgørelser og domme, og den nødvendige indbyrdes tilnærmelse af lovgivningen, som vil lette samarbejdet mellem alle relevante myndigheder, herunder de finansielle efterretningsenheder, og den retlige beskyttelse af den enkeltes rettigheder på det civil- og handelsretlige område. Programmet bør også fremme retsplejeregler for grænseoverskridende sager og større konvergens på det civilretlige område, hvilket vil bidrage til at fjerne hindringerne for gode og effektivt fungerende retslige og udenretslige procedurer til fordel for alle parter i en tvist på det civilretlige område. Endelig, med henblik på at støtte den effektive gennemførelse og praktiske anvendelse af EU-lovgivningen om retligt samarbejde i civilretlige spørgsmål, bør programmet støtte det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, der blev oprettet ved Rådets afgørelse 2001/470/EF.
- (11) Foranstaltninger, der er led i programmet, bør støtte en øget gensidig anerkendelse af retsafgørelser og domme, **gensidig tillid mellem medlemsstaterne** og den nødvendige indbyrdes tilnærmelse af lovgivningen, som vil lette samarbejdet mellem alle relevante myndigheder, herunder de finansielle efterretningsenheder, og den retlige beskyttelse af den enkeltes rettigheder på det civil- og handelsretlige område. Programmet bør også fremme retsplejeregler for grænseoverskridende sager, **herunder mæglingsprocedurer, navnlig ved at fokusere på at fremme ikkeforsøksbehandlende adgang til domstolsprøvelse for alle**, og større konvergens **navnlig** på det civilretlige område, hvilket vil bidrage til at fjerne hindringerne for gode og effektivt fungerende retslige og udenretslige procedurer til fordel for alle parter i en tvist på det civilretlige område. Endelig, med henblik på at støtte den effektive gennemførelse og praktiske anvendelse af EU-lovgivningen om retligt samarbejde i civilretlige spørgsmål, bør programmet støtte det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, der blev oprettet ved Rådets afgørelse 2001/470/EF.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 22

Forslag til forordning

Betragtning 12

Kommissionens forslag

- (12) I henhold til artikel 3, stk. 3, i TEU, chartrets artikel 24 og De Forenede Nationers konvention af 1989 om barnets rettigheder bør programmet støtte beskyttelsen af børns rettigheder, og det bør ensrette varetagelsen af barnets rettigheder i forbindelse med gennemførelsen af alle dets aktiviteter.

Ændring

- (12) I henhold til artikel 3, stk. 3, i TEU, chartrets artikel 24 og De Forenede Nationers konvention af 1989 om barnets rettigheder bør programmet støtte beskyttelsen af børns rettigheder, og det bør ensrette varetagelsen af barnets rettigheder i forbindelse med gennemførelsen af alle dets aktiviteter. **Med henblik herpå bør der lægges særlig vægt på foranstaltninger, der tager sigte på at beskytte børns rettigheder i civil- og strafferetlige spørgsmål, herunder beskyttelse af børn, der ledsager forældre under tilbageholdelse, og børn af fængslede forældre. Der bør også overvejes passende støtte til uddannelsesaktiviteter med sigte på korrekt gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager.**

Ændring 23

Forslag til forordning

Betragtning 12 a (ny)

Kommissionens forslag

- (12a) **I henhold til artikel 3, stk. 3, i TEU, chartrets artikel 23 og konventionen til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen) bør programmet støtte beskyttelsen af kvinders rettigheder og ensrette varetagelsen af kønsbaserede spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen af alle dets aktiviteter. For at sikre og styrke kvinders og pigers adgang til domstolene i tilfælde af kønsbaseret vold bør medlemsstaterne ratificere Istanbulkonventionen og vedtage en omfattende lovgivning mod kønsbaseret vold i Unionen.**

Ændring

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 24**Forslag til forordning****Betragtning 12 b (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (12b) *Ifølge Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse bør programmet støtte beskyttelse af personer, der tilhører racemæssige eller etniske mindretal, såsom romaerne, mod forskelsbehandling og integrere fremme af deres rettigheder i gennemførelsen af alle foranstaltninger, navnlig ved at styrke tiltagene mod forskelsbehandling.*

Ændring 25**Forslag til forordning****Betragtning 13**

Kommissionens forslag

Ændring

- (13) Programmet for 2014-2020 har gjort det muligt at gennemføre uddannelsesaktiviteter vedrørende EU-retten, navnlig om chartrets rækkevidde og anvendelse, der er målrettet dommere og andre aktører i retsvæsenet. I sine konklusioner af 12. oktober 2017 vedrørende anvendelsen af chartret i 2016 fremhævede Rådet vigtigheden af at øge bevidstheden om anvendelsen af chartret, herunder blandt politiske beslutningstagere, retsvæsenets aktører og rettighedshaverne selv, på nationalt såvel som på EU-plan. For at kunne ensrette de grundlæggende rettigheder på en ensartet måde er det derfor nødvendigt at udstrække den økonomiske støtte til oplysningsaktiviteter rettet mod andre offentlige myndigheder end retsmyndigheder og retsvæsenets aktører.

- (13) Programmet for 2014-2020 har gjort det muligt at gennemføre uddannelsesaktiviteter vedrørende EU-retten, navnlig om chartrets rækkevidde og anvendelse, der er målrettet dommere og andre aktører i retsvæsenet. I sine konklusioner af 12. oktober 2017 vedrørende anvendelsen af chartret i 2016 fremhævede Rådet vigtigheden af at øge bevidstheden om anvendelsen af chartret, herunder blandt politiske beslutningstagere, retsvæsenets aktører og rettighedshaverne selv, på nationalt såvel som på EU-plan. For at kunne ensrette de grundlæggende rettigheder på en ensartet måde er det derfor nødvendigt at udstrække den økonomiske støtte til oplysningsaktiviteter rettet mod andre offentlige myndigheder end retsmyndigheder og retsvæsenets aktører **samt mod NGO'er, der varetager denne opgave.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 26
Forslag til forordning
Betragtning 14

Kommissionens forslag

- (14) Ifølge artikel 67 TEUF bør Unionen udgøre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed med respekt for de grundlæggende rettigheder, og herved er **adgangen** til domstolene af stor betydning. For at lette en effektiv adgang til retsvæsenet og med henblik på at fremme den gensidige tillid, der er en forudsætning for, at området med frihed, sikkerhed og retfærdighed fungerer godt, er det nødvendigt også at yde finansiel støtte til aktiviteter, som udføres af andre myndigheder end retsmyndigheder og retsvæsenets aktører, samt af **de af civilsamfundets organisationer**, som bidrager til at nå disse mål.

Ændring

- (14) Ifølge artikel 67 TEUF bør Unionen udgøre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed med respekt for de grundlæggende rettigheder, og herved er **ikke-diskriminerende adgang** til domstolene **for alle** af stor betydning. For at lette en effektiv adgang til retsvæsenet og med henblik på at fremme den gensidige tillid, der er en forudsætning for, at området med frihed, sikkerhed og retfærdighed fungerer godt, er det nødvendigt også at yde finansiel støtte til aktiviteter, som udføres af andre myndigheder end retsmyndigheder **på nationalt, regionalt og lokalt plan**, og retsvæsenets aktører samt af **civilsamfundsorganisationer, herunder dem der repræsenterer rettigheder for ofre for forbrydelser**, som bidrager til at nå disse mål. **For at opnå adgang til domstolsprøvelse for alle bør der navnlig ydes støtte til aktiviteter, der fremmer effektiv og lige adgang til klage og domstolsprøvelse for personer i en sårbar situation, såsom børn, etniske minoriteter, LGBTI-personer, personer med handicap, ofre for kønsbaseret og andre former for vold mellem mennesker og ofre for menneskehandel og migranter, uanset deres opholdsstatus.**

Ændring 27
Forslag til forordning
Betragtning 15

Kommissionens forslag

- (15) Programmet bør **også** støtte, at hensynet til ligestilling mellem **kvinder og mænd** og **målsætningerne om** forbud mod forskelsbehandling integreres i alle programmets aktiviteter, jf. artikel 8 og 10 i TEUF.

Ændring

- (15) Programmet bør **have en tværgående tilgang til at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder** og støtte, at hensynet til ligestilling mellem mænd og **kvinder** og forbud mod forskelsbehandling integreres i alle programmets aktiviteter, jf. artikel 8 og 10 i TEUF. **Der bør regelmæssigt foretages overvågning og evalueringer for at vurdere, hvordan disse målsætninger tilstræbes i programmets aktiviteter.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 28**Forslag til forordning****Betragtning 16***Kommissionens forslag*

- (16) De tiltag, der er omfattet af denne forordning, bør bidrage til at skabe et europæisk retsområde, øge samarbejdet, herunder netværkssamarbejdet, over landegrænserne og opnå en rigtig, **ensartet** og konsekvent anvendelse af gældende EU-ret. Finansieringen af aktiviteterne bør også bidrage til at skabe en fælles forståelse af Unionens værdier, retsstatsprincippet, bedre viden om EU-ret og -politikker med henblik på at udveksle knowhow og bedste praksis i forbindelse med alle berørte parter anvendelse af redskaberne til retligt samarbejde, samt til en spredning af interoperable digitale løsninger, der understøtter uhindret og effektivt grænseoverskridende samarbejde, og bør sikre, at der opnås et solidt analytisk grundlag til støtte for udvikling, håndhævelse og korrekt gennemførelse af EU-retten og EU's politikker. Unionens inddragelse giver mulighed for, at disse tiltag kan udføres konsekvent overalt i Unionen, og sikrer stordriftsfordele. Unionen har endvidere bedre forudsætninger end medlemsstaterne for at tackle situationer over landegrænserne og for at skabe et europæisk forum for gensidig læring.

Ændring

- (16) De tiltag, der er omfattet af denne forordning, bør bidrage til at skabe et europæisk retsområde, **fremme retssystemets uafhængighed og effektivitet**, øge samarbejdet, herunder netværkssamarbejdet, over landegrænserne, **fremme den gensidige tillid mellem medlemsstaternes retsvæsen** og opnå en rigtig, **sammenhængende** og konsekvent anvendelse af gældende EU-ret. **Der bør lægges særlig vægt på anvendelsen af Unionens ligestillingsret og på en bedre gennemførelse og koordinering af de forskellige EU-instrumenter til beskyttelse af ofre**. Finansieringen af aktiviteterne bør også bidrage til at skabe en fælles forståelse af Unionens værdier, retsstatsprincippet, bedre viden om EU-ret og -politikker med henblik på at udveksle knowhow og bedste praksis i forbindelse med alle berørte parter anvendelse af redskaberne til retligt samarbejde, samt til en spredning **og fremme** af interoperable digitale løsninger, der understøtter uhindret og effektivt grænseoverskridende samarbejde, og bør sikre, at der opnås et solidt analytisk grundlag til støtte for udvikling, håndhævelse og korrekt **forståelse og** gennemførelse af EU-retten og EU's politikker. Unionens inddragelse giver mulighed for, at disse tiltag kan udføres konsekvent overalt i Unionen, og sikrer stordriftsfordele. Unionen har endvidere bedre forudsætninger end medlemsstaterne for at tackle situationer over landegrænserne og for at skabe et europæisk forum for gensidig læring **og udveksling af bedste praksis**.

Ændring 29**Forslag til forordning****Betragtning 16 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

- (16a) **Programmet bør også bidrage til at styrke samarbejdet med tredjelande, når EU-retten har en ekstraterritorial anvendelse, for at forbedre adgangen til domstolene og lette håndteringen af retlige og proceduremæssige udfordringer, navnlig i tilfælde af menneskehandel, og som vedrører klimaændringer og virksomhedernes forretningsmæssige ansvar.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 30**Forslag til forordning****Betragtning 16 b (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (16b) Som fremhævet i Europa-Parlamentets betænkning om Europa-Kommissionens resultattavle for retsområdet 2017 er der stadig betydelige forskelle i kønsbalancen blandt medlemsstaternes dommere og anklagere og andet personale i retsvæsenet, herunder især, men ikke udelukkende, med hensyn til følgende aspekter: andelen af kvindelige dommere på de højere niveauer inden for retsvæsenet, åbenhed omkring udnævnelser, bedre muligheder for at forene arbejdet med andre forpligtelser eller eksistensen af mentorordninger. Programmet bør derfor støtte uddannelsesaktiviteter, som har til formål at udligne disse forskelle. Disse aktiviteter kan f.eks. skræddersys til kvindelige ansatte blandt medlemsstaternes dommere og anklagere og andet personale i retsvæsenet eller, hvor det er relevant, både kvindelige og mandlige ansatte med henblik på at øge bevidstheden hos alle relevante medarbejdere.

Ændring 31**Forslag til forordning****Betragtning 16 c (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (16c) Unionens retssystem giver ikke kvinder og piger tilstrækkelig retfærdighed og beskyttelse, og som følge heraf modtager ofre for kønsbaseret vold ikke den støtte, de har behov for. Det omfatter også manglende beskyttelse af og støtte til ofre for sexhandel, flygtninge og kvindelige migranter, LGBTIQ-personer og personer med handicap.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 32**Forslag til forordning****Betragtning 17***Kommissionens forslag*

- (17) Kommissionen bør sikre overordnet sammenhæng og komplementaritet og synergivirkninger med arbejdet i EU-organer, -kontorer og -agenturer, som f.eks. EUROJUST, EU-LISA og den europæiske anklagemyndighed, **og bør gøre status over** andre nationale og internationale aktørers arbejde på områder, som er omfattet af programmet.

Ændring

- (17) Kommissionen bør sikre overordnet sammenhæng og komplementaritet og synergivirkninger med arbejdet i EU-organer, -kontorer og -agenturer, som f.eks. EUROJUST, **FRA, OLAF**, EU-LISA og den europæiske anklagemyndighed, **for at evaluere** andre nationale og internationale aktørers arbejde på områder, som er omfattet af programmet **og om nødvendigt anbefale forbedringer**.

Ændring 33**Forslag til forordning****Betragtning 18***Kommissionens forslag*

- (18) Det er nødvendigt at sikre europæisk merværdi af alle tiltag og aktiviteter, der gennemføres inden for **rammeprogrammet**, deres komplementaritet med medlemsstaternes aktiviteter og deres sammenhæng med EU's øvrige aktiviteter. Med henblik på at sikre en effektiv tildeling af midler fra Unionens almindelige budget, bør det tilstræbes at opnå sammenhæng, komplementaritet og synergivirkninger mellem finansieringsprogrammernes politikområder med tæt tilknytning til hinanden, især med hensyn til fonden for retlige anliggender, rettigheder og værdier, og dermed med programmet for rettigheder og værdier og mellem nærværende program og programmet for det indre marked, grænseforvaltning og sikkerhed, navnlig Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (»AMIF«) og Fonden for Intern Sikkerhed, programmet for strategisk infrastruktur, navnlig i det digitale Europa, Erasmus+ programmet, rammeprogrammet for forskning og innovation, instrumentet til førtiltrædelsesbistand, og i LIFE-forordningen ⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1293/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af et program for miljø- og klimainsatsen (Life) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 614/2007 (EUT L 354 af 28.12.2013).

Ændring

- (18) Det er nødvendigt at sikre **gennemførligheden og synligheden af, det centrale princip om europæisk merværdi og forsvarlig økonomisk forvaltning i forbindelse med gennemførelsen** af alle tiltag og aktiviteter, der gennemføres inden for **programmet for retlige anliggender**, deres komplementaritet med medlemsstaternes aktiviteter og deres sammenhæng med EU's øvrige aktiviteter. Med henblik på at sikre en effektiv **og resultatorienteret** tildeling af midler fra Unionens almindelige budget, bør det tilstræbes at opnå sammenhæng, komplementaritet og synergivirkninger mellem finansieringsprogrammernes politikområder med tæt tilknytning til hinanden, især med hensyn til fonden for retlige anliggender, rettigheder og værdier, og dermed med programmet for rettigheder og værdier og mellem nærværende program og programmet for det indre marked, grænseforvaltning og sikkerhed, navnlig Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (»AMIF«) og Fonden for Intern Sikkerhed, programmet for strategisk infrastruktur, navnlig i det digitale Europa, **Den Europæiske Socialfond+**, Erasmus+ programmet, rammeprogrammet for forskning og innovation, instrumentet til førtiltrædelsesbistand, og i LIFE-forordningen ⁽¹³⁾. **Gennemførelsen af programmet for retlige anliggender bør ikke berøre og suppleres af Unionens lovgivning og politikker vedrørende beskyttelsen af Unionens budget i tilfælde af generaliserede mangler i medlemsstaterne for så vidt angår retsstatsprincippet.**

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1293/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af et program for miljø- og klimainsatsen (Life) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 614/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 185).

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 34**Forslag til forordning****Betragtning 19 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (19a) Mekanismer, der sikrer en sammenhæng mellem Unionens midler og Unionens værdier, bør justeres yderligere, og gøre det muligt for Kommissionen at fremsætte et forslag til Rådet om at overføre midler, der er tildelt en medlemsstat under delt forvaltning, til programmet, hvis den pågældende medlemsstat er underlagt procedurer vedrørende Unionens værdier. En omfattende EU-mekanisme om demokrati, retsstaten og grundlæggende rettigheder bør garantere en regelmæssig og lige gennemgang af alle medlemsstater, der giver de nødvendige oplysninger til at aktivere de foranstaltninger, der vedrører generelle mangler i Unionens værdier i medlemsstaterne. For at sikre en ensartet gennemførelse og i betragtning af betydningen af de finansielle virkninger af de foranstaltninger, der træffes, bør Rådet tillægges gennemførelsesbeføjelser og handle efter forslag fremsat af Kommissionen. For at lette vedtagelsen af afgørelser, der er nødvendige for at sikre effektive foranstaltninger, bør der gøres brug af omvendt kvalificeret flertal.

Ændring 35**Forslag til forordning****Betragtning 19 b (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (19b) Det er vigtigt at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af programmet og en så effektiv og brugervenlig gennemførelse af det som muligt, samtidig med at retssikkerheden og tilgængeligheden af programmet sikres for alle deltagere.

Ændring 36**Forslag til forordning****Betragtning 19 c (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (19c) En forbedring af gennemførelsen og kvaliteten af støtten bør være hovedprincipperne bag opfyldelsen af programmets målsætninger, samtidig med at der sikres optimal udnyttelse af de finansielle midler.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 37

Forslag til forordning

Betragtning 20

Kommissionens forslag

- (20) Forordning (EU, Euratom) nr. [the new FR] («finansforordningen») finder anvendelse på dette program. Der fastsættes regler for gennemførelsen af Unionens budget, herunder for tilskud, priser, offentlige indkøb, indirekte gennemførelse, finansielle instrumenter og budgetgarantier.

Ændring

- (20) Forordning (EU, Euratom) nr. [the new FR] («finansforordningen») finder anvendelse på dette program. Der fastsættes regler for gennemførelsen af Unionens budget, herunder for tilskud, priser, offentlige indkøb, indirekte gennemførelse, finansielle instrumenter og budgetgarantier, **og der kræves fuld gennemsigthed vedrørende anvendelsen af midler, forsvarlig økonomisk forvaltning og forsigtig brug af ressourcerne. Navnlig bør regler om muligheden for lokale, regionale, nationale og tværnationale organisationer i civilsamfundet til at blive finansieret gennem flerårige driftstilskud, kaskadetilskud, bestemmelser, der sikrer hurtige og fleksible procedurer for ydelse af tilskud, såsom ansøgningsprocesser i to trin, brugervenlige ansøgnings- og rapporteringsprocedurer gøres operationelle og styrkes yderligere som led i gennemførelsen af dette program. Medfinansieringskriterier bør tage hensyn til frivilligt arbejde.**

Ændring 38

Forslag til forordning

Betragtning 21

Kommissionens forslag

- (21) Finansieringsformerne og gennemførelsesmetoderne i henhold til denne forordning bør vælges ud fra den mulighed, som de giver for at nå de specifikke mål med foranstaltningerne og levere resultater, bl.a. under hensyn til kontrolomkostningerne, den administrative byrde og den forventede risiko for manglende overholdelse. Dette bør omfatte overvejelser om anvendelse af faste beløb, faste takster **og** enhedsomkostninger som omhandlet i **finansforordningens** artikel 125, stk. 1.

Ændring

- (21) Finansieringsformerne og gennemførelsesmetoderne i henhold til denne forordning bør vælges ud fra den mulighed, som de giver for at nå de specifikke mål med foranstaltningerne og levere **de ønskede** resultater, bl.a. under hensyn til kontrolomkostningerne, den administrative byrde, **relevante interessenter og tiltænkte modtageres størrelse og kapacitet** og den forventede risiko for manglende overholdelse. Dette bør omfatte overvejelser om anvendelse af faste beløb, faste takster, enhedsomkostninger **og kaskadetilskud samt finansiering, der ikke er knyttet til omkostningerne**, som omhandlet i artikel 125, stk. 1, i **finansforordningen**.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 39
Forslag til forordning
Betragtning 22

Kommissionens forslag

- (22) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger, herunder **ved** forebyggelse, påvisning, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder og svig, tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og efter omstændighederne ved anvendelse af administrative sanktioner, jf. finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁽¹⁵⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2988/95⁽¹⁶⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽¹⁷⁾ og Rådets forordning (EU) 2017/1939⁽¹⁸⁾. Navnlig **kan** Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), jf. forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96, foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige forhold, der skader EU's finansielle interesser. Ifølge forordning (EU) 2017/1939 **kan** Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) efterforske og retsforfølge svig og andre strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371⁽¹⁹⁾. Det fremgår af finansforordningen, at personer eller enheder, som modtager EU-midler, skal samarbejde fuldt ud om at beskytte Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, EPPO og Den Europæiske Revisionsret de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, giver tilsvarende rettigheder.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

Ændring

- (22) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger, herunder **fuldstændig gennemsigtighed i programmets finansierings- og udvælgelsesprocedurer**, forebyggelse, påvisning, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder og svig, tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og efter omstændighederne ved anvendelse af administrative sanktioner, jf. finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁽¹⁵⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2988/95⁽¹⁶⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽¹⁷⁾ og Rådets forordning (EU) 2017/1939⁽¹⁸⁾. Navnlig **bør** Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), jf. forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96, foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige forhold, der skader EU's finansielle interesser. Ifølge forordning (EU) 2017/1939 **bør** Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) efterforske og retsforfølge svig og andre strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371⁽¹⁹⁾. Det fremgår af finansforordningen, at personer eller enheder, som modtager EU-midler, skal samarbejde fuldt ud om at beskytte Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, EPPO og Den Europæiske Revisionsret de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, giver tilsvarende rettigheder.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

⁽¹⁸⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (EPPO) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (EPPO) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

Ændring 40

Forslag til forordning

Betragtning 23

Kommissionens forslag

Ændring

(23) Tredjelande, der indgår i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), kan deltage i Unionens programmer inden for rammerne af det samarbejde, der er etableret ved EØS-aftalen, hvori det bestemmes, at programmerne kan gennemføres ved beslutning, der træffes i henhold til denne aftale. Tredjelande kan også deltage med hjemmel i andre retsfor skrifter. Der bør indsættes en særlig bestemmelse i denne forordning for at tildele de fornødne rettigheder og den fornødne adgang til den ansvarlige anvisningsberettigede, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Den Europæiske Revisionsret, således at de i fuld udstrækning kan udøve deres respektive beføjelser.

(23) Tredjelande, der indgår i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), kan deltage i Unionens programmer inden for rammerne af det samarbejde, der er etableret ved EØS-aftalen, hvori det bestemmes, at programmerne kan gennemføres ved beslutning, der træffes i henhold til denne aftale. Tredjelande kan også deltage med hjemmel i andre retsfor skrifter. Der bør indsættes en særlig bestemmelse i denne forordning for at tildele de fornødne rettigheder og den fornødne adgang til den ansvarlige anvisningsberettigede, **menneskerettighedsorganer og -netværk, herunder nationale institutioner med ansvar for beskyttelse af menneskerettigheder i den enkelte medlemsstat, organer og netværk med ansvar for ikkeforskel sbehandling og ligestillingspolitik, ombudsmænd, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)**, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Den Europæiske Revisionsret, således at de i fuld udstrækning kan udøve deres respektive beføjelser **og styrke deres synergier og samarbejde. Det bør være muligt for tredjelande at deltage, især når deres deltagelse fremmer programmets mål, i betragtning af at det er i overensstemmelse med de generelle principper og generelle betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådsafgørelser eller lignende aftaler.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 41**Forslag til forordning****Betragtning 24 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (24a) **Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af Unionens budget i tilfælde af generelle mangler med hensyn til retsstatsprincippet i medlemsstaterne har til formål at give Unionen mulighed for at beskytte sit budget bedre, når svagheder på retsstatsområdet forringer eller truer med at svække den forsvarlige økonomisk forvaltning af Unionens finansielle interesser. Det bør supplere programmet for retlige anliggender, hvis rolle er en anden, nemlig at støtte udviklingen af et europæisk retsområde, der er baseret på retsstatsprincippet og gensidig tillid, og sikre, at borgerne kan nyde deres rettigheder.**

Ændring 42**Forslag til forordning****Betragtning 25**

Kommissionens forslag

Ændring

- (25) I henhold til [Det fremgår af artikel 94 i Rådets afgørelse 2013/755/EU⁽²⁰⁾], at personer og enheder, som er etableret i oversøiske lande og territorier (OLT'er), kan modtage finansiering under overholdelse af de regler og mål, der gælder for programmet, og eventuelle ordninger, som finder anvendelse på den medlemsstat, som det pågældende oversøiske land eller territorium hører under.

⁽²⁰⁾ Rådets afgørelse 2013/755/EU af 25. november 2013 om de oversøiske landes og territoriers associering med Den Europæiske Union («associeringsafgørelsen») (EUT L 344 af 19.12.2013, s. 1).

- (25) I henhold til [Det fremgår af artikel 94 i Rådets afgørelse 2013/755/EU⁽²⁰⁾], at personer og enheder, som er etableret i oversøiske lande og territorier (OLT'er), kan modtage finansiering under overholdelse af de regler og mål, der gælder for programmet, og eventuelle ordninger, som finder anvendelse på den medlemsstat, som det pågældende oversøiske land eller territorium hører under. **Det er væsentligt, at programmet sikrer, at sådanne personer og enheder er tilstrækkeligt informeret om deres berettigelse til finansiering.**

⁽²⁰⁾ Rådets afgørelse 2013/755/EU af 25. november 2013 om de oversøiske landes og territoriers associering med Den Europæiske Union («associeringsafgørelsen») (EUT L 344 af 19.12.2013, s. 1).

Ændring 43**Forslag til forordning****Betragtning 25 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (25a) **Programmet bør med udgangspunkt i deres vigtighed og relevans bidrage til at opfylde Unionens og dens medlemsstaters forpligtelser til at opnå målene for bæredygtig udvikling.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 44**Forslag til forordning****Betragtning 27***Kommissionens forslag*

- (27) Som anført i punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016 er der behov for at evaluere dette program på grundlag af oplysninger, der er tilvejebragt via specifikke overvågningskrav, samtidig med at overregulering og administrative byrder undgås, navnlig for **medlemsstaterne**. Disse krav **kan eventuelt** omfatte målbare indikatorer, hvormed der kan samles dokumentation om programmets praktiske virkninger.

Ændring

- (27) Som anført i punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016 er der behov for at evaluere dette program på grundlag af oplysninger, der er tilvejebragt via specifikke overvågningskrav, samtidig med at overregulering og administrative byrder undgås, navnlig for **programmets støttemodtagere**. Disse krav **bør, hvor det er muligt**, omfatte målbare indikatorer, hvormed der kan samles dokumentation om programmets praktiske virkninger.

Ændring 45**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 2***Kommissionens forslag*

Der fastsættes **mål** for programmet, et budget for perioden 2021-2027, former for EU-finansiering samt regler for ydelsen heraf.

Ændring

Der fastsættes **målsætninger** for programmet, et budget for perioden **1. januar 2021 – 31. december 2027**, former for EU-finansiering samt regler for ydelsen heraf.

Ændring 46**Forslag til forordning****Artikel 2 — stk. 1 — nr. 1***Kommissionens forslag*

1. »Dommere og anklagere og andet personale i retsvæsenet: dommere, anklagere og personale ved domstolene såvel som andre af retsvæsenets aktører, såsom **advokater**, notarer, fogeder eller retshåndhævende embedsmænd, kuratorer, tolke og oversættere, sagkyndige, fængselspersonale og tilsynsværger.

Ændring

1. »Dommere og anklagere og andet personale i retsvæsenet: dommere, anklagere og personale ved domstolene såvel som andre af retsvæsenets aktører, såsom **forsvarsadvokater og anklagere**, notarer, fogeder eller retshåndhævende embedsmænd, kuratorer, tolke og oversættere, sagkyndige, fængselspersonale og tilsynsværger.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 47

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Programmet har som overordnet mål at bidrage til yderligere udvikling af et europæisk **retsområde**, der bygger på retsstatsprincippet, gensidig anerkendelse af retsafgørelser og **gensidig tillid**.

Ændring

1. Programmet har som overordnet mål at bidrage til yderligere udvikling af et europæisk **område for frihed, sikkerhed og retfærdighed**, der bygger på retsstatsprincippet, **herunder dommeres uafhængighed og upartiskhed i retssystemet**, gensidig anerkendelse af retsafgørelser, **gensidig tillid** og **grænseoverskridende samarbejde, idet det også bidrager til udvikling af demokrati, retsstatsforhold og grundlæggende rettigheder**.

Ændring 48

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 2 — indledning

Kommissionens forslag

2. Programmet har følgende specifikke mål, som nærmere beskrevet i bilag I:

Ændring

2. Programmet har følgende specifikke mål:

Ændring 49

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 2 — litra a

Kommissionens forslag

a) **at** fremme og støtte det retlige samarbejde i civil- og strafferetlige spørgsmål og fremme retsstatsprincippet, herunder ved at støtte bestræbelserne på at forbedre de nationale retssystemers effektivitet **og retshåndhævelse**

Ændring

a) **inden for rammer af demokrati og respekt for de grundlæggende rettigheder** at fremme og støtte det retlige samarbejde i civil- og strafferetlige spørgsmål, **herunder samarbejde ud over Unionens grænser der, hvor EU-retten finder anvendelse uden for Unionens område, at styrke adgangen til klage og domstolsprøvelse for fysiske og juridiske personer** og fremme retsstatsprincippet **og retsvæsenets uafhængighed**, herunder ved at støtte bestræbelserne på at forbedre de nationale retssystemers effektivitet, **passende håndhævelse af retsafgørelser samt beskyttelse af ofre;**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 50

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 2 — litra b

Kommissionens forslag

- b) at støtte og fremme uddannelse af retsvæsenets aktører med henblik på at fremme en fælles retslig og juridisk kultur samt retsstatsprincippet,

Ændring

- b) at støtte og fremme **national og transnational** uddannelse af retsvæsenets aktører, **herunder uddannelse i juridisk terminologi**, med henblik på at fremme en fælles retslig og juridisk kultur samt retsstatsprincippet **samt konsekvent og effektiv gennemførelse af Unionens retsforskrifter om gensidig anerkendelse og proceduremæssig sikring**. Denne uddannelse skal være kønssensitiv, tage hensyn til de særlige behov hos børn og personer med handicap, være offerorienteret, hvor det er relevant og dække navnlig civil- og strafferet og, hvor det er relevant, forvaltningsret, grundlæggende rettigheder samt bekæmpelse af terrorisme og radikaliserings

Ændring 51

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 2 — litra c

Kommissionens forslag

- c) at lette en effektiv adgang til retsvæsenet for alle og til effektive retsmidler, herunder via elektroniske midler, ved at fremme effektive civil- og strafferetlige procedurer og ved at fremme og støtte såvel forurettedes rettigheder som mistænkte og tiltaltes processuelle rettigheder i straffesager.

Ændring

- c) at lette en effektiv **og ikke-diskriminerende** adgang til retsvæsenet for alle, **med særlig vægt på uligheder og forskelsbehandling på et hvilket som helst grundlag, såsom de grunde, der er anført i artikel 21 i chartret**, og til effektive retsmidler, herunder via elektroniske midler, ved at fremme effektive civil- og strafferetlige procedurer og, **hvor det er relevant, administrative procedurer**, og ved at fremme og støtte såvel forurettedes rettigheder som mistænkte og tiltaltes processuelle rettigheder i straffesager, **idet der lægges særlig vægt på børn og kvinder**.

Ændring 52

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 2 — litra c a (nyt)

Kommissionens forslag

- ca) **at fremme anvendelsen i praksis af narkotikaforskningen for at støtte civilsamfundsorganisationer, udvide vidensgrundlaget på området samt udvikle innovative metoder til at løse problemet med psykoaktive stoffer samt smugling deraf gennem mennesker og gods.**

Ændring

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 53

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

2a. Programmet tilstræber ved gennemførelsen af alle sine foranstaltninger som et horisontalt mål at støtte og fremme beskyttelsen af lige rettigheder og princippet om ikke-forskelsbehandling, der er forankret i artikel 21 i chartret.

Ændring 54

Forslag til forordning

Artikel 4 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. **Finansieringsrammen** for gennemførelsen af programmet for perioden 2021-2027 er på **305 000 000 EUR** i løbende priser.

1. I henhold til [henvisning opdateres om nødvendigt i overensstemmelse med den nye interinstitutionelle aftale] punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning beløber finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden 2021-2027, der udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden under den årlige budgetprocedure, sig til **316 000 000 EUR i 2018-priser (356 000 000 EUR i løbende priser)**.

Ændring 55

Forslag til forordning

Artikel 4 — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

2a. Det budget, der afsættes til tiltag i forbindelse med fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, skal angives årligt;

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 56**Forslag til forordning****Artikel 4 — stk. 4***Kommissionens forslag*

4. Midler, der er tildelt medlemsstaterne ved delt forvaltning, kan på disses anmodning overføres til programmet. Kommissionen forvalter disse midler direkte i overensstemmelse med finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra a), **eller indirekte i overensstemmelse med dennes artikel 62, stk. 1, litra c)**. De omhandlede midler anvendes om muligt til fordel for den pågældende medlemsstat.

Ændring

4. Midler, der er tildelt medlemsstaterne ved delt forvaltning, kan på disses **eller Kommissionens** anmodning overføres til programmet. Kommissionen forvalter disse midler direkte i overensstemmelse med finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra a). De omhandlede midler anvendes om muligt til fordel for den pågældende medlemsstat.

Ændring 58**Forslag til forordning****Artikel 6 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Der kan ydes finansiering inden for rammerne af programmet i enhver af de former, der er fastsat i finansforordningen.

Ændring

2. Der kan ydes finansiering inden for rammerne af programmet i enhver af de former, der er fastsat i finansforordningen, primært gennem tilskud til foranstaltninger samt årlige og flerårige driftstilskud. **Finansieringen skal sikre forsvarlig økonomisk forvaltning, forsigtig brug af offentlige midler, en lav administrativ byrde for programmets operator og for støttemodtagerne samt potentielle støttemodtageres adgang til programmets midler. Der kan anvendes faste beløb, enhedsomkostninger, faste satser og kaskadetilskud og finansiel støtte til tredjeparter. Medfinansiering accepteres i naturlier og kan fraviges i tilfælde, hvor der er begrænsede supplerende midler.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 59
Forslag til forordning
Artikel 7

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 7

Artikel 7

Mulige tiltag

Mulige tiltag

Tiltag, der bidrager til opfyldelsen af et specifikt mål som omhandlet i artikel 3, kan modtage støtte efter denne forordning. Der kan navnlig ydes støtte til aktiviteter, der er opregnet i bilag I.

Tiltag, der bidrager til opfyldelsen af et specifikt mål som omhandlet i artikel 3, kan modtage støtte efter denne forordning. Der kan navnlig ydes støtte til følgende aktiviteter:

- 1) *bevidstgørelseskampagner og formidling af oplysninger med henblik på at forbedre kendskabet til Unionens politikker og EU-retten, herunder materielle og processuelle regler, til instrumenter til retsligt samarbejde, til Den Europæiske Unions Domstols praksis og til komparativ ret samt til europæiske og internationale standarder, med særlig fokus på at øge forståelsen af fler- og tværfaglige lovområder såsom handel og menneskerettigheder og af, hvordan ekstraterritoriale retssager fremmes*
- 2) *gensidig læring gennem udveksling af god praksis mellem interessenterne, herunder civilsamsfundsorganisationer, med henblik på at forbedre kendskabet til og den gensidige forståelse af medlemsstaternes civil- og strafferet samt deres retsorden og retssystemer, herunder retsstatsprincippet og adgangen til domstolsprøvelse, og ved at øge den gensidige tillid samt udveksling af god praksis med hensyn til børnevenlig retfærdighed og fremme og indarbejdning af ligestillingsperspektivet i hele retsvæsenet*
- 3) *uddannelseskurser for dommere, advokater, anklagere og politiet og andre personer, der arbejder i retsvæsenet, om de udfordringer og hindringer, som personer i en sårbar situation oplever, herunder børn, etniske minoriteter, LGBTI-personer, personer med handicap, ofre for kønsbaseret og andre former for vold mellem mennesker og ofre for menneskehandel, og om, hvordan man sikrer, at ofre for forbrydelser beskyttes ordentligt*
- 4) *analytiske og tilsynsrelaterede aktiviteter for at forbedre kendskabet til og forståelsen af mulige hindringer for et velfungerende europæisk retsområde, og for at forbedre gennemførelsen af EU-retten og Unionens politik i medlemsstaterne under samtidig hensyntagen til EU-rettens virkninger for tredjelande*

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

- 5) aktiviteter for at forbedre den gnidningsløse funktion af et europæisk retsområde, herunder ved at overvåge demokratiet, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder i medlemsstaterne og undersøge, hvordan man fjerner hindringerne for almen og ikke-diskriminerende adgang til domstolsprøvelse for alle
- 6) håndtering af forskellene i kønsbalancen blandt medlemsstaternes dommere og anklagere og andet personale i retsvæsenet gennem uddannelse, som enten er skræddersyet til kvindelige ansatte eller til både kvindelige og mandlige ansatte, idet der sikres bevidstgørelse om spørgsmål såsom den lave andel af kvindelige dommere på de højere niveauer inden for retsvæsenet eller behovet for åbenhed og objektive kriterier omkring udnævnelser
- 7) undervisning af relevante interessenter, herunder civilsamsfundsorganisationer, der er aktive inden for forsvar af ofre for forbrydelser, og indgivelse af søgsmål om genopretning, med henblik på at forbedre kendskabet til Unionens politikker og EU-retten, herunder bl.a. materielle og processuelle regler, grundlæggende rettigheder, understøttelse og beskyttelse af ofre for forbrydelser, anvendelse af fælles klageadgang og universel jurisdiktion, brugen af instrumenter til retligt samarbejde i Unionen, Den Europæiske Unions Domstols relevante retspraksis, juridisk sprogbrug og komparativ ret
- 8) tværfaglig uddannelse af personalet i retsvæsenet og andre relevante interessenter om fængselsret, frihedsberøvelse og fængselsforvaltning for at fremme udveksling af bedste praksis
- 9) tværfaglig uddannelse af personalet i retsvæsenet og andre relevante interessenter om ungdomsretspleje for at forberede og fremme korrekt gennemførelse af direktiv (EU) 2016/800 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager
- 10) udvikling og opdatering af informations- og kommunikationsteknologiske værktøjer samt e-retsplejeværktøjer med henblik på at forbedre retssystemernes effektivitet og samarbejdet mellem dem ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi, herunder systemers og applikationers grænseoverskridende interoperabilitet samt beskyttelse af privatliv og data

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

- 11) **udvikling af kapaciteten af centrale netværk på europæisk plan og de europæiske retlige netværk, herunder netværk, der er oprettet i medfør af EU-retten for at sikre en effektiv anvendelse og håndhævelse af EU-retten, for at fremme og videreudvikle Unionens politiske mål og strategier på programmets forskellige områder**
- 12) **strukturel støtte til civilsamfundsorganisationer og andre relevante interessenter, som er aktive på de områder, der er omfattet af programmet, og kapacitetsopbygning og uddannelse af juridiske eksperter, der arbejder for disse organisationer, samt disse organisationers særlige aktiviteter, herunder fortalervirksomhed, netværksaktiviteter, tvister vedrørende krænkelse af demokratiet, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder, offentlig mobilisering og uddannelse samt levering af relevante tjenesteydelser**
- 13) **at fremme kendskabet til programmet og formidling, overførsel og gennemsigtighed af de resultater, der opnås hermed, og at fremme borgernes kontaktflader, bl.a. ved at oprette og støtte uafhængig programoplysning/uafhængige nationale kontaktnetværk**
- 14) **benchmarks-undersøgelser, forskning, analyser og rundspørger, evalueringer og konsekvensanalyser og udvikling og offentliggørelse af vejledninger, rapporter og uddannelsesmateriale.**

Ændring 60

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. En foranstaltning, som der er ydet støtte til inden for rammerne af programmet, kan også opnå støtte fra andre EU-programmer, herunder midler under delt forvaltning, forudsat at støtten ikke ydes for at dække de samme omkostninger. [Den samlede finansiering kan ikke overstige de samlede støtteberettigede omkostninger til foranstaltningen og støtten fra forskellige EU-programmer kan blive beregnet på et pro-rata grundlag].

1. En foranstaltning, som der er ydet støtte til inden for rammerne af programmet, kan også opnå støtte fra andre EU-programmer, herunder midler under delt forvaltning, forudsat at støtten ikke ydes for at dække de samme omkostninger, **og dobbeltfinansiering af midler undgås gennem angivelse af finansieringskilderne for hver udgiftskategori i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.** [Den samlede finansiering kan ikke overstige de samlede støtteberettigede omkostninger til foranstaltningen og støtten fra forskellige EU-programmer kan blive beregnet på et pro-rata grundlag].

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 61**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 3 — afsnit 2 — litra a***Kommissionens forslag*

a) de er blevet vurderet i forbindelse med en indkaldelse af forslag inden for rammerne af programmet

Ændring

a) de er blevet **behørigt** vurderet i forbindelse med en indkaldelse af forslag inden for rammerne af programmet

Ændring 62**Forslag til forordning****Artikel 10 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. Der **kan** ydes driftstilskud uden indkaldelse af forslag til Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere til at dække udgifter, der er forbundet med dets permanente arbejdsprogram.

Ændring

3. Der ydes driftstilskud uden indkaldelse af forslag til Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere til at dække udgifter, der er forbundet med dets permanente arbejdsprogram.

Ændring 63**Forslag til forordning****Artikel 11 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Arbejdsprogrammet vedtages af Kommissionen ved en **gennemførelsesretsakt**. Denne **gennemførelsesretsakt** vedtages **efter rådgivningsproceduren i artikel 17**.

Ændring

2. Arbejdsprogrammet vedtages af Kommissionen ved en **delegeret retsakt**. Denne **delegerede retsakt** vedtages **i overensstemmelse med artikel 14**.

Ændring 65**Forslag til forordning****Artikel 12 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. Indikatorer til brug for rapportering om de fremskridt, der gøres inden for rammerne af programmet med hensyn til opfyldelsen af de specifikke målsætninger, jf. artikel 3, findes i **bilag II**.

Ændring

1. Indikatorer til brug for rapportering om de fremskridt, der gøres inden for rammerne af programmet med hensyn til opfyldelsen af de specifikke målsætninger, jf. artikel 3, findes i **bilaget. De data, der indsamles til overvågning og rapportering, opdeles, hvor det relevant, efter køn, alder og personalekategori.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 66

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

2a. Overvågningen skal også gøre det muligt at vurdere, hvordan ligestilling mellem mænd og kvinder og ikkeforskelsbehandling er blevet behandlet i programmets tiltag.

Ændring 67

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 3

Kommissionens forslag

Ændring

3. Performancerapporteringsystemet skal sikre, at data til overvågning af programmets gennemførelse og resultater indsamles effektivt og rettidigt. Til dette formål pålægges modtagere af EU-midler og medlemsstaterne rimelige rapporteringskrav.

3. Performancerapporteringsystemet skal sikre, at **korrekte** data til overvågning af programmets gennemførelse og resultater indsamles effektivt, **omhyggeligt** og rettidigt. Til dette formål pålægges modtagere af EU-midler og medlemsstaterne rimelige rapporteringskrav. **Kommissionen stiller brugervenlige former til rådighed og sørger for orientering og støtte til især ansøgere og støttemodtagere, som måske ikke har tilstrækkelige ressourcer og medarbejdere til at opfylde rapporteringskravene.**

Ændring 68

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. Evalueringer gennemføres så betids, at resultaterne kan indgå i beslutningsprocessen.

1. Evalueringer gennemføres så betids, at resultaterne kan indgå i beslutningsprocessen, **og med henblik på at overvåge gennemførelsen af de tiltag, der gennemføres under programmet, og opfyldelsen af de mål, der er fastsat i artikel 3. Alle evalueringer skal være kønssensitive og indeholde en detaljeret analyse af det programbudget, der er afsat til aktiviteter vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 69**Forslag til forordning****Artikel 13 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Midtvejsevalueringen af programmet foretages, når der foreligger tilstrækkelige oplysninger om programmets gennemførelse, dog senest **fire** år efter påbegyndelsen af programmets gennemførelse.

Ændring

2. Midtvejsevalueringen af programmet foretages, når der foreligger tilstrækkelige oplysninger om programmets gennemførelse, dog senest **tre** år efter påbegyndelsen af programmets gennemførelse.

Ændring 70**Forslag til forordning****Artikel 13 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. Ved afslutningen af programmets gennemførelse og senest **fire** år efter afslutningen af den i artikel 1 nævnte periode foretager Kommissionen en endelig evaluering af programmet.

Ændring

3. Ved afslutningen af programmets gennemførelse og senest **tre** år efter afslutningen af den i artikel 1 nævnte periode foretager Kommissionen en endelig evaluering af programmet.

Ændring 71**Forslag til forordning****Artikel 13 — stk. 3 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

3a. Midtvejsevalueringen og den endelige evaluering af programmet skal blandt andet omfatte:

- a) *programmets konstaterede virkning på adgangen til klage og domstolsprøvelse baseret på kvalitative og kvantitative data, der er indsamlet på EU-plan*
- b) *antallet og kvaliteten af instrumenter og redskaber, der er udviklet gennem aktioner, der finansieres af programmet*
- c) *programmets europæiske merværdi*
- d) *finansieringsniveauet i forhold til de opnåede virkninger*
- e) *potentielle administrative, organisatoriske og/eller strukturelle hindringer for en mere smidig og effektiv gennemførelse af programmet.*

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 72

Forslag til forordning

Artikel 14 — stk. 4

Kommissionens forslag

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen sagkyndige, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

Ændring

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen sagkyndige, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. **Ekspergruppen skal have en ligelig kønsfordeling.**

Ændring 73

Forslag til forordning

Artikel 16 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Modtagere af EU-midler anerkender EU-midlernes oprindelse og sikrer synligheden af disse (navnlig ved fremstød for foranstaltningerne og disses resultater) ved hjælp af sammenhængende, virkningsfulde og målrettede oplysninger, som er afpasset forholdsmæssigt efter forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden.

Ændring

1. Modtagere af EU-midler anerkender EU-midlernes oprindelse og sikrer synligheden af disse (navnlig ved fremstød for foranstaltningerne og disses resultater) ved hjælp af sammenhængende, virkningsfulde og målrettede oplysninger **om programmets europæiske merværdi**, som er afpasset forholdsmæssigt efter forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden, **hvilket viser EU-merværdien og hjælper Kommissionen med at indsamle data med henblik på at øge den budgetmæssige gennemsigtighed.**

Ændring 74

Forslag til forordning

Artikel 17 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

Ændring

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011, **som bistås i sit arbejde af relevante civilsamfunds- og menneskerettighedsorganisationer. Der skal sikres ligevægt mellem kønnene og passende repræsentation af minoriteter og andre udstøtte grupper i udvalget.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 75
Forslag til forordning
Bilag I

Kommissionens forslag

Ændring

Bilag I**udgår****Programmets aktiviteter**

Programmets specifikke mål som omhandlet i artikel 3, stk. 2, vil blive videreført, navnlig i form af støtte til følgende aktiviteter:

1. bevidstgørelseskampagner og formidling af oplysninger med henblik på at forbedre kendskabet til EU's politikker og EU-retten, herunder materielle og processuelle regler, til instrumenter til retsligt samarbejde, til Den Europæiske Unions Domstols praksis og til komparativ ret samt til europæiske og internationale standarder
2. gensidig læring gennem udveksling af god praksis mellem interessenterne med henblik på at forbedre kendskabet til og den gensidige forståelse af medlemsstaternes civil- og strafferet samt deres retsorden og retssystemer, herunder retsstatsprincippet, og på at øge den gensidige tillid
3. analytiske og tilsynsrelaterede aktiviteter ⁽²⁵⁾ for at forbedre kendskabet til og forståelsen af mulige hindringer for et velfungerende europæisk retsområde, og for at forbedre gennemførelsen af EU-retten og EU's politik i medlemsstaterne
4. undervisning af relevante interessenter med henblik på at forbedre kendskabet til EU's politikker og EU-retten, herunder bl.a. materielle og processuelle regler, instrumenter til retsligt samarbejde, Den Europæiske Unions Domstols relevante praksis samt til juridisk sprogbrug og komparativ ret
5. udvikling og opdatering af informations- og kommunikationsteknologiske værktøjer med henblik på at forbedre retssystemernes effektivitet og samarbejdet mellem dem ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi, herunder systemers og applikationers grænseoverskridende interoperabilitet
6. at udvikle kapaciteten af centrale netværk på europæisk plan og de europæiske retlige netværk, herunder netværk, der er oprettet i medfør af EU-retten for at sikre en effektiv anvendelse og håndhævelse af EU-retten, for at fremme og videreudvikle Unionens politiske mål og strategier på programmets forskellige områder, samt for at støtte civilsamfundsorganisationer, der er aktive på de områder, der er omfattet af programmet

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

7. at fremme kendskabet til programmet og formidling og overførsel af de resultater, der opnås hermed, og fremme af borgernes kontaktflader, bl.a. ved at oprette og støtte programoplysning/nationale kontaktnetværk.

⁽²⁵⁾ Disse aktiviteter omfatter f.eks. indsamling af data og statistikker, udvikling af fælles metoder og, når det skønnes hensigtsmæssigt, af indikatorer eller benchmarks, undersøgelser, forskning, analyser og rundspørger, evalueringer, konsekvensanalyse, udarbejdelse og offentliggørelse af vejledninger, rapporter og uddannelsesmateriale.

Ændring 76

Forslag til forordning

Bilag II — indledning

Kommissionens forslag

Ændring

Bilag II

Programmet vil blive fulgt på grundlag af et sæt indikatorer, der er beregnet til at måle, i hvilket omfang de generelle og specifikke mål for programmet er nået, og med henblik på at minimere de administrative byrder og omkostninger. Med henblik herpå vil der blive indsamlet data for så vidt angår følgende sæt af nøgleindikatorer:

Indikatorer

Indikatorer

Bilag

Programmet vil blive fulgt på grundlag af et sæt **kvalitative og kvantitative** indikatorer, der er beregnet til at måle, i hvilket omfang de generelle og specifikke mål for programmet er nået, og med henblik på at minimere de administrative byrder og omkostninger **samt at gøre retssystemerne mest muligt effektive**. Med henblik herpå **og under respekt for rettighederne vedrørende privatlivets fred og databeskyttelse** vil der blive indsamlet data **og, hvor det er relevant, opdelt efter køn, alder og personalekategori** for så vidt angår følgende sæt af nøgleindikatorer:

Ændring 77

Forslag til forordning

Bilag II — tabellen

Kommissionens forslag

Ændring

Antal og procentdel af dommere, anklagere og andet personale i retsvæsenet, der har deltaget i uddannelsesaktiviteter (herunder personaleudveksling, studieture, workshops og seminarer), der er blevet finansieret inden for rammerne af programmet, herunder ved driftstilskud til EJTJN

Antal og procentdel af dommere, anklagere og andet personale i retsvæsenet, der har deltaget i uddannelsesaktiviteter (herunder personaleudveksling, studieture, workshops og seminarer), der er blevet finansieret inden for rammerne af programmet, herunder ved driftstilskud til EJTJN

Antal medarbejdere og medlemmer af civilsamfundsorganisationer, der har deltaget i uddannelsesaktiviteter

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Antal udvekslinger af oplysninger i det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS)

Antallet af hits på e-justice-portalen/siderne for at imødekomme behovet for oplysninger om grænseoverskridende civile sager

Antal personer, som har været inddraget i forbindelse med:

- i) gensidig læring og udveksling af god praksis,
- ii) bevidstgørelses-, oplysnings- og formidlingsaktiviteter.

Ændring

Antal udvekslinger af oplysninger i det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS)

antallet af sager og aktiviteter og graden af resultater af det grænseoverskridende samarbejde, herunder samarbejde ved brug af it-redskaber og -procedurer iværksat på EU-niveau

Antal personer, som har været inddraget i forbindelse med:

- i) gensidig læring og udveksling af god praksis,
- ii) bevidstgørelses-, oplysnings- og formidlingsaktiviteter.
 - ii a) kapacitetsopbygningsaktiviteter, der er målrettet civilsamfundsorganisationer***
 - ii b) aktiviteter vedrørende tilvejebringelse af oplysninger til borgerne om adgang til domstolene***
 - ii c) aktiviteter for dommerne om udfordringer i forbindelse med retssager og anvendelse af international privatret og EU-ret i tværnationale/tværfaglige sager***
 - ii d) bevidstgørelsesaktiviteter der finansieres af programmet***

Geografisk dækning af de aktiviteter, der finansieres af programmet.

deltagernes vurdering af de aktiviteter, de deltog i, og af deres forventede holdbarhed

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0099

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: geografisk opdeling

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 19. december 2018 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 184/2005 for så vidt angår geografisk opdeling (C(2018)08872 — 2018/3002(DEA))

(2020/C 449/52)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2018)08872),
 - der henviser til skrivelse af 28. januar 2019 fra Udvalget for International Handel til Udvalgsformandskonferencens formand,
 - der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 184/2005 af 12. januar 2005 om fællesskabsstatistikker over betalingsbalance, international handel med tjenester og udenlandske direkte investeringer⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 3, og artikel 10, stk. 6,
 - der henviser til henstilling til afgørelse fra Udvalget om International Handel,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 6,
 - A. der henviser til, at Det Forenede Kongerige den 29. marts 2017 meddelte sin beslutning om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union; der henviser til, at traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra ikrafttrædelsesdatoen for udtrædelsesaftalen eller, hvis en sådan aftale udebliver, to år efter nævnte meddelelse, dvs. fra den 30. marts 2019, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige enstemmigt beslutter at forlænge denne periode;
 - B. der henviser til, at forordning (EF) nr. 184/2005 fastlægger en fælles ramme for systematisk udarbejdelse af fællesskabsstatistikker over betalingsbalance, international handel med tjenester og udenlandske direkte investeringer;
 - C. der henviser til, at Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen vil have den konsekvens, at Det Forenede Kongerige bliver et tredjeland, og at fællesskabsstatistikker over betalingsbalance, international handel med tjenester og udenlandske direkte investeringer derfor skal afspejle Det Forenede Kongerige som et tredjeland og ikke en medlemsstat;
 - D. der henviser til, at de eneste ændringer, som den delegerede forordning C(2018)08872 medfører, består i at klassificere Det Forenede Kongerige som et tredjeland, når det gælder anvendelsen af forordning (EF) nr. 184/2005;
 - E. der henviser til, at en hurtig offentliggørelse af den delegerede forordning i Den Europæiske Unions Tidende vil give større retssikkerhed og passende tid til gennemførelse inden den 30. marts 2019;
1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning (C(2018)08872);
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 35 af 8.2.2005, s. 23.

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0100

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: reguleringsmæssige tekniske standarder for clearingforpligtelsen med henblik på udsættelse af datoerne for udsat anvendelse af clearingforpligtelsen for visse OTC-derivataftaler

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 19. december 2018 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/2205, delegeret forordning (EU) 2016/592 og delegeret forordning (EU) 2016/1178 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for clearingforpligtelsen med henblik på udsættelse af datoerne for udsat anvendelse af clearingforpligtelsen for visse OTC-derivataftaler (C(2018)09047 — 2018/2998(DEA))

(2020/C 449/53)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2018)09047),
 - der henviser til Kommissionens skrivelse af 19. december 2018, hvori den anmoder Parlamentet om at erklære, at det ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning,
 - der henviser til skrivelse af 4. februar 2019 fra Økonomi- og Valutaudvalget til Udvalgsformandskonferencens formand,
 - der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 2, og artikel 82, stk. 6,
 - der henviser til artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF⁽²⁾,
 - der henviser til udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med titlen »Clearing Obligation under EMIR (no. 6)«, som de europæiske tilsynsmyndigheder forelagde den 27. september 2018 i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) nr. 648/2012,
 - der henviser til henstilling til afgørelse fra Økonomi- og Valutaudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 6,
- A. der henviser til, at den delegerede retsakt indeholder vigtige detaljer vedrørende undtagelse fra clearingforpligtelsen for koncerninterne transaktioner med koncernenheder fra tredjelande, hvis der ikke er vedtaget en afgørelse om ækvivalens i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 for det tredjeland, hvor den pågældende koncernenhed er etableret;
- B. der henviser til, at Parlamentet anerkender betydningen af en hurtig vedtagelse af denne retsakt, eftersom Kommissionen endnu ikke har vedtaget sådanne afgørelser om ækvivalens, og den første udsatte dato for anvendelse af clearingforpligtelsen var den 21. december 2018, men også mener, at Kommissionen unødigt forsinkede vedtagelsen af denne retsakt indtil den 19. december 2018, mens Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) offentliggjorde sit udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder allerede den 27. september 2018;

⁽¹⁾ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

Onsdag den 13. februar 2019

- C. der henviser til, at Parlamentet mener, at de vedtagne reguleringsmæssige tekniske standarder ikke er »de samme« som det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som de europæiske tilsynsmyndigheder forelagde, som følge af Kommissionens ændringer, der blev indført i dette udkast, og mener, at det har tre måneder (»kontrolperioden«) til at gøre indsigelse mod de reguleringsmæssige tekniske standarder; der henviser til, at Parlamentet indtrængende opfordrer Kommissionen til kun at fastsætte en kontrolperiode på én måned i tilfælde, hvor Kommissionen har vedtaget de europæiske tilsynsmyndigheders udkast uden ændringer, dvs. hvor udkastet og de vedtagne reguleringsmæssige tekniske standarder er »de samme«;
1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.
-

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0101

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: den dato, på hvilken clearingforpligtelsen træder i kraft for visse aftaletyper

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 19. december 2018 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/2205, delegeret forordning (EU) 2016/592 og delegeret forordning (EU) 2016/1178 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår den dato, på hvilken clearingforpligtelsen træder i kraft for visse aftaletyper (C(2018)09122 — 2018/3004(DEA))

(2020/C 449/54)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2018)09122),
- der henviser til Kommissionens skrivelse af 19. december 2018, hvori den anmoder Parlamentet om at erklære, at det ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning,
- der henviser til skrivelse af 4. februar 2019 fra Økonomi- og Valutaudvalget til Udvalgsformandskonferencens formand,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. december 2018 med titlen »Forberedelse af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union den 30. marts 2019: Gennemførelse af Kommissionens nødhandlingsplan« (COM(2018)0890),
- der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 2, og artikel 82, stk. 6,
- der henviser til artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF ⁽²⁾,
- der henviser til udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder om fornyelse af aftaler, for hvilke clearingforpligtelsen endnu ikke er trådt i kraft, som de europæiske tilsynsmyndigheder forelagde den 8. november 2018 i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) nr. 648/2012,
- der henviser til henstilling til afgørelse fra Økonomi- og Valutaudvalget,
- der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 6,
- A. der henviser til, at den delegerede retsakt indeholder vigtige regler vedrørende transaktioner, der er indgået mellem en modpart, der er etableret i Det Forenede Kongerige, og en modpart, der er etableret i EU-27, og er en del af pakken af beredskabsforanstaltninger i tilfælde af et brexit uden aftale;
- B. der henviser til, at Parlamentet er enig i, at det er vigtigt for de kompetente myndigheder og de finansielle markeder, at visse transaktioner, der er resultatet af en fornyelse, fritages i en begrænset periode på 12 måneder, hvis den modpart, der er etableret i Det Forenede Kongerige, ændres til en modpart i EU-27;

⁽¹⁾ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

Onsdag den 13. februar 2019

- C. der henviser til, at Parlamentet mener, at de vedtagne reguleringsmæssige tekniske standarder ikke er »de samme« som det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som de europæiske tilsynsmyndigheder forelagde, som følge af Kommissionens ændringer, der blev indført i dette udkast, og mener, at det har tre måneder (»kontrolperioden«) til at gøre indsigelse mod de reguleringsmæssige tekniske standarder; der henviser til, at Parlamentet indtrængende opfordrer Kommissionen til kun at fastsætte en kontrolperiode på én måned i tilfælde, hvor Kommissionen har vedtaget de europæiske tilsynsmyndigheders udkast uden ændringer, dvs. hvor udkastet og de vedtagne reguleringsmæssige tekniske standarder er »de samme«;
1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.
-

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0102

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: den dato, indtil hvilken modparterne fortsat kan anvende deres risikostyringsprocedurer for visse OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 19. december 2018 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/2251 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår den dato, indtil hvilken modparterne fortsat kan anvende deres risikostyringsprocedurer for visse OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (C(2018)09118 — 2018/3003(DEA))

(2020/C 449/55)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2018)09118),
- der henviser til Kommissionens skrivelse af 19. december 2018, hvori den anmoder Parlamentet om at erklære, at det ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning,
- der henviser til skrivelse af 4. februar 2019 fra Økonomi- og Valutaudvalget til Udvalgsformandskonferencens formand,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. december 2018 med titlen »Forberedelse af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union den 30. marts 2019: Gennemførelse af Kommissionens nødhandlingsplan« (COM(2018)0890),
- der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 5, og artikel 82, stk. 6,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF ⁽⁴⁾,
- der henviser til udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder om fornyelse af bilaterale aftaler, der ikke er omfattet af bilaterale margener, som de europæiske tilsynsmyndigheder forelagde den 27. november 2018 i henhold til artikel 11, stk. 15, i forordning (EU) nr. 648/2012,
- der henviser til henstilling til afgørelse fra Økonomi- og Valutaudvalget,
- der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 6,

⁽¹⁾ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

⁽³⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

⁽⁴⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

Onsdag den 13. februar 2019

- A. der henviser til, at den delegerede retsakt indeholder vigtige regler vedrørende transaktioner, der er indgået mellem en modpart, der er etableret i Det Forenede Kongerige, og en modpart, der er etableret i EU-27, og er en del af pakken af beredskabsforanstaltninger i tilfælde af et brexit uden aftale;
 - B. der henviser til, at Parlamentet er enig i, at det er vigtigt for de kompetente myndigheder og de finansielle markeder, at visse transaktioner, der er resultatet af en fornyelse, fritages i en begrænset periode på 12 måneder, hvis den modpart, der er etableret i Det Forenede Kongerige, ændres til en modpart i EU-27;
 - C. der henviser til, at Parlamentet mener, at de vedtagne reguleringsmæssige tekniske standarder ikke er »de samme« som det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som de europæiske tilsynsmyndigheder forelagde, som følge af Kommissionens ændringer, der blev indført i dette udkast, og mener, at det har tre måneder (»kontrolperioden«) til at gøre indsigelse mod de reguleringsmæssige tekniske standarder; der henviser til, at Parlamentet indtrængende opfordrer Kommissionen til kun at fastsætte en kontrolperiode på én måned i tilfælde, hvor Kommissionen har vedtaget de europæiske tilsynsmyndigheders udkast uden ændringer, dvs. hvor udkastet og de vedtagne reguleringsmæssige tekniske standarder er »de samme«;
1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.
-

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0103

Samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (COM(2018)0378 — C8-0242/2018 — 2018/0203(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/56)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0378),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 81 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0242/2018),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 17. oktober 2018 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0477/2018),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatte, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2018)0203

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 56.

Onsdag den 13. februar 2019

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Af hensyn til et velfungerende indre marked **og udviklingen af et europæisk civilretligt område baseret på principperne om gensidig tillid og gensidig anerkendelse af retsafgørelser** er det nødvendigt yderligere at forbedre og fremskynde samarbejdet mellem retterne **i medlemsstaterne** i forbindelse med bevisoptagelse. [Ændring 1]
- (2) Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 ⁽³⁾ indeholder regler om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område.
- (2a) **I denne forordning bør begrebet »ret« fortolkes bredt, således at det ikke kun omfatter domstole i snæver forstand, som udfører en retlig funktion, men også andre organer eller myndigheder, som efter national ret har beføjelse til at optage bevis i overensstemmelse med denne forordning, som f.eks. retshåndhævelsesmyndigheder eller notarer i visse medlemsstater og i konkrete situationer.** [Ændring 2]
- (2b) **Det er af afgørende betydning, at der reelt er mulighed for at optage, sikre og fremlægge beviser, og at der tages behørigt hensyn til retten til forsvar og behovet for beskyttelse af fortrolige oplysninger. I den forbindelse er det vigtigt at tilskynde til anvendelse af moderne teknologi.** [Ændring 3]
- (3) For **effektivt** at sikre en **direkte** og hurtig fremsendelse af anmodninger og meddelelser bør alle egnede midler i form af moderne kommunikationsteknologi anvendes, **og der bør i den forbindelse tages hensyn til den konstante udvikling af sådan teknologi.** Som hovedregel bør al kommunikation og udveksling af dokumenter derfor finde sted via et decentraliseret IT-system bestående af nationale IT-systemer. [Ændring 4]
- (3a) **Det decentraliserede IT-system bør baseres på e-CODEX-systemet og bør forvaltes af eu-LISA. Der bør stilles tilstrækkelige ressourcer til rådighed for eu-LISA, således at et sådant system kan indføres og holdes i drift, og således at der kan ydes teknisk støtte i tilfælde af problemer med systemets drift. Kommissionen bør snarest muligt og under alle omstændigheder inden udgangen af 2019 forelægge et forslag til forordning om grænseoverskridende kommunikation i retslige procedurer (e-CODEX).** [Ændring 5]
- (4) For at sikre gensidig anerkendelse af digitalt bevismateriale bør sådant materiale, der tilvejebringes i en medlemsstat i overensstemmelse med dennes lovgivning, ikke nægtes anerkendelse som bevismateriale i andre medlemsstater ~~alene~~ på grund af materialets digitale karakter. **Dette princip bør ikke berøre fastlæggelsen efter national ret af bevismaterialets kvalitet og værdi, uanset om beviserne er af digital eller ikkedigital karakter.** [Ændring 6]
- (5) Forordning (EF) nr. 1206/2001 bør ikke afskære myndighederne fra at udveksle oplysninger inden for rammerne af ordninger, der er indført ved andre EU-retsakter, såsom Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 ⁽⁴⁾ eller Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 ⁽⁵⁾, selv i tilfælde hvor disse oplysninger har beviskraft, hvorfor det står den anmodende myndighed frit for at vælge den bedst egnede metode.
- (5a) **Procedurerne til optagelse, sikring og fremlæggelse af beviser bør sikre, at parternes processuelle rettigheder samt beskyttelsen, integriteten og fortroligheden af personoplysninger og privatlivets fred beskyttes i overensstemmelse med EU-retten.** [Ændring 7]

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 56.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.2.2019.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174 af 27.6.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1).

Onsdag den 13. februar 2019

- (6) Moderne kommunikationsteknologi, navnlig videokonferencer, der er et vigtigt **og direkte** middel til at forenkle og fremme bevisoptagelse, benyttes i øjeblikket ikke fuldt ud. Når der skal optages bevis ved afhøring af en person med bopæl i en anden medlemsstat i dennes egenskab af part, vidne eller sagkyndig, bør retten optage beviset direkte via videokonference, hvis de respektive retter har adgang hertil, såfremt retten finder det passende at anvende denne teknologi i den konkrete sag. **Reglerne om anvendelse af sådanne kommunikationsmidler bør være teknologineutrale og tage højde for fremtidige kommunikationsløsninger. Anvendelsen af sådan teknologi bør være betinget af, at den person, der skal afgive forklaring, har givet sit samtykke, hvis dette er påkrævet i henhold til den pågældende medlemsstats nationale lovgivning.** [Ændring 8]
- (7) For at lette adgangen for diplomatiske **medarbejdere** eller konsulære repræsentanter til at optage bevis kan sådanne personer på en anden medlemsstats område ~~og inden for det område, hvor de udøver, hvor de er akkrediteret,~~ **optage bevis på deres funktioner, optage bevis diplomatiske eller konsulære repræsentationer** uden forudgående anmodning herom, idet statsborgere i den medlemsstat, som de repræsenterer, ~~frivilligt~~ **afgiver forklaring for dem i forbindelse med sager, der verserer ved retterne i den medlemsstat, som de repræsenterer, forudsat at den person, der skal afgive forklaring, samarbejder frivilligt i forbindelse med bevisoptagelsen.** [Ændring 9]
- (7a) **Det er vigtigt at sikre, at denne forordning anvendes i overensstemmelse med Unionens lovgivning om databeskyttelse, og at den respekterer beskyttelsen af privatlivets fred som fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Det er også vigtigt at sikre, at enhver behandling af fysiske personers personoplysninger i henhold til denne forordning foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF ⁽⁷⁾. Personoplysninger i henhold til denne forordning bør kun behandles til de specifikke formål, der er fastsat i denne forordning.** [Ændring 10]
- (8) Denne forordnings mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, idet de bedre kan nås på EU-plan ved oprettelse af en **forenklet** retlig ramme, som sikrer **direkte, effektiv og** hurtig fremsendelse af anmodninger og meddelelser om bevisoptagelse, hvorfor Unionen kan vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. [Ændring 11]
- (8a) **Formålet med denne forordning er at forbedre retslige procedurers effektivitet og tempo ved at forenkle og strømline samarbejdsmechanismerne i forbindelse med bevisoptagelse i grænseoverskridende retslige procedurer og samtidig bidrage til at begrænse forsinkelser og omkostninger for enkeltpersoner og virksomheder. Desuden kan større retssikkerhed sammen med enklere, strømlinede og digitaliserede procedurer ansøre enkeltpersoner og virksomheder til at engagere sig i grænseoverskridende transaktioner og dermed styrke handelen i Unionen og det indre markeds funktion.** [Ændring 12]
- (9) I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har [Det Forenede Kongerige] [og] [Irland] meddelt, [at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning] [at de ikke deltager i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland].
- (10) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

Onsdag den 13. februar 2019

- (11) **Med henblik på at definere de detaljerede retningslinjer for det decentraliserede IT-systems funktion og opstille tekniske minimumsstandarder og -krav for anvendelsen af videokonferencer bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Sådanne delegerede retsakter bør garantere en effektiv, pålidelig og gnidningsfri fremsendelse af de relevante oplysninger via det decentraliserede IT-system og bør sikre, at videokonferencen garanterer kommunikation af høj kvalitet og interaktion i realtid.** Med henblik på ajourføring af standardformularerne i bilagene eller teknisk ændring af disse bør beføjelsen til at vedtage retsakter i medfør af artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde **desuden** uddelegeres til Kommissionen for så vidt angår ændringer af bilagene. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽⁸⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter. [Ændring 13]
- (12) I overensstemmelse med punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016 bør Kommissionen evaluere denne forordning på grundlag af de oplysninger, den tilvejebringer ved hjælp af særlige tilsynsordninger med henblik på at vurdere den faktiske virkning af forordningen og behovet for yderligere foranstaltninger.
- (13) Forordning (EF) nr. 1206/2001 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1206/2001 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 1 tilføjes som nyt stk. 4:

»4. I denne forordning forstås ved »ret«: enhver ~~retlig~~ myndighed i en medlemsstat, der **i henhold til denne medlemsstats lovgivning** er kompetent til at optage bevis efter denne forordning.« [Ændring 14]

- 2) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Fremsendelse af anmodninger og andre meddelelser

1. Anmodninger og meddelelser efter denne forordning fremsendes via et decentraliseret IT-system, der er sammensat af nationale IT-systemer, som er indbyrdes forbundet ved hjælp af en kommunikationsinfrastruktur, **og** der muliggør sikker og pålidelig grænseoverskridende udveksling af oplysninger, **herunder i realtid**, mellem de nationale IT-systemer **under behørig fuldstændig hensyntagen til grundlæggende rettigheder og friheder. Det pågældende decentraliserede IT-system baseres på e-CODEX.** [Ændring 15]

2. Den generelle lovramme for brug af **kvalificerede** tillidstjenester i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014⁽¹⁾ gælder for anmodninger og meddelelser, der fremsendes via det i stk. 1 nævnte decentraliserede IT-system. [Ændring 16]

⁽⁸⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

Onsdag den 13. februar 2019

3. Såfremt de i stk. 1 omhandlede anmodninger og meddelelser kræver eller er forsynet med et stempel eller en håndskrevet underskrift kan »kvalificerede elektronisk segl« og »kvalificerede elektroniske signaturer« som defineret i forordning (EU) nr. 910/2014 anvendes i stedet, **forudsat at det fuldt ud sikres, at de involverede personer har fået kendskab til sådanne dokumenter i rimelig tid og på lovlig vis.** [Ændring 17]

3a. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 for at supplere denne forordning ved at fastlægge de nærmere bestemmelser for driften af det decentraliserede IT-system. Kommissionen sikrer ved udøvelsen af denne beføjelse, at systemet garanterer en effektiv, pålidelig og smidig udveksling af de relevante oplysninger samt et højt sikkerhedsniveau i forbindelse med fremsendelse og beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF. [Ændring 18]

4. Hvis fremsendelse i overensstemmelse med stk. 1 ikke er mulig på grund af en uforudset og ekstraordinær forstyrrelse af det decentraliserede IT-system, eller det ikke er muligt i andre ekstraordinære tilfælde, skal fremsendelsen foretages på den hurtigst mulige måde, som den anmodede medlemsstat har angivet, ~~at den kan acceptere~~ **som acceptabel.** [Ændring 19]

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

3) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 udgår

b) Stk. 4, tredje afsnit, affattes således:

»Når den anmodende ret ikke senest 30 dage efter afsendelse af anmodningen har modtaget oplysninger om, hvorvidt anmodningen er accepteret, anses anmodningen for at være accepteret.«

4) Følgende indsættes som artikel 17a:

»Artikel 17a

Direkte bevisoptagelse via ~~videokonference~~ **fjernkommunikationsteknologi** [Ændring 20]

1. Når der skal optages bevis ved afhøring af en person med bopæl i en anden medlemsstat i dennes egenskab af part, vidne eller sagkyndig, og retten ikke anmoder den kompetente ret i en anden medlemsstat om at optage bevis i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, litra a), skal retten foretage bevisoptagelse i overensstemmelse med artikel 17 direkte via videokonference, ~~hvis~~ **eller via enhver anden form for hensigtsmæssig fjernkommunikationsteknologi, som de respektive retter har adgang hertil, og såfremt retten finder det passende til, medmindre anvendelsen af sådan teknologi på grund af sagens særlige omstændigheder ikke findes at anvende denne teknologi i den konkrete sag ville være hensigtsmæssig med henblik på en retfærdig behandling af sagen.** [Ændring 21]

1a. Anvendelsen af videokonference eller enhver anden form for hensigtsmæssig fjernkommunikationsteknologi er betinget af, at den person, der skal afgive forklaring, har givet sit samtykke, hvis dette er påkrævet i henhold til den anmodende medlemsstats nationale lovgivning. [Ændring 22]

2. Når der fremsættes en anmodning om direkte bevisoptagelse via videokonference, ~~finder konferencen sted på et retsmøde~~ **eller via enhver anden form for hensigtsmæssig fjernkommunikationsteknologi, finder retsmødet sted** i rettens lokaler. Den anmodende ret og det centrale organ eller den kompetente myndighed som omhandlet i artikel 3, stk. 3, eller den ret, i hvis lokaler retsmødet skal afholdes, aftaler den praktiske tilrettelæggelse af videokonferencen. **Denne tilrettelæggelse skal være på linje med de tekniske minimumsstandarder og -krav for anvendelse af videokonferencer, der er defineret i overensstemmelse med stk. 3a.** [Ændring 23]

Onsdag den 13. februar 2019

2a. Ethvert elektronisk system til bevisoptagelse sikrer, at tavshedspligten og retten til fortrolighed mellem advokat og klient beskyttes. [Ændring 24]

3. Når bevisoptagelse finder sted via videokonference **eller enhver anden form for tilgængelig kommunikationsteknologi:** [Ændring 25]

a) kan det centrale organ eller den kompetente myndighed som omhandlet i artikel 3, stk. 3, i den anmodede medlemsstat udpege en ret til at deltage i bevisoptagelsen for at sikre, at de grundlæggende retsprincipper i den anmodede medlemsstat overholdes,

b) sikrer den person, der skal afgive forklaring, eller den dommer i den anmodede medlemsstat, der deltager i retsmødet, det centrale organ eller den kompetente myndighed som omhandlet i artikel 3, stk. 3, om nødvendigt og efter anmodning fra den anmodende ret, at den person, der skal afhøres, eller dommeren bistås af en **kvalificeret** tolk. [Ændring 26]

3a. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20, der supplerer denne forordning ved at fastlægge minimumsstandarder og -krav for anvendelsen af videokonferencer.

Ved udøvelsen af denne beføjelse sikrer Kommissionen, at videokonferencen garanterer kommunikation af høj kvalitet og interaktion i realtid. Kommissionen sikrer endvidere i forbindelse med videregivelse af oplysningerne et højt sikkerhedsniveau og beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF. [Ændring 27]

3b. Retten underretter den person, der skal afgive forklaring, og parterne, herunder deres respektive retlige repræsentanter, om dato, tid og sted for og betingelserne for deltagelse i afhøringen via videokonference eller via enhver anden form for hensigtsmæssig fjernkommunikationsteknologi. Den relevante ret giver parterne og deres retlige repræsentanter instrukser om proceduren for fremlæggelse af dokumenter eller andet materiale under afhøringen via videokonference eller via enhver anden form for hensigtsmæssig fjernkommunikationsteknologi.« [Ændring 28]

5) Følgende indsættes som artikel 17b:

»Artikel 17b

Bevisoptagelse ved diplomatiske **medarbejdere** eller konsulære repræsentanter [Ændring 29]

En medlemsstats diplomatiske **medarbejdere** eller konsulære repræsentanter kan på en anden medlemsstats område ~~og inden for det område, hvor de udøver, hvor de er akkrediteret, optage bevis på deres funktioner, optage bevis~~ **diplomatiske eller konsulære repræsentationer** uden forudgående anmodning efter artikel 17, stk. 1, idet statsborgere i den medlemsstat, som de repræsenterer, ~~frivilligt~~ afgiver forklaring for dem i forbindelse med sager, der verserer ved retterne i den medlemsstat, som de repræsenterer. **En sådan bevisoptagelse kan kun finde sted, hvis den person, der skal afhøres, samarbejder frivilligt. Bevisoptagelsen foretages under opsyn af den anmodende ret i overensstemmelse med dennes national lovgivning.**« [Ændring 30]

6) Følgende afdeling indsættes efter artikel 18:

»Afdeling 6

Gensidig anerkendelse

Artikel 18a

~~Digitalt~~ **Den digitale karakter af** bevismateriale, der er tilvejebragt i en medlemsstat i overensstemmelse med dennes lovgivning, må ikke ~~nægtes anerkendelse~~ **anvendes som begrundelse for at nægte at anerkende det** som bevismateriale i andre medlemsstater ~~alene på grund af materialets digitale~~. **Spørgsmålet om, hvorvidt bevismateriale er af digital eller ikke-digital karakter, må ikke være en faktor ved fastlæggelsen af bevismaterialets kvalitetsniveau og værdi.**« [Ændring 31]

Onsdag den 13. februar 2019

(6a) Følgende afdeling 6a indsættes efter artikel 18:**»Afdeling 6a****Behandling af personoplysninger****Artikel 18b**

Enhver behandling af personoplysninger i medfør af denne forordning, herunder udveksling eller videregivelse af personoplysninger foretaget af de kompetente myndigheder, skal ske i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679. Enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger foretaget af kompetente myndigheder på EU-plan skal ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 (*). Personoplysninger, som ikke er relevante for behandlingen af en konkret sag, skal slettes omgående. [Ændring 32]

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).«

7) Artikel 19, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 20, med henblik på at ændre bilagene for at ajourføre standardformularerne eller foretage tekniske ændringer af disse.«

8) Artikel 20 affattes således:

»Artikel 20**Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel **6, stk. 3a, artikel 17a, stk. 3a og artikel 19, stk. 2**, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode **på fem år** fra [datoen for denne forordnings ikrafttræden]. **Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode. [Ændring 33]**

3. Den i artikel **6, stk. 3a, artikel 17a, stk. 3a, og artikel 19, stk. 2**, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft. [Ændring 34]

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen sagkyndige, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

Onsdag den 13. februar 2019

6. En delegeret retsakt, ~~der er~~ vedtaget i henhold til **artikel 6, stk. 3a, artikel 17a, stk. 3a, eller** artikel 19, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på ~~to tre~~ måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.« [**Ændring 35**]

9) Som artikel 22a indsættes følgende:

»Artikel 22a

Overvågning

1. Senest [~~to et~~ år efter ~~forordningens anvendelsesdato~~ **datoen for denne forordnings ikrafttræden**] fastlægger Kommissionen et detaljeret program for overvågning af forordningens output, resultater og virkninger. [**Ændring 36**]

2. I overvågningsprogrammet fastlægges midlerne til samt intervallerne for tilvejebringelse af data og anden nødvendig dokumentation. Det præciseres, hvilke foranstaltninger Kommissionen og medlemsstaternes skal træffe med hensyn til tilvejebringelse og analyse af disse data og den øvrige dokumentation.

3. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen de oplysninger og den øvrige dokumentation, der er nødvendige for overvågningen.«

10) Artikel 23 affattes således:

»Artikel 23

Evaluerings

1. ~~Fidligst~~ **Senest** ... [~~fire år efter forordningens anvendelsesdato~~] evaluerer Kommissionen ~~den~~ **denne forordning** og fremlægger en rapport om de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, **eventuelt ledsaget af et lovgivningsforslag**. [**Ændring 37**]

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde denne rapport.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den [...].

Artikel 1, nr. 2, anvendes dog fra ... [~~24 måneder efter ikrafttrædelsen~~].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0104

Forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) (COM(2018)0379 — C8-0243/2018 — 2018/0204(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/57)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0379),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 81 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0243/2018),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 17. oktober 2018 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0001/2019),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2018)0204

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 56.

Onsdag den 13. februar 2019

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Af hensyn til et velfungerende indre marked **og udviklingen af et område med civil ret i Unionen** er det nødvendigt yderligere at forbedre og fremskynde fremsendelse og forkyndelse mellem medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager **og samtidig sikre et højt niveau af sikkerhed og beskyttelse ved fremsendelse af sådanne dokumenter, beskyttelse af adressaten og beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger**. [Ændring 1]
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 ⁽³⁾ indeholder regler om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager.
- (3) Den øgede retlige integration i medlemsstaterne, hvor afskaffelsen af eksekvatur (mellemliggende procedurer) er blevet hovedreglen, har bragt grænserne for bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1393/2007 frem i lyset.
- (4) For **reelt** at sikre hurtig fremsendelse af dokumenter til andre medlemsstater med henblik på deres forkyndelse dér, bør alle former for moderne kommunikationsteknologi anvendes, forudsat at visse betingelser med hensyn til integriteten og pålideligheden af det modtagne dokument er overholdt, **og at der sikres respekt for processuelle rettigheder, et højt sikkerhedsniveau i forbindelse med fremsendelsen af sådanne dokumenter og beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger**. I dette øjemed bør enhver kommunikation og udveksling af dokumenter mellem instanser og organer, der er udpeget af medlemsstaterne, gennemføres via et decentraliseret IT-system bestående af nationale IT-systemer. [Ændring 2]
- (4a) **Det decentraliserede IT-system, der skal oprettes i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1393/2007, bør baseres på e-CODEX-systemet og forvaltes af eu-LISA. Der bør stilles tilstrækkelige ressourcer til rådighed for eu-LISA, således at et sådant system kan indføres og holdes i drift, og så der kan ydes teknisk støtte til fremsendende og modtagende instanser og centrale organer i tilfælde af problemer med systemets drift. Kommissionen bør snarest muligt og under alle omstændigheder inden udgangen af 2019 forelægge et forslag til forordning om grænseoverskridende kommunikation i forbindelse med retssager (e-CODEX)**. [Ændring 3]
- (4b) **Hvor en stævning allerede er blevet forkyndt for sagsøgte, og sagsøgte ikke har nægtet at modtage en sådan stævning, bør de parter, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, i kraft af domsstatens ret have mulighed for at udpege en repræsentant i domsstaten, for hvem dokumenter til dem kan forkyndes, forudsat at den berørte part er blevet behørigt informeret om konsekvenserne af dette valg og udtrykkeligt har accepteret denne mulighed**. [Ændring 4]
- (5) Den modtagende instans bør under alle omstændigheder, og uden nogen skønsmargin i denne henseende, **i god tid** underrette adressaten skriftligt ved hjælp af standardformularen om, at han eller hun kan nægte at modtage det dokument, der skal forkyndes, hvis det ikke er på et sprog, som han eller hun forstår, ~~eller ikke er affattet på det officielle sprog eller et af de officielle sprog på forkyndelsesstedet~~. Denne bestemmelse bør også finde anvendelse på den efterfølgende forkyndelse, hvis adressaten har gjort brug af sin ret til at nægte at modtage dokumentet. Retten til at nægte modtagelsen bør også finde anvendelse på forkyndelse ved diplomatiske eller konsulære repræsentanter, ~~postforkyndelse~~ **post- eller kurérforkyndelse** og direkte forkyndelse. Det bør være muligt at afhjælpe en situation, hvor forkyndelse nægtes, ved at forkynde en **officiel** oversættelse af dokumentet for adressaten. [Ændring 5]

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 56.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.2.2019.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79).

Onsdag den 13. februar 2019

- (6) Hvis adressaten har nægtet at modtage dokumentet, bør den ret eller den myndighed, der behandler den sag, hvori forkyndelse af dokumentet viste sig at være nødvendig, efterprøve om nægtelsen var berettiget. I dette øjemed skal den pågældende ret eller myndighed tage hensyn til alle relevante oplysninger i sagsakterne, ~~eller som den i øvrigt har til rådighed~~, for at bedømme adressatens sprogkundskaber. Ved vurderingen af adressatens sprogkundskaber kan retten inddrage faktuelle elementer, såsom dokumenter, som adressaten har skrevet på det relevante sprog, om de relevante sprogkundskaber indgår i adressatens arbejde (~~hvis han eller hun f.eks. er lærer eller tolk~~), om adressaten er statsborger i den medlemsstat, hvor retssagen føres, eller adressaten tidligere har opholdt sig i den pågældende medlemsstat i en vis **over en længere** periode. En sådan vurdering bør foretages, hvis dokumentet var affattet på eller oversat til det officielle sprog eller et af de officielle sprog på forkyndelsesstedet. [Ændring 6]
- (7) Effektivitet og hurtighed i grænseoverskridende retssager forudsætter direkte og hurtige **og sikre** metoder til forkyndelse af dokumenter for personer i andre medlemsstater. Det bør derfor være muligt for en person, der har retlig interesse i en retssag, for en domstol eller en myndighed, der behandler en sådan sag, at lade dokumenter forkynde direkte ved elektronisk overførsel til ~~brugerkontoen for~~ en adressat, som har bopæl i en anden medlemsstat. ~~Betingelserne for anvendelse af~~ Denne form for direkte elektronisk forkyndelse bør ~~sikre, at elektroniske brugerkonti~~ **dog** kun anvendes til forkyndelse af dokumenter **tillades**, hvis der foreligger passende garantier for beskyttelse af adressaternes interesser, enten i form af ~~herunder~~ høje tekniske standarder eller i form af ~~og~~ et udtrykkeligt samtykke fra adressaten. **Hvor dokumenter forkyndes eller fremsendes elektronisk, bør der være mulighed for at tilvejebringe en anerkendelse af modtagelsen af sådanne dokumenter.** [Ændring 7]
- (8) **I betragtning af behovet for at forbedre rammebestemmelserne for retligt samarbejde i Unionen og ajourføre de offentlige retlige administrative procedurer med henblik på at øge interoperabiliteten på tværs af grænserne og lette interaktionen med borgerne bør** de allerede eksisterende direkte kanaler til fremsendelse og forkyndelse af dokumenter ~~bør~~ forbedres, så de udgør **hurtige, pålidelige, sikrere** og almindeligt tilgængelige alternativer til den traditionelle fremsendelse via de modtagende instanser. I dette øjemed bør de postbefordrende virksomheder anvende et bestemt modtagelsesbevis ved postforkyndelse i henhold til artikel 14 forordning (EF) nr. 1393/2007. På samme måde bør det være muligt for enhver person, der har retlig interesse i en retssag, og for domstole eller myndigheder, der behandler en retssag, at lade forkyndelse af dokumenter på alle medlemsstaternes område ske direkte ved stævningmænd, embedsmænd eller andre kompetente personer i modtagerstaten. [Ændring 8]
- (8a) **Hvor sagsøgte ikke er mødt frem, og der ikke er modtaget nogen attest som bevis for forkyndelse eller aflevering, bør retten stadig kunne afgøre sagen med visse begrænsninger og under forudsætning af, at de forskellige krav til beskyttelsen af sagsøgtens interesser er opfyldt. I disse tilfælde er det vigtigt at sikre, at der træffes alle rimelige foranstaltninger for at underrette sagsøgte om, at der er anlagt sag mod vedkommende. Til dette formål bør retten sende varsler gennem alle tilgængelige kendte kommunikationskanaler, som sandsynligvis er tilgængelige, på en måde, der udelukkende er rettet til adressaten, herunder f.eks. ved hjælp af personens telefonnummer, e-mailadresse eller private konto på sociale medier.** [Ændring 9]
- (9) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som er anerkendt i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Denne forordning tager særligt sigte på at sikre fuld overholdelse af adressaternes ret til kontradiktion, idet denne ret udspringer af retten til en retfærdig rettergang, som er forankret i artikel 47 chartret om grundlæggende rettigheder. **På samme måde tjener forordningen til at fremme ikkeforskelsbehandling (artikel 18 i TEUF) ved at sikre lige adgang til domstolsprøvelse og tager hensyn til de eksisterende EU-regler om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred.** [Ændring 10]
- (9a) **Det er vigtigt at sikre, at denne forordning anvendes i overensstemmelse med EU-retten om databeskyttelse og respekterer beskyttelsen af privatlivets fred som knæsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Det er også vigtigt at sikre, at enhver behandling af fysiske personers personoplysninger i henhold til denne forordning foretages i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF. Personoplysninger, der stilles til rådighed i henhold til nærværende forordning, bør kun behandles til de specifikke formål, der er fastsat i nærværende forordning.** [Ændring 11]

Onsdag den 13. februar 2019

- (10) Med henblik på at gøre en hurtig tilpasning af bilagene til forordning (EF) nr. 1393/2007 mulig, **For at fastlægge de nærmere bestemmelser for driften af det decentraliserede IT-system for kommunikation og udveksling af dokumenter mellem de instanser og organer, der er udpeget af medlemsstaterne, og for at fastlægge de nærmere bestemmelser for, hvordan de kvalificerede elektroniske registrerede leveringstjenester, som vil blive anvendt til forkyndelse af dokumenter ved elektronisk overførsel, skal fungere**, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen ~~for så vidt angår ændring af bilag I, II og IV til samme forordning~~. **Sådanne delegerede retsakter bør sikre en effektiv, pålidelig og smidig fremsendelse af de relevante oplysninger samt et højt sikkerhedsniveau i forbindelse med fremsendelsen, beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger og, hvad angår elektronisk forkyndelse af dokumenter, lige adgang for personer med handicap. Med henblik på at muliggøre en hurtig tilpasning af bilagene til forordning (EF) nr. 1393/2007, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde endvidere delegeres til Kommissionen for så vidt angår ændring af bilag I, II og IV til nævnte forordning.** Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽⁴⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter. [Ændring 12]
- (11) I overensstemmelse med punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2006 bør Kommissionen evaluere denne forordning på grundlag af de oplysninger, den tilvejebringer ved hjælp af særlige tilsynsordninger med henblik på at vurdere den faktiske virkning af forordningen og behovet for yderligere foranstaltninger.
- (12) Da denne forordnings mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, idet de bedre kan nås på EU-plan ved oprettelse af en retlig ramme, som sikrer hurtig og effektiv fremsendelse og forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter mellem medlemsstaterne, kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (12a) **Formålet med denne forordning er at forbedre retslige procedurers effektivitet og tempo ved at forenkle og strømline procedurerne for meddelelse eller kommunikation af retslige og udenretslige dokumenter på EU-niveau og samtidig bidrage til at begrænse forsinkelser og omkostninger for enkeltpersoner og virksomheder. Desuden kan større retssikkerhed sammen med enklere, strømlinede og digitaliserede procedurer anspore enkeltpersoner og virksomheder til at engagere sig i grænseoverskridende transaktioner og dermed styrke handelen i Unionen og det indre markeds funktion.** [Ændring 13]
- (13) I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har [Det Forenede Kongerige] [og] [Irland] meddelt, [at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning] [at de ikke deltager i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland].
- (14) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (15) Forordning (EF) nr. 1393/2007 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1393/2007 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 affattes således:

⁽⁴⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

Onsdag den 13. februar 2019

»Artikel 1

Anvendelsesområde og definitioner

1. Denne forordning finder anvendelse i civil- og handelsretlige sager ved forkyndelse af:

- a) retslige dokumenter for personer med bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor retssagen føres,
- b) udenretslige dokumenter, der skal fremsendes fra én medlemsstat til en anden.

Den omfatter navnlig ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender eller statens ansvar for handlinger og undladelser under udøvelse af statsmagt (*acta jure imperii*).

2. Denne forordning finder, bortset fra artikel 3c, ikke anvendelse, når adressen på den person, for hvem dokumentet skal forkyndes, er ukendt.

3. ~~Denne forordning finder ikke anvendelse på forkyndelse af et dokument for en parts godkendte repræsentant i den medlemsstat, hvor retssagen føres, uanset partens bopæl.~~ [Ændring 14]

4. I denne forordning forstås ved:

- a) »medlemsstat« medlemsstaterne med undtagelse af Danmark.
- b) »domsstaten« den medlemsstat, hvor retssagen føres.

2) Artikel 2, stk. 4, litra c), affattes således:

»c) på hvilke måder instanserne kan modtage dokumenter i de sager, der er opregnet i artikel 3a, stk. 64.«
[Ændring 15]

3) Som artikel 3a, 3b og 3c indsættes:

»Artikel 3 a

Kommunikationsmetoder, som de fremsendende og modtagende instanser samt centrale enheder skal anvende

1. **Fremsendelsen af dokumenter, anmodninger, herunder de anmodninger, der er udfærdiget ved anvendelse af formularen i bilag I, bekræftelser, modtagelsesbeviser, attester og enhver anden kommunikation mellem de fremsendende og modtagende instanser, mellem disse instanser og de centrale enheder, eller mellem de centrale enheder i de forskellige medlemsstater, sendes foretages** via et decentraliseret IT-system bestående af nationale IT-systemer, der er indbyrdes forbundet ved hjælp af en kommunikationsinfrastruktur, der gør det muligt at foretage en sikker og pålidelig grænseoverskridende udveksling **i realtid** af oplysninger mellem de nationale IT-systemer. **Et sådant decentraliseret IT-system skal baseres på e-CODEX og støttes af EU-finansiering.** [Ændring 16]

2. Den generelle lovramme for brug af **kvalificerede** tillidstjenester i Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 (*) gælder for dokumenter, anmodninger, bekræftelser, modtagelsesbeviser, attester og enhver kommunikation, der fremsendes via det i stk. 1 nævnte decentraliserede IT-system. [Ændring 17]

3. Såfremt de i stk. 1 omhandlede dokumenter, anmodninger, bekræftelser, modtagelsesbeviser, attester og anden kommunikation kræver eller er forsynet med et segl eller en håndskrevet underskrift, kan **de behørigt** »kvalificerede elektroniske segl« og »kvalificerede elektroniske signaturer« som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 anvendes i stedet, **forudsat at det til fulde sikres, at den person, som ovennævnte dokumenter forkyndes for, har fået kendskab til disse dokumenter i rimelig tid og på lovmedholdelig vis.** [Ændring 18]

Onsdag den 13. februar 2019

4. Hvis fremsendelse i overensstemmelse med stk. 1 ikke er mulig på grund af **uforudsete omstændigheder eller** en ~~uforudset~~ og ekstraordinær forstyrrelse af det ~~decentraliseret~~ **decentraliserede** IT-system, foretages fremsendelsen på den hurtigst mulige alternative måde, **som garanterer samme høje niveau af effektivitet, pålidelighed, sikkerhed og beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger.** [Ændring 19]

4a. Alle involverede personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, skal overholdes og respekteres fuldt ud. [Ændring 20]

4b. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 for at supplere denne forordning gennem fastlæggelse af de nærmere bestemmelser for driften af det decentraliserede IT-system. Kommissionen sikrer ved udøvelsen af denne beføjelse, at systemet garanterer en effektiv, pålidelig og smidig udveksling af de relevante oplysninger samt et højt sikkerhedsniveau for så vidt angår fremsendelse og beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF. [Ændring 21]

Artikel 3b

Omkostninger ved etablering af det decentraliserede IT-system

1. Hver medlemsstat bærer omkostningerne ved installation, drift og vedligeholdelse af sine adgangspunkter til den kommunikationsinfrastruktur, der forbinder de nationale IT-systemer inden for rammerne af det i artikel 3a omhandlede decentraliserede IT-system.

2. Hver medlemsstat bærer omkostningerne til etablering og tilpasning af sine nationale IT-systemer for at gøre det muligt at forbinde dem med kommunikationsinfrastrukturen, såvel som omkostningerne til forvaltning, drift og vedligeholdelse af disse systemer.

3. Stk. 1 og 2 berører ikke muligheden for at søge om støtte til de arbejder, der er omhandlet i disse stykker, inden for rammerne af Unionens finansielle programmer.

Artikel 3c

Bistand ved adresseforespørgsler

1. ~~Når~~ **Hvor** adressen på den person, for hvem det retslige eller udenretslige dokument skal forkyndes i en anden medlemsstat, er ukendt, skal medlemsstaterne yde bistand **uden unødigt ophold og under alle omstændigheder inden for 10 arbejdsdage** på en af følgende måder: [Ændring 22]

a) juridisk bistand ydet af udpegede myndigheder for at finde frem til adressen på den person, som dokumentet skal forkyndes for, efter anmodning fra retten i den medlemsstat, hvor sagen føres

b) mulighed for, at personer fra andre medlemsstater kan fremsætte anmodninger om adresseoplysninger, herunder elektronisk, direkte til bopælsregistre eller andre offentligt tilgængelige databaser ved hjælp af en standardformular via den europæiske e-justice-portal

c) udførlig praktisk vejledning, **som er tilgængelig online**, om de foreliggende metoder til identifikation af adresser på personer inden for rammerne af det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område med henblik på at stille oplysningerne til rådighed for offentligheden. [Ændring 23]

2. Hver medlemsstat giver Kommissionen oplysninger om:

a) ~~den form for bistand~~ **de bistandsmetoder**, som medlemsstaten ~~yder~~ **stiller til rådighed** på sit område efter stk. 1. [Ændring 24]

Onsdag den 13. februar 2019

- b) i givet fald navn og adresse på de myndigheder, der er nævnt i stk. 1, litra a) og b)
- c) Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver senere ændring af disse oplysninger.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).«

- 4) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Fremsendelse af dokumenter

1. Retslige dokumenter fremsendes direkte og hurtigst muligt mellem de instanser, der er udpeget efter artikel 2.
2. Det dokument, der ønskes fremsendt, ledsages af en anmodning, der er udfærdiget under anvendelse af formularen i bilag I. Formularen skal udfyldes på modtagerstatens officielle sprog eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, på det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor forkyndelsen skal finde sted, eller på et andet sprog, som modtagerstaten har meddelt, at den kan acceptere. Hver medlemsstat skal angive, hvilket andet eller hvilke andre af Unionens officielle sprog end dens eget eller dens egne den kan acceptere, at formularen udfyldes på.
3. ***Denne forordning berører ikke krav i henhold til national ret, der vedrører nøjagtigheden, ægtheden og den behørigte juridiske form af dokumenter.*** De dokumenter, der fremsendes via det i artikel 3a omhandlede decentraliserede IT-system, må ikke nægtes retsvirkning og anerkendelse som bevis under retssager, alene af den grund at de er i elektronisk form. Hvis ~~papirdokumenterne~~ ***et papirdokument*** konverteres til et elektronisk format med henblik på fremsendelse via det decentraliserede IT-system, har ~~de den elektroniske kopier kopi eller udskrifter~~ ***udskriften*** samme retsvirkning som ~~de det originale dokumenter dokument, medmindre den anmodede medlemsstats nationale ret kræver, at sådanne dokumenter forkyndes i en original papirudgave. I så fald udsteder den modtagende instans en papirudgave af det dokument, der er modtaget i elektronisk form. Hvor de originale dokumenter var forsynet med et segl eller en håndskreven underskrift, skal det dokument, der udstedes, være forsynet med et segl eller en håndskreven underskrift. Det dokument, der udstedes af den modtagende instans, har samme virkning som det oprindelige dokument.« [Ændring 25]~~

- 5) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Modtagelse af dokumenter ved den modtagende instans

1. Ved modtagelsen af et dokument sendes en automatisk kvittering for modtagelsen ***omgående*** til den fremsendende instans via det i artikel 3a omhandlede decentraliserede IT-system. [Ændring 26]
2. Kan anmodningen om forkyndelse ikke imødekommes på grundlag af de fremsendte oplysninger eller dokumenter, tager den modtagende instans ***omgående og under alle omstændigheder inden for fire arbejdsdage*** kontakt til den fremsendende instans for at indhente de manglende oplysninger eller dokumenter. [Ændring 27]
3. Hvis anmodningen om forkyndelse klart falder uden for denne forordnings anvendelsesområde, eller hvis forkyndelse er umulig, fordi de formelle krav ikke er opfyldt, returneres anmodningen og de fremsendte dokumenter til den fremsendende instans efter modtagelsen ***omgående og under alle omstændigheder inden for fire arbejdsdage*** sammen med meddelelsen om returnering under anvendelse af formularen i bilag I. [Ændring 28]

Onsdag den 13. februar 2019

4. En modtagende instans, der modtager et dokument, som den ikke har stedlig kompetence til at forkynde, skal sende dokumentet og anmodningen videre **omgående og under alle omstændigheder inden for fire arbejdsdage** via det i artikel 3a omhandlede decentraliserede IT-system til den kompetente modtagende instans i samme medlemsstat, hvis de i artikel 4, stk. 2, nævnte betingelser er opfyldt, og **samtidig** underrette den fremsendende instans herom under anvendelse af formularen i bilag I. Når den stedligt kompetente modtagende instans i den samme medlemsstat har modtaget dokumentet og anmodningen, sendes der **omgående** en automatisk kvittering for modtagelsen til den fremsendende instans via det i artikel 3a omhandlede decentraliserede IT-system. [**Ændring 29**]

4a. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på de i artikel 3a, stk. 4, omhandlede situationer. I sådanne tilfælde finder fristerne i stk. 1-4 dog ikke anvendelse, men de relevante operationer gennemføres så snart som muligt.« [**Ændring 30**]

6) Som artikel 7 a indsættes følgende:

»Artikel 7 a

~~Forpligtelsen til at udpege~~ **Udpegelse af** en repræsentant med henblik på forkyndelse i domsstaten [**Ændring 31**]

1. Såfremt en stævning **allerede** er blevet forkyndt for sagsøgte, ~~kan~~ **og sagsøgte ikke har nægtet at modtage en sådan stævning i overensstemmelse med artikel 8, skal** de parter, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, i kraft af lovgivningen i domsstaten pålægges en forpligtelse til **domsstatens ret have mulighed for** at udpege en repræsentant i domsstaten, for hvem dokumenter til dem kan forkyndes. **Hvis den berørte part er blevet behørigt underrettet om konsekvenserne af at vælge at benytte sig af denne mulighed og udtrykkeligt har valgt den, finder forkyndelsen af dokumenterne under hele sagsforløbet sted for partens bemyndigede repræsentant i domsstaten i overensstemmelse med denne medlemsstats ret og praksis.** [**Ændring 32**]

2. Hvis en part ikke overholder forpligtelsen til at udpege en repræsentant i henhold til stk. 1, og har vedkommende ikke givet udtryk for sit samtykke til at anvende en elektronisk ~~brugerkonto~~ **adresse** i overensstemmelse med artikel 15a, litra b), tillades enhver form for forkyndelse i henhold til domsstatens lovgivning under retssagen, forudsat at den berørte part er blevet behørigt informeret om denne konsekvens **på det tidspunkt, hvor stævningen blev forkyndt.**« [**Ændring 33**]

7) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Mulighed for at nægte at modtage dokumentet

1. Den modtagende instans underretter ved brug af formularen i bilag II adressaten om, at han eller hun kan nægte at modtage det dokument, der skal forkyndes, hvis det ikke er affattet på et af følgende sprog eller ledsaget af en **officiel** oversættelse til ~~et af disse sprog: et sprog, som adressaten forstår~~

~~et~~ et sprog, som adressaten forstår,

eller

b) ~~modtagerstatens officielle sprog eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor forkyndelsen skal foretages.~~ [**Ændring 34**]

2. Adressaten kan **på et rimeligt grundlag** nægte at modtage dokumentet ved forkyndelsen eller tilbagesende standardformularen i bilag II til den modtagende instans senest to uger efter. [**Ændring 35**]

Onsdag den 13. februar 2019

3. Har den modtagende instans fået oplyst, at adressaten nægter at modtage dokumentet, jf. stk. 1 og 2, underretter den straks den fremsendende instans herom ved hjælp af den i artikel 10 omhandlede attest og returnerer anmodningen **og det dokument, der ønskes oversat**. [Ændring 36]

4. Hvis adressaten har nægtet at modtage dokumentet, jf. bestemmelserne i stk. 1 og 2, bør den ret eller den myndighed, der behandler den sag, hvori forkyndelsen har fundet sted, **snarest muligt** prøve om nægtelsen var begrundet. [Ændring 37]

5. Forkyndelsen af dokumentet kan afhjælpes ved, at dokumentet forkyndes for adressaten i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning ledsaget af en **officiel** oversættelse til et af de i stk. 1 omhandlede sprog. I så fald er datoen for dokumentets forkyndelse den dato, på hvilken dokumentet ledsaget af en **officiel** oversættelse forkyndes i overensstemmelse med modtagerstatens lovgivning. Hvis et dokument i henhold til en medlemsstats lovgivning skal forkyndes inden for en bestemt frist, er den dato, der gælder i forhold til rekvirenten, dog den, på hvilken det oprindelige dokument blev forkyndt, jf. artikel 9, stk. 2. [Ændring 38]

6. Stk. 1 og 5 finder anvendelse på de fremsendelses- og forkyndelsesmåder for retslige dokumenter, der er omhandlet i afdeling 2.

7. Ved anvendelsen af stk. 1 underretter de diplomatiske eller konsulære repræsentanter, hvis forkyndelsen foretages efter artikel 13, eller myndigheden eller personen, hvis forkyndelsen foretages efter artikel 14 eller 15a, adressaten om, at pågældende kan nægte at modtage dokumentet, og at ethvert dokument, der nægtes modtaget, **omgående** skal sendes til de pågældende repræsentanter eller til den pågældende myndighed eller person.« [Ændring 39]

8) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

»1. Når formaliteterne i forbindelse med forkyndelsen af dokumentet er opfyldt, udfærdiges der under anvendelse af formularen i bilag I en attest som bevis for forkyndelsen, og attesten sendes til den fremsendende instans.«

9) Artikel 14 og 15 affattes således:

»Artikel 14

~~Postforlyndelse~~ **Post- eller kurérforlyndelse** [Ændring 40]

1. Retslige dokumenter kan forkyndes direkte ~~med posten~~ **pr. post eller kurér** for personer med bopæl i en anden medlemsstat ved anbefalet brev **eller pakke** med modtagelsesbevis. [Ændring 41]

2. ~~Postforlyndelse~~ **Post- eller kurérforlyndelse** efter denne bestemmelse foretages ved hjælp af det særlige modtagelsesbevis i bilag IV. [Ændring 42]

3. Uanset lovgivningen i afsendermedlemsstaten anses ~~postforlyndelsen~~ **post- eller kurérforlyndelsen** ligeledes for gyldig, hvis dokumentet er leveret på adressatens bopæl til voksne personer, der bor i samme husholdning som adressaten eller er ansat af adressaten på stedet, og som er i stand til og villige til at modtage dokumentet. [Ændring 43]

Artikel 15

Direkte forkyndelse

1. Retslige dokumenter kan forkyndes direkte til personer, der har bopæl i en anden medlemsstat, ved stævningsmænd, embedsmænd eller andre kompetente personer i modtagerstaten.

Onsdag den 13. februar 2019

2. Hver medlemsstat skal give Kommissionen oplysninger om typen af erhverv eller kompetente personer, som på deres område har tilladelse til at foretage forkyndelser i medfør af denne artikel. **Disse oplysninger skal være tilgængelige online.** [Ændring 44]

10) Som artikel 15 a indsættes følgende:

»Artikel 15 a

Elektronisk forkyndelse

1. Retslige dokumenter kan forkyndes direkte for personer med bopæl i en anden medlemsstat ved elektronisk overførsel til ~~brugerkonti~~ **elektroniske adresser**, som adressaten har adgang til, såfremt **begge** følgende betingelser er opfyldt: [Ændring 45]

a) dokumenterne sendes og modtages via kvalificerede elektroniske registrerede leveringstjenester som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014., og [Ændring 46]

b) adressaten har efter påbegyndelsen af retssagen givet udtrykkeligt samtykke til, at den ret eller myndighed, der behandler sagen, må anvende denne særlige ~~brugerkonto~~ **elektroniske adresse** med henblik på forkyndelse af dokumenter i forbindelse med retssager. [Ændring 47]

1a. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 for at supplere denne forordning gennem fastlæggelse af de nærmere bestemmelser for, hvordan de kvalificerede elektroniske registrerede leveringstjenester, som skal anvendes til forkyndelse af retslige dokumenter ved elektronisk overførsel, skal fungere. Kommissionen sikrer ved udøvelsen af denne beføjelse, at sådanne forkyndelser garanterer en effektiv, pålidelig og smidig fremsendelse af de relevante dokumenter samt et højt sikkerhedsniveau i forbindelse med fremsendelsen, lige adgang for personer med handicap og beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF. [Ændring 48]

11) Artikel 17 og 18 affattes således:

»Artikel 17

Ændring af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 18, med henblik på at ændre bilag I, II og IV for at ajourføre standardformularerne eller foretage tekniske ændringer af disse.«

»Artikel 18

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne bestemmelse fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel **3a, 15a og** 17, tillægges Kommissionen for en ~~ubegrænset~~ periode **på fem år** fra den ... [denne forordnings ikrafttræden]. [Ændring 49]

3. Den i artikel 17 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

Onsdag den 13. februar 2019

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016 (*).
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til **artikel 3a, artikel 15a eller** artikel 17, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på **tre** måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ. [**Ændring 50**]

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

12) ~~Som artikel 18a og 18b indsættes:~~

~~»Artikel 18 a~~

~~Etablering af det decentraliserede IT system~~

~~Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om det i artikel 3a omhandlede decentraliserede IT system. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 18b, stk. 2. [**Ændring 51**]~~

~~»Artikel 18b~~

~~Udvalgsprocedure~~

- ~~1. Kommissionen består af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.~~
- ~~2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.» [**Ændring 52**]~~

13) Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Sagsøgte, der ikke giver møde

1. Når en stævning har skullet sendes til en anden medlemsstat med henblik på forkyndelse efter denne forordning, og sagsøgte ikke er mødt, må der ikke træffes afgørelse i sagen, før det er fastslået, at forkyndelsen eller afleveringen har fundet sted ~~i så god tid,~~ **rettidigt og på lovlig vis, således** at sagsøgte har kunnet varetage sine interesser under sagen, og at: [**Ændring 53**]

a) dokumentet er forkyndt ved anvendelse af en af de fremgangsmåder, der har hjemmel i modtagerstatens lovgivning for forkyndelse af dokumenter i indenlandske sager for personer, som opholder sig på dens område eller.

b) dokumentet faktisk er afleveret til sagsøgte eller på hans bopæl i overensstemmelse med en anden fremgangsmåde, som har hjemmel i denne forordning.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan retten afgøre sagen, selv om der ikke er modtaget nogen attest som bevis for forkyndelse eller aflevering, såfremt følgende betingelser alle er opfyldt:

a) dokumentet er fremsendt på en af de måder, der har hjemmel i denne forordning

Onsdag den 13. februar 2019

b) ~~et tidsrum, som retten anser for tilstrækkeligt i den konkrete sag, dog mindst seks måneder, er forløbet siden datoen for dokumentets fremsendelse~~ [~~Ændring 54~~]

c) ingen attest har kunnet opnås til trods for, at ethvert rimeligt forsøg er gjort for at opnå den gennem de kompetente myndigheder eller organer i modtagerstaten.

3. Såfremt betingelserne i stk. 2 er opfyldt, skal der gøres en rimelig indsats for at underrette sagsøgte om, at der er anlagt en retssag mod pågældende, ved hjælp af alle tilgængelige kommunikationskanaler, herunder moderne ~~kommunikationsteknologi~~ **fjernkommunikationsteknologi**, hvis retten har kendskab til en **fysisk** adresse eller en ~~konto~~ **elektronisk adresse**, der kan anvendes hertil. [~~Ændring 55~~]

4. Uanset stk. 1 og 2 kan retten i ~~hastende tilfælde~~ **begrundede hastetilfælde** træffe bestemmelse om en hvilken som helst foreløbig eller sikrende foranstaltning. [~~Ændring 56~~]

5. Når en stævning har skullet sendes til en anden medlemsstat med henblik på forkyndelse efter denne forordning, og der er afsagt dom over en sagsøgt, som ikke er mødt, har dommeren mulighed for i forhold til sagsøgte at tilsidesætte virkningerne af, at fristen for appel er udløbet, såfremt følgende betingelser begge er opfyldt:

a) sagsøgte har uden egen skyld ikke fået kendskab til dokumentet ~~i så god tid~~, **rettidigt og/eller på lovmedholdelig vis, således** at han kunne varetage sine interesser under sagen, eller **har** uden egen skyld ikke ~~har~~ fået kendskab til dommen ~~i så god tid~~, **rettidigt og/eller på lovlig vis, således** at han kunne appellere den [~~Ændring 57~~]

b) sagsøgtes indsigelser forekommer ikke helt grundløse.

Anmodning om adgang til appel skal fremsættes inden en rimelig tid efter, at sagsøgte har fået kendskab til dommen.

En sådan anmodning imødekommes ikke, hvis den fremsættes mere end to år efter dommens afsigelse.

6. Når der er gået to år efter den i stk. 2 omhandlede domsafsigelse, må bestemmelserne i national ret om tilsidesættelse virkningerne af, at fristen for appel er udløbet, ikke anvendes med henblik på anfægtelse af anerkendelsen og fuldbyrdelsen af dommen i en anden medlemsstat.

7. Stk. 5 og 6 finder ikke anvendelse på afgørelser om personers status eller handleevne.»

13a) I artikel 22 indsættes følgende før stk. 1:

»-1. **Enhver behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning foretages i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF.**« [~~Ændring 58~~]

13b) Artikel 22, stk. 1, affattes således:

»1. Oplysninger, herunder navnlig personoplysninger, der fremsendes efter denne forordning, må af ~~de fremsendende instanser~~, modtagende instanser **og centrale organer** kun anvendes til ~~det de specifikke~~ formål, der ~~ligger~~ **er fastsat i denne forordning. Personoplysninger, som ikke er relevante for denne forordning, skal omgående slettes.**« [~~Ændring 59~~]

13c) Artikel 22, stk. 2, affattes således:

»2. ~~De~~ **Fremsendende instanser**, modtagende instanser **og centrale organer** sikrer, at sådanne oplysninger behandles fortroligt i overensstemmelse ~~med modtagerstatens lovgivning~~ **med EU-retten og national ret.**« [~~Ændring 60~~]

Onsdag den 13. februar 2019

13d) Artikel 22, stk. 3, affattes således:

»3. Stk. -1, 1 og 2 berører ikke ~~den nationale lovgivning~~ **EU-retten og national ret**, i henhold til hvilken de berørte personer har ret til at blive holdt orienteret om den anvendelse, der gøres af oplysninger, som fremsendes efter denne forordning.« [**Ændring 61**]

13e) Artikel 22, stk. 4, affattes således:

»4. **Enhver behandling af oplysninger, der foretages af EU-institutioner og -organer inden for rammerne af denne forordning, foretages i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725.**« [**Ændring 62**]

14) Artikel 23, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de oplysninger, som er omhandlet i artikel 2, 3, 3c, 4, 10, 11, 13 og 15. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, såfremt et dokument i henhold til deres lovgivning skal forkyndes inden for en bestemt frist som omhandlet i artikel 8, stk. 3, og artikel 9, stk. 2.«

15) Som artikel 23 a indsættes følgende:

»Artikel 23 a

Overvågning

1. Senest ... [~~to år~~ **et år** efter ~~forordningens anvendelsesdato~~ **datoen for denne forordnings ikrafttræden**] fastlægger Kommissionen et detaljeret program for overvågning af forordningens output, resultater og virkninger. [**Ændring 63**]

2. I overvågningsprogrammet fastlægges midlerne til samt intervallerne for tilvejebringelse af data og anden nødvendig dokumentation. Det præciseres, hvilke foranstaltninger Kommissionen og medlemsstaternes skal træffe med hensyn til tilvejebringelse og analyse af disse data og den øvrige dokumentation.

3. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen de oplysninger og den øvrige dokumentation, der er nødvendige for overvågningen.«

16) Artikel 24 affattes således:

»Artikel 24

Evaluering

1. ~~Tidligst~~ **Senest** ... [fire år efter forordningens anvendelsesdato] evaluerer Kommissionen ~~den~~ **denne forordning** og fremlægger en rapport om de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, **hvor det findes passende ledsaget af et lovgivningsforslag.** [**Ændring 64**]

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde denne rapport.«

17) Et nyt bilag IV indsættes i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra ... [18 måneder efter forordningens ikrafttrædelsen].

Dog gælder følgende:

a) Artikel 1, nr. 14), anvendes fra ... [12 måneder efter dens ikrafttræden].

b) Artikel 1, nr. 3), 4) og 5) anvendes fra ... [24 måneder efter dens ikrafttræden].

Onsdag den 13. februar 2019

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i ..., den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Onsdag den 13. februar 2019

BILAG

»BILAG IV

Modtagelsesbevis til anvendelse ved postforkyndelse i henhold til artikel 14

MODTAGELSESBÆVIS til postforkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter (Artikel 14 i forordning (EU) nr. 1393/2007)		UNIK FORSENDELSESREFERENCE:	
Afsender: Navn:		Adressat: Navn	
		Navn på modtageren:	
		Modtagerens underskrift:	
KVITTERING SENDES TILBAGE TIL FØLGENDE ADRESSE:		LEVERINGSADRESSE:	
Vej: nr.		Vej nr.	
By:		By	
Postnummer:		Postnummer	
Land:		Land:	
Til den postbefordrende virksomhed:		DATO FOR LEVERING/RETURNERING AF DOKUMENTET: dd mm åååå	
		LEVERET til:	RETURNERES Pga.:
		Adressat: ☐	Ukendt adresse: ☐
		Repræsentant: ☐	Ukendt adressat: ☐
		Voksen person, der bor på samme adresse: ☐	Uafhentet: ☐
		Adressatens ansatte: ☐	Modtagelse nægtet ☐
			Modtageren flyttet: ☐

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0105

Fælles regler til sikring af basal konnektivitet i vejgodstransporten med henblik på Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen ***I

Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler til sikring af basal konnektivitet i vejgodstransporten med henblik på Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen (COM(2018)0895 — C8-0511/2018 — 2018/0436(COD))⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/58)

Ændring 1

Forslag til forordning

Betragtning 4

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Ændring</i>
<p>(4) For at forhindre deraf følgende alvorlige forstyrrelser, herunder forstyrrelser af den offentlige orden, er det derfor nødvendigt at oprette en række midlertidige foranstaltninger, som gør det muligt for transportvirksomheder med tilladelser fra Det Forenede Kongerige at udføre transportere gods ad vej mellem Det Forenede Kongeriges område og de resterende 27 medlemsstater. For at sikre en passende ligevægt mellem Det Forenede Kongerige og de resterende medlemsstater bør de rettigheder, der tildeles, således være betinget af tildeling af tilsvarende rettigheder og være genstand for visse betingelser til sikring af fair konkurrence.</p>	<p>(4) For at forhindre deraf følgende alvorlige forstyrrelser, herunder forstyrrelser af den offentlige orden, er det derfor nødvendigt at oprette en række midlertidige foranstaltninger, som gør det muligt for transportvirksomheder med tilladelser fra Det Forenede Kongerige at transportere gods ad vej mellem Det Forenede Kongeriges område og de resterende 27 medlemsstater eller fra Det Forenede Kongeriges område til Det Forenede Kongeriges område via transit gennem en eller flere medlemsstater. For at sikre en passende ligevægt mellem Det Forenede Kongerige og de resterende medlemsstater bør de rettigheder, der tildeles, således være betinget af tildeling af tilsvarende rettigheder og være genstand for visse betingelser til sikring af fair konkurrence.</p>

Ændring 2

Forslag til forordning

Artikel 2 — nr. 2

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Ændring</i>
<p>(2) »bilateral transport«:</p> <p>a) kørsel med et læsset køretøj, hvor afgangstedet og ankomststedet befinder sig i henholdsvis Unionen og Det Forenede Kongerige, med eller uden transit gennem en eller flere medlemsstater eller et eller flere tredjelande</p>	<p>2) »godkendt transport«:</p> <p>a) kørsel med et læsset køretøj fra Unionens område til Det Forenede Kongeriges område eller omvendt, med eller uden transit gennem en eller flere medlemsstater eller et eller flere tredjelande</p>

⁽¹⁾ Sagen blev henvist til fornyet behandling i det kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger, jf. forretningsordenens artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit (A8-0063/2019).

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

b) kørsel **uden last i forbindelse med de former for transport, der er nævnt i litra a)** »EU-transportvirksomhed«

b) kørsel **med et læsset køretøj fra Det Forenede Kongeriges område til Det Forenede Kongeriges område, med transit gennem Unionens område**

ba) kørsel uden last i forbindelse med de former for transport, der er nævnt i litra a) og b)

Ændring 3

Forslag til forordning

Artikel 2 — nr. 5

Kommissionens forslag

Ændring

(5) »tilladelse fra Det Forenede Kongerige«: en tilladelse udstedt af Det Forenede Kongerige i forbindelse med international transport, **herunder bilateral** transport

5) »tilladelse fra Det Forenede Kongerige«: en tilladelse udstedt af Det Forenede Kongerige i forbindelse med international transport **for så vidt angår godkendt** transport

Ændring 4

Forslag til forordning

Artikel 3 — overskrift

Kommissionens forslag

Ændring

Retten til udførelse af **bilateral** transport

Retten til udførelse af **godkendt** transport

Ændring 5

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. Transportvirksomheder fra Det Forenede Kongerige kan udføre **bilateral** transport på de betingelser, der er fastsat ved denne forordning.

1. Transportvirksomheder fra Det Forenede Kongerige kan udføre **godkendt** transport på de betingelser, der er fastsat ved denne forordning.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 6

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 2 — indledning

Kommissionens forslag

2. Følgende former for **bilateral** transport kan udføres af fysiske og juridiske personer, som er etableret i Det Forenede Kongerige, uden at der kræves en tilladelse fra Det Forenede Kongerige, jf. artikel 2, stk. 5:

Ændring

2. Følgende former for **godkendt** transport kan udføres af fysiske og juridiske personer, som er etableret i Det Forenede Kongerige, uden at der kræves en tilladelse fra Det Forenede Kongerige, jf. artikel 2, stk. 5:

Ændring 7

Forslag til forordning

Artikel 4 — stk. 1 — indledning

Kommissionens forslag

Ved **bilateral** transport i overensstemmelse med denne forordning skal følgende regler overholdes:

Ændring

Ved **godkendt** transport i overensstemmelse med denne forordning skal følgende regler overholdes:

Ændring 8

Forslag til forordning

Artikel 5 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Hvis Kommissionen vurderer, at de rettigheder, som Det Forenede Kongerige tildeler EU-transportvirksomheder, retligt eller faktisk ikke svarer til de rettigheder, som tildeles transportvirksomheder fra Det Forenede Kongerige i henhold til denne forordning, eller at rettighederne ikke er lige tilgængelige for alle EU-transportvirksomheder, kan Kommissionen, for at genskabe lige vilkår, ved hjælp af delegerede retsakter:

a) **fastsætte begrænsninger for den højst tilladte kapacitet, som er tilgængelig for transportvirksomheder fra Det Forenede Kongerige, eller for antallet af kørsler eller for begge**

b) **suspendere anvendelsen af denne forordning** eller

c) træffe andre formålstjenlige foranstaltninger.

Ændring

2. Hvis Kommissionen vurderer, at de rettigheder, som Det Forenede Kongerige tildeler EU-transportvirksomheder, retligt eller faktisk ikke svarer til de rettigheder, som tildeles transportvirksomheder fra Det Forenede Kongerige i henhold til denne forordning, eller at rettighederne ikke er lige tilgængelige for alle EU-transportvirksomheder, kan Kommissionen, for at genskabe lige vilkår, ved hjælp af delegerede retsakter:

a) **suspendere anvendelsen af artikel 3, stk. 1 og 2, i denne forordning, hvis der ikke gives tilsvarende rettigheder til EU-transportvirksomheder, eller når de tildelte rettigheder er minimale**

b) **fastsætte begrænsninger for den højst tilladte kapacitet, som er tilgængelig for transportvirksomheder fra Det Forenede Kongerige, eller for antallet af kørsler eller for begge, eller**

c) træffe andre formålstjenlige foranstaltninger **såsom finansielle forpligtelser eller driftsmæssige begrænsninger.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 9
Forslag til forordning
Artikel 6 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Hvis Kommissionen fastslår, at nævnte vilkår som resultat af en af de situationer, der er omhandlet i stk. 3, er mærkbart mindre gunstige **en de** dem, transportvirksomheder fra Det Forenede Kongerige nyder godt af, kan Kommissionen, for at afhjælpe denne situation, ved hjælp af delegerede retsakter:

- a) **fastsætte begrænsninger for den højst tilladte kapacitet, som er tilgængelig for transportvirksomheder fra Det Forenede Kongerige, eller for antallet af kørsler eller for begge**
- b) **suspendere anvendelsen af denne forordning eller**
- c) træffe andre formålstjenlige foranstaltninger.

Ændring

2. Hvis Kommissionen fastslår, at nævnte vilkår som resultat af en af de situationer, der er omhandlet i stk. 3, er mærkbart mindre gunstige **end** dem, transportvirksomheder fra Det Forenede Kongerige nyder godt af, kan Kommissionen, for at afhjælpe denne situation, ved hjælp af delegerede retsakter:

- a) **suspendere anvendelsen af artikel 3, stk. 1 og 2, i denne forordning, hvis der ikke gives tilsvarende rettigheder til EU-transportvirksomheder, eller når de tildelte rettigheder er minimale**
 - b) **fastsætte begrænsninger for den højst tilladte kapacitet, som er tilgængelig for britiske transportvirksomheder, eller for antallet af kørsler eller for begge, eller**
 - c) træffe andre formålstjenlige foranstaltninger **såsom finansielle forpligtelser eller driftsmæssige begrænsninger.**
-

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0106

Fælles regler, der sikrer basale luftfartsforbindelser i lyset af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen ***I

Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler, der sikrer basale luftfartsforbindelser i lyset af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen (COM(2018)0893 — C8-0510/2018 — 2018/0433(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/59)

Ændring 1

Forslag til forordning

Betragtning 5

Kommissionens forslag

- (5) For at afspejle dens midlertidige karakter bør anvendelsen af denne forordning begrænses til en kort periode, **uden at dette foregriber en eventuel forhandling og ikrafttræden fremover af en aftale, som omfatter en aftale om udøvelse af lufttrafik mellem Unionen og Det Forenede Kongerige.**

Ændring

- (5) For at afspejle dens midlertidige karakter bør anvendelsen af denne forordning begrænses til en kort periode. **Kommissionen bør inden den ... [indsæt datoen for denne forordnings ikrafttræden] få mandat til at indlede forhandlinger med Det Forenede Kongerige om en omfattende lufttrafikaftale.**

Ændring 2

Forslag til forordning

Betragtning 5 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (5a) **For at sikre gensidigt fordelagtige niveauer af forbindelser bør samarbejdsaftaler om markedsføring, som f. eks. code-sharing, planlægges for luftfartsselskaber både fra Det Forenede Kongerige og fra EU-27 i overensstemmelse med gensidighedsprincippet.**

⁽¹⁾ Sagen blev henvist til fornyet behandling i det kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger, jf. forretningsordenens artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit (A8-0062/2019).

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 3
Forslag til forordning
Betragtning 6

Kommissionens forslag

- (6) For at sikre **ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår vedtagelse af foranstaltninger, der skal sikre** en rimelig grad af gensidighed med hensyn til de rettigheder, som Unionen og Det Forenede Kongerige ensidigt indrømmer den anden parts luftfartsselskaber, og sikre, at EU-luftfartsselskaber kan konkurrere med Det Forenede Kongeriges luftfartsselskaber på rimelige vilkår i forbindelse med udøvelsen af lufttrafik. **Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011**

Ændring

- (6) For at sikre en rimelig grad af gensidighed med hensyn til de rettigheder, som Unionen og Det Forenede Kongerige ensidigt indrømmer den anden parts luftfartsselskaber, og sikre, at EU-luftfartsselskaber kan konkurrere med Det Forenede Kongeriges luftfartsselskaber på rimelige vilkår i forbindelse med udøvelsen af lufttrafik, **bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår genoprettelse af ækvivalens eller afhjælpning af situationer med illoyal konkurrence ved hjælp af passende foranstaltninger. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning^(1a). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.**

^(1a) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

Ændring 4
Forslag til forordning
Artikel 2 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 2a

Midlertidig undtagelse fra kravet om ejerskab

1. **Kommissionen kan på anmodning af et luftfartsselskab indrømme en midlertidig undtagelse fra kravet om ejerskab i artikel 4, litra f), i forordning (EF) nr. 1008/2008, forudsat at luftfartsselskabet opfylder alle følgende betingelser:**

- a) **det er indehaver af en gyldig licens i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1008/2008 på dagen før den første dag, hvor nærværende forordning finder anvendelse, jf. artikel 12, stk. 2**

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

- b) *Det Forenede Kongerige eller britiske statsborgere eller en kombination af begge ejer mindre end 50 % af foretagendet*
- c) *EU-medlemsstater eller EU-medlemsstatsborgere eller en kombination af begge kontrollerer effektivt foretagendet, enten direkte eller indirekte gennem et eller flere andre foretagender og*
- d) *det fremlægger troværdige planer om at ændre ejerskabsstrukturen snarest muligt for at overholde kravet om ejerskab i artikel 4, litra f), i forordning (EF) nr. 1008/2008.*
2. *Den i stk. 1 omhandlede fritagelse kan indrømmes for en periode, der ikke løber til efter den 30. marts 2020, og kan ikke forlænges.*

Ændring 5

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1 — litra c

Kommissionens forslag

Ændring

- c) *udføre internationale lufttransporttjenester i form af rute- og charterflyvning med passagerer, en kombination af passagerer og fragt samt rene fragtjenester mellem ethvert par af punkter, hvoraf det ene er beliggende på Det Forenede Kongeriges territorium, og det andet er beliggende på Unionens territorium.*
- c) *udføre internationale lufttransporttjenester i form af rute- og charterflyvning, **inklusive code-sharing**, med passagerer, en kombination af passagerer og fragt samt rene fragtjenester mellem ethvert par af punkter, hvoraf det ene er beliggende på Det Forenede Kongeriges territorium, og det andet er beliggende på Unionens territorium.*

Ændring 6

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 2

Kommissionens forslag

Ændring

2. *Uanset artikel 4 og 5 gælder det for udbuddet af ruteflyvning i henhold til denne forordning, at den samlede sæsonbestemte kapacitet, som udøves af UK-luftfartsselskaber på ruter mellem Det Forenede Kongerige og hver medlemsstat, ikke må overstige det samlede antal afgang, som disse luftfartsselskaber opererede på disse ruter i henholdsvis IATA vinter- og sommersæsonen 2018.*

udgår

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 7**Forslag til forordning****Artikel 4 — stk. 2 — indledning***Kommissionens forslag*

2. Hvis Kommissionen fastslår, at de rettigheder, som Det Forenede Kongerige indrømmer EU-luftfartsselskaberne, ikke retligt eller faktisk er ækvivalente med dem, som indrømmes UK-luftfartsselskaber i henhold til denne forordning, eller at disse rettigheder ikke er ligeligt tilgængelige for alle EU-luftfartsselskaber, **kan** den **for** at **genoprette ækvivalensen ved gennemførelsesretsakter, der vedtages efter den procedure, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1008/2008:**

Ændring

2. Hvis Kommissionen fastslår, at de rettigheder, som Det Forenede Kongerige indrømmer EU-luftfartsselskaberne, ikke retligt eller faktisk er ækvivalente med dem, som indrømmes UK-luftfartsselskaber i henhold til denne forordning, eller at disse rettigheder ikke er ligeligt tilgængelige for alle EU-luftfartsselskaber, **tillægges** den **beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11a med henblik på at genoprette ækvivalensen ved at:**

Ændring 8**Forslag til forordning****Artikel 4 — stk. 2 — litra a***Kommissionens forslag*

a) **justere UK-luftfartsselskabernes disponible kapacitet inden for den grænse, der er fastsat i artikel 3, stk. 2,** og pålægge medlemsstaterne at tilpasse UK-luftfartsselskabernes tilladelser til at operere, både eksisterende og nye, i overensstemmelse hermed

Ændring

a) **foreslå et kapacitetsloft for ruter mellem Det Forenede Kongerige og hver medlemsstat** og pålægge medlemsstaterne at tilpasse UK-luftfartsselskabernes tilladelser til at operere, både eksisterende og nye, i overensstemmelse hermed

Ændring 9**Forslag til forordning****Artikel 5 — stk. 2 — indledning***Kommissionens forslag*

2. Hvis Kommissionen fastslår, at de omhandlede betingelser som følge af en af de i stk. 3 nævnte situationer er mærkbart mindre gunstige end dem, som **UKluftfartsselskaber** drager fordel af, **kan** den **for** at **afhjælpe denne situation ved gennemførelsesretsakter, der vedtages efter den procedure, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1008/2008:**

Ændring

2. Hvis Kommissionen fastslår, at de omhandlede betingelser som følge af en af de i stk. 3 nævnte situationer er mærkbart mindre gunstige end dem, som **britiske luftfartsselskaber** drager fordel af, **tillægges** den **beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11a med henblik på at afhjælpe denne situation ved at:**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 10**Forslag til forordning****Artikel 5 — stk. 2 — litra a***Kommissionens forslag*

- a) **justere UK-luftfartsselskabernes disponible kapacitet inden for den grænse, der er fastsat i artikel 3, stk. 2**, og pålægge medlemsstaterne at tilpasse UK-luftfartsselskabernes tilladelser til at operere, både eksisterende og nye, i overensstemmelse hermed

Ændring

- a) **foreslå et kapacitetsloft for ruter mellem Det Forenede Kongerige og hver medlemsstat** og pålægge medlemsstaterne at tilpasse UK-luftfartsselskabernes tilladelser til at operere, både eksisterende og nye, i overensstemmelse hermed

Ændring 11**Forslag til forordning****Artikel 5 — stk. 3 — indledning***Kommissionens forslag*

3. **Gennemførelsesretsakter, jf. stk. 2, kan vedtages for** at afhjælpe følgende situationer:

Ændring

3. **De delegerede retsakter i henhold til** stk. 2 **tager især sigte på** at afhjælpe følgende situationer:

Ændring 12**Forslag til forordning****Artikel 5 — stk. 3 — litra d***Kommissionens forslag*

- d) Det Forenede Kongerige anvender standarder for beskyttelsen af arbejdstagere, flyvesikkerhed, luftfartssikkerhed eller miljøet, som er ringere end dem, der er fastsat i EU-retten eller, i mangel af relevante bestemmelser i EU-retten, er ringere end dem, som anvendes af alle medlemsstaterne eller under alle omstændigheder er ringere end relevante internationale standarder

Ændring

- d) Det Forenede Kongerige anvender standarder for beskyttelsen af **passagerrettigheder**, arbejdstagere, flyvesikkerhed, luftfartssikkerhed eller miljøet, som er ringere end dem, der er fastsat i EU-retten eller, i mangel af relevante bestemmelser i EU-retten, er ringere end dem, som anvendes af alle medlemsstaterne eller under alle omstændigheder er ringere end relevante internationale standarder

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 13**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 4***Kommissionens forslag*

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver beslutning om i henhold til stk. 1 og 2 at afvise eller tilbagekalde et UK-luftfartsselskabs tilladelse til at operere.

Ændring

4. Medlemsstaterne underretter **uden unødigt forsinkelse** Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver beslutning om i henhold til stk. 1 og 2 at afvise eller tilbagekalde et UK-luftfartsselskabs tilladelse til at operere.

Ændring 14**Forslag til forordning****Artikel 10 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. **Medlemsstaternes** kompetente myndigheder hører og samarbejder om fornødent med Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheder for at sikre denne forordnings gennemførelse.

Ændring

1. **Unionen og medlemsstaternes** kompetente myndigheder hører og samarbejder om fornødent med Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheder for at sikre denne forordnings gennemførelse.

Ændring 15**Forslag til forordning****Artikel 11***Kommissionens forslag***Artikel 11***Ændring***udgår****Udvalg**

Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 25 i forordning (EF) nr. 1008/2008.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 16

Forslag til forordning

Artikel 11 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 11a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4 og 5, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden].
3. Den i artikel 4 og 5 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 og 5 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på [to måneder] fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Ændring 17

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 4 — litra a

Kommissionens forslag

Ændring

a) **den** dato, på hvilken en aftale mellem Unionen og Det Forenede Kongerige om regulering af udøvelsen af lufttransport mellem dem træder i kraft eller anvendes midlertidigt, hvis det er relevant, eller

a) **den** dato, på hvilken en **omfattende** aftale mellem Unionen og Det Forenede Kongerige om regulering af udøvelsen af lufttransport mellem dem træder i kraft eller anvendes midlertidigt, hvis det er relevant, eller

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0107

Luftfartssikkerhed for at tage højde for Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen *I**

Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visse aspekter af luftfartssikkerhed for at tage højde for Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen (COM(2018)0894 — C8-0514/2018 — 2018/0434(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/60)

Ændring 1**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 3**

Kommissionens forslag

3. Foruden de certifikater, der er nævnt i stk. 2, finder denne forordning anvendelse på de **teoretiske** uddannelsesmoduler, der er omhandlet i artikel 5.

Ændring

3. Foruden de certifikater, der er nævnt i stk. 2, finder denne forordning anvendelse på de uddannelsesmoduler, der er omhandlet i artikel 5.

Ændring 2**Forslag til forordning****Artikel 4 — stk. 1**

Kommissionens forslag

De certifikater, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), vedrørende anvendelsen af materiel, dele og apparatur, forbliver gyldige **med henblik på, at de fortsat kan anvendes i eller som luftfartøjer.**

Ændring

De certifikater, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), vedrørende anvendelsen af materiel, dele og apparatur, forbliver gyldige.

Ændring 3**Forslag til forordning****Artikel 5 — overskrift**

Kommissionens forslag

Overførsel af **teoretiske** uddannelsesmoduler

Ændring

Overførsel af uddannelsesmoduler

⁽¹⁾ Sagen blev henvist til fornyet behandling i det kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger, jf. forretningsordenens artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit (A8-0061/2019).

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 4**Forslag til forordning****Artikel 5 — stk. 1***Kommissionens forslag*

Uanset Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011⁽⁹⁾ og Kommissionens forordning (EU) nr. 1321/2014⁽¹⁰⁾ tager de kompetente myndigheder i medlemsstaterne eller agenturet, alt efter tilfældet, hensyn til de eksaminer, der er taget i uddannelsesorganisationer underlagt Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheds tilsyn inden den anvendelsesdato, der er nævnt i artikel 10, stk. 2, andet afsnit, i nærværende forordning, som om de var taget i en uddannelsesorganisation, der er underlagt en medlemsstats kompetente myndigheds tilsyn.

⁽⁹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011 af 3. november 2011 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyvebesætninger i civil luftfart i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 311 af 25.11.2011, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1321/2014 af 26. november 2014 om vedvarende luftdygtighed af luftfartøjer og luftfartøjsmateriel, -dele og -apparatur og om godkendelse af organisationer og personale, der deltager i disse opgaver (EUT L 362 af 17.12.2014, s. 1).

Ændring

Uanset Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011⁽⁹⁾ og Kommissionens forordning (EU) nr. 1321/2014⁽¹⁰⁾ tager de kompetente myndigheder i medlemsstaterne eller agenturet, alt efter tilfældet, hensyn til de eksaminer, der er taget i uddannelsesorganisationer underlagt Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheds tilsyn, **men som endnu ikke har ført til udstedelsen af et certifikat**, inden den anvendelsesdato, der er nævnt i artikel 10, stk. 2, andet afsnit, i nærværende forordning, som om de var taget i en uddannelsesorganisation, der er underlagt en medlemsstats kompetente myndigheds tilsyn.

⁽⁹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011 af 3. november 2011 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyvebesætninger i civil luftfart i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 311 af 25.11.2011, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1321/2014 af 26. november 2014 om vedvarende luftdygtighed af luftfartøjer og luftfartøjsmateriel, -dele og -apparatur og om godkendelse af organisationer og personale, der deltager i disse opgaver (EUT L 362 af 17.12.2014, s. 1).

Ændring 5**Forslag til forordning****Artikel 6 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Indehavere af de i artikel 3 og 4 omhandlede certifikater forelægger på agentures anmodning kopier af alle auditrapporter, anmærkninger og korrigerende handlingsplaner, der er relevante for certifikatet, og som er forelagt i de tre år, der går forud for anmodningen. Hvis disse dokumenter ikke forelægges inden for de frister, som agenturet har fastsat i sin anmodning, kan agenturet inddrage de fordele, der er opnået i henhold til artikel 3 eller 4, alt efter hvad der er relevant.

Ændring

2. Indehavere af de i artikel 3 **omhandlede certifikater** og **udstedere af de i artikel 4** omhandlede certifikater forelægger på agentures anmodning kopier af alle auditrapporter, anmærkninger og korrigerende handlingsplaner, der er relevante for certifikatet, og som er forelagt i de tre år, der går forud for anmodningen. Hvis disse dokumenter ikke forelægges inden for de frister, som agenturet har fastsat i sin anmodning, kan agenturet inddrage de fordele, der er opnået i henhold til artikel 3 eller 4, alt efter hvad der er relevant.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 6**Forslag til forordning****Artikel 6 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. Indehavere af de certifikater, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3 og 4, underretter straks agenturet herom, hvis myndighederne i Det Forenede Kongerige træffer foranstaltninger, som er i strid med deres forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2018/1139.

Ændring

3. Indehavere af de certifikater, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, og **udstedere af de certifikater, der er omhandlet i denne forordnings artikel 4**, underretter straks agenturet herom, hvis myndighederne i Det Forenede Kongerige træffer foranstaltninger, som er i strid med deres forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2018/1139.

Ændring 7**Forslag til forordning****Artikel 7 — stk. 1***Kommissionens forslag*

Med henblik på denne forordning og på tilsynet med indehavere af de certifikater, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 2, fungerer agenturet som kompetent myndighed for tredjelands enheder, jf. forordning (EU) 2018/1139 og de gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold dertil eller i henhold til forordning (EF) nr. 216/2008.

Ændring

Med henblik på denne forordning og på tilsynet med indehavere **eller udstedere** af de certifikater, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 2, fungerer agenturet som kompetent myndighed for tredjelands enheder, jf. forordning (EU) 2018/1139 og de gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold dertil eller i henhold til forordning (EF) nr. 216/2008.

Ændring 8**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 1***Kommissionens forslag*

Kommissionens forordning (EU) nr. 319/2014⁽¹⁾ om Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs gebyrer og afgifter finder anvendelse på fysiske og juridiske personer, der er indehavere af et certifikat som omhandlet i nærværende forordnings artikel 1, stk. 2, på samme betingelser som dem, der gælder for indehavere af tilsvarende certifikater, der er udstedt til fysiske eller juridiske personer i et tredjeland.

Ændring

Kommissionens forordning (EU) nr. 319/2014⁽¹⁾ om Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs gebyrer og afgifter finder anvendelse på fysiske og juridiske personer, der er indehavere **eller udstedere** af et certifikat som omhandlet i nærværende forordnings artikel 1, stk. 2, på samme betingelser som dem, der gælder for indehavere af tilsvarende certifikater, der er udstedt til fysiske eller juridiske personer i et tredjeland.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 319/2014 af 27. marts 2014 om Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs gebyrer og afgifter og om ophævelse af forordning (EF) nr. 593/2007 (EUT L 95 af 28.3.2014, s. 58).

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 319/2014 af 27. marts 2014 om Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs gebyrer og afgifter og om ophævelse af forordning (EF) nr. 593/2007 (EUT L 95 af 28.3.2014, s. 58).

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 9

Forslag til forordning

Bilag — afdeling 2 — nr. 2.6 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

2.6a. Forordning (EU) nr. 1321/2014 — del-M, subpart H, punkt M.A.801, litra b), nr. 2, 3, og litra c) (certifikater om frigivelse til tjeneste efter afsluttet vedligeholdelse).

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0108

GATS: nødvendige kompensationsjusteringer som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Østrigs, Polens, Sloveniens, Slovakiets, Finlands og Sveriges tiltrædelse af EU ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af de relevante aftaler i henhold til artikel XXI i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser med Argentina, Australien, Brasilien, Canada, Kina, Colombia, Cuba, Ecuador, Filippinerne, Hongkong (Kina), Indien, Japan, Korea, New Zealand, Schweiz, Det Særskilte Toldområde Taiwan, Penghu, Kinmen og Matsu (Kinesisk Taipei) og USA om de nødvendige kompensationsjusteringer som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Østrigs, Polens, Sloveniens, Slovakiets, Finlands og Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union (14020/2018 — C8-0509/2018 — 2018/0384(NLE))

(Godkendelse)

(2020/C 449/61)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (14020/2018),
 - der henviser til udkast til de relevante aftaler i henhold til artikel XXI i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser med Argentina, Australien, Brasilien, Canada, Kina, Columbia, Cuba, Ecuador, Filippinerne, Hongkong (Kina), Indien, Japan, Korea, New Zealand, Schweiz, Det Særskilte Toldområde Taiwan, Penghu, Kinmen og Matsu (Kinesisk Taipei) og USA om de nødvendige kompensationsjusteringer som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Østrigs, Polens, Sloveniens, Slovakiets, Finlands og Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union (14020/2018 ADD 1-17),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 91, artikel 100, stk. 2, artikel 207, stk. 4, første afsnit, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0509/2018),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A8-0067/2019),
1. godkender indgåelsen af aftalerne;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0109

Forenkling af foranstaltninger til fremme af gennemførelsen af det transeuropæiske transportnet *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forenkling af foranstaltninger til fremme af gennemførelsen af det transeuropæiske transportnet (COM(2018)0277 — C8-0192/2018 — 2018/0138(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/62)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0277),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 172, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0192/2018),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det tjekkiske senat, den tyske Forbundsdag, det irske parlament og den svenske Riksdag, om, at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget og udtalelse fra Regionaludviklingsudvalget (A8-0015/2019),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2018)0138

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/... om forenkling af foranstaltninger til fremme af gennemførelsen af det transeuropæiske transportnet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 172,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

Onsdag den 13. februar 2019

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 ⁽⁴⁾ er der fastlagt fælles rammer for etablering af ~~det nyeste inden for~~ interoperable netværk **i to lag i Unionen til gavn for borgerne samt** med henblik på udvikling af det indre marked **og fremme af social, økonomisk og territorial samhørighed i Unionen. De to lag i det transeuropæiske transportnet (TEN-T) består af to lag: Hovednettet omfattende de dele i nettet, som har den største strategiske betydning for Unionen, og det samlede net sikrer, der skal sikre forbindelser i mellem alle EU's regioner i Unionen., mens Hovednettet består af de elementer i nettet, som har den største strategiske betydning for Unionen bør tjene som en grænseoverskridende og multimodal accelerator for et fælles europæisk transport- og mobilitetsområde.** I forordning (EU) nr. 1315/2013 er der fastsat bindende mål for gennemførelsen, idet hovednettet og det samlede TEN-T-net skal være færdiggjort senest i henholdsvis 2030 og 2050. **Derudover fokuserer forordning (EU) nr. 1315/2013 på grænseoverskridende forbindelser, som vil forbedre interoperabiliteten mellem de forskellige transportformer og bidrage til multimodal integration af Unionens transport, og den bør også tage hensyn til udviklingsdynamikken i transportsektoren og til nye teknologier i fremtiden.** [Ændring 1]
- (2) Uanset nødvendighed og bindende tidsfrister viser erfaringerne, at mange investeringer i færdiggørelse af TEN-T mødes af **adskillige, langsomme, uklare og** komplekse procedurer for bl.a. udstedelse af tilladelser og grænseoverskridende udbud. ~~Dette medfører~~ **Denne situation gør, at der er fare for, at projekter ikke gennemføres til tiden, den fører i mange tilfælde til** betydelige forsinkelser og øgede omkostninger, **den giver anledning til usikkerhed for mange projekters vedkommende. For projektiværksættere og potentielle private investorer, og den kan endda medføre, at tage hånd om disse problemstillinger og åbne mulighed for projekter opgives midt i processen. På grund af disse omstændigheder kræver en** synkroniseret gennemførelse af TEN-T **inden den frist, der er der behov for fastsat i forordning (EU) nr. 1315/2013, harmoniserede foranstaltninger på EU-plan. Medlemsstaterne bør desuden fastlægge deres nationale infrastrukturplaner i overensstemmelse med TEN-T-målsætningerne.** [Ændring 2]
- (2a) **Denne forordning finder kun anvendelse på EU-projekter, der er anerkendt som projekter af fælles interesse i henhold til forordning (EU) nr. 1315/2013 om hovednettet i det transeuropæiske transportnet. En medlemsstat kan også beslutte at udvide anvendelsesområdet til det samlede net.** [Ændring 3]
- (3) I mange medlemsstaters ~~retlige rammer~~ **retssystemer** prioriteres bestemte projektkategorier på grund af deres strategiske betydning for ~~økonomien~~ **Unionen.** Denne prioritering indebærer kortere tidsfrister, sideløbende **og/eller forenklede** procedurer eller tidsbegrænsninger **for gennemførelsen af tilladelsesprocedure eller** for klager, idet det samtidig sikres, at målene for andre horisontale politikker også nås. Hvis sådanne bestemmelser **om prioritering** findes i det nationale retsgrundlag, bør de automatisk gælde for EU-projekter, der anerkendes som projekter af fælles interesse i henhold til forordning (EU) nr. 1315/2013. **Medlemsstater, der ikke har sådanne regler om prioritering, bør vedtage dem.** [Ændring 4]

⁽¹⁾ Holdning af 17.10.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Holdning af 7.2.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.2.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 af 11. december 2013 om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og om ophævelse af afgørelse nr. 661/2010/EU (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 1).

Onsdag den 13. februar 2019

- (4) Hvis en forpligtelse til at foretage miljørelaterede vurderinger af projekter vedrørende hovednettet pålægges i både Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU ⁽¹⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU ⁽²⁾, og anden EU-lovgivning såsom Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF ⁽⁴⁾, 2000/60/EF ⁽⁵⁾, 2008/98/EF ⁽⁶⁾, 2010/75/EU ⁽⁷⁾ og 2012/18/EU ⁽⁸⁾ og Kommissionens gennemførelsesdirektiv 2011/42/EU ⁽⁹⁾, bør medlemsstaterne sikre, at der fastsættes en fælles procedure, som opfylder kravene i disse direktiver, for at effektivisere miljøvurderingerne og strømline beslutningsprocessen. **Desuden kan en tidlig vurdering af miljøvirkningerne og en tidlig drøftelse med den kompetente myndighed om indholdet af miljøvurderingerne reducere forsinkelserne i etappen for udstedelse af tilladelse og generelt forbedre kvaliteten af vurderingerne.** [Ændring 5]
- (4a) **I betragtning af det store antal miljøvurderinger, der følger af forskellige europæiske direktiver og nationale regler, og som er nødvendige for at give tilladelser til projekter af fælles interesse inden for TEN-T-hovednettet, bør Unionen indføre en fælles, forenklet og centraliseret procedure, der lever op til kravene i disse direktiver, med henblik på at bidrage til at opfylde de mål, der er fastsat i denne forordning, hvis formål er at fremme forenkling af foranstaltninger.** [Ændring 6]
- (5) ~~Projekter vedrørende hovednettet bør understøttes af integrerede tilladelsesprocedurer for at skabe mulighed for gennemsigtig forvaltning af den overordnede procedure og sikre et enkelt kontaktpunkt for investorer.~~ Medlemsstaterne bør udpege en kompetent **enekompetent** myndighed i overensstemmelse med deres nationale lovgivning og administrative strukturer, **således at projekter vedrørende hovednettet vil nyde godt af integrationen af tilladelsesprocedurer og et enkelt kontaktpunkt for investorer, hvilket vil muliggøre en klar og effektiv forvaltning af den samlede procedure. Om nødvendigt kan den enekompetente myndighed uddelegere sine ansvarsområder, forpligtelser og opgaver til en anden myndighed på det relevante regionale eller lokale niveau eller på et andet relevant administrativt niveau.** [Ændring 7]
- (6) Etablering af én kompetent **enekompetent** myndighed (kvikskranke) på nationalt plan, som integrerer alle procedurerne i forbindelse med udstedelse af tilladelser, bør mindske kompleksiteten, øge effektiviteten og **koordineringen samt** gøre procedurerne **og beslutningstagningsprocesserne** mere gennemskuelige **og hurtigere**. Desuden bør det forbedre samarbejdet mellem medlemsstaterne, hvor dette er hensigtsmæssigt. Procedurerne bør fremme et reelt samarbejde mellem investorerne og den kompetente **enekompetente** myndighed og skabe mulighed for afgrænsning i fasen forud for ansøgningen under tilladelsesproceduren. Denne afgrænsning bør indarbejdes i den udførlige beskrivelse af ansøgningen og følge proceduren i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2011/92/EU, som ændret ved direktiv 2014/52/EU. [Ændring 8]
- (6a) **Hvor projekter af fælles interesse anses for at være EU-prioriterede projekter, kunne en fælles kompetent myndighed, der er aftalt mellem de kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater eller medlemsstater og tredjelande, blive oprettet for at opfylde de forpligtelser, der følger af denne forordning.** [Ændring 9]

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 124 af 25.4.2014, s. 1).

(3) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

(4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

(5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

(6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

(7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

(8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1).

(9) Kommissionens gennemførelsesdirektiv 2011/42/EU af 11. april 2011 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage flutriafol som aktivstof og om ændring af Kommissionens beslutning 2008/934/EF (EUT L 97 af 12.4.2011, s. 42).

Onsdag den 13. februar 2019

- (7) Den procedure, der er fastlagt i nærværende forordning, bør ikke berøre opfyldelsen af de krav, der er fastlagt i international ret og EU-ret, herunder bestemmelser om beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed.
- (8) Da det haster med at færdiggøre TEN-T-hovednettet **senest i 2030**, bør forenklingen af tilladelsesprocedurerne ledsages af en frist, inden for hvilken de kompetente myndigheder bør træffe en samlet afgørelse vedrørende gennemførelsen af projektet. Denne frist bør ~~stimulere~~ **sikre** en mere effektiv håndtering af procedurer og bør under ingen omstændigheder gå på kompromis med Unionens høje standarder for miljøbeskyttelse, **gennemsigtighed** og offentlighedens deltagelse. **Projekterne bør evalueres ud fra de modenhedskriterier for udvælgelse af projekter, der er fastsat i Connecting Europe-faciliteten. Ved gennemførelsen af sådanne evalueringer bør der tages hensyn til de frister, der er fastsat i denne forordning.** [Ændring 10]
- (9) Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at sikre, at klager vedrørende den materielle eller processuelle lovlighed af en samlet afgørelse behandles så effektivt som muligt.
- (10) Grænseoverskridende TEN-T-infrastrukturprojekter møder særlige udfordringer med hensyn til koordinering af tilladelsesprocedurer. De europæiske koordinatore, **der er omhandlet i artikel 45 i forordning (EU) nr. 1315/2013**, bør have beføjelser til at overvåge disse procedurer og lette ~~synkronisering~~ **synkroniseringen** og gennemførelse **gennemførelsen** af dem **for at sikre, at fristerne i denne forordning overholdes.** [Ændring 11]
- (11) Offentlige udbud i forbindelse med grænseoverskridende projekter af fælles interesse bør gennemføres i overensstemmelse med traktaten og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU ⁽¹⁾ og/eller 2014/24/EU ⁽²⁾. For at sikre effektiv gennemførelse af grænseoverskridende projekter af fælles interesse på hovednettet bør offentlige udbud, der iværksættes af en fælles enhed, være underlagt et enkelt nationalt regelsæt. Som en undtagelse fra Unionens lovgivning om offentlige udbud bør de gældende nationale regler i princippet være de regler, der er fastlagt af den medlemsstat, hvor den fælles enhed har sit hjemsted. Det bør dog være muligt at fastlægge den gældende lovgivning i en mellemstatslig aftale.
- (12) Kommissionen inddrages ikke systematisk i godkendelsen af de enkelte projekter. I visse tilfælde skal bestemte aspekter ved tilrettelæggelsen af et projekt dog godkendes på EU-plan. Hvis Kommissionen inddrages i procedurerne, vil den prioritere EU-projekter af fælles interesse og sikre projektiværksætternes retssikkerhed. I nogle tilfælde kan der være behov for godkendelse af statsstøtte. **Uden at det berører de frister, der er fastsat i denne forordning, og i overensstemmelse med kodeksen for god praksis ved behandling af statsstøttesager kan bør** medlemsstaterne **kunne** anmode Kommissionen om at tage hånd om projekter af fælles interesse på TEN-T-hovednettet, som de prioriterer særlig højt, idet der fastsættes mere forudsigelige tidsplaner under en porteføljetilgang eller en tilgang baseret på gensidige aftaler om planlægning. [Ændring 12]
- (13) Gennemførelsen af infrastrukturprojekter på TEN-T-hovednettet bør også understøttes af retningslinjer fra Kommissionens side, som skaber mere klarhed med hensyn til gennemførelsen af visse former for projekter, idet Unionens regelsæt respekteres. For eksempel er der i handlingsplanen for naturen, mennesket og økonomien ⁽³⁾ fastsat sådanne retningslinjer for at skabe øget klarhed med henblik på at respektere fugledirektivet og habitatdirektivet. I forbindelse med offentlige udbud bør der stilles direkte støtte til rådighed for projekter af fælles interesse for at sikre, **at de eksterne omkostninger mindskes mest muligt, og at der opnås** det størst mulige udbytte af de afsatte offentlige midler ⁽⁴⁾. Endvidere bør der stilles tilstrækkelig teknisk bistand til rådighed under de mekanismer, der er udviklet til den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, med det mål at yde økonomisk støtte til TEN-T-projekter af fælles interesse. [Ændring 13]

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

(3) COM(2017)0198.

(4) COM(2017)0573.

Onsdag den 13. februar 2019

- (14) Da målsætningerne for denne forordning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af behovet for koordinering af disse målsætninger bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (15) Af hensyn til retssikkerheden bør administrative procedurer, som er fastlagt før nærværende forordnings ikrafttræden, ikke berøres af bestemmelserne i forordningen, **medmindre andet er aftalt med de berørte parter** — [Ændring 14]

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I denne forordning fastlægges de krav, der gælder for de administrative procedurer, som medlemsstaternes kompetente myndigheder skal følge i forbindelse med godkendelse og gennemførelse af alle projekter af fælles interesse på det transeuropæiske transportnets hovednet, **der er knyttet til forordning (EU) nr. 1315/2013, herunder de forhåndsudvalgte projekter, der er opført på listen i del III i bilaget til forordningen om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten 2021-2027.** [Ændring 15]

Medlemsstaterne kan beslutte at udvide anvendelsen af samtlige bestemmelser under ét i denne forordning til at omfatte projekter af fælles interesse på det transeuropæiske transportnets samlede net. [Ændring 16]

Artikel 2

Definitioner

Med henblik på denne forordning finder definitionerne i forordning (EU) nr. 1315/2013 anvendelse. Derudover gælder følgende definitioner:

- a) »samlet afgørelse«: afgørelse eller samling af afgørelser truffet af en medlemsstats **enekompetente** myndighed ~~eller myndigheder~~ **og, hvor det er relevant, den fælles kompetente myndighed**, dog ikke domstole, ~~der og som~~ fastslår, hvorvidt en projektiværksætter gives tilladelse til at bygge den til gennemførelsen af et projekt nødvendige transportinfrastruktur, med forbehold af afgørelser, som træffes i forbindelse med en administrativ klageprocedure [Ændring 17]
- b) »tilladelsesprocedure«: enhver procedure eller foranstaltning, som i henhold til EU-lovgivning eller national lovgivning skal følges eller træffes over for ~~myndighederne~~ **de kompetente myndigheder** i en medlemsstat, før projektiværksætteren kan gennemføre et projekt, **og som begynder på den dato, hvor medlemsstatens enekompetente myndighed underskriver accepten af anmeldelsen af dossieret** [Ændring 18]
- c) »projektiværksætter«: ~~enten den enhver fysisk person, der ansøger om godkendelse af et eller offentlig eller privat projekt, eller den offentlige myndighed, som tager initiativ til~~ **juridisk person, der ansøger om godkendelse til at påbegynde** et projekt [Ændring 19]
- d) ~~kompetent~~ **enekompetent** myndighed«: den myndighed, **som** medlemsstaten **i henhold til sin nationale ret** udpeger som ansvarlig for opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af denne forordning [Ændring 20]

Onsdag den 13. februar 2019

- e) »grænseoverskridende projekt af fælles interesse«: et projekt af fælles interesse som omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) nr. 1315/2013, der dækker en grænseoverskridende strækning som defineret i artikel 3, litra m), i samme forordning, og som gennemføres af en fælles enhed.
- ea) »**fælles kompetent myndighed**«: **en myndighed, der er oprettet efter fælles overenskomst mellem de enekompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater eller fra en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande, og som har ansvaret for at lette tilladelsesprocedurerne i forbindelse med grænseoverskridende projekter af fælles interesse** [Ændring 21]

KAPITEL II

UDSTEDELSE AF TILLADELSER

Artikel 3

Prioriteret status for projekter af fælles interesse

1. Ethvert projekt af fælles interesse på TEN-T-hovednettet, **herunder de forhåndsudvalgte afsnit i del III i bilaget til forordningen om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten**, skal underkastes en integreret procedure for udstedelse af tilladelser, der forvaltes af en ~~kompetent~~ **enekompetent** myndighed, som hver medlemsstat har udpeget i overensstemmelse med artikel 5 og 6. [Ændring 22]
2. Hvis der tildeles prioriteret status i henhold til national lovgivning, skal projekter af fælles interesse tildeles den højeste nationale status og behandles på tilsvarende vis i procedurerne for udstedelse af tilladelser i det omfang og på den måde, som en sådan behandling har hjemmel i den nationale lovgivning, der gælder for tilsvarende former for transportinfrastruktur.
3. For at sikre effektive **og virkningsfulde** administrative procedurer i forbindelse med projekter af fælles interesse skal projektiværksætterne og alle berørte myndigheder sørge for, at disse projekter sikres den retligt set hurtigst mulige behandling, bl.a. med hensyn til **evalueringen af modenhedskriterierne for udvælgelse af projekter og** de afsatte ressourcer. [Ændring 23]

Artikel 4

Integration af procedurerne for udstedelse af tilladelser

1. For at overholde de frister, der er fastsat i artikel 6, og mindske den administrative byrde i forbindelse med gennemførelsen af projekter af fælles interesse skal alle de ~~administrative procedurer~~ **tilladelsesprocedurer**, der er fastlagt i gældende EU-lovgivning og national lovgivning **ret, herunder relevante miljøvurderinger, både på nationalt plan og EU-plan**, integreres og føre til én samlet afgørelse, **uden at dette berører EU-rettens krav med hensyn til gennemsigtighed, offentlighedens deltagelse, miljø og sikkerhed**. [Ændring 24]
2. **I Uden at det berører de frister, der er fastsat i denne forordnings artikel 6, skal medlemsstaterne** i tilfælde af projekter af fælles interesse, for hvilke der er fastsat en forpligtelse til at foretage vurderinger af miljøpåvirkningerne i både direktiv 2011/92/EU og anden EU-~~ret, lovgivning, skal medlemsstaterne~~ sikre, at der er fastlagt fælles procedurer som omhandlet i artikel 2, stk. 3, i direktiv 2011/92/EU. [Ændring 25]

Artikel 5

~~Kompetent~~ **Enekompetent** myndighed, der udsteder tilladelser

1. Senest den ... (~~OP please insert the date one year of the entry into force of this Regulation~~) **[et år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] og under alle omstændigheder senest den 31. december 2020** skal hver medlemsstat udpege en ~~kompetent~~ **enekompetent** myndighed, som har ansvaret for at fremme ~~tilladelsesprocedurerne, herunder de tilladelsesprocedurer, der er nødvendige~~ for at træffe den samlede afgørelse **i overensstemmelse med stk. 3 i denne artikel**. [Ændring 26]

Onsdag den 13. februar 2019

2. **På initiativ af den enekompetente myndighed kan** det ansvar, **de forpligtelser** og/eller de tilhørende opgaver, som påhviler den, **som omhandlet** i stk. 1 ~~omhandlede kompetente myndighed, kan, med medlemsstatens samtykke~~ uddelegeres til eller udføres **og gennemføres** af en anden myndighed på **det relevante regionale eller lokale niveau eller på** et passende **andet relevant** administrativt niveau for hvert enkelt projekt af fælles interesse eller for en bestemt kategori af projekter af fælles interesse, **med undtagelse af at træffe den i denne artikels stk. 3 omhandlede samlede afgørelse**, på følgende betingelser: [Ændring 27]

- (a) kun én **kompetent** myndighed har ansvaret for ~~det enkelte~~ **hvert** projekt af fælles interesse [Ændring 28]
- (b) ~~myndigheden~~ **den kompetente myndighed** er det eneste kontaktpunkt for projektværksætteren under den procedure, der fører til den samlede afgørelse for et givent projekt af fælles interesse, og [Ændring 29]
- (c) ~~myndigheden~~ **den kompetente myndighed** koordinerer indgivelsen af alle relevante dokumenter og oplysninger. [Ændring 30]

Med forbehold af de tidsfrister, der er fastsat i henhold til artikel 6, kan den ~~kompetente~~ **enekompetente** myndighed bibeholde ansvaret for at fastsætte tidsfrister.

3. Den ~~kompetente~~ **enekompetente** myndighed udarbejder den samlede afgørelse inden for den tidsfrist, der er anført i artikel 6. I den forbindelse skal myndigheden følge fælles procedurer.

Den samlede afgørelse, der træffes af den ~~kompetente~~ **enekompetente** myndighed, og som er resultatet af ~~den lovpligtige tilladelsesprocedure~~ **tilladelsesproceduren**, er den eneste retligt bindende afgørelse. ~~Hvis~~ **Uden at det berører de frister, der er fastsat i denne forordnings artikel 6, kan** andre myndigheder, **hvor de** berøres af projektet, ~~kan de~~ bidrage med deres holdning som input til proceduren i overensstemmelse med national lovgivning. Den ~~kompetente~~ **enekompetente** myndighed skal tage hensyn til ~~denne holdning~~ **sådanne holdninger, navnlig hvis de vedrører kravene i direktiv 2014/52/EU og 92/43/EØF.** [Ændring 31]

4. Når den ~~kompetente~~ **enekompetente** myndighed træffer den samlede afgørelse, skal den sikre overholdelse af de relevante krav, der er fastsat i international ret og EU-retten, ligesom den skal begrunde sin afgørelse behørigt **på grundlag af de gældende retlige bestemmelser.** [Ændring 32]

5. ~~Hvis~~ **Hvor** et projekt af fælles interesse kræver, at der træffes afgørelser i to ~~medlemsstater~~ eller ~~mere flere~~ **medlemsstater eller i en eller flere medlemsstater og i et eller flere tredjelande**, skal de respektive kompetente myndigheder træffe alle de nødvendige foranstaltninger for indbyrdes at sikre et effektivt samarbejde og **en** effektiv koordinering, **eller de kan nedsætte en fælles kompetent myndighed, uden at dette berører de frister, der er fastsat i artikel 6, med henblik på at lette tilladelsesproceduren.** Uden at det berører eventuelle forpligtelser i henhold til gældende EU-ret eller international ret skal medlemsstaterne bestræbe sig på at fastlægge fælles procedurer, navnlig med hensyn til vurdering af miljøpåvirkninger. [Ændring 33]

5a. For at sikre en effektiv gennemførelse af denne forordning og navnlig dens artikel 6a meddeler den enekompetente myndighed Kommissionen datoen for påbegyndelsen af tilladelsesproceduren og den samlede afgørelse som fastsat i artikel 6. [Ændring 34]

Artikel 6

Varighed og gennemførelse af tilladelsesproceduren

1. Tilladelsesproceduren består af fasen før indgivelse af ansøgningen og fasen, hvor ansøgningen vurderes, og den ~~kompetente~~ **enekompetente** myndighed træffer sin afgørelse.

2. Fasen før indgivelse af ansøgningen, som omfatter perioden fra indledningen af tilladelsesproceduren til indgivelsen af det fuldstændige ansøgningsdossier til den ~~kompetente~~ **enekompetente** myndighed, må i princippet ikke overstige ~~to år~~ **18 måneder.** [Ændring 35]

3. For at indlede tilladelsesproceduren skal projektværksætteren skriftligt anmelde projektet over for den ~~kompetente~~ **enekompetente** myndighed i hver af de pågældende medlemsstater **eller, hvor det er relevant, den fælles kompetente myndighed**, ligesom vedkommende skal medsende en detaljeret beskrivelse af projektet. Senest ~~to måneder~~ **en måned** efter modtagelsen af ovennævnte anmeldelse skal den ~~kompetente~~ **enekompetente** myndighed enten ~~anerkende~~ **acceptere** den eller skriftligt afvise den, hvis myndigheden ikke mener, at projektet er tilstrækkelig veludviklet til at indgå i tilladelsesproceduren. Hvis den ~~kompetente~~ **enekompetente** myndighed beslutter at afvise anmeldelsen, skal den begrunde sin beslutning. Datoen for underskrift af den kompetente myndigheds anerkendelse af anmeldelsen gælder som startdatoen for tilladelsesproceduren. Er to eller flere medlemsstater involveret, er det datoen for den kompetente myndigheds accept af den sidste anmeldelse, der gælder som startdatoen for tilladelsesproceduren. [Ændring 36]

Onsdag den 13. februar 2019

4. ~~**Inden en måned~~ **to måneder** fra starten af tilladelsesproceduren skal den ~~kompetente~~ **enkompetente** myndighed **eller, hvor det er relevant, den fælles kompetente myndighed**, i tæt samarbejde med projektiværksætteren og andre berørte myndigheder og under hensyntagen til de oplysninger, som projektiværksætteren har fremlagt på basis af den i stk. 3 omhandlede anmeldelse, udarbejde en detaljeret beskrivelse af ansøgningen og sende den til projektiværksætteren. Beskrivelsen skal omfatte følgende: [Ændring 37]

-a) den ansvarlige kompetente myndighed på det relevante administrative niveau i tilfælde, hvor den enkompetente myndighed har uddelegeret sit ansvar i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2 [Ændring 38]

a) det materielle anvendelsesområde og detaljeringsgraden af de oplysninger, som projektiværksætteren skal fremlægge som en del af ansøgningsdossieret med henblik på den samlede afgørelse

b) en tidsplan for tilladelsesproceduren, hvori følgende som minimum anføres:

i) de afgørelser, **tilladelser**, udtalelser og **vurderinger**, der skal indhentes [Ændring 39]

ii) de myndigheder, interesseparter og den del af offentligheden, som forventes at blive berørt **og/eller hørt** [Ændring 40]

iii) de forskellige etaper af proceduren og deres varighed

iv) de større milepæle, der skal nås, og deres frister i forhold til den samlede afgørelse, der skal træffes, **og den samlede planlagte tidsramme** [Ændring 41]

v) de ressourcer, som myndighederne har planlagt, og eventuelle yderligere ressourcebehov.

5. For at sikre, at ansøgningsdossieret er fuldstændigt og af tilstrækkelig høj kvalitet, indhenter projektiværksætteren den ~~kompetente~~ **enkompetente** myndigheds udtalelse om ansøgningen så tidligt som muligt under proceduren før indgivelse af ansøgningen. Projektiværksætteren samarbejder fuldt ud med den ~~kompetente~~ **enkompetente** myndighed med sigte på at overholde frister og den detaljerede beskrivelse af ansøgningen, jf. stk. 4.

6. Projektiværksætteren indgiver ansøgningsdossieret på baggrund af den detaljerede beskrivelse af ansøgningen senest ~~21~~ **15** måneder fra modtagelsen af beskrivelsen. Efter udløbet af denne periode anses den detaljerede beskrivelse af ansøgningen ikke længere for at være gældende, medmindre den ~~kompetente~~ **enkompetente** myndighed **på eget initiativ** beslutter at forlænge perioden **med højst seks måneder** på baggrund af en begrundet anmodning fra projektiværksætteren. [Ændring 42]

7. Før udløbet af perioden på to måneder fra datoen for indgivelse af det fuldstændige ansøgningsdossier bekræfter den kompetente myndighed skriftligt over for projektiværksætteren, at ansøgningsdossieret er fuldstændigt. Det ansøgningsdossier, som projektiværksætteren indgiver, betragtes som fuldstændigt, medmindre den kompetente myndighed inden for perioden på to måneder fra datoen for indgivelse fremsætter en anmodning om manglende oplysninger, som projektiværksætteren skal indgive. Denne anmodning skal for så vidt angår materielt anvendelsesområde og detaljeringsgrad være begrænset til de elementer, der udpeges i den detaljerede beskrivelse af ansøgningen. Eventuelle yderligere anmodninger om oplysninger må kun fremsættes på baggrund af ekstraordinære og uforudsete nye omstændigheder, og de skal være behørigt begrundet af den ~~kompetente~~ **enkompetente** myndighed.

8. Den ~~kompetente~~ **enkompetente** myndighed vurderer ansøgningen og træffer en samlet **bindende** afgørelse senest ~~et år~~ **seks måneder** fra datoen for indgivelse af det fuldstændige ansøgningsdossier i overensstemmelse med stk. 7, **medmindre den enkompetente myndighed på eget initiativ beslutter at forlænge denne periode med højst tre måneder og begrundet denne beslutning**. Medlemsstaterne kan fastsætte en kortere tidsfrist, hvis det er relevant. [Ændring 43]

9. De i ovenstående bestemmelser fastsatte frister berører ikke de forpligtelser, der følger af internationale retsakter og EU-retsakter, og heller ikke de administrative appelprocedurer og retslige afhjælpningsmuligheder ved domstole.

Onsdag den 13. februar 2019

Artikel 6a

Tilladelsesprocedure og finansiel bistand fra Unionen

1. I overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i denne forordnings artikel 6, skal der tages hensyn til projektets stade, når projekterne vurderes ud fra de modenhedskriterier for udvælgelse af projekter, der er fastsat i artikel 13 i forordning (EU).../... [om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten].
2. De forsinkelser, der måtte opstå i forbindelse med de etaper og frister, der er fastsat i artikel 6, vil udgøre en tilstrækkelig begrundelse til at iværksætte en gennemgang af projektets stade og en revision af den finansielle bistand, som er modtaget fra Unionen inden for rammerne af Connecting Europe-faciliteten som fastsat i artikel 17, stk. 1, i forordning (EU).../... [CEF] og kan føre til en nedsættelse eller tilbagetrækning af den finansielle bistand. [Ændring 44]

Artikel 7

Koordinering af procedurerne for udstedelse af tilladelser på tværs af grænserne

1. I tilfælde af projekter med deltagelse af to eller flere medlemsstater **eller en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande** tilpasser de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater deres tidsplaner indbyrdes, ligesom de enes om en fælles plan. [Ændring 45]
 - 1a. I sådanne tilfælde og med henblik på at lette tilladelsesproceduren kan de kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater eller en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande efter fælles overenskomst oprette en fælles kompetent myndighed som fastsat i artikel 5, stk. 5. [Ændring 46]
2. Den i artikel 45 i forordning (EU) nr. 1315/2013 omhandlede europæiske koordinator tillægges beføjelse til at føre ~~noje~~ tilsyn med tilladelsesproceduren i forbindelse med grænseoverskridende projekter af fælles interesse og til at lette kontakten **og samarbejdet** mellem de involverede kompetente myndigheder **eller, hvor det er relevant, den fælles kompetente myndighed**. [Ændring 47]
3. Uden at det berører forpligtelsen til at overholde de frister, der er fastsat i nærværende forordning, underretter den ~~kompetente~~ **enkompetente** myndighed, hvis tidsfristen for den samlede afgørelse overskrides, straks **Kommissionen og, hvor det er relevant, den pågældende europæiske koordinator** om de foranstaltninger, der er truffet eller vil blive truffet for at afslutte tilladelsesproceduren med mindst mulig forsinkelse. **Kommissionen og, hvor det er relevant, den europæiske koordinator** kan anmode den ~~kompetente~~ **enkompetente** myndighed om jævnlige rapporter om de fremskridt, der gøres. [Ændring 48]

KAPITEL III

OFFENTLIGE UDBUD

Artikel 8

Offentlige udbud i forbindelse med grænseoverskridende projekter af fælles interesse

1. Offentlige udbud i forbindelse med grænseoverskridende projekter af fælles interesse gennemføres i overensstemmelse med traktaten og direktiv 2014/25/EU og/eller direktiv 2014/24/EU.
2. Hvis udbudsprocedurerne gennemføres af en fælles enhed, som de deltagende medlemsstater har oprettet, anvender denne enhed **og, hvor det er relevant, dens underafdelinger**, en af de pågældende medlemsstaters nationale bestemmelser, og som undtagelse fra ovennævnte direktiver skal der være tale om de bestemmelser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 57, stk. 5, litra a), i direktiv 2014/25/EU eller artikel 39, stk. 5, litra a), i direktiv 2014/24/EU, alt efter hvad der er relevant, medmindre andet er fastsat i en aftale mellem de deltagende medlemsstater. En sådan aftale ~~skal~~ **giver** under alle omstændigheder ~~indeholde bestemmelser om anvendelse af~~ **mulighed for at anvende** en enkelt national lovgivning i tilfælde af, at udbudsprocedurerne **for de udbudsprocedurer, der** gennemføres af en fælles enhed **og, hvor det er relevant, dens underafdelinger, for hele projektet**. [Ændring 49]

Onsdag den 13. februar 2019

KAPITEL IV
TEKNISK BISTAND

Artikel 9

Teknisk bistand

Efter anmodning fra en projektiværksætter eller medlemsstat i overensstemmelse med de relevante EU-finansieringsprogrammer og uden at det berører den flerårige finansielle ramme, stiller Unionen teknisk, **rådgivende og finansiel** bistand til rådighed med det formål at fremme gennemførelsen af både nærværende forordning og eventuelle projekter af fælles interesse **i hver etape af processen**. [Ændring 50]

KAPITEL V
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 10

Overgangsbestemmelser

Denne forordning finder ikke anvendelse på administrative procedurer, der er iværksat før datoen for dens ikrafttræden.

Artikel 11

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4, 5, 6 og 7 finder dog anvendelse i en given medlemsstat fra den dato, hvor den enekompetente myndighed er blevet udpeget af den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1.

Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en meddelelse med oplysning om, fra hvilken dato disse bestemmelser finder anvendelse i en medlemsstat. [Ændring 51]

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Onsdag den 13. februar 2019

P8_TA(2019)0110

Ansvarsforsikring for motorkøretøjer ***I

Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 13. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (COM(2018)0336 — C8-0211/2018 — 2018/0168(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/63)

Ændring 1

Forslag til direktiv

Betragtning 1

Kommissionens forslag

- (1) Ansvarsforsikring for motorkøretøjer (motorkøretøjsforsikring) er af særlig betydning for Europas borgere, uanset om de er forsikringstagere eller **potentielle ofre for** en ulykke. Den har ligeledes væsentlig betydning for forsikringsselskaberne, da den udgør et væsentligt segment af skadesforsikringsmarkedet i Unionen. Motorkøretøjsforsikring har også indflydelse på fri bevægelighed for personer, varer og køretøjer. Det bør derfor være en væsentlig prioritet for Unionens indsats på området for finansielle tjenesteydelser at styrke og konsolidere det indre marked for motorkøretøjsforsikring.

Ændring

- (1) Ansvarsforsikring for motorkøretøjer (motorkøretøjsforsikring) er af særlig betydning for Europas borgere, uanset om de er forsikringstagere eller **potentielt skadelidte som følge af** en ulykke. Den har ligeledes væsentlig betydning for forsikringsselskaberne, da den udgør et væsentligt segment af skadesforsikringsmarkedet i Unionen. Motorkøretøjsforsikring har også **en væsentlig** indflydelse på fri bevægelighed for personer, varer og køretøjer **og dermed på det indre marked og Schengenområdet**. Det bør derfor være en væsentlig prioritet for Unionens indsats på området for finansielle tjenesteydelser at styrke og konsolidere det indre marked for motorkøretøjsforsikring.

(Hvis denne ændring vedtages, bør der udarbejdes yderligere ændringer til betragtningerne i denne ændringsretsakt.)

⁽¹⁾ Sagen blev henvist til fornyet behandling i det kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger, jf. forretningsordenens artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit (A8-0035/2019).

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 2
Forslag til direktiv
Betragtning 2

Kommissionens forslag

- (2) Kommissionen har foretaget en evaluering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF ⁽¹⁵⁾, herunder af dets effektivitet, virkningsfuldhed og sammenhæng med andre EU-politikker. Konklusionen på evalueringen var, at direktiv 2009/103/EF er velfungerende som helhed, og at der kun er behov for få ændringer. Der blev identificeret fire områder, hvor det ville være hensigtsmæssigt at foretage målrettede ændringer: erstatning til skadelidte i tilfælde af et forsikringssselskabs insolvens, obligatoriske mindstebeløb for forsikringsdækning, medlemsstaternes kontrol med forsikring af køretøjer og et nyt forsikringssselskabs brug af forsikringstageres erklæringer om erstatningshistorikken.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EUT L 263 af 7.10.2009, s. 11).

Ændring

- (2) Kommissionen har foretaget en evaluering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF ⁽¹⁵⁾, herunder af dets effektivitet, virkningsfuldhed og sammenhæng med andre EU-politikker. Konklusionen på evalueringen var, at direktiv 2009/103/EF er velfungerende som helhed, og at der kun er behov for få ændringer. Der blev identificeret fire områder, hvor det ville være hensigtsmæssigt at foretage målrettede ændringer: erstatning til skadelidte i tilfælde af et forsikringssselskabs insolvens, obligatoriske mindstebeløb for forsikringsdækning, medlemsstaternes kontrol med forsikring af køretøjer og et nyt forsikringssselskabs brug af forsikringstageres erklæringer om erstatningshistorikken. **Ud over disse fire områder bør der med henblik på en bedre beskyttelse af skadelidte indføres nye regler om ansvar i forbindelse med en ulykke, der involverer et påhængskøretøj trukket af et motorkøretøj.**

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EUT L 263 af 7.10.2009, s. 11).

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 3

Forslag til direktiv

Betragtning 3 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (3a) *Visse motorkøretøjer såsom elcykler og segways er mindre af størrelse og derfor mindre tilbøjelige til at forvolde alvorlig skade på personer eller ejendom end andre. Det ville være ude af proportioner og ikke fremtidssikret at medtage dem i anvendelsesområdet for direktiv 2009/103/EF, da det ville indebære en forpligtelse til at have en dyr og overdrevent stor forsikringsdækning for disse køretøjer. En sådan situation ville også underminere udbredelsen af disse køretøjer og modvirke innovation, selv om der ikke er fyldestgørende dokumentation for, at disse køretøjer kan forårsage ulykker med skadelidte i samme omfang som andre køretøjer som f.eks. biler eller lastbiler. I overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet bør kravene på EU-plan omfatte de køretøjer, der har potentiale til at forvolde alvorlig skade i en grænseoverskridende kontekst. Det er derfor nødvendigt at begrænse anvendelsesområdet for direktiv 2009/103/EF til de køretøjer, som i henhold til EU-bestemmelserne skal opfylde sikkerhedskrav, før de bringes i omsætning, dvs. køretøjer, der er omfattet af en EU-typegodkendelse.*

Ændring 4

Forslag til direktiv

Betragtning 3 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (3b) *Det er imidlertid vigtigt at give medlemsstaterne mulighed for på nationalt plan at træffe afgørelse om et passende beskyttelsesniveau for parter, der potentielt kan påføres skade af andre køretøjer end dem, der er omfattet af EU-typegodkendelse. Medlemsstaterne bør derfor kunne opretholde eller indføre nye bestemmelser om lovpligtig dækning for brugerne af sådanne andre typer af køretøjer for at beskytte potentielle skadelidte ved en trafikulykke. Hvis en medlemsstat vælger at kræve en sådan forsikringsdækning i form af lovpligtig forsikring, bør den tage hensyn til sandsynligheden for, at et køretøj kan anvendes i en grænseoverskridende situation og behovet for beskyttelse af potentielle skadelidte i en anden medlemsstat.*

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 5
Forslag til direktiv
Betragtning 3 c (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (3c) *Det er også hensigtsmæssigt at udelukke køretøjer, der udelukkende er beregnet til motorsport, fra anvendelsesområdet for direktiv 2009/103/EF, da disse køretøjer normalt er dækket af andre former for ansvarsforsikring og ikke er dækket af en lovpligtig motorkøretøjsforsikring, når de udelukkende anvendes til konkurrencer. Eftersom brugen af sådanne køretøjer er begrænset til en kontrolleret bane eller et kontrolleret areal, er sandsynligheden for en ulykke med udenforstående køretøjer eller personer også begrænset. Det er dog vigtigt, at medlemsstaterne bevarer eller indfører nye bestemmelser om lovpligtig dækning af køretøjer, som deltager i motorsportsarrangementer.*

Ændring 6
Forslag til direktiv
Betragtning 3 d (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (3d) *Dette direktiv skaber en passende balance mellem offentlige interesser og potentielle omkostninger for de offentlige myndigheder, forsikringsselskaberne og forsikringstagerne med henblik på at sikre, at de foreslåede foranstaltninger er omkostningseffektive.*

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 7

Forslag til direktiv

Betragtning 3 e (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (3e) Udtrykket »færdsel med køretøj« bør omfatte færdsel med et køretøj på offentlig og privat vej. Dette kan omfatte alle indkørsler, parkeringspladser eller ethvert andet tilsvarende område på privat grund, som offentligheden har adgang til. Anvendelse af et køretøj på et lukket areal, hvor offentlig adgang ikke er mulig, bør ikke betragtes som færdsel med køretøj. Dog bør medlemsstaterne for så vidt angår køretøjer, der kan bruges i trafikken på et hvilket som helst tidspunkt og derfor er omfattet af kravet om en lovpligtig forsikring, sikre, at køretøjet er dækket af en forsikringspolice, som dækker potentielle skadelidte i hele kontraktperioden, uanset om køretøjet på ulykkestidspunktet bruges i trafikken eller ej, bortset fra tilfælde, hvor det anvendes i et motorsportsarrangement. Medlemsstaterne bør være i stand til at begrænse en ikke-trafikrelateret forsikringsdækning i tilfælde, hvis der ikke kan være rimelig forventning om dækning, f.eks. i en situation, hvor en traktor, der er impliceret i en ulykke, på ulykkestidspunktet ikke primært fungerer som transportmiddel, men som en arbejdsmaskine, der skulle generere den fornødne drivkraft til at kunne fungere.

Ændring 8

Forslag til direktiv

Betragtning 3 f (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (3f) Køretøjer, der alene benyttes i ikke-trafikale situationer, bør holdes uden for anvendelsesområdet for direktiv 2009/103/EF. Medlemsstaterne bør desuden ikke stille krav om forsikring af køretøjer, der er permanent eller midlertidigt afmeldt på grund af manglende mulighed for at blive brugt som transportmiddel, f.eks. fordi de står på et museum, er ved at blive istandsat eller ikke er i brug i et længere tidsrum af andre grunde, f.eks. sæsonbetinget anvendelse.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 9**Forslag til direktiv****Betragtning 4***Kommissionens forslag*

- (4) Medlemsstaterne **bør** på indeværende tidspunkt **afholde sig fra** at foretage kontrol med forsikring for køretøjer, der er hjemmehørende på en anden medlemsstats område, og for køretøjer, der er hjemmehørende på et tredjelands område, når de kommer ind på deres område fra en anden medlemsstats område. Ny teknologisk udvikling gør det muligt at foretage kontrol med forsikring for køretøjer uden at standse dem og således uden at gribe ind i personers frie bevægelighed. Der bør derfor kun gives tilladelse til at foretage denne kontrol med forsikring for køretøjer, hvis kontrollen er ikke-diskriminerende, nødvendig og forholdsmæssig, udgør en del af et generelt kontrolsystem på medlemsstatens område **og** ikke kræver, at køretøjet standses.

Ændring

- (4) Medlemsstaterne **undlader** på indeværende tidspunkt at foretage kontrol med forsikring for køretøjer, der er hjemmehørende på en anden medlemsstats område, og for køretøjer, der er hjemmehørende på et tredjelands område, når de kommer ind på deres område fra en anden medlemsstats område. Ny teknologisk udvikling **såsom teknologien for automatisk nummerpladegenkendelse** gør det muligt at foretage **diskret** kontrol med forsikring for køretøjer uden at standse dem og således uden at gribe ind i personers frie bevægelighed. Der bør derfor kun gives tilladelse til at foretage denne kontrol med forsikring for køretøjer, hvis kontrollen er ikke-diskriminerende, nødvendig og forholdsmæssig, udgør en del af et generelt kontrolsystem på medlemsstatens område, **som også anvendes for køretøjer, der er hjemmehørende på den kontrollerende medlemsstats område**, ikke kræver, at køretøjet standses **og foretages under fuld respekt for den berørte persons rettigheder, frihedsrettigheder og legitime interesser.**

Ændring 10**Forslag til direktiv****Betragtning 4 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

- (4a) **For at et sådant system kan fungere, er der behov for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne for at tillade kontrol af motorkøretøjsforsikring, selv om et køretøj er indregistreret i en anden medlemsstat. Denne udveksling af oplysninger, baseret på det eksisterende Eucaris-system (European Car and Driving License Information System), bør foregå uden forskelsbehandling, da alle køretøjer bør underkastes samme kontrol. De ændringer, der indføres med dette direktiv, vil have begrænsede virkninger for de offentlige myndigheder, da der allerede findes et sådant udvekslingssystem, der anvendes til trafikforseelser.**

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 11**Forslag til direktiv****Betragtning 4 b (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (4b) *Kørsel uden forsikring, dvs. brug af et motorkøretøj uden en lovpligtig ansvarsforsikring, er et stigende problem i Unionen. Omkostningerne ved kørsel uden forsikring er blevet anslået til 870 mio. EUR i erstatningskrav i 2011 for Unionen som helhed. Det bør understreges, at kørsel uden forsikring har negative konsekvenser for en lang række interesserede parter, herunder ulykkesofre, forsikringselskaber, garantifonde og motorkøretøjsforsikringstagere.*

Ændring 12**Forslag til direktiv****Betragtning 5 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (5a) *I overensstemmelse med disse principper bør medlemsstaterne ikke opbevare data længere end den periode, der er nødvendig for at kontrollere, om et køretøj har en gyldig forsikringsdækning. Når det konstateres, at et køretøj er omfattet, bør alle data vedrørende denne kontrol slettes. Hvis et kontrolsystem ikke er i stand til at fastslå, om et køretøj er forsikret, bør disse data kun opbevares i højst 30 dage, eller indtil køretøjets gyldige forsikringsdækning er påvist, alt efter hvad der er kortest. For køretøjer, for hvilke det er fastslået, at de ikke er dækket af en gyldig forsikring, er det rimeligt at kræve, at disse oplysninger opbevares, indtil eventuelle administrative eller retslige procedurer er afsluttet, og køretøjet er dækket af en gyldig forsikringspolice.*

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 13
Forslag til direktiv
Betragtning 7

Kommissionens forslag

- (7) Effektiv beskyttelse af **ofre for** trafikulykker forudsætter, at disse **ofre** altid modtager erstatning for personskader og tingsskader, uanset om den ansvarlige parts forsikringsselskab er solvent eller ikke. Medlemsstaterne bør derfor oprette eller udpege et organ, som i første omgang udbetaler erstatning til skadelidte, der normalt er hjemmehørende på deres område, og som har ret til at kræve refusion af denne erstatning fra det organ, der er oprettet eller udpeget til samme formål i den medlemsstat, hvor det forsikringsselskab, der har udstedt forsikringspolice for den ansvarlige parts køretøj, har sit etablerede forretningssted. For at undgå, at der fremsættes parallelle erstatningskrav, bør ofre for trafikulykker dog ikke kunne fremsætte erstatningskrav over for dette organ, hvis de allerede har fremsat erstatningskrav **eller anlagt søgsmål mod det berørte forsikringsselskab**, og dette erstatningskrav **og dette søgsmål** endnu ikke er færdigbehandlet.

Ændring

- (7) Effektiv beskyttelse af **skadelidte efter** trafikulykker forudsætter, at disse **skadelidte** altid modtager **de erstatningsbeløb** for personskader og tingsskader, **de har ret til**, uanset om den ansvarlige parts forsikringsselskab er solvent eller ikke. Medlemsstaterne bør derfor oprette eller udpege et organ, som i første omgang **og uden forsinkelse** udbetaler erstatning **på mindst de beløb, der er fastsat for lovpligtige forsikringer i artikel 9, stk. 1, i direktiv 2009/103/EF, eller de af medlemsstaten fastsatte garantigrænser, hvis disse er højere**, til skadelidte, der normalt er hjemmehørende på deres område, og som har ret til at kræve refusion af denne erstatning fra det organ, der er oprettet eller udpeget til samme formål i den medlemsstat, hvor det forsikringsselskab, der har udstedt forsikringspolice for den ansvarlige parts køretøj, har sit etablerede forretningssted. For at undgå, at der fremsættes parallelle erstatningskrav, bør ofre for trafikulykker dog ikke kunne fremsætte erstatningskrav over for dette organ, hvis de allerede har fremsat erstatningskrav og dette erstatningskrav endnu ikke er færdigbehandlet.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 14
Forslag til direktiv
Betragtning 8

Kommissionens forslag

- (8) Erstatningshistorikken for forsikringstagere, som har til hensigt at indgå nye forsikringsaftaler med forsikringsselskaber, bør let kunne autentificeres med henblik på at fremme anerkendelse af en sådan erstatningshistorik, når der indgås en ny forsikringsaftale. For at kunne forenkle verifikation og autentificering af erklæringer om erstatningshistorikken er det vigtigt, at sådanne erklæringer om erstatningshistorikken har det samme indhold og den samme form i alle medlemsstaterne. Endvidere bør forsikringsselskaber, som tager hensyn til erklæringer om erstatningshistorikken ved fastsættelse af motor-køretøjers forsikringspræmier, ikke diskriminere på grund af nationalitet eller udelukkende på grund af den medlemsstat, hvor forsikringstageren tidligere havde sin bopæl. For at gøre det muligt for medlemsstaterne at verificere, hvordan forsikringsselskaberne behandler erklæringer om erstatningshistorikken bør forsikringsselskaber offentliggøre deres politik med hensyn til deres brug af erklæringer om erstatningshistorikken, når de beregner præmier.

Ændring

- (8) Erstatningshistorikken for forsikringstagere, som har til hensigt at indgå nye forsikringsaftaler med forsikringsselskaber, bør let kunne autentificeres med henblik på at fremme anerkendelse af en sådan erstatningshistorik, når der indgås en ny forsikringsaftale. For at kunne forenkle verifikation og autentificering af erklæringer om erstatningshistorikken er det vigtigt, at sådanne erklæringer om erstatningshistorikken har det samme indhold og den samme form i alle medlemsstaterne. Endvidere bør forsikringsselskaber, som tager hensyn til erklæringer om erstatningshistorikken ved fastsættelse af motor-køretøjers forsikringspræmier, ikke diskriminere på grund af nationalitet eller udelukkende på grund af den medlemsstat, hvor forsikringstageren tidligere havde sin bopæl. **Endvidere bør forsikringsselskaber behandle en erklæring fra en anden medlemsstat som værende lig med en national opgørelse og anvende enhver rabat, der er til rådighed for en i øvrigt identisk potentiel kunde, og de rabatter, der kræves i henhold til en medlemsstats nationale lovgivning. Medlemsstaterne bør fortsat frit kunne vedtage national lovgivning om ordninger med »bonus-malus« -systemer, da sådanne systemer er af national karakter uden noget grænseoverskridende element, og beslutningstagningen med hensyn til disse systemer bør derfor i henhold til nærhedsprincippet forblive hos medlemsstaterne.** For at gøre det muligt for medlemsstaterne at verificere, hvordan forsikringsselskaberne behandler erklæringer om erstatningshistorikken bør forsikringsselskaber offentliggøre deres politik med hensyn til deres brug af erklæringer om erstatningshistorikken, når de beregner præmier.

Ændring 15
Forslag til direktiv
Betragtning 9

Kommissionens forslag

- (9) **For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser vedrørende indholdet og formen af erklæringen om erstatningshistorikken. Disse gennemførelsesbeføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽²⁰⁾.**

Ændring

udgår

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 16
Forslag til direktiv
Betragtning 9 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (9a) *Med henblik på at få fuldt udbytte af brugen af erklæringer om erstatningshistorikken ved beregning af præmier bør medlemsstaterne tilskynde forsikringselskaberne til at deltage i gennemsigtige prissammenligningsværktøjer.*

Ændring 17
Forslag til direktiv
Betragtning 10

Kommissionens forslag

Ændring

- (10) **For** at sikre, at mindstebeløbene følger udviklingen i den økonomiske realitet (og ikke udhules med tiden), bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår justering af disse mindstebeløb **for dækning af ansvarsforsikring for motorkøretøjer for at afspejle udviklingen i den økonomiske realitet** samt **for at definere** de proceduremæssige opgaver og proceduremæssige forpligtelser for de organer, der er oprettet med henblik på eller er pålagt den opgave at udbetale erstatning i henhold til artikel 10a, vedrørende refusionen. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (10) **Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bør delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastlæggelse af indholdet og formen af erklæringer om erstatningshistorik.** For at sikre, at mindstebeløbene **for dækning af ansvarsforsikring for motorkøretøjer** følger udviklingen i den økonomiske realitet (og ikke udhules med tiden), bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår justering af disse mindstebeløb samt **definitionen af** de proceduremæssige opgaver og proceduremæssige forpligtelser for de organer, der er oprettet med henblik på eller er pålagt den opgave at udbetale erstatning i henhold til artikel 10a **i direktiv 2009/103/EF**, vedrørende refusionen. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning^(1a). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(1a) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 18**Forslag til direktiv****Betragtning 11***Kommissionens forslag*

- (11) Europa-Kommissionen bør som led i evalueringen af **dette** direktiv overvåge direktivets anvendelse under hensyntagen til antallet af skadelidte, omfanget af udestående erstatningskrav som følge af forsinket udbetaling på tværs af grænser i insolvenssager, omfanget af mindstebeløbene for dækning i medlemsstaterne, omfanget af erstatningskrav som følge af kørsel med uforsikrede køretøjer på tværs af grænser og antallet af klager vedrørende erklæringer om erstatningshistorikken.

Ændring

- (11) Europa-Kommissionen bør som led i evalueringen af direktiv **2009/103/EF** overvåge direktivets anvendelse under hensyntagen til antallet af skadelidte, omfanget af udestående erstatningskrav som følge af forsinket udbetaling på tværs af grænser i insolvenssager, omfanget af mindstebeløbene for dækning i medlemsstaterne, omfanget af erstatningskrav som følge af kørsel med uforsikrede køretøjer på tværs af grænser og antallet af klager vedrørende erklæringer om erstatningshistorikken. **Kommissionen bør også overvåge og revidere direktiv 2009/103/EF i lyset af den teknologiske udvikling, herunder den øgede brug af selvstændige og delvist autonome køretøjer, for at sikre, at det fortsat tjener sit formål, som er at beskytte potentielle skadelidte ved ulykker, der involverer motorkøretøjer. Den bør endvidere analysere ansvarsordningerne for lette, hurtigtgående køretøjer og en eventuel EU-dækkende løsning for en bonus-malus-ordning.**

Ændring 19**Forslag til direktiv****Betragtning 12***Kommissionens forslag*

- (12) Målene for dette direktiv, nemlig at sikre ens mindstebeskyttelse af **ofre for** trafikulykker i hele Unionen **og** at sikre beskyttelse af skadelidte i tilfælde af forsikrings-selskabers insolvens, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres virkninger, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

Ændring

- (12) Målene for dette direktiv, nemlig at sikre ens mindstebeskyttelse af **skadelidte efter** trafikulykker i hele Unionen, at sikre beskyttelse af skadelidte i tilfælde af forsikrings-selskabers insolvens **og at sikre ligebehandling i forbindelse med forsikrings-selskabers autentificering af erklæringer om erstatningshistorikken for potentielle forsikringstagere, der rejser på tværs af de indre EU-grænser**, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres virkninger, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 20
Forslag til direktiv
Betragtning 13 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

(13a) *Med henblik på at fremme en ensartet behandling af skadelidte efter hændelser, hvor et motorkøretøj er blevet anvendt som våben til at begå en voldsforbrydelse eller terrorhandling, bør medlemsstaterne sikre, at deres erstatningsorganer, som er oprettet i henhold til artikel 10 i direktiv 2009/103/EF, behandler alle erstatningskrav som følge af en sådan forbrydelse eller handling.*

Ændring 21
Forslag til direktiv
Artikel 1 — stk. 1 — nr. - 1 (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

-1) *Ordet »offer« erstattes af »skadelidt« og »ofre« af »skadelidte« i hele direktivet.*

(Den endelige ordlyd af »skadelidt« skal afgøres fra sag til sag, baseret på grammatiske behov, og vedtagelsen af denne ændring vil medføre, at der skal indføres yderligere tilsvarende ændringer til det ændrede direktiv.)

Ændring 22
Forslag til direktiv
Artikel 1 — stk. 1 — nr. 1
Direktiv 2009/103/EF
Artikel 1 — stk. 1 — nr. 1a

Kommissionens forslag

Ændring

1a. »færdsel med køretøj«: færdsel med et *sådant* køretøj, *der normalt er bestemt til at tjene som transportmiddel, som er i overensstemmelse med nævnte køretøjs almindelige brug*, uanset køretøjets karakteristika og uanset det terræn, hvorpå motorkøretøjet anvendes, og uanset om det er stationært eller i bevægelse.”

1a.» færdsel med køretøj«: færdsel med et køretøj *i trafikken på en måde, der er i overensstemmelse med køretøjets funktion som transportmiddel på ulykkestidspunktet*, uanset køretøjets karakteristika og uanset det terræn, hvorpå motorkøretøjet anvendes, og uanset om det er stationært eller i bevægelse

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 23**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 1 a (nyt)**

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 2 — stk. 1 a og 1 b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

1a) I artikel 2 tilføjes følgende stykker:

»Dette direktiv finder kun anvendelse på køretøjer, der er omfattet af forordning (EU) 2018/858 (*), forordning (EU) nr. 167/2013 (**) eller forordning (EU) nr. 168/2013 (***)».

Dette direktiv finder ikke anvendelse på køretøjer, der udelukkende er beregnet til deltagelse i konkurrencesport eller beslægtede sportsaktiviteter i et aflukket område.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 af 30. maj 2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF (EUT L 151 af 14.6.2018, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 af 5. februar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af landbrugs- og skovbrugstraktorer (EUT L 60 af 2.3.2013, s. 1).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 af 15. januar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af to- og trehjulede køretøjer samt quadricykler (EUT L 60 af 2.3.2013, s. 52).«

Ændring 24**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 1 b (nyt)**

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 3 — stk. 4 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

1b) I artikel 3 indføres følgende stykke:

»Når et køretøj skal være dækket af en forsikring i henhold til stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at forsikringen også gælder og dækker skadelidte i forbindelse med ulykker, der indtræffer:

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

- a) når køretøjet befinder sig i trafikken og ikke anvendes i overensstemmelse med sin primære funktion, samt
- b) når køretøjet ikke anvendes i trafikken.

Medlemsstaterne kan fastsætte begrænsninger for forsikringsdækningen, når køretøjet ikke anvendes i trafikken, jf. stk. 5, litra b). Denne bestemmelse må kun anvendes som en nødvendig undtagelse, når medlemsstaterne vurderer, at en dækning i sådanne tilfælde vil gå ud over, hvad der med rimelighed kan forventes af en motorkøretøjsforsikring. Bestemmelsen må aldrig anvendes til at omgå de principper og regler, der er fastsat i dette direktiv.«

Ændring 25

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 2

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 4 — stk. 1 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Ændring

De kan dog føre en sådan kontrol med forsikringer, såfremt denne kontrol ikke er diskriminerende og er nødvendig og forholdsmæssig i forhold til at nå de tilstræbte mål, og

De kan dog føre en sådan kontrol med forsikringer, såfremt denne kontrol ikke er diskriminerende og er nødvendig og forholdsmæssig i forhold til at nå de tilstræbte mål **samt garanterer den berørte persons rettigheder, frihedsrettigheder og legitime interesser, og**

Ændring 26

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 2

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 4 — stk. 1 — afsnit 2 — litra b

Kommissionens forslag

Ændring

b) den udgør en del af et generelt kontrolsystem på medlemsstatens område og ikke kræver, at køretøjet standses.

b) den udgør en del af et generelt kontrolsystem på medlemsstatens område, **som også anvendes for køretøjer, der er hjemmehørende på den kontrollerende medlemsstats område**, og ikke kræver, at køretøjet standses.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 27**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 2**

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 4 — stk. 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

1a. Med henblik på foretagelse af kontrol med forsikring, som nævnt i stk. 1, giver medlemsstaten de andre medlemsstaters nationale kontaktpunkter adgang til følgende oplysninger i de nationale køretøjsregistre med ret til at foretage automatiseret søgning vedrørende:

- a) oplysninger om, hvorvidt et køretøj er dækket af en lovpligtig forsikring
- b) oplysninger om et køretøjs ejere eller indehavere, som er relevante for deres ansvarsforsikring, jf. artikel 3.

Adgang til disse oplysninger gives via medlemsstaternes nationale kontaktpunkter, der er udpeget i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/413 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/413 af 11. marts 2015 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser (EUT L 68 af 13.3.2015, s. 9).

Ændring 28**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 2**

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 4 — stk. 1 b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

1b. Det nationale kontaktpunkt i den medlemsstat, der foretager en forsikringskontrol, skal i forbindelse med en søgning i form af en udgående anmodning anvende et fuldstændigt registreringsnummer. Disse søgninger skal foretages efter procedurerne i kapitel 3 i bilaget til afgørelse 2008/616/RIA (*). Den medlemsstat, der foretager en forsikringskontrol, skal anvende de indhentede oplysninger til at fastslå, om et køretøj er dækket af en gyldig lovpligtig forsikring i henhold til artikel 3 i dette direktiv.

(*) Rådets afgørelse 2008/616/RIA af 23. juni 2008 om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 12).

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 29**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 2**

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 4 — stk. 1 c (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

1c. Medlemsstaterne drager omsorg for at sikre og beskytte de indberettede data, så vidt muligt ved hjælp af eksisterende softwareapplikationer som den, der er omhandlet i artikel 15 i afgørelse 2008/616/RIA, og ændrede versioner af disse softwareapplikationer i overensstemmelse med kapitel 3 i bilaget til afgørelse 2008/616/RIA. De ændrede versioner af softwareapplikationerne skal muliggøre både online-realtidsudveksling og udveksling af serier af oplysninger, således at der ved hjælp af en enkelt meddelelse kan udveksles flere anmodninger eller svar.

Ændring 30**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 2**

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 4 — stk. 2 — afsnit 1 a, 1 b og 1 c (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Medlemsstaterne skal navnlig præcisere det nøjagtige formål, henvise til det relevante retsgrundlag, opfylde de relevante sikkerhedskrav og overholde principperne om nødvendighed, proportionalitet og formålsbegrænsning samt fastsætte en rimelig dataopbevaringsperiode.

De personoplysninger, der behandles i henhold til denne artikel, må ikke opbevares længere, end det er nødvendigt for at foretage forsikringskontrol. Oplysningerne skal slettes helt, så snart de ikke længere er nødvendige til dette formål. Hvis en forsikringskontrol viser, at et køretøj er dækket af en lovpligtig forsikring, jf. artikel 3, skal den kontrolansvarlige omgående slette de pågældende oplysninger. Hvis det ved en kontrol ikke er muligt at fastslå, om et køretøj er dækket af en lovpligtig forsikring i henhold til artikel 3, skal oplysningerne opbevares i en forholdsmæssig periode på højst 30 dage eller i det tidsrum, der er nødvendigt for at fastslå, om der er forsikringsdækning, alt efter hvad der er kortest.

Hvis en medlemsstat fastslår, at et køretøj føres uden lovpligtig forsikring, jf. artikel 3, kan den pålægge sanktioner i overensstemmelse med artikel 27.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 31

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 3

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 9 — stk. 1 — afsnit 1 — litra a

Kommissionens forslag

Ændring

a) for personskader: 6 070 000 EUR pr. uheld, uanset antallet af skadelidte, eller 1 220 000 EUR pr. skadelidt

(Vedrører ikke den danske tekst)

Ændring 32

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 3

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 9 — stk. 1 — afsnit 1 — litra b

Kommissionens forslag

Ændring

b) 1 220 000 EUR pr. uheld, uanset antallet af skadelidte.

(Vedrører ikke den danske tekst)

Ændringer 33

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 3 a (nyt)

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 10 — stk. 1 — afsnit 1

Gældende ordlyd

Ændring

Hver medlemsstat opretter eller godkender et organ, der mindst inden for den lovpligtige forsikrings grænser skal erstatte tingsskade og personskade, der forvoldes af et ukendt køretøj, eller et køretøj, for hvilket den i artikel 3 omhandlede lovpligtige forsikring ikke er tegnet.

3a) Artikel 10, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Hver medlemsstat opretter eller godkender et organ, der mindst inden for den lovpligtige forsikrings grænser, **jf. artikel 9, stk. 1, eller de af medlemsstaten fastsatte garantigrænser, hvis disse er højere**, skal erstatte tingsskade og personskade, der forvoldes af et ukendt køretøj eller et køretøj, for hvilket den i artikel 3 omhandlede lovpligtige forsikring ikke er tegnet, **herunder i forbindelse med hændelser, hvor et motorkøretøj er blevet anvendt som våben til at begå en voldsforbrydelse eller terrorhandling.**«

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 34**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 4**

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 10a

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 10a

Artikel 10a

Beskyttelse af skadelidte i tilfælde af et forsikringssselskabs insolvens **eller et forsikringssselskabs mangel på samarbejde**

Beskyttelse af skadelidte i tilfælde af et forsikringssselskabs insolvens

-1. Medlemsstaterne træffer alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at skadelidte har ret til at kræve erstatning, i det mindste inden for den lovpligtige forsikrings grænser, jf. artikel 9, stk. 1, eller de af medlemsstaten fastsatte garantigrænser, hvis disse er højere, for personskade eller tingsskade forvoldt af et køretøj, som er forsikret af et forsikringssselskab, der befinder sig i en af følgende situationer:

a) forsikringssselskabet er under konkursbehandling, eller

b) forsikringssselskabet er trådt i likvidation som defineret i artikel 268, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF (*).

1. **Medlemsstaterne** opretter eller godkender et organ, **der mindst inden for den lovpligtige forsikrings grænser som omhandlet i artikel 9, stk. 1, skal udbetale** erstatning til skadelidte, der **normalt er hjemmehørende** på deres område, **for personskade eller tingsskade, der forvoldes af et køretøj, som er forsikret af et forsikringssselskab, der befinder sig i en eller flere af følgende situationer:**

a) forsikringssselskabet er under konkursbehandling

b) forsikringssselskabet er omfattet af likvidation som defineret i artikel 268, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF (*)**

c) forsikringssselskabet eller skadebehandlingsrepræsentanten har ikke givet et begrundet svar på de punkter, der er omhandlet i et erstatningskrav, inden for en frist på tre måneder fra det tidspunkt, hvor skadelidte indgav sit erstatningskrav til dette forsikringssselskab.

1. **Hver medlemsstat** opretter eller godkender et organ **til at yde** erstatning til skadelidte, der **har sædvanligt opholdssted** på deres område, **i de situationer, der er nævnt i stk. - 1.**

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

2. De skadelidte kan ikke fremsætte erstatningskrav over for det i stk. 1 omhandlede organ, hvis de har fremsat erstatningskrav eller anlagt søgsmål direkte mod forsikrings-selskabet, og et sådant krav eller søgsmål endnu ikke er færdigbehandlet.

3. Det i stk. 1 omhandlede organ giver et svar på erstatningskravet inden for en frist på to måneder fra det tidspunkt, hvor skadelidte indgav sit erstatningskrav.

4. Hvis den skadelidte er bosat i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor det i stk. 1 omhandlede forsikrings-selskab er etableret, kan det i stk. 1 omhandlede organ, som har ydet erstatning til denne skadelidte i den medlemsstat, hvor skadelidte er bosat, kræve refusion af den udbetalte erstatning af det i stk. 1 omhandlede organ i den medlemsstat, hvor det forsikrings-selskab, der har udstedt den ansvarlige parts forsikringspolice, er etableret.

5. Stk. 1-4 berører ikke:

a) medlemsstaternes ret til at tillægge det i stk. 1 omhandlede organs intervention en subsidær karakter

b) medlemsstaternes ret til at fastlægge regler for regresretten for samme skade mellem:

i) det i stk. 1 omhandlede organ

3. Skadelidte kan anmode om erstatning direkte hos det i stk. 1 omhandlede organ. Dette organ skal på grundlag af oplysninger, som den skadelidte har indgivet på dets anmodning, give den skadelidte et begrundet svar vedrørende udbetalingen af en eventuel erstatning senest tre måneder efter datoen for den skadelidtes erstatningsanmodning.

Når erstatning er berettiget, skal det i stk. 1 omhandlede organ senest tre måneder efter at have meddelt sit svar udbetale den fulde erstatning til den skadelidte eller, når der er aftalt periodevise betalinger, påbegynde sådanne betalinger.

Når en skadelidte har fremsat et erstatningskrav til et forsikrings-selskab eller dets skadebehandlingsrepræsentant, og dette selskab før eller under behandlingen af kravet er kommet i en af de i stk. 1 omhandlede situationer, og skadelidte endnu ikke har modtaget et begrundet svar fra forsikrings-selskabet eller dets skadebehandlingsrepræsentant, skal skadelidte kunne genfremsætte sit erstatningskrav over for det i stk. 1 omhandlede organ.

4. Hvis forsikrings-selskabet har modtaget tilladelse i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 2009/138/EF i en anden medlemsstat end den medlemsstat, for hvilken det i stk. 1 omhandlede organ er kompetent, har dette organ ret til at kræve refusion af den udbetalte erstatning af det i stk. 1 omhandlede organ i den medlemsstat, hvor forsikrings-selskabet modtog tilladelsen.

5. Stk. 1-4 berører ikke:

a) medlemsstaternes ret til at tillægge det i stk. 1 omhandlede organs intervention en subsidær karakter

b) medlemsstaternes ret til at fastlægge regler for regresretten for samme skade mellem:

i) det i stk. 1 omhandlede organ

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

- ii) den eller de personer, som er ansvarlige for uheldet
- iii) andre forsikringselskaber eller organer inden for den sociale sikring, der skal yde skadelidte erstatning.
6. Medlemsstaterne må ikke tillade, at det i stk. 1 omhandlede organ **fastsætter andre krav om udbetaling af erstatning** end dem, der er fastsat i dette direktiv, **og navnlig** ikke et krav om, at skadelidte **bør godtgøre**, at den ansvarlige part er ude af stand til at betale eller nægter at betale.

7. **Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 28b med henblik på at definere de proceduremæssige opgaver og proceduremæssige forpligtelser for de organer, der oprettet og godkendt i henhold til artikel 10a, vedrørende refusionen.**

- ii) den eller de personer, som er ansvarlige for uheldet
- iii) andre forsikringselskaber eller organer inden for den sociale sikring, der skal yde skadelidte erstatning.
6. Medlemsstaterne må ikke tillade, at det i stk. 1 omhandlede organ **gør udbetalingen af erstatning betinget af en nedsættelse eller af andre krav** end dem, der er fastsat i dette direktiv. **Navnlig må medlemsstaterne ikke tillade, at det i stk. 1 omhandlede organ gør udbetalingen af erstatning betinget af et krav om, at skadelidte godtgør**, at den ansvarlige part **eller forsikringselskabet** er ude af stand til at betale eller nægter at betale.

7. **Bestemmelserne i denne artikel får virkning:**

- a) **efter at alle de organer, som medlemsstaterne har oprettet eller godkendt i medfør af stk. 1, har indgået en aftale om deres funktioner og forpligtelser og om fremgangsmåden ved refusion**
- b) **fra en dato, som fastsættes af Kommissionen, når den i tæt samarbejde med medlemsstaterne har konstateret, at den i litra a) omhandlede aftale er indgået."**

7a. **Skadelidte i henhold til artikel 20, stk. 1, kan i de situationer, der er nævnt i stk. - 1, anmode om erstatning hos det i artikel 24 omhandlede erstatningsorgan i deres bopælsmedlemsstat.**

7b. **Skadelidte kan anmode om erstatning direkte hos erstatningsorganet, som på grundlag af oplysninger, som skadelidte har indgivet på dets anmodning, skal give skadelidte et begrundet svar senest tre måneder efter datoen for skadelidtes erstatningsanmodning.**

Efter modtagelsen af kravet skal erstatningsorganet meddele, at det har modtaget et erstatningskrav fra skadelidte, til følgende personer eller organer:

- a) **det forsikringselskab, der er under konkursbehandling eller trådt i likvidation**
- b) **den likvidator, der er udpeget til det pågældende forsikringselskab, som defineret i artikel 268, litra f), i direktiv 2009/138/EF**
- c) **erstatningsorganet i den medlemsstat, hvor ulykken fandt sted, samt**

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

d) erstatningsorganet i den medlemsstat, hvor forsikrings-selskabet har modtaget tilladelsen i henhold til artikel 14 i direktiv 2009/138/EF, hvis den pågældende medlemsstat er en anden end den, hvor ulykken fandt sted.

7c. Efter modtagelsen af de i stk. 7b omhandlede oplysninger skal erstatningsorganet i den medlemsstat, hvor ulykken fandt sted, underrette erstatningsorganet i skadelidtes bopælsmedlemsstat om, hvorvidt erstatningen fra det i stk. 1 omhandlede organ skal betragtes som subsidier eller ikke subsidier. Erstatningsorganet i skadelidtes bopælsmedlemsstat skal tage hensyn til disse oplysninger i forbindelse med ydelse af erstatning.

7d. Det erstatningsorgan, som har ydet erstatning til skadelidte i vedkommendes bopælsmedlemsstat, har ret til at kræve refusion af den udbetalte erstatning fra erstatningsorganet i den medlemsstat, hvor forsikrings-selskabet modtog den i artikel 14 i direktiv 2009/138/EF omhandlede tilladelse.

7e. Sidstnævnte organ indtræder i skadelidtes rettigheder over for det i stk. 1 omhandlede organ, der er etableret i den medlemsstat, hvor forsikrings-selskabet modtog den i artikel 14 i direktiv 2009/138/EF omhandlede tilladelse, i det omfang erstatningsorganet i skadelidtes bopælsmedlemsstat ydede erstatning for personskade eller tingsskade.

Hver medlemsstat har pligt til at anerkende en sådan indtræden i rettigheder fastsat af en anden medlemsstat.

7f. Aftalen mellem erstatningsorganer som omhandlet i artikel 24, stk. 3, skal indeholde bestemmelser om erstatningsorganernes funktioner, forpligtelser og refusionsprocedurer i medfør af denne artikel.

7g. I mangel af den i stk. 7, litra a), omhandlede aftale eller i mangel af en ændring af aftalen i henhold til stk. 7f senest [to år efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden] tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter efter proceduren i artikel 28b vedrørende proceduremæssige opgaver og proceduremæssige forpligtelser for de organer, der er oprettet eller godkendt i henhold til denne artikel, for så vidt angår refusion eller ændring af aftalen i henhold til artikel 24, stk. 3, eller om nødvendigt begge dele.

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

(***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

Ændring 35

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 4 a (nyt)

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 15

Gældende ordlyd

Ændring

Artikel 15

Køretøj sendt fra en medlemsstat til en anden

1. Når et køretøj sendes fra en medlemsstat til en anden, betragtes, uanset **artikel 2, litra d), andet led**, i direktiv **88/357/EØF**, den medlemsstat, hvor risikoen foreligger, **som bestemmelsesmedlemsstat i 30 dage** fra det tidspunkt, hvor køber har accepteret leveringen, selv **om** køretøjet ikke formelt er registreret i bestemmelsesmedlemsstaten.

2. **Såfremt et køretøj bliver involveret i en ulykke i den i stk. 1 nævnte periode, mens det er uforsikret, skal det organ, hvortil der er henvist i artikel 10, stk. 1, i bestemmelsesmedlemsstaten udrede den erstatning, der er fastsat i artikel 9.**

4a) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

Køretøj sendt fra en medlemsstat til en anden

1. Når et køretøj sendes fra en medlemsstat til en anden, betragtes, uanset **artikel 13, litra b), nr. 13)**, i **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF (*)**, den medlemsstat, hvor risikoen foreligger, **enten som registreringsmedlemsstat eller**, fra det tidspunkt, hvor køber har accepteret leveringen, som bestemmelsesmedlemsstat i 30 dage, selv **når** køretøjet ikke formelt er registreret i bestemmelsesmedlemsstaten.

2. **Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forsikringsselskaber meddeler informationskontoret i den medlemsstat, hvor køretøjet er registreret, at de har udstedt en forsikringspolice for anvendelsen af det pågældende køretøj.**

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).«

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 36

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 4 b (nyt)

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 15 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

4b) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

Ansvar i tilfælde af en ulykke med et påhængskøretøj trukket af et motorkøretøj

I tilfælde af en ulykke forårsaget af et sæt køretøjer, der består af et påhængskøretøj og et trækkende motorkøretøj, skal skadelidte have erstatning af det selskab, der har forsikret påhængskøretøjet, når:

- *der er tegnet separat ansvarsforsikring, og*
- *påhængskøretøjet, men ikke det motorkøretøj, der trak det, kan identificeres.*

Det selskab, som i dette tilfælde yder erstatning til skadelidte, skal have regres mod det selskab, der har forsikret det trækkende motorkøretøj, hvis dette er hjemlet i national lovgivning.»

Ændring 37

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — afsnit 5 — litra b

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 16 — stk. 3

Kommissionens forslag

Ændring

”Medlemsstaterne sikrer, at forsikringselskaber **eller** de i andet afsnit omhandlede organer ikke, når de tager hensyn til erklæringer om erstatningshistorikken udstedt af andre forsikringselskaber eller andre organer som omhandlet i andet afsnit, behandler forsikringstagerne på en diskriminerende måde eller forhøjer deres præmier på grund af deres nationalitet eller udelukkende på grund af den medlemsstat, hvor de tidligere havde deres bopæl.

”Medlemsstaterne sikrer, at forsikringselskaber **og** de i andet afsnit omhandlede organer ikke, når de tager hensyn til erklæringer om erstatningshistorikken udstedt af andre forsikringselskaber eller andre organer som omhandlet i andet afsnit, behandler forsikringstagerne på en diskriminerende måde eller forhøjer deres præmier på grund af deres nationalitet eller udelukkende på grund af den medlemsstat, hvor de tidligere havde deres bopæl.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 38**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — afsnit 5 — litra b**

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 16 — stk. 3 a (nyt)

*Kommissionens forslag**Ændring*

Medlemsstaterne sikrer, at et forsikringsselskab, når det fastsætter præmier på baggrund af erklæringer om erstatningshistorikken, tager hensyn til erklæringer om erstatningshistorikken fra forsikringsselskaber i andre medlemsstater på lige fod med erklæringer udstedt af et forsikringsselskab i den samme medlemsstat og anvender alle lovbestemmelser i national ret vedrørende behandling af præmier.

Ændring 39**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — afsnit 5 — litra b**

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 16 — stk. 4

*Kommissionens forslag**Ændring*

Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsselskaberne offentliggør deres politik med hensyn til deres brug af erklæringer om erstatningshistorikken, når de beregner præmier.

Medlemsstaterne sikrer, **uden at dette berører forsikringsselskabernes prispolitik**, at forsikringsselskaberne offentliggør deres politik med hensyn til deres brug af erklæringer om erstatningshistorikken, når de beregner præmier.

Ændring 40**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — afsnit 5 — litra b**

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 16 — stk. 5

*Kommissionens forslag**Ændring*

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage **gennemførelsesretsakter** i overensstemmelse med **artikel 28a, stk. 2), der præciserer** indholdet og formen af den i **andet afsnit** omhandlede erklæring om erstatningshistorikken. Denne erklæring skal indeholde oplysninger om følgende:

a) identiteten af det forsikringsselskab, som udsteder erklæringen om erstatningshistorikken

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage **delegerede retsakter** i overensstemmelse med **artikel 28b med henblik på at fastlægge** indholdet og formen af den i **stk. 2** omhandlede erklæring om erstatningshistorikken. Denne erklæring skal **som minimum** indeholde oplysninger om følgende:

a) identiteten af det forsikringsselskab, som udsteder erklæringen om erstatningshistorikken

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

b) forsikringstagerens identitet c) det forsikrede køretøj d) <i>dækningsperioden for det forsikrede køretøj</i> e) antallet <i>og værdien</i> af <i>de fremsatte</i> erstatningskrav fra tredjemand i den periode, som erklæringen om erstatningshistorikken omfatter.	b) forsikringstagerens identitet, <i>herunder fødselsdato og kontaktadresse og, hvis relevant, nummer og udstedelsesdato for vedkommendes kørekort</i> c) det forsikrede køretøj <i>og dets VIN-nummer</i> d) <i>begyndelses- og udløbsdato for køretøjets forsikring</i> e) antallet af <i>erklæringer om</i> erstatningskrav fra tredjemand i den periode, som erklæringen om erstatningshistorikken omfatter, <i>hvor forsikringstager havde skylden, herunder datoen for og arten af hvert krav for så vidt angår tings- eller personskade, samt angivelse af, om erstatningskravet stadig er under behandling eller afgjort.</i>

Ændring 41

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — afsnit 5 — litra b

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 16 — stk. 5 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Kommissionen hører alle relevante interesserede parter forud for vedtagelsen af sådanne delegerede retsakter og søger at nå frem til en gensidig aftale mellem de interesserede parter om indholdet og formen af erklæringen om erstatningshistorikken.

Ændring 42

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 5 a (nyt)

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 16 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

5a) *Følgende artikel indsættes:*

»Artikel 16a

Prissammenligningsværktøj

1. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugerne har gratis adgang til mindst ét uafhængigt sammenligningsværktøj, som sætter dem i stand til at sammenligne og vurdere generelle priser og takster mellem udbydere af den lovpligtige forsikring, der er omhandlet i artikel 3, på grundlag af oplysninger fra forbrugerne.

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

2. Udbydere af lovpligtig forsikring skal give de kompetente myndigheder alle de oplysninger, der kræves til et sådant værktøj, og sikre, at disse oplysninger er så nøjagtige og ajourførte som nødvendigt for at sikre denne nøjagtighed. Et sådant værktøj kan også omfatte andre muligheder for motorkøretøjsforsikring ud over den lovpligtige forsikring, der er omfattet af artikel 3.

3. Sammenligningsværktøjet skal:

- a) kunne benyttes uafhængigt af tjenesteudbydere for at sikre, at tjenesteudbydere behandles lige i søgeresultaterne
- b) klart oplyse, hvem der ejer og driver sammenligningsværktøjet
- c) fastsætte klare, objektive kriterier, som sammenligningen bygger på
- d) benytte et enkelt og utvetydigt sprog
- e) levere præcise og ajourførte oplysninger med angivelse af tidspunktet for den seneste ajourføring
- f) være åbent for enhver udbyder af lovpligtig forsikring, der stiller de relevante oplysninger til rådighed, og omfatte en bred vifte af tilbud, der dækker en væsentlig del af markedet, og, såfremt de viste oplysninger ikke giver et fuldstændigt overblik over markedet, en tydelig erklæring herom, inden resultaterne vises
- g) sørge for en effektiv procedure til indberetning af ukorrekte oplysninger.
- h) indeholde en erklæring om, at priserne er baseret på de modtagne oplysninger og ikke er bindende for forsikrings-selskaberne.

4. Sammenligningsværktøjer, der opfylder kravene i stk. 3, litra a) til h), certificeres på anmodning af udbyderen af sammenligningsværktøjet af de kompetente myndigheder.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 28b, der supplerer dette direktiv, ved at fastlægge form og funktioner for et sådant sammenligningsværktøj og de kategorier af oplysninger, som forsikringsudbydere skal give i lyset af den individualiserede karakter af forsikringspolicer.

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

6. Med forbehold af anden EU-lovgivning og i overensstemmelse med artikel 27 kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om sanktioner, herunder bøder, for prissammenligningsværktøjer, der vildleder forbrugerne eller ikke klart oplyser om deres ejerskab, og om de modtager vederlag fra en forsikringsudbyder.»

Ændring 43**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 5 b (nyt)**

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 18 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

5b) Følgende artikel indsættes:**»Artikel 18a****Adgang til ulykkesrapporter**

Medlemsstaterne sikrer, at den skadelidte har ret til i god tid at få udleveret en kopi af ulykkesrapporten fra de kompetente myndigheder. Når en medlemsstat er forhindret i straks at frigive den fuldstændige ulykkesrapport, skal den i overensstemmelse med national lovgivning give den skadelidte part en redigeret version, indtil hele versionen foreligger. Redigering af teksten bør begrænses til det, der er strengt nødvendigt og nødvendigt for at overholde EU-retten eller national ret.»

Ændring 44**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 5 c (nyt) — litra a (nyt)**

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 23 — stk. 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

5c) I artikel 23 foretages følgende ændringer:**a) Følgende stykke indsættes:**

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

»1a. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsselskaber skal give alle de nødvendige oplysninger, der kræves af det i stk. 1, litra a), omhandlede register, herunder alle registreringsnumre, som er omfattet af en forsikringspolice udstedt af en virksomhed. Medlemsstaterne kræver også, at forsikringsselskaberne underretter informationskontoret, når en police bliver ugyldig, før policen udløber, eller den på anden måde ikke længere omfatter et registreret køretøjsnummer.«

Ændring 45**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 5 c (nyt) — litra b (nyt)**

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 23 — stk. 5 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

b) Følgende stykke indsættes:

»5a. Medlemsstaterne sikrer, at det i stk. 1, litra a), omhandlede register føres og ajourføres og er fuldt integreret i køretøjsregistreringsdatabaserne og tilgængelige for de nationale kontaktpunkter i henhold til direktiv (EU) 2015/413.«

Ændring 46**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 5 c (nyt) — litra c (nyt)**

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 23 — stk. 6

Gældende ordlyd

Ændring

c) Stk. 6 affattes således:

6. Behandlingen af de personoplysninger, som nævnes i stk. 1 til 5, skal **finde sted** i overensstemmelse med **nationale foranstaltninger truffet i henhold til direktiv 95/46/EF**.

»6. Behandlingen af de personoplysninger, som nævnes i stk. 1 til 5a, skal **udføres** i overensstemmelse med **forordning (EU) 2016/679**.«

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 47**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 5 d (nyt)**

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 26 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

5d) Som artikel 26a indsættes:**»Artikel 26a****Erstatningsorganer**

1. Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at de erstatningsorganer, der er omhandlet i artikel 10, 10a og 24, forvaltes som én enkelt administrativ enhed, der omfatter alle funktionerne for de forskellige erstatningsorganer, som er omfattet af dette direktiv.

2. Hvis en medlemsstat ikke forvalter disse organer som en enkelt administrativ enhed, meddeler den dette til Kommissionen og de øvrige medlemsstater sammen med en begrundelse herfor.«

Ændring 48**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 5 e (nyt)**

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 26 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

5e) Følgende artikel indsættes:**»Artikel 26b****Forældelsesfrist**

1. Medlemsstaterne sikrer, at der gælder en forældelsesfrist på mindst fire år for sager vedrørende erstatning for personskade og tingsskade som følge af en grænseoverskridende trafikulykke, som henhører under artikel 19 og artikel 20, stk. 2. Forældelsesfristen skal regnes fra den dag, hvor skadelidte blev opmærksom på eller havde rimelig grund til at blive opmærksom på omfanget af skaden eller tabet, årsagen hertil, og identiteten af den ansvarlige og det forsikringselskab, hvori denne har tegnet ansvarsforsikring, eller af den skadebehandlingsrepræsentant eller det erstatningsorgan, der er ansvarligt for at udbetale erstatning, og som kravet skal rettes mod.

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

2. Medlemsstaterne sikrer, at når den lovgivning, der finder anvendelse på kravet, anvender en forældelsesfrist, der er længere end fire år, finder en sådan længere forældelsesfrist anvendelse.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen ajourførte oplysninger om deres nationale forældelsesregler for skader forvoldt ved trafikulykker. Kommissionen gør et resumé af medlemsstaternes oplysninger offentligt tilgængeligt på alle officielle EU-sprog.«

Ændring 49

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 5 f (nyt)

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 26 c (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

5f) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 26c

Suspension af forældelsesfristen

1. Medlemsstaterne sikrer, at den forældelsesfrist, der er fastsat i artikel 26a, suspenderes i perioden mellem skadelidtes indgivelse af sit erstatningskrav til:

- a) skadevolderens forsikringsselskab eller dets skadebehandlingsrepræsentant i henhold til artikel 21 og 22, eller
- b) det i artikel 24 og 25 omhandlede erstatningsorgan og tidspunktet for en afvisning af kravet.

2. Hvis der på tidspunktet for suspensionens ophør resterer mindre end seks måneder af forældelsesfristen, sikrer medlemsstaterne, at skadelidte får mindst seks måneder til at anlægge sag ved en domstol.

3. Medlemsstaterne sikrer, at hvis en frist udløber på en lørdag, en søndag eller en af deres officielle helligdage, forlænges den til udgangen af den næstfølgende arbejdsdag.«

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 50

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 5 g (nyt)

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 26 d (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

5 g) Følgende artikel indsættes:

”Artikel 26d

Beregning af frister

Medlemsstaterne sikrer, at enhver frist, som er fastsat ved dette direktiv, beregnes på følgende måde:

- a) fristen regnes fra dagen efter den dag, hvor den relevante begivenhed indtraf
- b) Såfremt fristen er udtrykt i år, udløber fristen det relevante udløbsår i måneden med det samme navn og dagen med det samme nummer som den måned og dag, hvor begivenheden indtraf. Såfremt den pågældende måned i udløbsåret ikke har nogen dag med samme nummer, udløber fristen på den sidste dag i den pågældende måned.
- c) Frister suspenderes ikke i domstoles ferier.

Ændring 51

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 6

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 28a

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 28a

udgår

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Udvalg for Forsikring og Arbejdsmarkedsorienterede Pensioner oprettet ved Kommissionens afgørelse 2004/9/EF****. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011*****.

Onsdag den 13. februar 2019

Kommissionens forslag

Ændring

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Ændring 52

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 6

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 28b — stk. 2

Kommissionens forslag

Ændring

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, stk. 2, **og artikel 10a, stk. 7**, tillægges Kommissionen for en **ubegrænset** periode **fra den dato, der er omhandlet i artikel 30**.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, stk. 2, **tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den ... [datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden]. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 10a, stk. 7 g, artikel 16, stk. 5, og artikel 16a, stk. 5, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra [datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].**

Ændring 53

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 6

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 28b — stk. 5

Kommissionens forslag

Ændring

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9, stk. 2, og artikel 10a, **stk. 7**, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på **to** måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har **underrettet** Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9, stk. 2, artikel 10a, **stk. 7 g, artikel 16, stk. 5, og artikel 16a, stk. 5**, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på **tre** måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Onsdag den 13. februar 2019

Ændring 54

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 6

Direktiv 2009/103/EF

Artikel 28c

Kommissionens forslag

Artikel 28c

Evaluering

Senest **syv** år efter datoen for gennemførelse af dette direktiv foretages der en evaluering af direktivet. Kommissionen fremsender konklusionerne af evalueringen sammen med sine bemærkninger til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

Ændring

Artikel 28c

Evaluering og revision

Senest **fem** år efter datoen for gennemførelse af dette direktiv forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg indeholdende en evaluering af gennemførelsen af dette direktiv, navnlig med hensyn til:

- a) direktivets anvendelse for så vidt angår den teknologiske udvikling, navnlig med hensyn til selvkørende og delvist selvkørende køretøjer
- b) hvorvidt dets anvendelsesområde er tilstrækkeligt i betragtning af de ulykkesrisici, der er forbundet med forskellige motorkøretøjer, og sandsynligheden af ændringer på markedet, navnlig hvad angår lette, hurtigtgående køretøjer, der er omfattet af de køretøjsklasser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra h), i), j) og k), i forordning (EU) nr. 168/2013, såsom elcykler, segways og elscootere, og hvorvidt den ansvarsordning, det fastsætter, kan forventes at opfylde fremtidens behov
- c) forsikringsselskabernes tilskyndelse til at inkludere en bonus-malus-ordning i deres forsikringskontrakter, herunder rabatter i form af bonus for skadefri kørsel, hvor præmiens størrelse påvirkes af forsikringstagerens erklæringer om erstatningshistorikken.

Rapporten skal ledsages af Kommissionens bemærkninger og i givet fald af et lovgivningsforslag.

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0118

Mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng (COM(2018)0373 — C8-0228/2018 — 2018/0198(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2020/C 449/64)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0373),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 175, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0228/2018),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 19. september 2018 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 5. december 2018 ⁽²⁾,
 - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af den svenske Riksdag, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A8-0414/2018),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2018)0198**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)/... om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 175,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

⁽¹⁾ EUT C 440 af 6.12.2018, s. 124.⁽²⁾ EUT C ...

Torsdag den 14. februar 2019

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 175 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), stk. 3, er det fastsat, at der ud over de fonde, der er omhandlet i stk. 1 i nævnte artikel, kan vedtages særlige aktioner med henblik på at nå det mål om økonomisk og social samhørighed, der er opstillet i TEUF. En harmonisk udvikling af hele Unionens territorium og en styrkelse af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed forudsætter en styrkelse af det territoriale samarbejde. Med henblik herpå bør der vedtages de fornødne foranstaltninger for at forbedre betingelserne for gennemførelse af aktioner vedrørende territorielt samarbejde.
- (2) I artikel 174 i TEUF anerkendes grænseregionernes udfordringer, og det fastslås, at Unionen, når den udvikler og fortsætter sin indsats for at styrke sin økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, skal lægge særlig vægt på disse regioner. Som følge af det øgede antal af land- og søgrænser har Unionen og dens umiddelbare naboer i Den Europæiske Frihandelssammenslutning »EFTA« 40 indre landgrænser.
- (2a) **For at forbedre tilværelsen for borgere i grænseoverskridende regioner ved søgrænser eller i grænseoverskridende regioner mellem medlemsstaterne og tredjelande bør anvendelsen af denne forordning og anvendelsen af mekanismen til at imødegå retlige og administrative hindringer udvides til alle grænseregioner i Unionen under overholdelse af EU-retten. [Ændring 1]**
- (3) I sin meddelelse »Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner« ⁽⁴⁾ (»meddelelsen om grænseregioner«) gjorde Kommissionen gældende, at den europæiske integrationsproces inden for de seneste årtier har bistået de indre grænseregioner med at udvikle sig hovedsageligt fra randområder til områder med vækst og muligheder. Fuldførelsen af det indre marked i 1992 betød en stigning i EU's produktivitet og en reduktion af omkostningerne gennem afskaffelsen af toldformaliteter, harmonisering eller gensidig anerkendelse af tekniske forskrifter og lavere priser som følge af konkurrence; samhandelen inden for Unionen er steget med 15 % inden for 10 år, og der er skabt yderligere vækst og ca. 2,5 mio. flere arbejdspladser.
- (4) Meddelelsen om grænseregioner har også dokumenteret den omstændighed, at der stadig findes en række juridiske barrierer i grænseregioner, især vedrørende sundhedsydelser, arbejdsmarkedslovgivning, beskatning, erhvervsudvikling og hindringer i forbindelse med forskellige administrative kulturer og nationale lovgivninger. Hverken finansiering til europæisk territorielt samarbejde eller institutionel støtte til samarbejde mellem de europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS'er) er tilstrækkelig i sig selv til at imødegå disse barrierer, som udgør reelle hindringer for et effektivt samarbejde.
- (5) Siden 1990 har programmerne i henhold til målet om det europæiske territoriale samarbejde, bedre kendt som »Interreg« ⁽⁵⁾, støttet grænseoverskridende samarbejdsprogrammer i EU's grænseregioner, herunder også i regioner, der grænser op til EFTA-lande. Der er finansieret tusindvis af projekter og initiativer, der har bidraget til at forbedre den europæiske integration. De vigtigste resultater af Interreg-programmerne omfatter: øget tillid, bedre netværksmuligheder, bedre miljø, bedre sundhed og økonomisk vækst. Med alt fra mellemfolkelige projekter til infrastrukturinvesteringer og støtte til institutionelle samarbejdsinitiativer har Interreg gjort en reel forskel for

⁽¹⁾ EUT C 440 af 6.12.2018, s. 124.

⁽²⁾ EUT C ...

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.2.2019.

⁽⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet — Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner (COM(2017)0534).

⁽⁵⁾ Fem programmeringsperioder af Interreg har efterfulgt hinanden: Interreg I (1990-1993), Interreg II (1994-1999), Interreg III (2000-2006), Interreg IV (2007-2013) og Interreg V (2014-2020).

Torsdag den 14. februar 2019

grænseregionerne og bidrager til deres omstilling. Interreg har også støttet samarbejde om visse søgrænser. Dog er retlige hindringer langt mindre aktuelle for søgrænseregioner som følge af den fysiske umulighed for at passere grænsen dagligt eller flere gange om ugen med henblik på arbejde og uddannelse, indkøb, brug af faciliteter og tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse eller en kombination heraf eller i tilfælde af en hurtig katastrofeindsats.

- (6) Økonomisk støtte gennem Interreg til grænseoverskridende samarbejde er blevet suppleret af EGTS'erne, der er blevet oprettet siden 2006 i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 ⁽¹⁾. I henhold til artikel 7, stk. 4, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1082/2006 kan EGTS'er imidlertid ikke udøve lovgivningsmæssige beføjelser for at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng.
- (7) Kommissionen henviser i sin meddelelse om grænseregioner blandt andre foranstaltninger til et initiativ, der blev iværksat under det luxembourgske formandskab i 2015: En række medlemsstater overvejer i øjeblikket fordelene ved et nyt instrument, som vil forenkle grænseoverskridende projekter ved på frivillig basis og med de ansvarlige kompetente myndigheders samtykke at gøre det muligt at anvende én medlemsstats bestemmelser i nabomedlemsstaten. Dette vil gælde for et enkelt projekt eller en enkelt foranstaltning af begrænset varighed, som er knyttet til en grænseregion og er iværksat af lokale og/eller regionale myndigheder.
- (8) Selv om der allerede findes en række effektive mekanismer for grænseoverskridende samarbejde på mellemstatsligt, regionalt og lokalt niveau i visse regioner af Unionen, dækker de langt fra alle EU's **Unionens** grænseregioner. For at supplere de eksisterende systemer, er det derfor nødvendigt at etablere en frivillig mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i alle grænseregioner (»mekanismen«), **men dette er ikke til hinder for, at der oprettes alternative sammenlignelige mekanismer i henhold til de særlige behov på nationalt, regionalt eller lokalt niveau.** [Ændring 2]
- (9) Under hensyntagen til den forfatningsmæssige og institutionelle struktur i medlemsstaterne ~~bør er~~ anvendelsen af mekanismen ~~være frivillig for de grænseregioner i en given medlemsstat, hvor der findes en anden effektiv mekanisme, eller hvor en sådan kan etableres med nabomedlemsstaten.~~ Den bør omfatte to mulige foranstaltninger: indgåelsen af en europæisk grænseoverskridende forpligtelse (»forpligtelsen«) eller undertegnelsen af en europæisk grænseoverskridende erklæring (»erklæringen«). **Medlemsstaterne bør have mulighed for at vælge at anvende et instrument, som de anser for at være mere fordelagtigt.** [Ændring 3]
- (9a) **De kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, lande, enheder eller regioner bør i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige og retligt definerede særlige kompetencer vedtage den foreslåede juridiske ad hoc-løsning, før de indgår og undertegner forpligtelsen eller undertegner erklæringen i medfør af denne forordning.** [Ændring 4]
- (10) Forpligtelsen bør være selveffektuerende, dvs. at i henhold til indgåelsen af forpligtelsen skal visse retlige bestemmelser fra en medlemsstat anvendes på nabomedlemsstatens territorium. Det bør også accepteres, at medlemsstaterne vedtager en retsakt, der giver mulighed for indgåelse af en forpligtelse for at undgå, at national lovgivning, der formelt er vedtaget af et lovgivende organ, fraviges af en anden myndighed end dette lovgivende organ i strid med retssikkerhed og gennemsigtighed eller begge dele.
- (11) Erklæringen vil dog stadig kræve en lovgivningsprocedure i medlemsstaten. Den myndighed, der udsteder erklæringen, bør formelt angive, at den inden en bestemt tidsfrist vil udløse en lovgivningsprocedure, der er nødvendig for at ændre den normalt gældende nationale lovgivning, og anvende lovgivningen fra en nabomedlemsstat som en udtrykkelig undtagelse **med henblik på at imødegå hindringer for gennemførelsen af fælles grænseoverskridende projekter.** [Ændring 5]
- (12) Retlige hindringer rammer overvejende personer, som interagerer ved landgrænser, **herunder grænsearbejdere**, eftersom disse passerer grænsen dagligt eller ugentligt. For at koncentrere virkningen af denne forordning på de regioner, der er tættest på grænsen, og som har størst mulig integration og samspil mellem nabomedlemsstater, bør

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (»EGTS«) (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 19).

Torsdag den 14. februar 2019

denne forordning derfor gælde grænseoverskridende regioner, hvorved forstås det territorium, der er dækket af ~~nabolande i grænseregioner~~ **nabogrænseregioner langs med land- eller søgrænser** i to eller flere medlemsstater på NUTS 3-regionsniveau ⁽¹⁾. Dette bør ikke ~~forhindre~~ **være til hinder for, at** medlemsstaterne ~~i også at anvende på frivillig basis over for alle de berørte parter også anvender~~ mekanismen på andre ~~søgrænser og~~ ydre grænser end dem, der grænser op til EFTA-lande. [**Ændring 6**]

- (13) Med henblik på at samordne de forskellige myndigheders opgaver, som i nogle medlemsstater omfatter nationale og regionale lovgivende organer inden for en given medlemsstat og mellem en eller flere nabomedlemsstater, bør hver medlemsstat, ~~der vælger mekanismen,~~ være forpligtet til at oprette et nationalt og i givet fald flere regionale grænsekoordinationspunkter og definere deres opgaver og kompetencer i de forskellige trin af mekanismen; det skal omfatte indledning, indgåelse, gennemførelse og overvågning af forpligtelser og erklæringer. [**Ændring 7**]
- (14) Kommissionen bør oprette et koordinationspunkt på EU-plan, som annonceret i meddelelsen om grænseregioner. Dette koordinationspunkt bør samarbejde med de forskellige nationale og, hvor det er relevant, regionale grænsekoordinationspunkter. Kommissionen bør oprette og vedligeholde en database over forpligtelser og erklæringer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾.
- (15) Denne forordning bør fastsætte proceduren for indgåelse af en forpligtelse og udstedelse af en erklæring og udførligt beskrive de forskellige trin; udarbejdelse og indgivelse af et initiativdokument, en foreløbig analyse foretaget af den medlemsstat, som skal anvende de retlige bestemmelser fra nabomedlemsstaten, udarbejdelse af den forpligtelse eller erklæring, der skal indgås, og endelig indgåelsesproceduren både for forpligtelsen og erklæringen. De elementer, der skal dækkes af initiativdokumentet, udkastet og de endelige forpligtelser og erklæringer, bør også fastlægges nærmere samt de relevante tidsfrister.
- (16) Denne forordning bør især også fastlægge, hvem der kan være initiativtager til et fælles projekt. Da mekanismen forventes at forbedre gennemførelsen af fælles grænseoverskridende projekter, bør den første gruppe være organer, der kan tage initiativ til eller både tage initiativ til og gennemføre et sådant fælles projekt. Udtrykket projekt skal forstås i bred forstand og omfatte både en specifik infrastruktur eller en række aktiviteter knyttet til et bestemt territorium eller begge dele. For det andet bør en lokal eller regional myndighed, der befinder sig i en bestemt grænseoverskridende region, eller som udøver offentlige beføjelser i denne grænseoverskridende region, have beføjelse til at tage initiativ til at anvende national lovgivning, der udgør en hindring, men hvor ændringen eller fravigelsen af denne lov ligger uden for myndighedens institutionelle kompetence. For det tredje bør organer oprettet med henblik på grænseoverskridende samarbejde, som befinder sig i, eller som i det mindste delvist dækker en bestemt grænseoverskridende region, herunder EGTS'er, eller lignende organer, der har til opgave at organisere grænseoverskridende udvikling på en struktureret måde, kunne være initiativtager. Endelig bør organer, der er specialiseret i grænseoverskridende samarbejde, som også kan have kendskab til midler til effektiv imødegåelse, der anvendes i andre dele af Unionen i lignende sager, også kunne iværksætte et initiativ. Med henblik på at skabe synergi mellem organer, der er direkte berørt af hindringen, og organer, som generelt er eksperter i grænseoverskridende samarbejde, kan alle grupper iværksætte mekanismen i fællesskab.
- (17) Den vigtigste aktør i de medlemsstater, som anmodes om at indgå en forpligtelse eller udstede en erklæring, bør være den respektive nationale eller det respektive regionale grænsekoordinationspunkt, der skal samarbejde med alle kompetente myndigheder i medlemsstaten og med modparten i nabomedlemsstaten. Det bør også klart fastlægges, at grænsekoordinationspunktet kan afgøre, om en procedure, der fører til indgåelse af en forpligtelse eller udstedelse af en erklæring, skal iværksættes, eller om der allerede er fundet en løsning på en eller flere retlige hindringer, der vil kunne anvendes. På den anden side bør det også fastlægges, at den medlemsstat, hvis retlige bestemmelser skal anvendes i den anden medlemsstat, kan afvise en sådan anvendelse uden for dens territorium. Enhver afgørelse bør **behørigt** begrundes og meddeles **alle partnerne rettidigt**. [**Ændring 8**]
- (18) Denne forordning bør fastlægge nærmere bestemmelser for gennemførelse, anvendelse og overvågning af de forpligtelser og erklæringer, der skal indgås og undertegnes.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

Torsdag den 14. februar 2019

- (19) Gennemførelsen af en selveffektuerende forpligtelse bør omfatte anvendelsen af en anden medlemsstats nationale bestemmelser, **når fælles projekter gennemføres**. Dette bør betyde enten ændring af juridisk bindende forvaltningsakter, der allerede er vedtaget i overensstemmelse med »normalt« gældende national lovgivning, eller, hvis dette endnu ikke er sket, vedtagelse af nye forvaltningsakter baseret på lovgivningen i en anden medlemsstat **inden for en frist, som alle parter er blevet enige om, så fælles projekter kan iværksættes rettidigt**. Hvis flere myndigheder hver især er kompetente for forskellige aspekter af en kompleks retlig hindring, bør forpligtelsen ledsages af en tidsplan for hvert enkelt aspekt. Under overholdelse af nærhedsprincippet bør vedtagelse og fremsendelse af ændrede eller nye forvaltningsakter følge den nationale lovgivning om administrative procedurer. **[Ændring 9]**
- (20) Gennemførelsen af erklæringer bør hovedsageligt bestå i udarbejdelse og indgivelse af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af den gældende nationale lovgivning eller om fravigelse heraf. Når disse ændringer eller fravigelser er vedtaget, bør de offentliggøres og derefter gennemføres ligesom forpligtelserne gennem ændring og vedtagelse af retlig bindende forvaltningsakter.
- (21) Baseret på de retligt bindende retsakter bør det overvåges, at de berørte parter forpligtelser og rettigheder overholdes. Medlemsstaterne bør kunne beslutte, om denne overvågning overdrages til myndighederne i den medlemsstat, der har overført sine retlige bestemmelser, da de pågældende myndigheder er mere fortrolige med disse regler, eller om denne overvågning overdrages til myndighederne i den medlemsstat, hvor de pågældende bestemmelser anvendes, da disse myndigheder er mere fortrolige med det resterende retssystem i de forpligtende medlemsstater og den lovgivning, de berørte parter er omfattet af.
- (22) Beskyttelsen af fysiske personer bosat i grænseoverskridende regioner, som er direkte eller indirekte berørt af anvendelsen og overvågningen af en forpligtelse og den ændrede lovgivning i medfør af en erklæring, og som mener sig krænket ved handlinger eller undladelser i forbindelse med anvendelsen, bør præciseres. Både for forpligtelser og erklæringer vil nabomedlemsstatens lovgivning blive anvendt i den forpligtende medlemsstat som en integreret del af dens egen lovgivning, og retsbeskyttelsen bør derfor være underlagt retsinstanserne i de forpligtende medlemsstater, også når personerne har deres lovlige bopæl i den overførende medlemsstat. Det samme princip bør gælde for domstolsprøvelse over for de medlemsstater, hvis forvaltningsakt anfægtes. Der bør dog anvendes en anden tilgang for domstolsprøvelse i forbindelse med overvågning af anvendelsen af en forpligtelse eller en erklæring. Når en myndighed fra den overførende medlemsstat har accepteret at overvåge anvendelsen af den forpligtende medlemsstats ændrede retlige bestemmelser og kan handle over for personer bosat i den grænseoverskridende region på vegne af myndigheder i den forpligtende medlemsstat, men i eget navn, bør de kompetente retsinstanser være instanserne i den medlemsstat, hvor disse personer har deres lovlige bopæl. Hvis den kompetente overførende myndighed til gengæld ikke kan handle i eget navn, men på vegne af den kompetente forpligtende myndighed, bør de kompetente retsinstanser være instanserne i den forpligtende medlemsstat, uanset personens lovlige bopæl.
- (23) Denne forordning bør fastsætte bestemmelser for gennemførelse, overvågning af dens anvendelse og for medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til deres nationale gennemførelsesbestemmelser.
- (24) For at oprette en database i henhold til artikel 8 7 bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at fastlægge regler for dens drift, beskyttelse af data og den model, der skal anvendes, når der indgives oplysninger af grænsekoordinationspunkterne om gennemførelsen og anvendelsen af mekanismen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med rådgivningsproceduren i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾. Af praktiske og koordineringsmæssige hensyn bør »Koordinationsudvalget for de Europæiske Struktur- og Investeringsfonde« være det kompetente udvalg for vedtagelsesproceduren for gennemførelsesretsakter. **[Ændring 10]**
- ~~(25) De nationale gennemførelsesbestemmelser skal specificere, hvilke grænseregioner i en given medlemsstat der er omfattet af forpligtelsen eller erklæringen. Kommissionen kan på denne baggrund vurdere, om medlemsstaten har valgt en anden mekanisme for den grænse, der ikke er nævnt. [Ændring 11]~~
- (26) Forordningen respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8), retten til uddannelse (artikel 14), erhvervsfriheden og retten til at arbejde (artikel 15), herunder frihed til at søge beskæftigelse, arbejde, etablere sig og levere tjenesteydelser i alle medlemsstaterne, friheden til at oprette og

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Torsdag den 14. februar 2019

drive egen virksomhed (artikel 16), adgangen til social sikring og social bistand (artikel 34), adgangen til sundhedsbeskyttelse (artikel 35) ~~og~~, adgangen til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse (artikel 36) **og et højt miljøbeskyttelsesniveau i overensstemmelse med princippet om en bæredygtig udvikling (artikel 37).** [Ændring 12]

- (27) Betingelserne for territorielt samarbejde bør etableres i overensstemmelse med nærhedsprincippet i artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Medlemsstaterne har iværksat individuelle, bilaterale eller endog multilaterale initiativer til at imødegå retlige grænsehindringer. Disse mekanismer findes imidlertid ikke i alle medlemsstater eller for alle grænser i en given medlemsstat. Finansieringsinstrumenterne (især Interreg) og de juridiske instrumenter (især EGT'S'erne), der findes på EU-plan, har hidtil ikke været tilstrækkelige til at imødegå retlige grænsehindringer i hele Unionen. Målsætningerne for den foreslåede foranstaltning kan derfor ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, hverken på centralt plan eller på regionalt og lokalt plan, men kan på grund af omfanget eller virkningerne af den foreslåede handling bedre gennemføres på EU-plan. Yderligere handling fra Unionens side er derfor nødvendig.
- (28) I medfør af proportionalitetsprincippet i artikel 5, stk. 4, i TEU, bør indholdet og formen af Unionens handling ikke gå videre end nødvendigt for at nå målene i traktaterne. Anvendelsen af den særlige mekanisme, der etableres i henhold til denne forordning **med henblik på at imødegå retlige hindringer i grænseoverskridende regioner, er frivillig og forhindrer på ingen måde, at der anvendes alternative sammenlignelige instrumenter.** Hvis en medlemsstat beslutter i forbindelse med ~~en specifik grænse et specifikt fælles projekt~~ med en eller flere nabomedlemsstater fortsat at imødegå retlige hindringer i en specifik grænseoverskridende region i henhold til de effektive mekanismer, den har etableret på nationalt plan, eller som den har etableret formelt eller uformelt sammen med en eller flere nabomedlemsstater, er det ikke nødvendigt at vælge den mekanisme, der etableres under denne forordning. ~~Det samme gælder, når~~ Hvis en medlemsstat beslutter i forbindelse med ~~en specifik grænse et specifikt fælles projekt~~ med en eller flere nabomedlemsstater at deltage i en eksisterende effektiv mekanisme, der er etableret formelt eller uformelt af en eller flere nabomedlemsstater, forudsat at deltagelse i denne mekanisme er mulig, er det heller ikke nødvendigt at vælge den mekanisme, der etableres under denne forordning. **Endelig er det ikke nødvendigt at vælge den mekanisme, der etableres under denne forordning, hvis en medlemsstat sammen med en eller flere nabomedlemsstater beslutter formelt eller uformelt at etablere en ny effektiv mekanisme til at imødegå retlige hindringer, der hæmmer gennemførelsen af et fælles projekt i grænseoverskridende regioner.** Denne forordning går derfor ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målsætningerne for de grænseoverskridende regioner, hvor medlemsstaterne ikke har effektive mekanismer til at imødegå retlige hindringer —. [Ændring 13]
- (28a) **Denne forordning bør være i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Den bør på ingen måde berøre medlemsstaternes suverænitet eller være i modstrid med deres forfatninger —** [Ændring 14]

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning indføres der en **frivillig** mekanisme, der tillader en medlemsstat ~~for i forbindelse med et enkelt fælles projekt i~~ en grænseoverskridende region at anvende retlige bestemmelser fra en anden medlemsstat, hvis anvendelsen af retlige bestemmelser fra førstnævnte medlemsstat vil udgøre en ~~retlig hindring eller flere retlige hindringer~~, der vil hæmme gennemførelsen af et fælles projekt («mekanismen»). [Ændring 15]
2. Mekanismen omfatter en eller flere af følgende foranstaltninger:
 - a) indgåelsen af en europæisk grænseoverskridende forpligtelse, der er selveffektuerende
 - b) udstedelse af en europæisk grænseoverskridende erklæring, som vil kræve en lovgivningsprocedure i medlemsstaten.
3. I denne forordning fastsættes der også bestemmelser om
 - a) organisationen af og opgaverne under grænsekoordinationspunkterne i medlemsstaterne

Torsdag den 14. februar 2019

- b) Kommissionens koordinerende rolle med hensyn til mekanismen
- c) den retlige beskyttelse af personer, **der er bosat fast eller i en begrænset periode** i en grænseoverskridende region for så vidt angår mekanismen. [Ændring 16]

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på grænseoverskridende regioner som defineret i artikel 3, nr. 1).
2. Hvis en medlemsstat består af flere territoriale enheder med lovgivningsmæssige beføjelser, finder denne forordning også anvendelse på disse territoriale enheder, herunder på deres respektive myndigheder eller retlige bestemmelser.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »grænseoverskridende region«: et territorium dækket af nabogrænseregioner langs med ~~landgrænser~~ **land- eller søgrænser** i to eller flere medlemsstater på NUTS 3-regionsniveau [Ændring 17]
- 2) »fælles projekt«: enhver infrastruktur med en virkning i en bestemt grænseoverskridende region eller enhver tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, som leveres i en bestemt grænseoverskridende region, **uanset om denne virkning kommer til udtryk på begge sider af grænsen eller kun på den ene side af den** [Ændring 18]
- 3) »retlig bestemmelse«: enhver retlig eller administrativ bestemmelse, regel eller administrativ praksis, der gælder for et fælles projekt, uanset om den er vedtaget eller gennemført af et lovgivende eller et udøvende organ
- 4) »retlig hindring«: enhver retlig bestemmelse om planlægning, udvikling, ansættelse af personale, finansiering eller drift af et fælles projekt, der hindrer det iboende potentiale i en grænseregions interaktion på tværs af grænserne
- 5) »initiativtager«: den aktør, som identificerer ~~den en eller flere~~ **retlige hindring hindringer** og udløser mekanismen ved at indgive et initiativdokument [Ændring 19]
- 6) »initiativdokument«: det dokument, der er udarbejdet af en eller flere initiativtagere, og som udløser mekanismen
- 7) »den forpligtende medlemsstat«: den medlemsstat, på hvis territorium en eller flere retlige bestemmelser fra en overførende medlemsstat vil finde anvendelse under en given europæisk grænseoverskridende forpligtelse (»forpligtelsen«) eller en europæisk grænseoverskridende erklæring (»erklæringen«), eller hvor der i mangel af passende retlige bestemmelser vil blive etableret en juridisk ad hoc-løsning
- 8) »den overførende medlemsstat«: den medlemsstat, hvis retlige bestemmelser vil finde anvendelse i den forpligtende medlemsstat under en given forpligtelse eller erklæring
- 9) »kompetent forpligtende myndighed«: den myndighed i den forpligtende medlemsstat, der har kompetence til at acceptere anvendelsen af de retlige bestemmelser fra den overførende medlemsstat på sit territorium under en given forpligtelse, eller i tilfælde af en erklæring til at forpligte sig til at indlede den lovgivningsprocedure, der er nødvendig for at fravige nationale retlige bestemmelser
- 10) »kompetent overførende myndighed«: den myndighed i den overførende medlemsstat, der har kompetence til at vedtage de retlige bestemmelser, som vil finde anvendelse i den forpligtende medlemsstat, og anvende disse på sit eget territorium eller begge dele
- 11) »anvendelsesområde«: det område i den forpligtende medlemsstat, hvor den overførende medlemsstats retlige bestemmelser eller en juridisk ad hoc-løsning finder anvendelse.

Torsdag den 14. februar 2019

Artikel 4

Medlemsstaternes muligheder for at imødegå retlige hindringer

1. Medlemsstaten ~~vælger~~ **kan** enten **vælge** at anvende mekanismen eller **vælge at** anvende ~~de eksisterende~~ **andre** metoder til at imødegå retlige hindringer, der hæmmer gennemførelsen af et fælles projekt i grænseoverskridende regioner ~~ved en bestemt grænse~~ med én eller flere nabomedlemsstater. [**Ændring 20**]
2. En medlemsstat kan ~~endvidere~~ i forbindelse med ~~en bestemt grænse~~ **et fælles projekt i grænseoverskridende regioner** med en eller flere nabomedlemsstater ~~beslutte at~~ deltage i en eksisterende effektiv metode, der er etableret formelt eller uformelt af én eller flere nabomedlemsstater, **eller skal anvende mekanismen i henhold til erklæringen**. [**Ændring 21**]
3. Medlemsstaterne kan også **på frivillig basis over for alle de berørte parter** anvende mekanismen i ~~grænseoverskridende regioner på søgrænser eller forbindelse med et fælles projekt i en grænseoverskridende regioner~~ **region** mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande eller et eller flere oversøiske lande og territorier. [**Ændring 22**]
4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver beslutning, der træffes i henhold til denne artikel.

Artikel 5

Grænsekoordinationspunkter

1. ~~Hvis en~~ **Hver** medlemsstat ~~vælger at anvende mekanismen, opretter den~~ **opretter eller udpeger** et eller flere grænsekoordinationspunkter på en af følgende måder ved at: [**Ændring 23**]
 - a) udpege et grænseoverskridende koordinationspunkt som et særskilt organ på nationalt eller regionalt niveau eller på begge niveauer
 - b) oprette et grænsekoordinationspunkt inden for en eksisterende myndighed eller et eksisterende organ på nationalt eller regionalt niveau
 - c) overdrage yderligere opgaver til en egnet myndighed eller til et egnet organ som nationalt eller regionalt grænsekoordinationspunkt.
2. Forpligtende og overførende medlemsstater fastsætter ligeledes:
 - a) om det er grænsekoordinationspunktet eller en kompetent forpligtende eller overførende myndighed, der kan indgå og undertegne en forpligtelse og beslutte, hvilken gældende national lov der skal fraviges fra datoen for ikrafttrædelsen af denne forpligtelse, eller
 - b) om det er grænsekoordinationspunktet eller en kompetent forpligtende eller overførende myndighed, der kan undertegne en erklæring, og formelt anføre deri, at den kompetente forpligtende myndighed træffer de nødvendige forholdsregler med hensyn til retsakter eller andre retsfor skrifter, der skal vedtages af kompetente lovgivende organer i den pågældende medlemsstat inden for en bestemt tidsfrist.
3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de udpegede grænsekoordinationspunkter senest ved begyndelsesdatoen for anvendelsen af denne forordning.

Artikel 6

Grænsekoordinationspunkternes opgaver

1. Hvert grænsekoordinationspunkt har som minimum til opgave at:
 - a) gennemføre den procedure, der er fastsat i artikel 10 og 11
 - b) koordinere udarbejdelsen, undertegnelsen, gennemførelsen og overvågningen af alle forpligtelser og erklæringer vedrørende sin medlemsstats territorium
 - c) oprette og vedligeholde en database over alle grænsekoordinationspunkter vedrørende sin medlemsstats territorium

Torsdag den 14. februar 2019

- d) samarbejde, ~~i det omfang de findes,~~ med grænsekoordinationspunkterne i nabomedlemsstaten eller -staterne og med grænsekoordinationspunkterne i andre territoriale enheder, der har lovgivningsmæssige beføjelser, i koordinationspunktets egen medlemsstat eller i en anden medlemsstat [**Ændring 24**]
- e) samarbejde med Kommissionen, og
- f) støtte Kommissionen for så vidt angår dennes database over forpligtelser og erklæringer.
2. Hver medlemsstat eller hver territorial enhed med lovgivningsmæssige beføjelser i denne medlemsstat kan beslutte at pålægge det relevante grænsekoordinationspunkt:
- a) i givet fald at indgå forpligtelser eller færdiggøre erklæringer i henhold til artikel 16, stk. 2 og artikel 17, stk. 2
- b) efter anmodning fra en bestemt initiativtager, at støtte denne initiativtager, bl.a. ved at identificere den kompetente forpligtende myndighed i den samme medlemsstat eller den kompetente overførende myndighed i en anden medlemsstat
- c) efter anmodning fra en bestemt kompetent forpligtende myndighed, som befinder sig i en anden medlemsstat ~~uden eget grænsekoordinationspunkt,~~ at foretage en foreløbig analyse af et initiativdokument [**Ændring 25**]
- d) at overvåge gennemførelsen af alle forpligtelser og erklæringer vedrørende sin medlemsstats territorium
- e) at minde den kompetente forpligtende myndighed om at overholde de tidsfrister, der er fastsat i en given forpligtelse eller erklæring, og anmode om svar inden for en bestemt tidsfrist
- f) at underrette den myndighed, der fører tilsyn med den kompetente forpligtende myndighed, om eventuelle overskredne tidsfrister som fastsat i en given forpligtelse eller erklæring.
3. Hvis mindst én af flere retlige hindringer vedrører et spørgsmål om lovgivningsmæssig kompetence på nationalt plan, påtager det nationale grænsekoordinationspunkt sig de opgaver, der er fastsat i artikel 9-17, og koordinerer med det eller de relevante regionale grænsekoordinationspunkter i den samme medlemsstat, medmindre medlemsstaten har besluttet, at de opgaver, der er fastsat i artikel 14-17, overdrages til en kompetent forpligtende myndighed på nationalt plan.
4. Hvis ingen af de retlige hindringer vedrører et spørgsmål om lovgivningsmæssig kompetence på nationalt plan, påtager det regionale grænsekoordinationspunkt sig de opgaver, der er fastsat i artikel 9-17, og koordinerer med det eller de øvrige relevante regionale grænsekoordinationspunkter i den samme medlemsstat, i tilfælde hvor et fælles projekt vedrører mere end en territorial enhed, medmindre medlemsstaten har besluttet, at de opgaver, der er fastsat i artikel 14-17, overdrages til et nationalt grænsekoordinationspunkt. Det pågældende kompetente regionale grænsekoordinationspunkt holder det nationale grænsekoordinationspunkt underrettet om enhver procedure i forbindelse med en forpligtelse eller en erklæring.

Artikel 7

Kommissionens koordineringsopgaver

1. Kommissionen varetager følgende koordineringsopgaver:
- a) samarbejde med grænsekoordinationspunkterne
- b) **oprettelse**, offentliggørelse og ajourføring af en ~~liste~~ **database** over alle nationale og regionale grænsekoordinationspunkter [**Ændring 26**]
- c) oprettelse og vedligeholdelse af en database over alle forpligtelser og erklæringer.

Torsdag den 14. februar 2019

1a. Kommissionen udarbejder en støttende kommunikationsstrategi med henblik på at:

- a) fremme udvekslingen af bedste praksis
- b) tilvejebringe praktiske oplysninger om og fortolke denne forordnings emneområde og tematiske fokus og
- c) præcisere den nøjagtige procedure for indgåelse af en forpligtelse eller udstedelse af en erklæring. [Ændring 27]

2. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt med hensyn til driften af den database, der er omhandlet i stk. 1, litra c), og de formularer, der skal anvendes, når der indgives oplysninger af grænsekoordinationspunkterne om gennemførelsen og anvendelsen af mekanismen. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 23, stk. 2.

KAPITEL II

Procedure for indgåelse og undertegnelse af en forpligtelse og for undertegnelse af en erklæring

Artikel 8

Udarbejdelse og indgivelse af initiativdokumentet

1. Initiativtager identificerer ~~den en eller flere~~ retlige ~~hindring~~ **hindringer** med hensyn til planlægning, udvikling, ansættelse af personale, finansiering eller drift af et fælles projekt. [Ændring 28]
2. Initiativtager har en af følgende former:
 - a) det offentlige eller private organ, der har ansvaret for at tage initiativ til eller både tage initiativ til og gennemføre det fælles projekt
 - b) en eller flere lokale eller regionale myndigheder, der befinder sig i en bestemt grænseoverskridende region, eller som udøver offentlige beføjelser i denne grænseoverskridende region
 - c) et organ med eller uden status som juridisk person, oprettet med henblik på grænseoverskridende samarbejde, som befinder sig i, eller som omfatter i det mindste delvist en bestemt grænseoverskridende region, herunder europæiske grupper for territorielt samarbejde i henhold til forordning (EF) nr. 1082/2006, euroregioner, Euregios og lignende organer
 - d) en organisation, som er oprettet på vegne af grænseoverskridende regioner med det formål at fremme grænseoverskridende territoriers interesser og fremme netværkssamarbejde mellem aktører og udveksling af erfaringer, som f.eks. Europæiske Grænseregioners Arbejdsfællesskab, *Mission Opérationnelle Transfrontalière* eller Central European Service for Cross-border Initiatives, eller
 - e) flere af de enheder, der er omhandlet i litra a)-d), i fællesskab.
3. Initiativtager udarbejder et initiativdokument i overensstemmelse med artikel 9.
4. Initiativtager indgiver initiativdokumentet for det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat og fremsender en kopi til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat.

Artikel 9

Initiativdokumentets indhold

1. Initiativdokumentet indeholder som minimum følgende elementer:
 - a) en beskrivelse af det fælles projekt og dets baggrund, ~~den en eller flere~~ dertil svarende retlige ~~hindring~~ **hindringer** i den forpligtende medlemsstat og begrundelsen for at imødegå ~~den en eller flere~~ retlige ~~hindring~~ **hindringer** [Ændring 29]

Torsdag den 14. februar 2019

- b) en liste over de specifikke retlige bestemmelser i den overførende medlemsstat, der imødegår ~~de~~ **en eller flere** retlige hindringer eller, hvis der ikke findes passende retlige bestemmelser, et forslag til en juridisk ad hoc-løsning [**Ændring 30**]
 - c) en begrundelse for anvendelsesområdet
 - d) den formodede varighed eller, hvor det er behørigt begrundet, oplysninger om ubegrænset varighed
 - e) en liste over den eller de kompetente forpligtende myndigheder
 - f) en liste over den eller de kompetente overførende myndigheder.
2. Anvendelsesområdet begrænses til det minimum, der er nødvendigt for at sikre en effektiv gennemførelse af det fælles projekt.

Artikel 10

Foreløbig analyse af initiativdokumentet foretaget af den/~~de~~ forpligtende **og overførende** medlemsstat/**medlemsstater** [**Ændring 31**]

1. Det kompetente grænsekoordinationspunkt **i den forpligtende medlemsstat** analyserer initiativdokumentet. Det samarbejder med alle kompetente forpligtende myndigheder og med det nationale eller i givet fald andre regionale grænsekoordinationspunkter i den forpligtende medlemsstat og med det nationale grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat. [**Ændring 32**]

1a. Senest tre måneder efter modtagelsen af et initiativdokument sender det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat sin foreløbige analyse til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat. [**Ændring 33**]

2. Senest ~~tre~~ **seks** måneder efter modtagelsen af initiativdokumentet iværksætter det kompetente grænsekoordinationspunkt **i den forpligtende medlemsstat** et eller flere af følgende tiltag, som fremsendes skriftligt til initiativtager: [**Ændring 34**]

- a) underretter initiativtager om, at initiativdokumentet er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 9 og derfor er gyldigt
- b) anmoder om nødvendigt om indgivelse af et revideret initiativdokument eller yderligere specifikke oplysninger, samtidig med at det præciseres, hvorfor og i hvilket aspekt initiativdokumentet ikke betragtes som tilstrækkeligt
- c) underretter initiativtager om sin vurdering af, at der ikke foreligger nogen retlig hindring, og angiver samtidig årsagerne hertil og henviser også til midlerne til domstolsprøvelse af denne afgørelse i henhold til den nationale lovgivning i den forpligtende medlemsstat
- d) underretter initiativtager om sin vurdering af, at ~~den~~ **en eller flere** retlige ~~hindring~~ **hindringer** består af ét af de tilfælde, der er anført i artikel 12, stk. 4, og beskriver den forpligtende myndigheds forpligtelse til at ændre eller tilpasse denne retlige hindring [**Ændring 35**]
- e) underretter initiativtager om sin vurdering af, at ~~den~~ **en eller flere** retlige ~~hindring~~ **hindringer** består af en af de situationer, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, og begrundet afslaget på at ændre eller tilpasse denne retlige hindring og henviser til midlerne til domstolsprøvelse af denne afgørelse i henhold til den nationale lovgivning i den forpligtende medlemsstat [**Ændring 36**]
- f) forpligter sig over for initiativtager til at imødegå den eller de retlige hindringer inden for seks måneder, enten ved at undertegne en forpligtelse med grænsekoordinationspunktet i den overførende medlemsstat eller med den kompetente overførende myndighed, der er udpeget af den overførende medlemsstat, eller ved at foreslå en juridisk ad hoc-løsning inden for den forpligtende medlemsstats lovgivning

Torsdag den 14. februar 2019

fa) henviser initiativtageren til at vælge en eksisterende mekanisme som omhandlet i artikel 4, stk. 2, med henblik på at imødegå en eller flere retlige hindringer, der hæmmer gennemførelsen af det fælles projekt, eller til at fremsende initiativdokumentet til det kompetente organ inden for den relevante mekanisme [Ændring 37]

fb) oplyser initiativtageren om, at en eller flere af de berørte medlemsstater har besluttet ikke at imødegå en eller flere af de retlige hindringer, som initiativtageren har peget på, og har begrundet denne beslutning skriftligt. [Ændring 38]

3. I behørigt begrundede tilfælde kan den kompetente forpligtende myndighed forlænge den tidsfrist, der er omhandlet i stk. 2, litra f), en gang med op til højst seks måneder og underrette initiativtager og den overførende medlemsstat herom, samtidig med at det begrundes skriftligt.

Artikel 11

Foreløbig analyse af initiativdokumentet foretaget af den overførende medlemsstat

Ved modtagelsen af et initiativdokument skal det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat også udføre de opgaver, der er anført i artikel 10, stk. 2, og kan sende sin foreløbige reaktion til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat. [Ændring 39]

Artikel 12

Opfølgning på den foreløbige analyse af initiativdokumentet

1. Hvis det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat anmoder om et revideret initiativdokument eller yderligere specifikke oplysninger, foretager det en analyse af det reviderede initiativdokument eller de yderligere specifikke oplysninger eller begge dele og iværksætter tiltag senest ~~tre~~ **seks** måneder efter modtagelsen heraf, som om initiativdokumentet blev indgivet for første gang. [Ændring 40]

2. Hvis det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat mener, at det reviderede initiativdokument stadig ikke er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 10, eller at de yderligere specifikke oplysninger stadig ikke er tilstrækkelige, underretter det senest ~~tre~~ **seks** måneder efter modtagelsen af det reviderede initiativdokument skriftligt initiativtager om sin beslutning om at bringe proceduren til ophør. Denne beslutning skal være behørigt begrundet. [Ændring 41]

3. Hvis analysen foretaget af det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat eller den kompetente forpligtende myndighed konkluderer, at ~~den~~ **en eller flere** retlige ~~hindring~~ **hindringer** som beskrevet i initiativdokumentet er baseret på en misforståelse eller en fejlfortolkning af den relevante lovgivning eller på manglen på tilstrækkelige oplysninger om den relevante lovgivning, afsluttes proceduren ved at underrette initiativtager om vurderingen af, at der ikke foreligger nogen retlig hindring. [Ændring 42]

4. Hvis ~~den~~ **en eller flere** retlige ~~hindring~~ **hindringer** kun består i en administrativ bestemmelse, regel eller administrativ praksis i den forpligtende medlemsstat eller en administrativ bestemmelse, regel eller administrativ praksis, der klart adskiller sig fra en bestemmelse, der er vedtaget efter en lovgivningsprocedure, og derfor kan ændres eller tilpasses uden en lovgivningsprocedure, meddeler den kompetente forpligtende myndighed skriftligt initiativtager sin vilje til eller afvisning af at ændre eller tilpasse den relevante administrative bestemmelse, regel eller administrative praksis inden for otte måneder. [Ændring 43]

5. I behørigt begrundede tilfælde kan den kompetente forpligtende myndighed forlænge den tidsfrist, der er omhandlet i stk. 4, en gang med op til højst otte måneder og underretter initiativtager og den overførende medlemsstat herom, samtidig med at det begrundes skriftligt.

Artikel 13

Udarbejdelse af udkastet til forpligtelsen eller erklæringen

Grænsekoordinationspunktet eller den kompetente forpligtende myndighed i den forpligtende medlemsstat udarbejder på basis af initiativdokumentet et udkast til en forpligtelse eller til en erklæring i overensstemmelse med artikel 14.

Torsdag den 14. februar 2019

Artikel 14

Indholdet af udkastet til forpligtelsen eller erklæringen

1. Udkastet til forpligtelsen indeholder som minimum følgende elementer:
 - a) beskrivelsen af det fælles projekt og dets baggrund, ~~den~~ **en eller flere** dertil svarende retlige ~~hindring~~ **hindringer** og begrundelsen for at imødegå ~~den~~ **en eller flere** retlige ~~hindring~~ **hindringer** [**Ændring 44**]
 - b) listen over den eller de særlige retlige bestemmelser, der udgør ~~den~~ **en eller flere** retlige ~~hindring~~ **hindringer**, og som derfor ikke skal gælde for det fælles projekt [**Ændring 45**]
 - c) anvendelsesområdet
 - d) varigheden af anvendelsen og en begrundelse for denne varighed
 - e) den eller de kompetente forpligtende myndigheder
 - f) den særlige retlige bestemmelser fra den overførende medlemsstat, som skal gælde for det fælles projekt
 - g) forslaget til en juridisk ad hoc-løsning, hvis der ikke findes nogen relevant retlig bestemmelse i den overførende medlemsstats retssystem
 - h) den eller de kompetente forpligtende myndigheder
 - i) den eller de myndigheder fra den forpligtende medlemsstat, der er ansvarlig for gennemførelse og overvågning
 - j) den eller de myndigheder fra den overførende medlemsstat, der foreslås udpeget i fællesskab til gennemførelse og overvågning
 - k) datoen for dens ikrafttrædelse.

Datoen for dens ikrafttrædelse, der er omhandlet i litra k), er enten den dato, hvor den sidste af de to grænsekoordinationspunkter eller den sidste af de kompetente myndigheder har underskrevet, eller datoen for meddelelsen til initiativtager.

2. I tilgift til de elementer, der er omhandlet i stk. 1, indeholder udkastet til forpligtelsen også datoen for dens anvendelse, som kan
 - a) fastsættes til samme dato som datoen for dens ikrafttrædelse
 - b) fastsættes med tilbagevirkende kraft
 - c) udskydes til et senere tidspunkt i fremtiden.
3. I tilgift til de i stk. 1 omhandlede elementer indeholder udkastet til en erklæring en formel angivelse af, inden hvilken eller hvilke datoer de enkelte kompetente forpligtende myndigheder senest skal indgive et formelt forslag for det respektive lovgivende organ med henblik på en ændring af den nationale lovgivning i overensstemmelse hermed.

Den dato, der er omhandlet i første afsnit, må ikke være senere end tolv måneder efter udstedelsen af erklæringen.

Artikel 15

Videresendelse af udkastet til forpligtelsen eller erklæringen

1. Når den kompetente myndighed har udarbejdet udkastet til forpligtelsen eller erklæringen, videresender den udkastet til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat:
 - a) senest ~~tre~~ **seks** måneder efter at have fremsendt oplysninger i henhold til artikel 10, stk. 2, eller artikel 12, stk. 1 og 2 [**Ændring 46**]
 - b) senest inden for otte måneder, jf. artikel 12, stk. 4 og 5.

Torsdag den 14. februar 2019

2. Når det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat har udarbejdet udkastet til forpligtelsen eller erklæringen eller, når det har modtaget udkastet fra den kompetente forpligtende myndighed, fremsender det udkastet til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat inden for tidsfristerne i stk. 1, litra a) eller b).
3. I begge tilfælde fremsendes der ligeledes en kopi til orientering til initiativtager.

Artikel 16

Den overførende medlemsstats opgaver med hensyn til at indgå og undertegne forpligtelsen eller undertegne erklæringen

1. Det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat gennemgår udkastet til forpligtelsen eller erklæringen, der modtages i henhold til artikel 15, og iværksætter senest ~~tre~~ **seks** måneder efter modtagelsen af udkastet og efter høring af de kompetente overførende myndigheder et eller flere af følgende tiltag: [**Ændring 47**]

- a) erklærer sig enig i udkastet til forpligtelsen eller erklæringen, undertegner to originaleksemplarer og returnerer det ene til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat
- b) erklærer sig enig i udkastet til forpligtelsen eller erklæringen, og korrigerer eller supplerer de oplysninger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra f) og h), undertegner to originaleksemplarer af det reviderede udkast til forpligtelsen eller erklæringen og returnerer det ene til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat
- c) afslår at undertegne udkastet til forpligtelsen eller erklæringen og videresender en detaljeret begrundelse til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat
- d) afslår at undertegne udkastet til forpligtelsen eller erklæringen og returnerer et ændret udkast til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat vedrørende de oplysninger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra c), d) og, hvis det er relevant, litra g), og, for så vidt angår udkastet til forpligtelsen, de oplysninger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, sammen med en begrundelse for ændringerne.

2. I medlemsstater, hvor det er den kompetente overførende myndighed, der undertegner en forpligtelse eller erklæring, fremsender det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat i henhold til stk. 1, litra a) og b), **et af** de to originaleksemplarer undertegnet af den kompetente overførende myndighed **til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat**. [**Ændring 48**]

3. Når den overførende medlemsstat erklærer sig enig i at undertegne en forpligtelse eller en erklæring i overensstemmelse med stk. 1, litra a) eller b), bekræfter eller afviser den desuden udtrykkeligt, at den eller de kompetente myndigheder, der foreslås udpeget i fællesskab til gennemførelse og overvågning af forpligtelsen eller erklæringen i henhold til artikel 14, stk. 1, litra j), påtager sig disse opgaver, som skal udføres i anvendelsesområdet.

Artikel 17

Den forpligtende medlemsstats opgaver med hensyn til at indgå og undertegne forpligtelsen eller undertegne erklæringen

1. Det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat behandler svaret fra det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat og iværksætter senest ~~en måned~~ **tre måneder** efter modtagelsen et eller flere af følgende tiltag, der fremsendes skriftligt til den kompetente overførende myndighed: [**Ændring 49**]

- a) for så vidt angår **artikel 16**, stk. ~~2~~ **1**, litra a), færdiggør det forpligtelsen eller erklæringen, undertegner ~~to~~ **tre** originaleksemplarer og returnerer det ene til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat med henblik på undertegnelse [**Ændring 50**]
- b) for så vidt angår **artikel 16**, stk. ~~2~~ **1**, litra b), ændrer det forpligtelsen eller erklæringen vedrørende de oplysninger i udkastet til forpligtelsen eller erklæringen, der er omfattet af artikel 14, stk. 1, litra f) og h), i overensstemmelse hermed, færdiggør forpligtelsen eller erklæringen, undertegner ~~to~~ **tre** originaleksemplarer og returnerer det ene til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat med henblik på undertegnelse [**Ændring 51**]

Torsdag den 14. februar 2019

- c) for så vidt angår **artikel 16**, stk. ~~2~~ **1**, litra c), underretter det initiativtager og Kommissionen, og tilføjer samtidig begrundelsen som anført af den kompetente overførende myndighed [**Ændring 52**]
- d) for så vidt angår **artikel 16**, stk. ~~2~~ **1**, litra d), behandler det ændringerne og fortsætter enten som under litra b) eller ~~iværksætter endnu en procedure i henhold til artikel 9~~ **som under litra c)** og redegør for, hvorfor alle eller nogle af ændringerne ikke kunne godtages af den kompetente forpligtende myndighed. [**Ændring 53**]
2. Efter modtagelse af forpligtelsen eller erklæringen, der også er undertegnet af det kompetente grænsekoordinationspunkt eller den kompetente overførende myndighed i tilfælde af stk. 1, litra a) eller b), ~~eller, hvis det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat har reageret positivt under den anden procedure i medfør af stk. 1, litra d)~~, sørger det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat for at: [**Ændring 54**]
- a) fremsende den endelige forpligtelse eller erklæring til initiativtager
- b) fremsende det andet originaleksemplar til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat
- c) fremsende en kopi til alle kompetente forpligtende myndigheder
- d) fremsende en kopi til koordinationspunktet på EU-plan og
- e) anmode det kompetente organ i den forpligtende medlemsstat, der er ansvarlig for offentliggørelser, om at offentliggøre forpligtelsen eller erklæringen.

KAPITEL III

Gennemførelse og overvågning af forpligtelser eller erklæringer

Artikel 18

Gennemførelse af forpligtelsen

1. Oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra c), og fremsendt til alle kompetente forpligtende myndigheder, ledsages af en tidsplan, ifølge hvilken enhver af disse myndigheder i givet fald ændrer enhver forvaltningsakt, der er vedtaget i henhold til gældende lovgivning vedrørende det fælles projekt, og vedtager enhver forvaltningsakt, der er nødvendig for at anvende forpligtelsen på det fælles projekt med henblik på anvendelse af den retlige bestemmelse fra den overførende medlemsstat eller en juridisk ad hoc-løsning.
2. En kopi af tidsplanen fremsendes til det nationale grænsekoordinationspunkt og i givet fald til de regionale grænsekoordinationspunkter i den forpligtende medlemsstat.
3. Enhver forvaltningsakt som omhandlet i stk. 1 vedtages og meddeles initiativtager, navnlig det offentlige eller private organ, der har ansvaret for at tage initiativ til eller både tage initiativ til og gennemføre et fælles projekt, i overensstemmelse med den nationale lov, der finder anvendelse på sådanne forvaltningsakter.
4. Når alle forvaltningsakter med hensyn til et givet fælles projekt er vedtaget, underretter grænsekoordinationspunktet i den forpligtende medlemsstat grænsekoordinationspunktet i den overførende medlemsstat og koordinationspunktet på EU-plan.
5. Grænsekoordinationspunktet i den overførende medlemsstat underretter i givet fald de kompetente overførende myndigheder.

Artikel 19

Gennemførelse af erklæringen

1. Hver enkelt kompetent forpligtende myndighed, der er nævnt i en erklæring i henhold til artikel 14, stk. 3, indgiver senest den dato, der er anført i den undertegnede erklæring, et formelt forslag for det respektive lovgivende organ med henblik på ændring af de nationale retlige bestemmelser i overensstemmelse hermed.

Torsdag den 14. februar 2019

2. Hvis tidsfristen i den undertegnede erklæring ikke kan overholdes, navnlig på grund af forstående valg til det kompetente lovgivende organ, underretter den kompetente forpligtende myndighed skriftligt initiativtager og det kompetente grænsekoordinationspunkt i både den forpligtende og overførende medlemsstat.
3. Når et formelt forslag er blevet indgivet for det respektive lovgivende organ, holder den respektive kompetente forpligtende myndighed løbende initiativtager og det kompetente grænsekoordinationspunkt i både den forpligtende og overførende medlemsstat skriftligt underrettet om overvågningen i det respektive lovgivende organ, og det hver sjette måned efter datoen for den formelle indgivelse.
4. Efter ikrafttrædelsen af den lovgivningsmæssige ændringsretsakt eller dennes offentliggørelse i det officielle lovtidende eller begge dele, ændrer hver kompetent forpligtende myndighed enhver forvaltningsakt, der er vedtaget i henhold til gældende national lov, med hensyn til det fælles projekt og vedtager enhver forvaltningsakt, der er nødvendig for at anvende de ændrede retlige bestemmelser på det fælles projekt.
5. Enhver forvaltningsakt som omhandlet i stk. 4 vedtages og meddeles initiativtager, navnlig det offentlige eller private organ, der har ansvaret for at tage initiativ til eller både tage initiativ til og gennemføre et fælles projekt, i overensstemmelse med den nationale lov, der finder anvendelse på sådanne forvaltningsakter.
6. Når alle forvaltningsakter med hensyn til et givet fælles projekt er vedtaget, underretter grænsekoordinationspunktet i den forpligtende medlemsstat grænsekoordinationspunktet i den overførende medlemsstat og koordinationspunktet på EU-plan.
7. Grænsekoordinationspunktet i den overførende medlemsstat underretter i givet fald de kompetente overførende myndigheder.

Artikel 20

Overvågning af forpligtelser og erklæringer

1. Baseret på de forvaltningsakter, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1 og artikel 19, stk. 4, beslutter den forpligtende og den overførende medlemsstat, om overvågningen af anvendelsen af en forpligtelse eller af den ændrede nationale lovgivning i medfør af en erklæring skal overdrages til myndighederne i den overførende medlemsstat, navnlig som følge af deres ekspertise med de overførte retlige bestemmelser, eller til myndighederne i den forpligtende medlemsstat.
2. Hvis overvågningen af anvendelsen af de overførte retlige bestemmelser overdrages til myndighederne i den overførende medlemsstat, træffer den forpligtende medlemsstat afgørelse efter aftale med de overførende medlemsstater om, hvorvidt myndighederne i den overførende medlemsstat udfører overvågningen af en af de berørte parter på vegne af myndighederne i den forpligtende medlemsstat og i deres navn eller på deres vegne, men i eget navn.

KAPITEL IV

Retsbeskyttelse i forbindelse med anvendelse og overvågning af forpligtelser og erklæringer

Artikel 21

Retsbeskyttelse i forbindelse med anvendelse af en forpligtelse og en erklæring

1. Enhver person, som er bosat på det territorium, der er omfattet af en forpligtelse eller en erklæring, eller som uden at være bosat på det pågældende territorium er bruger af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, der leveres på dette territorium (»person bosat i en grænseoverskridende region«), og som mener sig krænket ved handlinger eller undladelser i forbindelse med anvendelsen af en retlig bestemmelse fra en overførende medlemsstat i medfør af en forpligtelse eller en erklæring, har ret til domstolsprøvelse for retsinstanserne i den forpligtende medlemsstat.
2. De kompetente retsinstanser med hensyn til domstolsprøvelse af enhver forvaltningsakt vedtaget i henhold til artikel 18, stk. 3, og artikel 19, stk. 5, skal dog udelukkende være retsinstanser i den medlemsstat, hvis myndigheder udstedte forvaltningsakten.

Torsdag den 14. februar 2019

3. Intet i denne forordning er til hinder for, at personer kan gøre brug af deres nationale forfatningsmæssige klageadgang over for myndigheder, som er parter i en forpligtelse, for så vidt angår:

- a) administrative afgørelser om aktiviteter, der udføres i henhold til en forpligtelse
- b) adgang til tjenesteydelser på deres eget sprog og
- c) adgang til oplysninger.

I sådanne tilfælde ligger kompetencen hos de kompetente retsinstanser i de medlemsstater, i henhold til hvis forfatning der er klageadgang.

Artikel 22

Retsbeskyttelse i forbindelse med overvågning af forpligtelser og erklæringer

1. Når den kompetente overførende myndighed har accepteret at overvåge anvendelsen af de retlige bestemmelser fra den overførende medlemsstat på det relevante område og kan handle i sit eget navn over for personer bosat i den grænseoverskridende region i den forpligtende medlemsstat, er de kompetente retsinstanser med hensyn til domstolsprøvelse af enhver handling eller undladelse foretaget af denne myndighed retsinstanserne i den medlemsstat, hvor disse personer har deres lovlige bopæl.

2. Når den kompetente overførende myndighed har accepteret at overvåge anvendelsen af de retlige bestemmelser fra den forpligtende medlemsstat på dennes territorium, men ikke kan handle i sit eget navn over for personer bosat i den grænseoverskridende region, er de kompetente retsinstanser med hensyn til domstolsprøvelse af enhver handling eller undladelse foretaget af denne myndighed retsinstanserne i den forpligtende medlemsstat, herunder også for personer, som har deres lovlige bopæl i den overførende medlemsstat.

KAPITEL V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 23

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Koordinationsudvalget for de Europæiske Struktur- og Investeringsfonde, der er oprettet i henhold til artikel 108, stk. 1, i forordning (EU) ... [den nye forordning om fælles bestemmelser]. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 24

Gennemførelsesbestemmelser i medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne træffer passende bestemmelser for at sikre en effektiv anvendelse af denne forordning.
2. Senest den ... [datoen for anvendelsen af denne forordning] underretter medlemsstaterne Kommissionen om eventuelle bestemmelser, der er vedtaget i henhold til stk. 1.
3. Kommissionen offentliggør de oplysninger, den modtager fra medlemsstaterne.

Artikel 25

Rapportering

1. Senest dd mm åååå [dvs. den første dag i den måned, der følger efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse + ~~fem~~ **tre** år] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Regionsudvalget en rapport med en vurdering af anvendelsen af denne forordning baseret på indikatorer om effektivitet, virkningsgrad, relevans, merværdi på europæisk plan og muligheder for forenkling.

Torsdag den 14. februar 2019

2. I den rapport, der er omhandlet i stk. 1, henviser Kommissionen navnlig til denne forordnings geografiske og tematiske anvendelsesområde som defineret i henholdsvis nr. 2 og 3 i artikel 3.

3. Inden rapporten udarbejdes, gennemfører Kommissionen en offentlig høring af de forskellige berørte aktører, herunder lokale og regionale myndigheder og civilsamsfundsorganisationer. [Ændring 55]

Artikel 26

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den ... [den første dag i den måned, der følger efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse + et år].

Dog anvendes artikel 24 fra den ... [den første dag i den måned, der følger efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i alle medlemsstater.

Udfærdiget i ..., den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0119

Udkast til samarbejdsaftale mellem Eurojust og Georgien *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om godkendelse af Eurojusts indgåelse af samarbejdsaftalen mellem Eurojust og Georgien (13483/2018 — C8-0484/2018 — 2018/0813(CNS))

(Høring)

(2020/C 449/65)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets udkast (13483/2018),
 - der henviser til artikel 39, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, som ændret ved Amsterdamtraktaten, og artikel 9 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0484/2018),
 - der henviser til Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet ⁽¹⁾, særlig artikel 26a, stk. 2,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 78c,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Retsudvalget (A8-0065/2019),
1. godkender Rådets udkast;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1.

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0120

Medicinsk teknologivurdering ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om medicinsk teknologivurdering og om ændring af direktiv 2011/24/EU (COM(2018)0051 — C8-0024/2018 — 2018/0018(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/66)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0051),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0024/2018),
 - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det tjekkiske Deputeretkammer, den tyske Forbundsdag, det franske Senat og den polske Sejm, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse af 23. maj 2018 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 39,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerbeskyttelse og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A8-0289/2018),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽²⁾;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 10.8.2018, s. 28.

⁽²⁾ Denne holdning svarer til de ændringer, der blev vedtaget den 3. oktober 2018 (Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0369).

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TC1-COD(2018)0018

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om medicinsk teknologivurdering og om ændring af direktiv 2011/24/EU

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114, **og artikel 168, stk. 4, [Ændring 1]**

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Udviklingen af medicinsk teknologi er ~~en vigtig drivkraft for økonomisk vækst og innovation i EU. Den afgørende for at opnå det høje sundhedsbeskyttelsesniveau, som sundhedspolitikkerne skal sikre, til gavn for alle borgere. Medicinsk teknologi er en innovativ økonomisk sektor, som~~ er en del af det samlede marked for sundhedsydelse, der tegner sig for 10 % af EU's ~~Unionens~~ bruttonationalprodukt. »Medicinske teknologier« omfatter lægemidler, medicinsk udstyr og medicinske procedurer samt foranstaltninger til sygdomsforebyggelse, diagnosticering eller behandling. [Ændring 2]
- (1a) *I 2014 udgjorde udgifterne til lægemidler 1,41 % af BNP og 17,1 % af de samlede sundhedsudgifter, hvoraf de udgør en stor del. Sundhedsudgifterne i Unionen beløber sig til 10 % af BNP, dvs. 1 300 000 mio. EUR om året, hvoraf 220 000 mio. EUR er udgifter til lægemidler, og 110 000 mio. EUR er udgifter til medicinsk udstyr.* [Ændring 3]
- (1b) *I Rådets konklusioner af 16. juni 2016 og Europa-Parlamentets beslutning af 2. marts 2017 om Unionens muligheder for forbedring af adgangen til lægemidler ⁽⁴⁾ blev det fremhævet, at adgangen til lægemidler og innovative teknologier er forbundet med mange forhindringer i Unionen, hvor de største forhindringer er manglen på nye behandlinger for visse sygdomme og de høje priser på lægemidler, som i mange tilfælde ikke har nogen terapeutisk merværdi.* [Ændring 4]
- (1c) *Markedsføringstilladelser til lægemidler gives af Det Europæiske Lægemiddelagentur på grundlag af principperne om sikkerhed og virkning. Normalt vurderer de nationale agenturer for medicinsk teknologivurdering den relative effektivitet, fordi markedsføringstilladelser ikke ledsages af en undersøgelse af den relative effektivitet.* [Ændring 5]
- (2) Medicinsk teknologivurdering (MTV) er en **videnskabelig** evidensbaseret proces, der giver de kompetente myndigheder mulighed for at bestemme den relative effektivitet af nye eller eksisterende teknologier. MTV fokuserer specifikt på ~~merværdien~~ **den terapeutiske merværdi** af en medicinsk teknologi i sammenligning med andre nye eller eksisterende teknologier. [Ændring 6]
- (2a) *Som Verdenssundhedsorganisationen (WHO) påpegede på den 67. Verdenssundhedsforsamling i maj 2014, skal MTV være et redskab til støtte for den universelle sundhedsdækning.* [Ændring 7]

⁽¹⁾ EUT C 283 af 10.8.2018, s. 28.

⁽²⁾ EUT C ...

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.2.2019.

⁽⁴⁾ EUT C 263 af 25.7.2018, s. 4.

Torsdag den 14. februar 2019

- (2b) **MTV bør medvirke til at fremme den innovation, der giver de bedste resultater for patienterne og for samfundet generelt, og den er et nødvendigt redskab til at sikre passende indførelse og anvendelse af medicinske teknologier.** [Ændring 8]
- (3) MTV omfatter både kliniske og ikkekliniske aspekter af medicinsk teknologi. De EU-medfinansierede fælles aktioner om MTV (EUnetHTA's fælles aktioner) har udpeget ni områder for vurdering af medicinske teknologier. Af disse ni områder (**som udgør »HTA-core-modellen«**) er fire kliniske og fem ikkekliniske. De fire kliniske vurderingsområder vedrører identifikation af et sundhedsproblem og nuværende teknologi, undersøgelse af de tekniske karakteristika ved den teknologi, der vurderes, og teknologiens relative sikkerhed og relative kliniske effektivitet. De fem ikkekliniske vurderingsområder vedrører omkostningsmæssig og økonomisk vurdering af en teknologi og teknologiens etiske, organisatoriske, etiske, sociale og juridiske aspekter. De kliniske områder egner sig derfor bedre til en fælles vurdering på EU-plan på basis af det videnskabelige evidensgrundlag, mens vurderinger af ikkekliniske områder har tendens til at være tættere knyttet til nationale og regionale sammenhænge og tilgange. [Ændring 9]
- (3a) **Sundhedsprofessionelle, patienter og sundhedsinstitutioner skal vide, hvorvidt en ny medicinsk teknologi er en forbedring af de eksisterende medicinske teknologier, for så vidt angår fordele og risici. Fælles kliniske vurderinger har derfor til formål at kortlægge den terapeutiske merværdi af nye eller eksisterende medicinske teknologier sammenlignet med andre nye eller eksisterende medicinske teknologier ved at foretage en sammenlignende vurdering på grundlag af sammenlignende forsøg over for den aktuelle bedst dokumenterede behandlingsform (»standardbehandling«) eller over for den aktuelle mest almindelige behandling, hvor der ikke findes en sådan standardbehandling.** [Ændring 10]
- (4) **MTV er et vigtigt værktøj til at fremme innovation af høj kvalitet, styre forskning med henblik på at opfylde de uopdagede diagnostiske, terapeutiske eller proceduremæssige behov i sundhedssystemerne og styre de kliniske og sociale prioriteter. MTV kan også forbedre den videnskabelige dokumentation, der anvendes til at sikre informeret klinisk beslutningstagning, effektivitet i brugen af ressourcer, sundhedssystemernes bæredygtighed, patienternes adgang til disse medicinske teknologier og sektorens konkurrenceevne gennem større forudsigelighed og mere effektiv forskning. Medlemsstaterne anvender resultatet af MTV anvendes som grundlag for informerede beslutninger om fordeling af budgetmidler inden for sundhed, f.eks. ved fastsættelse af pris eller godtgørelsesniveauer for til at styrke den videnskabelige dokumentation, der ligger til grund for beslutninger om at indføre medicinske teknologier i deres systemer, dvs. til at sikre informerede beslutninger om tildeling af ressourcer.** MTV kan derfor hjælpe medlemsstaterne med at skabe og bevare bæredygtige sundhedssystemer og fremme innovation, som giver et bedre resultater for patienterne. [Ændring 11]
- (4a) **Samarbejde inden for området MTV kan også spille en rolle i hele den medicinske teknologiproces: i den tidlige udviklingsfase ved hjælp af »horisontafsøgning« (»horizon scanning«) til påvisning af teknologier, der vil få stor indvirkning, i den tidlige dialogfase og den videnskabelige rådgivningsfase, ved hjælp af bedre udarbejdelse af undersøgelser med henblik på større effektivitet i forskningen og i de centrale faser af den samlede vurdering, når teknologien er blevet etableret. Endelig kan MTV bidrage til, at der træffes beslutninger om desinvestering, når en teknologi bliver forældet og uhensigtsmæssig i forhold til de bedste tilgængelige alternativer. Et større samarbejde mellem medlemsstaterne inden for MTV bør ligeledes bidrage til at forbedre og harmonisere standarderne for behandling og diagnosticering og for screeningsmetoder til nyfødte i hele Unionen.** [Ændring 12]
- (4b) **Samarbejde inden for MTV kan række ud over lægemidler og medicinsk udstyr. Det kan også omfatte områder som f.eks. diagnoser, der anvendes til supplerende behandlinger, kirurgiske indgreb, forebyggelse og screenings- og sundhedsfremmende programmer, værktøjer til informations- og kommunikationsteknologi (IKT) og organisationsplaner inden for sundhedsområdet eller integrerede behandlingsforløb. Kravene til vurdering af de forskellige teknologier varierer afhængigt af deres særlige karakteristika, hvorfor der bør fastsættes en tilgang til MTV, der er sammenhængende og passende for disse forskellige teknologier. Desuden er det sandsynligt, at merværdien af Unionens samarbejde inden for specifikke områder er endnu større, f.eks. inden for behandling af sjældne sygdomme, pædiatriske lægemidler, præcisionsmedicin eller avancerede former for terapi.** [Ændring 13]

Torsdag den 14. februar 2019

- (5) Parallelle vurderinger i flere medlemsstater og forskelle mellem nationale love og administrative bestemmelser om procedurer og metoder kan føre til, at udviklere af medicinsk teknologi konfronteres med ~~mange og forskellige overlappende dataanmodninger. Det, der~~ kan også føre til både dobbeltarbejde og variationer i resultaterne, hvilket ~~øger~~ **øger** de økonomiske og administrative byrder, som udgør en hindring for den frie bevægelighed for de berørte medicinske teknologier og for et velfungerende indre marked. **I visse begrundede tilfælde, hvor det er nødvendigt at tage hensyn til de særlige karakteristika ved de nationale og regionale sundhedssystemer og prioriteringer, kan en supplerende vurdering af visse aspekter være nødvendig. Vurderinger, der ikke er relevante for beslutninger i visse medlemsstater, kan dog forsinke indførelsen af innovative teknologier og dermed patienternes adgang til gavnlige innovative behandlinger.** [Ændring 14]
- (6) ~~Selv om~~ Medlemsstaterne har gennemført en række fælles vurderinger inden for rammerne af EU-medfinansierede fælles aktioner, har resultaterne været ineffektive, idet vurderingerne i mangel af en holdbar samarbejdsmodel har været baseret på projektbaseret samarbejde. Medlemsstaterne har kun i ringe omfang anvendt resultaterne af de fælles aktioner, herunder deres fælles kliniske vurderinger, hvilket betyder, at der ikke er taget tilstrækkeligt hånd om problemet med, at MTV myndigheder og organer i forskellige medlemsstater inden for samme eller næsten samme tidsrum foretager parallelle vurderinger af den samme medicinske teknologi. **Disse vurderinger blev gennemført i tre faser i henhold til artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU⁽⁵⁾ og via tre fælles aktioner, der hver især har specifikke målsætninger og et specifikt budget: EUnetHTA 1, i perioden 2010-2012 (6 mio. EUR), EUnetHTA 2, i perioden 2012-2015 (9,5 mio. EUR) og EUnetHTA 3, der blev påbegyndt i juni 2016 og varer indtil 2020 (20 mio. EUR). I betragtning af varigheden af disse aktioner og af kontinuitetshensyn fastsættes der i denne forordning en mere holdbar måde til at sikre fortsættelsen af de fælles vurderinger. De vigtigste resultater af samarbejdet til dato omfatter vurderingsmodellen »HTA-core-modellen«, som danner en ramme for MTV-rapporter, en database til deling af projekter, der enten er planlagt, igangværende eller offentliggjort for nyligt af de enkelte agenturer (POP-databasen), en data- og videnbase til opbevaring af oplysningerne og statussen for vurderingen af lovende teknologier eller anmodninger om yderligere undersøgelser som følge af MTV'en og et sæt metodologiske vejledninger og støtteværktøjer til MTV-agenturer, herunder retningslinjer for tilpasning af rapporter fra et land til et andet.** [Ændring 15]
- (6a) **Inden for rammerne af de fælles aktioner har resultaterne dog været ineffektive, idet vurderingerne i mangel af en holdbar samarbejdsmodel har været baseret på projektbaseret samarbejde. Medlemsstaterne har kun i ringe omfang anvendt resultaterne af de fælles aktioner, herunder deres fælles kliniske vurderinger, hvilket betyder, at der ikke er blevet taget tilstrækkeligt hånd om det forhold, at MTV-myndigheder og -organer i forskellige medlemsstater inden for samme eller næsten samme tidsrum foretager parallelle vurderinger af den samme medicinske teknologi.** [Ændring 16]
- (7) Rådet anerkendte i sine konklusioner fra december 2014⁽⁶⁾ **om innovation til gavn for patienter** den centrale betydning, som medicinsk teknologivurdering har **som værktøj i sundhedspolitikken til støtte for evidensbaserede, bæredygtige og retfærdige valg inden for sundhedsområdet og medicinsk teknologi til gavn for patienterne.** Rådet opfordrede **desuden** Kommissionen til at fortsætte med at støtte samarbejdet på en bæredygtig måde **og anmodede om mere samarbejde om MTV mellem medlemsstaterne og fremhævede nødvendigheden af at udforske mulighederne for samarbejde om udveksling af oplysninger mellem de kompetente organer.** **Desuden opfordrede Rådet i sine konklusioner fra december 2015 om skræddersyet medicin til patienter medlemsstaterne og Kommissionen til at styrke de MTV-metoder, der er anvendelige på skræddersyet medicin, og det blev i Rådets konklusioner fra juni 2016 om styrkelse af balancen i lægemiddelsystemerne i Den Europæiske Union og dens medlemsstater endnu en gang bekræftet, at medlemsstaterne ser en klar merværdi i samarbejdet om MTV. Derudover blev der i den fælles rapport af oktober 2016 fra Kommissionens GD for Økonomiske og Finansielle Anliggender og Udvalget for Økonomisk Politik opfordret til yderligere udvikling af det europæiske samarbejde om MTV.** [Ændring 17]
- (8) Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 2. marts 2017⁽⁷⁾ om EU's muligheder for forbedring af adgangen til lægemidler Kommissionen til så hurtigt som muligt at foreslå lovgivning om et europæisk system for medicinsk

(5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45).

(6) EUT C 438 af 6.12.2014, s. 12.

(7) Europa-Parlamentets beslutning af 2. marts 2017 om EU's muligheder for forbedring af adgangen til lægemidler — 2016/2057(INI).

Torsdag den 14. februar 2019

teknologivurdering og harmonisere gennemsligtige MTV-kriterier med henblik på at vurdere den terapeutiske merværdi ~~af lægemidler~~ **og relative effektivitet af medicinske teknologier i forhold til det bedste tilgængelige alternativ, som tager hensyn til innovationsniveauet og den gavnlige værdi for patienterne.** [Ændring 18]

- (9) I sin meddelelse fra 2015 om opgradering af det indre marked ⁽⁸⁾ erklærede Kommissionen, at den havde til hensigt at lancere et initiativ vedrørende medicinske teknologivurderinger for at øge koordineringen med henblik på at undgå gentagne vurderinger af et produkt i forskellige medlemsstater og forbedre funktionen af det indre marked for medicinsk teknologi.
- (10) For at sikre et mere velfungerende indre marked og bidrage til at sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed bør der ske en tilnærmelse af reglerne om gennemførelse af kliniske vurderinger på nationalt plan og om kliniske vurderinger af visse medicinske teknologier på EU-plan, som også støtter videreførelsen af frivilligt samarbejde mellem medlemsstaterne om visse aspekter af MTV. **Denne tilnærmelse bør sikre de højst mulige kvalitetsstandarder og tilpasses den bedste tilgængelige praksis. Den bør ikke fremme en konvergens i retning af den laveste fællesnævner eller tvinge MTV-organer med mere ekspertise og højere standarder til at acceptere lavere krav. Den bør snarere føre til en forbedring af MTV-kapaciteten og -kvaliteten på nationalt og regionalt plan.** [Ændring 19]
- (11) I overensstemmelse med artikel 168, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har medlemsstaterne fortsat ansvaret for organisation og levering af sundhedstjenesteydelser. Derfor bør anvendelsesområdet for EU-regler begrænses til de aspekter af MTV, der vedrører klinisk vurdering af en medicinsk teknologi, og det bør navnlig sikres, at vurderingens konklusioner er begrænset til resultater, der vedrører en medicinsk teknologis relative effektivitet. **Den fælles kliniske vurdering, som er omfattet af denne forordning, udgør en videnskabelig analyse af den medicinske teknologis relative effekter på virkning, sikkerhed og effektivitet, almindeligvis kaldet kliniske resultater, som vurderes i forhold til de komparative indikatorer, som på nuværende tidspunkt anses for passende, og de valgte patientgrupper eller delpatientgrupper på baggrund af kriterierne i HTA-core-modellen. Den indbefatter graden af sikkerhed for så vidt angår de relative resultater på grundlag af den tilgængelige dokumentation.** Resultatet af sådanne fælles kliniske vurderinger bør derfor ikke gribe ind i medlemsstaternes beføjelser i forbindelse med efterfølgende beslutninger om prisfastsættelse og godtgørelse af medicinske teknologier, herunder fastsættelse af kriterier for prisfastsættelse og godtgørelse, der kan afhænge af både kliniske og ikkekliniske overvejelser, og som fortsat udelukkende skal være et nationalt anliggende. **Derfor falder den nationale vurdering, som hver medlemsstat foretager, uden for anvendelsesområdet for denne forordning.** [Ændring 20]
- (12) For at sikre en bred anvendelse af harmoniserede bestemmelser **og for at fremme samarbejdet blandt medlemsstaterne** om kliniske aspekter af MTV og muliggøre udveksling af ekspertise og ressourcer mellem MTV-organer, **hvorved spild og ineffektivitet inden for sundhedsområdet reduceres**, bør der foretages fælles kliniske vurderinger af alle lægemidler, der er omfattet af den centraliserede procedure for markedsføringstilladelse fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 ⁽⁹⁾, og som indeholder et nyt virksomt stof, hvis disse lægemidler efterfølgende godkendes til en ny terapeutisk indikation. Der bør også foretages fælles kliniske vurderinger af visse former for medicinsk udstyr som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 ⁽¹⁰⁾, som er i den højeste risikoklasse, og for hvilke de relevante ekspertpaneller har afgivet udtalelser eller synspunkter. Der bør foretages en udvælgelse af medicinsk udstyr til fælles kliniske vurderinger på grundlag af særlige kriterier **ud fra behovet om at øge alle disse nye medicinske teknologiers kliniske dokumentation.** [Ændring 21]

⁽⁸⁾ COM(2015)0550, s. 19.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr, om ændring af direktiv 2001/83/EF, forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 1223/2009 og om ophævelse af Rådets direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 1).

Torsdag den 14. februar 2019

- (13) For at sikre, at fælles kliniske vurderinger af medicinske teknologier er nøjagtige og, relevante **og af høj kvalitet, og at de til enhver tid bygger på den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation**, bør der fastlægges ~~betingelser~~ **en fleksibel, reguleret procedure** for ajourføring af vurderinger, navnlig når der efter den indledende vurdering foreligger ~~ny dokumentation eller nye yderligere data, der vil kunne~~ **og sådan ny dokumentation eller sådanne yderligere data kan styrke den videnskabelige dokumentation og derved** forbedre vurderingens ~~nøjagtighed~~ **kvalitet**. [Ændring 22]
- (14) Der bør oprettes en koordinationsgruppe, der er sammensat af repræsentanter for medlemsstaternes myndigheder og organer for medicinsk teknologivurdering, og som skal være ansvarlig for ~~at overvåge~~ **og have dokumenteret ekspertise i** gennemførelsen af de fælles kliniske vurderinger og andet fælles arbejde **inden for denne forordnings anvendelsesområde**. [Ændring 23]
- (15) For at sikre en medlemsstatsstyret tilgang til fælles kliniske vurderinger og videnskabelige samråd bør medlemsstaterne udpege nationale **eller regionale** MTV-myndigheder og -organer, der som medlemmer af koordinationsgruppen bidrager til beslutningstagningen **for at gennemføre disse vurderinger**. De udpegede myndigheder og organer bør sikre, at de er repræsenteret på et passende højt niveau i koordinationsgruppen, og at der er et passende højt niveau af teknisk ekspertise i undergrupperne, idet der tages hensyn til ~~behovet~~ **muligheden** for at bistå med ekspertise om MTV af lægemidler og medicinsk udstyr. **Den organisatoriske struktur bør respektere de særlige mandater for de undergrupper, der gennemfører de fælles kliniske vurderinger og de fælles videnskabelige høringer. Enhver interessekonflikt bør undgås**. [Ændring 24]
- (15a) **Det er væsentligt, at der er gennemsigtighed og offentlig bevidsthed omkring processen. Alle kliniske data, der vurderes, behandles med den højeste grad af gennemsigtighed og offentlig bevidsthed med henblik på at vinde tillid til systemet. Hvis der af forretningsmæssige hensyn forekommer fortrolige data, skal fortroligheden defineres klart og være begrundet, og de fortrolige data skal klart afgrænses og beskyttes**. [Ændring 25]
- (16) For at de harmoniserede procedurer kan opfylde deres mål med hensyn til det indre marked, ~~bør medlemsstaterne være forpligtet til~~ **og nå deres mål om at øge innovationen og kvaliteten af klinisk dokumentation, bør medlemsstaterne** tage ~~fuldt ud~~ hensyn til resultaterne af fælles kliniske vurderinger og ikke gentage ~~disse dem~~. **I overensstemmelse med nationale behov bør medlemsstaterne have ret til at supplere de fælles kliniske vurderinger med yderligere klinisk dokumentation og kliniske analyser for at tage hensyn til forskelle i komparatorer eller de nationale specifikke behandlingsrammer. Sådanne supplerende kliniske vurderinger bør være behørigt begrundede og forholdsmæssige og bør meddeles Kommissionen og koordinationsgruppen.** Medlemsstaternes overholdelse af denne forpligtelse forhindrer dem **desuden** ikke i at foretage ikkekliniske vurderinger af de samme medicinske teknologier eller i at drage konklusioner om ~~merværdien~~ **den kliniske merværdi** af de pågældende teknologier som led i nationale vurderingsprocesser, som kan tage **hensyn til kliniske** såvel som ~~de~~ ikkekliniske data og kriterier ~~i betragtning, der er specifikke for den pågældende medlemsstat på nationalt og/eller regionalt niveau~~. Det forhindrer heller ikke medlemsstaterne i at udarbejde deres egne anbefalinger eller beslutninger om prisfastsættelse eller godtgørelse. [Ændring 26]
- (16a) **For at den kliniske vurdering kan anvendes i forbindelse med den nationale beslutning om godtgørelse, bør den ideelt vedrøre den befolkningsgruppe, for hvilken lægemidlet vil blive godtgjort i en bestemt medlemsstat**. [Ændring 27]
- (17) Tidsrammen for fælles kliniske vurderinger af lægemidler bør så vidt muligt fastsættes under hensyntagen til den tidsramme for afslutningen af den centraliserede procedure for markedsføringstilladelse, der er fastsat i forordning (EF) nr. 726/2004. En sådan koordinering bør sikre, at kliniske vurderinger på effektiv måde kan lette markedsadgangen og bidrage til, at patienter får rettidig adgang til innovative teknologier. Normalt bør processen være afsluttet senest på tidspunktet for offentliggørelsen af Kommissionens afgørelse om udstedelse af markedsføringstilladelse. [Ændring 28]
- (17a) **I forbindelse med lægemidler til sjældne sygdomme skal det fælles videnskabelige samråd sikre, at nye tilgange ikke fører til unødvendige forsinkelser for vurderingen af lægemidler til sjældne sygdomme i forhold med den aktuelle situation og under hensyntagen til den pragmatiske tilgang, de har været underlagt gennem EUnetHTA**. [Ændring 29]

Torsdag den 14. februar 2019

- (18) Ved fastsættelsen af en tidsramme for fælles klinisk vurdering af ~~medicinsk udstyr~~ **medicinske teknologier** bør der tages hensyn til de ~~yderst decentraliserede markedsadgangsveje for medicinsk udstyr og tilgængeligheden af relevante dokumentationsdata, der kræves for at foretage en fælles klinisk vurdering. Da den krævede dokumentation kun kan blive tilgængelig, efter at tidsrammer, der er fastsat i forordning (EF) nr. 726/2004 for afslutningen af den centraliserede godkendelsesprocedure for så vidt angår lægemidler og CE-mærkningen for medicinsk udstyr i forordning (EU) 2017/745 og CE-mærkningen for medicinsk udstyr er bragt i omsætning, og for at gøre det muligt at udvælge medicinsk udstyr til til in vitro-diagnostik i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746 ⁽¹¹⁾. Under alle omstændigheder bør der i disse vurderinger tages hensyn til tilgængeligheden af passende videnskabelig dokumentation og tilstrækkelige dokumentationsdata, der kræves for at foretage en fælles klinisk vurdering på et passende tidspunkt, bør vurderinger af sådant udstyr kunne finde sted efter lanceringen af det medicinske udstyr på markedet, og vurderingerne bør finde sted så tidligt som muligt efter udstedelsen af markedsføringstilladelse, for så vidt angår lægemidler, og i alle tilfælde uden ubegrundet og unødigt forsinkelse. [Ændring 30]~~
- (19) I alle tilfælde bør det fælles arbejde, der gennemføres i henhold til denne forordning, navnlig de fælles kliniske vurderinger, udmønte sig i rettidige resultater af høj kvalitet ~~og ikke uden at forsinke eller vanskeliggøre CE-mærkningen af medicinsk udstyr eller medicinske teknologiers markedsadgang. Dette arbejde bør være klart adskilt fra de reguleringsmæssige vurderinger af medicinske teknologiers sikkerhed, kvalitet, virkning eller ydeevne, der foretages i henhold til anden EU lovgivning, og har ikke nogen indflydelse på de beslutninger, der træffes i henhold til anden EU lovgivning.~~ [Ændring 31]
- (19a) *Arbejdet med MTV, der er genstand for denne forordning, bør være uafhængigt og adskilt fra de reguleringsmæssige vurderinger af medicinske teknologiers sikkerhed og virkning, der foretages i henhold til andre EU-retsakter, og bør ikke påvirke aspekter, som ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, og som er vedtaget i overensstemmelse med andre EU-retsakter.* [Ændring 32]
- (19b) *Den fælles rapport bør i forbindelse med lægemidler til sjældne sygdomme ikke revurdere kriterierne for udpegelsen som lægemiddel til sjældne sygdomme. Bedømmere og medbedømmere bør dog have fuld adgang til de data, der anvendes af de myndigheder, som er ansvarlige for udstedelsen af markedsføringstilladelsen til et lægemiddel, og bør have muligheden for at anvende eller generere yderligere relevante data med henblik på at vurdere et lægemiddel i forbindelse med en fælles klinisk vurdering.* [Ændring 33]
- (19c) *I forordning (EU) 2017/745 om medicinsk udstyr og forordning (EU) 2017/746 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik baseres godkendelsen af dette udstyr på principperne om gennemsigtighed og sikkerhed, og ikke på virkningen. Den gradvise stigning i udbuddet af medicinsk udstyr til bekæmpelse af kliniske problemer har imidlertid bebudet et paradigmeskift henimod en ny model, hvor markedet er yderst opsplittet, innovationen primært øges gradvist, hvor der mangler klinisk dokumentation, og hvor det er nødvendigt med tættere samarbejde og informationsudveksling mellem vurderingsorganerne. Det er derfor nødvendigt at bevæge sig hen imod et centraliseret godkendelsessystem, der vurderer udstyr på grundlag af sikkerheden, virkningen og kvaliteten. Dette er desuden et af de områder, hvor medlemsstaterne efterlyser øget samarbejde via en fremtidig europæisk MTV. I øjeblikket har 20 medlemsstater sammen med Norge MTV-systemer til medicinsk udstyr, og 12 medlemsstater samt Norge har fastsat retningslinjer og foretager tidlige dialoger. EUnetHTA har foretaget vurderinger af høj kvalitet af den relative virkning af det medicinske udstyr på grundlag af en metode, der kan anvendes som benchmark for denne forordning.* [Ændring 34]
- (20) ~~For at gøre det lettere for Udviklere af medicinsk teknologi at deltage effektivt i kan afholde fælles kliniske vurderinger bør sådanne udviklere i relevante tilfælde gives mulighed for at deltage i fælles videnskabelige samråd med koordinationsgruppen videnskabelige samråd med koordinationsgruppen eller arbejdsgrupper, som er nedsat til dette formål og består af fagfolk fra nationale eller regionale vurderingsorganer for at indhente vejledning om den dokumentation og de data, der sandsynligvis vil være påkrævet de kliniske behov i forskningen og den mest hensigtsmæssige udformning af undersøgelserne med henblik på klinisk vurdering at opnå den bedst mulige~~

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik og om ophævelse af direktiv 98/79/EF og Kommissionens afgørelse 2010/227/EU (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 176).

Torsdag den 14. februar 2019

dokumentation og den mest effektive forskning. På grund af samrådets forberedende karakter bør den tilbudte vejledning ikke være bindende hverken for udviklere af medicinsk teknologi eller for MTV-myndigheder og -organer. [Ændring 35]

- (20a) **Fælles videnskabelige samråd bør omfatte udformningen af kliniske undersøgelser og fastlæggelsen af de bedste komparatorer baseret på den bedste medicinske praksis i patienternes interesse. Samrådsprocessen bør være gennemsigtig.** [Ændring 36]
- (21) ~~Fælles kliniske vurderinger og fælles videnskabelige samråd~~ **kan nødvendiggøre** udveksling af fortrolige **kommercielle** oplysninger mellem udviklere af medicinsk teknologi og MTV-myndigheder og -organer. For at sikre beskyttelsen af disse oplysninger bør oplysninger, som gives til koordinationsgruppen i forbindelse med ~~vurderinger og samråd~~, først videregives til tredjemand, efter at der er indgået en fortrolighedsaftale. Desuden skal alle offentliggjorte oplysninger om resultaterne af fælles videnskabelige samråd fremlægges i anonymiseret form og efter redigering af eventuelle kommercielt følsomme oplysninger. [Ændring 37]
- (21a) **Fælles kliniske vurderinger nødvendiggør, at udviklerne af medicinsk teknologi gør alle de kliniske data og den videnskabelige dokumentation offentligt tilgængelige. De anvendte kliniske data, undersøgelserne, metoden og de anvendte kliniske resultater bør offentliggøres. Det højeste mulige niveau af offentlig adgang til de videnskabelige data og vurderinger vil muliggøre fremskridt inden for biomedicinsk forskning og vil sikre størst mulig tillid til systemet. Ved deling af kommercielt følsomme data bør fortroligheden af sådanne data beskyttes ved at fremlægge dem i et anonymiseret format i forbindelse med udarbejdelsen af rapporter, inden disse offentliggøres, med henblik på at beskytte offentlighedens interesse.** [Ændring 38]
- (21b) **Når oplysningerne i et dokument har følger for enkeltpersoners helbred (f.eks. oplysninger om et lægemiddels virkning), vil den offentlige interesse i en offentliggørelse af sådanne oplysninger ifølge Den Europæiske Ombudsmand generelt veje tungere end ethvert krav om kommerciel følsomhed. Folkesundheden bør altid have forrang for kommercielle interesser.** [Ændring 39]
- (22) For at sikre en effektiv anvendelse af tilgængelige ressourcer bør der foretages en »horisontafsøgning«, som gør det muligt på et tidligt tidspunkt at identificere de fremspirende medicinske teknologier, der sandsynligvis vil have den største indvirkning på patienter, folkesundhed og sundhedssystemer, **samt styre forskningen strategisk.** Denne afsøgning bør lette prioriteringen af de teknologier, der skal udvælges til fælles klinisk vurdering **af koordinationsgruppen.** [Ændring 40]
- (23) Unionen bør fortsat støtte frivilligt samarbejde om MTV mellem medlemsstaterne på **andre** områder som udvikling og gennemførelse af vaccinationsprogrammer og kapacitetsopbygning af nationale MTV-systemer. ~~Dette frivillige samarbejde bør også fremme synergier med initiativer under strategien for det digitale indre marked på relevante digitale og data-drevne områder inden for sundhed og pleje med henblik på tilvejebringelse af yderligere data fra den virkelige verden (real world evidence), der er relevante for MTV.~~ [Ændring 41]
- (24) ~~For at sikre inklusion og gennemsigtighed i det fælles arbejde bør koordinationsgruppen inddrage og høre interesserede parter og aktører. For at bevare integriteten~~ **objektiviteten, gennemsigtigheden og kvaliteten** af det fælles arbejde bør der udvikles regler, der sikrer det fælles arbejdes uafhængighed, **offentlige adgang** og upartiskhed, og **sikrer**, at et sådant samråd ikke giver anledning til interessekonflikter. [Ændring 42]
- (24a) **Der bør sikres dialog mellem koordinationsgruppen og patientorganisationer, forbrugerorganisationer, ikke-statslige sundhedsorganisationer, sundhedseksperter og fagfolk, navnlig via et netværk af interesserede parter, med garanti for uafhængighed, gennemsigtighed og upartiskhed i de beslutninger, der træffes.** [Ændring 43]
- (24b) **Med henblik på at sikre effektiv beslutningstagning og lette adgangen til lægemidler er det vigtigt, at der er et passende samarbejde mellem beslutningstagere på centrale niveauer i lægemidlets livscyklus.** [Ændring 44]

Torsdag den 14. februar 2019

- (25) For at sikre en ensartet tilgang til det fælles arbejde, som er fastsat i denne forordning, bør ~~Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser~~ **koordinationsgruppen, der består af nationale og/eller regionale myndigheder og organer med ansvar for den medicinske teknologivurdering, med dokumenteret kapacitet, uafhængighed og upartiskhed, udarbejde en metode** til at etablere sikre en høj kvalitet af det samlede fælles procedure- og metodemæssig ramme for kliniske vurderinger, ~~procedurer~~ **arbejde. Kommissionen bør ved hjælp af gennemførelsesretsakter godkende den pågældende metode og en fælles proceduremæssig ramme** for fælles kliniske vurderinger og ~~procedurer~~ for fælles videnskabelige samråd. Hvis det er relevant, **og i begrundede tilfælde**, bør der udarbejdes særskilte regler for lægemidler og medicinsk udstyr. Ved udarbejdelsen af disse regler bør ~~Kommissionen tage der tages~~ hensyn til resultaterne af det arbejde, der allerede er udført i forbindelse med EUnetHTA's fælles aktioner. ~~Den bør også tage hensyn til,~~ **og navnlig metodologiske retningslinjer og modeller for fremlagt dokumentation**, MTV-initiativer, der finansieres via forskningsprogrammet Horisont 2020, samt regionale MTV-initiativer såsom Beneluxa-initiativet og initiativer i forbindelse med Vallettaerklæringen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹²⁾. [~~Ændring 45~~]
- (25a) *Den metodemæssige ramme bør i overensstemmelse med Helsingforserklæringen sikre høj kvalitet og høj klinisk dokumentation ved at vælge de mest hensigtsmæssige benchmarks. Den bør baseres på høje kvalitetsstandarder, den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation, der primært skal stamme fra dobbeltblinde randomiserede kliniske forsøg, metaanalyser og systematiske revideringer, og bør tage hensyn til nyttige, relevante, håndgribelige og konkrete kliniske kriterier, der er tilpasset den pågældende kliniske situation, idet der gives præference til »endpoints« (kliniske parametre). De dokumenter, der skal fremlægges af ansøgeren, bør vedrøre de nyeste data, som er offentligt tilgængelige. [Ændring 46]*
- (25b) *Særlige forhold i metoden, f.eks. for vacciner, bør begrundes og tilpasses meget specifikke omstændigheder, bør have samme videnskabelige stringens og samme videnskabelige standarder og bør aldrig ske på bekostning af kvaliteten af medicinske teknologier eller klinisk dokumentation. [Ændring 47]*
- (25c) *Kommissionen bør yde administrativ støtte til det fælles arbejde i koordinationsgruppen, som efter samråd med de interesserede parter bør forelægge den endelige rapport om dette arbejde. [Ændring 48]*
- (26) For at sikre, at nærværende forordning er fuldt ud operationel, og for at tilpasse den til den tekniske og videnskabelige udvikling, ~~Kommissionen~~ **bør** beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde **gennemførelsesretsakter vedrørende procedurereglerne** for så vidt angår indholdet af de dokumenter, der skal fremlægges, rapporter og sammenfattende rapporter om **de fælles** kliniske vurderinger, indholdet af dokumenter vedrørende anmodninger og rapporter om **de fælles** videnskabelige samråd **samt regler for og** udvælgelse af interesserede parter. Det er navnlig vigtigt, at ~~Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽¹³⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter. [Ændring 49]~~
- (27) For at sikre, at der er tilstrækkelige ressourcer til rådighed for det fælles arbejde **og stabil administrativ støtte** i henhold til denne forordning, bør Unionen finansiere **inden for den flerårige finansielle ramme sikre stabil og vedvarende offentlig finansiering af** det fælles arbejde og det frivillige samarbejde **og samt af** støtterammen til

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽¹³⁾ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen af 13. april 2016 om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

Torsdag den 14. februar 2019

støtte for disse aktiviteter. ~~Finansieringen bør dække omkostningerne ved udarbejdelse af rapporter om fælles klinisk vurdering og fælles videnskabelig samråd. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at udstationere nationale eksperter i Kommissionen for at bistå koordinationsgruppens sekretariat. Kommissionen bør oprette et afgiftssystem for medicinske teknologiudviklere, der både anmoder om fælles videnskabelige samråd og fælles kliniske vurderinger om forskning i uopfyldte medicinske behov. Disse afgifter kan under ingen omstændigheder anvendes til at finansiere det fælles arbejde, som er fastsat i denne forordning.~~ [Ændring 50]

- (28) For at lette det fælles arbejde og udvekslingen af oplysninger om MTV mellem medlemsstaterne bør der fastsættes bestemmelser om oprettelse af en IT-plattform, der indeholder de relevante databaser og sikre kommunikationskanaler **samt alle de oplysninger om procedure, metode, uddannelse og interesser blandt bedømmerne og deltagerne i netværket af interesserede parter og rapporter og resultater vedrørende det fælles arbejde, som bør offentliggøres.** Kommissionen bør også sikre, at IT-plattformen er forbundet med andre infrastrukturer, der er relevante for MTV, som f.eks. registre over data fra den virkelige verden. [Ændring 51]
- (28a) **Samarbejdet bør baseres på princippet om god forvaltning, hvilket indebærer gennemsigtighed, objektivitet, uafhængig ekspertise og retfærdige procedurer. Tillid er en forudsætning for et vellykket samarbejde og kan kun opnås, hvis alle interesserede parter udviser et ægte engagement, og hvis der er adgang til ekspertise, kompetenceudvikling og produktion af høj kvalitet.** [Ændring 52]
- (28b) **Eftersom der på nuværende tidspunkt ikke findes en fælles vedtaget definition af, hvad der kan betragtes som innovation af høj kvalitet eller terapeutisk merværdi, bør Unionen vedtage definitioner heraf med samtykke eller ved konsensus fra alle parter.** [Ændring 53]
- (29) For at sikre en smidig oprettelse og gennemførelse af fælles vurderinger på EU-plan og for at værne om deres kvalitet bør der fastsættes en overgangsperiode, som muliggør en gradvis øgning af det antal fælles vurderinger, der foretages årligt. Det antal vurderinger, der skal foretages, bør fastlægges under behørig hensyntagen til de ressourcer, der er til rådighed, og antallet af deltagende medlemsstater, således at man når op på fuld kapacitet ved udgangen af overgangsperioden. En sådan overgangsperiode bør også give medlemsstaterne mulighed for fuldt ud at tilpasse deres nationale systemer med rammen for det fælles arbejde for så vidt angår resourcefordeling, tidsplaner og prioritering af vurderinger.
- (30) I overgangsperioden bør det ikke være obligatorisk for medlemsstaterne at deltage i fælles kliniske vurderinger og fælles videnskabelige samråd. ~~Dette bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelse til at anvende harmoniserede regler for kliniske vurderinger, der foretages på nationalt plan.~~ I overgangsperioden kan de medlemsstater, der ikke deltager i det fælles arbejde, når som helst beslutte **også** at deltage. For at sikre en stabil og smidig tilrettelæggelse af det fælles arbejde og et velfungerende indre marked bør de medlemsstater, som allerede deltager, ikke have mulighed for at udtræde af rammen for det fælles arbejde. **Kliniske vurderinger, som er blevet igangsat i medlemsstaterne inden anvendelsen af denne forordning, bør fortsætte, medmindre medlemsstaterne beslutter at stoppe dem.** [Ændring 54]
- (31) ~~For at sikre, at støtterammen vedbliver med at være så effektiv og omkostningseffektiv som muligt~~ **Efter overgangsperioden og inden det harmoniserede MTV-system, der er oprettet i henhold til denne forordning, bliver obligatorisk, bør Kommissionen aflægge rapport om gennemførelsen af bestemmelserne om forelægge en konsekvensanalyserapport om hele den procedure, der er blevet indført. Denne konsekvensanalyserapport bør blandt andre kriterier vurdere de fremskridt, der er gjort med hensyn til patienternes adgang til nye medicinske teknologier og det indre markeds funktion, indvirkningen på kvaliteten af innovation og på sundhedssystemernes bæredygtighed samt hensigtsmæssigheden af** anvendelsesområdet for de fælles kliniske vurderinger og om, hvordan støtterammen fungerer, senest to år efter udløbet af overgangsperioden. I rapporten kan der navnlig tages stilling til, om der er behov for at flytte denne støtteramme til et EU-agentur og indføre et system med gebyrbetaling, således at udviklere af medicinsk teknologi også bidrager til finansieringen af det fælles arbejde. [Ændring 55]

Torsdag den 14. februar 2019

- (32) Kommissionen bør foretage en evaluering af denne forordning. I henhold til punkt 22 i den interinstitutionelle aftale **af 13. april 2016** om bedre lovgivning ~~af 13. april 2016~~ bør evaluering være baseret på de fem kriterier: effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og merværdi for EU **Unionen** og bør støttes af et overvågningsprogram. **Resultaterne af denne evaluering bør også meddeles Europa-Parlamentet og Rådet.** [Ændring 56]
- (33) I henhold til direktiv 2011/24/EU støtter og letter Unionen samarbejdet og udvekslingen af videnskabelige oplysninger mellem medlemsstaterne inden for et frivilligt netværk mellem de nationale myndigheder eller organer, der er ansvarlige for medicinsk teknologivurdering, og som er udpeget af medlemsstaterne. Da disse aspekter er omfattet af denne forordning, bør direktiv 2011/24/EU ændres i overensstemmelse hermed.
- (34) Målene for denne forordning, nemlig en tilnærmelse af medlemsstaternes regler om gennemførelse af kliniske vurderinger ~~på nationalt plan og oprettelse af en ramme for obligatoriske fælles kliniske vurderinger af visse medicinske teknologier på EU-plan~~ **af medicinske teknologier inden for forordningens anvendelsesområde**, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne **alene**, men kan på grund af omfanget og virkningerne heraf bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål — [Ændring 57]

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

1. ~~Ved denne forordning~~ **Under hensyntagen til resultaterne af det arbejde, der allerede er udført af EUnetHTA's fælles aktioner**, fastsættes **ved denne forordning:** [Ændring 58]

- a) en støtteramme og procedurer for samarbejde om ~~medicinsk teknologivurdering (MTV)~~ **klinisk vurdering af medicinske teknologier** på EU-plan [Ændring 59]
- b) fælles ~~regler~~ **metoder** for klinisk vurdering af medicinske teknologier. [Ændring 60]

2. Denne forordning berører ikke medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser med hensyn til organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og behandling på sundhedsområdet samt fordelingen af de midler, der afsættes hertil. **Denne forordning berører desuden ikke medlemsstaternes enekompetence vedrørende nationale beslutninger om prisfastsættelse eller godtgørelse.** [Ændring 61]

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »lægemiddel«: et humanmedicinsk lægemiddel som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁴⁾
- b) »medicinsk udstyr«: medicinsk udstyr som defineret i forordning (EU) 2017/745

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

Torsdag den 14. februar 2019

- ba) »**medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik**«: **medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik som defineret i forordning (EU) 2017/746 [Ændring 62]**
- bb) »**vurdering af medicinsk udstyr**«: **vurdering af en metode bestående af mere end et medicinsk udstyr eller en metode bestående af et medicinsk udstyr og en defineret plejekæde af andre behandlinger [Ændring 63]**
- c) »medicinsk teknologi«: medicinsk teknologi som defineret i direktiv 2011/24/EU
- d) »medicinsk teknologivurdering«: en tværfaglig sammenlignende vurderingsproces, som er baseret på kliniske og ikkekliniske vurderingsområder, og hvor tilgængelig dokumentation om kliniske og ikkekliniske spørgsmål i forbindelse med anvendelsen af medicinsk teknologi indsamles og evalueres
- e) »**fælles klinisk vurdering**«: **systematisk indsamling og af videnskabelige oplysninger og komparativ evaluering af tilgængelig videnskabelig dokumentation om en medicinsk heraf og et sammendrag af disse procedurer, sammenligning af den pågældende medicinske teknologi i sammenligning med en eller flere andre medicinske teknologier eller eksisterende procedurer, der udgør et benchmark for en konkret klinisk indikation, baseret på den bedste tilgængelige videnskabelige, kliniske dokumentation og på patient-relevante kliniske kriterier, idet der tages hensyn til følgende kliniske områder af medicinsk teknologivurdering: beskrivelse af det sundhedsproblem, som den medicinske teknologi skal afhjælpe, og hvilke andre medicinske teknologier eller processer der for øjeblikket anvendes til at afhjælpe dette sundhedsproblem, beskrivelse og teknisk karakterisering af den medicinske teknologi, den medicinske teknologis relative kliniske effektivitet og relative sikkerhed [Ændring 64]**
- f) »ikkeklinisk vurdering«: den del af en medicinsk teknologivurdering, der er baseret på følgende ikkekliniske områder af medicinsk teknologivurdering: omkostningsmæssig og økonomisk evaluering af medicinsk teknologi og etiske organisatoriske, sociale og juridiske aspekter i forbindelse med anvendelsen heraf
- g) »samarbejdsbaseret vurdering«: en klinisk vurdering af medicinsk udstyr, der foretages på EU-plan af en række berørte myndigheder og organer for medicinsk teknologivurdering, der deltager på frivillig basis
- ga) »**bedømmelse**«: **at drage konklusioner om merværdien af de pågældende teknologier som led i nationale bedømmelsesprocesser, hvor der kan tages hensyn til både såvel kliniske som ikkekliniske data og kriterier på det nationale sundhedsområde [Ændring 65]**
- gb) »**patientrelevante sundhedsresultater**«: **data, der måler eller forudsiger dødelighed, sygelighed, sundhedsrelateret livskvalitet og utilsigtede hændelser. [Ændring 202].**

Artikel 3

Medlemsstaternes koordinationsgruppe for medicinsk teknologivurdering

1. Medlemsstaternes koordinationsgruppe om medicinsk teknologivurdering (i det følgende benævnt »koordinationsgruppen«) oprettes hermed.
2. Medlemsstaterne udpeger de nationale **eller regionale** myndigheder og organer, der som medlemmer af koordinationsgruppen og dens undergrupper har ansvaret for medicinsk teknologivurdering, og underretter Kommissionen herom og om eventuelle senere ændringer. Medlemsstaterne kan udpege mere end én myndighed eller ét organ, der som medlemmer af koordinationsgruppen og en eller flere af dens undergrupper har ansvaret for medicinsk teknologivurdering, på nationalt plan. [Ændring 66]
3. Koordinationsgruppen træffer afgørelse ved konsensus eller, om nødvendigt, ved afstemning med simpelt kvalificeret flertal. Hver medlemsstat har én stemme.

Torsdag den 14. februar 2019

Procedurer, som gennemføres af koordinationsgruppen, skal være gennemsigtige med mødeprotokoller og afstemninger, som dokumenteres og gøres offentligt tilgængelige, herunder eventuelle uenigheder. [Ændring 203]

4. Koordinationsgruppens møder ledes i fællesskab af Kommissionen af **Kommissionen, som ikke har stemmeret**, og en medformand, der vælges blandt gruppens medlemmer for en periode, der skal fastsættes i dens forretningsorden **hvert år vælges på skift blandt gruppens medlemmer. Medformændene varetager udelukkende administrative opgaver.** [Ændring 68]

5. Koordinationsgruppens medlemmer, **som er nationale eller regionale vurderingsmyndigheder eller -organer**, udpeger deres repræsentanter i koordinationsgruppen og i de undergrupper, **som de er medlemmer af på ad hoc-basis eller permanent basis, og informerer Kommissionen om deres udpegelse og om eventuelle senere ændringer. Medlemsstaterne kan tilbagekalde disse udpegelser, hvis der er berettiget grundlag herfor ud fra kravene om udpegelsen. Der kan imidlertid på grund af arbejdsbyrden, sammensætningen af undergrupperne og kravene om specifik viden være mere end én ekspertbedømmer for hver medlemsstat, men uden at dette berører princippet om, at hver medlemsstat kun har én stemme i beslutningstagningen. Ved udpegelserne tages der hensyn til den ekspertise, der er nødvendig for at opfylde undergruppens målsætninger. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen underrettes om alle udpegelser og eventuelle tilbagekaldelser.** [Ændring 69]

6. **For at sikre arbejde af høj kvalitet skal** koordinationsgruppens medlemmer og deres udpegede repræsentanter **skal overholde principperne om uafhængighed hentes fra nationale eller regionale agenturer for medicinsk teknologivurdering eller fra organer, der har ansvar for dette område.**

Medlemmerne i koordinationsgruppen — samt eksperter og bedømmere generelt — må ikke have nogen form for økonomiske interesser i udviklingsindustrien for medicinsk teknologivurdering eller i forsikringsselskaber, som kan påvirke deres upartiskhed og fortrolighed. De forpligter sig til at handle uafhængigt og i offentlighedens interesse, og de afgiver hvert år en interesseerklæring. Disse interesseerklæringer registreres på den i artikel 27 omhandlede IT-plattform og gøres tilgængelige for offentligheden.

På hvert møde gør koordinationsgruppens medlemmer opmærksom på eventuelle specifikke interesser, som kan anses for at have negative konsekvenser for deres uafhængighed med hensyn til punkterne på dagsordenen. Når en interessekonflikt opstår, skal det berørte medlem af koordinationsgruppen trække sig fra mødet, mens de pågældende punkter på dagsordenen behandles. Procedurereglerne i tilfælde af interessekonflikter fastsættes i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, litra a), nr. iia).

For at sikre gennemsigtighed og offentlig bevidsthed om processen og for at øge tilliden til systemet skal alle de kliniske data, der evalueres, have den højeste grad af gennemsigtighed og offentlig kommunikation. Hvis data af kommercielle årsager er fortrolige, skal fortroligheden heraf defineres klart og være begrundet, og de fortrolige data skal klart afgrænses og beskyttes. [Ændring 70]

7. Kommissionen offentliggør en **ajourført** liste over de udpegede medlemmer af koordinationsgruppen og dens undergrupper **og andre eksperter sammen med deres kvalifikationer og ekspertiseområder samt deres årlige erklæring om økonomiske interesser** på den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27.

De oplysninger, der er omhandlet i det første afsnit, ajourføres årligt af Kommissionen, og når det anses for nødvendigt på baggrund af nye omstændigheder. Disse ajourføringer skal være offentligt tilgængelige. [Ændring 71]

8. Koordinationsgruppen:

a) vedtager forretningsordenen for afholdelsen af sine møder og ajourfører den, hvis det er nødvendigt

b) koordinerer og godkender undergruppernes arbejde

c) ~~sikrer samarbejde~~ **samarbejder** med relevante organer på EU-plan med henblik på at lette tilvejebringelsen af yderligere dokumentation, som er nødvendig for dens arbejde [Ændring 72]

Torsdag den 14. februar 2019

- d) sikrer passende inddragelse af, **at relevante** interesserede parter **og eksperter høres på passende vis i sit forbindelse med deres arbejde. Sådanne høringer dokumenteres, herunder offentligt tilgængelige interesseerklæringer fra de hørte interesserede parter, og indarbejdes i den endelige fælles vurderingsrapport [Ændring 73]**
- e) opretter undergrupper for:
- i) fælles kliniske vurderinger
 - ii) fælles videnskabelige samråd
 - iii) identificering af fremspirende medicinske teknologier
 - iv) frivilligt samarbejde
 - v) udarbejdelse af årlige arbejdsprogrammer og årsrapporter og ajourføringer af fælles regler og arbejdsdokumenter.

9. Koordinationsgruppen kan mødes i forskellige sammensætninger i forbindelse med følgende kategorier af medicinsk teknologi: lægemidler, medicinsk udstyr og andre medicinske teknologier.

10. Koordinationsgruppen kan oprette separate undergrupper for følgende kategorier af medicinsk teknologi: lægemidler, medicinsk udstyr og andre medicinske teknologier.

10a. Under alle omstændigheder offentliggøres koordinationsgruppens og undergruppernes forretningsorden, dagordenerne for deres møder, de vedtagne beslutninger samt de nærmere oplysninger om afstemninger og stemmeforklaringer, herunder mindretalsudtalelserne. [Ændring 74]

Artikel 4

Årligt arbejdsprogram og årsrapport

1. Den undergruppe, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 3, stk. 8, litra e), udarbejder et årligt arbejdsprogram, der godkendes af koordinationsgruppen senest den 31. december hvert år.
2. I det årlige arbejdsprogram skal der redegøres for det fælles arbejde, der udføres i det kalenderår, der følger efter dets godkendelse, og det omfatter:
 - a) det planlagte antal fælles kliniske vurderinger, og hvilke typer medicinske teknologier der skal vurderes
 - b) det planlagte antal fælles videnskabelige samråd
 - c) frivilligt samarbejde.

Det i første afsnit, litra a), b) og c), nævnte afgøres ud fra, i hvilken udstrækning det indvirker på patienterne, folkesundheden eller sundhedssystemerne. [Ændring 75]

3. I forbindelse med udarbejdelsen af det årlige arbejdsprogram skal den udpegede undergruppe:
 - a) tage hensyn til den årlige undersøgelse vedrørende fremspirende medicinske teknologier, der er omhandlet i artikel 18
 - b) tage hensyn til de ressourcer, som koordinationsgruppen har til rådighed til det fælles arbejde
 - c) høre Kommissionen om udkastet til det **og netværket af interesserede parter inden for rammerne af de** årlige arbejdsprogram **møder, jf. artikel 26 i nærværende forordning,** og tage hensyn til Kommissionens udtalelse **deres bemærkninger. [Ændring 76]**

Torsdag den 14. februar 2019

4. Den udpegede undergruppe udarbejder en årsrapport, der godkendes af koordinationsgruppen senest den 28. februar hvert år.
5. Årsrapporten skal indeholde oplysninger om det fælles arbejde, der udføres i det kalenderår, der går forud for dens godkendelse.

5a. Både den årlige rapport og det årlige arbejdsprogram offentliggøres på den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27. [Ændring 77]

Kapitel II

Fælles arbejde om medicinsk teknologivurdering på EU-plan

AFDELING 1

FÆLLES KLINISKE VURDERINGER

Artikel 5

Anvendelsesområdet for fælles kliniske vurderinger

1. Koordinationsgruppen foretager fælles kliniske vurderinger vedrørende:
 - a) lægemidler, der er omfattet af den godkendelsesprocedure, der er fastsat i forordning (EF) nr. 726/2004, herunder når der er foretaget en ændring i Kommissionens afgørelse om udstedelse af en markedsføringstilladelse på grundlag af en ændring i den eller de terapeutiske indikationer, for hvilken eller hvilke der oprindeligt blev udstedt tilladelse, bortset fra lægemidler, der er godkendt i henhold til artikel 10 og 10a i direktiv 2001/83/EF
 - aa) **andre lægemidler, som ikke er underlagt den godkendelsesprocedure, der er fastlagt ved forordning (EF) nr. 726/2004, hvor udvikleren af den medicinske teknologi har valgt den centraliserede godkendelsesprocedure, forudsat at de pågældende lægemidler udgør en vigtig teknisk, videnskabelig eller terapeutisk nyskabelse, eller at godkendelsen heraf er i folkesundhedens interesse [Ændring 78]**
 - b) medicinsk udstyr klassificeret som klasse IIb og III i henhold til artikel 51 i forordning (EU) 2017/745, for hvilket de relevante ekspertpaneler har afgivet en videnskabelig udtalelse inden for rammerne af proceduren for høring i forbindelse med klinisk evaluering i henhold til artikel 54 i nævnte forordning, **og som anses for at være en væsentlig nyskabelse og med potentiel betydelig indvirkning på folkesundheden eller de nationale sundhedssystemer [Ændring 79]**
 - c) medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik klassificeret som klasse D i henhold til artikel 47 i forordning (EU) 2017/746, for hvilket de relevante ekspertpaneler har forelagt deres synspunkter inden for rammerne af proceduren i henhold til artikel 48, stk. 6, i nævnte forordning, **og som anses for at være en væsentlig nyskabelse med potentiel betydelig indvirkning på folkesundheden eller de nationale sundhedssystemer. [Ændring 80]**
2. Koordinationsgruppen udvælger det medicinske udstyr, der er nævnt i stk. 1, litra b) og c), med henblik på fælles klinisk vurdering på grundlag af følgende kriterier:
 - a) uopfyldte medicinske behov
 - b) potentiel virkning for patienter, folkesundhed eller sundhedssystemer
 - c) betydelig grænseoverskridende dimension
 - d) væsentlig merværdi på EU-plan

Torsdag den 14. februar 2019

e) de tilgængelige ressourcer

ea) *behovet for bedre klinisk dokumentation* [Ændring 81]

eb) *efter anmodning fra udvikleren af medicinsk teknologi*. [Ændring 82]

Artikel 6

Udarbejdelse af rapporter om fælles klinisk vurdering

1. Koordinationsgruppen iværksætter fælles kliniske vurderinger af medicinske teknologier på grundlag af sit årlige arbejdsprogram ved at udpege en undergruppe, der skal overvåge udarbejdelsen af rapporten om fælles klinisk vurdering på vegne af koordinationsgruppen.

Rapporten om fælles klinisk vurdering ledsages af en sammenfattende rapport, ~~og der som minimum indeholder de komparative kliniske data, »endpoints«, komparatorerne, metoden, den anvendte kliniske dokumentation og konklusionerne om virkning, sikkerhed og den relative effektivitet, begrænsningerne af vurderingen, divergerende synspunkter, et resumé af de afholdte samråd og de fremsatte bemærkninger.~~ Rapporterne skal være udarbejdet i overensstemmelse med ~~kravene i denne artikel og de krav, der er fastsat i henhold til artikel 11, 22 og 23.~~ *de krav, som koordinationsgruppen har fastsat, og skal offentliggøres, uanset rapportens konklusioner.*

For så vidt angår de i artikel 5, stk. 1, litra a), omhandlede lægemidler skal rapporten om fælles klinisk vurdering vedtages af koordinationsgruppen inden for 80-100 dage for at sikre overholdelse af de i Rådets direktiv 89/105/EØF⁽¹⁵⁾ fastsatte tidsfrister for prisfastsættelse og godtgørelse. [Ændring 83]

2. Den udpegede undergruppe anmoder ~~relevante udviklere~~ *udvikleren* af medicinsk teknologi om at fremlægge *alt tilgængeligt og ajourført* dokumentationsmateriale, der indeholder de oplysninger ~~og, data samt den dokumentation undersøgelse, herunder både negative og positive resultater,~~ der er nødvendige for den fælles kliniske vurdering. *Denne dokumentation skal inkludere de tilgængelige data fra alle udførte tests og fra alle de undersøgelser, hvor teknologien er blevet benyttet, idet begge er af afgørende betydning for at sikre, at vurderingerne er af høj kvalitet.*

For så vidt angår lægemidler, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a), skal dokumentationen mindst omfatte:

a) *ansøgningsdokumentet*

b) *en angivelse af markedsføringstilladelsens status*

c) *den europæiske offentlige vurderingsrapport (EPAR), såfremt denne foreligger, inklusive produktresuméet (SPC); Det Europæiske Lægemiddelagentur forelægger de relevante vedtagne videnskabelige vurderingsrapporter for Koordinationsgruppen*

d) *eventuelle resultater af yderligere undersøgelser, som er bestilt af koordineringsgruppen og tilgængelige for udvikleren af medicinsk teknologi*

e) *hvis det er relevant og såfremt udvikleren af medicinsk teknologi har adgang hertil, allerede tilgængelige MTV-rapporter om den pågældende medicinske teknologi*

f) *oplysninger om undersøgelser og registre over undersøgelser, der er tilgængelige for udvikleren af medicinsk teknologi.*

Udvikleren af medicinsk teknologi er forpligtet til at indsende alle de ønskede oplysninger.

Bedømmerne kan også få adgang til offentlige databaser og kilder med kliniske oplysninger såsom patientregistre, databaser eller europæiske netværk af referencecentre, hvor en sådan adgang skønnes nødvendig for at supplere de oplysninger, som udvikleren af medicinsk teknologi har fremskaffet, og for at foretage en mere nøjagtig klinisk vurdering af den medicinske teknologi. Vurderingens reproducerbarhed indebærer, at sådanne oplysninger skal gøres offentlige.

⁽¹⁵⁾ Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger (EFT L 40 af 11.2.1989, s. 8).

Torsdag den 14. februar 2019

Bedømmere og udviklere af medicinsk teknologi skal være uvildige og uafhængige af hinanden. Udviklere af medicinsk teknologi kan høres, men må aldrig medvirke aktivt ved evalueringen. [Ændring 84]

2a. For så vidt angår lægemidler til sjældne sygdomme kan koordinationsgruppen med rette tage hensyn til, at der ikke er nogen væsentlig grund eller supplerende dokumentation til at støtte yderligere kliniske analyser ud over Det Europæiske Lægemiddelagenturs allerede foretagne vurdering af, om lægemidlet er til stor gavn. [Ændring 85]

3. Den udpegede undergruppe udpeger blandt sine medlemmer en bedømmer og en medbedømmer, som skal foretage den fælles kliniske vurdering. **Bedømmeren og medbedømmeren skal være forskellige fra dem, der tidligere er udpeget i henhold til artikel 13, stk. 3, undtagen i særlige og begrundede situationer, hvor den nødvendige specifikke ekspertise ikke er til rådighed, og er betinget af koordinationsgruppens godkendelse.** Ved udpegelserne tages der hensyn til den videnskabelige ekspertise, der er nødvendig for vurderingen. [Ændring 86]

4. Bedømmeren udarbejder med hjælp fra medbedømmeren et udkast til rapporten om fælles klinisk vurdering og til den sammenfattende rapport.

5. Konklusionerne i rapporten om fælles klinisk vurdering skal ~~begrænses til følgende~~ **omfatte:** [Ændring 87]

a) en analyse af ~~de~~ **den** relative effekter **effektivitet og sikkerhed** af den ~~medicinske teknologi~~ **medicinske teknologi**, der vurderes **ud fra de kliniske »endpoints«, der er relevante for de patientrelevante sundhedsresultater den kliniske enhed og den patientgruppe,** der er valgt til vurderingen, **herunder dødelighed, sygelighed og livskvalitet, og sammenlignet med en eller flere sammenlignelige behandlinger, som skal fastsættes af koordinationsgruppen** [Ændring 88]

b) graden af sikkerhed for så vidt angår de relative effekter på grundlag af den **bedste** tilgængelige **kliniske** dokumentation **og sammenlignet med de bedste standardbehandlinger.** **Vurderingen baseres på de kliniske »endpoints«, der er fastsat i overensstemmelse med internationale standarder inden for evidensbaserede lægemidler, navnlig med hensyn til forbedring af helbredstilstanden, afkortning af sygdommens varighed, livsforlængelse, mindskelse af bivirkninger eller forbedret livskvalitet. Der skal også henvises til undergruppenspecifikke forskelle.** [Ændring 89]

Konklusionerne skal ikke indeholde en bedømmelse.

Bedømmeren og medbedømmeren sikrer, at udvælgelsen af relevante patientgrupper er repræsentativ for de deltagende medlemsstater, således at de kan træffe passende beslutninger om at finansiere disse teknologier med midler fra de nationale sundhedsbudgetter. [Ændring 90]

6. Hvis bedømmeren på et hvilket som helst tidspunkt i udarbejdelsen af udkastet til rapporten om fælles klinisk vurdering mener, at det er nødvendigt med yderligere dokumentation fra den fremlæggende udvikler af medicinsk teknologi for at færdiggøre rapporten, kan bedømmeren anmode den udpegede undergruppe om at suspendere den frist, der er fastsat for udarbejdelsen af rapporten, og anmode udvikleren af medicinsk teknologi om yderligere dokumentation. Efter at have hørt udvikleren af medicinsk teknologi om, hvor lang tid der er brug for til at udarbejde den nødvendige yderligere dokumentation, angiver bedømmeren i sin anmodning, hvor mange arbejdsdage udarbejdelsen skal suspenderes. **Når nye kliniske data bliver tilgængelige under processen, fremsender den pågældende udvikler af medicinsk teknologi også proaktivt disse nye oplysninger til bedømmeren.** [Ændring 205]

7. Medlemmerne af den udpegede undergruppe **eller koordinationsgruppen** fremsætter **inden for en minimumsperiode på 30 arbejdsdage** deres bemærkninger under udarbejdelsen af udkastet til rapporten om fælles klinisk vurdering og til den sammenfattende rapport. ~~Kommissionen kan også fremsætte bemærkninger.~~ [Ændring 92]

8. Bedømmeren forelægger udkastet til rapporten om fælles kliniske vurdering og til den sammenfattende rapport for den fremlæggende udvikler **udvikleren** af medicinsk teknologi og ~~fastsætter en frist, inden for hvilken udvikleren kan fremsætte~~ **med henblik på** bemærkninger. [Ændring 93]

Torsdag den 14. februar 2019

9. ~~Den udpegede undergruppe sikrer, at interesserede parter, herunder patienter~~ **Patienter, forbrugerorganisationer, sundhedsprofessionelle, NGO'er, andre sammenslutninger for udviklere inden for medicinsk teknologi** og kliniske eksperter, får lejlighed til at **kan** fremsætte bemærkninger under ~~udarbejdelsen af udkastet til rapporten om den fælles klinisk vurdering og til den sammenfattende rapport, og fastsætter kliniske evaluering inden for en frist, inden for hvilken de kan fremsætte bemærkninger der fastsættes af den udpegede undergruppe.~~

Kommissionen offentliggør interesseerklæringer fra alle hørte interesserede parter på den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27. [Ændring 94]

10. Efter at have modtaget og taget hensyn til de bemærkninger, der er fremsat i overensstemmelse med stk. 7, 8 og 9, færdiggør bedømmeren med hjælp fra medbedømmeren udkastet til rapporten om fælles klinisk vurdering og til den sammenfattende rapport og fremlægger disse rapporter for ~~den udpegede undergruppe og for Kommissionen koordinationsgruppen~~ med henblik på deres bemærkninger. **Kommissionen offentliggør alle bemærkninger, som besvares på behørig vis, på den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27. [Ændring 95]**

11. Bedømmeren tager, med hjælp fra medbedømmeren, hensyn til bemærkningerne fra ~~den udpegede undergruppe og Kommissionen koordinationsgruppen~~ og fremlægger et endeligt udkast til rapporten om fælles klinisk vurdering og til den sammenfattende rapport for koordinationsgruppen med henblik på **en endelig** godkendelse. [Ændring 96]

12. Koordinationsgruppen godkender den endelige rapport om fælles klinisk vurdering og den sammenfattende rapport, så vidt muligt ved konsensus eller, om nødvendigt, ved et ~~simpelt~~ **kvalificeret** flertal af medlemsstaterne.

Divergerende holdninger og begrundelserne for disse holdninger bør registreres i den endelige rapport.

Den endelige rapport skal indeholde en følsomhedsanalyse, hvis der foreligger et eller flere af følgende elementer:

- a) **forskellige holdninger til de undersøgelser, der skal udelukkes, på grund af stærk partiskhed**
- b) **divergerende holdninger, hvis undersøgelser udelukkes, fordi de ikke afspejler den nutidige teknologiske udvikling, eller**
- c) **uoverensstemmelser hvad angår definitionen af bagatelgrænser for patientrelevante »endpoints«.**

Valget af en eller flere komparatorer og patientrelevante »endpoints« begrundes rent medicinsk og dokumenteres i den endelige rapport.

Den endelige rapport omfatter endvidere resultaterne af det fælles videnskabelige samråd som gennemføres i henhold til artikel 13. Rapporterne om de videnskabelige samråd offentliggøres efter afslutningen af de fælles kliniske vurderinger. [Ændring 206]

13. Bedømmeren sikrer, at ~~kommercielt følsomme oplysninger fjernes fra~~ den godkendte rapport om fælles klinisk vurdering og den ~~godkendte~~ sammenfattende rapport **indeholder de kliniske oplysninger, der er genstand for vurderingen, og angiver metoden og de anvendte undersøgelser. Bedømmeren rådfører sig med udvikleren om rapporten, inden den offentliggøres. Udvikleren har ti arbejdsdage til at underrette bedømmeren om eventuelle oplysninger, som denne anser for fortrolige, og til at begrunde oplysningernes kommercielt følsomme karakter. Som en sidste udvej træffer bedømmeren og medbedømmeren afgørelse om, hvorvidt udviklerens krav om fortrolighed er berettiget. [Ændring 98]**

14. Koordinationsgruppen fremsender den godkendte rapport om fælles klinisk vurdering og den godkendte sammenfattende rapport til den fremlæggende udvikler af medicinsk teknologi og Kommissionen, **som lægger begge rapporter på IT-plattformen. [Ændring 99]**

Torsdag den 14. februar 2019

14a. Ved modtagelsen af den godkendte rapport om fælles klinisk vurdering og den sammenfattende rapport kan den fremlæggende udvikler af medicinsk teknologi fremkomme med sine indsigelser skriftligt til koordinationsgruppen og Kommissionen inden for syv arbejdsdage. Udvikleren fremlægger i sådanne tilfælde en nøje begrundelse for sine indsigelser. Koordinationsgruppen vurderer indvendingerne inden for syv arbejdsdage og ændrer om nødvendigt rapporten.

Koordinationsgruppen skal godkende og forelægge den endelige rapport om fælles klinisk vurdering, den sammenfattende rapport og et forklarende dokument, der angiver, hvordan indvendingerne fra den fremlæggende udvikler af medicinsk teknologi og Kommissionen er blevet behandlet. [Ændring 100]

14b. Rapporten om fælles klinisk vurdering og den sammenfattende rapport skal foreligge efter 80 dage og senest efter 100 dage, undtagen i begrundede tilfælde, hvor processen som følge af kliniske behov enten skal fremskyndes eller forsinkes. [Ændring 101]

14c. Hvis den fremlæggende udvikler af medicinsk teknologi trækker ansøgningen om markedsføringstilladelse tilbage, med en angivelse af årsagerne hertil, eller hvis Det Europæiske Lægemiddelagentur standser en vurdering, skal koordinationsgruppen informeres herom, således at den kan standse proceduren for fælles klinisk vurdering. Kommissionen offentliggør årsagerne til tilbagetrækningen af ansøgningen eller standsningen af vurderingen på den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27. [Ændring 102]

Artikel 7

Listen over vurderede medicinske teknologier

1. Hvis Kommissionen mener, at den godkendte rapport om fælles klinisk vurdering og den godkendte sammenfattende rapport opfylder de indholdsmæssige og proceduremæssige krav, der er fastsat i denne forordning, opfører den navnet på den medicinske teknologi, der er genstand for **rapporten og den godkendte og sammenfattende rapport, uanset om den godkendte sammenfattende rapport er blevet vedtaget eller ej**, på en liste over teknologier, der har gennemgået en fælles klinisk vurdering (i det følgende benævnt »listen over vurderede medicinske teknologier« eller »listen«), senest 30 dage efter at have modtaget den godkendte rapport og den godkendte sammenfattende rapport fra koordinationsgruppen. [Ændring 103]

2. Hvis Kommissionen inden for 30 dage efter modtagelsen af den godkendte rapport om fælles klinisk evaluering og den godkendte sammenfattende rapport konkluderer, at den godkendte rapport om fælles klinisk vurdering og den godkendte sammenfattende rapport ikke opfylder de **indholdsmæssige procedure- og proceduremæssige lovgivningsmæssige** krav, der er fastsat i denne forordning, informerer den koordinationsgruppen om begrundelsen for sine konklusioner og anmoder den om at gennemgå ~~rapporten og den sammenfattende rapport~~ **vurderingen og angiver årsagerne hertil.** [Ændring 104]

3. Den udpegede undergruppe tager de i stk. 2 omhandlede konklusioner op til overvejelse og opfordrer udvikleren af medicinsk teknologi til at fremsætte bemærkninger inden for en nærmere angivet frist. ~~De~~ **Den** udpegede undergruppe gennemgår rapporten om fælles klinisk vurdering og den sammenfattende rapport under hensyntagen til bemærkningerne fra udvikleren af medicinsk teknologi. Bedømmeren ændrer med hjælp fra medbedømmeren rapporten om fælles klinisk vurdering og den sammenfattende rapport i overensstemmelse hermed og fremlægger dem for koordinationsgruppen. Artikel 6, stk. 12-14, finder anvendelse. **Kommissionen, ud fra et proceduremæssigt synspunkt, inden der træffes en endelig afgørelse.** [Ændring 105]

4. Efter fremlæggelsen af den ændrede godkendte rapport om fælles klinisk vurdering og den ændrede sammenfattende rapport, og hvis Kommissionen mener, at den ændrede godkendte rapport om fælles klinisk vurdering og den ændrede sammenfattende rapport opfylder de indholdsmæssige og proceduremæssige krav, der er fastsat i denne forordning, opfører den navnet på den medicinske teknologi, der er genstand for rapporten og den sammenfattende rapport, på listen over vurderede medicinske teknologier. [Ændring 106]

5. Hvis Kommissionen konkluderer, at den ændrede godkendte rapport om fælles klinisk vurdering og den ændrede sammenfattende rapport ikke overholder de indholdsmæssige og proceduremæssige krav, der er fastsat i denne forordning, afviser den at opføre navnet på den medicinske teknologi på listen **opføres den medicinske teknologi, der er genstand for vurderingen, på listen sammen med den sammenfattende rapport om vurderingen og Kommissionens bemærkninger, som alt sammen offentliggøres på den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27.** Kommissionen underretter koordinationsgruppen herom, med angivelse af begrundelsen for, at navnet ikke opføres på listen **den negative rapport.** De forpligtelser, der er fastsat i artikel 8, finder ikke anvendelse på den pågældende medicinske teknologi. Koordinationsgruppen underretter den fremlæggende udvikler af medicinsk teknologi herom og medtager kortfattede oplysninger om disse rapporter i sin årsrapport. [Ændring 107]

Torsdag den 14. februar 2019

6. For så vidt angår de medicinske teknologier, der er opført på listen over vurderede medicinske teknologier, offentliggør Kommissionen **på den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27**, den godkendte rapport om fælles klinisk vurdering og den godkendte sammenfattende rapport ~~på den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27~~ **samt alle bemærkninger fra interesserede parter og foreløbige rapporter**, og gør dem tilgængelige for den fremlæggende udvikler af medicinsk teknologi senest 10 arbejdsdage efter deres optagelse på listen. [Ændring 108]

Artikel 8

Anvendelse af rapporter om fælles klinisk vurdering på medlemsstatsplan

1. ~~Medlemsstaterne~~ **Hvad angår de medicinske teknologier, der er opført på listen over vurderede medicinske teknologier, eller dem, for hvilke der er iværksat en fælles klinisk vurdering:** [Ændring 109]

- a) ~~må ikke foretage en~~ **anvender medlemsstaterne rapporterne om fælles** klinisk vurdering eller en tilsvarende vurdering af en medicinsk teknologi, der er opført på listen over vurderede ~~i deres~~ medicinske teknologier, eller for hvilken der er iværksat en fælles klinisk vurdering **teknologivurderinger på medlemsstatsniveau** [Ændring 110]
- b) ~~anvender rapporter om~~ **gentager medlemsstaterne ikke den** fælles klinisk **kliniske** vurdering i deres medicinske ~~teknologivurderinger~~ på medlemsstatsniveau. [Ændring 111]

1a. **Det krav, der er fastsat i stk. 1, litra b), er ikke til hinder for, at medlemsstaterne eller regionerne foretager vurderinger af den kliniske merværdi af de pågældende teknologier som led i nationale eller regionale vurderingsprocesser, der kan tage kliniske og ikkekliniske oplysninger samt klinisk og ikkeklinisk dokumentation i betragtning, som kan være af specifik karakter for den pågældende medlemsstat, som ikke var medtaget i den fælles kliniske vurdering, og som er nødvendig for at færdiggøre den medicinske teknologivurdering eller den samlede proces for prisfastsættelse og godtgørelse.**

Sådanne supplerende vurderinger kan sammenligne den pågældende teknologi med en komparator, der repræsenterer den bedste tilgængelige og evidensbaserede plejestandard i den pågældende medlemsstat, og som — på trods af medlemsstatens anmodning i screeningfasen — ikke var omfattet af den fælles kliniske vurdering. De kan også vurdere den teknologi, som anvendes i en plejesituation, og som er specifik for den pågældende medlemsstat, på grundlag af dens kliniske praksis eller den ramme, der er valgt for godtgørelse.

Sådanne foranstaltninger skal være berettigede, nødvendige og rimelige med henblik på at opfylde dette mål, må ikke overlappe det arbejde, der udføres på EU-plan, og må ikke unødigt forsinke patienternes adgang til disse teknologier.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og koordinationsgruppen, at de agter at supplere den fælles kliniske vurdering sammen med en begrundelse herfor. [Ændring 112]

2. ~~Medlemsstaterne underretter Kommissionen om resultatet af en medicinsk teknologivurdering af en medicinsk teknologi, som har været genstand~~ **indsender oplysninger via den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27, om, hvordan der er blevet taget højde for en den fælles klinisk kliniske** vurdering, senest 30 dage efter dens afslutning. ~~Underretningen ledsages af oplysninger om, hvordan konklusionerne fra rapporten om fælles klinisk vurdering~~ **i vurderingen af den medicinske teknologi på medlemsstatsniveau, samt andre kliniske data og yderligere dokumentation, som er blevet anvendt i den samlede medicinske teknologivurdering, taget i betragtning, således at Kommissionen fremmer kan lette** udvekslingen af disse oplysninger mellem ~~medlemsstater~~ via den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27 **medlemsstaterne.** [Ændring 113]

Torsdag den 14. februar 2019

Artikel 9

Ajourføringer af fælles kliniske vurderinger

1. Koordinationsgruppen foretager ajourføringer af de fælles kliniske vurderinger, hvis:
 - a) Kommissionens afgørelse om udstedelse af en markedsføringstilladelse for et lægemiddel, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a), var betinget af opfyldelsen af yderligere krav efter udstedelse af markedsføringstilladelse
 - b) den oprindelige rapport om fælles klinisk vurdering fastslog behovet for en ajourføring, så snart der foreligger supplerende dokumentation for yderligere vurdering **inden for den frist, der er fastsat i den pågældende rapport [Ændring 114]**
 - ba) **på anmodning af en medlemsstat eller en udvikler af medicinsk teknologi, der mener, at der er ny klinisk dokumentation [Ændring 115]**
 - bb) **der fem år efter vurderingen foreligger ny klinisk dokumentation, eller tidligere når der fremlægges ny klinisk dokumentation eller nye kliniske data. [Ændring 116]**
- 1a. *I de tilfælde, der er omhandlet under første afsnit, litra a), b), ba) og bb), skal udvikleren af medicinsk teknologi fremlægge de supplerende oplysninger. Hvis dette ikke sker, falder den tidligere fælles vurdering uden for anvendelsesområdet for artikel 8.*

Databasen »EVIDENT« skal fortsat opretholdes for at indsamle klinisk dokumentation, som følger af brugen af den medicinske teknologi i realtid, og for at overvåge de sundhedsrelaterede resultater. [Ændring 117]

2. Koordinationsgruppen kan foretage ajourføringer af de fælles kliniske vurderinger, hvis en eller flere af dens medlemmer anmoder herom.

Der anmodes om ajourføring af fælles kliniske vurderinger, når nye oplysninger, som ikke var tilgængelige på tidspunktet for den oprindelige fælles rapport, offentliggøres eller gøres tilgængelige. Når det besluttet at ajourføre rapporten om fælles kliniske vurderinger, kan det medlem, som foreslog det, ajourføre rapporten om fælles kliniske vurderinger og foreslå, at den vedtages af andre medlemsstater ved gensidig anerkendelse. Når en medlemsstat ajourfører rapporten om fælles kliniske vurderinger, anvender den de metoder og standarder, som koordinationsgruppen har fastlagt.

Hvis medlemsstaterne ikke kan nå til enighed om en ajourføring, henvises sagen til koordinationsgruppen. Koordinationsgruppen afgør, hvorvidt der skal foretages en ajourføring på grundlag af de nye oplysninger.

Hvis en ajourføring godkendes ved gensidig anerkendelse eller efter koordinationsgruppens beslutning, betragtes den fælles rapport som ajourført. [Ændring 118]

3. Ajourføringerne foretages i overensstemmelse med de procedureregler, der er fastsat i henhold til artikel 11, stk. 1, litra d).

Artikel 10

Overgangsordninger for fælles kliniske vurderinger

I den overgangsperiode, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1:

- a) skal koordinationsgruppen:
 - i) basere det årlige antal planlagte fælles kliniske vurderinger på antallet af deltagende medlemsstater og de ressourcer, den har til rådighed
 - ii) udvælge de lægemidler, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a), til fælles klinisk vurdering på grundlag af de udvælgelseskriterier, der er nævnt i artikel 5, stk. 2

Torsdag den 14. februar 2019

- b) må de medlemmer af koordinationsgruppen, der kommer fra medlemsstater, der ikke deltager i de fælles kliniske vurderinger, ikke:
- udpeges til bedømmere eller medbedømmere
 - fremsætte bemærkninger om udkastet til rapporterne om fælles klinisk vurdering og til de sammenfattende rapporter
 - deltage i godkendelsesprocessen for de endelige rapporter om fælles klinisk vurdering og de endelige sammenfattende rapporter
 - deltage i udarbejdelser- og godkendelsesprocessen vedrørende de dele af de årlige arbejdsprogrammer, der vedrører fælles kliniske vurderinger
 - være omfattet af forpligtelserne i artikel 8 for så vidt angår medicinske teknologier, der har gennemgået en fælles klinisk vurdering.

Artikel 11

Vedtagelse af detaljerede procedureregler for fælles kliniske vurderinger

- Kommissionen udarbejder **i overensstemmelse med denne forordning** ved hjælp af gennemførelsesretsakter procedureregler for: [**Ændring 119**]
 - ~~fremlæggelser af oplysninger, data og dokumentation fra udviklere af medicinsk teknologi~~ [**Ændring 120**]
 - udpegelse af bedømmere og medbedømmere
 - fastlæggelse af detaljerede proceduremæssige skridt og tidsplanen herfor ~~samt den samlede varighed af fælles kliniske vurderinger~~ [**Ændring 121**]
 - ajourføringer af fælles kliniske vurderinger
 - samarbejde med Det Europæiske Lægemiddelagentur om udarbejdelse og ajourføring af fælles kliniske vurderinger af lægemidler
 - samarbejde med ~~de bemyndigede organer og ekspertpanelerne om udarbejdelse og ajourføring af fælles kliniske vurderinger af medicinsk udstyr~~ **ekspertpaneler**. [**Ændring 122**]
- Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 30, stk. 2.

AFDELING 2

FÆLLES VIDENSKABELIGE SAMRÅD

Artikel 12

Anmodninger om fælles videnskabelige samråd

- Udviklere af medicinsk teknologi kan anmode om et fælles videnskabeligt samråd med koordinationsgruppen med henblik på indhentning af videnskabelig rådgivning om de ~~data~~ **kliniske aspekter for den mest hensigtsmæssige udformning af videnskabelige undersøgelser og forskning til at opnå den bedste videnskabelige dokumentation, der sandsynligvis vil være påkrævet som led i en fælles klinisk vurdering forbedre forudsigeligheden, tilpasse forskningsprioriteterne og øge denne forsknings kvalitet og effektivitet med henblik på at opnå den bedste dokumentation.** [**Ændring 123**]

Udviklere af medicinsk teknologi kan anmode om, at det fælles videnskabelige samråd finder sted parallelt med indhentningen af videnskabelig rådgivning fra Det Europæiske Lægemiddelagentur i henhold til artikel 57, stk. 1, litra n), i forordning (EF) nr. 726/2004. I så fald skal de fremsætte denne anmodning, samtidig med at de indgiver en ansøgning om videnskabelig rådgivning til Det Europæiske Lægemiddelagentur.

Torsdag den 14. februar 2019

2. Ved behandlingen af anmodningen om fælles videnskabeligt samråd tager koordinationsgruppen hensyn til følgende kriterier:

- a) sandsynligheden for, at den teknologi, der er under udvikling, vil blive underkastet en fælles klinisk vurdering i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1
- b) uopfyldte medicinske behov
- c) potentiel virkning for patienter, folkesundhed eller sundhedssystemer
- d) betydelig grænseoverskridende dimension
- e) væsentlig merværdi på EU-plan
- f) de tilgængelige ressourcer

fa) Unionens kliniske forskningsprioriteter. [Ændring 124]

3. Senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen underretter koordinationsgruppen den anmodende udvikler af medicinsk teknologi om, hvorvidt den vil deltage i det fælles videnskabelige samråd. Hvis koordinationsgruppen afviser anmodningen, underretter den udvikleren af medicinsk teknologi herom og redegør for årsagerne under henvisning til de kriterier, der er fastsat i stk. 2.

Fælles videnskabelige samråd stiller ikke krav om objektivitet og uafhængighed af den fælles teknologiske vurdering eller dens teknologiske resultater eller konklusioner. Den bedømmer og medbedømmer, der er udpeget til at gennemføre dem i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, må ikke være den samme bedømmer og medbedømmer, der er udpeget i henhold til artikel 6, stk. 3, for den fælles teknologiske vurdering.

Samrådernes emne og en sammenfatning af deres indhold offentliggøres på den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27. [Ændring 125]

Artikel 13

Udarbejdelse af rapporter om **Procedure for** fælles videnskabeligt samråd [Ændring 126]

1. Når koordinationsgruppen har accepteret en anmodning om et fælles videnskabeligt samråd i overensstemmelse med artikel 12 og på grundlag af sit årlige arbejdsprogram udpeger den en undergruppe, der skal overvåge udarbejdelsen af rapporten om fælles videnskabeligt samråd på vegne af koordinationsgruppen.

Rapporten om fælles videnskabeligt samråd udarbejdes i overensstemmelse med kravene i denne artikel og i overensstemmelse med ~~de proceduremæssige regler~~ **den procedure** og det dokumentationsmateriale, der er fastsat i henhold til artikel 16 og 17. [Ændring 127]

2. Den udpegede undergruppe anmoder udvikleren af medicinsk teknologi om at fremlægge **tilgængeligt og ajourført** dokumentationsmateriale, der ~~indeholder de oplysninger og data samt den dokumentation~~ **omfatter alle stadier af behandlingen af data og undersøgelser**, der er nødvendige for det fælles videnskabelige samråd, **såsom tilgængelige data fra alle gennemførte tests og fra alle undersøgelser, hvori teknologien er blevet anvendt. Der kan udvikles et skræddersyet klinisk vurderingsforløb for lægemidler til sjældne sygdomme som følge af det begrænsede antal patienter, der er tilmeldt kliniske forsøg, og/eller manglen på en komparator. Alle disse oplysninger gøres offentligt tilgængelige efter afslutningen af de fælles kliniske vurderinger.**

Den udpegede undergruppe og den pågældende udvikler af medicinsk teknologi afholder et fælles møde på grundlag af den dokumentation, der er beskrevet i første afsnit. [Ændring 128]

3. Den udpegede undergruppe udpeger blandt sine medlemmer en bedømmer og en medbedømmer, som skal være ansvarlige for at gennemføre det fælles videnskabelige samråd, **og som ikke må være den samme bedømmer og medbedømmer, der udpeges i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3.** Ved udpegelserne tages der hensyn til den videnskabelige ekspertise, ~~der er nødvendig for vurderingen.~~ [Ændring 129]

Torsdag den 14. februar 2019

4. Bedømmeren udarbejder med hjælp fra medbedømmeren udkastet til rapporten om fælles videnskabeligt samråd.
5. Hvis bedømmeren på et hvilket som helst tidspunkt i udarbejdelsen af udkastet til rapporten om fælles videnskabeligt samråd mener, at det er nødvendigt med yderligere dokumentation fra en udvikler af medicinsk teknologi for at færdiggøre rapporten, kan han anmode den udpegede undergruppe om at suspendere den frist, der er fastsat for udarbejdelsen af rapporten, og anmode udvikleren af medicinsk teknologi om yderligere dokumentation. Efter at have hørt udvikleren af medicinsk teknologi om, hvor lang tid der er brug for til at udarbejde den nødvendige yderligere dokumentation, angiver bedømmeren i sin anmodning, hvor mange arbejdsdage udarbejdelsen skal suspenderes.
6. Medlemmerne af den udpegede undergruppe fremsætter deres bemærkninger under udarbejdelsen af udkastet til rapporten om fælles videnskabeligt samråd.
7. Bedømmeren forelægger udkastet til rapporten om ~~det~~ fælles videnskabeligt ~~videnskabeligt~~ **videnskabelige** samråd for ~~den fremlæggende udvikler~~ **udvikleren** af medicinsk teknologi **med henblik på bemærkninger** og fastsætter en frist, ~~inden for hvilken udvikleren kan fremsætte~~ **for disse** bemærkninger. [Ændring 130]
8. ~~Den udpegede undergruppe sikrer, at interesserede parter, herunder~~ **Udvikleren af medicinsk teknologi**, patienter, **sundhedsprofessionelle** og kliniske eksperter, ~~får lejlighed til at~~ **kan** fremsætte bemærkninger under ~~udarbejdelsen af udkastet til rapporten om~~ **det** fælles videnskabeligt ~~videnskabeligt~~ **videnskabelige** samråd, og fastsætter en frist, ~~inden for hvilken de kan fremsætte bemærkninger.~~ [Ændring 131]
9. Efter at have modtaget og taget hensyn til de **oplysninger og** bemærkninger, der er fremsat i overensstemmelse med stk. 2, 6, 7 og 8, færdiggør bedømmeren med hjælp fra medbedømmeren udkastet til rapporten om fælles ~~videnskabeligt~~ **videnskabeligt** samråd og fremlægger udkastet til rapporten for den udpegede undergruppe med henblik på dens bemærkninger. **Alle bemærkninger, som skal offentliggøres og besvares, når det er nødvendigt, offentliggøres på den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27, efter afslutningen på den fælles kliniske vurdering. De offentliggjorte bemærkninger skal omfatte bemærkningerne fra interesserede parter og eventuelle holdningsforskelle, som medlemmerne af undergruppen har givet udtryk for under proceduren.** [Ændring 132]
10. Hvis det fælles videnskabelige samråd gennemføres parallelt med Det Europæiske Lægemiddelagenturs videnskabelige rådgivning, forsøger bedømmeren ~~sammen med agenturet at sikre, at konklusionerne i rapporten om fælles videnskabeligt samråd stemmer overens med konklusionerne i den videnskabelige rådgivning~~ **at koordinere tidsrammen.** [Ændring 133]
11. Bedømmeren tager, med hjælp fra medbedømmeren, hensyn til bemærkningerne fra medlemmerne af den udpegede undergruppe og fremlægger det endelige udkast til rapporten om fælles videnskabeligt samråd for koordinationsgruppen.
12. Koordinationsgruppen godkender den endelige rapport om fælles videnskabeligt samråd, så vidt muligt ved konsensus eller, om nødvendigt, ved et ~~simpelt~~ **kvalificeret** flertal af medlemsstaterne, senest 100 dage efter påbegyndelsen af udarbejdelsen af den rapport, der er omhandlet i stk. 4. [Ændring 207]

Artikel 14

Rapporter om fælles videnskabeligt samråd

1. Koordinationsgruppen giver den anmodende udvikler af medicinsk teknologi meddelelse om den godkendte rapport om fælles videnskabeligt samråd senest 10 arbejdsdage efter dens godkendelse.
2. Koordinationsgruppen medtager ~~anonymiserede~~ kortfattede oplysninger om de fælles videnskabelige samråd i sine årsrapporter og på den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27. **Disse oplysninger skal omfatte emnet for samrådene og bemærkningerne.**

Torsdag den 14. februar 2019

Rapporterne om de videnskabelige samråd offentliggøres efter afslutningen af de fælles kliniske vurderinger. [Ændring 135]

3. Medlemsstaterne må ikke gennemføre et videnskabeligt samråd eller et tilsvarende samråd om en medicinsk teknologi, **som omhandlet i artikel 5**, hvis der for den pågældende teknologi er indledt et fælles videnskabeligt samråd, **medmindre supplerende kliniske data** og ~~indholdet af anmodningen er identisk med det, der er omfattet af det fælles klinisk dokumentation ikke blev taget i betragtning, og disse data og denne dokumentation betragtes som nødvendig.~~ **Disse nationale videnskabelige samråd forelægges for Kommissionen til offentliggørelse på den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27. [Ændring 136]**

Artikel 15

Overgangsordninger for fælles videnskabelige samråd

I den overgangsperiode, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1

- a) baserer koordinationsgruppen det årlige antal planlagte fælles videnskabelige samråd på antallet af deltagende medlemsstater og de ressourcer, den har til rådighed
- b) må de medlemmer af koordinationsgruppen, der kommer fra medlemsstater, der ikke deltager i de fælles videnskabelige samråd, ikke:
 - i) udpeges til bedømmere eller medbedømmere
 - ii) fremsætte bemærkninger om udkastet til rapporter om fælles videnskabeligt samråd
 - iii) deltage i godkendelsesprocessen for de endelige rapporter om fælles videnskabeligt samråd
 - iv) deltage i udarbejdnings- og godkendelsesprocessen vedrørende de dele af de årlige arbejdsprogrammer, der vedrører fælles videnskabelige samråd.

Artikel 16

Vedtægelse af detaljerede procedureregler for fælles videnskabelige samråd

1. Kommissionen udarbejder ved hjælp af gennemførelsesretsakter procedureregler for:
 - a) fremsættelser af anmodninger fra udviklere af medicinsk teknologi ~~og deres inddragelse i udarbejdelsen af rapporter om fælles videnskabeligt samråd~~ **[Ændring 137]**
 - b) udpegelse af bedømmere og medbedømmere
 - c) fastlæggelse af detaljerede proceduremæssige skridt og tidsplanen herfor
 - d) ~~høring~~ **fremsættelse af bemærkninger fra patienter, sundhedsprofessionelle, patientforeninger, arbejdsmarkedsparter, NGO'er**, kliniske eksperter og andre relevante interesserede parter **[Ændring 138]**
 - e) samarbejde med Det Europæiske Lægemiddelagentur om fælles videnskabeligt samråd om lægemidler, hvis en udvikler af medicinsk teknologi anmoder om, at samrådet finder sted parallelt med en procedure for videnskabelig rådgivning fra agenturet
 - f) samarbejde med de ekspertpaneler, der er omhandlet i artikel 106, stk. 1, i forordning (EU) 2017/745, om de fælles videnskabelige samråd om medicinsk udstyr.
2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 30, stk. 2.

Torsdag den 14. februar 2019

Artikel 17

Dokumentationsmateriale og regler for udvælgelse af interesserede parter til fælles videnskabelige samråd

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage ~~delegerede retsakter~~ **gennemførelsesretsakter** i overensstemmelse med artikel ~~31~~ **30 og 32** vedrørende: [Ændring 139]

a) ~~indholdet af~~ **proceduren for:** [Ændring 140]

- i) anmodninger om fælles videnskabelige samråd fra udviklere af medicinsk teknologi
- ii) de dossierer med oplysninger, data og dokumentation, der skal fremlægges af udviklere af medicinsk teknologi med henblik på fælles videnskabelige samråd
- iii) rapporter om fælles videnskabeligt samråd

iiia) inddragelse af interesserede parter med henblik på denne afdeling, herunder reglerne om interessekonflikter. Interesseerklæringer stilles offentligt til rådighed for alle interesserede parter og eksperter, der høres. Interesserede parter og eksperter, der står over for en interessekonflikt, må ikke deltage i processen. [Ændring 141]

b) ~~reglerne for fastlæggelse af, hvilke interesserede parter der skal høres med henblik på denne afdeling.~~ [Ændring 142]

AFDELING 3

FREMSPIRENDE MEDICINSKE TEKNOLOGIER

Artikel 18

Identificering af fremspirende medicinske teknologier

1. Koordinationsgruppen udarbejder hvert år en undersøgelse af fremspirende medicinske teknologier, der forventes at få stor betydning for patienter, folkesundhed og sundhedssystemer.

2. I forbindelse med udarbejdelsen af undersøgelsen hører koordinationsgruppen:

- a) udviklere af medicinsk teknologi
- b) patientorganisationer, **forbrugerorganisationer og sundhedsprofessionelle på dets årlige møde** [Ændring 143]
- c) kliniske eksperter
- d) Det Europæiske Lægemiddelagentur, herunder om forhåndsunderretning om lægemidler forud for ansøgninger om markedsføringstilladelse
- e) Koordinationsgruppen for Medicinsk Udstyr, som er nedsat ved artikel 103 i forordning (EU) 2017/745.

2a. Ved udarbejdelsen af undersøgelsen sikrer koordinationsgruppen, at kommercielt fortrolige oplysninger, som er fremlagt af en udvikler af medicinsk teknologi, beskyttes tilstrækkeligt. Med henblik herpå giver koordinationsgruppen udvikleren af medicinsk teknologi mulighed for at fremsætte bemærkninger vedrørende undersøgelsens indhold, og gruppen tager behørigt hensyn til disse bemærkninger. [Ændring 144]

3. Undersøgelsens konklusioner skal sammenfattes i koordinationsgruppens årsrapport og tages i betragtning i forbindelse med udarbejdelsen af gruppens årlige arbejdsprogrammer.

Torsdag den 14. februar 2019

AFDELING 4 FRIVILLIGT SAMARBEJDE OM MEDICINSK TEKNOLOGIVURDERING

Artikel 19

Frivilligt samarbejde

1. Kommissionen støtter ~~samarbejdet~~ **ethvert yderligere samarbejde** og udvekslingen af videnskabelige oplysninger mellem medlemsstaterne om **følgende spørgsmål**: [Ændring 145]
 - a) ikkekliniske vurderinger vedrørende medicinske teknologier
 - b) samarbejdsbaserede vurderinger vedrørende medicinsk udstyr
 - c) medicinske teknologivurderinger vedrørende medicinske teknologier bortset fra lægemidler eller medicinsk udstyr
 - d) tilvejebringelse af yderligere dokumentation, der er nødvendig for at støtte medicinsk teknologivurdering

da) kliniske vurderinger af lægemidler og medicinsk udstyr foretaget af medlemsstaterne [Ændring 146]

db) foranstaltninger vedrørende anvendelse med særlig udleveringstilladelse i klinisk praksis for at forbedre dokumentationsgrundlaget og udarbejde et register med henblik herpå [Ændring 147]

dc) udarbejdelse af retningslinjer for bedste medicinske praksis på grundlag af videnskabelig dokumentation [Ændring 148]

dd) afvikling af investeringer i forældede teknologier [Ændring 149]

de) skærpelse af reglerne om klinisk dokumentation og overvågning heraf [Ændring 150].
2. Det samarbejde, der er omtalt i stk. 1, fremmes ved hjælp af koordinationsgruppen.
3. Det samarbejde, der er omhandlet i stk. 1, litra b) ~~og~~ c), **db) og de)**, kan gennemføres ved hjælp af de procedureregler, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 11, og de fælles regler, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 22 og 23. [Ændring 151]
4. Det samarbejde, der er omhandlet i stk. 1, skal indgå i koordinationsgruppens årlige arbejdsprogram, og resultaterne af samarbejdet skal indgå i gruppens årsrapporter og medtages på den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27.

Kapitel III

Regler for kliniske vurderinger

Artikel 20

Harmoniserede regler for kliniske vurderinger

1. De fælles procedureregler og metoder, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 22, og de krav, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 23, finder anvendelse på:
 - a) fælles kliniske vurderinger foretaget i overensstemmelse med kapitel II.

Torsdag den 14. februar 2019

b) ~~kliniske vurderinger af lægemidler og medicinsk udstyr foretaget af medlemsstaterne.~~ [Ændring 152]

1a. Hvis det er relevant og hensigtsmæssigt, opfordres medlemsstaterne til at anvende de fælles procedureregler og den fælles metode, der er omhandlet i denne forordning, i forbindelse med den kliniske vurdering af lægemidler og medicinsk udstyr, som ikke falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, og som gennemføres af medlemsstaterne på nationalt plan. [Ændring 153]

Artikel 21

Rapporter om klinisk vurdering

1. Hvis en medlemsstat gennemfører en klinisk vurdering, forelægger den pågældende medlemsstat rapporten om den kliniske vurdering og den sammenfattende rapport for Kommissionen senest 30 arbejdsdage efter afslutningen af den medicinske teknologivurdering.

2. Kommissionen offentliggør de sammenfattende rapporter, der er omhandlet i stk. 1, på den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27, og gør rapporterne om klinisk vurdering tilgængelige for de andre medlemsstater på denne IT-plattform.

Artikel 22

Fælles procedureregler og metoder

1. ~~Kommissionen~~ Under hensyntagen til resultaterne af det arbejde, der allerede er udført i forbindelse med EUnetHTA's fælles aktioner, og efter at have hørt alle relevante interesserede parter vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter vedrørende: [Ændring 154]

a) procedureregler for:

i) sikring af, at myndigheder og organer med ansvar for medicinsk teknologi ~~medlemmerne af koordinationsgruppen~~ foretager kliniske vurderinger på en uafhængig og gennemsigtig måde og uden interessekonflikter, **i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6 og 7** [Ændring 155]

ii) mekanismer for interaktionen mellem organer med ansvar for medicinsk teknologi og udviklere af medicinsk teknologi i forbindelse med kliniske vurderinger **i overensstemmelse med de foregående artikler** [Ændring 156]

iii) ~~høring af~~ **bemærkninger fra** patienter, **sundhedsprofessionelle, forbrugerorganisationer**, kliniske eksperter og andre interesserede parter på området kliniske vurderinger **og deres behørigt begrundede svar, som er underlagt bestemmelserne i de foregående artikler** [Ændring 157]

iiia) **løsning af potentielle interessekonflikter** [Ændring 158]

iiib) **sikring af, at vurderingen af medicinsk udstyr kan finde sted på et passende tidspunkt efter lanceringen på markedet, hvilket gør det muligt at anvende data om klinisk effektivitet, herunder data fra den virkelige verden. Det passende tidspunkt fastsættes i samarbejde med relevante interesserede parter.** [Ændring 159]

b) ~~metoder anvendt til at fastlægge kliniske vurderingers indhold og udformning~~ **en sanktionsmekanisme, såfremt udvikleren af medicinsk teknologi ikke overholder kravene vedrørende de tilgængelige oplysninger, som skal forelægges, således at kvaliteten sikres i processen.** [Ændring 160]

1a. Inden for [seks måneder] fra denne forordnings ikrafttrædelsesdato udarbejder koordinationsgruppen et udkast til gennemførelsesforordning vedrørende de metoder, der konsekvent anvendes til at foretage fælles kliniske vurderinger og afholde fælles kliniske samråd, og fastsætter indholdet af disse vurderinger og samråd. Metoderne udvikles på grundlag af EUnetHTA's eksisterende metodologiske retningslinjer og modellerne for fremlagt dokumentation. Under alle omstændigheder skal metoderne opfylde følgende kriterier:

Torsdag den 14. februar 2019

- a) metoderne baseres på høje kvalitetsstandarder, den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation, der primært skal, hvor dette er praktisk muligt og etisk forsvarligt, stamme fra dobbeltblindede randomiserede kliniske forsøg, metaanalyser og systematiske vurderinger
- b) vurderingerne af den relative effektivitet baseres på »endpoints«, der er relevante for patienten, med brugbare, relevante, konkrete og specifikke kriterier, som er egnet til den pågældende kliniske situation
- c) metoderne tager hensyn til de særlige forhold i forbindelse med nye procedurer og visse typer af lægemidler, som har mindre klinisk dokumentation, der foreligger på tidspunktet for markedsføringstilladelsen (f.eks. lægemidler til sjældne sygdomme eller markedsføringstilladelser på særlige vilkår). En sådan mangel på dokumentation er imidlertid ikke til hinder for, at der tilvejebringes yderligere dokumentation, som skal kontrolleres efterfølgende, og som kan kræve efterfølgende vurdering, og berører ikke patienternes sikkerhed eller den videnskabelige kvalitet
- d) komparatorerne er referencekomparatorerne for den pågældende kliniske enhed samt den bedste og/eller hyppigst anvendte teknologiske eller procesbaserede komparator
- e) for så vidt angår lægemidler giver udviklerne af medicinsk teknologi med henblik på klinisk vurdering koordinationsgruppen dossieret i eCTD-format, som indsendes til Det Europæiske Lægemiddellagentur med henblik på centraliseret godkendelse. Dette dossier skal indeholde rapporten om den kliniske undersøgelse
- f) de oplysninger, der skal fremlægges af udviklerne af medicinsk teknologi, vedrører de nyeste og offentliggjorte oplysninger. Manglende overholdelse af dette krav kan udløse en sanktionsmekanisme
- g) kliniske forsøg er de mest avancerede undersøgelser på det biomedicinske område, hvorfor andre slags undersøgelser, f.eks. epidemiologiske undersøgelser, kan foretages i undtagelsestilfælde og skal begrundes fuldt ud
- h) i de fælles metoder, datakravene og resultatmålene tages der hensyn til de særlige egenskaber ved medicinsk udstyr og medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik
- i) for så vidt angår vacciner tager metoden hensyn til en vaccines livslange virkning ved hjælp af en passende tidshorisont for analyserne, indirekte virkninger, f.eks. flokkimmunitet, og elementer, der er uafhængige af selve vaccinen, f.eks. dækningsgraden i forbindelse med programmer
- j) hvis det er praktisk muligt og etisk forsvarligt, udfører udviklerne af medicinsk teknologi mindst ét randomiseret, kontrolleret klinisk forsøg, der sammenligner deres medicinske teknologi hvad angår klinisk relevante resultater med en aktiv komparator, som anses for at være blandt de bedste nuværende velafprøvede interventioner på det tidspunkt, hvor forsøget blev udformet (standardbehandling), eller den mest udbredte intervention, når der ikke findes en standardbehandling. Udviklerne af medicinsk teknologi fremlægger dataene fra og resultaterne af gennemførte sammenlignende forsøg i det dokumentationsdossier, der forelægges med henblik på den fælles kliniske vurdering.

Hvis der er tale om et medicinsk udstyr, tilpasses metoden dets karakteristika og særlige forhold, idet der tages udgangspunkt i den metode, der allerede er udviklet af EUnetHTA.

Koordinationsgruppen forelægger Kommissionen sit udkast til gennemførelsesordning med henblik på godkendelse.

Inden for [tre måneder] efter modtagelsen af udkastet til foranstaltning træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den godkender det ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, der vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 30, stk. 2.

Hvis Kommissionen har til hensigt ikke at godkende et udkast til foranstaltning eller godkende det delvist, eller hvis den foreslår ændringer, sender den udkastet tilbage til koordinationsgruppen med en angivelse af årsagerne hertil. Inden for en frist på [seks uger] kan koordinationsgruppen ændre udkastet til foranstaltning på grundlag af Kommissionens anvisninger og foreslåede ændringer og atter forelægge det for Kommissionen.

Hvis koordinationsgruppen ved udløbet af [perioden på seks uger] ikke har forelagt et ændret udkast til foranstaltning eller har forelagt et udkast til foranstaltning, som ikke er ændret på en måde, der er i overensstemmelse med Kommissionens foreslåede ændringer, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesforordningen med de ændringer, den anser for relevante, eller afvise den.

Torsdag den 14. februar 2019

I det tilfælde koordinationsgruppen ikke forelægger Kommissionen et udkast til foranstaltning inden for den frist, der er fastsat i [stk. 1], kan Kommissionen vedtage gennemførelsesforordningen, uden at der er blevet forelagt et udkast fra koordinationsgruppen. [Ændring 208/rev]

2. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 30, stk. 2.

Artikel 23

Indholdet i de fremlagte dokumenter og rapporter og regler for udvælgelse af interesserede parter

~~Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 31 vedrørende~~
Koordinationsgruppen fastsætter efter samme procedure, som er fastlagt i artikel 2, stk. 1, litra a): [Ændring 162]

- a) ~~indholdet af formatet og modellerne for.~~ ***[Ændring 163]***

i) de dossierer med oplysninger, data og dokumentation, som udviklere af medicinsk teknologi skal forelægge i forbindelse med kliniske vurderinger

ii) rapporter om klinisk vurdering

iii) sammenfattende rapporter om klinisk vurdering

- b) reglerne for fastlæggelse af, hvilke interesserede parter der skal høres med henblik på kapitel II, afdeling 1, og nærværende kapitel, ***uanset artikel 26. [Ændring 164]***

Kapitel IV

Støtteramme

Artikel 24

~~EU finansiering~~ ***Finansiering [Ændring 165]***

1. Unionen sikrer finansieringen af arbejdet i koordinationsgruppen og dens undergrupper samt af de aktiviteter til støtte for dette arbejde, der involverer samarbejde med Kommissionen, Det Europæiske Lægemiddelagentur og det netværk af interesserede parter, der er omhandlet i artikel 26. Unionens finansielle støtte til aktiviteter i henhold til denne forordning gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽¹⁶⁾.

2. Den finansiering, der er omhandlet i stk. 1, omfatter finansiering vedrørende deltagelsen af medlemsstaternes udpegede myndigheder og organer med ansvar for medicinsk teknologi i arbejdet med fælles kliniske vurderinger og fælles videnskabelige samråd. Bedømmer og medbedømmere er berettigede til en særlig godtgørelse for deres arbejde med fælles kliniske vurderinger og fælles videnskabelige samråd i overensstemmelse med Kommissionens interne regler.

2a. Unionen sikrer stabil og permanent offentlig finansiering til det fælles arbejde med MTV, som skal udføres uden direkte eller indirekte støtte fra udviklere af medicinske teknologier. [Ændring 166]

2b. Kommissionen kan oprette et afgiftssystem for udviklere af medicinsk teknologi, der både anmoder om fælles videnskabelige samråd og fælles kliniske vurderinger, som den skal anvende til at finansiere forskning i uopfyldte medicinske behov. Et sådant afgiftssystem vil under ingen omstændigheder blive anvendt til at finansiere aktiviteter, der er omfattet af denne forordning. [Ændring 167]

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

Torsdag den 14. februar 2019

Artikel 25

Kommissionens støtte til koordinationsgruppen

Kommissionen støtter koordinationsgruppens arbejde. Kommissionen skal navnlig:

- a) stille lokaler til rådighed for koordinationsgruppens møder og varetage næstformandskabet – **med taleret, men uden stemmeret** – for gruppen [Ændring 168]
- b) varetage koordinationsgruppens sekretariatsopgaver og yde administrativ ~~og videnskabelig~~ støtte ~~samt~~ og IT-støtte [Ændring 169]
- c) offentliggøre koordinationsgruppens årlige arbejdsprogrammer, årsrapporter, kortfattede referater fra dens møder samt rapporter og sammenfattende rapporter om fælles kliniske vurderinger på den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27
- d) kontrollere, at koordinationsgruppens arbejde udføres på en uafhængig og gennemsigtig måde **i overensstemmelse med den fastlagte forretningsorden** [Ændring 170]
- e) lette samarbejdet med Det Europæiske Lægemiddelagentur om det fælles arbejde med lægemidler, herunder udveksling af fortrolige oplysninger
- f) lette samarbejdet med de relevante organer på EU-plan om det fælles arbejde med medicinsk udstyr, herunder udveksling af ~~fortrolige~~ oplysninger. [Ændring 171]

Artikel 26

Netværk af interesserede parter

1. Kommissionen opretter et netværk af interesserede parter gennem en åben indkaldelse af ansøgninger og udvælger egnede interesseorganisationer på grundlag af udvælgelseskriterier, der er fastsat i den åbne indkaldelse af ansøgninger, **såsom legitimitet, repræsentation, gennemsigtighed og ansvarlighed.**

De organisationer, som den åbne indkaldelse af ansøgninger rettes til, skal være patientforeninger, forbrugerorganisationer, ikkestatslige organisationer på sundhedsområdet, udviklere af medicinsk teknologi og sundhedsprofessionelle.

Bedste praksis inden for forebyggelse af interessekonflikter anvendes i forbindelse med udvælgelsen af medlemmer til netværket af interesserede parter.

Europa-Parlamentet skal have to repræsentanter i netværket af interesserede parter. [Ændring 172]

2. Kommissionen offentliggør listen over interesseorganisationer i netværket af interesserede parter. **Interesserede parter må ikke have interessekonflikter, og deres interesseerklæringer offentliggøres på IT-plattformen.** [Ændring 173]

3. Kommissionen organiserer ~~ad hoc møder~~ **mindst én gang om året et møde** mellem netværket af interesserede parter og koordinationsgruppen for at **fremme en konstruktiv dialog. Netværket af interesserede parter har til opgave at:** [Ændring 174]

- a) ~~ajourføre interesserede parter~~ **udveksle oplysninger** om gruppens **koordinationsgruppens** arbejde **og vurderingsprocessen** [Ændring 175]
- b) ~~udveksle oplysninger om arbejdet i koordinationsgruppen~~ **deltage i seminarer eller workshops eller specifikke foranstaltninger, der iværksættes om særlige aspekter** [Ændring 176]

Torsdag den 14. februar 2019

- ba) fremme adgangen til erfaringer fra det virkelige liv om sygdomme og håndteringen heraf og om den reelle anvendelse af medicinske teknologier med henblik på bedre at forstå den værdi, som de interesserede parter tillægger den videnskabelige dokumentation, der fremlægges under vurderingsprocessen [Ændring 177]
- bb) bidrage til en mere fokuseret og effektiv kommunikation mellem parterne for at fremme deres rolle i en sikker og rationel anvendelse af medicinske teknologier [Ændring 178]
- bc) udarbejde en liste over prioriteter for medicinsk forskning [Ændring 179]
- bd) indhente bidrag til det årlige arbejdsprogram og den årlige undersøgelse, som koordinationsgruppen udarbejder [Ændring 180]

De interesserede parters interesser og stiftelsesdokumenter samt en sammenfatning af de årlige møder og mulige aktiviteter offentliggøres på den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27. [Ændring 181]

- 4. Efter anmodning fra koordinationsgruppen opfordrer Kommissionen patienter, **sundhedsprofessionelle** og kliniske eksperter, der er udpeget af netværket af interesserede parter, til at deltage i koordinationsgruppens møder som observatører. [Ændring 182]
- 5. Efter anmodning fra koordinationsgruppen hjælper netværket af interesserede parter koordinationsgruppen med at identificere patienter og kliniske eksperter til arbejdet i undergrupperne.

Artikel 27

IT-plattform

- 1. ~~Kommissionen~~ På grundlag af det arbejde, der allerede er udført af EUnetHTA's fælles aktioner, udvikler og vedligeholder **Kommissionen** en IT-plattform, der indeholder oplysninger om: [Ændring 183]
 - a) planlagte, igangværende og afsluttede fælles kliniske vurderinger og medlemsstaternes medicinske teknologivurderinger
 - b) fælles videnskabelige samråd
 - c) undersøgelser om identificering af fremspirende medicinske teknologier
 - d) resultater af det frivillige samarbejde mellem medlemsstaterne
 - da) en liste over medlemmer af koordinationsgruppen og dens undergrupper samt andre eksperter sammen med deres erklæringer om økonomiske interesser [Ændring 184]
 - db) alle oplysninger, som skal offentliggøres i henhold til denne forordning [Ændring 185]
 - dc) endelige rapporter om fælles klinisk vurdering og sammenfattende rapporter i et format, som er letforståeligt for lægfolk, på alle Den Europæiske Unions officielle sprog [Ændring 186]
 - dd) en liste over de organisationer, der indgår i netværket af interesserede parter [Ændring 187].
2. Kommissionen sikrer, at medlemsstaters organer, medlemmer af netværket interesserede parter og offentligheden har en passende grad af offentlig adgang til de oplysninger, der findes på IT-plattformen. [Ændring 188]

Torsdag den 14. februar 2019

Artikel 28

~~Gennemførelsesrapport~~ **Evalueringsrapport om overgangsperioden [Ændring 189]**

~~Senest to år efter Ved~~ udløbet af den overgangsperiode, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, ~~aflægges og inden det harmoniserede system for medicinsk teknologivurdering i henhold til denne forordning træder i kraft, fremlægger Kommissionen rapport om gennemførelsen af bestemmelserne~~ **en konsekvensanalyserapport om hele den procedure, der er blevet indført, og vurderer blandt andre kriterier de fremskridt, der er gjort på området for patienters adgang til nye medicinske teknologier og det indre markeds funktion, indvirkningen på kvaliteten af innovation såsom udviklingen af innovative lægemidler på områder med uopfyldte behov, om bæredygtigheden af sundhedssystemerne, MTV-kvaliteten og kapaciteten på nationalt og regionalt plan samt hensigtsmæssigheden af** anvendelsesområdet for de fælles kliniske vurderinger og om, hvordan den støtteramme, der er omhandlet i dette kapitel, **støtterammen** fungerer. [Ændring 190]

Kapitel V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 29

Evaluering og overvågning

1. Senest fem år efter offentliggørelsen af den rapport, der er omhandlet i artikel 28, foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning og aflægger rapport om sine konklusioner.
2. Senest den ... [et år efter datoen for anvendelse] opretter Kommissionen et program for overvågning af gennemførelsen af denne forordning. Overvågningsprogrammet skal fastlægge metoderne til samt intervallerne for indsamling af data og anden nødvendig dokumentation. Overvågningsprogrammet skal præcisere, hvilke foranstaltninger Kommissionen og medlemsstaternes skal træffe med hensyn til indsamling og analyse af dataene og den øvrige dokumentation.
3. Koordinationsgruppens årsrapporter anvendes som en del af overvågningsprogrammet.

Artikel 30

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

~~Artikel 31~~~~Udøvelse af de delegerede beføjelser~~

1. ~~Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.~~
2. ~~Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 17 og 23, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den [insert date of entry into force of this Regulation].~~
3. ~~Den i artikel 17 og 23 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.~~
4. ~~Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.~~
5. ~~Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.~~

Torsdag den 14. februar 2019

6. ~~En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 17 og 23 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ. [Ændring 191]~~

Artikel 32

Udarbejdelse af gennemførelsesretsakter ~~og delegerede retsakter~~ [Ændring 192]

1. Kommissionen vedtager de gennemførelsesretsakter ~~og delegerede retsakter~~, der er omhandlet i artikel 11, 16, 17, ~~og 22 og 23~~, senest på datoen for denne forordnings anvendelse. [Ændring 193]

2. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen af disse gennemførelsesretsakter ~~og delegerede retsakter~~ tage hensyn til de særlige karakteristika, der gør sig gældende for sektorerne for lægemidler og medicinsk udstyr **og tage hensyn til det arbejde, der allerede er blevet udført i forbindelse med EUnetHTA's fælles aktioner.** [Ændring 194]

Artikel 33

Overgangsbestemmelser

1. Medlemsstaterne kan udsætte deres deltagelse i systemet af fælles kliniske vurderinger og fælles videnskabelige samråd, der er omhandlet i kapitel II, afdeling 1 og 2, indtil den ... ~~[insert date 3 years after the date of application]~~ **[4 år efter datoen for anvendelse] for de lægemidler, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a) og aa), og indtil den ... [7 år efter datoen for anvendelse] for medicinsk udstyr, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), og for medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra c).** [Ændring 195]

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, hvis de agter at gøre brug af den overgangsperiode, der er fastsat i stk. 1, senest et år før datoen for denne forordnings anvendelse.

3. Medlemsstater, der har udsat deres deltagelse i overensstemmelse med stk. 1, kan deltage med virkning fra det efterfølgende regnskabsår efter at have underrettet Kommissionen herom mindst tre måneder inden begyndelsen af det pågældende regnskabsår.

Artikel 34

Beskyttelsesklausul

1. Medlemsstaterne kan foretage en klinisk vurdering på anden måde end ved hjælp af de bestemmelser, der er fastsat i kapitel III i denne forordning, af ~~de~~ grunde, der **er fastsat i artikel 8, stk. 1a, samt af de grunde, der** vedrører behovet for at beskytte folkesundheden i den pågældende medlemsstat, og forudsat at de pågældende foranstaltninger er begrundede, nødvendige og forholdsmæssige med hensyn til at nå dette mål. [Ændring 196]

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen **og koordinationsgruppen**, at de agter at foretage en klinisk vurdering på anden måde, sammen med begrundelserne herfor. [Ændring 197]

2a. Koordinationsgruppen kan vurdere, om anmodningen opfylder de grunde, der er omhandlet i stk. 1, og kan forelægge sine konklusioner for Kommissionen. [Ændring 198]

3. Kommissionen skal senest tre måneder efter datoen for modtagelsen af den i stk. 2 nævnte meddelelse godkende eller forkaste den planlagte vurdering efter at have undersøgt, om den opfylder de krav, der er omhandlet i stk. 1, og om den er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne. Hvis Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse ved udgangen af denne periode på tre måneder, anses den planlagte kliniske vurdering for at være godkendt. **Kommissionens afgørelse offentliggøres på den IT-plattform, der er omhandlet i artikel 27.** [Ændring 199]

Torsdag den 14. februar 2019

Artikel 35

Ændring af direktiv 2011/24/EU

1. Artikel 15 i direktiv 2011/24/EU udgår.
2. Henvisninger til den udgåede artikel gælder som henvisninger til denne forordning.

Artikel 36

Ikrafttræden og anvendelsesdato

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den anvendes fra den ... [3 år efter datoen for ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0121

Indførelse af regler for screening af udenlandske direkte investeringer i EU *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Den Europæiske Union (COM(2017)0487 — C8-0309/2017 — 2017/0224(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2020/C 449/67)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0487),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 207, stk.2 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0309/2017),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 19. april 2018 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 23. marts 2018 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 5. december 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Udenrigsudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0198/2018),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, og som vil blive offentliggjort i L-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med den endelige lovgivningsmæssige retsakt, til efterretning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 25.7.2018, s. 94.

⁽²⁾ EUT C 247 af 13.7.2018, s. 28.

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TC1-COD(2017)0224

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/... om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2019/452.)

Torsdag den 14. februar 2019

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

På baggrund af anmodningen fra Europa-Parlamentet forpligter Europa-Kommissionen sig til at:

- forelægge Europa-Parlamentet de standardiserede formularer, som Europa-Kommissionen vil udarbejde for at lette medlemsstaternes overholdelse af kravene om årlig rapportering i forordningens artikel 5, når de foreligger, og
 - forelægge Europa-Parlamentet sådanne standardiserede formularer hvert år sideløbende med forelæggelsen af den årlige rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med forordningens artikel 5, stk. 3.
-

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0122

Interoperabilitet mellem elektroniske bompengesystemer og fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter i Unionen *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om interoperabilitet mellem elektroniske bompengesystemer og fremme af udvekslingen på tværs af landegrænser af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter i Unionen (omarbejdning) (COM(2017)0280 — C8-0173/2017 — 2017/0128(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure — omarbejdning)

(2020/C 449/68)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0280),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 91, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0173/2017),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 18. oktober 2017 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽²⁾,
 - der henviser til skrivelse af 24. juli 2017 fra Retsudvalget til Transport- og Turismeudvalget, jf. forretningsordenens artikel 104, stk. 3,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 28. november 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 104 og 59,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget og udtalelse fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0199/2018),
- A. der henviser til, at forslaget ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer;
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling under hensyntagen til henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;

⁽¹⁾ EUT C 81 af 2.3.2018, s. 181.

⁽²⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Torsdag den 14. februar 2019

2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2017)0128

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/... om interoperabilitet mellem elektroniske vejafgiftssystemer og fremme af udvekslingen på tværs af landegrænser af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter i Unionen (omarbejdning)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2019/520.)

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0123

Gensidig anerkendelse af varer, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af varer, der lovligt markedsføres i en anden medlemsstat (COM(2017)0796 — C8-0005/2018 — 2017/0354(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/69)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0796),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0005/2018),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 23. maj 2018 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 28. november 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A8-0274/2018),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2017)0354

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/... om gensidig anerkendelse af varer, der lovligt markedsføres i en anden medlemsstat, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 764/2008

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2019/515.)

⁽¹⁾ EUT C 283 af 10.8.2018, s. 19.

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0124

Gebyrer for grænseoverskridende betalinger i Unionen og vekselgebyrer *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 for så vidt angår gebyrer for grænseoverskridende betalinger i Unionen og vekselgebyrer (COM(2018)0163 — C8-0129/2018 — 2018/0076(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2020/C 449/70)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0163),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0129/2018),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 31. august 2018 fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse af 11. juli 2018 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 19. december 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0360/2018),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2018)0076**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/... om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 for så vidt angår gebyrer for grænseoverskridende betalinger i Unionen og vekselgebyrer***(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2019/518.)*⁽¹⁾ EUT C 382 af 23.10.2018, s. 7.⁽²⁾ EUT C 367 af 10.10.2018, s. 28.

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0125

Fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1073/2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel (COM(2017)0647 — C8-0396/2017 — 2017/0288(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/71)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0647),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 91, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0396/2017),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det irske parlament, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse af 19. april 2018 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A8-0032/2019),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2017)0288

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om ændring af forordning (EF) nr. 1073/2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1,

⁽¹⁾ EUT C 262 af 25.7.2018, s. 47.

⁽²⁾ EUT C 387 af 25.10.2018, s. 70.

Torsdag den 14. februar 2019

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 ⁽⁴⁾ har vist, at ~~virksomhederne~~ **visse virksomheder** på de nationale markeder støder på **uberettigede** forhindringer i udviklingen af buskørsel mellem byer **til gavn for passagerer**. Desuden har personbefordring ad vej ikke holdt trit med borgernes skiftende behov, når det gælder tilgængeligheden og kvaliteten, og bæredygtige transportformer har fortsat en lav transportandel. Som følge heraf er visse grupper af borgere stillet ufordelagtigt, når det gælder tilgængeligheden af personbefordring ad vej, og der er flere færdselsulykker, flere emissioner, **mere trængsel** og ~~mere trængsel~~ **højere infrastrukturomkostninger**, fordi der gøres større brug af biler. [**Ændring 1**]
- (2) For at sikre sammenhængende rammer for personbefordring mellem byer i form af rutekørsel med bus i hele Unionen bør forordning (EF) nr. 1073/2009 finde anvendelse på al befordring mellem byer i form af rutekørsel. Anvendelsesområdet for den pågældende forordning bør derfor udvides, **men bør ikke gælde for by- og forstadscentre eller byområder og bør ikke berøre bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007** ⁽⁵⁾. [**Ændring 2**]
- (3) ~~Der bør i hver~~ **Hver** enkelt medlemsstat ~~udpeges~~ **bør udpege** et uafhængigt og upartisk tilsynsorgan, der ~~skal har til opgave at afgive bindende udtalelser for at~~ sikre, at markedet for personbefordring ad vej fungerer korrekt. Det pågældende organ kan også være ansvarligt for andre regulerede sektorer som f.eks. jernbane, energi eller telekommunikation. [**Ændring 3**]
- (4) Rutekørsel i erhvervs-mæssigt øjemed bør **i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1370/2007** ikke bringe den økonomiske balance i eksisterende **eller tildelte** offentlige tjenesteydelseskontrakter i fare. Tilsynsorganet bør derfor kunne foretage en objektiv økonomisk analyse **og bør, hvor det er relevant, være bemyndiget til at foreslå de nødvendige foranstaltninger**, der sikrer, at dette er tilfældet. **Rutekørsel i erhvervs-mæssigt øjemed bør ikke konkurrere med de transportudbydere, der har fået eneret til at udføre visse offentlige transporttjenester til gengæld for opfyldelsen af offentlige serviceforpligtelser inden for rammerne af en offentlig tjenesteydelseskontrakt.** [**Ændring 4**]
- (5) Til rutekørsel i form af cabotagekørsel bør der kræves en fællesskabstilladelse **samt anvendelse af en intelligent takograf i henhold til kapitel II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014** ⁽⁶⁾. For at gøre det lettere for de håndhævende myndigheder at foretage en effektiv kontrol af den pågældende kørsel bør reglerne om udstedelse af fællesskabstilladelser præciseres, **og modulet i informationssystemet for det indre marked (IMI) til**

⁽¹⁾ EUT C 262 af 25.7.2018, s. 47.

⁽²⁾ EUT C 387 af 25.10.2018, s. 70.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.2.2019.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel og om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 88).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 af 4. februar 2014 om takografer inden for vejtransport, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 1).

Torsdag den 14. februar 2019

transmission af udstationeringserklæringer og elektroniske ansøgninger bør udvikles, således at kontrollanterne, som foretager vejkontrollen, får direkte adgang i realtid til data og oplysninger i det europæiske register over vejtransportvirksomheder (ERRU) og IMI for derved at sikre, at de sociale bidrag til udstationerede buschauffører rent faktisk bliver betalt. [Ændring 5]

- (6) For at sikre fair konkurrence på markedet bør rutekørselsvirksomheder have adgangsrettigheder til terminaler i Unionen på retfærdige, lige, ikkediskriminerende og gennemsigtige vilkår. **Driften af en terminal bør godkendes af en national myndighed, som bør kontrollere, hvilke krav der er nødvendige og skal opfyldes.** Afgørelser om afslag på eller begrænsning af adgang bør indbringes til prøvelse for tilsynsorganet. **Medlemsstaterne kan undtage terminaler, der ejes og udelukkende anvendes af terminaloperatøren til dennes egne personbefordringstjenester. [Ændring 6]**
- (7) Rutekørsel bør fortsat kun kunne udføres på grundlag af tilladelser, men visse regler om proceduren for meddelelse af tilladelser bør tilpasses.
- (8) Der bør gives tilladelse til både national og international rutekørsel efter gennemførelse af proceduren for meddelelse af tilladelser. Tilladelsen bør gives, medmindre der er specifikke grunde til at give afslag, som skyldes ansøgerens forhold, eller kørslen vil bringe den økonomiske balance i en offentlig tjenesteydelseskontrakt i fare. Der bør indføres en afstandsgrænse, **som fastsættes af medlemsstaterne, og som under alle omstændigheder ikke må overskride 100 km ad landevej**, for at sikre, at rutekørsel i erhvervs-mæssigt øjemed ikke bringer den økonomiske balance i eksisterende offentlige tjenesteydelseskontrakter i fare. **For trafikforbindelser, der allerede betjenes i henhold til mere end en offentlig tjenesteydelseskontrakt, bør det være muligt at hæve denne grænse. [Ændring 7]**
- (9) Transportvirksomheder bør i medlemsstater, hvor de ikke er hjemmehørende, kunne udføre national rutekørsel på samme betingelser som hjemmehørende transportvirksomheder, **så længe de har opfyldt bestemmelserne for vejtransport eller andre relevante bestemmelser i national ret, EU-ret og i folkeretten. [Ændring 8]**
- (10) De administrative formaliteter bør begrænses ~~mest~~, **hvor det er muligt**, uden at den kontrol og de sanktioner, som sikrer korrekt anvendelse og effektiv håndhævelse af forordning (EF) nr. 1073/2009, opgives. ~~Kørselsbladet udgør en unødvendig administrativ byrde og bør derfor afskaffes. [Ændring 9]~~
- (11) ~~Lokale udflugter er en form for cabotagekørsel, der er tilladt, og er omfattet af de generelle regler for cabotagekørsel. Artiklen om lokale udflugter bør derfor udgå. [Ændring 10]~~
- (12) I betragtning af betydningen af en effektiv håndhævelse af forordning (EF) nr. 1073/2009 bør reglerne for kontrol ved vejsiden og på virksomhederne ændres for at medtage cabotagekørsel.
- (13) For så vidt som denne forordning harmoniserer reglerne på de nationale markeder for rutekørsel med bus og terminaladgang, kan dens mål, nemlig at fremme mobilitet mellem byer og øge bæredygtige passagertransportformers andel, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne. Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de forfulgte mål.
- (14) For at tage højde for markedsudviklingen og den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på at ændre bilag I og II til forordning (EF) nr. 1073/2009 og supplere forordningen med regler om udformningen af attesterne for personbefordring for egen regning, udformningen af ansøgningerne om tilladelse og selve tilladelserne, den procedure og de kriterier, der skal følges med henblik på at fastslå, om en tilbudt kørsel vil bringe ~~den økonomiske balance~~ **balancen** i en offentlig tjenesteydelseskontrakt i fare, og medlemsstaternes rapporteringspligter. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽⁷⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter. **[Ændring 11]**

⁽⁷⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

Torsdag den 14. februar 2019

(15) Forordning (EF) nr. 1073/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1073/2009 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 4, affattes således:

»4. Denne forordning finder anvendelse på national personbefordring **mellem byer** med bus for fremmed regning, som udføres af en transportvirksomhed, der ikke er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat, jf. kapitel V, **og berører ikke bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1370/2007.**« [Ændring 12]

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 2 affattes således:

»2) »rutekørsel«: personbefordring efter faste tidsintervaller og i en bestemt trafikforbindelse, enten uden mellemliggende stoppesteder, eller hvor på- og afstigning kan ske ved forud fastsatte stoppesteder.»

b) ~~Nr. 7) affattes således:~~

~~»7) »cabotagekørsel«: national personbefordring ad vej for fremmed regning i en værtsmedlemsstat» [Ændring 83]~~

c) Følgende indsættes som nr. 9)-11b):

»9) »terminal«: **godkendt** facilitet med et areal på mindst 600 m², der fungerer som en parkeringsplads, der bruges af busser til på- og afstigning [Ændring 13]

10) »terminaloperatør«: enhed **i en medlemsstat**, der er ansvarlig for ~~at give adgang~~ **forvaltningen af en terminal, og som opfylder kravene til en terminal faglig kompetence og finansiell kapacitet** [Ændring 14]

11) »levedygtigt alternativ«: en anden terminal, der gør det muligt for transportvirksomheden at udføre den pågældende personbefordring på økonomisk acceptable vilkår, **som sikrer en infrastruktur og konnektivitet, der er sammenlignelig med strukturen og konnektiviteten i den terminal, som der oprindeligt er ansøgt om, giver passagererne adgang til andre former for offentlig transport samt gør det muligt for transportvirksomheden at udføre den pågældende personbefordring på lignende måde som ved den terminal, som der oprindeligt blev ansøgt om.** [Ændring 15]

11a. »offentlig tjenesteydelseskontrakt«: en eller flere juridisk bindende akter, som bekræfter aftalen mellem en kompetent myndighed og en virksomhed, der udfører offentlig befordring, om at overdrage den pågældende virksomhed forvaltningen og driften af offentlige transporttjenester, som er omfattet af offentlige serviceforpligtelser. En aftale kan — alt efter gældende ret i den enkelte medlemsstat — også bestå af en afgørelse, som træffes af den kompetente myndighed, og som har form af en individuel lovgivningsmæssig eller regulerende retsakt, eller som indeholder betingelser, i henhold til hvilke den kompetente myndighed selv varetager tjenesterne eller overdrager varetagelsen af sådanne tjenester til en intern operatør [Ændring 16]

11b. »alternativ rute«: rute mellem samme afgang- og bestemmelsessted som en anden eksisterende rute i en allerede fungerende transportforbindelse, der gør det muligt at anvende den i stedet for denne.« [Ændring 17]

Torsdag den 14. februar 2019

3) Følgende artikel indsættes før kapitel II:

»Artikel 3a

Tilsynsorgan

1. **De kompetente myndigheder** i hver medlemsstat udpeger et ~~enkelt nationalt~~ **nationalt offentligt** tilsynsorgan for sektoren for personbefordring ad vej. Dette organ skal være en upartisk myndighed, som organisatorisk, funktionelt, hierarkisk og med hensyn til beslutningstagning er **gennemsigtigt**, retligt adskilt fra og uafhængigt af enhver anden offentlig eller privat enhed. Det skal være uafhængigt af enhver kompetent myndighed, der tager sig af tildelingen af en offentlig tjenesteydelseskontrakt. [Ændring 18]

Tilsynsorganet kan ~~have~~ **være et allerede eksisterende organ, der har** ansvaret for andre regulerede ~~sektorer~~ **tjenester**. [Ændring 19]

2. Tilsynsorganet for sektoren for personbefordring ad vej skal have den nødvendige organisatoriske kapacitet med hensyn til menneskelige, **finansielle** og materielle ressourcer **til at udføre sine opgaver**, som skal stå i forhold til den pågældende sektors betydning i den berørte medlemsstat. [Ændring 20]

2a. Uden at det berører de nationale konkurrencemyndigheders beføjelser, skal tilsynsorganet have beføjelse til at overvåge konkurrencesituationen på det indenlandske marked for personbefordring ad vej med henblik på at forebygge forskelsbehandling og misbrug af en dominerende stilling på markedet, herunder gennem anvendelse af underleverandører. Dets udtalelser er bindende. [Ændring 21]

3. Tilsynsorganet skal udføre følgende opgaver:

a) foretage økonomiske analyser af, om en tilbudt ny kørsel vil bringe den økonomiske balance i en offentlig tjenesteydelseskontrakt i fare

b) indsamle og tilvejebringe oplysninger om adgang til terminaler **med henblik på at sikre, at virksomheder, der udfører befordring, gives adgang til terminalerne på retfærdige, rimelige, ikkediskriminerende og gennemsigtige vilkår** [Ændring 22]

c) træffe afgørelser om klager mod afgørelser truffet af terminaloperatører. **og** [Ændring 23]

ca) oprette et offentligt tilgængeligt register i elektronisk format, hvoraf alle godkendte nationale og internationale buslinjer fremgår. [Ændring 24]

4. Tilsynsorganet kan ved udførelsen af sine opgaver anmode om relevante oplysninger fra ~~de~~ **andre** kompetente myndigheder, terminaloperatører, ansøgere om tilladelse og alle involverede tredjeparter på den pågældende medlemsstats område. [Ændring 25]

De ønskede oplysninger skal afgives inden for en rimelig periode, der fastsættes af tilsynsorganet, og som ikke må være over én måned. I **behørigt** begrundede tilfælde kan tilsynsorganet forlænge tidsfristen til at indgive oplysninger med højst to uger. Tilsynsorganet skal kunne håndhæve anmodninger om oplysninger med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. [Ændring 26]

5. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser truffet af tilsynsorganet **hurtigt** kan prøves ved en domstol. Denne prøvelse kan have opsættende virkning, hvis den umiddelbare virkning af tilsynsorganets afgørelse vil kunne påføre den klagende part uoprettelig eller tydeligt urimelig skade. Denne bestemmelse berører ikke de beføjelser, som den domstol, der behandler klagen, har i medfør af den berørte medlemsstats forfatningsretlige bestemmelser. [Ændring 27]

6. Afgørelser truffet af tilsynsorganet offentliggøres **inden for to uger efter deres vedtagelse.**« [Ændring 28]

Torsdag den 14. februar 2019

4) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Til international personbefordring og cabotagekørsel med bus kræves en fællesskabstilladelse, som er udstedt af de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten.«

b) Stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 26 vedrørende ændring af bilag I og II for at tilpasse dem til den tekniske udvikling.«

5) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3, femte afsnit, udgår.

b) Stk. 5, tredje afsnit, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 26 med henblik på at fastsætte udformningen af attesterne.«

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 5a

Adgang til terminaler

1. Terminaloperatører giver transportvirksomheder ret til adgang til terminaler med henblik på at udføre rutekørsel, herunder alle faciliteter eller ydelser, der leveres på den pågældende terminal, på retfærdige, lige, ikkediskriminerende og gennemsigtige vilkår.

1a. Hvis terminaloperatører giver adgang, skal busselskaberne overholde terminalens gældende betingelser og vilkår. [Ændring 29]

2. Terminaloperatører bestræber sig på at imødekomme alle ansøgninger om adgang for at sikre bedst mulig udnyttelse af terminalerne.

Ansøgninger om adgang **til terminaler** kan kun **i behørigt begrundede tilfælde** afslås **med henvisning til manglende kapacitet, gentagne manglende betalinger af gebyrer, behørigt dokumenterede alvorlige og gentagne overtrædelser begået af vejtransportoperatøren eller på grund grundlag af manglende kapacitet andre nationale bestemmelser, forudsat at de anvendes konsekvent og hverken forskelsbehandler bestemte transportvirksomheder, der ønsker at få adgang til en terminal, eller deres tilhørende forretningsmodeller. Gives der afslag på en ansøgning, skal terminaloperatøren også meddele sin afgørelse til den regulerende myndighed. [Ændring 30]**

En terminaloperatør, der afslår en ansøgning om adgang, ~~anviser eventuelle~~ **tilskyndes til at anvise de bedste** levedygtige alternativer, **som den har kendskab til. [Ændring 31]**

3. Terminaloperatører offentliggør mindst følgende oplysninger på ~~to~~ **eller flere de respektive nationale sprog og yderligere et af EU's Unionens** officielle sprog: [Ændring 32]

a) en liste over alle de ydelser, der leveres, og priserne på de pågældende ydelser

aa) en liste over al eksisterende infrastruktur og alle tekniske specifikationer for terminalen [Ændring 33]

b) reglerne for planlægning af tildelingen af kapacitet

c) den gældende køreplan og kapacitetstildeling.

Torsdag den 14. februar 2019

Terminaloperatøren og tilsynsorganet stiller på anmodning disse oplysninger gratis til rådighed i elektronisk form og, hvis de har websteder, på de pågældende websteder.

Oplysningerne ajourføres og ændres efter behov.

3a. Medlemsstaterne kan beslutte, at denne artikel ikke finder anvendelse på terminaler, der ejes og udelukkende anvendes af terminaloperatøren til dennes egne personbefordringstjenester. Ved behandling af en ansøgning om undtagelse tager tilsynsorganerne udbuddet af levedygtige alternativer i betragtning.» [Ændring 34]

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 5b

Procedure for tildeling af adgang til terminaler

1. En transportvirksomhed, der ønsker adgang til en terminal, indgiver en ansøgning til terminaloperatøren.
- ~~2. Hvis der ikke kan gives adgang som anmodet om i ansøgningen, indleder terminaloperatøren høringer med alle berørte transportvirksomheder med henblik på at imødekomme ansøgningen.~~ [Ændring 35]
3. Terminaloperatøren træffer afgørelse om ansøgninger om adgang til en terminal ~~inden~~ **uden forsinkelse og senest** to måneder efter datoen for transportvirksomhedens indgivelse af ansøgningen. ~~Afgørelser om~~ **Såfremt der nægtes** adgang, skal ~~begrundes~~ **terminaloperatøren begrunde sin afgørelse.** [Ændring 36]
4. Ansøgere kan indbringe afgørelser truffet af terminaloperatører til prøvelse for en højere instans. Afgørelsen indbringes for tilsynsorganet.
5. Når tilsynsorganet har fået forelagt en sag til prøvelse af en afgørelse fra en terminaloperatør, træffer det en begrundet afgørelse inden for en nærmere fastsat frist og under alle omstændigheder inden tre uger fra modtagelse af alle relevante oplysninger.

Tilsynsorganets afgørelse om sagen er bindende **i henhold til nationale lovbestemmelser vedrørende domstolsprøvelse.** Tilsynsorganet skal kunne håndhæve den med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. [Ændring 37]

Afgørelsen kan kun prøves ved en domstol.»

8) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, første punktum, affattes således:

»Tilladelsen udstedes til transportvirksomheden i papirform eller elektronisk form og kan ikke overdrages.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 26 med henblik på at fastsætte udformningen af tilladelserne.«

9) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Ansøgningen om tilladelse til rutekørsel indgives til den tilladelsesudstedende myndighed i papirform eller elektronisk form.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 26 med henblik på at fastsætte udformningen af ansøgningerne.«

Torsdag den 14. februar 2019

10) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

~~Procedure~~ **Procedurer** for udstedelse af tilladelse til **samt suspension og inddragelse af tilladelse til** international personbefordring over strækninger på ~~under op til~~ 100 km i ~~luftlinje~~ **ad landevej** [Ændring 38]

1. Tilladelsen udstedes efter aftale med de kompetente myndigheder i alle de medlemsstater, på hvis område passagerer tages op eller sættes af og befordres over strækninger, **der defineres af den enkelte medlemsstat**, på ~~under op til~~ 100 km i ~~luftlinje~~ **ad landevej**. Den tilladelsesudstedende myndighed sender inden to uger fra modtagelse af ansøgningen en kopi af ansøgningen samt af eventuelle andre relevante dokumenter til de pågældende kompetente myndigheder med en anmodning om deres vurdering. Den tilladelsesudstedende myndighed sender samtidig disse dokumenter til orientering til de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, hvis område gennemkøres. [Ændring 39]

2. De kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er blevet anmodet om at give deres samtykke, meddeler den tilladelsesudstedende myndighed deres afgørelse inden ~~tre~~ **to** måneder. Fristen løber fra den dato for modtagelse af anmodningen, som er anført i modtagelsesbeviset. Hvis de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er blevet anmodet om at give deres samtykke, ikke giver deres samtykke, skal de angive begrundelsen herfor. [Ændring 40]

Hvis de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er blevet anmodet om at give deres samtykke, ikke svarer inden for fristen i første afsnit, anses de for at have givet deres samtykke.

3. Den tilladelsesudstedende myndighed træffer afgørelse om ansøgningen inden ~~fire~~ **tre** måneder efter datoen for transportvirksomhedens indgivelse af den. [Ændring 41]

4. Tilladelse gives, medmindre afslag kan begrundes i et eller flere af de **objektive** forhold, **som vedrører offentlighedens interesse**, der er anført i artikel 8c, stk. 2, litra a)-d). [Ændring 42]

4a. Dersom en international rutebilforbindelse har bragt den økonomiske balance i en offentlig tjenesteydelseskontrakt i fare af ekstraordinære årsager, som ikke kunne forudses, da tilladelsen blev udstedt, og som indehaveren af den offentlige tjenesteydelseskontrakt ikke bærer ansvaret for, kan den berørte medlemsstat med Kommissionens billigelse suspendere eller inddrage tilladelsen til at udbyde tjenesten efter at have givet transportvirksomheden et varsel på seks måneder. Transportvirksomheden skal have mulighed for at anke en sådan afgørelse. [Ændring 43]

5. Hvis en af de kompetente myndigheder ikke giver sit samtykke til tilladelsen, kan sagen forelægges for Kommissionen inden for to måneder efter modtagelse af dens svar.

6. Efter at have hørt medlemsstaterne for de kompetente myndigheder, der ikke gav deres samtykke, træffer Kommissionen en afgørelse ~~inden fire~~ **senest to** måneder fra modtagelse af meddelelsen fra den tilladelsesudstedende myndighed. Afgørelsen får virkning 30 dage efter, at den er meddelt **de kompetente myndigheder i** de berørte medlemsstater. [Ændring 44]

7. Kommissionens afgørelse er gyldig, indtil medlemsstaterne indgår en aftale, og den tilladelsesudstedende myndighed træffer en afgørelse om ansøgningen.«

Torsdag den 14. februar 2019

11) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 8a

~~Procedure~~ **Procedurer** for udstedelse af tilladelse til **samt suspension og inddragelse af tilladelse til** international personbefordring over strækninger på **over** 100 km ~~eller derover i luftlinje~~ **ad landevej** [Ændring 45]

1. Den tilladelsesudstedende myndighed træffer afgørelse om ansøgningen ~~inden~~ **uden forsinkelse og senest** to måneder efter datoen for transportvirksomhedens indgivelse af den. [Ændring 46]

2. Tilladelse gives, medmindre afslag kan begrundes i et eller flere af de forhold, der er anført i artikel 8c, stk. 2, litra a) ~~)-ca)~~. [Ændring 47]

3. Den tilladelsesudstedende myndighed sender de kompetente myndigheder i alle de medlemsstater, på hvis område passagerer ~~tages op~~ **stiger på** eller sættes af, ~~og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvis område gennemkøres, uden at passagerer tages op eller sættes af,~~ en kopi af ansøgningen samt af alle andre relevante dokumenter og sin egen vurdering **inden for to uger fra modtagelsen** af ansøgningen **om tilladelse med en anmodning om deres samtykke. Den tilladelsesudstedende myndighed fremsender ligeledes** til orientering **de relevante dokumenter til de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvis område gennemkøres, uden at passagerer stiger på eller af.** [Ændring 48]

3a. Hvis en af de kompetente myndigheder i de medlemsstater, på hvis område passagerer stiger på eller af, ikke giver sit samtykke til tilladelsen med begrundelse i et af de forhold, der er anført i stk. 2, må tilladelsen ikke gives, men sagen kan forelægges for Kommissionen inden for en måned efter modtagelse af dens svar. [Ændring 49]

3b. Efter at have hørt de medlemsstater, hvori de kompetente myndigheder, der ikke gav deres samtykke, er hjemmehørende, træffer Kommissionen en afgørelse inden for fire måneder fra modtagelse af meddelelsen fra den tilladelsesudstedende myndighed. Afgørelsen får virkning 30 dage efter, at den er meddelt de berørte medlemsstater. [Ændring 50]

3c. Kommissionens afgørelse er gyldig, indtil medlemsstaterne når til enighed, og den tilladelsesudstedende myndighed træffer en afgørelse om ansøgningen. [Ændring 51]

Artikel 8b

Procedure for udstedelse af tilladelse til national rutekørsel

1. Den tilladelsesudstedende myndighed træffer afgørelse om ansøgningen ~~inden~~ **senest** to måneder efter datoen for transportvirksomhedens indgivelse af den. Fristen kan forlænges til ~~fire~~ **tre** måneder, hvis der anmodes om en analyse i henhold til artikel 8c, stk. 2, litra d). [Ændring 52]

2. Tilladelse til national rutekørsel gives, medmindre afslag kan begrundes i et eller flere af de forhold, der er anført i artikel 8c, stk. 2, litra a) ~~)-ca)~~, og, hvis der ved kørslen befordres passagerer over en strækning på ~~under op til,~~ **men ikke mere end** 100 km ~~i luftlinje~~ **ad landevej**, i artikel 8c, stk. 2, litra d). [Ændring 53]

3. Den strækning, der nævnes i stk. 2, kan forlænges til 120 km, hvis den rutekørsel, der skal indføres, skal betjene et afgangspunkt og et ankomstpunkt, der allerede betjenes i henhold til mere end en offentlig tjenesteydelseskontrakt. [Ændring 54]

Artikel 8c

Afgørelser truffet af tilladelsesudstedende myndigheder

1. Efter proceduren i artikel 8, 8a eller 8b udsteder den tilladelsesudstedende myndighed tilladelsen, den udsteder tilladelsen med begrænsninger, eller den afslår ansøgningen. Den tilladelsesudstedende myndighed underretter alle de i artikel 8, stk. 1, nævnte kompetente myndigheder om sin afgørelse.

Torsdag den 14. februar 2019

2. Afgørelser om afslag på en ansøgning ~~eller om~~, udstedelse af tilladelse med begrænsninger **eller om suspension eller inddragelse af tilladelse** skal begrundes **og, hvor det er relevant, tage hensyn til tilsynsorganets analyser. Ansøgeren eller den transportvirksomhed, der udfører den pågældende service, skal have mulighed for at anke afgørelser truffet af den tilladelsesudstedende myndighed.** [Ændring 55]

Ansøgningen om tilladelse gives, medmindre afslag kan begrundes i kan kun afslås på grundlag af et eller flere af følgende forhold: [Ændring 56]

- a) ansøgeren er ikke i stand til at udføre den kørsel, der ansøges om tilladelse til, med køretøjer, den råder helt over
- b) ansøgeren har overtrådt nationale eller internationale regler om vejtransport, herunder navnlig betingelser og krav i forbindelse med en tilladelse til at udføre international personbefordring, eller har begået alvorlige overtrædelser af EU-lovgivningen **eller den nationale lovgivning eller, hvor det er relevant, den regionale lovgivning** om vejtransport, især vedrørende ~~køretøjsstandarder~~ **tekniske krav til og emissionsstandarder for køretøjer samt** førernes køre- og hviletid [Ændring 57]
- c) betingelserne for udstedelse af tilladelse er ikke opfyldt i forbindelse med en ansøgning om fornyelse af en tilladelse
- ca) **ansøgeren har anmodet om tilladelse til at drive regelmæssig rutebilkørsel på samme rute eller en alternativ rute, hvor en kompetent myndighed har givet en virksomhed, der udfører offentlig befordring, eneret til at udføre visse offentlige transporttjenester til gengæld for opfyldelsen af offentlige serviceforpligtelser inden for rammerne af en kontrakt om offentlig trafikbetjening i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 1370/2007. Denne begrundelse for afvisning berører ikke artikel 8d, stk. 1, litra a), i denne forordning** [Ændring 58]
- d) et tilsynsorgan fastslår på grundlag af en objektiv økonomisk analyse, at den pågældende kørsel vil bringe den økonomiske balance i en offentlig tjenesteydelseskontrakt i fare. **Denne analyse evaluerer de relevante strukturelle og geografiske karakteristika på markedet og det tilhørende net (størrelse, krav, nettets kompleksitet, den tekniske og geografiske isolering samt tjenesteydelser omfattet af kontrakten), og hvorvidt den nye kørsel skaber tjenesteydelser af bedre kvalitet eller giver mere værdi for pengene.** [Ændring 59]

De tilladelsesudstedende myndigheder må ikke afslå en ansøgning alene med den begrundelse, at transportvirksomheden, **der anmoder om tilladelse**, tilbyder priser, der er lavere end dem, som andre vejtransportvirksomheder tilbyder, **medmindre den regulerende myndighed eller andre relevante nationale organer fastslår, at den ansøger, som ønsker at komme ind på markedet, har til hensigt at tilbyde tjenester til priser, der ligger under deres normale værdi, i en længere periode, og ved at gøre dette kan undergrave den fair konkurrence. De tilladelsesudstedende myndigheder må ikke afvise en ansøgning alene af den grund**, at andre vejtransportvirksomheder allerede udfører kørsel på den pågældende forbindelse. [Ændring 60]

3. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser truffet af den tilladelsesudstedende myndighed kan prøves ved en domstol. Denne prøvelse kan have opsættende virkning, hvis den umiddelbare virkning af den tilladelsesudstedende myndigheds afgørelse vil kunne påføre den klagende part uoprettelig eller tydeligt urimelig skade. Denne bestemmelse berører ikke de beføjelser, som den domstol, der behandler klagen, har i medfør af den berørte medlemsstats forfatningsretlige bestemmelser.

Artikel 8d

Begrænsning af retten til adgang

1. Medlemsstaterne kan begrænse retten til adgang til det internationale og nationale marked for ~~rutekørsel~~ **buskørsel**, hvis der ved den tilbudte rutekørsel befordres passagerer over strækninger på ~~under op til~~ **under op til** 100 km i ~~luftlinje~~ **ad landevej**, og hvis den pågældende kørsel vil bringe den økonomiske balance i en offentlig tjenesteydelseskontrakt i fare, **eller på alle strækninger, hvis den finder sted i et by- eller forstadscentrum eller i et byområde eller opfylder transportbehovet mellem disse og de omkringliggende områder, eller hvis ansøgeren ikke har opfyldt bestemmelserne for vejtransport eller andre relevante bestemmelser i national ret, EU-ret eller i folkeretten.** [Ændring 61]

Torsdag den 14. februar 2019

1a. Hvis den kompetente myndighed har givet eneret til en virksomhed, der gennemfører en offentlig tjeneste i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 1370/2007, omfatter beskyttelsen af disse enerettigheder udelukkende driften af offentlig personbefordring, der betjener samme ruter eller alternative ruter. Tildeling af enerettigheder er ikke til hinder for, at der kan gives tilladelse til nye buslinjer, hvis en sådan rutedrift ikke konkurrerer med den rutedrift, der er omfattet af kontrakten om offentlig trafikbetjening, eller opererer på andre ruter. [Ændring 62]

2. De kompetente myndigheder, der tildelte en offentlig tjenesteydelseskontrakt, eller de virksomheder, der udfører offentlig befordring, og som opfylder den offentlige tjenesteydelseskontrakt, kan anmode tilsynsorganet om at foretage en analyse af, om den økonomiske balance i den offentlige tjenesteydelseskontrakt vil blive bragt i fare.

Tilsynsorganet **Hvor en sådan ansøgning er modtaget**, behandler tilsynsorganet anmodningen og ~~afgør~~ **kan afgøre**, om den økonomiske analyse skal foretages **i overensstemmelse med artikel 8c, stk. 2, litra d)**, **medmindre der foreligger særlige praktiske eller andre årsager, der kan begrunde en afgørelse om ikke at gøre det**. Det underretter de interesserede parter om sin afgørelse. [Ændring 63]

3. Hvis tilsynsorganet foretager en økonomisk analyse, underretter det alle de interesserede parter om resultaterne af den pågældende analyse og sine konklusioner ~~inden seks uger~~ **hurtigst muligt og senest tre måneder** efter modtagelse af alle relevante oplysninger. Tilsynsorganet kan konkludere, at tilladelsen skal udstedes eller udstedes med begrænsninger, eller at ansøgningen skal afslås. [Ændring 64]

Tilsynsorganets konklusioner er bindende for de tilladelsesudstedende myndigheder.

4. De kompetente myndigheder og de virksomheder, der udfører offentlig befordring, giver tilsynsorganet de nødvendige oplysninger med henblik på stk. 2 og 3.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 26 med nærmere procedureregler og kriterier for anvendelsen af nærværende artikel, **navnlig i forbindelse med gennemførelsen af den økonomiske analyse**. [Ændring 65]

5a. *Medlemsstaterne kan liberalisere godkendelsesordningen for national rutebilkørsel yderligere for så vidt angår tilladelsesprocedurerne og kilometergrænserne.*» [Ændring 66]

12) Artikel 9, stk. 1, affattes således:

»Artikel 8, 8a, 8b og 8c finder tilsvarende anvendelse på ansøgninger om fornyelse af en tilladelse eller om ændring af de betingelser, hvorunder den pågældende kørsel skal udføres.«

13) Overskriften til kapitel IV affattes således:

»SPECIEL RUTEKØRSEL, DER IKKE KRÆVER TILLADELSE.«

13a) I artikel 11 indsættes følgende stykke:

»**3a.** En medlemsstat kan beslutte at kræve, at en transportvirksomhed, der ikke er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat, overholder forpligtelserne vedrørende etableringskravet, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 (*), i værtsmedlemsstaten, efter at denne virksomhed har fået tilladelse til at drive en national buslinje, og inden virksomheden påbegynder driften af den pågældende linje. Grundlaget for de trufne afgørelser skal oplyses. Afgørelsen skal tage hensyn til omfanget og varigheden af den ikkehjemmehørende transportvirksomheds aktivitet i værtsmedlemsstaten. Hvis værtsmedlemsstaten fastslår, at den ikkehjemmehørende transportvirksomhed ikke opfylder etableringskravet, kan den inddrage de pågældende tilladelser til national buskørsel, indtil kravet er opfyldt.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 51).« [Ændring 67]

14) I artikel 12 udgår stk. 1-5.

Torsdag den 14. februar 2019

~~15)~~ Artikel 13 udgår. [~~Ændring 68~~]

16) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

Tilladt cabotagekørsel

Cabotagekørsel er tilladt ved følgende former for kørsel:

- a) speciel rutekørsel, der udføres i en begrænset periode, forudsat at der er indgået en aftale herom mellem arrangøren og transportvirksomheden
- b) ~~lejlighedsvis kørsel, der udføres i en begrænset periode~~ [~~Ændring 69~~]
- c) rutekørsel, der udføres i overensstemmelse med denne forordning, **af en transportvirksomhed, der ikke er hjemmehørende i værtsmedlemsstaten, i forbindelse med international rutekørsel med undtagelse af transporttjenester til opfyldelse af transportbehovene i et bycentrum eller et byområde eller af transportbehovene mellem disse og de omkringliggende områder. Cabotagekørsel udføres ikke uafhængigt af ovennævnte internationale kørsel.** [~~Ændring 70~~]

16a) Artikel 16, stk. 1, indledningen, affattes således:

»1. Udførelsen af cabotagekørsel er, medmindre andet er fastsat i de fællesskabsretlige regler, underkastet **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF (*)** og værtsmedlemsstatens love og administrative bestemmelser for så vidt angår følgende områder:

(*) **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1).** [~~Ændring 72~~]

~~17)~~ Artikel 17 udgår. [~~Ændring 73~~]

17a) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

Kontrol dokumenter i forbindelse med cabotagekørsel

1. Cabotagekørsel i form af lejlighedsvis kørsel finder sted i henhold til et kørselsblad, ~~jf. artikel 12, der skal opbevares i køretøjet og~~ **enten i trykt eller digital form, der** på forlangende forevises ~~kontrolpersonalet~~ **autoriseret kontrolpersonale.**
2. Kørselsbladet skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) afgang- og bestemmelsespunkt for kørslen
 - b) datoerne for kørselens begyndelse og afslutning.
3. ~~Kørselsbladene udleveres i form af hæfter, jf. artikel 12, der attesteres af den kompetente myndighed eller det kompetente organ i etableringsmedlemsstaten.~~
4. I forbindelse med speciel rutekørsel udgør aftalen mellem transportvirksomheden og transportarrangøren eller en bekræftet kopi heraf kontrol dokumentet. **Dog udfyldes kørselsbladet, således at det giver en månedlig oversigt.**

Torsdag den 14. februar 2019

~~Døg udfyldes kørselsbladet, således at det giver en månedlig oversigt.~~

~~5. De anvendte kørselsblade tilbagesendes til den kompetente myndighed eller det kompetente organ i etableringsmedlemsstaten efter regler, som fastlægges af myndigheden eller organet. **Ved kontrollerne har føreren lov til at kontakte hovedkontoret, transportlederen eller enhver anden person eller enhed, som kan fremskaffe den krævede dokumentation.**» [Ændring 74]~~

18) I artikel 19, stk. 2, affattes første punktum således:

»2. Transportvirksomheder, der udfører cabotagekørsel eller international personbefordring med bus, skal tillade kontrol med henblik på at sikre, at driften udføres forskriftsmæssigt, særlig med hensyn til køre- og hviletider.«

19) Artikel 20 affattes således:

»Artikel 20

Gensidig bistand

1. Medlemsstaterne yder hinanden bistand med henblik på at sikre anvendelsen af og kontrollen med denne forordning. De udveksler oplysninger via de nationale kontaktpunkter, der er oprettet i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 1071/2009.

2. Tilsynsorganerne samarbejder, når de foretager økonomiske analyser af, om den tilbudte rutekørsel vil bringe en offentlig tjenesteydelseskontrakt i fare for den internationale drift af offentlig transport. Den tilladelsesudstedende myndighed hører tilsynsorganerne i alle andre medlemsstater, som den pågældende internationale rutekørsel strækker sig gennem, og anmoder dem i givet fald om alle nødvendige oplysninger, inden den træffer afgørelse.»

20) Artikel 26 affattes således:

»Artikel 26

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 4, artikel 7, stk. 2, artikel 8d, stk. 5, og artikel 28, stk. 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden].

3. Den i artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 4, artikel 7, stk. 2, artikel 8d, stk. 5, og artikel 28, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

Torsdag den 14. februar 2019

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 4, artikel 7, stk. 2, artikel 8d, stk. 5, og artikel 28, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

21) Artikel 28 affattes således:

»Artikel 28

Rapportering

1. Senest den 31. januar hvert år og første gang senest den 31. januar [... første januar efter denne forordnings ikrafttræden] underretter **de kompetente myndigheder i** medlemsstaterne Kommissionen om antallet af tilladelser til rutekørsel, der er udstedt det foregående år, og om det samlede antal tilladelser til rutekørsel, der er gyldige den 31. december det pågældende år. Disse oplysninger gives særskilt for hver destinationsmedlemsstat for en rutekørsel. Medlemsstaterne meddeler også Kommissionen oplysningerne vedrørende cabotagekørsel, i form af speciel rutekørsel og lejlighedsvis kørsel, som er udført af hjemmehørende transportvirksomheder i det foregående år. [**Ændring 75**]

2. Senest den 31. januar hvert år og første gang senest den 31. januar [... første januar efter denne forordnings ikrafttræden] giver værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder Kommissionen en statistisk oversigt over antallet af tilladelser til cabotagekørsel, der er udført i form af rutekørsel som omhandlet i artikel 15, litra c), i det foregående år.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 26 med henblik på at fastsætte udformningen af den statistiske oversigt, der skal anvendes til meddelelser i henhold til stk. 1 og 2, og de data, der skal leveres.

4. Senest den 31. januar hvert år og første gang senest den 31. januar [... første januar efter denne forordnings ikrafttræden] underretter medlemsstaterne Kommissionen om antallet af transportvirksomheder med fællesskabstilladelse pr. 31. december det foregående år og antallet af bekræftede kopier svarende til køretøjer, som var i drift på denne dato.

5. Senest den ~~indsæt venligst beregnet dato: fem år ...~~ [**fem år efter** efter datoen for denne forordnings anvendelse] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning. Rapporten skal indeholde oplysninger om, i hvilket omfang denne forordning har bidraget til et mere velfungerende ~~marked~~ **system** for personbefordring ad vej, **navnlig for passagerer, arbejdskraften i busbranchen og miljøet.**« [**Ændring 76**]

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den [XX].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Torsdag den 14. februar 2019

P8_TA(2019)0126

Ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet og forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen på grund af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet [som ændret ved direktiv 2018/XXX/EU] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/XXX [forvaltning af energiunionen] på grund af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union (COM(2018)0744 — C8-0482/2018 — 2018/0385(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 449/72)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0744),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 192, stk. 1, og artikel 194, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0482/2018),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 30. januar 2019 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0014/2019),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2018)0385

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2019/... om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet og forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen på grund af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2019/504.)

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA